

முத்தமிழ்

பழனிஸ் தலம்
முத்தமிழ்ச்சக்கரவர்த்தியாகிய

ஸ்ரீமத்.

மு. மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலவர்கள்

இயற்றியருளிய

பிரபந்தத்திரட்டு.

முதற்பாகம்

இது

மதுரைநிலை பெரியதலம் தாலகா மார்க்காவனோட்டை

ஸ்ரீமத். பிச்சாண்டி அச்சாப்பாவர்கள் குமாரர்

M. P. பழநிச்சாரமியாசாரியால்

தொகுக்கப்பெற்ற

மதுரை

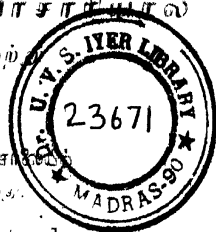
விவேகபாது அச்சியந்திரசாலை

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

Copy Right Registered.

1908.

இதன்விவரம் 2-8-0.

இப்புத்தகத்துடனடங்கிய பிரபந்தங்களின் விவரம்.

நம்பர்.	நூற்பெயர்.	பக்கம்.	பாடற் நேரம்
	முகவுரை		
	சரித்திரச்சுருக்கம்		
	சிறப்புப்பாயிரம்		
1	விநாயகஜாத்பதிசு	...	1 11
2	சரஸ்வதியம்மன் பஞ்சரத்தினம்	...	3 5
3	சந்தப்புசுழ்	...	5 7
4	பழகிப்பதிசு	...	12 10
5	குமரகுருபதிசு	...	15 11
6	சிவகிரிப்பதிசு	...	18 10
7	திருச்செத்திப்பதிசு	...	21 11
8	பழகிரான்மணிமாலே	...	23 46
9	திருப்பழகிலெண்டா	...	38 104
10	பழகிலெண்டாவந்தாதி	...	52 102
11	பழனாபிரிமாலே	...	65 102
12	குமரனந்தாதி	...	78 105
13	சிவகிரியமகவந்தாதி	...	92 103
14	பழனிக்குகையில் விண்ணப்பம்	...	106 123
15	தபாதிதிக்கண்ணிகள்	...	122 30
16	ஆனந்தசித்தரம்	...	125 23
17	துதிப்பாசுரத்தொகை	...	131 30
18	திருவருட்சமுக்கிலாசத்துதித்தமிழ்	...	137 3
19	சுரஜகி	...	140 5
20	திருவாலக்கச்சிறப்பு	...	143 1
21	சிங்காரராமஞ்சரி (19-வது பாரம்)	...	1 250
22	சந்திரவிலாசச்சிறப்புப்பாயிரம் (2-ம் பாகம்)	...	1
23	சந்திரவிலாசம்	...	7 102
24	தனிச்செய்யுட்டுகாவை சிட்டுக்கவித்திரட்டுடன்	...	41 303
25	தங்கப்பாட்டுகள்	...	112 11

உ
குமரகுருபரன் றணை.

மு க வு ரை .

உபாஸுமூர்த்திகள்.

பன்டான மறைகளுமெப் பண்ணவருந் துதித்துநிதம் பரவிப் போற்றிக்
கொண்டாடும் தன்னருளைப் பூவுலகோர்க் கருள்வருள் கார்த்தெந் நாளும்
வண்டார்ப்பும் பொழிற்கமுனி வளங்குலவுந் திருப்பமுனி மலைவாழ் ஞான
தண்டாயு தக்குமர சற்குருவின் பாதமலர் தலைமேற் கொள்வாம்.

வென்பா.

புத்தமுத வாரிதியாய்ப் போதானந் தத்தெளிவாய்ச்
சுத்தசிவ ஞான சகாலயமாய்—நித்தலுமென்
சிற்தையினுஞ் சென்னியினுஞ் சேர்ந்துதுலங் குங்கருணைத்
தந்தைபிச்சான் டசர்மலர்த் தாள்.

அமிழ்தினு மினிய தமிழ்நலம்பருகும் ஐயன்மீர் !

சீருஞ் சிறப்பும் பொருந்திய இந்தச் செந்தமிழ் நாட்டில் இற்றைக்கு.
இருபதிறைந்தாண்டுகட்கு முன்ன ரெழுந்தருளியிருந்த முத்தமிழ்ச் சக்ரவர்.
த்தியாகிய பூர்மான் மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலர், என்னும் நல்லிசைப் புலமை
யாளரின் மஹா வித்வ சாமர்த்ய கௌரவங்க ளுணைத்தையும் இத்தமிழகத்துள்ள
ஆன்றோ ரனைவரும் அறிந்திருப்ப துண்மையாகலான் என்னாவிற்கு எடுத்தியம்
பற்பாலன னொன்றிலலை. எனினும் ஓர் நூலினை யாக்குதல், அல்லது தொகுத்
தல் என்னுந் தொழிண்மேற்கொண்டா னொருவன் நனக்கு அம்முயற்சியினிடை
யில் நேர்ந்த வர்த்தமானங்களை நான்முகத்துரைப்பது முறையெனக் கூறியமே
லோரருளைத் துணைக்கொண்டு சில கூறத்துணிந்து முன்வந்தேன்.

அதாவது:—முற்காலத்திருந்த கல்வியிற் பெரிய கம்பநாட்டாழ்வார் முத
லிய பல புகழான் வித்வர்தனங்க வியற்றிய நூற்றொகுதிகளானும், காலதேச
வியல்புகட்குத் தக்கவாறு அவ்வவ் வமயங்களி லருள்புரிந்த தனிப்பாடல்களா
னும், இக்காலத்திற் கல்வியறிவிற் சகித்துள யாவரு முணரவைத்தாங்கு, இந்நூ

வலரவர்களும் முத்திசாதனமாகத் தமது ஞானநேசிகன் மீதியற்றிய துதிப் பிரபந்தங்களுடன், “முனிவரு மன்னரு முன்னுல பொன்னுமுடியும்.” என்வாறு இக வாழ்வினுக்கும், தமக்கியற்கையாக நேர்ந்த அபார உதாரவன்மைக் குணத்திற்கும் பொருந்திய பொருள்வருவாய் குறித்துச் சென்ற சென்ற திசைகடோறுந் தம்மையாதரித்தருளிய மன்னவர் மூகலாம் மாண்புடையார்பாற் புகன்ற சீரிய சுவை முதிர் செந்தமிழ்க் கவிமணிகள் அனேக ஆயிரக் கணக்குகளாக விருக்கின்றன. இவற்றில் முந்திய னுதிப்பிரபந்தங்கள் மட்டும், நாவலர் காலத்திலே அவர்கள் என்பின் வழிப்பட்ட சில மேதாவியரா லொவ்வோ ரமயங்களிற் றனித்தனியாக அச்சியற்றி வெளிவந்திருந்தன. அத்தகைய பழம் பிரதிகளி லொன்று மிக் காலத்திற் காண்ப தரிதாயிது. மருங்காபுரி ஸமஸ்தானத்திற் புகன்ற பாடல் களை அந்த ஆதின கர்த்தர் ஓர் புத்தக மாக்கியுள்ளார். அதனைத் தவிர வெளி வந்த தனிப்பாடல்கள் வேறொன்று மின்றும். இது நிற்க,

எனது ஞான சற்குருமூர்த்தியாகிய தந்தையார் ஸ்ரீமான் பிச்சாண்டி ஆச்சார்ய சுவாமிகள் தவிய அநுக்ரகத்தால் யான் சிறிது தமிழுணர்வு பெற்ற நாளிலிருந்து இக் கவிச்சிங்கத்தின் சரித்திரம்ஸங்களையும், கவிக்களையும் புகல் வேர்வாய்க் கேட்டு அவற்றைப் பருகுவனன் ஆர்வத்தாகி யெக்காலமும் அவைகளிற் புகு மனத்துட னிருந்தனன். இதை யறிந்த என தாருயிர் துணையான ஜேஷ்ட சகோதரர் ஸ்ரீமான் M. P. சுப்ரமணிய ஆசாரியரவர்கள் தமதரிப முயற்சியாற் சேகரித்திருந்த சில நூல்களையும் தனிப்பாடல்களையும் கொடுத்தருள் புரிந்தார்கள். அவற்றினைக் காணுந்தொறு மிலைபோல்வன பிறவற்றையும் எவ்வாற்றினும் துருவி யெடுத்துத் தொகுத்து ஓர் புத்தக மாக்கல்வேண்டுமென்னும் ஆசை யதிகரித்து அதற்கான எவ்விடங்களினுள் சென்று தேடித் காணுந் செயன்மேற்கொண்டு, குரோதி வருடம் ஆடித் திங்களில் நாவலர் வாழ்ந்த நற்பதிக் கேக்கினேன்.

அவிடத்தில் என்னையாளுடைய நாதனான தண்டாபுதப் பகவனது ஒப்ப யர்வற்ற திருவருட்சேவை சாதித்துக்கொண்டு சில நாட்களிருந்து, நாவலரிடம் நண்பு பூண்டோருந் தற்கால மாங்கின்மையால், அவர்கள் விட்டிற் றேடினாலுந் சில கவி்கள் பொறுக்கலாமென்று நினைத்து, எனதாப்த நண்பர்கள் சிலருடன் சென்று பற்பலர் விட்டினிலுள்ள நீண்ட காலங்கண்ட பேழைகளுக்கொண்ட காசி தக் குப்பைகளைக் கிளறியும் அவ்வவர் குடும்பகாரியத்திற்கேனு மொரு சிறு பயனுக்கு முதலாத அவற்றை நதிவாய்ப்புக விடுத்ததையன்றி யெமக்கானதொன்று மெடுத்திலேம், ஓர் மகம்மதிய நண்பரிடத்துமட்டும் மூப்பான்செய்யுண்மணிகள் டங்கிய புத்தகமொன்று கிடைத்தது. இவ்வாறு யான் தேடித்திரிவதைக்கண்டு நாவலரவர்களின் உரிமையுள்ள சொந்த மைத்துனராகிய ஸ்ரீமான் தளி. சுப்பிரம

ண்ய ஆசாரியாரவர்கள் மனமகிழ்ந்து (திருப்பழி வெண்பா, பழனாபுரிமலை, சிவ கிரியமகவந்தாதி, செந்திரபதிகம்) என்னும் நான்கு பிரபந்தங்களடங்கிய ஏட்டுப் பிரதியொன்றைக் கருணையுடன் உதவினார்கள். ஒரே இடத்தில் இத்துணைப் பாடல்கள் கிடைக்கும்படி செய்தது முருகக் கடவுளின் நிருவருண் மகிமையெனக் கொண்டேன்.

இந்நகரில் சிலரிடம் நாவலரியற்றிய விரண்டு குறவஞ்சி நாடகத் தமிழும் சித்திரப்பாக்களும் தனிக்கவிகளும் உண்மையாகவைத்துக்கொண்டு பார்க்கவுந் தர மனமின்றி வேறு காரணங் கூறிக் கிடையாதெனச் சாதித்துவிட்டு, கிடைத்தமட்டிலுள்ளவற்றை விரைவி லச்சியற்றும்படி யென்னை ஊக்கமூட்டிய அன்பாளரும் உளர். இம்மாண்புடையார்க் கென்னாலியற்றுங் கைம்மாறுதான் என்னைபோ ? அறியேன்.

இன்னணம் ஆங்கிருந்து கோயமுத்தூர், உடுமலைப்பேட்டை, ஆனைமலை, பொள்ளாச்சி முதலிய ஏனைய பிறவிடங்களினுஞ் சென்று தேடிய காலத்தி லெனது முயற்சியி னளவிற்கேற்ப வாங்காங்குச் சில கவிகள் சேர்ந்தன. இச்சமயத்திலே எம்பெருமா னருளாற் சேலம் ஜில்லா பூநீமான் மாரியப்பமுதலியாரவர்களது ஒப்பற்ற கூட்டுறவுக் கிடைத்தது. அதிலிருந்தே முன்னரென் மனத்தங் குறித்த ஆசையென்னும் ஆலின் சிறுமுனை யிந்நாளடைவிலோங்கிப் பணைத்துத் தற்காலம் பலர் களிகூரும் பலனுறப் பொலிந்தது. எனதன்பிற் கணிகலமாகிய இவர்கள் தமதிதய சமலாசன வாகியான கவிச்சிங்க நாவலரவர்களின் ஞாபகசின்னமாக அவர்களியற்றிய தனிக்கவிகள் நூற்றுக் கணக்கானவற்றைத் தம தருமைத் திருக்கரத்தா லெழுதா வெழுத்தைப்போ லெழுதி யறுதினமும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த புத்தகத்தையும் தாமச்சியற்றிய தனிப் பிரபந்தங்களையும் அன்புடனுதவினார்கள். மேலும் இத்தொகுதியை விரைவில் வெளியிடற்கான விஷயங்களில் அடிக்கடி கடிதமூலங்களாக, வாழுக்கல் நிலத்திற்கோ ஞன்றுகோல்போலுறுத்யப்பப்பதான வசனங்களால் என்னைத் துண்டுதல்புரிந்த கருணையின் நிறையேயார் கணமும் மறந்திலேன்.

நாவல ரியற்றிய தனிப்பாக்களை பெத்துணைக்காலம் முயன்று சேகரிப்பினு மவற்றின் எல்லை காண்பது யாவருக்கு மரியதாகலான் இவ்வாறு கிடைத்தவற்றை விரண்டு பகுதியாக்கி, முதலிற் பதிக முதலாய நூல்களைப் பிரபந்தத் திரட்டெனவும், துதியமைந்த தனிச்செய்யுட்களைத் துதிப்பாகரத்தோகை யெனவும், பிற்பகுதியிற் சந்திரலிலாசமும், தனிச்செய்யுட் கோவையும், முறையே நிறுவி, இத்திரட்டினதில் சரித்திர சாரசங்கிரக மிருத்த லத்யாவசிகமானதால் இயற்றிச் சேர்க்கவேண்டுமென்ற அனேக நண்பர்களின் விரும்பத்தை மறுக்க

அஞ்சி, அதற்கான உண்மையுள்ள ஆதாரங்களை நேரிற் கண்டுங் கேட்டும ஆனந்த மடைந்த துனம் ஸ்ரீமான் எந்தையவாகனாலும், ஸ்ரீமத சே. மாரியப்பமுதலியா ரவர்களாலும் அங்கைக் கணிபோல யானறிந்த விஷய நுணுக்கங்களினைத்தையு மெழுதவெக்துணையேடு மிடங்கொள்ளாகாகலின் அவற்றிறசிலமுடியும்சங்களை மட்டும் எனது புல்லறிவிறதேற்பு புனைநதுரைத்தும் சநகாப்பங்குடே கேதுவான பாக்களை யாங்காவதிக துலக்கிபு மெழுகிச்சோத்தது, இதக்கைய நற்செயலக னொவ றறையு மெனது மனோபிஷ்டப்படி நிறைவேற்றியருளந் கருணைமூர்த்திகளான சாக்ஷாத தந்தையாரா, தமையனாரவர்களிடம் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு, சென்ற 1906-ம் (ஸ்ரீ மேம் 24)வயன்று மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஐக்காம வருஷ மகோற்சவ கரிச்சனகதுட னிவற்றையு மரங்கேற்றி "யவர்களி னனுமதிலும் பெற லாமென்பது கருகிச் சென நிரநுகேன.

ஆங்கு நம் தமிழகத்திற் புறபல விடங்களிலி நந்தம் வந்திருந்த சங்கத் தின் அங்கத்தினராய விசுதுவானகனும் ஏனைய கமிழிபுமினி துனம், இவவுதசுவம் நடத்தறதென்று குறித்துபு பலவணி நலங்குள சிறந்து விளங்கிப் சேதுபதி வைந ஸ்குல விகடோரியா மண்டபத்தில ஒருங்கே கூடி மகா அறபுத்தகாட்சி யளிகு தாராகள பின்னர சங்கத்தலைவரன மாட்சிமைபொருநுகிய ஸ்ரீமான் புரண்டித் துரைத்தேவரவர்களின் வேண்டுகோளால் ஆங்கு விழயம் செய்தி நந்த சென்னை மஹா மஹேந்திரபாகதிபாபுரா கனம் பிரமமஸ்ரீ வே சாமிநாதையரவர்கள் அக்கிர சனத்தின் சீழக்கடிப் விசுவக கழகத்தில் வழக்கம்போற்றால் உபநாஸவகநம், நூலரங்கேற்றவகநம், சங்கத்திறகான வீரமனவகநம் நடந்தேறின

இகதுடன் அன்று சனம் 1906-ம் பிள்ளர் யாலும் நல்கிருந்திருக்கி காமபுலம் சரித்தரகொண்டிருக்கும் சமயத்தில் என்று ஆகமபுலநாமான் பு புரிமைபுண்ட ஸ்ரீமான். M. R. கந்தசாமிக்கவிராயரவாருடன் சென்று மஹா மஹேந்திரபாகதியரவர்களிடம் ராவலா பிரபாசச்சிரட டினை கொடுத்து எனது சங்கத்துகாணைக்கையு தெரிவிச்சேன உவர்கா கேட்டு அனாகமடைந்து, இம்முயற்சி சாலா சிறாக்சே யொன்பல உரிமைபுருள நெனனை யாகித்து, சாவல்லா பாடல்களிற மமதகார அபாசனை மிகுதிபாய்க் சாட்டிச் சில வருடங் கடதுமுன்னரே நிரவாறு பாடல்க ணைக்கையு கொடுத்தது இவா சரித்திர மொன்றமுகி பாசியுறுபாகாது சாமே சிறுவாங்கொண்டு சேகரிக்க செய் யுட்க ணைத்தையு ச நிராசவகதி கொடுக்கதிருப்பகாகவுட அவற்றை யிதது டன் அவசியம் சோதகவேண்டுமென்றும், மறுகினம் நிகழும் சங்கக்கூட்டத்தில் வந்து இவ்விஷயங்களை பெரிசது உபாபவிக துமாடிமும் உகதரவு கொடுக்காகாள்.

அவ்வாறே சங்க மஹோற்சவத்தின் மூன்றாம் திருநாளாகிய (1906-ம்) மார்ச் 26-உ காலைப் பிற்பகல் மஹாசபையிற் சங்கஸ்தாபகரான ஸ்ரீமான் பாண்டித்துரைத்தேவரவர்களே அக்கிராசனாதிபதியாக வீற்றிருந்தார்கள். அத்தினமும் சங்கத்தார் நியமித்த காலவளவியின்படி உபந்யாஸங்களும் சில மேதாவியரால் நன்கு நிறைவேற்றின.

அச்சமயத்தில் பிரம்மஸ்ரீ மஹா மஹோபாத்தியாயர் வே. சாமிநாதையரவர்கள் எழுந்து சிலகாலத்திற்குமுன் இவ்வுலகிலிருந்து அழியாப் பெரும்புகழ் நிறுவிய ஸ்ரீமான் மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலரவர்களின் சுவைமுதிர்த்த பாடல்களின் விருந்தினர் அனைவரும் உட்கொண்டு களித்த லத்யாவகிகமானதெனப் பல அமுதவசனங்களால் இனிதாகவெடுத்தியம்பினார்கள். சங்கத்தாரனைவரும் அதனை யாதரித்தார்கள். உடனே அக்கிராசனாதிபதியவர்களின் அனுமதிப்படி அவர்களருகில் நின்று நாவலரியற்றிய தேவஸ்துதியான செந்தமிழ்ப்பாக்களிற் சிலவற்றைக் கூறினேன். கேட்டு மகிழ்ந்து தனிக்கவிகளிற் சில கூறும்படி ஆக்ஞாபித்தார்கள். அப்பொழுது அக்கிராசனாதிபதியவர்களின் அருமைத் தந்தையாரவர்களாகிய மாட்சிமைபொருந்திய ஸ்ரீமான் பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள் சமூகத்திற் பாடிய பாவினங்களைப் பாடினேன். அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் இதுவரையுங் கேட்டிராத புதுமைவாய்ந்த இச்செய்யுண்மணிகள்மேலுள்ள அன்பினை யாவர்க்குந் துலங்கிக்காட்டுதல்போ லெழுந்த மந்தஹாஸத்துடன் ஒவ்வொரு கவினையும் இருமுறை மும்முறை சொல்லும்படி கேட்டான்ந்தித்தார்கள்.

இதற்கிடையிடையே நாவலரவர்களின் சரித்திர வாராய்ச்சியில் வந்த புகழ்நலங்களிற் சிலவற்றை பிரம்ம ஸ்ரீமான் மஹா மஹோபாத்தியாயரவர்களும், ராவ் பஹதூர் ஸ்ரீமான் நாகோஜிராயரவர்களும், வேம்பத்தூர் ஸ்ரீமான் பிச்சவையரவர்களும், சேலம் ஸ்ரீமான் நல்லசாமிப்பிள்ளை யவர்களும், மதுரை ஸ்ரீமான் M. R. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களும், திருநெல்வேலி ஸ்ரீமான் கவிராஜ நெல்லையப்பபிள்ளையவர்களும், அன்புடன் புகழ்ந்து பேசினார்கள்.

பின்பு அறிஞர் பெருந்தகையாகிய ஸ்ரீமான் அக்கிராசனாதிபதியவர்களும், பிரம்மஸ்ரீ மஹா மஹோபாத்தியாயரவர்களும், இத்தகைய கவிச்சிங்கங்கத்தின் கவிகளனைத்தையும் ஒருங்கே திரட்டிய துமது நன்முயற்சி கற்றோ ரனைவராலும் வியந்து மகிழ்ந்துகொண்டாடற்பாலனவே, இவைகளைக் காலரீடிக்காமல் அச்சியற்றி வெளிவரச்செய்தல் நம் தமிழ்நாட்டிற்கோர் பேருபகாரமாகும், என்ற அன்பான வசனங்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்கள்.

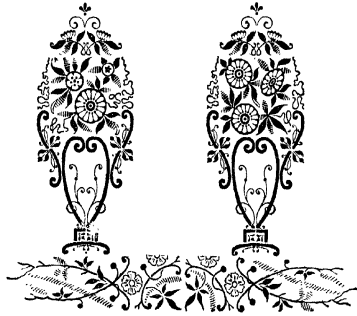
இங்ஙனம் ஆங்கு நடந்தனவனைத்தையும் அருட்பெருந்தகையரான ஸ்ரீமான் தந்தையாரவர்களிடம் வந்து தெரிவித்து, இந்நூல் அச்சியற்றற்கென்று

அவர்களருள்புரிந்த நன்கொடைப் பொருளுதவியை முன்னரே பெற்றிருந்தும் தெய்வாதினமாக நிகழ்ந்த சில முக்ய காரணங்களா லிடையிற் சிலகாலம் இம்முயற்சி தாழ்ந்து நின்றது. "பின்னர்ச் சில மாதங்கட்குமுன்னர் மதுரை விவேகபாநு அச்சிபந்திரசாலையில் இவ்வேலை தொடங்கினேன். எக்காலத்திலும் என்மீது உழுவலன்பு பாராட்டும் உத்தமசீலராகிய பூமத் M. R. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள் இக்காரியத்திற் புரிந்த பேருபகாரங்களை பென்னு லெந்நாளு மறக்கற்பாற் றன்று, "காலத்தினுற் செய்த நன்றி ஞாலத்தின் மாணப்பெரிதென்பது" பொய்யாமொழியன்றோ!

இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்த செயலனைத்தினுக்குந் தோன்றாக் துணையாகியிருந்து நிறைவேற்றி யாண்டருளிய திருவருள் நிறைந்த தாதையான தண்டாயுதக் க்டவுளின் உபய திருவடித்தாமரைமலரை எடுத்து மனமொழி மெய்யென்னுந் திரிகாரணங்களானும் பத்தியுடன் வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

சேகநாம சம்வற்சரம்
இடப-ரவி
24௨

M. P. பழநிச்சாமி,
மார்க்கயன்கோட்டை,
5-6-1908.

உ

புநீ தண்டாயுதபாணிதூணை.

தமிழ்ச் சக்ரவர்த்தியாகிய

பழனாபுரி

மு. மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலரவர்கள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

மங்கலத்திணிந்த வளம்பல நிறைந்து பங்கமில் குணத்துப் பாண்டிய ராண்ட தென்னாடென்னு மிச் செந்தமிழ் நாட்டிற் சீருற்றோங்குந் திருப்பதியும் குன்றுதோறூடல்புரி குமரக்கடவுளினிதுறைந்திடவுகந்த பிரதானத்தலங்களான படைவிகே ளாறனுள்ளொன்றும், திருவானின்ன்குடியெனும் பெரிய திவ்யகேசுத் தீரமுமான, பழநித் தலத்தில் வசிக்கும் விசுவப்பிரம்மகுலத்தினரில், உலகினருக் கருமைச்சுகங்களைபுங் கொடுப்பதற்கு இன்றியமையாத துணையினவாகுங், கல்வி செல்வம், ஓழக்கம் முதலான சகல நன்மைகளும் பொருந்தி யறுதினமும் அறு முகப்பெம்மானடிமலர்க்கன்பராய், வாழ்ந்த உத்தம சீலராகிய முத்தையாசாரியா ரென்றொருவரிருந்தனர். அவர் முன்னர்ச் செனனங்கடோறும் புரிந்த செழுந் தவப்பேற்றினருமையால், நம்புலவர் பெருமானார் கி. பி. 1886-ம் ஆண்டிற்குச் சரியான தமிழ் மன்மத வருடத்திலவர்களுக் கிரண்டாம் புத்திர ரத்னமாகவந்து அவதரித்தனர்.

இந்த நன்மகப்பேறடைந்த துந்தையார் மகிழ்வெய்தி ஜாதகன்மச் சடங்கு நன்கியற்றி மதிமரபுதித்த வழுதியராளுகையின் பின்பு ஆலவாய்ப்பதியி லரசு வீற்றிருந்து செங்கோலெந்தத்திசையினுஞ் செலுத்திப் புவிதனைக்காத்த புரவலர் பெருமான் திருமலை நாயக்கரவர்கள் முற்காலத்திற்புரிந்த அரிய பெரிய சிவால யத் திருப்பணிகட்குப் பொருந்திய துணையினராகியிருந்த இவரது மூதாதைய ரின் சிற்பசாத்திரத்திறமைமிகுந்த அற்புதக்கைதொழிலினருமையைக் கண்டு மகிழ்ந்து கொடுத்த செம்பொருட் சிறப்புடன் அன்னவரின் வேதாகமப் பயிற்சி மிக்க வாக்கின் மதுரபாஷ்யத்தைக்கேட்டானந்தித்து அவ்வள்ளலாற் காரணச் சிறப்புப்பெயராகச் சூட்டப்பெற்ற அக்காலமுதற்கொண்டு தமது குல மக்களுக் கணிந்து வழங்கி வரும் பெருமை வாய்ந்த மாம்பழம் என்ற திருநாமம் புனைந்து மகவினை வளர்த்துவருவாராயினார், இங்ஙனம் நீகமுங்காலத்திற் குழந்தையின்

மு. மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலரவர்கள்

மூன்றாம், வயசிற் பிணித்த வஞ்சியம்மையென்னும் விதலை, நோயினாற் குதலை, மொழிப்கரும் மதலைபடுந்துயரைக்கண்டு சகிக்குமாற்றலின்றித் தியங்கிப்பலவாறு சிந்தித்துத் தமது எம்முயற்சியாலும் குழவியையக்கொடிய நோயினின்றும் விடுவிக்கும் வழிகாண்கிலாது வருந்தி மெலிந்து, இனிச்

சிவகிரிக்கட்புவனமூய்ச்சேரர்பிரான் புரிதருபச்சிமத்துவார
நவமணிப்பொற்சினகரத்துஞானகருணாசீதியாய் நவவதீரன்பர்
தவவருச்சித்துபசரிக்குஞ்சமையங்கடொறும்பலசுந்தரசொருப
முவகைமுற்றக்காட்டியிருளோட்டியெழுசெழுஞ்சுடராயுதித்துவாரமும்,

உமையிளங்குமரனையன்றி நமதிளங்குமரனைக்காக்க வல்லுநரொருவரு
யிலரெனத் துணிந்து குழவியையோர் பரியங்கத் தமனியுடனெடுத்துச் சென்று
தண்டாயுதன்றிருச்சன்னிதியடைந்து “என்னுளத்தகலாதிலங்கு வேலிறைவ!
நினதருளால் யானெய்திய இந்த மைந்தனை யருப்பிணி வருத்துவதென்னை?
ஐயகோ! இத்துயரினை எவ்வாறு கண்டுசுகிப்பேன். தெய்வமே! யான் செய்வ
தொன்றறியாமற் நிகைத்து நின்று இத்தினம் உனது கிருபாநோக்கச் சன்னதியிற்
கொண்டுவந்து கிடத்தினேன். கவலைநோய்தீர்த்துக் காப்பதுன் பாரம்” என்று
பலமன்றாட்டத்துடன் பிரார்த்தனை புரிந்து போற்றித் துதித்து எம்பிரான்
அருட்பிரசாதரூபமான திருநீற்றுக் காப்பினைக் குழவிக்கணிந்து பரனே! நினத
டைக்கல மிதுவெனப்புகன் நகன்றேகினார்.

பிறரை நாளுதயத்தெழுந்து நலந்திகழ் ஷண்முக நதிப்புனல் படிந்து நித்
தியகன்ம நியதிகள் முடித்துப் பூசனைக்குகந்த பொருள்னைக்கொண்டு கரிசுறுந்த
மது பரிசனக் குழுவுடன் இறைவனார் சினகரத் தெய்தி நோக்குழி ஷண்முகத்
தண்ணல் தண்ணருணலத்தால் அவ்விராப்போதினுக்குள் தம்மகவினுடலமுழுது
மிடையறாது நெருங்கி நிறைந்த விரணங்கள் யாவுஞ் செவ்வனையாறித் தெளிவு
டன் மதலை யெம்பெருமான் நிருநாமங்களை யன்புடன் ஒதிக்கொண்டிருக்கும்
அருட்பெருஞ்செயலினைக் காண்டலும், உண்ணிறைந்தோங்கு முவகையம் பெரு
க்கார் கண்கணீர் ததும்பக் கதித்ததம்முடலம் பரவசமடைந்து பாங்குடனுயர்ந்த
மகவினையெடுத்து மார்புடனணைத்துப் பரிவொடு முகத்தைப் பார்க்கும்போது
குலவிய கண்ணொளி குறைந்துள தன்மையை யறிந்துளம் மாழ்கி யாகுலித்
தயர்ந்தனர்.

என்னை? மொய்ம்மலர்க் கடம்பணி முழவுறழ்தடம்புய முருகப்பிரான்
அன்றிரவிற் தம்பாலடைக்கலமுய்த்த வணிமகவினுக்கு நோயின் கொடுமையாற்
பொருந்திய புறப்பொருள் விளக்குங் கட்டிலுனோளிக் குறைவினுக்குப் பிரதியுப

காரமாகவும், “கண்ணுடையரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லாதவர்” என்று பெரியார் வகுத்த தெய்வத்திருவாக்கினுக்கிவர் சான்றாகவும், துண்மானுழைபுல நிறைவாற்றேடிக்கொள்ளும் புலமைத்திறத்தினுக்கான் துணை ராய்ச்சிகட்குத் தக்கபடி பின்னரிம் மகவால் நிகழும் ஏகசர்த்தகிராஹ்ய மூலமாக ஒதாதுணரலாகும் அரிய பெரிய சக்தியை யருள் புரிந்து, ஞானசற்குருமுர்த்தி யாக சாஸ்தாத்தரித்து உபதேசகரின் நாவலர் பெருமானாகச் செய்தருளிய தே வரச்சியமான உண்மையின் பெருமையை முன்னர்த் தெரிந்துகொள்வதென் பது சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினையுடைய விம்மக்கட் பிறப்பிற் கியலாது, காரியமன்றே.

ஆகலின் இங்ஙனங்கவன்ற தந்தையார் ஒருவாறு தேறிக் கண்ணொளி கெடுத்த பகவனே நன்மதி கொடுத்தாளுவனெனத் துணிந்து பரிவொடு மகிழ்ந்து பலமுறை பணிந்து விரிநிலமடைந்து கிரிவலநடந்து மகவினைக்கொண்டு தம் வள முனைக் கெய்தினார். அற்றை நான்முதற் குழுவியும் வடிவேலிறைபத மறவா மனத்துடன் வளர்ச்சியுறுங்காலத்தில் ஐந்தாம் பருவம் போதரஹர் தந்தையார் இவரைக் கல்விபயிற்றல் கருதிக் கழகஞ் சென்று வருகற் கியலாதிருத்தலாற் றுமே தம்மடியிற் கிடத்தி மகவின் முதுகின்புறத்தி லெழுதிக் காட்டியனொரு சப தினத்திலே உயிரு மெய்யுமான முதலெழுத்துக்கள் முப்பதினையும் நன்கறிந்து கொண்டனர். இவ்வாறு சிவதினப்பழக்கத்தி லேனைய உலர்மெய்யெழுத்துக் கள் இருதூற்றுப்பதினாறையும், அவற்றின் எண் பெயர் முறை பிறப்பு உருவ முதலான பாகுபாட்டின் நன்மைகளுடன் செவ்வனே யறிந்துகொண்டு எத்தனைய நெடிய தொடர் வாக்கியங்களாகப் புகலினும் வழமக்களில்லனவாக் கற்பலகை யிலெழுதும் வரிபிறழாது தீட்டித் தந்தையிடங் காட்டுவாராயினர்.

அதனைக்கண்ட பேரறிவாளரான தந்தையாரினையிலாப் பேரானந்தத் துடன் ஆச்சர்யமடைந்து இவ்வாறு சிந்தனை புரிதன் மேயினார். ஆஹா! ஈதென் னபுதுமை! வினையாட்டாக நாமிரண்டொரு தினம் பயிற்றுவித்தமையானே இச் செல்வனது கல்வியறிவிற்புருந்த மனவுணர்வின் நிறன் நன்கு விளங்குகின்றது. ஓ இஃதன்றே முதன் மாணக்கரியல். அன்றியும் “வினையும் பயிற் முனையிலே தெரியு”மென்ற மூதுரையின் பொருளிங் குணரத்தக்கதே. மேலும் “தந்தை மகற் காற்று நன்றி யவையத்து முந்தியிருப்பச் செயல்” என்றபொய்யா பொழி யாரின் பொதுமொழியை உய்த்துணர்ந்து பார்க்குமிடத்து அதன் மெய்ப்பொருள் இத்தகைய சேயைப்பெற்ற செல்வனாகிய என்னையாரக் கன்றி ஏனையாற் புக லீய வல்லதோ? இன்று. ஏன்? தனயர்தம் துண்ணறிவினது அதிதீவிர பஞ்ச வமன்றே தந்தையர் புரியு முயற்சித் துணைக்கு முதற்காரணமாக நிற்பது. ஆக

மு. மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலரவர்கள்

வீண் இச்செல்லுக் குமரனைக் கல்லியறிவிற் கதித்தோங்கச் செய்தலே எனது முக் கிய கடமைகளெவற்றனும் முந்தியதெனத் தெளிந்து, ஓர் ஆசிரியரைத் தமது மனைக்கழைத்துவந்து அவர்பாலொப்புவித்தனர். நாவலரும் சிலகாலம்வாசிரிய ருடனிருந்து எண்ணெழுத்து முறையான யாவையு மோதிபுணர்ந்து, இலக்கண விலக்கிய நூலாராய்ச்சிபுட் புக்கனர். புகலே, இவரது குகை துனிபோற் கூரிய பேரிய லறிவின் நிறன் அபராவர்ணத்திற் றோன்றும் நிழற் சாயை போல நிமிடந் தோறும் அபிவித்தியாகப் பெற்றதனாற் பாடம் சொல்லவந்த ஆசிரியரும் பலராயினர்.

ஞான குருபரன் நல்லருள் பெற்ற நாவலர் புதிது புதிதாக வந்த ஆசிரிய ரெவ்வெவரும், ஒருவாரம் ஒருபகும் ஒருமதி யென்னும் சிறிய காலத்தளவே யிவர் பக்கத்திலிருந்து பன்னூற் றொகுதிகளை யொவ்வொரு முறை வாசித்துக் கொண்டிருக்கவும் அவற்றினுட் பொருள் துட்பங்களை யிவர்பாற் கேட்டானந்தங் கொள்ளவு மாயினான். நிச் சில மாதங்களாகவேனும் ஆசிரியத் தன்மை பூண் டொழுகு ரொருவரு மிலரே யென்பது தேற்றம். இவ்வாறு சில வருடங்க ளுக்குள், தொல்காப்பிய ருபங்களான இலக்கியங்களினுற் தொல்காப்பிய முத லான இலக்கண நூல்களினும் வடமொழி நூலாராய்ச்சியினும், வேதாந்த சித் தாந்தங்களினும் சோதிடம் சங்கீதம் ஏனைய சமய நூல்கள் முதலான சகல கவிதா களினும் பயின்று தெளிந்து உலகநடை முழுது முணர்ந்து தாம் பாலப்பருவத் தெல்லையைக் கடக்குமுன்னரே கோலப்புலமைத்திற மனைத்தையுங் கொள்ளுந் கொண்டனராயினர்.

அவ்வினம்பருவத்தே இயற்றமிழ்க்கவிகளியற்றுந் தகையினைராய்த் தமது ஞானாசிரியராகிய குமரகுருபரநாதன் குரைகழற் றுணைத்தாண் மலர்மிசை யணிந்த பாமாலைகளாகிய, பழநிப்பதிகம், குமரகுருப்பதிகம், செந்திற்பதிகம், சிவ கிரிப்பதிகம் முதலானவைகளின் நன்மை பகருதற் கெளிதன்று. அதினின்றுஞ் சின்னுட்கவிற் சீரிய நாற்கவித் துறைகளுந்தெரிந்த திறனுடைமையும், எத் தகைய கல்விமாண்பினருந் தம்மாலியற்றப்பட்டதொரு நூலை யொருமுறை யோதின் அவைகளைத் தாம் காந்தம் வலியு மிரும்பு போலேற்றிக் தமதருமை தெரிதர, இது தொன்னூலெனச் சாற்றுந்துணிபுடைமையும் ஒலிக்குறிப் புணர்ந் துரைக்கும் நுண்மையும் “கேட்டார்ப்பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்டா மொழிவதாஞ் சொல்” என்ற தமிழ் மறைக்கிணங்க நவரசக் கற்பனாலங்காரப் பிரசங்கச் சொல்வன்மையு மிதுமுதலாக வின்னமு மனேக சமத்தாரப் பெருமித் குணப்பராவங்களினைத்து மொருங்கேயுடையராய்த் திகழ்ந்து கவிராஜ ரென்னும் சிறப்புப்பெயர் புணர்ந்து சிலிகை யேறிக் தகுந்த கையேட்டினர்களுடன் சீர்ம

விந்த பல விருதுகள் துலங்கத் தமது கல்வியின் நிறைவிந்து கொடுக்குங் கொடைத் திறமுடைய அரசமேவரென நாடி, சம்பிரம னளம்பரவுதென்முகனையம்பதித் தலைவராய் மணிமுடி பொறுத்த மங்களக்குரிசில் மின்னவிர் நெடுவேல் வேந்தர்கள் தம்பிரானாகிய முத்துராமலிங்க சேதுபதியவர்கள் தமதருமைச்சோதர சிகாமணியும், முற்காலத்தில் மதுரையம்பதியிற் றமிழ்முச்சங்கங்களை வளர்த்துவந்த பாண்டித்துரைமார்கள் சீர்த்திக்கணங்கத் தற்காலத்தில் அத்திரு நகரில் நான்காஞ் சங்கமெனத் தாபித்து நஞ்செந்தமிழணங்கினைச் சேருடன் வளர்க்குந் தாயாய் மெய்ப்புகழ் தழைத்திடும் ஸ்ரீமான். பாண்டித்துரைச்சாமியவர்கள் செல்வத் தந்தையாருமாகிய பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்களுட னினிதுறைந் தோங்குத் திருப்பெருஞ் சமுகமடைந்து வருதலே வழத்தரும் புகழுடைத்தெனத் தமது துண்ணறிவா லறிந்து, இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்திற்குச் சென்று தருந்தவோர் விடுதியிலமர்ந்து தமது கல்வித்திறமனைத்தையுங் காட்டிய சீட்டுக்கவி யென்று தீட்டி, இறையவர் பேட்டியின் விஷயமாய்க் கையேட்டினர்பாற் கொடுத்தனுப்பினார்.

அதனையறிந்த மன்னவாரிசுவரும் கவிதையின் நிறமைக்கு வெகு ஆச் சரியமடைந்து என்ன செய்யவாமென்று விசனமுற்று கண்ணிலாதவரான இவரது வருகையைச் சமஸ்தானம் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் தகுதியன்றென அங்கீகரியாது விடுத்தனார்கள்.

இதனைக் கையேட்டினர்களா லறிந்த நாலவர் நம்மைக் கண்ணில் ஆதவரென மதித்துத் தருந்த காலத்தில் அழைத்துக்கொள்ள வெண்ணி யிங்னங் கூறினார்கள் போலும், என்று இவ்வாறு நினைந்த மன்னர்களாலே தருந்த பேரும் மிகுந்த சேரும் பெற்றாலன்றிப் பிரியேன் இவ்வூரென்று மஹா தீர்க்க வைராக்ய சித்தத்துடன் எத்தனைக் காரியங்களுக்குழ் காலமுமிடமும் வலிதினோக்குதல் கற்றறிந்த மேலோர் கடனாதலால் தாம் கருதிய வனைத்தும் பெறுவதற்குரிய காலானுகூலத்தை யெதிர்பார்த்தாராகி அந்நகர் வித்வான்களுடன் சம்பாஷித்துப் பொழுது போக்கிக் கொண்டு தமது கைப்பொருளுதவியாற் பலநாளங்கு வசித்தனர். அக்காலத்தில் ஓர்நாள் மஹா வித்வானப்பிரியரான ஸ்ரீமான் பெண்ணு லாமித்தேவரவர்கள் தமது ஆத்தான வித்வான்களை நோக்கி ஸ்ரீலக்ஷ்மியதேவியி னுதியான வடமொழிச் சுலோக மொன்றைக் கொடுத்து தம்மவரில் எவரேனு மிதன் கருத்தை யோர் வெண்பாவாக வியற்றுகிறென ஆக்ஞாபிக்க, அவர்களா லங்னமியற்ற வியலாதிருந்த அந்த சுலோகத்தினை அவ்வித்வான்களு ளொருவர் மறுநாள் கவிராயரவர்களிடம் வந்து சொல்லி இதன்பொருளை வெண்பாவாகப் பாடுதிர் பார்ப்போ மென்று பரீட்சிக்குமாறு கேட்டனர். அதற்கு உடனே

வெண்பா.

அர்புய்மென் றுதுசகி யாதுனது தீதாள்சகிமா
ரம்புநிகர் பார்வைசகி யாதுமெய்யல்—வம்புயங்கை
தாங்கலம்மெய் மால்வலுரஞ் சார்தலர் தென்னிலென்வாய்
கிங்குரை யாற்றுங் கொறிரு வே.

எனப்பாடினர். இதனைக்கண்டு மகிழ்ந்து கொண்டு சென்ற விதவான் இறைபவர் சமுதகமடைந்து இசசெய்யுள் மணியைக் கொடுத்து நடந்த விர்த்தாந்தங்களைக் கூறுதலும், அத்தினமே, இப்புலவர் சிகாமணியை ஆதரிக்க வேண்டுமென் றெழுந்த வுள்ளன்பின் மிகுதியை வெளிக்காட்டலான புன்னகையுடன் கவியைப் படித்து மகிழ்ந்து சமுதகத்திற்கு உடனே அழைத்துவரக் கட்டியிட்டனர். கவி ராயரவர்களு ந்தினை யறிந்து கையேட்டினர். சூழ இறைவர் முன்னர்ச் சென்று

புகழான்ற நகமின்ற பொன்னின்முலைக் கன்னியொரு புறந்தழீ இப்பல்
லகிலாண்ட முதலாண்ட வருண்மோன சிவஞான வமலன் காக்க
பகர்பூங்காத் தொறும்பூவை பதங்கோவைச் செழும்பாவைப் படிக்குத்தேவை
நகரேந்தர சமுதகமுத்து ராமலிங்க பூபலுனை நாளுநதானே. என்றும்,

மங்கரிய பங்கவிடர் வெங்கடலின் முங்கலுறு வாரமீளற்குள்
பொங்கவக ளங்கசமு கங்கருணை வங்கமது போலுமாலோ
கொங்கர்சக ரங்கர்கள் கலிங்கர்பல ருங்கரமுன் கூப்பக் கீர்த்தி
தங்கவளர் துங்கஜய சிங்கமெனு மெங்கள்பொன்னுச் சாமிமாலே.

என்றும் இரண்டு கவிகளைப்பாடி;

நாவலர் போற்றும் காவலீர்! கேண்மின் நாற்கவித் திறத்தெரி நலமனைத்தையும்
தும்பாற் கவித்திரு நிதி படைத்திட வெண்ணி யானிப்பதிவந்து பலநாட்களாயின
ஆயினும் துந்தமருமையுள்ள பேட்டியைத் தகுந்த காரணங்கொண்டு கையுறல்
வேண்டுமென்றே இதுகாறு மிருந்தனன், துமது திருவுள மின்றுதானிரங்கி யது
போலும் என்றனர். அப்பொழுது அரசர் பெருந்தகை இவரைப் பரீக்ஷிக்க
வெண்ணங்கொண்டு, கலைவலீர்! சமஸ்திகள் கூறவருமோ வென்றதற்கு ஈற்றடி
கொடுத்தால் முதலடி யெடுக்கலா மென்றனர்.

ஆங்குக் கொடுத்த ஈற்றடிகளின் முறை வருமாறு:—

- (1) கிரியிற் கிரியுருகுவ்கேட்டு (2) கிரியின்மயல் காட்டறிஞர் கேள்,
(3) கனதன வெணக்கூற்றிற் கண்டு, (4) காணையுரு வழித்தோன் கண், (5)

குடத்தைப்பிடித்தவன் சட்டியை நோக்கக் குறைவிலையே, (6 மஞ்ஞை மிடற் றுட் புகுந்த முள்ளெயிற்று வல்லரவ மகிழ்ந்தானே” என்னுமிவைகள் போன்ற வின்னும் பலவுள, அவையனைத்துக்கும் கூறிய விடைகள் முறையே வரு மாறு.

வெண்பா.

மாலாம்பொன் னுச்சாமி மன்னப்பிரான் நன்னாட்டிற்
சேலாங்கண் மங்கையர்வநீ சிகஞல்பாழ்—நீலாப்
பரியிற் பெரியகொடும் பாலைகுளி ரும் ஆ
கிரியிற் கிரியுருகுங் கேட்டு.

(1)

என்றுமொரு தன்மைத தெனவினிக்குமொன்னலரை
வென்றபொன்னுச் சாமி விறல்வேந்தே—துன்று
வரிசிலைக்கை வேளயிலான் மாய்ந்தகிர வஞ்சக்
கிரியின்மயல் காட்டறிஞர் கேள்.

(2)

போலுரைமட் பம்புகல்வர் பொங்குபொரு ளொன்றியார்
சிலபொன்னுச் சாமிபெனுஞ் சிங்கேறே—சால
மனமிரக்க மில்லாத வன்கணரைத தேழக்
கனதனவெ னக்கூறிற் கண்டு.

(3)

பத்திபுரி நெஞ்சே பகலிரவும் பேரின்ப
முத்திதரு மையலிடை மூழ்காதே—சத்தியினல்
வானே யுருவழித்த வன்னுகர்க்கைச் சிங்கமுகக்
கானே யுருவழித்தோன் கண்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கடத்தைப் பழித்துக் களபந் திமிர்ந்து கதிர்த்தரள
வடத்தைத் தரித்துச் சணங்கு படர்ந்தொளிர் வள்ளிதன
தடத்தைத் தழுவுந் தனது மலர்க்கைத் தலத்தினிற்குக்
குடத்தைப் பிடித்தவன் சட்டியை நோக்கக் குறைவிலையே

(5)

விருத்தம்.

அஞ்ஞைகளைத்தினந்தினங்கொண்டாடிநனிபாடிமிடியதனாற்பல்லே
ஞஞ்ஞையெனத்திறக்காதெற்புரக்குமுத்துராமலிங்கரேந்திராகேண்மோ
கஞ்ஞையுறுசிறியர்பெரியோரையும்வெல்லுவர்விதியார்கடப்பாரோர்நால்
மஞ்ஞைமிடற்றுட்புகுந்தமுள்ளெயிற்று வல்லரவமகிழ்ந்தானே.

(6)

மு. மாட்பழக்கவிச்சிங்க தாவலரவர்கள்

அருணகிரியா ருளரிச்செய்த திருப்புகழில் “முத்தைத்தரு” எனனும் முதல் ஸ்டி முழுதையுமோர் வெண்பாவாகப் பாடுதொன, அதற்கு “வரமுதவிக்காக்கும் மனமே வெண்சோதி பரவியு, என்று முதலிற்சேர்த்துக்கொண்டால் வெண்பாவா மென்றனர்.

வேண்பா.

வரமுதவிக் காக்கு மனமேவெண் சோதி
பரவியமுத் தைத்தரு பத்தித்—திருநகையத்
திக்கிறை சத்திச் சரவணமுத் திக்கொருவித்
துக்குருப ரீன்னெனவோ து.

வினா. எலிக்கும் புலிக்கும் சிலேடை.

வேண்பா.

பாபுங் கடிக்கும் பசுகருவா மும்புசிக்கும்
சாபுங் குன் றிற்றுவிச் சஞ்சரிக்கும்—தூயபுகழ்
தேங்குமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதிப் பாண்டியனே
வேங்கை யொரு சிற்றெலிபாமே. (என்பது விடை)

ஓர் வெண்பாவில் 4 காசி வரவும் முருகர் துதியாகவும் பாடுக என்னும் வினாவிற்கு விடை.

வேண்பா.

இக்கா சினிப்பா லிலங்கா சினித்தேவர்
தொக்காசி கூறித் தொழக்கருணை—மிக்காரூங்
கந்தா முருகாசி காவளத்தின் மீதேறி
வந்தா தரித்தருளு வாய்.

இதுவுமது 6 காசி.

துங்காசி வந்த சுமுகாசி லோதிவள்ளி
பங்காசி கிக்குதிரைப் பாகாசித்—தங்காசி
னிச்சைதனி லேங்கா தெனையாள் கு காசிற்றத்
செச்சைவடி வேலா தினம்.

இதுவுமது 10 காசி.

வாகாசி ராகாசி வாகாசி னாகாசித்
தாகாசி யோகாசி தாகாசி—யேய்காசி
வண்குமுலி பாகாசி வந்தவுத்துங் காசிற்று
தண்கருணை கூர்சந்த தம்.

இவ்வாறு காலவளவு சிறிதுமின்றி உடனுக்குடனே கூறும் மறுமொழிகளைக் கண்டெய்யந்து இவரது நல்லிசைப் புலமையை யின்னமூந் துலக்க நினைத்து 5 நிமிஷத்திற்குள் 14 காசி வரும்படி சிவஸ்துதியாகப்பாடுதிர் என,

தேரிசை வெண்பா.

14-காசி இதில் 6 காசி யென்றும் 8 காசிவென்றும்.

காசினிபுக் காசிவருங் காசிவணிக் காசிரியேற்
காசித்தே காசினநா காசிவைபா—காசிலேபோற்
காசிவண்வா காசிவதுங் காசிவமோங் காசிவழாக்
காசிவர் தாழ் காசிவளா கா. (எனப்பாடினர்)

யின்னர் ஓர்சமயம், கால், கொம்பு, விசிறி, ஒற்று, நீங்கிய அனாசிக நிரோட்டகம் (அகாலது) உயிரெழுத்திலும் மெய்யெழுத்திலும் முதலெழுத்தையன்றி யேனைய வெழுத்துக்கள் வராமலும், அவைகளிலும் நாகியின் றுணையைக்கொண்டு சப்திப்பதான, நகர ஞகரம் வராமலும் இரண்டுதேகளுந் பொருந்தப் பிறக்கும் பகர மகரங்கள் வராமலும், சிவபிரான் மேற் பேரின்பப் பொருள் கொண்ட ஸ்துதிவெண்பா வென்று பத்து நிமிடத்திற் பாடுக வென்றனர்.

அவ்வாறே பாடிய வெண்பா.

அலக் குசுட தடர் ளகட
கலக் சயச கதட—சலச
தரன் சரத தரத ததல
கரள சரள கள.

இதன் பொருளை நவரசாலங்காரத்துடன் சலீஸ்தாரமாகப் பிரசங்கித்தனர். இன்னமும், இவைபோன்ற அருமைபான கடாக்க ளனைத்தினுக்கும், தருந்த விடைகள் கொடுத்தும், இடையிற் கிடைக்குஞ் சிறிதுகாலத்தில் உவமை விலக்குகளாகவும் சிறங்காரங்களாகவும் அநேக கவிதா ரத்தினங்களைச் சொரிந்து அவ்வள்ளலார் மனத்தைப் பலவாற்றினும் மகிழ்வுறச் செய்தனர். அக்கவிகள் யாவையு மீண்டுக் கூறுதல் ஆத்யாவசிகமே யெனினும் சரித்திர மிக விரிதலானும் பின்னருள்ள தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணியினுள் இவரமாகக் கோத்திருப்பதானும் நிறுத்தி அவற்று விரண்டொன்றை யிங்குக் கூறுவாம்.

விருத்தம்.

தலைமைபெறு நிருபர்சிகா மணியாய்ச் சான்றோர்
தமக்கணியா யுதித்தபொன்னுச் சாமியென்னுங்
கலைநிதியே கலாநிதின் முகம்போலென்பர்
கவிஞர்சில ரதுநிதமிக் கவின்கொள்வாமென்

தலைமினிடைப் படிந்துபடிந் தெழுந்துமா சோர்

வாமைகண்டு வென்சுமெலிந் தறவுஞ்சுனி

மலையுமல துனதுமுகம் போன்று வெய்ய

வனுக்குமருக் கலியிருநீ மாற்றிடாதே.

மருவிரிபந்து வெருவுறெநாந்து வண்சுமிழ் கடைபடமுந்து

வடகிரிகோடத் தடமுகைவாட மருண்டுபம் பரஞ்சுழன்றூடப்

பருமணிபொறுத்துப் பருத்துக் கச்சுறுத்துப் பணைத்தொளிர் கண்கறுகறுத்துப்

பவத்தொடர் நீங்குந் தவத்தருமேங்கும்படியடிபடர்ந்தினிதோங்கும்

இருமுலையிருந்து மொருமுலைபொருந்து மெழின்மதன்வரவிவள்வருந்து

மியல்கொளலாமா நயகுணசோமா வின்பநன்கருள் செழுந்தாமா

தருவெனுநோ பொருபலவிமா ஜகமெலாம் பணிர்சுராமா

தயைமலர்மின்னுக் கெயபுயபொன்னுச் சாமிராஜேந்தரவுத் தமனே.

இத்தகைய கவிசளைக்கேட்டுப் புனகாங்குதமடைந்து, புளியரசர் செங்கரத்தாற் கவியரசர் தங்கரத்தைப் பிடித்துச் சபாஷென்று குலுக்கியபோது சொல்லியது.

அவனிபுக முனதுதிரு வடிமலரி னெழுதுகளா லன்றுநீங்காப்

பவமதகன் றொருசரிய பாதையும்பெண் ணாகுமெனிற் பாராவாரந்

துவளவழு தெடுத்தினிய சுரர்க்கருணின் திருக்கரத்தாற் றொடப்பேற்றேற்குக்

கவலைமினி யுளதாமோ காமர்பொன்னுச் சாமியென்னுங் கருணைமாலே.

அப்போது, பொற்பணி சிவிகை யாடை புகலருஞ் செம்பொன் முதலானவனேக சம்மானங்கள் செய்து அற்புதமான வேலைப்பாடுள்ளதும் விளையுயர்ந்ததுமான பனூரிஸ் பிதாம்பர மென்னும் பொன்னாடை யொன்றினை நாவலரிருதோள்களிலும் மாலையாக வணிந்து கவிச்சிங்கம் என்னும் பட்டம் சூட்டி, இது முதலாக நமது சம்ஸ்தானத்திலே யிருத்தல் வேண்டுமென்று அனேக முகமன் கூறி மிகுந்த அன்பு பாராட்டினார்கள்.

அப்பொழுது சொல்லியது.

கங்கங்குலவுகதீர்வேலான் கனகமேருகருணை முகில்

பொங்கம்பெறுதென்புதுவைவளர்பொன்னுச்சாமிபூபனெனக்

கெங்குந்திறல்கூர்கவிச்சிங்கமெனவேர்ப்பெயரிட்டெழில்வளமை

தங்கும்! முழுமேலாங்குலையுந்தந்தேயெனையாதரித்தனனே.

சரித்திரச் சுருக்கம்.

சந்தனம் கொடுத்தபோது 7 சந்தனம் வரும்படி ஓர் செய்தியைப் பற்றி
என உடனே சொல்லியது.

கட்டளைக் கலிப்பா.

கந்தச்சந்தனமெய்யிற்பொருக்கெழக்கனவசந்தனம்பாலுன்றன்மோகமே
முந்தச்சந்தனமேவிச்செந்தேனுமமுதுங்கசந்தனவென்றேமயங்கினள்
இந்தச்சந்தனகுந்தரளம்புனைந்தெழுகச்சந்தனநின்னிவிடகுச்சுகந்
தந்தச்சந்தனதெவ்வமுந்தீர்த்திடத்தயவுகூப்பொன்னுச்சாமிநேர்த்தானே.

இங்ஙனம் செல்வமுங் கல்விபு மொருங்குபுனிக்கும் பெருவள்ளலார்க
ளான அம்மன்னவருடனிருந்து சதாகாலமும் கனிகாப்பிரசங்கங்களாலும் வசன
சம்பிரதாயங்களாலும் சங்கீத நுணுக்கங்களாலும் ரமிக்கச் செய்து வந்தனர்.

நாவலர் தமது ஞானதேசிகன்மீது புகன்ற துதிப் பிரபந்தங்களைக் கேட்டு
ஸ்ரீமாத் பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள் சொல்லிய

வெண்பா.

உன்யியய்துன்மைபுலகைவலம்வந்தனென்
றன்னைபின்னுமன்பாலறித்தனனோ—மன்னுபொழிற்
தேம்பழநி வேடன் செவிக்கூட் டிணையிரத
மாம்பழநீ சொல்லென் மதி.

என்ற அற்புத விசேடம் கற்பனை நிறைந்த செய்யுண்மணியே அம்மன்
னர்பிரானிவர்மேற்கொண்ட கருணையின் பெருக்கைக் காட்டித்திகழும்.

இங்வாறு நடந்துவருங்காலத்தில், ஒரு நாள் வடதேசத்திலிருந்து வந்த
விசுவநாத பாரதியார் என்ற தமிழ்வாணரொருவர் சேதுபதியவர்கள் மீது பாடிய
பிரபந்தத்தினை யறங்கேற்ற நினைத்து ராஜ சுழிகத்திற்கு வந்தனர். அப்போதங்
குள்ள கவிச்சிங்கத்தைக் கண்டு, இவரது கல்வித்திறத்தை முன்னரே கேட்டுள்ள
ராதலால் மனந்திடுக்கிட்டு, இவரில்லாத காலத்தி லரங்கேற்றினாலன்றி நமது நூலி
னிது நிறைவேறாதென்று மதித்து, அரசனிடஞ்சென்று வேறு காரணத்தாற்
கூறுவார்போல, அரசே! சபைமங்கனகரமாகவிருத்தல் வேண்டுமென்று மிருதுவா
யறிவித்தனர். இவரது அகக் கருத்தத்தைத் தெரிந்த, இறையவர் தமது பார்
வைக் கங்ஙனம் தோற்றவில்லையோ? என்றனர். நாவலர் அச்சமயத்தி லிர்தச்
சூசனை வார்த்தைகளை யறிந்தும் அறியார்போ லிருந்தனர். பின்னர் பாரதியார்
ரவர்களால் நூலினு ளமைந்த நூறு செய்யுட்களும், முறையே மூலபாடமாக ஒத்த
பெற்றன அச்சமயத்திற் கவிச்சிங்கம் மிகுந்த பதட்டமுடையார் போலநின்று
த்தி. ஆ. ஆ. ஈதென்ன அரியாயம், என்ன துணிவு? சில வருடங்கட்கு முன்

னரே, ஓர் பிரபுவின்மீது இப்பிரபந்தந்தனைப்பாடிச் சம்மானம் பெற்றிருக்கீ. நேனே, அது இவர் கைக்கெவ்வாறு கிட்டியதோ? பேர்களைமாத்திரம் மாற்றிக் கொண்டு, குற்றமுள்ளோரை யடக்குங் கொற்றவர் சபையில்ச்சமின்திக் கூறவந்தது வெகு விரைதேயே. வித்வான்களுள், ஒருவரிபற்றிய நூண்முழுதையு மொருவர் கொள்ளையடிக்குங் காரணத்தை யிதுகாறும் கண்டிலேன். இதைக்குறித்தென்ன கேள்விமுறை யின்றா? என்றனர். அவையுளோரனைவரும் பிரமித்தார்கள். அந்தோ! இயற்றினார் கவலை யியம்பவும் பெறுமோ. ஆஹா! வெகு பரிதாபம் பரிதாபம் என் செய்வார், செய்வதென் றறியாமற் நிகைத்து இவரையே நோக்குகின்றார். இஃதிங்ஙனமாக, வேந்தனும் என்னகாணும் நீசிரியற்றியதாகச் சொல்லிய பிரபந்தத்தினைக் குறித்து அவரென்னவோ சொல்லுகின்றனரே. இதனுண்மை தெரிந்தாலல்லவோ நன்மை பென்னலும் பாரதியார், கவிச்சிங்கத்தைப்பார்த்து, இந்நூல் உம்மா லியற்றப்பட்டதாக விரும்பில் சிற்சில பாடல்களாவது சொல்லவரு மன்றோ? அங்ஙனஞ் சொல்வீரேல் நுமது வார்த்தைகளைத் தும் மெய்யே என்றனர். உடனே, கவிச்சிங்கம், சிற்சிலவென்ன முழுதுங்கூறலாமென்று கவிக்கோறும் வேறு பேரமைத்து முறைபிறழாது செய்யுட்களனைத்தையும் கூறுவாராயினர். இதற்கிடையிடையி லித்தநீயாம் பாடலில் இத்தனையாம் வரியைக் கூறுகவெனப் பலவாறு வினா யதற்கெல்லாம், நிராடங்கமாகச் சொல்லிமுடித்தனர். இம்மட்டோ நூதனமான விரண்டு செய்யுட்களியற்றியதனிநின்றாலின் பாடற்றுகையும், அரங்கேற்றிய காலமு மிடமு மின்னதெனவமைத்துக் கூறினர். கிணறு வெட்டப் பூதம் புறப்பட்டவாறு போலிதுவென்ன காரணம். இங்ஙனம் நம்மைவந்து சூழ்ந்துகொண்டதே யென்று உண்மைப் பாரதியா ரொன்றும்பேச நாவெழாது விழித்தனர்.

இதனுண்மை யறிந்த இறைவரிருவரும், கவிச்சிங்கமோர் காரணர்த்தமாகக் காட்டிய திறமைப் பாடென்று மகிழ்ந்து கொண்டு, கவிஞரேறே! இவ்விஷயத்தை நீவிரே துலக்கவேண்டுமென்றனர். அதற்கு, நாவலர் பெருமான் அடைந்தார்ப் புரக்கும் அருட்பெருந்தகையீர்!

இந்நூலியற்றினார் அவரே. இதற்கு யாதோரையமுமின்று. ஆனாலின் வித மாறுபாடு நிகழ்ந்த தென்னையோ வெனில், “பொய்மையும் வாழ்மையிடத்த புரைநீர்த்தநன்மைபயக்குமெனின்” என்பதானீதிநூன்முறையாகவானும், இப்பாரதியார் நூல் தொடங்குங் காலத்தில் என்னினைந்தோ சபை மங்குகரமாக விரும்பத்ல் வேண்டுமென்ற வாக்கின் செருக்கை யடக்குதற்காகவும், ஏகசந்தக்கிராஹ்யமென்னும்எமதியற்கையானபழக்கத்திறமையை, இம்மஹா சமுசுத்திலுமறிவித்தற்காகவு மன்றி வேறின்றா மென்றனர். இந்த ஆச்சர்யகரமான திவ்விய சத்தியைக் குறித்து உடனே, இறைமயவராணையாற் சபையோர்களானந்த் கரகோஷ முழக்கம் புரிந்தனர். பின்னர் அம்மன்னவர் கவிச்சிங்கத்தை யந்நூலின் பொருட்பிரசங்கஞ் செய்யச் சொல்லிக் கேட்டானந்தித்து இருவருக்கும் தகுந்த சம்மான மளித்தனர். அன்று முதலாக யாவரும் நாவலர் விஷயத்திற் பயபத்தியுடன் அன்பு பாராட்டி வந்தனர்.

ஒரு சமயத்தில் நாவலர் தமக்குப் படியனுப்பும்படி சமத்காரமாகச் சொல்லியது.

வடிகொளமுதனை யபலகலைபுமுணர்ந்தடைருந் புன்மருளாங்கங்குல்
விடிதரன்கருள்செயுநின்பெருந்தகைமையறிந்திருந்தும்விருப்பாலின்னம்
படிபடியென் மடிக்கடியெப்படி.மொழிவல்படிமகிழும்படிநாடோறு
நெடியபுகழ்வளர்க்குமனுநீதபொன்னுச்சாமிமன்னுநிருப்பேரே.

அன்றுமுதலேதேஷ்டமான போஜனவகைச் சாமான்களனுப்ப உத்தரவு செய்தார்கள். சின்னஞ் கடந்த பின் படி விசாரணை நடத்துவோர் பராமுகத் தாற் பதார்த்தங்கள் மிகுந்துங் குறைந்தும் நியதியின்றித் தகுதியான காலங்களில் வரத்தாமதித்து மிருந்தன. அப்போது சொல்லியனுப்பியது.

கனப்படி.கமிதுவெனும்பொற்கமலகரதலசுமுகாகனிந்தசெந் தே
னெனப்படிவண்டிமிர் குழற்பொன்னிணங்குபொன்னுச்சாமிமன்னுவியம்பக்கேன்
மனப்படி.நானினைத்தபடிவந்துபடிப்படியுணர் த்தமாட்டேனின்னே [மோ
தினப்படியிப்படியுணர்க்குச்செலும்படியென்றொருபடிநீசெய்குவாயே.

அதுமுதல் நாளொன்றுக்கு ரூபா பத்து வீதம் படி கொடுத்து வந்தார்கள்.

ஒரு நாள் மத்தியானவேளையில் ராஜசமுகத்திற்குக் கையேட்டினருடன் வழக்கப்படி சென்றபோது முதல் வாசலிலிருந்த பாராச்சேவகர் இவர்களை இன் னொன்றறியாது தடுத்தனர். அங்குள்ள இவர் தரமுணர்ந்த சிலர் இக்காரணத் தை, இறையறிந்தா லென்னமோ வென்றஞ்சி,நாவலரவர்கட்கு நலம்படு முகமன் கூறி உள்ளே போகும்படி யேவினார்கள். அவ்வாறு சென்று இறையவன் முன் னரெய்திக் கூறியது.

தருமகுணமிருமுனதுசமுகமுறர்வறுமையெனச்சலிக்கக்காய்ந்து
வருமிவ்வெயிலதனன்மயங்கியின்றுநானிங்குவந்தபோழ்தி
லருமைதவிர்பாராச்சேவகர்தமதுபெயர்ப்பொருளையறியக்காட்டிக்
கருவமொடுதடுப்பதென்னோகாமர்பொன்னுச்சாமியெனுங்கருணைமாலே.

இதைக்கேட்டவுடன் அச்சேவகரைத் தருவித்துத் தண்டிக்கஊற்ற பொ முது, கவிச்சிங்கம், அரசே! பாராச்சேவகர்தடுத்தாரென்ற தன்றிப் பார்த்தவர் களொன்று கூறிலேன். நென்னல் காறும் அந்நிலையி னின்ற முதியோரன்று இவர்கள் புதியோராதலின் ஒருவாறு தடுக்கமுயன்றனர், இக்குற்றத்தை மன்னி த்தருளவேண்டு மெனக்கேட்டு அவர்களைத் தண்டனையின்றும் விடுவித்தனர்.

ஓர் தினம், இன்று நுமது போஜனத்திற்கான சமையல்களென்ன வென்று போது, அன்று நடந்தவைகளை, ஓர் துறையாக வமைத்துக் கூறியது.

முதிர்கொடிக்கொத்தவரைக்காய்கத்தரிக்காய்நன்பருப்பமுலைதஞ்சி
மதியிகவுமிளகுரசமாகிமதனெய்ததியால்வருந்துவானோ
கதிர்குலவுநினதுபுயக்காமருபூந்தாமமருள்கவிஞர்நாளுந்
துதிபுதுவைப்பதியதிபசமுகபொன்னுச்சாமியெனுந்துரைச்சென்கேதே.

நாவலர் சிவதங்கை தேவகோட்டை முதலான விடங்கட்டுச் சென்று
ராமநாதபுரம் வந்த காலத்திற் சுரனோய்பற்றிய போது சொல்லியது.

உன்னினியசன்னிதிநானொருவியயன்மருவியதாலுடன் றுசைவ
நன்னிலைவிட்டன் னியநான் டைபுழைநவீனயன் றுநெய்தகாந்த
லென்னிடத்துந்துன்னிவருத்தியதுசற்றேறுவனதருளுய்திருத்தேன்வெண்பூ
தன்னில்வருகன் னிதிருவென்னுமின் னுமன் னுபொன் னுச்சாமிமாலே.

காந்தல் தீர்த்தபோது சொல்லியது.

சொற்செறிமுத்தமிழ்வலர்குதுதுரங்கமணிசரங்கங்கைதுலங்குத்தந்தப்
பொற்சிவசமுதலவருள் புனிதபொன் னுச்சாமியென் னும்புயலேவுன்றன்
மற்செழுந்தண்கருணைநெடுமழைநனைப்பவதனென்வறுமையாய்
முற்சுரமும்பிற்சினைத்தமுதுசுரமுமிகவயலாய்முடிந்தமாலே.

முக்குத்துள் போட்டுக் கொண்டுவதில் நாவலர் மிகுந்த பிரியமுள்ளவர்களா
னதால் ராஜசமுக்கத்திற் பிரசங்கஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுதும், சர்வஜாக்
ரணதபுட னெவரும்நியொலுதபடி சம்பிரதாயமாக வுபயோகித்துக்கொள்ளுதல்
வழக்கம். ஒருநாள் அவ்வாறு செய்துகொண்டு டப்பியைப் பக்கத்தில் வைத்திருந்
தனர். அக்கண யருகிலிருந்த இறைவர் கண்டெடுத்துக் கொண்டனர். பின்னரத
னைத்தேடமுயன்ற பொழுது இதனையே கவனித்துக் கொண்டிருந்த மன்னர்
பிரான் புலவரேறே! பிரசங்கத்தினிடையிற் தேடமுயன்றகாரிய மின்னதெனக்
கழுவினீரென்றதற்கு, புரவலர் பெரும! நுமதருமைத் திருச்சமுக்கத்தி லஞ்சாக
தறிவிக்கற்பாலதான வத்துணைப் பெரிய காரிய மன்றே யென்றனர்.

ஆனாலது பொடிக்காரியமோ வென்னலும் ஆமென்றார். அதற்கு வேலவர்
துதியான பொரு வெண்பாவில், ஐந்து பொடி வரும்படி, இந்திமிடத்திற் பாடுவீ
ரேல், அக்காரியத்தை யதுகூலப் படுத்தலாமென்றனர்.

அப்பொழுது கூறியது.

கரும்பொடியிளவஞ்சவெறிகைப்பொடிசில்வெற்பர்
தருங்கொம்பொடிசைதெய்வத்தையல்—விரும்புபுய
வான் பொடியாநின் றகதிர்மாலுமயிலோயெனையான்
தேன்பொடியார்பூம்பதந்தந்தே.

* உடனே சொன்னத்தாலமைந்த நவரத்தன் கஜிதமானதும் விலையுயர்ந்தது
மான பொடிடப்பி ஒன்றைப் பரிசாக வளித்தனர்.

ஓர் நாள் அருளோதய காலத்தில், அரண்மனை வாசல் முகப்பில் அரசருட
னின்று பேசிக்கொண்டிருந்தபொழுது, கீழ்த்திசையிலுதித்த சூரியன் றோற்றத்
தை, அங்கு வலப்பாக மிடப்பாகங்களில் நின்ற புரியமரத்திற்கும் பனைமரத்திற்
ருமிடையே கண்டு, “இந்தப்புளிக்கும் பனைக்கும் நடுவே பொழுது புறப்பட்
டதே” எனக்கொடுத்த சுற்றிற்குச் சொல்லியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அளிக்கும் பனைக்குஞ் சரவுரியான்முத லாருமஞ்சங்
களிக்கும் பனைக்கும் பிட்டாறுமுகலைக் கலந்தெமது
நளிக்கும் பனைக்குந் தெரியாமற் சேர்தரு னாத்திலேற்கப்
புளிக்கும் பனைக்கும் நடுவே பொழுது புறப்பட்டதே.

பனிக்காலத்தில் தமக்குப்போர்வை கேட்டது.

கற்போர்வை திகரெவருங் கலிதுறந்து புதுவைவயற் களங்கடோறு
நெற்போர்வை கியபடிநன் நிதிப்போர்வைத் திடவுதித்த நிபுணரானும்
பொற்போர்வை வேலரருள் பூத்தபொன்னுச் சாமிமன்னு புக்கழக்கேற்ற
நற்போர்வை யின்னமெற்கு நல்கவில்லை பனிவருத்த நவிலொணாதே.

சால்வைத்துப்பட்டி கொடுத்தபோது சொன்னது.

மால்வைத்துப்பட்டிலகுவள்ளுறவேன்மன்னர்மன்னன்மகிழ்பாவாணர்
மேல்வைத்துப்பட்டிகையன்னமுங்கொடுத்தாதரித்தருளும்விவேகநன்னி
ரேல்வைத்துப்பட்டி னஞ்சூழ்முகவைமுத்தராமலிங்கமெனுநரேந்தர்
சால்வைத்துப்பட்டிபொன்றுதந்தெனதுபுறநடுக்கத்தைபுந்திர்த்தானே.

பிதாம்பர வித்தைக்காரர்கள் வந்து ராஜசமுகத்தில் வித்தைகளாடிச்
கொண்டிருக்கும்பொழுது, கவிச்சிங்கம் தமக்கும் சில வித்தைகள் தெரியுமென்று
உபயங்கித்தமாகச் சொல்லியது.

ஆசிரியம்

அட்டவரைகளையுண்டனந்தனைவிழங்கியேழண்டத்தைபுங்குலுக்கி

யஞ்சாமலியைப்பிடித்துப்பொடித்துமருவல்தமையெலங்குகுகி

மட்டரியகனலைப்பிழிந்துசாறுக்கியதைவயிறுகொளவாய்மடுத்தது

வனவேங்கையைச்சிமிழில்வைத்தடக்கிக்கொடுமகிழ்ந்துவினையாடவறிவேம்
துட்டவெங்கலிதனைவெருட்டவொருவித்தைநீசொல்லிக்கொடுத்தல்வேண்டும்

துங்கவகனங்கசுதுரங்கதளவிங்கிதசுமங்கனாவலங்கிர்தருண

வட்டுடைபகட்டுமெழிலிட்டுளமருட்டுமிளவட்டமுலையிட்டமடவார்

மதனவன்னப்பூமிதுதிசெய்பொன்னுச்சாமிமகராஜசுகபோஜனே.

இவ்வாறு பல மாதங்களாக இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்தில் வாசஞ் செ
ய்து கொண்டிருந்து மேன்மேலும் திருந்த சம்மானங்களுடன் அம்மன்னவரிடம்
உத்தரவும் பெற்றுக்கொண்டு, இராசதானியாகிய, சென்னைநகர், தஞ்சை, சேலம்,
கோயமுத்தூர், மதுரை, திருநெல்வேலி முதலிய ஜில்லாக்களெங்கணும் சீருலாப்
போந்து, அவற்றுள்ளடங்கிய அனேக ஜமீந்தார் மிட்டாதார் உத்தியோகஸ்தர்
கனதனவான்கள் ஐட்டி கலெக்டர்க ளாதிய ஆங்கிலத் துறைமார்களிஞ்சென்று,
அற்புதக்கவிமாலைகள் சூட்டி, அவ்வவர்களாலணிக்கப்பெற்ற அநேக வரிசைக
ளேற்று மகிழ்ந்து, ஆங்காங்கெதிர்த்த புலவரை யடக்கி, உலகினிற் கல்விக்கொடி

நாட்டி புலாவித் திரிந்த காலத்தில், இக்கவிச்சிங்க மியற்றிய இசைத்தமிழ்ச் சிந்
கார நூல்கள் பல. ஒலைத்துக்குகள் முதலான திறக்கவிச் சிந்தாமணிகள் எண்
ணிந்தன.

செந்தமிழ் வித்வ சிகாமணியாயும் சங்கீத சாஸ்த்ர சம்பன்னராயும் ஆன்
னதானப் பிரபுவாயும் விளங்கிக்கொண்டிருந்த சேலம் ஜில்லா வேளாங்குறிச்சி
மிட்டா ஜமீன்தார் ஸ்ரீமார் வேலப்பகவுண்டரவர்கள் சமுதகத்திலிருந்து அற்புதா
னந்தமயமான கவிக்களாலும் பிரசங்கங்களாலும் அவ்வன்னிலை யனவரதகாலமு
மகிழ்வித்துவந்த காலத்திலோர் நாள் பிரபு பழம்பாடல்களான சித்திரக்கவிகளின்
பெருமையைப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். நாவலரிக்குறிப்புணர்ந்து ஒகோ! நாமி
துகாறுமில் வள்ளியோன்மீது சித்திரப்பாக்கனிபற்றினேமின்று. ஆவை கேட்
கவிரும்பியன்றோ இங்ஙனம் கூறுது கூறினாரென்று நினைத்து,

“நேரதிராகமின் வந்தா டதியிதி னேடியரு
டாரதின் வஞ்ச மிலட்டி தகாதய தண்கபலை
விரகண் பாரா விடிற்சர் திரன்பணு மெய்ப்புதுமை
பாரணி நேய புயாசல வேலப்ப பாண்டியனே.”

“காம லகரி கடலா மமையாது
தாமசம தேது சலாமேவி—நீமருவே
சீராமா மாநேம தேகபுனி தாகழைவின்
மாராவே லப்பபு மா.”

என்ற சதுரங்கபந்தக் கவித்துறை யொன்றும் அஷ்டநாகபந்த வெண்பா
வொன்றும் உடனே யியற்றிக் கூறினர் வேந்தன் இவைகளைக் கேட்டுப் புளகாங்
கிதங் கொண்டு மேன்மேலுங் கவிச்சிங்கத்தின் கடலணைய கல்வியின் பெருமை
யைத் தம்மாலியன்றவரை காணுமவா மிஞ்சி நானிலம்புகழும் நாவலர் திலகமே!
புராதனமான சித்திரங்கட்கிணங்கச் செய்யுளியற்றலினும், சித்திரமும் செந்தமி
மும் தூதனமாகவிருப்பின் விசேஷ சம்பிரமமாகு மென்றெண்ணுகிறேன் என்
றனர். இதனைக்கேட்ட நாவலர் புன்னகை காட்டி நீவிர்வெரேனும் ஓர் அரிய
சித்திரர் தீட்டுதிரெனலும், இறைவனதானையால், அச்சபைபிழைந்தவர்களிலொ
ருவரும் ஒவியத்துறையிற் கைதேர்ந்த உத்தமருமான ஸ்ரீமார் சேலம் மாரியப்ப
முதலியாரவர்கள் இரட்டை நாக பந்தத்திலிதற்கு முன் இல்லாத விதமாகவொன்
று தீட்டி, அதற்கு விசித்ர உபயநாகபந்த மெனப்பேர்கூட்டி, இவ்வெண்பாவில்
டங்கும் அறுபான் மூன்றக்கரங்களில், 6+8, 14+40, 16+18, 20+46, 22+24,
26+28, 30+48, 32+50, 34+52, 42+44, 58+60, என்னும் இலக்கத்தொடர்கள்
ஒவ்வொன்றும் சந்திப்புள்ளன வெனத் தெரிவித்துக் கேட்டுக்கொண்டமாத்
திரத்தில், அனைவரும் கூடியோசித்தெழுது மோவியத் தமைதியில் வளவுதானே”
வென்று உடனே,

முதன்வசித்ர உபயநாகபந்தம்.

“மன்மதன்னை வாகை மடங்காது பன்னலென
தன்ம கனக தனிபனியிற்—துன்னுது
சீலப்ர தாபசக தேகவின்பந் துன்னுதுங்க
வேலப்ப பூபநீ மேவு.”

என்று வெண்பாவை முன்னரே பாடிவைத்திருந்தவர்போல யோசியா
மற் புகன்றதுமன்றி, நூதனமான இப்பாவினுளமைந்த சந்திகளைப் பிற்காலத்தி
னார் நன்குரைத்தக்க சூத்திரமாக

“எட்டினுக்காறுகுமெண்ணந்தினுக்கேயியைப் பதினிலைதாகும்
ஈரெட்டினுக்குவருபதினெட்டுநாலெந்தினுக்குநாற்பத்தாறுதான்
தொட்டவிருபத்திரண்டென்மன் நாலேழ்துலங்குமிருபத்தாறுதான்
தோன்றுமெண்ணுறுக்குமுப்பதாம்பத்தைந்து தாயமுப்பத்திரண்டாம்
திட்டமுறுமுப்பத்துநான்கினுக்கைம்பத்திரண்டதாமாழேழுடன்
செப்புநாற்பத்திலைம்பதிற்றெட்டுடன்சேர்வதோறுபதாகும்
கட்டமில்லாமலறுபத்துமன் நக்கரங்கையுடையவெண்பாவிது
கமழ்விசித்திரவுபயநாகபந்தனமாங்கனிந்துருகுசெஞ்சொன்மாதே.”

என்று மகலே உ முன்னிலைகொண்ட செய்யுளையுங் கூறியருளினார். இது
ளில், “எத்தகைய மிறைப்பா வினத்துள்ளும் தமது துண்ணறிவானது சிறிதுந்
தட்டினிற் செல்லுந் திறத்தது” என்னு முண்மையைக் குறிப்பா லுணர்த்து
வார்போல் “கட்டமில்லாம லறுபத்துமன் நக்கரங்கையுடைய வெண்பாவிது”
வெனுஞ் சொற்போங்காற் கூறியவாற்றல் காண்க.

இன்னணம் நிகழ்ந்தன வனைத்தையும் செந்தமிழ் முருமையிற் சிறந்த
அவ்விறைவன் கண் டாச்சர்யமடைந்து ஆஹா இவர் சாக்ஷாத் தண்டாயுதப்பகவா
னது பூரணவரப்ரசாதம் பெற்றவசென்பதற்கு இக்காட்சியே தக்கசாட்சியென்று
ஆனந்தாமிர்த பாஷிதங்களான ஸ்துதிகள் செய்து பயபத்தி பூர்வமாக வனேக
சம்மானங்கள் செய்யப்பெற்று மகிழ்ந்தனர். இந்தப்பிரபுவின் வண்மைக் குணத்தி
சயங்கள் யாவும் தனிச்செய்யுட்கோவைப் பாடல்களால் நன்கு விளங்கத்தகுவன
வே. ஆயினும் மருங்காபுரிச் சிட்டுக்கவிக்களிலொன்றிலுள்ள

“தருராம நாதபுர சேதுபதி யாம்பொன்னு ஸாமிமக ராஜன்மெச்சித்
தந்தவெரு மதியோ கணக்குக் கடங்காது தருமவே றுக்குறிச்சிச்
சத்ரபதி வேலப்ப முகிலொர்சிட் டுக்கவி தனக்குமுந் நூறுருபா
தகுபெட்டி வண்டிமா டருளினு னவன்மீது சந்திரவி லாசஞ்சொனோம்
அருகேயழைத்துருபாயிரண்டாயிரமுமதிகவரிசையுறல்கினுள்”

என்ற ஐந்தடிகளும் இங்கு எடுத்தியம்பத்தக்கன. இலனென்னுமெவ் வமுரையாமை மேற்கொண்டு ஈத்துவக்குமின்பலம்வாய்ந்த இம்மன்னவனேற்ற சந்திரவிலாசமென்னுந்தனிநூலானது, யமகம், திரிபு, சிலேடை, முதலிடைகடை மடக்கு, முதலிய வணிகளாற் பொலிந்து அகத்துறை நிறைந்து, சொல்லினும் பொருளினுஞ் சுவைபெற நிமிர்ந்து, வனிதையர் கலவிதுணுக்கங்களை விளக்கும் மதனநூலெனத் திகழ்ந்து, கவிவலரிதயங் களிப்புற நிலவும்.

மதுரைஜில்லாமார்க்கயன்கோட்டையிலிருந்தருளிய இல்லறமெய்ஞ்ஞானதிலகரும் நாவலரவர்களின் சிறியதந்தையாருமான ஸ்ரீமாந் பிச்சாண்டி ஆச்சார்ய சுவாமிகள் சமுதத்திரிருந்தபொழுது ஒருசமயத்தில் முன்னர்க் காளமேகப்புவவரியற்றிய பூட்டுவிற் பொருள் கோள்கொண்ட

“சிறுவனனைபயறுசெந்நெற்கடுகு
மறிதிகிரிதண்டுமணிநூல்—பொறியரவம்
வெற்றேறுபுள்ளன்மவேதனரன்மாலுக்குக்
கற்றழம் பூவே கறி”

என்னும் வெண்பா முதன்மையிற் சிவபிரான், விஷ்ணு, பிரமன், என் பார்க்குக் கொண்டமுறை பின்னர்ப் பிறழ்ந்துளவால் அவற்றைத் திருத்தியும்; அம்மூவரின் தேவியரும், செய்தொழிலும் பொருத்தியும், முந்தைய “கற்றழம் பூவேகறி” என்னு மீற்றையே கொண்டு முடிக்கவேண்டுமென்றபோது ஒருக ணமும் பின்னிடாம லுடனே சொன்ன

வெண்பா.

“சேயனைமுற் கங்கடுகு செந்நெலுழை சக்கரந்தன்
டாயபணி மாமணிநூ லான்புள்ளன்ம—மாயைபொன்சொற்
பொற்றோகை போக்களிப்புப் பூப்பரன்மால் வேதனுக்குக்
கற்றழம் பூவே கறி”

நாற்கவிச்சிங்க நாவலர் தமது இருபத்தொன்றாம் பருவத்தியற்றிய தேவாங்க புராணமென்னுஞ் செந்தமிழ்தான் முழுதினு நிறைந்த விலக்கணவமை தியுட னுருமையான கற்பனாசாரங்களைப்பெற்று மதுரச் சுவைமிக்க கம்பிரமான செய்யுள் நடையிலமைந்திருத்தலாற் செந்தமிழறிந் சிறந்துள யாவர்க்குமுதகவி நூலாய இலக்கியமெனத் திகழா நிற்கின்றது.

சேலமர நகர வாசிகளான சில மேதாவியர்களின் வேண்டுகோளால், வடமொழியிலிருந்த, சிங்காரரச மஞ்சரிபை மொழிபெயர்த்து, இலக்கண விலக் கிய வியற்றமிழ்க் கவிகளால், மங்கையர் திறத்தெழின் மாண்புற வாழ்த்திச் செந் தமிழலகற் தெரிதர வைத்ததும், இன்றியமையா விருந்துணைச் சிறப்பே, இதன் புகழ் பகராரேவருநிலர்.

நாவலர் தமக்கு நல்லன்பு செலுத்திய மித்ரரன்னமும் சேனநகர்ச் சகவ னமுதலியாரவர்க ளுமையுள்ள புத்ரரன்னமுமான ஸ்ரீமான் மாரியப்ப முதலியா ரவர்களால் இந்நூலின் சீரினுக்கு மியற்றினார் பேரினுக்கு மிணங்கவியற்றிய அழிப்பரும் புகழ்சேர் பொழிப்புரையின்றிநன் சுற்றவர் யாவரும்கிழந்துகொண் டாடற்பாலனவே.

இவ்வாறு இவர்களுடைய ஜீவிதகாலத்தில் நடந்த முக்யாம்ஸமானவுண் மைகளை யிங்குக் குறித்த சரித்திர னாராய்ச்சிக்குப் பொருந்தச் சிற்சில வாங்கா ங்கு கூறிச் செல்லுதன் முறையெனக் கொண்டேழுதுவதற் சாலவிரிதல் கண்ட ஞ்சி, இம்மட்டில் நிறுத்தி இனிச் சரித்திரப்பொருண் முடிபுகாட்ட முயலுதம்.

இங்ஙனம் புகழ்வினைத்துயர்ந்த இப்புலமையாளர் இருபத்தேழாம் பரு வத்தினிற் றிருமணம் புரிந்து இல்லறம் வருவா தியல்புற நடாத்திச் சகல செள லாக்யத்துடன் அரிய சுகபோகங்களெலா மதுபவித்துத் தண்டபாணிப் பிராணைப் பழகி நான்மணிமாலை, திருப்பழகிவெண்பா, குமரனந்தாதி, சிவகிரியமகவந்தாதி முதலிய திவ்யகவிப் பிரபந்தங்களியற்றித் துதித்து வாழ்ந்திருந்தனர்.

பின்னர்ச் சிலகாலங்கழித்துத் தமதுடலிற் றொடர்ந்தமேகரோகத்தின் வாதனை நீக்கியருள, வேதனைச் சிறையிட்ட நாதனைத்தினமும், பழகிவெண்பாவந் தாதி, பழனுபுரிமாலை, பழகிக்கோயில்விண்ணப்பம், கீதாமிர்த சாரமென்னும் பிர பந்த ரூபங்களாற் பிரார்த்தனை புரிந்து, விதிவலியால் விளைந்த அவ்வினையின்னு ம் சூருவருளாற் சிறிதுகாலம் நீங்கிச் சுகமுற்றிருந்து, நாற்பத்தெட்டாம் வயதா ன 1884-ம் ஆண்டிற்கிசைந்த நூருணநாம சம்வற்சரம் கும்பரவி சுக்கிலபக்கம் நவமிதிதிசூடிய சுப்போக சுபதினத்திரவு ஐந்துநாழிகையளவிறமது கையேட் டினர், மாணாக்கர், இஷ்டஜன பந்துவர்க்கத்தினர் யாவரு மொருங்குசூழ்ந்திருக்க, சச்சிதானந்தஸ்வரூபமான ஜீவான்மாவிற்காகரமாகியிருந்த ஸ்தூல தத்துவக் கரு விகளந்தக்கரணமு மொடுங்கி நிர்க்குண நிராமய நிரதிசயானந்த வாழ்வில் ஐக்ய மாகுந்தருணத்தை ஜென்மாந்தர புண்யவசத்தாற் கிடைத்த தமது பேரறிவாலு ணர்ந்து தமது பரிபூரணகால நிலைமையை அனைவர்க்குந்தெரிவித்து, அடியார்களை அரகரவேன் முழக்கஞ்செய்ய வாக்குாபித்துத் தமதிருகரங்கோயுஞ் சிரமேற் குவித்துக்கொண்டு

“என்னபிழையான்செய்திருந்தாலுமெண்ணும
லன்னபிழையெல்லாமகற்றியின்னே—நின்னுபய
பாதநிழல்நல்கியெனைப்பாலித்துக்கொள்சமயம்
நீத்குகனேநம்பினேன்”

என்ற திருப்பாடலைப்புகன்று நிருவிகற்ப சமாதியோகமாயிருந்து ஆங் கன்மே குதைவரிவடிவேற்குகவரதன்றன் பதமலர்நிழலாம் பரகதியடைந்தனர். சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

திருச்சிற்றம்பலம்.

சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இது

சென்னை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
கனம் ப்ரும்மஸ்ரீ மகாமகோபாத்தியாயர்

உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

சீருறு செந்தமிழ்க் கிரனும் பெரியனும்
அருண கிரியெனும் பொருணயக் கவியும்
போற்றுறு பெருமை வீற்றுறமேனி
அறுமுகன் படையீ டாறனு ளொன்றாய்ப்
பல்வளஞ் செறிந்த பழனியம் பதியில்
விச்சுவ குலத்தின் மெச்சுறு தமிழ்பயில்
நன்மைசான் மரபிடைத் தொன்மையோர் செய்து
புண்ணிய மென்ன நண்ணிய வண்ணல்
கந்தன் பதத்திடை முந்தன் புடையோன்
உம்மைத் தவமிவன் செம்மையி னுளனெனச்
செந்தமிழ் மொழியி னேந்திலக் கணமுஞ்
சிந்தையே யேடாத் திரிபின் றுணர்ந்தோன்
தேனினும் பாவினுந் தானினி தென்னச்
சொன்னயக் கவிபல பன்னுறு வாக்கி
அயலவர் கருத்தினை நயனுற வறிந்தே
வேகமாகக் காள் மேகமே யென்னப்
பாடுபு வேத்தவை கூடிய தீரன்
வக சந்தக் கிராகியிவனெனப்
பாகசந் தக்கவி பாடுவோ னிவனென
அக கவியென வாகிலாக் கவியெனக்

கற்றவ ருவந்து சொற்றிட விளங்கியோன்
 பன்னுறு முகவைப் பதிவயி னடைந்து
 மாது பதியுரச் சேது பதியும்
 'தோமில்சீர்ப் பொன்னுச் சாமியா மகிபனும்
 ஆண்டுள புலவரு மகமகிழ்ந் திடப்பாந்
 தேம்பழ மெனத்திக் தித்திடப் பாடி
 மாம்பழக் கவியெனு மாப்பெயர் படைத்தே
 இக்கார் விழுச்சுவை யக்கா ரக்கனி
 நச்சும னாரெனு காவல னெனவுட்
 குவிவீரு மந்தகக் கவிவீர ராகவப்
 பாவல னெனப்புகழ் மேவிய புலவன்
 நன்றிபா ராட்டுறு நயமுடைச் சுருணன்
 இவன்போற் பாடன்மற் றெவர்க்குறு மோவெனக்
 கவிஞர்க ளெண்ணப் புவிபிடை மேயோன்
 கூலமா மறுகிற் சேலமா நகர்வாழ்
 மாரி யப்பவேன் மனமகிழ் நண்பன்
 ஆகிய விவனை யறியா ரெவரே
 அனையவ னியம்பிய புனைபல நூல்களும்
 இனிப்பா வுளவாந் தனிப்பாப் பலவும்
 தொகுத்தே நிரையா வகுத்தே யெவர்க்கும்
 பயன்பட வச்சிற் பதிப்பித் தீந்தனன்
 ஈண்டிய வளஞ்செறி பாண்டிநன் னாட்டிற்
 சீர்க்கயஞ் சலவு மார்க்கயன் கோட்டையன்
 மேற்கூறியகவி விழுக்குடிப் பிறந்தோன்
 தேற்றுறு தமிழ்ச்சுவை தெரிந்து
 சாற்றுறு பழனிச் சாமியென்.பவனே.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியர் ப்ரும்மஸ்ரீ.

மு. ராகவய்யங்காரவர்களியற்றியது.

காவலர் சிகாமணியா மெங்கன்பொன்னுச் சாமியன்னன் களிக்கு மேலாம்
 பாவலர் சிகாமணிமாம் பழக்கவிச்சிங் கேறுரைத்த பாக்க ளெல்லா ,
 நாவலர் சிகாமணியா நயந்தேற்ப வச்சிலிட்டு நனிசீர் பெற்றான்
 பூவலர்நீர் மார்க்கயனார்ப் புகழ்ப்பழநிச் சாமியெனும் புலவன் மன்னே.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் சேதுபதி செந்தமிழ்க்கலாசாலை உபாத்தியாயர் ப்ரும்மழீ

சுந்தரேசய்யரவர்களியற்றியன.

நதியமலை யெறிந்தவளை நங்கைவளை யெனமனமா னுந் நன்னீர்ப்
பொதியமலை முனியெனுமாம் பழக்கவிச்சிங்கேறுபல புத்தே ளிர்க்குத்
தாதியமலை தரப்பகரும் பன்னூலு மதுரசந் துளும்புஞ் செந்தேம்
பொதியமலை யாதபொருள் போதரச்சொல் கவிபலவும் பொதுளக் கோத்து

அத்தகுநன் னாவலவன் சரித்திரமும் வரைந்துமிணைத் தளிகு ரச்சப்
புத்தகமா யிரமாக்கிப் புலவரெலாம் வியந்தேற்பப் புரிந்தான் மேலா
முத்தமன்மார்க் கயன்கோட்டை யூரிலுறை பிச்சாண்டி யுரவோன் மைந்தன்
முத்தமிழ்ச்சப் பிரமணியன் றுணைபழநிச் சாமியெனு மொழிவல் லோனே.

சென்னை எக்ஸ்கீயூட்டிவ் இன்ஜினியர் கனம் ப்ரும்மழீ உத்தமபாளையம்

U. S. இராமசாமி அய்யரவர்களியற்றியது.

குமரனடிக்கே கண்ணுள்ளார் கொடுவெம்பிறவித் கண்ணில்லார்
குறுமாமுனியே நிகரானார் குணத்தினுயர்வி நிகரில்லார்
அமரர்முனிவர் தினநாடு மருமைப்பழனித் திருநாடார்
அருளாற்கவிதை விரைந்துரைப்பா ரனிதமொருநா ளினுமுரையார்
பமரமிசைநீ பத்தாரார் பத்தர்மகிழ்த் திருத்தருவார்
பயிலுமுலக மயக்கவித்தார் பகர்மாம்பழக்க விராயரென்பார்
விமலவிசுவ குலமணியார் வியன்செந்தமிழின் மிகவணியார்
விந்தைத்தனிப்பாப் பலவுரைத்தார் வேருரவற்றி னிணையுரைப்பார்.

வேறு.

அன்னவற்றை யுலகிலுளோ ரணைவருநன் கறிந்துவியந் தனுப விக்க
வுன்னியசீர் விசுவகுலத் துதித்தவள்ளல் கவிச்சிங்க முகந்த பாலன்
மன்னிய மார்க் கயன்கோட்டைப் பிச்சாண்டி மகராசன் பெற்ற மைந்தன்
பன்னுகவி ராவலவ னும்பழனிச் சாமியச்சிற் பதித்திட டானே.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்களி லொருவராகிய கனம் ப்ரும்மழீ

பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்களியற்றியது.

மாற்றரிய நெடுந்தவத்துக் குறுமுனியின் தமிழ்ப்பெருநா ரிதியை வாங்கி
யாற்றன்மிகு மாம்பழப்பேர்க் கவிமுகல்பொன் மணிசிறி யவிரை மாறே

தேற்றமிழ் கொடைச்செம்ம லவரேனும்பற் பலசிலம்பு தொறுங்கா லூன்றிக்
காற்றியவொன் கவிமாரி நெடுவெள்ளங் கணக்கிலவாங் கவற்றைக் கண்டு (1)

பண்டுட கினுமற்றும் பொழிமாரி பயனறுதல் பணி னுங்கே
கண்டரச ருன்கவைத்துக் கனலுமழு வானியநீர் கரைய ளாக்கி
யெண்டிசையும் பொன்னிநதி யெனப்போற்றி யாடிய நெய்தி மல்கக்
கொண்டுவந்து வினாவமைத்துப் பல்லுயிரும் வாழவைத்த கொள்கை யொப்ப (2)

ஆயபெரும் புலவர்பிரா னேகியவூர் தொறுமேகி யவற்றைச் சொல்லு
நேயரைத்தா னுசாவியன் றளவிட்டி நிகியுரைகள் னின்றபுல்ல
பாயமெழு கின்றிறட்டிப் பல்லளமாக்கி கிடுத்தனது பான்மைக் கேற்ப
வேயவெழு தாவெழுத்தி னேற்றியருந் தமிழ்நாண் ரேற்பத் தந்தான் (3)

சர்க்கையங்கோட் டரியகன தன்பாலை பங்கரடி யேத்து மன்ப
னர்க்கையங்கோட் டியர்வாளை நெடுந்தெங்கற் பாயவஞ்சி நின்ற மேதி
கார்க்கையங்கோட் டிடப்பாய்ந்து கயமுழக்கிக் கஞ்சமலர் சுறித்து வைகு
மார்க்கையங்கோட் டையிலினிது வாழ்பழனிச் சாயியெனு மதிவல் லோனே. (4)

மதுரை மாணவர் செந்தமிழ்ச் சங்கத்து அக்கிராசனாதிபதியும்,
மதுரைக் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமான பரும்மபூர்.

ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்களியற்றியவை.

உலகுதனி மறைப்பொருளென் றோதுமுமை பாகனுக்கு மொருகா லத்தில்
நிலவியநற் பிரணவமெய்ப் பொருளைநனி நேர்ந்துரைத்த நிமல னான
குலவுபுகழ்க் குமரகுரு பரமுருகன் குடியிருப்பாங் குன்று மேவும்
பலவளமுஞ் செறிந்ததிருப் பழனியெனுங் கழனிநிறை பதியின் பேரூய் (1)

கண்ணுடையார் கற்றவரே முகத்திரண்டு புண்ணுடையார் கல்லர தாரென்
றெண்ணிய பொய்யாமொழிக்கோ ரிலக்கியமா யிவ்வுலகி லிலங்கா நிற்குங்
கண்ணியனா மனிதர்முகக் கண்ணுணராப் பொருளையகக் கண்ணு னோக்குந்
திண்ணியனாப் புலவர்புரி புண்ணியமோ ருருவெடுத்துத் திகழ்வோ னாகி (2)

முத்தையனா சாரியெனு மூதறிஞன் முயன்றதவ முனையாய் மூவா
ளத்திசையும் புகழ்மணக்க வினிதுதித்தே விளமையினி லினிமை யார்ந்த
முத்தமிழு நாற்கவியு மொழிந்திடுமைந் திலக்கணமு முறையி னோர்ந்து
வித்தகநற் பிரசங்க விற்பனவற் புதனாகி விளங்கா நின்ற (3)

பொன்னமரும் புதுவைநகர் பொலியவரும் புகழ்ப்பொன்னுச் சாமித் தேவ
மன்னவன்றன் மனக்கிசையத் தருஞ்சமிசைக் குரியவிடை வகுத்துக் கூறிக்
கன்னலுங்கைத் திடத்தமிழின் மின்னவினுந் தீவிரமாக் கவிகள் பாடி
அன்னவனாற் கவிச்சிங்க நாவலனென் றுயர்பட்ட மணியப் பெற்று (4)

பூதவுடல் பொன்றிடினும் பொன்றாமாம் பழக்கவிஞப் புலவ ரேறு
மேதகைய வாரணத்தோ கையைமருவி வள்ளியையு மேவும் வேலன்
மீதுறநுந் தமிழ்க்கவிஞர் தமைப்புரக்கு மேலோர்கண் மீதுஞ் சொற்ற
ஒதரிய மாதரிய சாதரிய கவிதைபல ஒருங்கு கோத்து (5)

நதிபுனையுந் திருமுடிபா ராதியசெந் நாவலரு நண்ணித் தாமே
மதுரநுந் தமிழ்வளர்த்த மதுரையெனும் பதிலிலதன் மாண்பை யோர்ந்து
துதிமருவு சைவமொடு தொன்மை மிகு தென்மொழிக்குந் தொண்டு ஞற்று
நிதிகொடைநல் லறிவுபுகழ் நேர்பாண்டித் துரையென்னு நிருபர் கோமான் (6)

காதலிஞ னிறுவியவங் கச்செயுநான் காமதுரைக் கழகந் தன்னில்
வேதியர்சி காமணியாய் மிளிர்பெரும்பே ராசிரிய மிமலன் சாமி
நாதனய ரணையிருப்ப வரங்கேற்ற மற்றவற்றை நவிலக் கேட்ட
கோதகலவ் வேதியன்பான் டித்துரையா தியர்கள்கனி கூர்ந்தோ ராகி (7)

ஏதிகனைப் போலுளது தீதுபதி யாப்புலவோ யெம்மைப் போன்று
மேதினியோர் கருமகிழ வேண்டுமென யாங்கண்மிக விருப்பங் கொண்டேம்
ஆதலினம் மேதகுநன் னாவலவ னருங்கவிக ளனைத்துஞ் சேர்த்துத்
தீதறமச் சியற்றிமிகச் சிறப்புறுக வெனச்சொலவத் திரட்டை யாய்ந்து (8)

பாமருவு தாதையெழி னூறமையன் நன்பெயரின் பான்மைக் கேற்பக்
காமருவு மாமதுரை மேவுகந்த சாமியெனுங் கவிவ லோன்சீர்
மீமருவி மாமகளு நாமகளு மேனிமகிழ் விவேக பீநு
நாமமுறு சாலையில்ச் சியற்றியவன் யாவனெனி னவிலக் கேண்மின் (9)

சாதுசங்கப் பிரியமுளான் சற்குணவான் றனையடைந்தோர் தம்மைக்காப்போன்
ஓதுபங்கப் பிச்சாண்டி ஈசனது திருத்தவத்தி லுதித்த மேலோன்
கோதுதங்கா விசுவகுல மணியெனமாம் பழக்கவிஞன் குலத்தில் வந்தோன்
மாதுபங்கற் கிசைகுமான் மலர்ப்பதமே மனத்திருத்து மாண்பு வாய்ந்தோன் (10)
மருமலரார் குழலுமையான் மதுரைநகர் மாணவர்செந் தமிழ்ச்சங் கத்தின்
பொருளுதவும் போஷகனுப் புகழுறுமங் கத்தினனுப் பொலிவோன் கோம்பைத்
திருமலைச் சகயவுண்டன் செய்தசுவ பிரான்யமகத் திரிபந் தாதிக்
கொருதனிநேருரைவகுத்தவுத்தமன்மார்க்கயன்கோட்டையூரில்வாழ்வோன் (11)

தருப்பமூது திருக்கரத்தான் நகைபெறுசப் பிரமணியன் நனக்குப் பின்னேன்
திருப்பமுனி மாணையயப் பொருப்புறைசெவ் வேள்புயத்திற் றிகழச் சாத்தி
விருப்புறுவோன் சிறப்புறுஞ் ஞம்பிகையா தியர்பதிகம் வியக்கச் சொற்றோன்
உருக்குருகப் பிரசங்கம் புரிபழநிச் சாமியெனு மொருவன் மாதோ. (12)

பெரியகுளம் தாலுகா சின்னமனார் கனம் ப்ரும்மழி - வித்துவான்

வெங்கடநரசிம்மய்யரவர்களியற்றியவை.

நத்திருக்கு நத்தனுநான் முகனுமிவர் நாடரிய னரியென் நேத்தும்
முத்திருக்கு மொளிர்வதன முதல்வனுக்குப் பிரணவத்தை மொழிந்தோ னன்பர்க்
கெத்திருக்கு மணுகாம் லெழிற்பழை புரியுறையோ னிசைவண் டார்க்குங்
கொத்திருக்குங் கடம்பணிதோட் குகனடிதன் முடிசூட்டுங் கொள்கை யாளன். (1)

மன்னுபுகழ்த் தபதியர்தம் மரபோங்க மலைமுனியே வந்தா னென்னப்
பன்னுதமிழ்க் கரைகண்ட பண்டிதரெ லாம்பகரப் பன்னா லாயந்தோன்
பொன்னுலக மனபுதுவைப் பதிபுரக்கும் புரந்தரனும் பொன்னுச் சாமி
என்னுமகி பதியளித்த கவிச்சிங்க மெனும்பெரும்பே ரிசையப் பெற்றோன். (2)

இன்னபெரும் புகழமுமாம் பழக்கவிச்சிங் கக்குரிசி லிலகுந் தோகை
வன்னமயில் வாகனன்மேன் மன்னர்கண்மே லேணையர்மேன் மகிழ்ந்தன் பாகச்
சொன்னநறுங் கவிகளெல்லாஞ் சோர்வறவச் சிட்டுலகிற் றுலக்கி னுஞ்
நன்னயஞ்சேர் மார்க்கயன்கோட் டைப்பழனிச் சாமியெனு நாவ லோனே. (3)

அதுமந்த நகரம் கனம் ப்ரும்மழி

மதுரகவி ஸ்ரீ நிவாசயங்காரவர்களியற்றியவை.

கனகமலைநிகர்ப்புனிச்சிவகிரிவாழாறுமுருகக்கடவுடன்கோ
கனகமலைபுரைகொளிருகமூல்கள னுதினமுமுளங்கருதுங்கற்பாற்
கனகமலையருள்பெருஞ்கடாட்சகவியெனக்கவிஞ்கலைவல்லார்கோ
கனகமலையிரும்புவியிற் புகழருமைபெருமைநிறைகடலொப்பாவான். (1)

நன்றாக்கார்பயன்வெண்காநயன்சிற்றந்தவமைதிபுள்ளோனதியோடந்தண்
பொன்றாக்காரிதழிமலர்புனைந்தசடாடவிப்பரமன்புனிதப்பொற்று
டன்றாக்காரிநிறையுளத்திறுங்கியமேதகைபுலமைத்தக்கோர்க்கெல்லா
மன்றாக்கார்கவிவாணர்வழுத்தநிதிதுணமெனுநல்வரையேபோல்வான். (2)

முத்தமிழுநாற்கவியுமுதுக்குறைந்தகவிவாணர்மொழிந்தவண்ண
மித்தகையாலிவ்விசையாலிப்பரிசாலிக்கருத்தாலிசைத்தியென்போர்க்
கத்தகையுமவ்விசையுமப்பரிசுமக்கருத்துமைந்துதோன்றச்
சித்திரமீதெனவிமைப்பிற்செப்புநாவிர்னெனுஞ்சீமானுமால். (3)

எழுத்தாதியிலக்கணத்தாலியலிசைநாடகத்தமிழாய்ந்திசைக்குமாண்பாற்
பழுத்தாருங்கவிபாடும்பரிசதனற்பழமைதரும்பண்புமேவி
வழுத்தாதியிலக்கியனூல்வகைதேர்த்துபிறர்க்குரைக்கும்வழக்காளுடன்
முழுத்தாமநாவலர்க்குண்முதற்கம்பநாடரெனமொழியத்தக்கோன். (4)

மற்றுமிவன்பெருமைதனைவிரிவஞ்சிவிடுத்தாமிம்மதியோனாமங்
கற்றுணர்ந்தார்யாவருன்கறிவரெனல்பெருமையெனக்கருதெங்காட்சி
யுற்றதிசையெட்டிடத்துமுறைதருவாரெல்லாருமுணர்வாரானால்
முற்றருமைத்தமிழ்ப்புலவீரன்னவர்தம்புலமைநலன்மொழியவற்றோ. (5)

இன்னபெரும்புகழ்பெருமார்ப்பழக்கவிநாவலவெனத்தினிமைகூரச்
சொன்னலங்கொண்டொவ்வொருகாற்சொற்றதனிப்பாடலொடுஞ்சுவைமிக்கான்
பன்னரியகடவுளர்தம்பிரபந்தமனைத்தினையும்பரிவிற்சேர்த்து
மன்னியநந்தமிழிலத்துமார்தரனைவரும்வியந்துமகிழ்வினேத்த (6)

கல்வியற்றம்பொருளறிவுகலையொழுக்கம்வாய்மைநிறைகளைஞ்சீர்சான்ற
சொல்விசயன்விசுவகுலதுரந்தரன்மார்க்கயநகர்வாழ்ச்சுபரதீபன்
செல்வியருள்பெறுபழிச்சாமியெனுநாவலவன்றெனியிற்றேர்த்து
பல்விசையம்பெறுபாக்கிங்கச்சியற்றிப்புகழெவனும்பரப்பினோ. (7)

ஷெயரவர்கள் சகோதரர் கனம் ப்ரும்புலி.

அ. சு. கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் வீரர்களியற்றியவை.

விழுமியசெங்கேழினிர்க்கொன் றையங்கணிச்சிப் பராற்பரன்முன் விரிக்கயாண்
பழுநியமாண் டமிழ்மணந்து நோற்றலினுற் றலிற்சிந்து பரந்த மாண்போன்
எழுதியவைந் திலக்கணமுங் குழுவிகணீர் பிலிற்றவுரை யிசைத்த னாலும்
வழுவுறவங் குரித்ததிந்த வழதிவள நாடெனில்யாம் வழத்தற் பாற்றோ. (1)

அருகாற்றுப் புறுந்துணர்ப்பைங் கமலமலர்த் தேத்தனிக ளளியே செய்யப்
பெருகாற்றுப் புடைதரள மொளியெறிக்குற் தமிழ்ப்பொதியப் பிறங்க னின்று
வருகாற்றுத் தொறுறுஞ்சந் தனங்கமழு மிவ்வழுதி வளநாட் டோர்பால்
முருகாற்றுப் படையிலஞ்ஞான் றுரைத்தவொரு பெருந்தலைய் முதுமை மேவீ.

பன்னகரம் பார்முனிவர் கடவமென நிதமுறையும் பழநி யென்னும்
இன்னகர முஞ்றுதவ னெவன்கொலென மகிபுகழ வெழுத்திற் கெவ்வா
முன்னகர மெனக்கவிஞர் தமக்குமுத லெனவுதித்து மும்ம தத்த
கன்னகர மலையளித்தோன் மருகனெனு முருகனிருங் கருணை வாய்ந்தோன். (3)

மீனவிழி மலைமடைந்தை கழன்மலரைச் சிரமணிந்து மேதக் கோர்கள்
மானவிழி யருள்சிறக்க மருள் துறக்கு மனவொழுக்க மாண்பு பூண்டே
ஊனவிழி பொறுத்தவர்க்கும் வானவழி நிறுத்துமுணர் வுற்ற கேள்வி
ஞானவிழி படைத்தவன்மாம் பழக்கவியென் னுயர்ந்தபுகழ் நாவ லோனே. (4)

தவாததிரு நாவெனுஞ்செங் கோனிற் றித் திகந்தமெட்டுந் தழைத்த சீர்த்தி
யுவாமதியென் குடைநிழற்ற நகுமணிச்செஞ் சுடர்மகுட முயர்த்த வேந்தர் பால்
அவாவறுநெஞ் செனுந்திறைகொண் டெனைத்துலகு மமுதமுதென் றருந்த முப்
நிவாசமுறப் பலவமையத் தறைந்தபல பாடலினன் னீர்மை நோக்கி (5)

மிசுத்தகலை யுணர்வொழுக்கம் வாய்மையறன் பொறைபுலமை மேவி முக்கோ
துகுத்துமகா மகோபாத்தி யாயரென வரசர்தரு முரிமை பூண்ட
வகுத்தமறை யந்தணன்செந் தமிழ்ச்சாமி நாதவள்ளன் மாண்பா வெவ்வாந்
தொகுத்துநனி யச்சியற்று கெனவியற்றி யழிவிவிரூஞ் சுகமுந் றானால். (6)

அன்னவன்பா ரெனினறைது மறையுணரந் தணர்கெழும வணிய தாய்முன்
சொன்னதிரு நாட்டிடையே யெனைத்தறமு மிவனவெனத் துதித்தற் கேன்று
பொன்னகரிந் நகர்பொருவா தெனும்புகழ்மார்க் கயன்கோட்டைப் புரியில் வந்தே
கன்னலுங்கைத் திடவழுதஞ் சிவணநல நாற்கவியுந் கழற வல்லான். (7)

மனக்கினிய தலதுமறந் தெனினுமுஞற் றிடலொழிந்தோன் வடிவேற் கையான்
றனக்கினிய னவன்கழலே நிரதமன மிசைநிறுவந் தகைமை யானன்
இனக்கினியன்சகக்கினியன்செவிப்பொருளும்புவிப்பொருளுமேன்றேயென் றும்
எனக்கினிய கேண்மையுளா னுயர்பழனிச் சாமியெனு மிபல்வல் லோனே. (8)

சேல்ம் ஜில்லா சங்ககிரிதூர்க்கம் சப்ரிஜிஸ்தராபிச ஹெட்கிளர்க்கு இராசிபுரம்.

புவனேசுவரையரவர்கள் குமாரர் ப்ரும்மஜீர்.

அசுவத்த நாராயணையரவர்களியற்றியது.

அலைகடல் சுவடி மம்புவி தன்னி

னலனெலா மமைந்த நற்பர தந்தனிற்

புண்ணிய பதிக ளெண்ணில வாயினு

மண்ணலெம் பெருமன னருமலைப் பொற்கொடி.

ஆன்னுடற் பாதிதன் மன்னிய தலங்களி
 லருள்வினை யாட லறுபத்து நான்கு
 புரிதரப் பெற்ற புரிதிரு வாலனாய்
 மூதூர் நங்கை முகமதி போன்ற
 மேதகு திருவா வின்குடி செய்த
 மாதவப் பயனா மண்ணிடை வந்தோன்
 எக்கனி தனிலு மிக்க வினிய
 நற்கனி யாகு நவின்மாம் பழப்பெயர்
 வாய்ந்த மாதவந் தோய்ந்த சிந்தையன்
 புண்ணியத் தோகைப் புரிதமா மயிலுர்
 வள்ளி மணான் வார்கழன் மலரடி
 யல்லும் பகலு மகத்திடை நிறுத்திப்
 பல்கலைக் கொடிநாப் பண்பா விருத்தி
 முத்தமி மெல்லை முநியிற் கண்டோன்
 சததி சிவன்றூட் டலைமீக் கொளீஇ
 பெத்துறை யாயினு மெப்பா வாயினும்
 புத்தமு தம்போற் புகல் காம்பீரன்
 கற்றோ ரிவன்சொற் கவித்திறங் கண்டே
 நற்கவிச் சிங்க நாலல னென்றார்
 பன்னிரு கரத்தோன் பாதாம் புயத்திற்
 சொன்னநற் பதிகத் தொகைபல வுளவேன்
 மன்ன ரவையின் மதவேழம்போற்
 சொன்னயம் பொருணயந் தொடையணி நவரசு
 வின்னமு தூற விசைத்தபர்ப் பலவா
 லவற்றைத் திரட்டி யறிஞர் தருகெனத்
 தவத்தி னூரதன் றமிழி லகத்திய
 னறிவி லனந்த னழகின் மதனன்
 தருநிகர் பழனிச் சாமிப் பெயரோ
 னச்சிட் டந்தன னவனி
 மெச்சும் புகழை விளம்பிலா ராரே.

மதுரை அமெரிக்கன் மிஷன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ப்ரும்மபுரீ
உத்தமபாளையம் பி. நாராயண ஐயரவர்கள் இயற்றியவை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மூலர்பொதுளி மணமிருளி வண்டலைதண் டலைபுடைசூழ் மணிரீச்ச செந்நென்
நிலமலிமார்க் கயன்கோட்டை நிலவவரு விசுவகுல நிமல னாளும்
பலபுலவர் புகழ்புனிதப் பிச்சாண்டிக் குரிசிறவப் பயனா வந்த
கலைவலவர் மதிபுலமை மிகுபழநிச் சாமிபெணுங் கலைவ லோனே. (1)

முருகவிழ்பைப் தொடைபுனையெம் முருகனினி துறைபதியின் முத்தன்மை மேய
திருமருவு பழநிரகர் திகழவரு நாவலனற் தீம்பால் காணும்
பருவமழை நிகரவருங் கவிபொழிமாம் பழக்கவிஞன் பரக்கச் சொற்ற
வொருதனி நற் கவிகளெலா மொருங்கச்சி னுறுத்தியுயர் வற்றான் மாதோ. (2)

சேற்றூர்ச் சமஸ்தான வித்துவானும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க

நூற்பரிசோதகருமாகிய கனம் மகா-நா-புரீ

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்களியற்றியவை.

அதிமதுரசமாதத்தன்னாக்கில்வரும்பாக்களமைதலாலே
மதிமிகுமம்பழமெனும்பேர் தக்கதெனும்கவிச்சிங்கமகிழ்ந்ததான் னாழ்
பதியிலமர்பழநியாண்டவரருளந்திருவருட்சம்பத்துமன்னர்
துதிபெருகக்கொண்டாடியுதவுபொருட்சம்பத்துந்துய்ப்பான்னேண்டி. (1)

எத்தனையோவொவ்வொரமையந்தொ ளும்பாடியது லுமின்னஞ்சொல்லென்
றுத்தமமாகியகவிசுள்சிரந்திளக்குந்தனிப்பாஷமொன்றானு
மித்தரையிற்றவருமற்ப்பலநல்லிடங்களெனாமேகித்தேடி
யத்தனையுந்திரட்டிவந்துநன்முறையிதென் றுகண்டோரதரியிப்ப (2)

அச்சினிவிட்டாயிரம்புத்தகமாக்கித்தமிழ்வழங்குமாங்காங்கும்த்தான்
உச்சியிற்கைகுவிப்பவரைப்புரந்தருளெமபெருமானாருவக்குங்கூடற்
பச்சிமதிக்கினிவிருக்குமார்க்கயன்கோட்டைப்பதிவாழ்ப்பழநிச்சாமி
மேச்சியற்பாவலனென்னும்புலவர் குமாத்துள்ளென் னும்விவேகமன்தே.

மதுரை விவேகபாறுப் பத்திராதிபர் கனம் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ
மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களியற்றியவை.

அறசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தருவாவி மலைகானம் பணையுலரி வளம்பலவுஞ் சமைந்தெந் நாடும்
பொருவாவி மலைபரசு புரிகன்னி தன்மகுடப் பொற்பிற் ருகி
யொருவாவி வரவூரு மெங்கருணைக் குகநாதற் குறையு ளான்
திருவாவி னன்முடியான் விசுவகுல திலகமெனச் செனித்த செம்மல் (1)

எண்ணென்ப வெழுத்தென்ப விருவிழிபா பிவ்விழியை யேலார் கண்கள்
புண்ணென்ப வெனத்தேவர் புகன்மொழிக்கோர் காட்டாசப் புலமை வாய்ந்தோன்
மண்ணென்ப விண்ணென்ப வாழ்புலவர் மனமியன்சீர் மதிக்குந் தோறுந்
துண்ணென்ப தன்றியொரு நிலைப்படுமோ வெனக்கலைதேர் துகடற் செல்வன் (2)

இடையினவல் வினபேத மெண்ணுகிலார் தனைமோனை யெதுகை யாதி
தொடையினல மறியகிலார் கவிஞர்நா வலமென்பேர் சூட்டிக் கொண்டு
கொடையினரைக் குறுகிப்பாப் பதருகுப்பா ருதுமாப்புங் கொள்வார் யாமே
தடையினரிக் கலிக்கொடுமை யெனக்கவல்வா ருளக்கவலை தணிக்க வந்தோன் (3)

செவ்விதக்க கற்பனைய மகந்திரிபு துறைமடக்குச் சிலேடை யாதி
யெவ்விதக்க விதைகளையு மெழுதுபவர் கரஞ்சலிக்க விசைக்கும் வல்லோ
னவ்விதக்கல் விபினருமை யறிந்துபொன்னுச் சாமியெனு மதிபுனிந்தக்
குவ்விதக்கக் கவிச்சிங்க நாவலவெனப்பட்டங்கொடுப்பக கொண்டோன் (4)

தேம்பழக்க முறவினிக்குந் தெள்ளமுதப் பிரசங்கஞ் செய்யுஞ் சீரோன்
காம்பழக்க வினுமிளந்தோட் கலைவாணி வீற்றிருக்குங் கமல பீட
நாம்பழக்கம் பணையறியோம் புதுக்கம்ப நிவனெனவே நாவ லோர்சொன்
மாம்பழக்க விச்சிங்க நாவலபேர்க் கவிச்சுக்ர வந்தி வள்ளல் (5)

ஏரம்ப மெய்க்கடவுள் வெண்கமலா சனத்தேவி பெம்மைக் காக்கும்
வாரம்ப னையநயன வள்ளிமண வாளனமுதன் மற்றும் தேவர்
சீரம்ப னுவன்மலராத் செறித்துலகர் தவமுருவாத் திரண்டா லொப்ப
வாரம்ப முதற்றெடுத்த பதிகமுதற் பிரயந்த மந்த மாமால். (6)

இந்திரவி யுளவுறையும் புகழ்நிறுவி வேள்குறிச்சிக் கிறைவ னாக
வந்திரவி னால்வருந்து நாவலரைக் காவலா வாழ்வித் தோங்குந
தந்திரவி சாலதூர் தரவேலப் பேந்திரவுத தமன்மேற் சாற்றுஞ்
கந்திரவி லாசமெனப் பெயர்ப்படைத்த மிகச்சிறந்த தனிநூ லொன்றால் (7)

மன்னவர்கன் னவன்பொன்னுச் சாமிமகி பதியுடன் பூ மன்னர்ச் செல்லா
முன்னவனு விருந்தமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி முதல்வ னாதி
பன்னவரும் புகழுடையார் பலர்வியப்புச் சமத்தியுடன் பல்லாற் றுலுஞ்
சொன்னவரும் கற்பண்சா நனிக்கவிச ளளப்பிலவாத் தோன்று மாலோ (8)

இந்தவிதக் கவிகண்மட்டோ விசையினிலக் கணம்மீழ்வா தியம்பா நின்று
சந்தவிதச் சாஜதிநீர்த் தனைகண்ணி பதம்பலவாஞ் சாற்றக் கேட்டோர்க்
கெந்தவித ன்முந்தவிர்த்து மகிழ்வுறுத்து மிவற்றைபங்கங் கெய்தி நாடி
முந்தவிதன் வினுமினிய பொருட்சுவைகண் டொருவாறு முறையிற் கோத்து

தாழுதுமின் புலகுறச்செய் ததிகவின்ப முறலறிஞர் தகவா மென்னத்
தேமலிசொற் தேவர்மொழிந் தமைக்கேற்ப முன்போலத் தென்கூ டற்கண்
னாமமலி தருநான்காந் தமிழ்ச்சங்கத் தைநதகவை நன்னுட் கண்ணோ
நேமமுடன் பலபுலவர் குழுமியுறு மவைககளத்து நேயத் தெய்தி (10)

இன்னமுரை யின்னுமுரை யென்னவன்னு ரகத்துமகிழ் வெழுந்தாந் கார்ப்பச்
சொன்னலங்கூர் பலபாடல் சொல்லியகாற் குறுமுனிபோற் றென்னு லாய்ந்து
சென்னைவளர் தமிழ்ச்சாமி நாதமா லிவற்றையசகிற் செறித்துத் தருதான்
மன்னுபலன் மிகவாமென் றினிதுரைப்பப் பிறருமங்ஙன் வழத்தக் கேட்டே (11)

நல்லார்கைப் படுபொருளொன் றுயிரமா மெனமுதிஞர் நவிலு மாற்ற
மெல்லாரு முணரவொரா யிரம்பிரதி யசகியற்றி யியனு லாதி
கல்லாருந் கற்றவருந் கவிப்பெய்தப் பரபடியுப் கரிததா னிரத
வல்லான்யா ரெனினெமது மனமகிழ்நது வாய்குளிர வழுதது வாமால் (12)

புண்ணியத்தின் றுறையெனுமார்க் கயன்கோட்டை நகரியினப் புலவ ரோது
நண்ணியசீர் விசுவகுலத் தினர்பெருமை யெந்நாளு நலமபெற் றோங்க
வண்ணியபே ரறிவாளன் சாதுசங்க பரிபால னனபு வாய்மை
கண்ணியஞ்சேர் பிச்சாண்டி யிசுவரப பேர்க்கருணைக் கடலொன் றுண்டால் (13)

அக்கடலிற் றோன்றிவள ரிருநிதிரா மகன்வதனத் தருண்மீக் கொண்டு
தொக்கவிரு விழிராம னிலக்குவன்போ லவதரிதத் துணைவர் தமமுன்
மிக்கதிற் லறிவடக்கம் வாய்மையின்சொல் சுருணமெலா மேவக் கொண்ட
தக்கவன்சுப் பிநமணியப் பெருந்தகையின் பின்னவனாந் தகுதி யுள்ளோன். (14)

தண்டமிழ்நா லவரேனு மவர்விடுக்குந் கவியேனுந் தன்னை மேவக்
கொண்டதினந் தான்கதின மெனக்களிக்கு மதியுகன் குணவி வேகன்
கண்டவருந் கேட்டவரு மதிசயிப்பப் பழுத்தகவைக் கவிகள் சொல்வோ
னெண்டிசையும் புகழ்ப்பரவ வளர்பழநிச் சாமியெனு மியல்வல் லோனே. (15)

பூமத் மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலரவர்களின் அன்புள்ள நேசரும் சிங்கநரசர்
மஞ்சரி நூலின் உரையாகிரியருமான சேலம் கனம் மகா-ரா-புத்
சு. மாரியப்பமுதலியாரவர்களியற்றியன.

பம்புதிரைக்கருங்கடல்குழம் மாநிலத்தி லினியதமிழ் பரவு நாட்டிற்
சும்பமுனி முதற்புலவ ரெல்லாருங் கண்டுகரங் கூப்பு மாறு
செம்பழநதேன் பொதிரததெனப் பலகவிதை யுலகியச் செய்து வைத்த
நம்பியவ னென்னையன் பூம்பொழிக்கு முயர்பழி நகரா னம்மா (1)

நாம்பழக்க முறவேண்டு மெனப்பெரிய புகழ்படைத்த நாவலோரு
மேம்பழக்க முறமவையான் குணத்தெவரும் பொருவாத மேம்பா னுள்ளான்
பாம்பழற்கண் ணுதலுடையார் கடிமைபூண் டொழுதுதகை படைத்தோ னுன்ற
மாம்பழக்க விச்சிங்க நாவலு மென்னிய மறவா நாதன் (2)

அப்பெரியோன் செய்தருள மற்றென்றும் பொருவாம லமுதே போலச்
செப்பரிய சுவைபெறுபல் கவிதேடி யச்சிட்டுச் செழும்வை யத்துக்
குப்பெரிய பொருளாக வுதவினான் மார்க்கையன் கோட்டை வாழ்வோன்
தப்பரிய குணப்பழிச் சாமிமே தாவியெனந் தமிழ்வல் லோனே. (3)

திருமயிலை வித்துவான் சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கரும், சென்னை
எஸ். பி. ஜி. காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய பூமத் கனம்
கா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்களியற்றியவை.

கான்மடங்கா நறுங்கடுக்கை மிலைத்தசுடைப் பெருமானுற் கணிவிற் கொண்ட
தேன்மடங்கா மாங்கனிககே விழைநதன்று தன்முன்னர் செம்மன் முன்னே
நான்மடங்கா கியவிரைவின் மயிலுக்கைத்து வலம்வந்தும் நாரி டாகன்
வான்மடங்கா தருள்வேல பழரீயே யெனப்புகலும் மாந் காக்கன் (1)

செவ்வேளும் விழைந்ததுவு மக்கனியா வதன்றியினிச் செகத்து ளாரும்
செவ்வியந் கனியென்னு முக்கனியிற் சீரிதாச் செறித வாணே
நவ்விவிழி யார்மயிலை யொருங்கவித்த புலனமசெறி நாவ லோன்றான்
திவ்வியமாம் பழக்கவிச்சிங் கப்பெயரே தனக்குரித்தாத் திதழ்த்திட் டானால் (2)

ஊனக்கண் கொண்டுள்ள வெம்மனோர் காண்பரிய வுவையெ லாந்தன்
ஞானக்கண் ணதுகொண்டு நனிநாடி யாங்காங்கு நவீன்ற வெல்லாம்
தேனக்கண் னொளிர்சுவையா வயங்கியபாச் சுவையினிது தேர்ந்திக் கின்று
வானக்கண் னானோர்க்கு மரியதொரு தமிழுதம் வயங்க வம்மா (3)

சேரலரும் விரும்புமெழிற் சீரியநல் வளங்குலவு சேர லத்தான்
நீரலருங் கடல்பருகி யுலர்நீக்கி யுலகுய்ய நீரு மாரிப்
பேரலரு மப்புவினற் பேரலரு மாரியப்பன் பெரிது மைத்தே
நாரலர வினிதளித்து விரும்பியதொர் தனிமொழியை நலமாக் கொண்டே (4)

பதியுரிமை யொடுகுலத்துப் பண்புரிமை பெயருரிமை பரிவி னோர்ந்து
மதியுரிமை கொண்டிருநல் விசுவகுல மணியன்னான் மாண்பு சான்றான்
நிதியுரிமை கொண்டமைக்குப் பெறும்பேறா விந்நூலை நிலவத்தந்தான்
கதியுரிமை கொளுமனத்தோ னுயர்ப்பழனிச் சாமியெனுங் கலைவ லானே. (5)

நாகூர் தர்கா மகாவித்துவானும் மதுரைத் தமிழ்ச்
சங்கப் புலவருளொருவருமாகிய பூமித்
வா. குலாம்காதிரு நாவலரவர்க ளியற்றியது.
அகவற்பா.

வேங்கடங் குமரி கீழ்குடன் மேல்கட
லாங்கு நடுப் பட்ட வருந்தமி முலகத்துப்
புலவர் முன்னு ளிருந்தனர் பலரே—யவருட்
பத்துப் பாட்டின ரெட்டுத் தொகையினர்
பதினெண் கீழ்க்கணக் கினரொடு புதிய
பஞ்சகா வியத்தின ருஞ்சிறந் தனரே
சீதை கேள்வன் காதையுங் காந்தமும்
பிறவு முடையார் சிறந்தனர் நடுநா—ளிந்நா
ளீழத் தொருவரு மீங்குமற் றொருவரும்
சொல்வயி னின்பமும் பொருள்வ யினின்பமும்
புல்லிய லீலக்கணப் பொலிவு மாடப்
பாடிய செய்யுட் டேடிப் படிக்குநர்
வாய்வழி நறவு பாய்வரு தன்மைய
பல்வகைச் செய்யுள் செய்யுழிச் சிறப்பு

மேய்வரு புலவன் யாரை யோவென
 ஆய்வழி யொருவனே யாயின னவனே
 மாணுவ் கங்கையு மாதமை தானுஞ்
 செங்கையிற் சிரத்திற் றங்குபா கத்துக்
 கொண்டவன் குமாரன் விண்டெனும் பழனி
 மங்கலில் சீர்த்தி மாம்ப முக்கவிச்
 சிங்கநா வலனெனச் சிறந்தோன் றுனே—யவனுடைக்
 கவியுந் திறனுங் கல்வியு மிவையென
 மற்றையர் கூறல் வேண்டா விறற்றெனற்
 கான்றவன் பெயரே சான்றா யினதே—யவன்செய்
 கவிபல திரட்டிப் புலியினர் வாய்கட்
 கின்னமு துருத்தாங் கென்ன வாக
 வச்சவயிற் பதித்தும னிச்சையிற் பரத்தினன்
 நீர்த்விழ்ச் கல்வியிற் தேர்ந்துறு புலவன்
 பூந்தொடை தாங்கிய வேந்தெழின் மார்பன்
 ருழ்வறு பொருளில் வாழ்வறு செல்வன்
 சுற்றவர்த் தழீஇ யுற்றுணர் தன்மையன்
 வறியவர்க் குதவுஞ் செறிமுகிற் கரத்தினன்
 பெருமையி னுன்ற குணத்தி னருமையன்
 சீரிய பழனிச் சாமியா சாரியென
 வறிந்தவர் வியக்குஞ் சிறந்தவன் றுனே.

இளையான்குடி மாஜி ஸ்பெஷல் மாஜிஸ்திரேட்டும் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க
 வித்துவான்களில் ஒருவருமாகிய கனம் மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ சோதுகுடி

M. K. M. அப்துல் காதிரு ராவுத்தரவர்களியற்றியன.

வெண்கரிமேற் கரியவன்போற் செங்காவிக் குடைநிழற்கீழ் மேலி யின்சொற்
 பண்கவினும் பசங்கொடிப்போற் பாவையர்கள் பல்லாண்டு பாடு மோதை
 விண்கதுவ வீற்றிருந்து முகவையிற்செங் கோல்செலுத்தும் வேந்தர் வேந்தன்
 தன்கவிஞர்க் கிருநிதியுந் தருவுமெனத் தருபொன்னுச் சாமி வள்ளல் (1)

மனமகிழ்ந்து கவிச்சிங்க நாவலனென் றுயர்பட்டம் வழங்கப்பெற்றோன் [ஹம்
 ருனையடைந்தோர்க் கிருபொருளுந் தருசுருணன் முத்தமிழந் தழைப்பத் தோன்
 தினகரனாற் கவிராஜ சேகரனைத் திலக்கணமுந் தேர்ந்தோ னான
 கனைகடற்றெள் ளாமுதெடுத்துக் கவிழ்த்தெனப்பற் பலபிரசங் கஞ்செய் வாயான்

புனியரசர் பலர்வியந்து போற்றவுளார் புனைதபுனம் புலமைசூன்ற
கவியரச ரெனுமொழியை யெல்லவர்க்குங் காட்டாகக் காட்டி னேன்கட்
செவியரச னுப்பினக்க நிமிட்கவி பலபாடுந் திறமை வாய்ந்தோன்
நவியரச னையகிழியார் செறிபழகு புரிவாழ்ந்த நன்மை யானன்

(8)

வியத்தகுசீர் மாம்பழக்க விச்சிங்க நாவலவன் விளம்பி வைத்த
நயத்தகுபன் னூல்கடனிக் கவிகடொகுத் தச்சிலிட்டு நல்க னானம்
செயத்தகுவ தெனைத்தனைத்துஞ் செயுமுரவோன் விசுவகுல திலக னென்று
முயத்தகுசன் மார்க்கமிசை யொழுமுகுமார் க் கயன்கோட்டை யூரில் வாழ்வோன்

(9)

எமக்குண்மை விசுவாச வியற்புலவர் சகவாச னெம்போல் வார்க்
ளமைக்குமன் மலர்வாச னணிகொள்பரி மளவாச னழகார் செய்யு [ரோர்
ளிமைக்குமுனம் பலசொல்வோ நெத்தகையோ ரையும்வெல்லோ னினிமை சான்
தமக்குளுயர் தருபழிச் சாமிகவி வலனிவன்சீர் சாற்றற் பாற்றோ.

(5)

கந்தபுராணக்கீர்த்தனையியற்றிய குமாரசாமி முதலியாரவர்கள் குமாரரும்,
திருச்செங்கோட்டுக் கலம்பகமியற்றிய சுந்தரமுதலியாரவர்கள் கனிபட்டரும்
மதுரை ஜில்லா பெரியகுளம் ஐஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

முத்தமிழ் வித்துவான் சேலம் மகா-நா-நூர்

சே. கு. விசாகப்பெருமாள் முதலியாரவர்களியற்றிய

நேரிசை யாசிரியப்பா.

உலகெலாந் துதிக்கு முயர்மறைப் பொருளாய்
நிலவிய நன்மன நேர்ந்தவ ரகத்தினிற்
குலவியே யொளிரறு குணமுடைத் தேவாய்ச்
சலதியங் கையினிற் றுனெடுத் துண்ட
குடமுனிக் கின்றமிழ் கோதற வுணர்த்திய
வடலே நிவரு மைய னுமையவட்
கிடத்திருப் பாக மீந்தவன் கற்றைச்
சடையின் மதிநதி தரித்தவ னசைஇ
வினவப் பிரணவம் விழைவொடுரைத்த
பனற்கரு மொண்கதிர் பரப்பிய வேலோன்

பவனமுண் கடுசேர் பஹலை யரிதான்
 கவலை கொளப்பாய் கனமயில் வாகன்
 றண்டா யுதநேர் சரவண பவன்வா
 மொண்டா மரைமிக வோங்கிடுஞ் சரசோ
 டாறுரு வோருரு வாகவேள் வந்தாங்
 சீறுரு வளங்கொண் டிருமுன் ருறு
 மொன்றாய்க் கூடி யோடிய தரத்தி
 னன்றார் சண்முக நதியின் பெருக்கால்
 வருக்கை கதலி மரவந் தமால்
 நெருக்கொடு பூக நீள்பனை தென்னை
 பாடலம் வகுளம் பற்பல தருக்களின்
 பீடமை தண்டலை பேசரு மாண்பார்
 கன்னல் செந்நெல் கவினுறப் பொதுளிய
 நன்னயந் தருசெறு நனிவளத் தொடுகுழ்
 பழநியம் பதியிற் பான்மைமுத் தையமால்
 கிழமையா லும்மையிற் கெழுமியி வரத்தாற்
 புதல்வ னாகப் பொருந்திய முகக்க
 னுதவி யருளென வொப்பிலா முருகன்
 கழலினை தொழுவகக் கண்ணினைத் தருவே
 மெனவருள் பாலித் திடமகிழ் வொடுநோ
 மன்னமெஞ் ஞான்று மாறு திலக்கன
 விலக்கியம் யாவு மிளமையிற் றுளே
 துலக்கமுற வுணர்ந்து சொல்லிய நாற்கவி
 யிமைப்பொழு ததனி லிசைக்கும்வன் மையுமர
 னமைத்தவின் னிசைநா லாய்ந்திடு வன்மையுந்
 தமிழ்க்கட னீந்தித் தரணியிற் புகழ்பெறு
 நிமித்தமெக் கா லு நேர்ந்தநா வலர்க்கெலாம்
 பொன்னுத வியநற் பொன்னுச் சாமிமால்
 மின்னுங் கதிர்முடி விளங்கிய செம்மல்
 முத்து ராம விங்கசே துபதி
 யொத்து மனமுவப் புற்றிடு தம்முன்
 மெச்சப் பலவகை விசித்திரக் கவிக
 ளிச்சுகத் துள்ளோ ரெவரும் வியப்பக்
 கழறியிக் காலக் கம்ப னெனப்பே

ரதகு மிகக்கொண் டரும்பிர பந்தம்
 வேலவற் றுயர்ந்த மாலையாத் தரித்துக்
 கலியுகந் தனில்வரு கன்ன நெனச்சீர்
 பொலியவே வாழ்ந்த புயன்மலி கொல்லி
 மலைவள னோங்கு மாவேள் குறிச்சி
 மிலைமலர் வேந்தன் வேலப் பேந்தரன்
 றகைமைக் கீனிய சந்திர விலாசம்
 வகைவகைக் கற்பனை மடக்குச் சிலேடை
 பலவுற வியற்றிய பாவல னாய்ந்த
 புலவர்சொற் றிடுநூல் பொருத்தமா வோர்காற்
 செவியிற் கேட்டபோ தேயினு னுரைத்தவ
 ரவிர்மனந் திகைக்க வரைமாத் திரையிற்
 செய்துட னக்கவிச் சிறப்பினைப் புகழு
 மைதீர் வன்மையு மன்னவைக் களத்திற்
 பிரசங் கம்மெனப் பிரசங் கம்பொழி
 திரனார் திறனார் சிறந்தநா லெனெனு
 மெத்தகு வன்மையு மொத்தவா றுற்ற
 சீர்மாம் பழக்கவிச் சிங்கநா வலன்சொல்
 பேர்நன் கொளிர்தற் பிரபந் தத்திரட்
 டேர்மிக வெழுதா வெழுத்துறச் சேல
 நேர்பதி தன்னி னிறையளி வளரு
 மாரி யப்பமால் வண்கவிப் புலவன்
 காரியம் .வழாமற் காக்கும் வகையினைப்
 பழத்தின் ரசமெனப் பைந்தமிட் கவிசொ லும்
 பழநிச் சாமிமா புலவ
 னுதவியாற் புரிந்துசீ ரிதமடைந் தனனே.

கோம்பை நகரம் வித்துவான் மஹா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ
 க. திருமலைச்சக்கயகவுண்டரவர்களியற்றியது.

நேரிசையகவற்பா.

குருகினமடர் தலின் மருவியநீள்வரால்
 விசையொடுபாயா நசையுறநீரிடைப்
 படிகருமேதியின் மடிநனியொல்க
 உரந்தரமுட்டலிற் சுரந்ததீம்பால்
 பொழிதருதலினால் முழுதும்வென்ற
 மன்னியவிசும்புலா மின்னினமென்ன

மிடைந்துநறுநீர் குடைந்தெழுமடவாநீ
 திருமுதலாக வருமணங்குகளாய்ச்
 சிறையளிமூசு நறைமலர்க்கமலம்
 சசாகரனாய நசாகரனாக
 நீளமென்னுண்மலி நாளவரும்பாஞ்
 சலசமமிர்த கலசமதாக
 ஆன்றதன்பாற் றோன்றக்காட்டி
 வற்குந்தவளப் பாற்கடலென்னத்
 தடந்திகழ்வாவியோ டிடங்கொள்வான் றடவுங்
 கவினன்மல்கு மாவின்ன்குடியெனு
 நலனுயர்பழநித் தலநிவாசன்
 வஞ்சநீன்கிர வஞ்சநாம
 மஞ்சூர்கிரிபொடு வெஞ்சூர்தடிந்து
 பண்ணவருய்வான் விண்ணரசனித்த
 சரதமார்கலியுக வரதனூந்தண்ட
 பாணியின்னருளேக் காணியாக்கொண்டோண்
 தரமுயர்விச்சுவப் பிரமநன்மரபினன்
 இலக்கணமேனை யிலக்கியமென்ப
 வனைத்துமோருருவாச் செனித்துலகுய்ய
 வந்தவனாக சந்தக்கிராகி
 பெருன்னங்கிரியின் மின்னவிர்குடுமியி
 னேற்றுநீள்சுடரெனச் சாற்றினுமமையா
 வானுலாங்கிரணப் பாதுவின்யாண்டுந்
 தெரிதரவிளங்கும் விரிபெரும்பாவலன்
 நிறைந்தவேழ்கடன்மடை திறந்துசேறலின்
 துங்ககலவிப்பிர சங்கம்புரிவேன்
 அனந்தன்வாய்னைத்துந் தினந்தினம்புகவினு
 முற்றுருமகத்துவம் பெற்றுயர்வொப்பரும்
 புங்கமாம்பழக்கவிச் சிங்கப்பைப்புயல்
 கிரணவேற்குருபரன் கருணைப்பெருக்கா
 மிருங்கடன்பிசையா வருங்குழைமுதிர்வாங்
 கமஞ்சுலெய்தி யிமஞ்சார்வரைவரை
 யீட்டுபெரும்புகழ் வாட்டிதடியா
 அழக்காறுடைய விழுக்காங்கவினூர்

மருண்மணக்கட்செவி வெருவுறத் தடைபடா
 வசனவன்மையா மசனிமுழக்கித்
 தடவுலகெங்கணு மிடனறப்பொழிதரு
 நிரதவொண்கவிகளா மரதனமணிகளைத்
 தொகுத்தொன்றாக வகுப்பான்முன்னுபு
 திருத்தகுதேக வருத்தமதனை
 விரவியசீர்சால் திரவியச்செலவினைச்
 சிறிதும்பொருள்செயா துறுதியின்முயன்று
 துன்றுபஃறிசைதொறுஞ்சென்றுசென்று
 சேடமொன்றின்றி நாடிப்பொறுக்கி
 வியப்புறுநூலிடை நயப்புறக்கோவா
 உவர்கூழ்மகிதலத் தவர்நூலுணர்வோ
 டாய்ந்தபேரறிவு வாய்ந்தபன்னவமாம்
 பேரெழில்வாய்ப்பச் சீரியநெஞ்சிடைப்
 புனைந்துய்தரநனி வனைந்தினிதளித்தனன்
 காவலர்புகழந் நாவலர்கோளரி
 தனிட்டபந்துவாந் கனிட்டதந்தை
 நயனுறுவைதிக நியமகிரேஷ்டன்
 பிறவாவரனடி மறவாவுளத்தன்
 கள்ளயில்வெள்வாய் மள்ளர்குறர்கள்
 சங்கின்புன்கனி நுங்குதோறும்
 நந்தமைநீரிடைச் சிந்தவினக்கனித்
 திரளெனவாரித் தரளம்வாய்ப்பெய்துமிழ்
 கயல்குதிபாய்தரு வயல்வளமன்னுபு
 காருலாந்தண்டலை யேருலாம்பொன்னி
 நாட்டைநேர்மார்க்கடன் கோட்டைமாநகராண்
 திருமகளுடனவள் மருமகன்பொருந்தி
 நத்துழன்புடனித மொத்துவாழ்வுறுநன்
 மாசுவிதனக்கோர் சாசுதியாயுயர்
 செல்வங்கல்வி மல்கியவகத்தன்
 தன்னுயிரினுநனி மன்னுயிரோம்பும்
 பரமகாருண்யன் பிரமஞானிகளுந்
 காண்டகுபிச்சை யாண்டியோசைன்
 தன்னவியல்பெலாம் பின்னவருணர்வாண்

சான்றதாவளித்த தோன்றல்நம்பிராட்டியார்
 அன்னையும்பிதாவு முன்னறிதெய்வமென்
 ரோதியமுதுநூல் நீதியதனை
 யியல்பாந்தனாது செயலாற்காட்டுவோன்
 கண்யமார்க்பர மண்யோத்தக்ருஷ்டமூ
 தறிஞனைஞான்றும் வறிஞரையத்தனி
 லன்னையிற்புரந்தருள் பின்னைகொழுநனேர்
 அதுலசக்குணனை மதுரபாவிதனை
 முன்னவனாக்கொள் தென்னவன்பண்டை
 யிலக்கணவிலக்கியக் குலக்கணங்கட்கோ
 ருறையுளாத்தண்ணருள் நிறையுளமளித்தோன்
 மருவலர்க்காயந்தணி மருவலர்த்தும்பைவேய்
 வாசவன்கவாப வாசவன்புயத்தான்
 அனகவின்குணன்மதி அனகவின்வதன
 சித்தசன்மூயர்நே சித்தசன்மார்க்கன்
 பூங்கஞ்சக்கரன் ஓங்கஞ்சக்கரன்
 பதந்தனைமறவான் நிதந்தருமறவான்
 கழல்நனியார்க்குங் கழலினன்யார்க்கும்
 இடர்செயாதவன் சுடர்செயாதவன்
 விண்ணினின்றேருச்சங் கண்ணொளிபாய்தராத்த
 தலத்தினுநிரம்பச் செலுத்தாந்புகழ்மவி
 பண்பினொனையுமோர் நண்பனாக்கொண்டோன்
 தேமிசைபழநிச்சாமி
 பென்னுநன்ஞம மன்னுநாவலனை.

கோயமுத்தூர் ஜில்லா உடுமலைப்பேட்டை கனம் மகா-ரா-ரா-புரீ

அ. முத்துசாமிக் கவிராயரவர்களியற்றியவை.

அறகீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

முந்தக் கடல்குழி மண்டலத்தே முதிய புதழ்ச்சிக் கம்பன்முத
 லெந்தக் கவிவா ணருமினையோ வென்றற் புதமா வெழுந்துகின்றேன்
 சிந்தைக் கிறும்பூ தாயோர்காற் செப்பி னொப்பித் திடுமேக
 சந்தக் கிராகி முத்தமிழ்க்குஞ் சக்ர வர்த்தி மாம்பழமே.

மெச்சுஞ் சிலேடை தனிற்காள மேகஞ் சமுத்ர வினாசமென்பார்
தச்சுங் கிடந்து சுவைபருகச் சந்தர வினாசம் பகர்ந்தகிங்கம்
அச்சுந் தரச்செவ் வேன்சிவன்பால் அடையா திருந்த கனியடையப்
பச்சென் நிலங்கும் பொழிற்பழனிப் பதியி லுதித்த மாம்பழமே. (2)

தாது கமழ்ந்த தொடைமஶர்பன் றனதன் முத்து ராமலிங்கச்
சேது பதிமுன் கல்விசிறை சீமான் பொன்னுச் சாமிதுரை.
பேது பெற்றேர் பேட்டிபெற்றுப் பின்பு கரிசில் பரிகில்படி
போது மெனக்கொண் டாரிலுயர் புலவர் பிரானெம் மாம்பழமே. (3)

பல்லக் கனந்தந் திகழ்பீதாம் பரங்க ளனந்தம் பொருளனந்தம்
ஒல்லக் கனசன் மானமுற்றே உவந்தான் பிறர்க்கு முதலிவந்தான்
சொல்லற் கரிய மாதூரியர் தொடர்சா தூரிய மெவராலும்
வெல்லற் கரிய விதம்படைத்த வித்னா நெங்கண் மாம்பழமே. (4)

விணைச் சுரத்தேர் மாதிடத்தான் விரிசோ திடத்தான் வயித்தியர்கோன்
சேணைக் குறித்த வேதாந்த திவாக ரன்சித் தாந்தரத்தம்
கோணைச் செல்வர் கவிஞர்கட்குக் குலைத்த மானங் குலையாத
பூணைத் தரித்தான் செல்வாக்குப் பொழிந்த பழனி மாம்பழமே. (5)

எட்டு மதன்மே வீரட்டியுமற்றியம்புஞ் சதமும் கிதம்விதமாய்க்
கட்டு மவதா னங்குறிற்றன் கருத்தை யெளிதிற் பொருத்த வல்லான்
விட்டுப் பிரிந்தார் பல்லாண்டின் மேலண் டினுஞ்சொற் குறியுணர்ந்து
கிட்டுங் கேண்மை ஞாபகஞ்சேர் கீர்த்திக் கொருவன் மாம்பழமே. (6)

ஆதி நிகண்டுங் காப்பியங்க ளைந்துந் தனிப்பே ரகத்தியமுங்
கோதி வீதிகாச ங்களுஞ்சீர் குலாவு மற்றைக் கலையுளவு
மோதி யுணர்ந்த வடமொழியி னுடன்றென் மொழியுந் தெளிந்ததுங்கள்
சோதி வடிவேன் முயின்மறவாச் சுகிர்தன் பழனி மாம்பழமே. (7)

மேலு மதுரஞ் சித்திரம்பன் வித்தா ரங்க ளத்தனையுஞ்
சாலு மாச வல்லமையிற் றருகெம் பிர வாக்கிமன்னு
நாலு மறையுந் தொடர்ந்துதி நவிலும் விசுவப் பிரமகுலப்
பாலு தாத்தன் முகக்கண்ணைப் பழிக்கு மகக்கண் மாம்பழமே. (8)

விரித்த சிறுவ னனையயற்று வெண்பாப் பண்டு நிரனிறைவிட்
டுரைத்த முரணை வசைப்புலமைக் கொருவன் வாக்கைத் திருத்துகென்னப்
பெருத்த புகழ்மார்ச் கயன்கோட்டைப் பிச்சாண் டசன் மகிழ்பூப்பக்
கருத்தி லிரண்டை யேற்றிவிண்ட கவிக்கோன் பழனி மாம்பழமே. (9)

கிராஹ் கிலயக் கோலரசிற் கீர்த்தி புனைபல் லுத்தோகர்
களமேல் வரவா சாலகஞ்சேர் கவிஞர் கிளம்பாக் காலமம்மா
தளர்வே யின்றி யணையவருஞ் சன்மாந னிக்கப் பன்மாண்பு
வளமா னியத்தில் வீற்றிருந்தான் வையா புரியின் மாம்பழமே. (10)

வேறு.

இப்பெருந்தகைமாம் பழக்கவிச்சிங்கமெங்கணுவலர்பெருமான் பேர்
வைப்பெழினுவலாக்களஞ்சியம்வளஞ்சால்வரிசைமுத்தமிழ்ச்சக்ரவர்த்தி
யொப்பெனுஞ்சுட்டுக்கொன்றையுங்காணுதோங்கியபுகழ்மலையோரங்
கைப்பெறுங்கலவிக்கடலுலாய்த்துறைகள்கண்டு வந்தண்டியவங்கம் (11)

எங்கண்மாம் பழப்பேர்வங்கத்திலெடுக்கெடுக்கலுன் றட்சயமதனால்
அங்கண்மாரிலத்திலனே கர்வாரினர்மற்றல்வங்கம்விதியின்மூழ்கினநான்
இங்கடையார்க்கும்பொங்குமன்பாலேயியன் மட்டுதவுவானெண்ணிக்
கங்கணதரனுத்தோன்றினுன்றலத்தைக்காக்குஞ்சன்மார்க்கவைவராக்யன் (12)

கன்னிநன்னாட்டுமார்க்கயன்கோட்டைக்கையறுநிலைக்கவிபுனைந்து
மன்னியபுகழ்பிச்சாண்டியெஞ்சனகன்மாதவப்புத்திரமணியம்
பொன்னியல்வாழ்க்கைப்புண்ணியன்புலமைப்பொக்கிஷமுணருமஞ்சனத்துத்
தன்னியன்சுப்ரமண்யனெம்பழனிச்சாமிசோதரநுரந்தரனே. (13)

சென்னை சர்வே ஆபீசு ரயிட்டரும் தமிழ் வித்துவானுமாகிய ஸ்ரீமான்
ம. இராஜகோபால பிள்ளையவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீரளிக்குந் தமிழலகந் தினங்களிக்குந் திறனளிக்குஞ் செழிக்கும் வாக்கக்
காரளிக்குந் கணித்தளிக்குந் கருணைமாம் பழக்கவிச்சிங் கம்மென் றோதும்
பேரளிக்கும் பெருந்தகையான் பெரிதளிக்குந் கவிதையெலாம் பெட்டி னாயந்திங்
கேரளிக்கும் வணந்திரட்டி யினிதளித்தான் கைம்மாறென் னீவ தம்மா. (1)

அந்தூற்கு மவைநூற்றச் சிட்டாற்கும் பெயரறிய வாசைநூற்கின்
பொன்னூற்குந் கச்சினையும் பொரநூற்கும் புதுமுலையாய் புகலக் கேணற்
சொன்னூற்கும் பிரபந்தத் திரட்டுதனிச் செயுட்டிரட்டுத் தூய கங்கை
மின்னூற்கும் வேணிபரந் கினியபழ னிச்சாமிவேனென்பாரே. (2)

சென்னைப் பச்சையப்பன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத் பூ. கிருஷ்ணசாமி
முதலியாரவர்கள் மாணக்கருள் ஒருவராகிய ஸ்ரீமான். ஆரணிமேடிகை

சென்ன கேசவலு நாயுடவர்களியற்றியது.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருவளர் பழநு புரிதனில் வாய்மை பொறைமுதற் றிண்ணிய ருணமே
யுருவளர் பெரியோன் பெருமைசால் கவிஞ ரெவரினு முயர்வினை யேற்றோன்
கருவளர் விடஞ்சே ராதிசே டனும்பின் காணவே கவிமழை பொழிவோன்
மருவளர் மாம்பழக்கவிச் சிங்க நாவல னெனும்பெயர் வாயந்தோன் (1)

காவஞ்சங் கரத்தான் பொன்னுச்சா மித்தே வன்புகழ் கவிஞர் த மேறு
பூவஞ்சிக் கலிப்பா விருத்தம்பா டெனுமுன் பல்வளத் தக்கணம் பாடும்
மேவஞ்ச லில்லா னொசொடு மதுர கவிகளின் மேன்மையைப் பெற்றோன்
நாவஞ்ச மன்னோன் புகழையென் சொல்லி யேத்துவ னுனிலத் தோரே. (2)
இப்புல வன்செய் பிரபந்தத் திரட்டு மினியலார் தனிச்செய்யுட் டிரட்டு
மொப்புட னாய்தே யொன்றெனச் சேர்த்திவ் வுலகெலாம் புகழ்ந்திடும் வண்ணம்
தப்பித் தின்றி யச்சுவா கனத்திற் றகையுடன் வெனியிடு வித்தான்
அப்பணி பெருமா னடிபணி பழனிச் சாமியா சாரிகா ணமமா. (3)

சென்னை இந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் மகா-ரா-புரீ
கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிங்கலறு பன்னாறு திறனமைந்த தனிச்செய்யுளும் செப்பம் வாய்ப்பக்
கங்கையணி வேனியரற் கன்புடைமாம் பழககவிச்சிங் கச்சி ரேட்டன்
துங்கமுற் ற சொற்றவற்றைப் பழனிச்சா மிப்புலவன் தொகுத்தச் சேற்றி
யிங்குறையுந் தமிழ்மககட் கினிதனித்தான் கைமமாறென னியம்பு கேளுே.

சேலம் ஜில்லா திருச்செங்கோடு விவேகதிவாகரன் பததிராதிபர் மகா-ரா-புரீ

தி. அ. முத்துசாமிக்கோரவர்களியற்றியவை.

அரும்பாலை யிடத்தனடி முனிபோற்றிப் பெறுநதியுள ளமைகும் பத்தை
வரும்பாலை ராவதற்காக் கொடிகவிழ்ப்பக் காவிரியா மாண்பு மற்றைக்
கரும்பாலை யொலிகேட்டுக் கரிபிலிற்றிச் சிணைசாடக் கவிபாய் தாடும்
பெரும்பாலை கொல்லிவைகா வெள்ளிமலை யொல்லைவளம் பிறங்கு கொங்கல் (1)

நெஞ்சினினை வினைகூடப் பான்முதற்கா வடியினிறை நிரையா யன்பு
மிஞ்சினவ் வுடுததவச மாகியடை வுறநடிகக் மெய்யின் வேர்வை
எஞ்சிவரக் கண்டனய ரயர்வகல் நீர்தோய்தம் மிரண்டு பொன்னம்
பைஞ்சிறகால் வீசியுள முருகனமார் கழனிசெறி பழனி மூதூர் (2)

அந்நகரத் தன்னிலவிலவப் பம்மகுல தீபமென வவத ரித்துப்
பன்னிருகை வேளாளுளார் பலகலையாய்ந் தவைக்கனத்திற் பலர் திகைக்கச்
சொன்னயமும் பொருணயமுந் திணையமுந் துறையமுஞ் சுவை முதிர்ந்த
என்னயமும் நன்னயமாக் கடன்மடைபோ னிமிடகவி யியம்ப வல்லோன் (3)

த்யாகசிந்து வாக்கவரு போஜனமுழையோர்காற்பாச் செப்பச் சொல்லும்
ஏகசந்தக் கிராஹிபிருந் தனரென்ப வொருமுறைநா லியம்பக் கேட்டு
யோகசந்த துட்பவிரி பொருண்முதன் பனகானாய்ந் துற்றார் போற்சொல்
சாகசந்தெய் வீகமெனப் பிரமைகொள்ளப் புகல்வல்ல சதூர தீரன்

(4)

பற்பலதே யத்தவரும் பார்த்துவிடப் புறநீடு பான்மைத் தாகப்
பொற்பமையா லயகோபு ராதிபல பணிசூத்தரப் பொறிக ளியாவுஞ்
சிற்பவுறுப் புகளிரைந் தாலியற்று திறமோர்ந்த தென்கூ டற்கோ [டோன் ()
விற்பனரற் புடன்முன்னோர்க் கிந்த “மாம் மழம்” எனும்பேர் விரும்பிக் கொண்

வலியவெனை யழைத்தன்பு பாலித்த பாஸ்கரநன் மண்ணை யீன்ற
கலைகொண்முத்து ராமலிங்க சேதுபுதி சமுகமூற்றுக் கவிதை மாரி
பொலிவுபெறச் சொரியவிறும் பூதுற்றுச் சன்மானம் புரிந்து சிந்தை
மலைவில் “கலிச் சிங்கம்” என மகிழ்ந்தழைக்கச் சிறந்திலங்கு வண்மை யானன் ()

இத்தகையோ னியற்றுதணிப் பாடல்பல பிரபந்த மெனாமச் சேற்றிப்
புத்தகமாக் கித்தருக வெனவேண்டு மறிஞர்குழாம் புகழ்ச் செய்தான்
வித்தகமா கியமார்க்க யன்கோட்டைப் பிச்சாண்டி விவேக னீன்ற
மூத்தமிழா யும்பழனிச் சாமியெனும் நலசிறைந்த முதியோன் ருனை

(7)

சிவகிரி சம்ஸ்தான வித்துவான் மகா-நா-ஹூ

சு. திருமலைவேற் கவிராயரவர்களியற்றியவை.

சிரசங்கஞ் சங்கத்தி ரைப்புன லுக் குமைக்கிடமாஞ் சிவனே யன்கார்
வரசங்கஞ் சங்கத்தி கைக்குழல்கந் தரநடைகா மருசெந் தேனி
னிரசங்கஞ் சங்கத்தி மொழிமுகங்க ணெனுமடவார்க் கெழின்மா ரன்பாப்
பிரசங்கஞ் சங்கத்தி னிடைபிறுந்து நடத்துகல்விப் பெருமை வாய்ந்தோன்

(1)

சுகுமார மணிமலர்ப்பூம் பொழிநிகழ்மார்ச் கயன்கோட்டை துலங்க வாழ்வோன்
றகுமார மணிபுயத்தான் பிச்சாண்டித் துரையருமைத் தவத்தாற் றேன்றி
யகுமார மணிசெயசுப் பிரமணிய முகிறுணைவ னுனோ னென்றும்
வெகுமார மணிபுழுது புகழ்பழனிச் சாமியெனும் விவேகன் மன்னோ

(2)

சூழதகவின் மலர்க்கழனி சூழ்பழநி வேட்குலனைக் குழமுத் தஞ்சிந்
துழதகவி யன்கடலுண் டவனைநிகர்த் தவன்மாற்பிற் சொனக்குன் றென்ன
விழதகவி னுயர்முலையார் பயின்மணிமா ளிகைமுசனை வேந்தன் மெச்சு
மழுதகவி னோர்திலக மாம்பழநி மாம்பழஞ்சொல் லருட்பா வெல்லாம்

(3)

கண்டுகண்டு வியந்துதிரைக் கடலமுதை யப்புலவர் களிக்க வாலிற்
 புண்டுகண்டு யின்றவனங் களித்ததெனப் புலவர்களிப் பானச் சீர்மை
 யண்டுகண்டு நிகர்சுவைப்பா வளைத்துமச்சிட் டெதவினன்கு ரயரச் சோகூ.
 னுண்டுகண்டு லவப்பொருதாற் பணியுமிவன் போற்புகழ்பெற் றுயர்ந்தோர் யாரே.
 (4)

கண்மணி, பன்னிருநீதிக்கதை முதலியவற்றின் நூலாசிரியரான

சென்னை மகா-நா-நூ

பு. வே. சபாபதி முதலியாரவர்களியற்றியது.

அகவற்பா.

மஞ்சுகண்படுக்குமணிமுடிநெருங்கியு
 மஞ்சனக்குவாலிடையகழந்தவாவிபோற்
 பாழிகண்மலிந்துபன்மருங்கமைந்துங்
 காழகிற்றூரொடுகவின்சந்தேமுத
 லேயபல்விருக்கமெங்கணுமுயர்ந்தும்
 பாயலாவமர்ந்தபருமணியநந்தன்
 பல்லுருக்கொண்டுபரவினபோன்ற
 அருவிகள் பலவுமாங்குறைமணிகளை
 யொருமையிற்றிரட்டியோடுபவாகியும்
 தம்முயர்வறியாத்தகைமையோர்போல
 வோங்கியபழநியொண்மலையடுத்தாட
 நகரிடைவந்தோன்நாவலர்தலைவன்
 மூவிருமுகத்துமூவாமுதல்வன்
 அடியிணைக்கன்புபூண்டவனதனால்
 அகக்கண்கொண்டேயினைத்தையுமறிந்து
 பாடும்புலவன்பலர்புகழ்சுகுணன்
 அமுதெனவயுங்குமருந்தமிழ்க்கடலகத்துத்
 தன்னாவதுவேதாழியாகக்
 கடைந்தவனெழுநவநீதந்திரட்டி
 மெய்ப்புலவோர்க்கிவண்விருந்தாயளித்தோன்
 மாம்பழக்கவிஞ்ஞமான்பெயர்ச்சிங்கன்
 அவ்வப்போதவனாவமொடியூத்த
 வமிழ்தினுமினியவரும்பாத்தொகுதியும்

சில்லறைச்செந்நூற்சேமநிதியும்
 சிதைத்துபோகாமேதிரட்டியச்சிட்டனன்
 அன்னோன்யாரெனினறைகுவல்கேண்மோ
 முதலிடைகடையெனமுச்சங்கங்களான்
 இறைவனேமுதலோரிருந்தவனாய்ந்த
 செந்தமிழ்வழங்குதிப்பியமதுரை
 மாப்பதியினைந்தமார்க்கயன்கோட்டை
 தன்னில்வதிவோன்றமிழறிவுடையோன்
 விச்சுவகுலத்தன்வியன்குணநலத்தன்
 அன்பருளந்தெவிட்டாவமுதன்னோன்
 அறிவோர்சொல்லாரணமாக்கொள்வோன்
 சரியபழகிச்சாமியென்னும்
 ஆய்ந்தறிபுலவரவாவுவோனே.

இந்திரபீடம் கரபாத்திர சுவாமிகள் ஆதீனம் ஸ்ரீமத். ஈசுர் சச்சிதானந்த சுவாமி
 கள் அடியார்களிலொருவரும் பழனாபுரி ஸ்ரீமாத் மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவல
 ரவர்கள் மாணுக்கர்களிலொருவருமாகிய சேலம் மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ
 திரு. கோமளேசுவர முதலியாரவர்களியற்றியது.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

ஆரணமுடிவிலமர்ந்திடுபூரணன்
 காரணகாரியகற்பனைக்கதீதன்
 சச்சிதானந்தசற்குருசரவண
 பவனாமெம்மிறைபயிலுஞ்சயிலப்
 பழனிப்பதிவாழ்பருணிதனெங்கோன்
 விசுவமையவன்விண்ணவரமண்ணோ
 ரெவருமேத்திடுமியலீசைநாடக
 மெனுமுத்தமிழ்க்கடலினிதுறப்படிந்து
 பருகியகொண்மூபருவமையெனச்
 சிலேடையமகந்திரிபேமடக்குச்
 சித்திரமாதியாஞ்செந்தமிழ்க்கவிபல
 கருதுநர்மனப்படிக்கணப்பொழுததனிற்
 பொழிந்திடுபாவலன்புலவர்பெருமான்

புவிசொ லும்பிரசங்கப்பலவர் வியப்புறு
 மற்புதப்பிரசங்கவி ற்பனநாவவன்
 சும்பன்கம்பன்ருவவடுதாங்காப்பியன்
 துங்கமார்தீரன்சங்கத்தறிஞ்
 ராதியவான்றோனைவருமோருருக்
 கொண்டெனவிந்நாட்டுவலயமதனிடை
 முத்தையாசாரியான்முயல்பெருந்தவத்தான்
 வந்தவரோதயன்வளர்பெருங்கருணையன்
 அடக்கமிரக்கமன்பேனாய்மை
 முதலியசற்குணமுற்றும்பெற்றுளோன்
 சண்முகன் றுண்மலருண்முகம்பொருத்திச்
 சந்ததம்வந்தனைமுந்துறப்புரிபவன்
 சேதுபதிபாற்போய்க்கோதுபதியாக்கவி
 தேம்பழந்தேனெனச்செப்பிப்பவர்புகழ்
 மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவவனென்ன
 மன்னுஞ்சிறப்பாற்றன்னியபெயரை
 யெய்தியமாட்சியனெண்ணருஞ்சீர்த்தியன்
 வேங்கடங்குமரிமேற்கடற்கீழ்க்கட
 னான்கினல்லையினப்பண்மருவிய
 தமிழ்நாட்டன்பர்தவறறச்செவியி
 னுண்டுகனிப்பாணுதவியவமிழ்தின்
 சுவையெனவவ்வவமயஞ்சொல்லிய
 செய்புட்டிரட்டையுந்தெய்வப்பழனி
 யையன்மலரடிக்கலங்கலாவன்பிற்
 சூட்டியபிரபந்தத்தொகைபலவற்றையு
 மன்னானின்னிசையாருஞ்சரிதமு
 நன்றுறவாராய்ந்தொன்றுறத்திரட்டி
 யெழுதாவெழுத்திலேற்றியெண்டிசை
 மட்டுங்கீர்த்திவளர்த்தினன்சீர்சால்
 விசுவமரபினன்விண்ணுர்பூம்பொழி
 லோங்குமார்க்கயன்கோட்டைவாழ்வுற்றவக
 கற்றவர்தற்றுணைகல்விக்கவனனி
 செல்வன்சிவன்ருட்சிந்தையிலென்று
 மறவாமாண்பனறமேபுரிபவன்
 பார்புகழ்பழனிச்சாமியாசாரி
 யென்னுநாமத்திருந்தவத்தோனே.

பாரதம்பாடிய அஷ்டாவதான அரங்கநாதமுதலியாரவர்கள் பௌத்திரரும்,
சைவசித்தாந்த வேதாந்த தத்துவதீபரான, இராஜபுரம் மிட்டா ஜமீன்தார்
குமாரசாமிமுதலியாரவர்கள் புத்திரருமான சேலம் முகா-ரா-நா-நூ

கு. ஐயாக்கண்ணுமுதலியாரவர்களியற்றியது. .

நேரிசையாசிரியப்பா.

நான்முகன்படைத்தநானிலந்தன்னிற்
மேனிழிந்தளிகள் தேக்கிடவுண் ணுஞ்
சுத்தத்தீனினி லுத்தமத்தீவு
முத்துசெம்பவளமிரத்தினவினங்கண்
மற்றுளவளனெலாமுற்றும்பெற்றுப்
பல்லுயிரதனிற்றொல்வினைத்தொடக்கை
யெல்லேகண்டகற்றவேற்றவினிய
மக்கட்பிறப்பார்மறையங்கமாதி
தக்கநெறியிற்றன்வயின்மேவ
முக்கணெந்தைமுடிவிலாக்கருணை
பக்கம்வைத்துப்பார்விண்ணீர்கால்
கனன்மயமாகுங்காணியவுருவாய்
மனமுவந்திருக்குமாண்டகுநாவலன்
முத்திமுடிவாமொழிபொருண்குஞ்
சித்திரருவதுசிதப்புடைக்கல்வியென்
றகத்தாலாய்ந்திட்டருந்தமிழ்க்கடலை
யகத்தியன்போலவருந்தியபெரியோன்
செந்நாப்புலவர்முன்னுளிருந்தீதார்
பின்னாவிவன்விற்பிழைப்பிலெயன்று
பெருந்திகல்கொண்டேயிறந்தனர்பலரே
இவன்காலத்திலெதிருற்றஞ்சிச்
சிவன்பாதத்திற்சேர்ந்தனர்பலரே
தன்னோடொத்தார்தன்னிற்சிறந்தார்
பின்னாண்மேவாரென்னுர்துயராம்
பிஞ்சுகன் றனக்குப்பிள்ளைமுன்னாள்
லஞ்செழுத்துண்மையளித்தனன்போன்று
தாணஞ்செப்பச்சார்ந்தனவன்பாற்
போனவனாரெனிற்புகலுதுங்கேண்மோ

நாரணன் மருகனம்பிவாழ்நீத்
 தாரணிநங்கைதனக்கணிதிலகம்
 விழவொலிநீங்காப்பழநாபுரிசெய்
 பழம்பெருந்தவத்தின் பலனாவுதித்தோன்
 விச்சுவகன் மவிளங்குங்குலத்தின்
 மெச்சிடவந்தவுச்சிதவிற்பன
 னட்டவிலக்குமியங்கங்குலவ
 விட்டமென்றந்தபாவிருத்தியபெருந்தகை
 பாம்பணி பரமன்பதம்பணிபத்தன்
 மாம்பழக்கவிச்சிங்கமாஞ்ஞாவல
 னிவன்கவித்திறத்தையெவரேயிசைப்பார்
 புவிதனிற்சுற்றோர்போற்றருந்தக்கோர்
 சுவைமலியவற்றைத்தொகுப்பிற்றிரட்டிக்
 தருகெனமுத்தமிழ்த்கண்கடலாழியைப்
 பருகுக்கொண்மூவெனப்பாரினிலவந்தோன்
 கற்றவார்போற்றுங்கற்பசம்போல்வான்
 சிற்பரன் கழலிற்சின்னதரிதுத்துவோன்
 கொடியிடைநல்லார்குறிப்பிடுமழகன்
 சீர்பெறும்பழநிச்சாமிச்செல்வ
 னேர்பெறுமச்சிட்டந்திப்
 பாரெலாம்புகழைப்பரப்பிவிட்டானே.

சோழவந்தானார் வித்துவான் ஸ்ரீமத்

அ. சண்முகப்பிள்ளையவர்களியற்றியவை.

பாசடைக் கமலத் தன்னம் பயில்பொழிற் பழனம் பல்ல
 தேசடை மதியந் தாங்கு செங்கதிர்க் கூட்டங் காட்டும்
 ஆசறு பழநி யிற்பொன் னசலமேல் விளக்க மென்னக்
 காசினி யுரைப்பத் தோன்றுங் கருத்தினுன் றிருத்த மிக்கான். (1)

பன்னருஞ் சீர்த்தி வாய்மாம் பழக்கவிச் சிங்க மென்றே
 என்னருஞ் சொல்லுந் தொல்லோ னியற்றிய கவிய னைத்தும்
 இந்நிலக் திறவா வண்ண மியல்புறத் தொகுத்தச் சேற்றி
 மன்னுல சுவப்பத் தந்தான் மணிவழங் கெழிலி மான். (2)

ஆன்னவன் யாவ னென்னி லக்கவிச் சிங்கந் தோன்றும்
 நன்னய மரபின் வந்த நாவலன் பாவ லன்சீர்
 பன்னுறு மதியி னொத்த பண்பின னண்பின் மிக்கான்
 இன்னலில் பழநிச் சாமி யென்னுநன் னுமத் தோனே. (3)

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

மார்க்கயன்கோட்டை ஸ்ரீமத் கனம் மஹா-ந-ந-ஸ்ரீ

சி. சுப்பிரமணிய ஆசாரியாரவர்கள் சுவாமரமும், இந்நூல் தொகுத்தாரின்
மருகரும், மாணுக்கருமாதீய

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

M. S. சுந்தரமாசாரியவர்களியற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொன்னுலா வியநான் மறையும்விண் ணிறையும் பூமல ருறையும்புத் தேளுந்
துன்னுபே ரன்பிற் றெடர்ந்தினி திறைஞ்சுளு சோதிவா னவனருட் டீணைச்சீர்
மன்னுசெந் தமிழின் மணங்கமழ் சைவ மங்கலப் பாண்டிநன் னுட்டிற்
பன்னலம் களினுஞ் சிறந்தரு னோங்கும் பதிதிருப் பழநியம் பதியே. (ச)

இன்னமா நகரில் விச்சுவப் பிரமத் தினியமா மரபினி லுதித்துப்
புன்னுழுத் தமிழின் பயனெலாந் தெனிமாம் பழக்கவிச் சிங்க னாவலவர் [குத்து
சொன்னா றணிப்பாத் தொகையெலா மொருங்கு துருவியாங் கவற்றினைத் தொ
வன்னமா ரச்சிற் பதித்தினி தளித்த வள்ளலா ரியல்வழுத் துவனால். (2)

புங்கமா ளிசையின் மிசையிசை மடவார் பூங்குழற் கூட்டகிற் புலககள்
துங்கவா னகத்திற் சூழ்வன காணுந் தோகைமா மயிலினஞ் சூற்கொண்
மங்குலா மெனவுண் மகிழ்ந்தெழி லுயர்ந்த வான்சிறை விரித்துநின் றூடும்
பொங்கமாந் சோலை மார்க்கயன் கோட்டை புரிதவத் தாலுறை புரிதார். (3)

இடையகன் றிலகங் கடல்வளை யுலக மிசைந்தமெய் யறிவினர் திலகம்
கடைதவிர் வேதங் கழறுநன் னீதங் கருணையன் பருட்பிர சாதம்
உடையருண் முந்தை யுருவினர் சிந்தை யுணர்தவ ரெனதனை தந்தை
அடைதிரு நேயர் நடையுறு துய ரரியசெம் பொருட்கனி வாயர். (4)

என்றுமே வுலகத் தின்பமோ டமர ரிறைஞ்சிடு மில்லறத் தொழுகித்
துன்றுவாழ் வதனிற் றுலங்குயிர் பலவாத் தோற்றுவ வுருவினி லெனினும்
ஒன்றதாம் பிரமத் துறைமனத் துறவா லுலகிப லறமுறை யுணர்த்தி
நின்றமா தவரிந் திருபரென் றடியார் நித்தலுந் துதிக்குமெய்து ஞானி. (5)

சீருறு கவிஞர் செய்தவப் பயனே திகழ்கலை மடந்தையா தமக்கு
நேருற வாக்கு நிதியமோ நீதி நெறியுநால் வேதநன் நிலையு
மோருரு வெடுத்திங் குதித்ததோ வெனவில வுலகெலாந் தொழுதினி துவக்கும்
பேருற வணிந்த பெருந்தகை பூநீமான் பிச்சையாண் டீஸ்வரப் பெரியோர். (6)

இந்தவே தியர்தந் திருவருள் பெறுபுந் திராநிரந் தரவர சரதர்
சொந்தமா துலரென் சிரமுறை மலர்த்தாட் சுப்பிரமணியதே சிகர்பின்
வந்தமே துகையர் வடிகொளு மமுத வாக்கின ரிருங்கலை வானர்
சந்தமார் புயத்தர் தகுபுகழ்ப் பழனிச் சாமியாங் குருவரோ தயனார். (7)

மூடனா மென்னைச் சூழ்மயக் ககற்றி மொழியுநல் லறிவுநற் செயலு
நீடநா டொறுஞ்சற் போதனை புரிந்து நிகரிலாக் கலைபல நிகழ்த்திச்
சீடனாக் கொண்டு திருத்தியாண் டருளுஞ் செல்வவாழ் வினரிவர் சேயலைப்
பாடநாப் பதிற்றுப் பத்துறுங் கோடி படைத்தில னேமலர்ப் பதியே. (8)

கலிநிலைத்துறை.

“நின்னையாட் கொண்டு நிறைபல் நலமெலா நீட்டுந்
தன்னை யேயினை யாகிய சற்குரு சரணப்
பொன்னை நாடுதற் குகந்துநீ முந்தையிற் புரிந்த
தென்ன மாதவ மியம்புதி வாழிநெஞ் சகமே” (9)

கடவுள் துணை

விநாயகமூர்த்திபதிகம்.

ஸ்ரீ மகாகணபதி துதி.

பன்னிருசர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

சீர்கொண்ட கிரணசந் திரசடா மகுடமூந் திரியம்ப காம்போஜமூந்
திடகரட கடவிகட ஜயகும்ப கெம்பிர திவ்யகுஞ் சரவதனமூந்
தார்கொண்ட பரிமள சதுர்ப்புய விலாசமூந் தரளவெக் ஞோபவீத்
தீடமார்ப் லம்போ தரப்ரவா கழ்மூசுந் தவளாம்ப ரானந்தமூந்
கூர்கொண்ட பாசாங் குசாஸ்தமூந் கிண்கிணி குலங்குபத் முங்கண்டியான்
குமழித் திறைஞ்சவருள் கூர்ந்துதுவ வேண்டுநய குணசகல பரிபூரண
வார்கொண்ட களபதன வல்லபை மனோகரா வடிமுறுந் துறைகடோறு
மருவுபிர ணவவேது சொருபுசம ரசநீத வரதசிவ கணநாதனை.

பதிகம்.

நேரிசை வெண்பா.

சிற்றுணர்வாற் குற்றமென்ன செய்துளே னேனுமவை
முற்றுமினி நீபொறுததென் முன்னிறபாய்—கிறையாரகோர்
புந்திதவிற் றேன்றிப் பொழியுந் கருணைமதத்
தந்திமுகடி பிள்ளாய் சரண்

(1)

சரணமலர் வாழ்த்தித் தமிழ்செல்லப்பெற் றுர்க்கு
மரணபூங் மாற்று மருந்தே—கிரணவரைக்
கொப்போதுந் தும்பிமுகத் தேருங்காரத் துட்பொருளே
யெழ்போதுந் தாப்பா யெனை.

(2)

ஏனைத்தூந் திருவருளா லீன்றளிக்குந் தேவே
நினைததன் பொதுதித்து நின்றோர்—வினைத்துன்ப
மாற்றுந் கயமுகத்து வள்ளால் வினைநெய்யே
டேற்றுஞ் சமைப மிது.

சமையந் தொலுகிறைந்த தற்பரமே யன்பர்க்
கமையுந் தனித்தென் ளாழ்ந்தே—புரைதந்த
கண்மணியே யாணைமுகக் கற்பகமே பேரின்ப
விண்மணியே யாள்வாய் விரைந்து.

(4)

விரைததும்பு ஞானமத வேழமுகக் தெந்தா
புரைகடந்து நின்ற வொளியே—வரைவிளங்கப்
பாரதத்தை முன்னெழுதும் பாசாங் குசுதரவென்
கோரதத்தை மாற்றியருள் கூர்.

(5)

கூரியவேற் கண்ணார் கொடியமப லைத்தவித்துச்
சீரியபே ரின்பத் துணருளிப் —பாரிலெனை
நீயடிமை கொண்டு நிகங்காத் திடல்வேண்டும்
தூயமத வேழமுகத் தோய்.

(6)

தோயுங் களப சுகந்தமட வார்விரகப்,
பேயுங் கவலைப் பிணியுமினி—யோயும்
படிபுரிந்து வேழமுகப் பண்ணவனே யென்னை
யடிமைகொண்டு நீயாண் டருள்.

(7)

அருளா யுருவா யருவாய்ப்பே ரின்பத்
தெருளாய் முதியமறை தேடும்—பொருளாய்
தந்திமுகத் தோனே தமியேன் குறித்தவரம்
வந்தினிது தந்துதவு வாய்.

(8)

வாயாலு லுத்தர்தமை வாழ்த்திவருந் தாமலெனை
நீயா தரித்து நிகங்காப்பாய்—வியாத
தொண்டரித யாம்புயமாந் தூயமணிக் கோயில்குடி
கொண்டகண நாதவருள் கூர்ந்து.

(9)

கூர்ந்தமதி தந்தடிமை கொண்டெனையாள் வேதமின்னஞ்
சார்ந்தறிய மாட்டாத் தனிக்கனிநே—தேர்ந்து
நடைசிறந்த நின்சீர் நவிலுந் திறமை
யுடையதன்றே யென்சிற் றுணர்வு.

(10)

விநாயகமூர்த்திபதிகம்.

முற்றிற்று.

உ

வாணிதூணை.

ஆஸ்ரஸ்வதி அம்மன் பஞ்சரத்னம்.

ஆசிரிய்விருத்தம்.

சீர்கொண்ட செம்பொற் சிலம்பிசை ததும்புனது சீததன் வனச பாத
தெரிசன மெனக்கரு தினங்கொடுத் தெண்ணியவை சித்தியாம் படிமுடித்துக்
காரொண்ட கனபருவ காலமுதில் போல்முதிர் கவிதைமழை தடைபடாமற்
கனிவினெடு பொழியவென் வாக்கினிற் குடிவந்து கருணை புரிதல்வேண்டும்
பார்கொண்ட ஜீவபரி பாலன குணலபர பாகரா னந்த வடிவே
புலதேவ கனிவினது படிகரத் ஞபரண பரிமா வினோத வமுதே
நார்கொண்ட வடியர்மன நடனமயிலே பிரம னாவிற்றிருந்த குயிலே
நாதஷட் பதவேணி வேதபுத் தகபாணி ஞானமுத் தமிழ்வாணியே.

(1)

அன்னையின் கருணாகடாக்ஷமெனி யற்கோ ரனுத்துணை கிடைத்திருந்தும்
அதுகொண் டுனைப்பாடி யானந்த மடையாம லந்தோ வயர்ந்து வினே
சன்னையொன் றறியாத சர்வசங் கடலோப சண்டாளரைத் துதித்துக்
சரசமது ரபநய நங்களை யிறைத் தக தரித்திரத் தழுவல் தழுகோ
என்னையிங் டிப்பாடி யிடர்க்கடல் புதுத்திடா தீடேற்றி யருளல் வேண்டும
இனிநீ பராமுகஞ் செய்பத நகரதுபுக் கிலையெனக் குன்னையன்றி
நன்னயற் தருகவா நலினமண் டபகனக நவரண மயபூஷனி
நாதஷட் பதவேணி வேதபுத் தகபாணி ஞானமுத் தமிழ்வாணியே.

(2)

காவிதா சன்பாண கவிபீம கவிதண்டி கட்டுரைப் பட்டுமுத்தி
கம்பனுயர் புகழேந்தி காளமே கஞ்சொற் கவிந்தவொட் டக்கூத்தனென்
றானினே ராதுவிவ ரனைவரு முனைப்போற்றி யல்லவோ மகிமை பெற்றார்
அப்படித் தமிழேனை யுருதுதொண்டு கொண்டுகாத் தாருளவிது 'சைவபூஷம்மே
வாணியோ டிசுசுதித வாளுரை புகக்கெண்டை வானி நீ ஞாடாவியப்
மான்பிணை வனந்தோற் று மறையப் பரந்துசெவ் வரிபடரு நயனதருணி'
நானிலோர் நாளுமற வாதுதொழு வாரிதய நலினமே வியவன்னமே
நாதஷட் பதவேணி வேதபுத் தகபாணி ஞானமுத் தமிழ்வாணியே.

(3)

சம்பந்த ரப்பர்சந் தரரருண கிரியார் தழைக்குநக் கிரதேவர்
 சரதமா ணிக்கவா சகர்சிவப் பிரகாசர் சார்ந்தசிவ ஞானமூர்த்தி
 கும்பந்த மிக்கமுச் சங்கநன் னூலர் குலாவுபொய் யாமொழிமுதற்
 கோதிலா வாணர்க னெலோருநின் னருள்கிறிது கூடியன் றேறுவுயர்ந்தார்
 வெம்பந்த பவரகித வீடுன்ற னூலது வேறென்றி னுலெய்துமோ
 மெய்யான தெய்வரீ யாதலா லெனையிந்த வேளையீ டேற்றல் வேண்டும்
 நம்பந்த முனிவர்மன தீபமே யெவ்வுலகு நல்குபே ரின்பவாழ்வே
 நாதஷட் பதவேணி வேதபுத் தகபாணி ஞானமுத் தமிழ்வாணியே.

(4)

அகலிரு ளறப்பெற் றரும்பொரு ள்னைத்தையு மறிந்துநன் றிதுதிதிதென்
 றதுதின மதித்துநித் யாரித்ய சாதன மடுத்துவீ டடைவதற்குத்
 திகழுனது கட்கருணை சிறிதேனு மின்றியெத் தேவரா லுங்கூடுமோ
 திறமாக வென்வாக்கினிற் குடியிருந்து பலசித்தியுந் தந்துகாப்பாய்
 சுகவிமல சிற்பரஞ் சோதியே பேரின்ப சுத்தசை தன்ய வாழ்வே
 சுமுக சந்த் ரோதய சலக்ஷண சுமங்கன சுசீலசந் தர சொருப
 நகபருவ கற்பூர குங்கும பஹன் னயபயோ தரரத்னமே
 நாதஷட் பதவேணி வேதபுத் தகபாணி ஞானமுத் தமிழ்வாணியே.

(5)

ஸரஸ்வதி அம்மன் பஞ்சரத்னம்.

முற்றிற்று.

உ
ஓம் சரஹண பவாய நம:
ச ந்த ப் ப க ழ்.

ஆதிருப்பரங்கிரி.ஆ
குழிப்பு.

தனதன தனதன தனத்த னந்தன
தனதன தனதன தனத்த னந்தன
தனதன தனதன தனத்த னந்தன—தனதானு.

ஆசிரியவண்ணச் சந்த விருத்தம்.

கதிர்பர வியமணி யுரத்தி லம்புய மதுமலர் வனிதையை யிருத்து பைம்புயல் கடவுளார் குலமுயர் தரக்க டைந்திடு	பொழுதுடே
கடலெழு மமுதினு மினித்த செந்தமிழ் முனிகொள வருமறை விரித்த நின்கழல் கருதியு மனதினில் வருத்த மென்பது	வரலாமோ
அதிர்பரி புரநிறை தரித்த கிண்கிணி கலகல கலெனமு நெதிர்த்த வஞ்சக வசுரர்கள் சிதறிட நடத்த லங்க்ருத	மயின்மீதே
யருகினில் விரைவுட னடுத்து வெம்பவ விருண்முழு மையுமொரு கணத்த கன்றிட வனவர தமுமதி திருத்தி நின்றினி	யெனையாள்வாய்
முதிர்பல வனமலி தினைப்பு னந்தனின் மொழிகிகர் கிளிகடி குறக் கருங்குயின் முலையினை முகடுமு தலிற் குழைந்தொளிர்	புயலோலா
முகைகளை யெளிதினி லவிழ்த்து வண்டின முறைமுறை விளரிகள் படிக்க வெண்டிசை முருகுல வியநறு மலர்க்க டம்பணி	கெடுமாந்நா
சதிர்பெரு கியகொடு முடிக்க வஞ்சம துடைபட மகபதி வினைக்க டிஞ்சிறை தனில்விவ கிடவிடு முனைப் பெருந்திறல்	வடிவேலா
சருவிய வறுபகை களைக் களைந்ததி சயரக சியகிலை தனைத்தெ ரிந்தமர் தவவிர தியர்புகழ் திருப்ப ரங்கிரி	முருகோனே.

ஆதிருச்செந்தூர்

குழிப்பு.

தன்ன தனத்த தனத்தந் தானன
தன்ன தனத்த தனத்தந் தானன
தன்ன தனத்த தனத்தந் தானன — தனதானு.

தரும குணத்தை விடுத்தும் பாதக
வுருவு படைத்து மிடிப்புன் பேய்தொடர்
தரலினு லுத்தந் களைக்கொண் டாடிபு மவர்பாலே

தமிழை யிறைத்து மலுத்துந் தீநா
கதனி லிறக்கி யழுத்தும் பேதையர்
தமது வலைக்கு ளினை த்தும் பாழினி லலைவேனோ

மருளை யொழித்து வருத்தந் தீரிது
தருண மசட்டை செயிற்பின் பார்த்தி
வரும மெதற்கு நினைக்கின் றுயது சரியாமோ

மயிலை நடத்தி வரற்குந் தூரம
தலநி னியற்கை தடுக்கின் றுரொரு
வருமில் சமஸ்த வகைக்குங் காரண நிதிரீயே

அருகு குறித்து விழக்குன் றேறிய
வருண கிடுக்கு மிகுத்தந் தாய்னர
மகவல் படித்து வருத்துங் கிரை திடர்தாமா

தகல விரக்க முதித்தந் கோடினை
திரிபு வனத்து முனக்குண் டோநிக
மதனை யெடுத்து விரிக்கும் பேரறி வினனோ

பருவ தளத்தை யவிழ்த்தன் பாலளி
சுருதி யிணக்க மதிற்குன் றுதிசை
பலவு மிழற்று மதுப்பங் கேருத மலருடே

பரவி யுடுக்க னெனத்தன் குல்வனை
தரள வினத்தை யுயிர்க்குஞ் சீர்திகழ்
பழன முடுத்த திருச்செந் தூருறை முருகோனே. (2)

ஆதிருவாவினன்குடி. 3

குழிப்பு.

தானன தனதன தான தந்தன
தானன தனதன தான தந்தன
தானன தனதன தான தந்தன—தனதான.

ஆணவ முதலிய பாழ் மலங்களி
னூலவ னியினிடை தீது நன்றி
யாதது தினமெனி யேன் வருந்துவ தழகாமோ

ஆதர வுணையல தேது வஞ்சக
நீதினை குவது நியாய மன்றெனை
யாளுதி சமையமி தாதி சங்கர குருநாதா

பாணமு மமுதமு மால முங்கரு
நீலமு நளினமு நாண வென்றி
பாய்விழி வனசர மாது தன்கர மலராலே

பாகுனு மினிமைய தாக முன்பொரு
நாளுத வியதினை மாது கந்திடு
பாவன பரமசு காசுமங்கள் குணசீலா

வாணகை நிறைதரு சீத சந்திர
மாமுக விமையகு மாரி பொன்புனை
மார்பினு நலமடி மீதி னுந்தவழ் சிறுபாலா

மாசறு சரவண வாவி யின்புடை
மாமென வுலவிய மூவி ரண்டனை
மாரிள முலைபொழி பான்ம ணங்கமழ் கனிவாயா

சேணக ரெழுதரு நீழ லிந்திர
னார சரிமைகெ டாது நும்படி
தீயுமிழ் வடிமுனை வேல்வ ளங்கொளு மயில்வீரா

சீதர னயனிமை யோர் புயங்ககு
லாதிப ரிருடிகள் யாவ ரும்பணி
சீர்பர வியதிரு வாவி னன்குடி முருகோனே. (3)

ஜெதிருவேரகம்.ஜெ

குழிப்பு.

தானத்தன தானன தானன
தானத்தன தானன தானன
தானத்தன தானன தானன —தனதான

வதித்தனை வாடுதனி யேன்முறை
காதிற்புக லேயிலே யோபிற
ரேசிப்பல கூறிடு மாடுறனை விடலாமோ

ஏழைக்குரு காத்து பாதக
மேதுர்க்கலி காலசு பாவமி
தேலுத்தம தேவதை காரண மெனசாய்

யாதித்தனி நாயக நீசெயல்
சோதிக்கவொ ணுதினி மேலென
தாபத்தையெ லாழுட னேயெழு பரியுத்தே

ராதித்தன்மு னேபணி போலய
லோடப்பணி நீடிய தீவினை
யாசைக்குள்வி ழாமல்வி வேகம தருள்வாயே

போதித்தசி வாகம நூல்வழி
சாதித்தத போதனர் மானத
பூசைக்குரி யாய்பரி பூரண சுருணை

பூவிற்பொலி நாதனை வேலைவி
சாரித்தனை யான்மரு ளாமிருள்
போகச்சிறை யூடுந டாவி ய புகழ்மேலோய்

சோதித்திரி சூலக பாலவி
பூதித்தட மார்பக ஞானசொ
ரூபப்பெரு மான்மகிழ் தேசிக டெனவேநேர்

சோனைப்புய லான்மயின் மாதரு
நாணப்புது நாடக மேபயில்
சோலைத்தரு வேரக மேவிய முருகோனே(4)

ஜெ குன்றுதோறுடல். ஜெ.

:0:

குழிப்பு.

தந்ததா னுதன்ன தானதன தானதன
தந்ததா னுதன்ன தானதன தானதன
தந்ததா னுதன்ன தானதன தானதன—தனதான

முந்துகா மாதிமுழு மோசவிப ரீதவலை
வந்துமேன் மேலுலவு பாசவுவ ராழிதனின்
முங்கியே மீளவழி யேதுமுண ராதுநிலை தளர்வேனோ

முன்பின லோசனைசெ யாமலுட னேயுனது
செம்பொனே போலுமிரு பாதமல ராகியதொர்
மொய்ப்புகூர் தோணிதரு வாய்பருவ காலமிது சலியாதே

சந்துதா ளாயுலைய வீசியிகல் பாய்தவள
தந்தியூர் லோனதுத போபலகு மாரிபுணர்
கந்தநா தாதடைப டாதபல பூதகண் தளவீரா

கண்களி றுறுடைய காரணகு காவுசித
கங்கைபா லாகழின சூரகுல கோபஜெய
கங்கனா தேவகவி வாணர்கன்ப ராவுகன கொலுராயா

நந்துநீ ருடுகதிர் தாவமுதிர் சூல்வயிறு
நொந்துமா ருதலறி யீனுமணி வாணுநிவு
நந்தவே சூழ்சரவ னோதயவ னேகபிர பலதூயா

நம்பினோர் மானததி யானவடி வாயுறையு
மெம்பிரா னேயுலக ஜீவபரி பாலனந
யந்தகோ லாகலச டானனப டரபரி மனதேகா

கொந்துவார் தேனிடவி டாமலய லேயொழுக்கு
பைங்குரா நீழலினு மேவி மகிழ் வாய்வளர்கு
ளந்ததவே லாபழைய வேகமுடி மீதுநட மிவொழுவே

கொண்டறும் சோலைசெறி சாரல்களெ லாமருவி
வண்டற மாலையென வேயசைய மேன்மைதிகழ்
குன்றுதோ ருடியவு லாசசுக்கு னுபரண முருகோனே (5)

பழமுதிர்சோலை.

—:0:—

குழிப்பு.

தனதனதான தனத்தன தானன
தனதனதான தனத்தன தானன
தனதனதான தனத்தன தானன—தனதான

வழிவழிமுட ரெனத்திரி வேர்களு
முனதொருநாம நினைக்கினு மோதினு
மதியினசாகி யுயர்ச்சியை மேவுவ தியல்பேநான்

வரவரவாடி மலைத்திட நீண்டு
வதுசரியான தலச்சிறி தாயினு
மனதிளகாம விருக்கிற காரண மெதினாலோ

விழியிணையாறு படைத்தனை யேயென
துடலில்வியாதி தனைத்தொரி யாதுள
விவரமியாது தமிழ்த்துதி காதினு றுழையாதோ

விவிதகிலேச மினிச்சகி யேனிது
தருணமயூர வயப்பரி மீதினில்
விரைவுடனேறி யடுத்தெனை யாளுதி முனியாதே

யழிவறுஞான விளக்கொளி யேயறி
வரியவினோத மகத்வவ கோசர
வருவுருவாய முதற்பொரு ளேபிர ணவவாழ்வே

யடியர்தியான் தவப்பய னேயுமை
யவள்கைகுலாவு சருக்கரை யேதனி
யமிர்தசொருப ரசக்கனி யேவினை தருதேனே

பழிதொடராத குணக்கட லேரக
சியசிவயோக முயற்சியி னுலெழு
பரமசகாது பவத்தெளி வேயிமை யவர்கோவே

பகலிரவார்வ மிகுத்தக லாதர
மகனார்கள்பாடி நடித்திட வேவளர்
பழமுதிர்சோலை மலைக்கரு னாகர முருகோனே. (6)

சுவகரி . இ

குழிப்பு.

தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன
தத்தத்தன தத்தத் தனதன—தனதான

இட்டப்படி கட்டிக் தழுவித்
ழிற்பற்பதி வட்டத் தனநெரு
டிக்கைத்தொழின் மெத்தச் சொகுசயல்

விலகாதே

யெத்திக்கினு நிற்கொப் பிலையினி
வெட்கத்தைவிடுத்தாச் சுகியென
வெத்திப்பல் சொத்துக் கனிநையு

மடியோடே

தட்டத்தகு கெட்டிக் தெரிவைய
ரொட்டுக்குள கப்பட் டியல்வழி
தப்பிப்பிர மித்துப் பகலிர

வுழலாமே

சற்பத்தரி னத்துப் பழகியு
னைப்புத்தியி ருத்திக் தொழவினை
தத்துத்தவிர வித்துத் திருவருள்

புரிவாயே

மட்டற்றம தத்துக் கயமுக
துட்டப்பகை வற்செற் றிமையவர்
வர்க்கத்தையி ரகஷித் திடவரு

மொருருமா

மத்தத்தையெ ருக்கைச் சிறுபிறை
யைக்கொக்கிற கைப்பச் சறுகனை
வைத்திட்டமு டித்தற் பரனது

சுகுமாரா

கட்டச்சக விச்சைத் தொடர்பற
நிட்டைத்தல மெட்டிக் தவநடை
கற்றுத்தெளி சித்தர்க் கிணிதெதி

ருபகாமம்

கற்பத்துநெ ருக்கத் தினுநிலை
பெற்றுப்பொலி வற்றுத் தழைதரு
கற்றைக்கிர ணப்பொற் சுவகரி

முருகோனே (1)

சுந்தப்புகழ் முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ தண்டபாணி துணை.

பழநிப் பதிகம்.

—:0:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

மணிகொண்ட கனகதட மகுடபந் தியுமெழில் வயங்குஷண் முககமலமும்
வளர்கருணை பொழிவிழியு மிளநகையு முதுமறையின் மதுவொழுது குழுவாயுந்
திணிகொண்ட பணிரண்டு தோளுமென் னுளுஞ் சிலம்பொலி யலம்புதாளுந்
திரள்புனித கரமுமக லுரமுமிடு கவசமுஞ் சேவற் பெருந்தவசமுங்
கணிகொண்ட வயிலுட மயிலுமணி வெயிலுமிரு கன்னியர்க டென்னுமொயிலுங்
கண்டுமன மண்டுதுயர் விண்டுனது தொண்டுநான் கணிவினொடு பணியவருள்வாய்
பணிகொண்ட கண்டகர் பயங்கொண்ட வண்டரைப் பரிவுகொண் டாண்டதேவே
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (1)

அருமைபெறு கருமமுத லாயபயிர் காயவநி யாயநெடு மாயமொடுவந்
தடர்காம வெங்கோடை சுடவாடி நொந்தேனை யம்போரு கம்போலுநின்
நிருவடி நிழற்கீழ்நுத்திக் கருத்தைத் திருத்திக் தழைத்தவருளே
செய்யவதித லசமய மையமதி தவழிமய சிமயமினி தீன்றெடுத்த
தருணங் பரமசுந் தரிசுமா ராவிர சமரமர கதமயூரா
சலனபவ மலரகித தாரக சொரூபா சதானந்த சுகுணதீபா
பருவமழை மருவநிமிர் பருமணிக் கனகப் பசங்கதி ரரங்கமெங்கும்
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (2)

வஞ்சமத மானகன குஞ்சரம கோரசின வரிவேங்கை விரிதிங்கையே
வலிதுழி யுங்காம மலையரவ கங்கார வண்டர கண்டரவந்
துஞ்சரிய மோகமெனு மஞ்சனவ ராகந் துவேடப்ர சண்டமேதி
தொடரிடம் பக்காடி நடனசங் கற்பகுண துட்டமட் டிக்குரங்கு
சஞ்சவவு லோபசர பஞ்சமர்வி டாதுகுடி தங்குபா சாடவிக்குட்
சுற்றுமணு காமலுனை முற்றுமினி தாகநினை தன்மைதமி யேற்குதவுவாய்
பஞ்சமுக வுரனுமுதிர் கஞ்சமொளிர் பரனுமெதிர் பரவவரு ரூவவெங்கும்
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (3)

இவைதரும் மிவைபாவ மென்வுலக நடைநூலி னியல்சிறி தறிந்திருந்து
மெண்ணை லேந்துவின் புண்ணை தன்றியிங் கென்மாய வன்மனப்பேய்
நவைதவிரு மோனமுழு ஞானவரு ளானதொரு நாளேனு நாடனிலேயே
நானிதற் கென்செய்கு வேனினிச் சென்றுய்பு நல்லவழி சொல்லவருவாய்
கவளமத களிநெலார் திவ்வருவி நிறைகுலாங் கணிதரன மணிநிலவினாற்
காமனயி ராவதம தாமெனவு லாவுமுது கானல்வரை பேனல்காக்கும்
பலாவிதழ் வநிதைபுணர் பரிமளப டரபுப பாரகெம் பிரவரதா
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே.

(4)

வாடிமுனி வருமஞ்ச முடிவெகு விதவஞ்ச மாயைபுரி கிரவுஞ்சமால்
வரைதனினு நிலைமைபெறு திரைதனினு மெனதுசிறு மனவல்ல லென்னல்லதோ
நாடியொரு கோடிமுறை நான்சொற்று மேன்சற்று நலியுமி தகற்றவிவே
நம்பினே னைக்கவார் கும்பினூ டிட்டிடுத னன்மையோ தன்மையோக
வீடினிது கூடிட விரும்புன தரும்புனித மெய்யடிய ரொடுசேர்த்துவாய்
வேதமுடி வேபஞ்ச பூகவடி வேகஞ்ச மென்கைகுவி யக்குழைந்து
பாடியனு தினம்ன்பு நீடிநினை பவர்முன்பு பரிவினெதிர் துரியவாழ்வே
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே.

(5)

தடமடுவி னிடையீண்டி மடவினைஞ் ரெறிதூண்டி நனி லுளதோர் சவைவேண்டியே
தாவுகினை் கெடலோர்ந்து மாவுணவி தெனநேர்ந்து தானுமழி மீணுனர்வுபோற்
நிடமகுட முடிபெற்ற வடலரசர் முதலுற்ற திருவினரு நிலைமையற்ற
சிற்றினப் விடமுண்டு பற்றின்றி மருள்கொண்டு செத்திங்கு மடிதல்கண்டும்
நடனமன மதைநாடி விடலரிய சதகோடி நவைமுடி நெடிதுவாடி
நையுதே வீம்புபல செய்யுதே நான்கவல னன்றோவு னடிமையன்றோ
படலவரு ளுடலமொடு படருநம னடருமுன் பதுகாத் தருளவருவாய்
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே.

(6)

மாசைவளர் வித்துதரை யோசையொடு மொய்த்ததிரை வாரிபுனை பாரிடமெலாம்
வாவிவார் நிசைபிற வுலாவிமீன் டசைவுற மனப்பெண் டனைச்சுழற்று
மாசைவிவ கார்ப்ப சாசையதி தூரத் தகற்றவொரு வகையிலையோ
வையகோ வகனெடிய வெய்யகோ னினையடியு னற்றரிது தேற்றவருவாய்
கேசவனு மயனுமணி வாசவனு மினிதுபணி கிரணசர னூரவிந்த
கேசூர புயபார மாயூர ஜயவீர கிருபைப் பவலுதார
பாசபவ மோசனகு கேசவுப கேசவுற் பணவதத் வனவரதமும்
பழகும்ங் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே.

(7)

தடைபடா துளநியதி யிடைவிடா தியல்புவிதி தவறிடா தழகொழுமுதத்
தமிழ்மலை யிமிழ்வேலை தந்தபத முந்தமுத சாடமென வினிதியற்றி
நடைதவா விபுதர்மலை விடைபவா னுலகைநிலை நாட்டுனது தோட்டிரட்டே
நனிபுனைத் துணைநின்று தனிநினைத் தெனையின்று கானுணர வருள்புரிசுவாய்
விடையகா மிகன்வஞ்ச முடையகா ரிருணெஞ்ச மிசைசென்று மிசைகின்றினா
விமலபரி புரசரண கமலஞ்ரு பரவிரண வெங்கிரிமு னங்கிரியவேற்
படைநடா வியசேந்த மிடைசடா தரசாந்த பத்தர்புகழ் முத்தவெங்கும்
பழகும் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (8)

சரணமென வணுகுமெனை மரணபவ துரிதவினை தனிவினி யமுத்திடி ஹனைச்
சற்றுமக ளாதுபழி சற்றுமிக லேதுமொழி தனிநவ நளினமெனுமுன்
கிரணபத சேவையருள் கரணவிப ரீதவிருள் கெழுமாத முழுமாதவக்
கிழவருள மிசையிலகு குழகவதிர் தலினுலகு கிழியவறி வழியமுனியா [குழ்
முரணமர் தொடங்கவுணர் திரண்டு நடுங்கவிணர் மொய்த்தவள மைத்தொடையல்
முடிவரர் சுவர்க்கநிலை குடிவர வெடுத்தவிலை முனைவேல வனைகோலவா
பரணநெடு மார்பநய பிரணவசொ ரூபசெய பரமவுயர் கிரமவகையிற்
பழகும் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (9)

இதுவரைபு முயர்போத மதுசுறிது முதியாத வேழையேன் பிழைமதியா
லெப்பல மிழைத்துறினு மப்பல மனைத்துறினு மிரவிமுன் விரவிமம்போற் [றுங்
கதுமென விடைந்தொழிய முதுவர்தொழு நின்செழிய காட்சிதந் தென்னைமுற்
காப்பதுன் பரமைய நீப்பரும் புனல்வெய்ய கார்ப்பெருந் தொகுதி பெய்ய
மதுரவழு தொழுகுலை விதுவுலவு சிகரமலை மையிலொரு கையிலேந்தி
மன்றினை பசுவய்ய நின்றவினை மகிழ்துய்ய மருகதிரு முருகசெய்ய
பதுமவுரை பொருளென்று சதுமுகனை மெலவன்று பணிகொண்ட பகவதக்விற்
பழகும் களகீத முழவுகண் டியிலாத பழநியம் பதிநாதனே. (10)

பழதிப்பதிகம்.

முற்றிற்று.

உ

முருகன் றுணை.

குமரகுருபதிகம்.

இரட்டையாசிரிய விருத்தம்,

பூங்கதிர் விரிக்குமதி தாங்குசிக ரப்பெரிய பொன்மலை லிம்மெனவிழும்
புனனதி கறுத்தநிற வினமணி கொழித்தசெயல் போற்கவுண் மத்தருவியின்
பாங்கர்வரி வண்டின்கு ழாங்கன்சுதி கொண்டிசை பகர்த்துபுர னும்புகர்முகப்
பஞ்சகர குலநளின செஞ்சுரண மவுனகண பதிசகோ தரவேலவா
மாங்குயிலை வென்ற மொழி யோங்குகன கும்பமுலை மாழையொண் கட்பவளவாய்
மஞ்சரி நெடுங்குழற் குஞ்சரி மகிழ்ந்துகித மருவும்க் களநாயகா
தேங்கமழ் தருங் கங்கை வேணியற் கினியபொருள் செப்புமெய்ஞ் ஞானவடிவே
செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (1)

பற்பல கதிர்த்திர னெனப்பரு மணிச்சுடர் பரப்பும்கு டத் தினழகும்
பத்தர்மகி முக்கருணை வைத்தினிது பார்க்கின்ற பத்மநய னத்தினழகும்
உற்பன மறைப்பொருளை நற்றமிழ் முனிக்குமு னுணர்த்துசெவ் வாயினழகும்
ஒழுகமீர்த நயகிரண முழுமதிபு மனநாணு மோராறு வதனவழகும்
பொற்பருவ தத்தினைகி கர்த்துவளர் பன்னிரு புயத்தினழ சூந்துலங்கிப்
பொங்குவெண் னீற்றினழ குங்கண்டு தமியேன் புகழ்ந்துதொழ வரமுதவுவாய்
சிற்றரச தானந்த ரிட்களநி ராலம்ப திவ்யசுக ப்ரீபூரண
செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (2)

வாசமலர் வகைகுடி நேசமுட னிசைபாடி வளர்கொங்கை யதனைமூடி
வஞ்சனைந யம்பேசி விஞ்சுகள பம்பூசி வளையணி கரங்கள்விசி
யாசைமுக மதுகோட்டி மோசவரி விழிகாட்டி யற்பின் பத்தையூட்டி
யடைவாக சுகந்தப் பொழுதுனி வெகுசொந்த மப்பொழுது செய்யுமந்த
வேசையர்த மயல்போக்கி மாசுடைய பிணிரீக்கி மேவுகின் கருணைதேக்கி
மெய்யறிவு தந்தென்னை யாளுதற் கிதுநல்ல வேளையுனை யேநம்பினேன்
நேசதிகழ் சரவணத டாகத்து தித்தருள்வி சித்ரப்ர ணவசொருபா
செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (3)

நெடியசக் கரவரையு மிடியவெற் புகள்பலவு நெரியநித் திலவரிசைநீர்
 நிறைதிரைக் கடல்சிறை முறைவிடுத்திரவிமதி நினைவுமற் றுளமருளவே
 படிபொறுத் திடுமரவு விடமுயிர்த் துளறியிடல் பதைபதைத் துழலமரநீர்
 பறவையொத் திடவலய முறுதிசைக் கடகரிகள் பரதவித் தலறிவிழ்மே
 லுடுவுமிற் றுதிரமகி முடியர்விக் கினமொழிய வுயர்முநிற் படலமதெலா
 முடைபடக் கனபரத நடனமிட் டிகலிவிரை வொடுசமர்க் களமதனிலே
 சிடுசிடுத் திடுமவுணர் படைதிடுக் கிடவுபய சிறையடித் தினியபுகழ்சேர்
 செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (4)

கறுத்திடு விடத்தொடு மழற்சிகை பரப்பிய கடைக்கன லுதித்தெனவே
 கனப்பொரு களத்திடை யுழக்கிமுடு கிப்பரர் களைச்சதுர் மருப்புகனினால்
 வெறுத்தவர் திடுக்கிட வுரத்திடு பதத்தினின் மிதித்துடல் குழைத்தானிபோர்
 விளைத்தடரு முக்தக் வளக்கட களிற்றிறை விடுத்திடு யுகப்புயலெலா
 மிறுத்ததொறு வக்ஞல நிரைத்திரள் பயப்பட விடித்துவருடித்தினுமரா
 னிடக்கொடு முடிப்பரு வதத்தினை மலர்க்கையி லெடுத்தவல வர்க்குமருகா
 சிறுத்திடு மனத்துய ரகற்றிய சற்குண திடத்தினை யெனக்குதவுவாய்.
 செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (5)

பரவுமிசை வரிவண்டு விரைகமழு மதுவுண்டு பயிலுமென் மலர்கொண்டுகின்
 பங்கய பதங்கரி லணிந்தினிய செந்தமிழ் பகர்ந்துனை வலம்புரிந்து
 சரவணப் வாபரா பரவடிவ மேசரா சரமான கருணாகரா
 சதுர்வேத பூரண முதுஞான காரண சமரகே தனவாரண
 அரகரகு காரீதி வரதன்மரு காசோதி யாதியே யெனவோதியே
 யதுதினீமு மெனதுதுரு மனசையொரு வழிநிறுவி யடியேன் றுதிப்பதற்குத்
 தெருளது கொடுத்துவெம் பருவரல் கெடுத்துளந் தேற்றிவினை மாற்றியாள்வாய்
 செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (6)

மாறாத பேராசை வேரோடி நீள்பாச வனமதின் முளைத்தெழும்பு
 வளர்பெண்டு பிள்ளைக் கொணுங்கவர் விரித்தறிவு வண்டழைக் கைச்சொரிந்து
 வேறான சுற்றமாம் பறவைக் குழாங்கட்கு மேவுமிட மாங்கின்று
 வெய்யகா மாதிலர் விரவியுறு பாவநறை வீசிமத மாங்கனிபழுத்
 தாறாத கலலைப்ர சண்டவெங் காற்றினு லையுமிய வாய்வார்ம
 மதுகற்றெ னுந்தச்ச னுர்கைப்ப டாமுன்ன தடியினை கொடுத்தென்னையாள்
 சேரடு குங்குமக் களபமணி பூண்முலைத் தெய்வகுஞ் சரிமணுளா
 செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (7)

அறனது புரிந்தென்ன மறைமொழி தெரிந்தென்ன வணிபுகழ் விரிந்தென்ன றா
 ருகமங் சுற்றென்ன யோகமும் பெற்றென்ன வரியபிணி யற்றென்னசீ
 ருறுதவ முடித்தென்ன முறைபல படித்தென்ன வுனதருளை யடையாதவர்க்
 குறுதியிலை யிம்மையினு மறுமையினு மன்னுபல னென்றுமிலை யாதலாலென்
 வறுமைகுற் றந்தீர்த்து நிறையருட் கண்பார்த்து மனசைத்தி ருத்திநல்ல
 வழிகாட்டி யென்னை நீ யாளுதற் கிதுசமய மவுனசர வண பலகூடா
 திறலவுணர் படையன்று முறியமுனி வொடுசென்று செருவினின் முடுக்கிவென்று
 செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமர குருவே. (8)

என்னென்ன விதமாக முன்னின்று சொல்லிமுறை யிட்டபோ தினுமேழமே
 லெள்ளளவு கருபாபு யிலாததே துன்மன மிரும்போ திரண்டகல்லோ
 அன்னையே சிறுமதலை தன்முகம் பாராம லகலத் தூர்த்திவிட்டா
 லாதரிப் பவர்களுவர் பூதலத் தினிலினிய வழுதகவி மாவேசுட்டி
 உன்னையே தொழுமடிமை தன்னீ நீ நழுவுவிடி னுன்னையல் லாமல்வேறே
 ருதவியுன் டோபல வுணர்த்தலென் னையெனை யுவந்தாள்வ துனதுகடனூற்
 றென்னர்கோன் கன்மச்ச ரங்குனிரண்டையுந் தீர்த்தருள்செய் கார்த்தியேயா
 செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (9)

ஆர்ணனு மாகிநெடு நாரணனு மாகியுய ரமரர்புக முரனுமாகி
 யாதியாய் நீதியாய்ப் பாதியா யொன்று யனாதிப்ப ரஞ்சோதியாய்த்
 தாரணிச லங்கனல கோரவளி விண்ணெனச் சாற்றுமைம் பூதங்களாய்ச்
 சத்தியாய்ச் சித்தியாய் நித்தியா னந்தவெளி தானாகி மோனமாகிக்
 காரணக் கருவாகி யருவாகி யுருவாய்க் கனிந்தபே ரருளுமாகிக்
 கதியாகி விதியாகி மதியாகி பெங்குங் கலந்தவே தாந்தவாழ்வே
 சீரணி யுலாசபரி பூரணம னேகரா சிறியேனை யடிமை கொள்வாய்
 செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே (10)

சாதிபல பேதமுறை யாகிவெஞ் தூரஞ் சமீபமா யணுவிலனுவாய்த்
 தற்பரமு மாகிவன ருற்பனமு மாகியறு சமயங்க ளுக்குமெட்டா
 நாதமய மாகியழி யாதபே ரின்பசக ஞானப்பர காசமாகி
 நாலான வேதத்தின் மேலான பொருளாகி நட்பினெடு பகையுமாகி
 மாதவமு மாகிமனு நீதபல னாகிமும் மலபாச விருளகற்ற
 வருமணிவி ளக்காகி விரிகிரண மதியிரவி வடிவாகி நின்றமுதலே
 சீதமல ரணையின் பாதகித மறவாத சிறியேனை யடிமைகொள்வாய்
 செயமிகுத் துலவுதிரு மயில்வயப் பரியில்வரு சிவகிரிக் குமரகுருவே. (11)

குமரகுரு பதிகம் முற்றிற்று.

உ-

குருபரன் றுணை

சிவகிரிப் பதிகம்.

—:0:—

பதினான்குசூரீக் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

சுடர்மணி யடுத்த கடல்புடை யடுத்த தொல்புவிதனில்யமன் விடுத்த
தூதையே வன்னக் கோதைமா ரென்னத் துணிந்துமற் றவர்வளர் சொன்னக்
குடமுலை யிடையிற் படரிநு துடையிற் கொழுநறு மலர்செறி சடையிற்
சூலவிய மணத்திற் கலவிசெய் சூணத்திற் குலுங்குபு புலம்புகங் கணத்திற்
றிடநறை மொழியிற் றடவரி விழியிற் றீக்கடி தடவிழு குழியிற்
சுந்தையைப் போக்கி நின்றையைத் தேக்கித் தியங்குது தியக்கெலா நீக்கி
யடல்கெழு பத்தி யுடனுயர் சித்தி யளித்தெனையாண்டருண் முத்தி
யருவிகள் பல்குழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே

(1)

தனைநிகர் பாவி வினையொடு மேலித் தலைத்தலை குரங்கெனத் தாவித்
தவநிலை துறந்து பவநடைசுறந்து சாதன நான்கையு மறந்து
மனைமுத லாய புனைதனி லோய வாஞ்சைவைத் துழலு மென்மாய
மனத்தைநீ திருத்திக் கனத்ததூய் விருத்தி வாய்ப்பநல் வினத்திடை யிருத்தி
யுனைநிதம் போற்று நினைவுநன் காற்று முணர்வு மெற் கருள்கதி யேற்று
முயர்குண நிதியே யயர்வது துதியே யுறுசெழுங் கருணைவாரிதியே
யனைபுமை பாலா முனைவடிவேலா வடியவர் தமக்கனு கூலா
வருவிகள் பல்குழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே.

(2)

மூடரை வணங்கிக் கேடரை யிணங்கி மூதுணர் வினரொடு பிணங்கி
முயனெறி தாழ்ந்து மயனெறி வீழ்ந்து முடிவறு பவக்கட லாழ்ந்து
வாடலை விடுத்து நீடல ரெடுத்து மணமெழ மாலிகை தொடுத்து
வசையினின் பாத மிசையங் காத வகையணிந் துருகெயம்போத
வீட்டை செல்வப் பீடருள் சொல்வ வேறினியாவுள வில்வ
வேணியர் மிகவே பேணிய மகவே வெம்பணி நெளி நெளிந் துகவே
யாடல் செய் பரியோய் பாடல்கொள் பெரியோ யாரண முந்தொடர் வரியோ
யருவிகள் பல்குழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே.

(3)

கருங்கொடி பருந்து பருங்கழு கருந்து காரிய விருந்துதீப் பொருந்து
கடும்பவக் காடு கெடும் புழக் கூடு கக்கிசப் பொக்கிச வீடு
சுருங்கவின்மோக நெருங்குமி ராகந் தொகுமிட மென்னுமித் தேகஞ்
சோருமுன் னின்னைச் சேர்நெறி தன்னைச் சொலிக் கொடுத்த தாண்டரு. லென்னை
மருங்கொளிர் செய்ய வளைந்தத் தழுவி மலர்களை யெறிந்தினி தாய்
மாதரை விரும்பி மதக்கர விலங்கை மருகுறத் தள்ளிவானையும் பெற்
றருங்கலை யெடுத்தங் காரவாரங் கொண் டணைதலி னணையர வரிபோண்
றருவிகன் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (4)

தருமநா லெல்லை மருவிடா தொல்லை தழைந்தெழு சினங்கெட வில்லை.
தாமத மென்ற காழமு நின்ற தாபமுஞ் சம்புரி கின்ற.
விருவினை யறியேன் நிருவருள் குறியே நெங்கன முய்வனோ சிறியே
னிலையுனக் கழகா நனவகளிற் பழகா வியற்கைதந் தென்னையாள் குழகா
வரவுமை தழுவி வளர்பல மதனை வருத்துபு தருக்குழை தாங்கி
வண்டலையேந்திக் தொண்டகங் கவர்ந்து வசம்பணி மாவிடை நடத்தி.
யரவமேற் கொடுமுத் தாரமுங் காட்டி யடுத்தி மலைவளைத் தரன்போன்
றருவிகன் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (5)

பிரிவறுநேச மரிவையர் பாசம் பேசவொண் னுததன் மோசம்
பிடித்திடிவ் யாரே படித்திடு நேரே பின்னடந் துய்வர்பேய்ப் போரே
பரிவென வொன்றோ பெரிதுள வன்றோ பாவிவே னதிற்பட னன்றோ
பருவநா வீது வருமமா காது பாதுகாத் திட்டத்தடை யேது
தெரியவே யிசைமா தினைமணத் தலிணைச் செழிக்குமெண் கணிவருந் திறத்தாந்
றிரண்டவா ரணங்கள் செறிந்தொலிப் பதனும் சென்றுகா வனத்திலே றுதலா
லரியதா மரைமே லாகவந்திடலா லகிலமு முகவல்லா லயன்போன்
றருவிகன் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (6)

தாங்கரும் பார மோங்ககங் காரஞ் சலமுதல் விளைசமு சாவத்
தருக்கினு னந்தத் திருக்குநீர் பந்தத் தனைப்புதா துய்யநின் சந்தப்
பூங்கழ லருளேநீங்கலி றெருளே பூத்தவே தாந்தமெய்ப் பொருளே
பூரணக் குருவே காரணக் கருவே புகழுவரை கடைந்தகித்துருவே
தேங்கரும் பெடுத்தத் திருந்தவண் டினமேற் செறித்துமென் பூவையு மேந்திக்
திகழ்கினை நடத்தி யிகமதிக் கவிப்பிற் சென்றுலாய் தரக்கயல் காட்டி
யாங்ககன் றவரை யலைத்திறித் திறத்தா லங்கச வேட்குமொப் பாகு.
மருவிகன் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (7)

வேர்பெரி தோடிச் சோர்வற நீடி விரிந்தமும் மலவிருண் மூடி
 விண்பகல் கழித்து மாண்பறி வழித்து மெவிவனே வினைமுழு தொழித்துப்
 பார்புகழ் கனமுஞ் சீர்புனை மனமும் பத்தியு மளித்தனு தினமும்
 பாதுகாப் பாயே சோதிவேற் சேயே பாவியேற் குறுநனை நீயே
 தேர்பரி யமரத் திரள்வலி யுடைத்தாய்ச் சினமரும் பச்சிலை தோன்றத்
 திகிரிசெவ் வானி சிறுவனை தடிகத் திகையெடுத்தெதிர்பரு வலரை
 யார்வம தொடுசென் றலைத்தலாற் செங்கோ லரசர்தம் படைக்குமொப் பாரு
 மருவிகள் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (8)

தக்கவ ரிடையே புக்கவர் நடையே சார்கிலா தனங்கவேள் படையே
 தாக்கநொந் துருகி யேக்கமும் பெருகித் தழைபவக் கனவினாற் கருகிச்
 சிக்கட ரீனத் துக்கமதான திரைப்படிந் துழல்வனே ஞானத்
 திருவழு தூட்டிப் பொருள்வழி காட்டித் திருந்தவாண் டருள்புலையோட்டி
 யெக்கலை களும்பெற் றிறவினை யெறிந்தாங் கெதிர்தலங் காமைபுந் தழுவி
 யிலங்கிய தருக்காம் புலங்களை யடக்கி யிலைவிடுத் தனுதின முழைகொண்
 டக்கரை மனத்து டழுத்தலான் மவுனத் தருந்தவ முனிவரு மனைய
 வருவிகள் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (9)

மதிவலர் போலே முதிருரை யாலே மாத்திரம் பிதற்றிமேன் மேலே
 வஞ்சக விதமு நெஞ்சக மதமு மன்னினே னலதுனை நிதமுந்
 துதிபுரி கிலனே கதியெனு நிலனே தோய்வதெங் னனமினி னலனே
 தொடர்துணி பேற்றி யிடர்பிணி மாற்றிச் சுகங்கொடுத் தருண்மலர் தூற்றி
 விதிமுனி வரரு நிதிவளர் சுரரு மேதகு வித்தியா தரரு
 மிகப்பணி பாதா மகத்துவ வேதா வெஞ்சிறை விடுத்தமெய்ப் போதா
 வதிர்ந்திரை செழிக்கும் பொதியிருள் கழிக்கு மணிநில மணிநிறை கொழிக்கு
 மருவிகள் பலசூழ் தருசிவ கிரிவாழ் ஐயனே தெய்வநா யகனே. (10)

சிவகிரிப்பதிகம்.

முற்றிற்று.

உ

கந்தநாதன் றுணை.

திருச்செந்திற் பதிகம்.

வாங்குமிடை யேங்கு மென னூங்குபுனை கோங்குமுகை மலர னாட்டி
யாங்குமிமி வீங்குமுலை தாங்குபவர் திங்குமய லீனத்து மின்னே
நீங்குமொரு பாங்குதனை யீங்குதவு னூங்குமிசை ஞிமி றுண் டார்க்குந்
தேங்குலவு பூங்குலனை தேங்குவய லோங்குதிருச் செந்தி லானே. (1)

வேற்றுமையி னூற்றுமைகள் சாற்றுதுணி வாற்றுணைநின்மெய்த்தாட் கேதொ ண்
டாற்றுபவ ரீற்றுவரு கூற்றுவலி மாற்றுனர்தெள் ளமுதத் தானை
பூற்றுக்கிற் தூற்றுசிறு கீற்றுமதி தோற்றுசடை யுடையோர் பாலா
தேற்றுபொரு ளேற்றுவினை பாற்றுதவர் போற்றுதிருச் செந்தி லானே. (2)

முத்துசிமிழ் பந்துகிரி பிந்துறமு னிந்துவளர் முலைபார் பாற்பட்
டந்துகளி னந்துனெலி னெந்துளல மந்துசலித் தலையாவண்ணர்
தந்துதுய ரந்துடைமலிந் துசெறி கொந்துவிரி தண்கா வெங்குஞ்
சிந்துகதி ருந்துகலை யிந்துமுகில் வந்துதவழ் செந்திலானே. (3)

ஈறுபடு காறுமொரு சோறுமுண வேறுயிர்கட் கியகர் பாற்போய்
வீறுபல னூறுதுதி கூறுபுநா டோறுமியான் மெலிகு வேலே
ஆறுகலி மாறுவகை பேறுதவு நாறுபொழி லொளிர் வண்டாற்ப்புத்
தேறுமலர் தூறுமது வாறுவய லேறுதிருச் செந்தி லானே. (4)

பாந்தநெறி வீந்தமன மாந்தநென லாந்தடியர் பாற்சென் றேற்பப்
போந்தகலி நீந்தவர மீந்தருள்செய் கூந்தன்முகில் பொருவும் வள்ளி
காந்தவயி லேந்தமரர் வேந்தவச ராந்தகமை கனிவி னூர்ந்த
சேந்தகுண சாந்தமுதிர் பூந்தமிழ்கு லாந்தகைகொள் செந்தி லானே. (5)

சூலமணி காலனெறி கோலவலை யோலமுதிர் தூய வேலை
யாலநறு நீலமலர் சேலமுது போலவிழி யமைந்த மாதர்
மாலகல னூலறிவு சாலவருண் மூலமறை வழத்து ஞான
சீலவனு கூலவுமை பாலவடி வேலதிருச் செந்திலானே. (6)

பையமத நெய்யவிறு சையமுலை நொய்யவிடை பவளச் செவ்வாய்த்
தையலர்கள் குப்பமதின் மைபலொடு நையவினித் தகுமோ நாயேன
பொய்யகல வைமயிசை டுய்பவருள் செய்யமயிற் புரவி வேற்கைச்
செய்யமுரு கையவளர் மெய்ய்ப்பணி துய்யதருச் செந்தி லானே. (7)

கன்றல்புரி நின்றவினை வன்றனைகள் குன்றமெழு கதிரோற்கண்ட
துன்றலென ஸின்றகல வென்றனுள நின்றறிவு துலக்கி யாள்வாய்
மன்றவள நன்றமர ரொன்றவிடை பின்றரிய வயவாருழச்
சென்றமரி லன்றறுணர் பொன்றநனி வென்றதருச் செந்திலானே. (8)

ஆன்றுமலை போன்றுசுவை ஆன்றுபெரு மூன்றுமயக் கான காட்டைச்
சூன்றுபொருள் சான்றுதமி யேன்றுறுவு தான்றுணிபச் சொலியான் மேன்மை
யேன்றுநறை கான்றுமுசில் கின்றுகதி ரோன்றுரகத் தெல்லை தாவித்
தேன்றுளிக ணன்றுபய னீன்றுபொழி றோன்றுதருச் செந்தி லானே. (9)

மேக்குமறை கோக்குமணி நாக்குரிசி லாக்குமல வீடாங்குடு
மூக்குமுனெ லாக்குறைவு நீக்குபுமெய் வாக்குதவி முற்றுங் காப்பா
யூக்குமணி தூக்குபல பாக்குணம தாக்குயில வொகர மாடத்
தேக்குநறை போக்குநறு மாக்குவளை நோக்குதிருச் செந்தி லானே. (10)

வாழி.

ஏகபாதக்கட்டளைக் கலித் துறை.

மங்கலந் தானவ ரஞ்சித மானவ மன்னனந்தா
மங்கலந் தானவ ரஞ்சித மானவ மன்னனந்தா
மங்கலந் தானவ ரஞ்சித மானவ மன்னனந்தா
மங்கலந் தானவ ரஞ்சித மானவன் வாழியவே.

திருச்செந்திற்பதிகம்,

முற்றிற்று.

வ
வடிவேலன் துணை.

பழநி நான்மணிமாலே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தபரஞ்சிலாக்ய விபுதர்பரவுந் தனிமுதலே
சுபரஞ்சிதம்பெறு மெய்ப்பொருளே யுயர்சுத்தமதா
னபரஞ்சிதம்புக முன்பர்க்குதவு நயவருள்சே
ரபரஞ்சிவேழமுகனே நின்பாத மடைக்கலமே. (1)

இதுவுமது.

நீதிரிபும்பெறு பாவமுந்தொல்லைச் சிறுமையுமிப்
போதிரியும்படி நானூங்கருணை புரிந்தருள்வ
மாதிரியம்பகன் வண்டினஞ்சூழ மலர்நிறைபூம்
பாதிரிவேழமுகவன் செந்தாமரைப் பாதங்களே. (2)

இதுவுமது.

விசலேவேலை புடைசூழ்புவிதனில் வேளினது
பூசலேநீக்கு மறிந்தறியாமன்முற் போதுசெய்த
மாசலேவான துயர்நீர்க்குமொற்றை மருப்பருட்கட்
கோசலேவேழ முகவன்பொற்றாள்சிரங் கொண்டவர்க்கே. (3)

காப்பு—வேண்பா.

மணிமாலேக் கும்பதன வள்ளியன்பன் றன்னான்
மணிமாலேக் கின்பமிக வாழ்த்திப்—பணிவோர
கம்பகர வாரணமேற் காமுற் நிலங்குசெம்பொற்
கம்பகர வாரணமே காப்பு.

நூல்—வேண்பா.

நாதா வலங்கார நாயகா வின்னுமென்மேல்
வாதா வலங்கார வாணகையம்—போதார்
குழனிமலை தந்த குமரா வயல்குழ்
பழனிமலை யாய்க்கடைச்சுண்ண பார். (1)

கலித்துறை.

பாரப்பருவ முலையார்மயலைப் பகைத்துநின்றான்
சேரப்பருவ ரலைத் தெனக்கருள் செய்விடையை
பூரப்பருவ ரலையுண்டவற்குமொன் றோதியலல்
காரப்பருவ தமதிற்குலாவிய காவலனே.

(2)

விருத்தம்.

வலனேபுரிந்து மருக்குலவுமலர்க்குவி விடையமதிற்
புலனேகாம னிறுவின்ருள்போற்றித் தமியேன் பணிந்துநல்ல
பலனேபெறுதற் கருட்கடைக்கண்பார்த்துக் கவலைநீர்த்தாள்வாய்
கலனேர்குடிக்கொண் முலைக்குறத்திகணவா வடிவேற்கரத்தானே.

(3)

அகவல்.

தானேவலைப்படு மானேபோலக்
காணாநகத் தேனாநிளஞ்சொல்
விடந்திகழ்கருங்கண் மடந்தையர்கலவி
தனைமிகவிரும்பி யுணைநிதமறந்து
மதிதடுமாறி நிதிபலதேட
வொல்லெனவோடிவெம் புல்லரைப்பாடியு
மிழ்வொடுதிரியுந் தொழில்பழகாம
லமிழ்தினுமதுரத் தமிழெனுமலர்கொண்
டுன்பதாம்புயத்தை யன்பினுற்போற்றிப்
புகழக்கருணை புரிவாய்
பகர்த்தற்கரிய பழமறைப்பொருளே.

(4)

வேண்பா.

பொருளிலங்கும் பத்தனத்தார் புன்மயனீக் கும்பத்
தருளிலங்கும் பத்தனத்தார் தம்மா—மருகனன்பாற்
பாடுபவர்க் கஞ்செல்வம் பாவிப்பா ணைப்பணியோர்
வாடுபவர்க் கஞ்செல் வரோ.

(5)

கலித்துறை.

செல்வரத்தானை மயிலாடுமாலைத் தேவைமலர்ச்
செல்வரத்தானை யவுணர்படையைச் செலுத்துவென்ற
செல்வரத்தானை முருகனைப்போற்றல் செய்யார்நரகிற்
செல்வரத்தானை குவர்கெடுவாரித் திறநிசமே.

(6)

விருத்தம்.

மேகமெனுங்குழல் சிவ்வகிர்த்ததில் வேர்புணையிங்குத மாநூர்மா
மோகநெடுங்கட லுரினதன்பனு ழுழ்கிமனஞ்செயல் சோர்வேவே
தேகபவந்தவிர் யோகர்வணங்கிய சேவடிதந்தெனை யாளாயோ
மாகிதைந்தவி லேகாருந்துயர் மாறவிளங்கிய கோமானே.

(7)

அகவல்.

மானேர் வரிவிழி மடமங் கையர்தம்
ஊனே குடிக்கொண் டுகடி தடமெனுங்
கொடும்பவம் விளையுந் தடம்பனை யதனுள்
உலப்பரு விதிவலிக் கலப்பையின் வசமாய்த்
தாமத குணந்தரு காமமாங் கயிற்றிற்
கட்டுண் டடர்மட முட்பெருங் கோலால்
இடிபட் டுழுக டெனமதி தளர்ந்து
காறடு மாறிக் கதியினை யிழந்து
மிடையுமுற் பவச்சேற் றிடைகிடந் துழன்று
வினே திரிந்தருள் பேணு தவர்காண்
மறைகளின் முடிமீ துறைபரஞ் சோதி
சூரவணி திகழ்புய சரவண பவனிரு
பாதபங் கயத்தை யேதினந் துதித்து
வந்தனை புரிந்து மகிழ்மின்
சிந்தையி னினைந்தவை சித்தித் திடவே.

(8)

வேண்பா.

திடத்தருண் மீதுவருந் தேவா வருஞ்செய்
திடத்தருண் மீதுவருந் தேவென்—றிடர்ப்பிணிதிர்
வாமா விளங்குமரா மாலேபுரள் பொற்புயச்செல்
வாமா விளங்குமரா வா.

(9)

கலித்துறை.

வானத்தமர கனம்பனைசூழ்ந்த வையாபுரியாய்
வானத்தமர ரரசேநினைத்த வாமருடு
வானத்தமர முகின்மேனியான்மரு காமலர்ப்போல்
வானத்தமர சதவல்லிபெற்றகண் மாமணியே.

(10)

விருத்தம்.

மணிமகுட ஸண்டர்சிவ தவமதுபு ரிந்தமுனி வரர்மவுனர் வந்து முறையே
பணியுமுரு கன்றனது திருவடியை யன்புகொடு பலதரரி னீன்று புகழ்வோ
ரணியுலகி லின்பமுற வெகுபொழுதி ருந்துதெளி வறிவினெடு பின்பு நமனார்
கணிதர்தமை வென்றினிய கருணைபெரு கும்பரம கதியினல னும்பெறுவ ரே. ( )

அகவல்.

பெறுபே ரறிவெனு முறுபா கெறிந்து
பொங்குப தேசமா மங்குசந் துறந்து
கழிபெருங் காமங் கஞ்சின மயலெனும்
இழிவுடை மும்மதம் பொழிதர வுலக
பாசமா கியமுக படாத்தினி லமைந்து
தொடர்ந்திடு மெழுபவ விடங்கணி தாங்கி
மைதோயந் தடுதொழின் மறலிபோற் கறுத்து
நெய்தோய் வேலென நீண்டிரு குழையொடு
பொருதுமென் குழியின் புறமறிந் தொதுங்கி
முழுக்கொலை களவு பழுத்தொளிர் தடங்கண்
மங்கைமார் புளகிதக் கொங்கைமால் ஸரையைக்
கண்டே நுகர்பொரு ளுண்டென விரும்பிச்
சார்பினிற் சென்றித முறலை யருந்தி
நயங்கெடு மல்குந் பயம்பினில் வீழ்ந்து
புத்தியு மருண்டு தத்தளித் துழன்று
துணைர் கரதல மாணார் களிபென
வீணே கலங்கு மெய்மதி யிலர்காண்
மிகத்தவ மியற்றிய வகத்திய முனிக்கொரு
பொருளினே யோதிய திருவருள் வாரிதி
வானவர் புகழ்த் தானவர் படைகளை
வென்றுமீண் டுளமகிழந் தன்றுகோ பதிக்குத்
தணிவறு சுடரெறி மணிமுடி சூட்டிய
முருகன் சிவசண் முகசர வணபவன்
சங்கினை முயிர்த்த தரளக் குப்பையைப்
பவளவாய்ச் செங்காற் பசியபொற் சூட்டு
நன்னிறத் தூவி யன்னமுங் குருகுந்

தஞ்சினை யாமென நெஞ்சினு ணினைந்து
வந்தடை கிடக்குஞ் சுந்தரச் செழுநீர்க்
கழனிகள் சூழ்ந்த பழனியங் கிரிவாழ்
போத சொரூப புனிதன் றனதிரு
பாதபங் கயத்தைப் பணிவீ ராயின்
அகில தலத்தினி லரும்பினி யின்றிச்
சகல வெறுக்கையுந் தாம்பெற் றமர்ந்து
பின்பு சுவர்க்கப் பெருநக ரெய்தி
யங்குள போக மெலாமனு பவித்து
மாலோன் பிரமனும் வாழ்த்த
மேலாம் பதத்தினில் வீற்றிருப் பிரே.

(12)

வேண்பா.

பிரமரு மானலத்த பெட்புமுலை யம்பிகைசிங்.
காரமரு மானலத்த கம்பொருதன்—சீரடியை
வந்தித்த வந்தவீர்வான் வாழ்த்துநர் மனத்துறுபு
யந்தித்த வந்தவீர்வா னால்.

(13)

கலித்துறை.

ஆலத் திருக்கும ராவல்கு லுங்கொடி தானவிர்தா
சாலத் திருக்கும ராகமுஞ் சேர்பெண்க டம்மைவிட்டுச்
சிலத் திருக்கும ராமுரு காரெறி செப்புமறை
மூலத் திருக்கும ராவணி யாயென முன்னுநெஞ்சே.

(14)

விருத்தம்.

சேலினை வெறுத்து வேலினைச் செறுத்துச் செறிவிடத் தினுங்கறா கழுத்துச்
செவ்வரி பரந்து செவ்வினை சுரந்து சித்தர்த மனத்தையுங் கருந்து
கோலமை தீட்டிக் காலனை வாட்டிக் குலவிய மதர்விழி காட்டிக்
கொண்டையு முடித்துச் செண்டது பிடித்துக் குயில்பொரு மினியசொற் படித்து
மாலைகள் வேய்ந்து மேலெழில் வாய்ந்து வரும்ட வார்தமைத் தோய்ந்து
மறந்தரு தீது பிறந்தலை யாது மகிழ்வுற வருள்செயிப் போது
காலைக டோறுஞ் சோலையி னாறுங் கவ்வையாற் பயிர்வன மீதுங்
கழனிகள் சூழும் பழனியில் வாழும் கர்த்தனே. நித்யகா ரணனே.

(15)

அகவல்.

நேமிகள் புடைகுழ் பூமியின் மீதே
 யன்னைதன் வயிற்றிற் றுன்னிய கருவாய்ப்
 பகருமுந் தூறு பகல்சென் றதற்பின்
 பிறந்துட னவ்வுழி சிறத்திடு முறவோ
 ரேனையோ ரெடுத்துச் சேரெய்வாய் புகட்டி
 மாதிடம் பெறவே சோதிடம் வினவி
 மனமது மகிழத் தனவமிர் தருந்தித்
 தவழ்ந்து நடந்து தான்வினை யாடி
 யற்புத மழலைச் சொற்பல பயின்று
 சிறுரொடு கூடி நருமவர் சூடிச்
 கலனுடை யணிந்து கலைசில தெரிந்து
 வாழிப வயதாய் மதன்களைத் தொடரக்
 காமங் கனிந்து கலவியை நினைந்து
 கொலைகுடி யிருந்த விலைமடந் தையர்த்
 மனைதொறும் புகுந்தவர் மயலிடை விழ்ந்து
 பொருள்புய வலிகன மருமைத னிளமையும்
 வறிதே யிழந்து மதியினை மறந்து
 சின்னாட் சன்னைகள் செய்தலைத் துழன்று
 மூப்பினி லுயர்ந்து முக்கால் படைத்து
 நரைத்துட றளர்ந்து நடுக்கமுற் றெல்கி
 யிரும விளைப்புப் பொருமலா லுலைந்து
 தாழ்வாய் வளைந்து போழ்வா யாகிப்
 பொருந்திய வினையால் வருந்திடு மிந்தப்
 பொய்யுடை வாழ்வை மெய்யென விரும்பி
 யுனதடி யேனு முளமெலி யாம
 லின்பநல் வறிவை யெனக்கருள் புரிந்தே
 யனுதின மெனைநீ யாள்வாய்
 மனுமுறை வழித மெனனசற் குருவே

வேண்பா.

வேலா வலையமன மின்னார்மா றீர்த்தருள்கூர்
வேலா வலையமன மின்னுசெங்கை—மா லும்
விழுத்தவரும் வள்ளிதலை மென்மலர்வந் தோனும்
வழுத்தவரும் வள்ளிதலை வா. (17)

கலத்துறை.

தலைவ னமலை புதல்வன் பவளத் தடஞ்சடையின்
றலைவ னமலை யரற்குட் பொருள்சொலுஞ் சற்குருதி
தலைவ னமலை முலைவள்ளி யன்பன்பொற் றுண்மிசைக்கா
தலைவ னமலை வதுதீர வைத்துத் தவஞ்செய்நெஞ்சே. (18)

விருத்தம்.

சேத னப்பொருட் டேட மறந்துநெஞ்
சேத னப்பொருட் டேசெவி னென்வரு
மாத ரச்சம வேலனை வாழ்த்தியா
மாத ரச்சம வாவைவிட் டெய்யவே. (19)

அகவல்.

வேரிசூழ் பங்கய மென்முக மலர்ந்து
காரிதழ்க் குவளையங் கண்ணினை விழித்து
நயமிசு நறவ வெயர்வது சொரிந்தங்
கெழுந்துள வள்ளைக் கொழுஞ்செவி குலுக்கி
யமுதமீ தூறிய குமுதவாய் பொருந்தித்
தண்ணுறு தரள வெண்ணகை திருந்திப்
புனனறுங் குமிழிக் கனதனம் படைத்து
வந்தடர் சைவலக் கொந்தள மலைய
நந்தெனுந் தூய சுந்தர மார்ப்ப.
மற்றொரு பூங்கொடிச் சிற்றிடை யொசியச்
சிறந்திடு சிறையனம் பறந்திரி தருமொலி
சிலம்பென விளங்க நலம்பெறு கணவர்தந்
தடம்புய மருவிய மடந்தையர் நிகர்க்கும்
வாவிசேர் சிவகிரி மேவிவாழ் குரபர
நாதவி நோதமெய்ப் போதசொ ருபர

துன்னுமில் வுலகினின் மன்னுபல் லுயிர்க்குங்
கடாகூழற் றுதவும் சடாகூரப் பொருளே
தொடர்பவ துன்பக் கடலிடை வீழ்ந்து
கரைகா னுமற் கலங்கி வருந்துமிந்
நாயேன் றனக்கு நல்வழி காட்டித்
தாழ்மனந் தேற்றி யூழ்வினை மாற்றி
நிதழுனைப் போற்றி நினைப
மதிகொடுத் தருள்வாய் வள்ளிமோ கனனே.

(20)

வேண்பா.

மோகமட மானார் முதுமயல்விட் டுப்பகெஞ்சே
மாதமட மானார் மருகனிகழ்—வாகியமுப்
பாத கமலம் பவமிகந்தோர் பாலுறையேன்
பாத கமலம் பணி.

(21)

கலித்துறை.

கமலத் தனத்தன கந்திர்த்த நாதன் கடற்றியின்ற
வமலத் தனத்தன மென்கந் தரவள்ளி மன்பனன்பர்
விமலத் தனத்தன லார்புன் மயலில் விழார்வினைதங்
குமலத் தனத்தன ராலேசெல் லார்கதி கூடுவரே.

(22)

விருத்தம்.

வரத்தானைப் புயல்வணன்செல் வரத்தானை மிகுந்தபுகழ் வளர்வே லான
தரத்தானைக் குகனைமெய்ச்சந் தரத்தானைக் கமலமெனத் தயங்கி ராறு
கரத்தானைப் பிறைதவழ்சே கரத்தானைக் கனையானைக் கருணை சேர்நேத்
திரத்தானைச் சடாகூரமந் திரத்தானைப் பணிந்துவினை தீர்ப்பாய் நெஞ்சே..

(23)

அகவல்.

சேணுறு பெரியரைத் தேமாங் கணியும்
பெட்புடை வருக்கையின் முட்புறக் கணியு
நிரம்பிய விரிதலை யரம்பைமென் கணியுந்
தாமே பழுத்துத் துதும்பிப் பொழிதரு
மம்முது வேதன் மும்மத மாசு
விரும்பிசை மிடற்றுச் சரும்பின மணிகொடு
படர்ந்துள தோற்ற மிடங்கணி யாகக்

சோகவெம் மிடியெனும் பாகனை யெறிந்து
 செழுங்கதிர்க் கற்றையஞ் சீகர மலைத்து
 வீடாப்பெரு நிறைமுக படாத்தினி லமைந்து
 பூமக டன்களி றுமென விளங்கும்
 வயல்குழ் பழனி மலையில்வீற் றிருக்கு
 மருமறைப் பொருளே யடியார் கண்மணியே
 யின்பமே விளைந்த வினியசெங் கரும்பே
 மலைத்தவின் னாவர்வினை தொலைத்தநன் மருந்தே
 துதிப்பவர் மனத்தினு ஞுதிக்குமெய்ச் சடரே
 மருவுக்குச் சரிக்கு வாய்த்ததென் ளாமுதே
 தினமு முனது திருவருள் புரிந்து
 தமியேன் கலலை தணிப்பாய்
 கமழ்பூங் கடம்பணி கனகதிண் புயனே.

(24)

வேண்பா.

புயலனைய மேனிப் புனிதன் படைக்குஞ்
 செயலனைய மேனித் தியர்க்குந்—துயர்தவிர்த்த
 தேவா சுகந்தந் திடம்புனைமார் பாமின்மீ
 தேவா சுகந்தந் திட.

(25)

கலித்துறை.

திடத்தா னவரச லத்தையும் வாட்டிவெண் சீற்றமதோற்
 கடத்தா னவரச னுக்கருள் செய்த கனகொடிக்குங்
 குடத்தா னவரச வேழமென் சொல்வள்ளி கோனருடம்
 மிடத்தா னவரச னிக்குரற் கூற்றையு மெத்துவரே.

(26)

விருத்தம்.

துவரனைய விதழமிர்த வசனவனி தையர்கிறிய சுகசலதி யிடைவி லெவையோ
 பவமருவு சுயவர்பிசை தினமுமது ரிதமொழுகு பலகவிதை சொலவி லெவையோ
 தவமுனிவர் பரவியதின் மலரடியை யடிமைமதி தனிநிலுவ வருள்பு ரிவையோ
 உவமையறு முனதுதிரு வுளமகிமை பெவரறிவ ருலகுபுகழ் பரம குருவே.

(27)

அகவல்.

குருமணி கொழித்து வருமணிநெடுந்திரை
 மொய்த்தபாற் கடலிடை மெய்த்துயில் கூர்ந்த
 மான்மக பதிதிரு நான்முகன் முதலா
 மெண்ணரு மிமையவ ருண்ணிறை மகிழ்வொடு

பரவி நெருங்கிப் பணியுந் தோறும்
வயங்கிய பைம்பொன் மகுடந் தோய்ந்துந்
தண்டைகண் கிணிசிது சதங்கைநூ புரங்கள்
சிலம்புற வணிந்தும் புலன்களைத் துயர்ந்த
நேசர்மென் மலராற் பூசனை புரிந்துஞ்
சிவந்தரின் பாத திவ்யதா மரையை
மனத்தி னுளிருத்தி வாழ்த்த
வெனக்கருள் புரிவா யின்பநா யகனே.

(28)

வேண்பா.

நேமிசூந்த மாதிகொண்டு நேரெதிர்த் குரைவென்று
தேமிசூந்த மாலையும்பர் சீர்புரந்த—சாமியெங்கள்
செந்தில்வந்தி நிற்குகன்செ மும்பதங்க ணம்புகின்ற
புந்தியன்பர் தம்பவங்கள் போம்.

(29)

கலித்துறை.

பவங்கண் நோயு மனுசாது வஞ்சம் படர்ந்தமது
பவங்கண் லார்கொடும் பாசஞ்செல் லாதுபைந் தேன்கணிசம்
பவங்கண் மார்செய் வினையும் பழனிப் பரனருளின்
பவங்கண் னீன்ற சுகன்றாண் மனத்துள்வைப் பாரகத்தே.

(30)

விருத்தம்.

கத்துதிரை நத்துதவு முத்துகன்கொ ழித்தலைக டற்புவித னிற்கருதி நா
னித்தியமு னைத்துதிசெ யச்செயவொ ரற்பமுநி னைத்தனையி லைத்தரும மா
அத்தர்மகீழ் வுற்றினிய புத்திரர்வ ருத்தமத கற்றுதல்வ முக்கமல வோ
எத்தனைவி தத்தினிலு ரைப்பினும்வெ றுப்பினொடி ருப்பதென்ம லைக்குமர னே

அகவல்.

மலைக்கு மனத்தையோர் நிலைக்கு னிறுத்திக்
களபசந் தனமணி புளகமந் தரமுலைக்
கயல்கிழி மடவார் மயலினை யொருவிப்
புவிபொருள் வெறுத்துப் பொய்கொலை யிகழ்ந்தே
யுலர்தரு சருகொடு பலகணி துகர்ந்தைம்
புலன்களை முனிந்துயர் நலம்பெறு தவஞ்செயு

மிருடிகள் பரவுங் கருணையங் கடலே
யன்பரை வளர்க்கு மின்பமா முதலே
பெங்கணு நிறைந்த துங்கபூ ரணனே
அருண கிரிக்குமுன் பரகதி கொடுத்தா
யப்பரா நெடுஞ்சடை முப்புரார் தகற்கு
மகத்துவ மிருத்த வகத்திய முனிக்குங்
கருதரு முண்மைப் பொருளினை மொழிந்தாய்
திடத்தமிழ் வலவந் கிடர்த்தாயர் தீர்த்தாய்
வரிச்சிறை யறுகா லரிக்குல மமர்ந்து
கடிகமழ் பொன்னிறப் பொடியிடை தோய்ந்தங்
கூளமுனை யவிழ்த்து விளரிகள் படித்துத்
துளிமது வருந்திக் களிசிறந் துறங்கு
மெழிலார் கற்பகப் பொழில்சூ முலகின்
மேவிய சுரர்க்குத் திவினை தவிர்த்தாய்
நிதநித முனது பதமலர் பணியு
மடிமையை யாள்வ தரிதோ
வடிவுறு மான்மகண் மருவுகா தலனே.

(32)

வெண்பா.

தலமந் தரந்திகைக்குந் தானயமுந் றோங்க
வலமந் தரந்திகைக்கும் வண்டோட்—கொலையவுணர்
மெத்த மலைத்தே வெருவவென்றேய் மாதவாழ்
சித்த மலைத்தே சிகா.

(33)

கலித்துறை.

காதலங் கார முலைமறைத் தேவிழி காட்டிவருந்
திதலங் கார நகையார் வலையினுட் சிக்குவரோ
போதலங் கார மறையோனைக் குட்டிய பொற்கரத்தான்
மாதலங் காரகல் வானெங்க ணுந்திகழ் வானன்பரே.

(34)

விருத்தம்.

வானம் திப்பிறை வார்பவ எச்சடை மாவீம லற்குமுணை
ஞானமொ ழித்திற னேதிய சற்குரு நாதவி னைத்தொடர்பா
லினர்த மைப்புக் ழாமலு னைத்தொழ வேழைம னத்துயர்சி
தானதொ ழித்துவி வேகமெ னக்கரு ளாதிம றைப்பொருளே.

(35)

அகவல்.

பொருளிடென் றறியாப் புன்மையேன் மனத்து
 ளிருளினை யகற்றி யின்பமெய்ஞ் ஞானத்
 திருவிளக் கேற்றித் தினமுமஃ திலங்கநின்
 னருளெனு நெய்வார்த் தவ்வுழி வந்து
 குடியிருந் தென்னை யடிமைகொண் டாள்வா
 யக்கரி யம்புலி யறுகு மணிந்து
 மன்னிய கனமறை மாறொரு புறந்தழி இச்
 சிவகலை யேந்திச் சிவன்றனைப் போன்றும்
 வளையுந் திகிரியு மருவத லாலு
 நெடுந்தவர் கண்டக நெருங்குத லாலும்
 வனங்கொள லாலு மாலை நன்று
 மெண்கணி யங்குற ளிருங்கலை யினங்கை
 வாழ வாரணம் வளரப் பாரித்
 தன்ன முயர்த்தோன் றன்னை நிகர்த்துங்
 கோகில மொலிப்பக் கொழும்பலந் தாங்கி
 மகிழ்வேயந் ததனான் மதனை நேர்த்துந்
 தகுருரு காடத் தகரமா மேற்கொண்
 றெத்தண்ட முந்தொட் டென்றனைப் போன்று
 மிலகிய பழனி மலைதனி லுறையு
 நித்தியா நந்த நிமலசொ ரூபா
 வுத்தியா னத்தோ டெழ்கொந் தளகத்
 திறல்வடி வேற்கட் குறமகள் புளகக்
 களபமென் முலைதோய் கனக தடம்புய
 னுங்க மனோகர மங்கள லோலா
 சிறைவரிச் சுரும்பர் நிறைமது வருந்திப்
 பராகம் பூசி யிராகம் பாடிக்
 கணங்கொடு பயில்பைங் கடம்பின்
 மணங்கமழ் தொடைபுரண் மார்பசுந் தரனே,

(36)

வேண்பா.

தரங்கவலை மாறவரந் தந்துலங்கு வானோர்
 தரங்கவலை மாறவரந் தந்து—புரந்தவுணர்
 கன்று மறவா கவந்தொலைத்தோன் றன்னைநெஞ்சே
 பென்று மறவா திரு.

(37)

கலித்துறை.

இருதனர் தந்தமி னாசிமிழ் கண்கணை யின்பநடை
மிருதனர் தந்தமி சைந்தழுத் தம்பொரு வேசையர்பால்
வருதனர் தந்தமி கைப்பிணி தேடு மயலகற்றிக்
கருதவர் தந்தமிழ் கற்பித் தருள்சுரர் காவலனே.

(38)

விருத்தம்.

காவலருமலர்மதுவுண்டனிகள் பாடக்களித்துமயினடிக்கவன்னங்கருதிநோக்கு
மாவளஞ்சூழ்பழனிமலைமுருகாசற்றுமனமிரங்காவகையேதுவாதோசூதோ (டோ
பாவிவழுத்துதல்செவிகளாதோவொன்றும்பகராயோவுனக்குமெற்கும்பகைமுன்னுண்
நீவருதற்கிதுதொலையோதருமந்தானோநீன்கருணைமதுரிதமேநிறைந்ததேனே. (1)

அகவல்.

தேனின முரன்று செழுமது வருந்துங்.
கானமர் சினைமலர்க் கத்திகை மிலைந்து
தழையகிற் புனைபுந் தகரமு மனைந்து
புழுகுமான் மதமும் பொலிவுற நீவிங்
கொண்டலுந் தெண்டிறை கொழித்ததெள் றறலும்.
விண்டொடு பொழிலும் வெள்கறெய்த் தொழுகி.
நிறையிருள் வளர்த்த நீன்கருங் குழலுங்
கறையிகந் தவிர்பிறை சிறைகிடந் தனைய.
நீருதுத லுந்திண் சிலையென வளைந்த.
புருவமு மறவி போற்கொலை பயின்று
திறத்தவேற் படையினை வெறுந் துமை தோய்த்திரு,
புறத்தினுந் தாவிப் பொருவரி விழியுங்.
குமிழுமென் மலரெனக் குலவிய மூக்கு,
மமர்செயு மதன்ற நழுகுநோக் குதற்குக்.
தொகுத்தநான் மறையோன் ரொல்லெனா ளதனில்
வகுத்ததர்ப் பணமென வயங்குக போலவூம்.
வள்ளாவார் செவியும் வனமுருக்கிதழும்.
கள்ளவி ழாம்பற் கவினுறு வாயுந்
தண்ணில வெரிக்குந் தாளவெண் ணகையும்.
பண்ணினு மதுரப் பசுங்கிளி மொழியும்.

விழுமிய கிரண முழுமதி முகமும்
 வழுவுகல் வளைபோல் வாய்ந்தகந் தரமுங்
 கரும்பெனத் திரண்ட கனதடம் புயமுந்
 திருந்துமம் புயத்தைச் சேற்றிடை விழ்த்திக்
 கடகமுஞ் சரியுங் கனககங் கணமுஞ்
 சுடர்மணி பதித்த தொடியுமீ தணிந்த
 கரமும் பவளக் கழகையிற் சிறந்த
 விரலுஞ் சிகர மேருவைச் சினந்தெண்
 பொருப்பினோ டெதிர்த்து புகர்முக வேழ
 மருப்பினைக் கடிந்து வாகைகொண் டமிர்த
 குடத்தினைப் பழித்துக் குவிந்தடி பரந்து
 புடைத்திறு மாந்து பூரித் தெழுந்தங்
 கிடங்கொடு துதும்பி யிணங்கிய சுணங்கு
 படர்ந்துமா தவத்தினர் பலரு மயங்க *
 முனைகறு கறுத்து முதிர்ந்தசெஞ் சார்து
 பனிநீர் களபம் படைந் திமிர்ந்து
 வாரணி யணிந்து மகரயா முனைத்த
 பூரண மோகப் புளகித முலையு
 மெலும்பின தொழுக்கென விசைந்தவு ரோமமு
 நறும்புனற் சூழிநிகர் நலங்கொ ணுபியு
 மினோளுதம் மனஞ்சென் றேறுதற் கடைத்த
 வளமிகு படியென மருவிய மடிப்பு
 மாலினர் தனிரினு மழகிய வுதரமு
 நூலினு மெலிந்து துடக்குசிற் றிடையும்
 புடைவை தாங்கிப் புடையுகன் றரவின்
 படசிகர்த் திழைகள் பயில்கடி தடமும்
 நயந்தவ ரம்பையை நகைத்துயர் தொடையும்,
 ளியன்கிணை வராலெனு மென்கணைக் கா லு
 மனிச்ச மலரை யனுங்கிய சேரகந்
 தனைக்கடு கடுத்துமாந் தளிரினை வாட்டிச்
 செய்யபஞ் சூட்டிச் சில்லரிச் சிலம்புந்
 துய்யுகண் கினியுந் தொனித்தபொற் பதமு
 ழுண்ணநன் ணுடையு மின்னலி னியலுந்

தன்னிய வஞ்சத் தொழிலு மாயமும்
 பெற்று விளங்கிய பெண்களை விரும்பிப்
 பற்றிய மயலாற் பரிதபித் துழன்றுங்
 காலேக டோறுங் கனல்வனைர் தெரியும்
 பாலையே போன்ற லீலையில் வீழ்ந்துஞ்
 சிலரை யிகழ்ந்துந் தீயரைப் புகழ்ந்துஞ்
 சாலவருந்தித் தளர்த்தலை யாம
 லுன்றனைக் கருதி யுவந்துபே ரின்பத்
 தென்றமிழ் பாடிநின் சேவடி பரவி
 வந்தனை புரிய மதியெனக் கருவிச்
 சிந்தைவெங் கவலை தீர்த்தெனை யாள்வாய்
 பழனா புரிவாழ் பரமசொ ரூபா
 குழகா புனிதா குமரச டாட்சர
 முதல்வா சிவசண் முகசர வணபவ
 சதாமா மறைமுடி தன் லுறை குரூபர
 தெய்வகுஞ் சரிபுணர் திவ்யவி னோதா
 சைவமென் பெயருடைச் சமயவா னந்த
 மோனகெம் பிர முழு மெய்ஞ்
 ஞானதண் டாயுத நாதா விரைந்தே.

(40)

வாழி விருத்தம்.

முருகன்வாழி நிமலவேத முதல்வன்வாழி மோனமே
 கருதும்போகர் மனசின்மேவு கமலபாதன் வாழிசீர்
 தருகலாய் மயிலும்வாழி சமரவேலும் வாழிமான்
 முருகன்வாழி பழனிஞான வரதன்வாழி வாழியே.

வேறு,

அருணவொன்சடை முடியில்வெம்பணி யவின்செழும்பிறைகுடுமோர்
 பரமர்தஞ்செவி தனிலரும்பொருள் பகருயிங்கிதன் வாழினீள்
 கருணைதங்கிய நயனபங்கய: கனகதிண்புயன் வாழிவான்
 முருவுமங்கையர் தொழுவருங்குற வனிதைகுஞ்சரி: வாழியே.

பழனிநான்மணிமாலே முற்றிற்று.

உ

குமரன் றுணை.

திருப்பழனி வெண்பா.

காப்பு—வெண்பா.

திருமேவும் பைந்துளபத் தேனலங்கன் மார்பன்
மருகோன் பழனிவெண்பா மாலைக்—கொருமாரன்
கைக்குஞ் சரமுகத்தான் கட்டமூலுய்த் தானருள்செங்
கைக்குஞ் சரமுகத்தான் காப்பு.

நூல்.

மின்னூர்வெண் மாமதியும் வெங்கதிரோ னுந்தொழுது
பன்னாளுமேத்தும் பழனியே—யொன்னூர்
மனந்தடுமா றக்கரத்தார் வைவேலாற் பண்டு
சினந்தடுமா றக்கரத்தார் சேர்பு.

(1)

அம்முகில்விண் மானகையொத் தாழியுண்டன் னுஞ்சுழல்போற்
பம்மிமழை பெய்யும் பழனியே—யெம்மைநிலை
நாட்டுங் கருத்துடையார் நாடோறும் வஞ்சர்தமை
வாட்டுங் கருத்துடையார் வாழ்வு.

(2)

மாலாவி வீழ்வதுபூ மாதெவ் ஷயிர்க்குமுலைப்
பாலாளுவ தொக்கும் பழனியே—கோலவரிப்
புள்ளமருந் தாமமலர் பொற்புயத்தார் முற்பவத்தைத்
தள்ளமருந் தாமமலர் சார்பு.

(3)

வாய்ந்தமலை வெள்ளநல்லோர் வண்புகழ்போ லோங்கியெங்கும்
பாய்ந்து நிரம்பும் பழனியே—பாய்ந்துதொழா
வஞ்சத் திருக்குமத்தர் வண்டினிதீ ராமடியார்
நெஞ்சத் திருக்குமத்தர் நேர்வு.

(4)

வார்தடத்தா றந்தியபன் மாமணிவான் விந்நெதிர்விற்
பார்பிடித்த தொக்கும் பழனியே—போர்வினைக்குஞ்
செங்கட் குறவர் திருக்குலமா னண்பரன்பர்
தங்கட் குறவர் தலம். (5)

தத்துபுன லார்ப்புமள்ளர் தாமுமுமார்ப் புந்திசையோர்
பத்துநிறைந் தோங்கும் பழனியே—முத்தருளர்
தங்கவரு மாதரத்தார் தானவர்த மாவிழுமு
துங்கவரு மாதரத்தார் தேய்வு. (6)

கூடிவய ரேறுமணி கொண்டிறைப்ப தென்னமள்ளர்
பாடிவிரை தூற்றும் பழனியே—தேடிமிக
வீறு னனத்தார் விபுதர்கம லத்தர்புக
முரூ னனத்தா ரகம். (7)

வண்ணநெடுஞ் சோலைமலர் வாய்விண் டுமிழ்ந்தசெந்தேன்
பண்ணைதொறும் பாயும் பழனியே—விண்ணவர்கு
ழாறுபடை வீட்டினு ரன்றவுணர் கொண்டவஞ்ச
மாறுபடை வீட்டினுர் வாழ்வு. (8)

மெள்ளக் கடைசியர்கான் மென்களங்கண் டாமைநந்து
பள்ளத் தொளிக்கும் பழனியே—புள்ளத்தின்
மோனங் குறையார் முனைவருவார் பாவின்பாற்
ருனங் குறையார் தலம். (9)

மாவயனீர் தோங்கடைசி மார்நிழலை மள்ளர்புனற்
பாவையரென் தேத்தும் பழனியே—பூவயன்மால்
யோக முனிலோ ருளமகிழத் தானவர்தூ
ளாக முனிலோ ரகம். (10)

கொங்கவிழ்பூம் பண்ணைநல்லோர் கொண்டிறை செல்வமெனப்
பைங்கதிர்பெற் றோங்கும் பழனியே—பொங்குமொளி
தங்கா னனங்களைந்தார் தந்தகந்த ரன்பர்பந்த
வெங்கா னனங்களைந்தார் வீடு. (11)

மீக்கநெற்கொய் தேதொழுவர் வேய்ந்துளபோர் பல்கிரிபோற்
பக்கமெலாந் தோன்றும் பழனியே—தக்கபொரு
ளொன்றதுகண் டங்கறுத்தார்க் கோதினர்வெஞ் சூர்மரமாய்
நின்றதுகண் டங்கறுத்தார் நேர்வு. (12)

சீரெருமை யேற்றாற் றெளிக்குநெற்போர் கார்தவழ்பொற்
பாரவரை நேரும் பழனியே—வீர
மடுத்து வருமயிலா ரன்றுகிர வஞ்ச
நடுத்து வருமயிலார் நாடு.

(13)

சொற்பழுது தீர்த்திரப்போர் துன்பறத்தந் தஞ்சகட்டாற்
பற்பலர்வீட் டெய்க்கும் பழனியே—பொற்புறமக்
கைக்கும் பதனத்தார் காதலில்வீ ழாமலெனை
வைக்கும் பதனத்தார் வாழ்வு.

(14)

செங்கயல்வாட் கண்ணார் திருமணிமா டங்கடொறும்
பங்கயமான் மேவும் பழனியே—துங்கவுல
கெல்லா மதிக்குமர னீன்றசுதன் வஞ்சகர்பார்
செல்லா மதிக்குமரன் சேர்பு.

(15)

திங்கட் பிறைபொழின்மேற் சேர்தொறுங்கொக் கென்றுகெண்டை
பங்கத் தொளிக்கும் பழனியே—தங்கத்த
மைக்குஞ் சரிகொழுநன் மாமணிமின் னுந்தொடிசூழ்
கைக்குஞ் சரிகொழுநன் காப்பு.

(16)

ஆடலனங் காண் வலர்தேன் பொழியவண்டு
பாடமயி லாடும் பழனியே—நாடரிய
வேதங் கடந்தார் விரிகடலுண் டோற்குனிய
போதங் கடந்தார் புரம்.

(17)

வீறியபூ கக்கனிகள் வீழப் புனல்வாளை
பாறிமுகல்கிறும் பழனியே—பேறினிய
பத்திவரத் தேரகத்தார் பைந்தமிழ்வல் லோர்பரவுஞ்
சித்திவரத் தேரகத்தார் சேர்பு.

(18)

தண்பதும முத்தந் தனைக்கருவென் றோதிமங்கள்
பண்பினொடு காக்கும் பழனியே—வண்பிழைக
டரத் துதித்துவந்தார் சிந்தைதனில் வாழ்பரமன்
ரூரத் துதித்துவந்தார் சார்பு.

(19)

கோட்டகமாந் தாய்முகிழ்மென் கொங்கை முகமலர்ந்து
பாட்டனிகட் கூட்டும் பழனியே—பூட்டுகன
வட்டவிர தத்திருந்தார் வாடமுனிந் தாரடியா
ரிட்டவிர தத்திருந்தா ரில்.

(20)

வில்லெடுத்த வேளை விளிப்பதுபோற் சூதமெல்லாம்
பல்லவக்கை காட்டும் பழனியே—செல்வமுற்று
வாழும் பரங்கிரியான் மண்ணளந்தோ னும்பணிந்து
சூழும் பரங்கிரியான் றேய்வு. (21)

சேணகழிற் கெண்டைபுவி சீறிவிண்ணின் மேல்விடுத்த
பாணமெனத் தாவும் பழனியே—பூணுவளை
யாரத் தமைவா னளகவுள்ளி சும்பதன்
பாரத் தமைவான் பதி. (22)

காந்துகதி ரைத்திருமால் கைத்திகிரி யென்றிடங்கர்
பாந்துபரி கஞ்சூழ் பழனியே—யேந்துமுலைக்
கோட்டமர மாணர் குழாம்பணிவள் ளிக்காக
நீட்டமர மாணர் நிறைவு. (23)

இச்சைமட வார்சூழற்கூட் டின்புகைகா ரென்றுசூன்றிற்
பச்சையி லாகும் பழனியே—வச்சிரற்கு
விண்ணளித்தா ரம்புயத்தார் வேதன் சிறைதவிர்த்தார்
பண்ணளித்தா ரம்புயத்தார் பற்று. (24)

வான்மணிமா டங்கனிற்கார் மால்பாற் கடலமர்ந்த
பான்மையென மேவும் பழனியே—மேன்மைநரு
போதமுடி வானோர் புனிதருங்கா ணாத்தூரியா
நீதமுடி வானோர் செறிவு. (25)

வேறு.

வெய்யவனாற் காய்ந்துநொந்த வெப்பகற்றல் போற்கொடிகள்
பையமதி கோயும் பழனியே—பொய்யறவர்ச்
சித்தஞ் சலிப்பார் திருக்கறுப்பார் வஞ்சரெனின்
சித்தஞ் சலிப்பார் செறிவு. (26)

வார்த்துணைமென் கொங்கைநல்லார் வாள்சிலைகொண் மாமுகத்தைப்
பார்த்துமதி யஞ்சும் பழனியே—கூர்த்தகழை
வாய்த்தகர வாகனத்தான் வண்மறைகூ றும்பவள்
வாய்த்தகர வாகனத்தான் வாழ்வு. (27)

பூமணமு மின்னார் புழுசுமண மும்புலவோர்
பாமணமும் வீசும் பழனியே—நேமமொடு
வாரமிசை யும்பெருமான் மானுநிறத் தோன்பரவ
வாரமிசை யும்பெருமான் வாழ்வு. (28)

பூங்குயில்கேட் பச்சகமும் பூவையுமா நங்கமுறை
பாங்குபெற வோதும் பழனியே—யோங்குங்
கனகமயக் கோட்டுவார் கற்பகநா டாடுங்
கனகமயக் கோட்டுவார் காப்பு.

(29)

ஏடலீர்த பூந்தா ரிறைமறுதெ லாங்கயங்கள்
பாடலங்க ளார்க்கும் பழனியே—நீடுமின்ப
வான்மலைமா தங்கத்தான் வண்கணிக்காப் பூவலஞ்செய்
வான்மலைமா தங்கத்தான் வாழ்வு.

(30)

வெல்வடிவாய் வேல்வேந்தர் விதிதொறு மாமுரசும்
பவ்வமென வார்க்கும் பழனியே—செவ்வியசீ
ருள்ள முருகா னுறுதியிலா தார்க்கருள்சே
ருள்ள முருகா னுறைவு.

(31)

வேணிமுனி வோருமயன் மீறமுட வாரினிய
பாணிபல பாடும் பழனியே—சேணிமீர்பூஞ்
செய்யவிளங் கற்பகத்தான் நேவர்புடை சூழ்ந்துதுதி
செய்யவிளங் கற்பகத்தான் சேர்ப்பு.

(32)

ஆசையொடு கேட்பினுங்கண் டாலுந் துதித்திடினும்
பாசவினை தீர்க்கும் பழனியே—நேசருளத்
தென்று மொழியா ரிகழ்படிநர்க் குட்பொருளி
தென்று மொழியா ரிருப்பு.

(33)

வஞ்சநெடும் பாவ மயக்கையெல்லாந் தியினிட்ட
பஞ்செனவே செய்யும் பழனியே—குஞ்சரமோர்
வேலைமுன மேவினார் மெய்யுறழ்முன் னீர்குவற
வேலைமுன மேவினார் வீடு.

(34)

புத்தியில ராயிருந்த போதினுங்கண் டாலுடனே
பத்தியையுண் டாக்கும் பழனியே—முத்திதருந்
தாரகவி நாயகனார் தந்துணைவர் மெய்யருள்வித்
தாரகவி நாயகனார் சார்பு.

(35)

ஆர்வமிசூத் தேபரவு மன்பர்கட்கு மெய்ஞ்ஞானப்
பார்வைகொடுத் தானும் பழனியே—போர்வடிவேந்
கையான் மலைவில்லான் காதலனென் மீதுமனங்
கையான் மலைவில்லான் காப்பு.

(36)

வண்டுறையு மாதுநில மங்கைகதிர் வான் பசுவும்
பண்டுதொழு தேத்தும் பழனியே—தண்டணிசெங்
கைக்குரவனம்பரமன் கண்ணிமனா ளன்சிகழி
கைக்குரவனம்பரமன் காப்பு.

(37)

ஏமமலர் கொண்டுபிரமேந்திரனார் முன்முறைதப்
பாமலினி தேத்தும் பழனியே—நேமமறை
யோதி தருமகத்தா னும்பணிவே ளன்பருக்கே.
யோதி தருமகத்தா னார்.

(38)

நித்தியநா தன்றன் னினைவுநிறை வேறவிருப்
பத்தொடுபு சிக்கும் பழனியே—சித்தமது
வந்துபொருந் தண்டத்தார் மாற்றலர்வென் னிட்டொழிய
வந்துபொருந் தண்டத்தார் வாழ்வு.

(39)

சுத்தமதி யானனெனுஞ் சொன்னருத்தன் றீமைதணப்
பத்தனியின் றேத்தும் பழனியே—நித்தநெறி
யொன்றுதரு மங்கலையா னுள்ளுவப்ப ஞானநிலை
யொன்றுதரு மங்கலையா னார்.

(40)

மாதவத்தான் மிக்கவஞ்சி மன்னவற்கு முன்புதிறம்.
பாதமுத்தி லுக்கும் பழனியே—போத
வராக வரையான் மறந்தாரைப் பின்செல்.
வராக வரையான் மனை.

(41)

வந்தித்தே ரின்பநிலை வாழ்வுபெற வாயிலைந்தும்
பந்தித்தோர் போற்றும் பழனியே—சந்தத்
தருக்கா னகமலையான் றன்குருமெய்ஞ்ஞானத்.
தருக்கா னகமலையான் சார்பு.

(42)

ஆதரவி தாமென் றடைபவர்க்குச் சிந்தைகுழம்
பாதவகை தந்தாள் பழனியே—வேதநய
சாரமறை வாக்கினுன் றண்டமிழ்வேந் தற்குமுன்வி
சாரமறை வாக்கினுன் சார்பு.

(43)

சீராய வேள்வி செயுமிடனெ லாம்வேத
பாரா யணர்குழ் பழனியே—பேரரசை
கிந்திப் பந்திப்பார் தேவாதி தேவவெணை
கிந்திப் பந்திப்பார் சேர்வு.

(44)

காதலலை நீந்திக் கதிரகரஞ் சேர்வதற்கோர்
பாதையென வோங்கும் பழனியே—மோதுதிறன்
மாசந் தரமாட்டார் மைந்தரடி யார்க்கொருமும்
மாசந் தரமாட்டார் வாழ்வு.

(45)

மோசவினை வெம்பகையை மோதிவெல்லு ஞானிகட்கோர்
பாசறைய தாகும் பழனியே—பூசித்
தவர்முன் வரமறையான் சந்ததமு நன்மா
தவர்முன் வரமறையான் சார்பு.

(46)

மைந்தரக லந்தொறும்பொன் மங்கையுற விந்தைகளு
பந்திமிர்நோண் மேவும் பழனியே—சிந்தைநெறி
யன்புங் கவர்கோமா என்னவர்மா தீர்ந்தோர்நே
யன்புங் கவர்கோமா னார்வு.

(47)

அஞ்சரசக் கிள்ளையுமா ரூயபருந் துங்கனித்தோர்,
பஞ்சரத்துண் மேவும் பழனியே—கஞ்சன்
மதமிறவப் போதவித்தான் மாமருக வேடா
மதமிறவப் போதவித்தான் வாழ்வு.

(48)

உம்பருறை யும்பதியு மொப்பலவெ னப்பலசு
பும்பரவ வாமும் பழனியே—செம்பதுமக்
கந்தவிரும் போதகத்தான் காதலுறு மைத்துன்னசோ
கந்தவிரும் போதகத்தான் காப்பு.

(49)

நீர்மவிழுத் தங்கொழிக்கு நீடுகட லாடையுனை
பார்மகன்கண் போலும் பழனியே—யோர்மும்
மலக வனத்தலைவன் மாவினர்கா னாவு
மலக வனத்தலைவன் வாழ்வு.

(50)

வேறு.

செஞ்சுடர்மா டக்கொடியுந் தேறுமன்பர் சிந்தையுமின்
பஞ்சிகுமேற் றுன்னும் பழனியே—விஞ்சுகன
லொத்த குணக்கடலா ரொல்குதிறல் வாகுமுன்னு
தித்த குணக்கடலார் சேர்பு.

(51)

சந்தந் திமிர்முலையார் தாமுந் துறவோரும்
புந்தங் கெடுக்கும் பழனியே—சுந்தரஞ்சேர்
ழீனத் துவசத்தான் மெய்ப்புதல்வி சேய்விமல
ஞானத் துவசத்தா னாடு.

(52)

வெற்பஞ்ச விம்முகொங்கை வேசையரும் பண்டிதரும்
பற்பஞ்ச சமைக்கும் பழனியே—முற்போ
துறுதிவரம் பற்றா நுளத்தனுக்கார் தோற்ற
மிறுதிவரம் பற்றா நிருப்பு. (53)

சேலித்த செய்யுட் டிரிபகடும் பம்பரமும்
பாலரத்த மேடும் பழனியே—வாலி துப்பைக்
கைத்துப் படைத்தார் கனிந்துதந்தோ ணைச்சிறையில்
வைத்துப் படைத்தார் மனை. (54)

நேயர் தமைப்பிரிந்த நேரிழையா ருங்குழலும்
பாயல் வெறுக்கும் பழனியே—தூயவருட்
போதவா னந்தத்தான் பூவயன்மா நேடியறி
யாதவா னந்தத்தா னாவு. (55)

முத்தாரக் கொங்கையரு முல்லேநில மாக்களுயின்
பத்தாவைப் போற்றும் பழனியே—கொத்தாந்
செழுந்தும் பயந்தாரார் தேசிகநா யேற்குள்
ள்முந்தும் பயந்தாரா ராவு. (56)

கானம் பயிலனிகுழ் கான்மலரி ணுந்தடத்தும்.
பானந் திமிரும் பழனியே—தானென்
பதுமா தனத்தார் பரிவுமுறார் நெஞ்சாம்
பதுமா தனத்தார் பதி. (57)

காவகமுந் தூயபஞ்ச காவியங்க ளானவுந்தேம்
பாவலர்வா சிக்கும் பழனியே—பாவல்
வடிவாகு மாகடம்பர் வாழ்த்துட் கொளார்தேன்
வடிவாகு மாகடம்பர் வாழ்வு. (58)

வாணிதத்தை யொத்தமொழி மாதரும்பாழ் வல்லவரும்
பாணிதத்தைக் காட்டும் பழனியே—தாணினைத்தோர்
தீங்கங் கடத்தழைத்தார் சிந்துரம்வன் னிக்காக
வோங்கங் கடத்தழைத்தா ரார். (59)

தேனுலவு பூங்குழலார் சிந்துரமுங் கன்றினமும்
பானுகர நேரும் பழனியே—வானவர்கோன்
கத்தர் தரங்கத்தான் கைதொழுதேத் துஞ்சுதுர்வே
கத்தர் தரங்கத்தான் சார்பு. (60)

வெல்கியபூ வாவியினும் விதுபுல வோர்மனத்தும்
பல்கலையோ சிக்கும் பழனியே—செல்வநிறை
வஞ்சுக ரத்திருப்பார் வைப்பதும மன்னவன்செய்
யுஞ்சுக ரத்திருப்பா ஞர். (61)

மாணை நிகர்த்தவிழி மங்கைபர்சொற் குஞ்செவிக்கும்
பான லமைக்கும் பழனியே—கானமலர்
தானைக ரத்தான் றவத்தினுபர் வோர்பணிநூ
முன்னக ரத்தா எனம். (62)

தண்ணக்கட் பேதையர்சொற் சாரமும்பூ கப்பொழி லும்.
பண்ணைக் கடுக்கும் பழனியே—விண்ணிற்போங்
கோட்ட விரும்பிறைவன் கோட்டுமுகத் தாருகனை
வாட்ட விரும்பிறைவன் வாழ்வு. (63)

போயவன சத்திரமும் போர்வினையாட் டாடவரும்
பாயசமு மூட்டும் பழனியே—தூயர்புக
ழுட்டிரு மங்கலத்தா ரம்புயப்பொற் பாதமிசை
யிட்டிரு மங்கலத்தா ரில். (64)

கோட்டுத்த பூம்பொழிலுங் கூறுநல்லோர் நெஞ்சகமும்
பாடலக்க ணறும் பழனியே—நீடுவர
வாட்கோ கனகத்தான் மார்பிடந்தோ னும்பரவுந்
தாட்கோ கனகத்தான் சார்பு. (65)

வாசங் கமழ்கமல வாவியுமின் னூர்புயமும்
பாசம் பிணையும் பழனியே—நேசந்
தரும்போத வாரியனார் தங்குமனி தன்னால்
விரும்போத வாரியனார் வீடு. (66)

மேவும் பெரியர் வினையகத்து நாவகத்தும்
பாவத் தவிரும் பழனியே—பாவுந்
தருமஞ் சனத்தார் தவமுனிவோ ராட்டுந்.
திருமஞ் சனத்தார் செறிவு. (67)

கோதையர்பூந் தாள்களினுங் கும்பமுலை மீதுமரும்
பாதசர மாட்டும் பழனியே—போதகவி
சேடவெழு மாதவத்தார் தேடமலர் பாவவிரு
ளோடவெழு மாதவத்தா ஞர். (68)

காலந் தெரிபவருங் கானையரு மந்தந்தார்
பாலன் பொருவும் பழனியே—ஞாலந்
துதித்த வரத்தர் னுணர்ந்தெனையா ளச்சம்
மதித்த வரத்தர் மனை.

(69)

முல்லைக்கோ தண்டவல்லோர் மொய்ப்பினுங்கோ விதிவினும்
பல்லக்கூ டாடும் பழனியே—மல்லற்கோட்
டோதியற மோதின ரோங்கு மருணகரிக்
காதியற மோதின ரார்வு.

(70)

கூருந் தவத்தினருங் கோவு மதிக்கவலைப்
பாரங் கடக்கும் பழனியே—வீரந்
தகுவான்முத் தாரத்தான் நன்னுணைவன் மார்பி
னகுவான்முத் தாரத்தா னுடு.

(71)

வீரரசர் வேல்கனினு மேவுநெற்போர் நீழலினும்
பாற மமரும் பழனியே—கூறுபொருண்
மாதர னாவான் மயங்காமை தந்தெனக்கோ
ராதர வாவா னகம்.

(72)

தோடவிழ்மென் பூவளிக்குந் தோகையர்நிர்த் தத்தினுக்கும்
பாடலியங் கூட்டும் பழனியே—கேடறுசீர்
மண்டு கலந்தகுதன் மாமுலைமான் மாதையந்நாட்
கண்டு கலந்தகுதன் காப்பு.

(73)

அஞ்சொன் மடந்தையரும் யாசகரு மேற்றகதம்
பஞ்சந் தணியும் பழனியே—செஞ்சுடர்வே
னீங்காதா ரத்தமைந்தார் நேடரிய மூவிரண்டா
யோங்காதா ரத்தமைந்தா ளர்.

(74)

ஆர்த்தடர்க்கு மல்லருங்கற் றுய்ந்தபொறை யாளர்களும்
பார்த்திபத்தை நேரும் பழனியே—சேர்த்துரத்தி
லப்போது மாதரித்தா ராதிவிண்ணோ ரியாவரையு
மெப்போது மாதரித்தா ரில்.

(75)

வேறு.

மங்களமா தங்கியண்ணல் வாழ்ந்திசைமே லோர்குழமிப்
பைங்கயிலை போலும் பழனியே—பெங்கு மொன்றும்
நின்றவிறு தாடித்தார் நேயத் தொடுமருவா
நின்றவிறு தாடித்தார் நேர்வு.

(76)

மாலேசெறிந் தத்தியர வந்திகழ்ந்தா ரங்கொடுகா
பாவிழுடி போலும் பழனியே—தாலமிசைச்
சோனை மயக்கார் தொழங்குழலார் பாலேழை
பேனை மயக்கா ரிருப்பு.

(77)

வண்ணவயன் மொய்கதிகள் வாழ்ந்தமுத வேரிகொண்டு
பண்ணவர்நா டொக்கும் பழனியே—நண்ணுசுவ
யோகவரு வித்தகத்த ரோங்குகங்கை நக்கிரத்
காகவரு வித்தகத்த ரார்வு.

(78)

விஞ்சுபுல வேர்குழுமி வேண்டுமிடந் தந்துயர்ந்து
பஞ்சதரு நேரும் பழனியே—மஞ்ச
விரவுமணி யாண்டலையான் விசுகடன் ஞாலம்
பரவுமணி யாண்டலையான் பற்று.

(79)

மேலுயர்வின் மஞ்சதுழாய் மென்றேகை வாழ்ந்தருட்கோ
பாலனுரம் போலும் பழனியே—நீலநிறத்
தானவரை யேற்றார் தவமறந்து ளார்தமைமெய்ஞ்
ஞானவரை யேற்றார் நகர்.

(80)

மங்கா வனம்பொருந்தி மாவா ரணம்பயின்று
பங்கே ருகளும் பழனியே—கொங்காற்பூஞ்
செச்சையவி ராகத்தார் சிந்துரமா னைத்தழுவு
நிச்சையவி ராகத்தார் நேர்வு.

(81)

மாசார்ந்த கோடவிரந்து வல்லவைமே வுந்திறத்தாற்
பாசாங் குசனும் பழனியே—தேசார்
தருங்கஞ் சமுகத்தார் தாரம்குட வானோர்
நெருங்கஞ் சமுகத்தார் நேர்வு.

(82)

உற்றவிர தம்பலரின் றோயாப் பொறிகடந்து
பற்றனுகார் போலும் பழனியே—முற்றியசீ
ரோங்குமா றங்கத்தா ரோர்பதினெட் டாயகொடுந்
தீங்குமா றங்கத்தார் சேர்பு.

(83)

துன்றுகங்கை மாவருக்கந் தூயதண்ணங் கொண்டரனேர்
பன்றிவரை சாரும் பழனியே—வென்றிடந்
தானமருந் தோகையினுந் தாமவள்ளி தன்னதர
பானமருந் தோகையினுந் பற்று.

(84)

சீர்ப்பெருமான் மெய்தழிச் சேண்பொலிந்து கோங்கவனம்
பார்ப்பதிபோ னோங்கும் பழனியே—நீர்ப்புவன
வஞ்சமென்ப தஞ்சிவந்தார் கைகலும்பு சிப்பதனாற்
கஞ்சமென்ப தஞ்சிவந்தார் காப்பு. (85)

சாந்தமணி யுங்கொடுத் தாங்குதலால் வில்வவனம்
பாந்தனிறை போலும் பழனியே—காந்தி
திகழங் கனவேலான் சிந்தைதனிற் சற்றூ
மிகழங் கனவேலா னில். (86)

ஆண்டுசெங்கோன் மேய்மதுரை யார்ந்து மகிழவனம்
பாண்டியனை நேரும் பழனியே—வேண்டி
வழுத்தவிருந் தாரணியார் மாதவர்பொன் னாடர்
வழுத்தவிருந் தாரணியார் வாழ்வு. (87)

ஆம்பரவ மொய்பலந் தாமைபெற்று நெல்லினனம்
பம்புகடல் போலும் பழனியே—வெம்பொறியோ
ரஞ்சங் களிப்பா ரடியேன்புன் சொற்கவிக்கு
நெஞ்சங் களிப்பார் நிறைவு. (88)

செய்யவளை மேவியலை சேர்த்தாறு றஞ்சயனப்
பைபரவன் போலும் பழனியே—கையலர்கண்
மைவசம யங்காப்பான் மைப்பொருள் பர்க்கருள்வான்
வைவசம யங்காப்பான் சார்பு. (89)

ஆரமணி கொண்டிசைதேர்ந் தங்கலைசூழ்ந் தேதடங்கள்
பாரதிபோல் வாழும் பழனியே—சீருலவு
கந்த மலையான் கருதுமென்றன் தீனியைச்
சிந்த மலையான் செறிவு. (90)

மாற்ககமாய் வெள்ளையல் வன்கமலை தோன்நிமடுப்
பாற்கடலு மொக்கும் பழனியே—மேற்ககனந்
அன்றும் பலங்குன்றார் சோதிமெய்ஞ்ஞா னத்தலைவ
ரென்றும் பலங்குன்றா ரில். (91)

இன்பமல ரம்புகழை யேந்திவண்டு கொண்டுகந்தார்ப்
பன்பொருவுஞ் செய்குழ் பழனியே—யன்பர்
வயமா நிரண்டார் வரைகளைவென் றோங்கும்
புயமா நிரண்டார் புயம். (92)

போர்த்தலைவில் வண்டேந்திப் போர்த்திரு மாலடுத்தப்
பார்த்தனிகர் காச்சூழ் பழனியே—யார்த்த
திடவந் தமருகனூர் செல்வரரி நேசித்
திடவந் தமருகனூர் சேர்பு.

(93)

நன்னிலைபெற் றம்புயனு நண்ணிமணிக் கோபுரங்கள்
பன்னுமறை போலும் பழனியே—கன்னியுமை
வண்டநய னத்தான் மருகன் கருணைகுதி
கொண்டநய னத்தான் குடி.

(94)

கந்தரநா கம்புலிபூங் காண்மருவி ஷானிகையின்
பந்திவரை போலும் பழனியே—சந்ததமங்
காவின் மனங்குழைவார் காதினர்பொய் யாமொழியார்
பாவின் மனங்குழைவார் பற்று.

(95)

மாகோ டடுத்தலைந்து மால்பதமேல் வாழ்ந்து நுசம்
பாகிரதிரேர் பழனியே—மேகாதி
யாயவரும் பாவநத்தா ரன்னுநகீ ரன்கவலை
யோயவரும் பாவநத்தா ரூர்.

(96)

பூனுலவீ கோடிலங்கிப் பொன்னகில்சேர்ந் தாவணமால்
பாணியென வாழும் பழனியே—நீணிலவு
வாய்க்கு மதிபன் மழைதவழ்காக் குன்றமலை
வாய்க்கு மதிபன் மனை.

(97)

மேற்கலைபுட் டோய்ந்துவந்து வெவ்வாள் கைக் கொண்டுமன்னர்
பாற்கரனை நேரும் பழனியே—சேற்கருங்கண்
முத்த மணிவார் முலைவள்ளி நாயகர்வே
லத்த மணிவா ரகம்.

(98)

மன்னிசைமான் மேன்மைதங்கி மாலையு கவித்தமிழ்ஹிற்
பன்னர்மதி போலும் பழனியே—சொன்னவொரு
முத்தா கமவித்தார் மோனந் திகழ்பேரின்
பத்தா கமவித்தார் பற்று.

(99)

மத்தமல ரும்பணியு மாமதியுங் கொண்டிசுவ
பத்தரற் கொக்கும் பழனியே—வித்தநெறி
யோது மறவா னுலகிலெனை யாளுவதெப்
போது மறவான் புரம்.

(100)

கொற்ற வடிவேற் குமரன் பழனிவெண்பா
 வுற்ற விருபத்தைந் தோர்திறமேன்—மற்றிருபத்.
 தைந்தோர் திறமிருபத் தைந்தோர் திறமிருபத்.
 தைந்தோர் திறமா மரோ.

(101)

வாழிபுன் வாழிசுரர் வாழிகடல் வாழிமுகல்
 வாழிமறை வாழியறம் வாழிதவம்—வாழிதிரு.
 வாழிரிதி வாழிசுதி வாழிபதி வாழிமதி
 வாழிமலை மேவுபெரு மான்.

(102)

தெய்வ நலம்வாழி திருநீறு வாழியருட்
 சைவ சமயநெறி தான்வாழி—கைவடிவேல்
 வாழிதூவி நீடுதோகை வாழிமேவு வேழமாதா
 வாழிவாழி தூயகான மான்.

(103)

திருப்பழனி வெண்பா முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ தண்டபாணி துணை.

பழனிவெண்பாவந்தாதி.

—:0:—

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

மதிமென்பூ நந்தனமேல் வந்தூர் பழனிப்
பதிவெண்பா வந்தாதி பாடத்—துதிபுரிவாங்
காமக்கோட் டத்தி கலசமுலைப் பாலருந்துந்,
தாமக்கோட் டத்தி துணை.

நூல்.

கார்தாங்கு பூமநங்கள் காமரங்கள் பாடிவரு
சீர்தாங்கு வண்டுவிவப்பத் தேன்பிலிற்றி—நேர்தாங்கு
வண்மைப் பழனிமயில் வாகனா நீயெனையா
ஞண்மைத் துணையாக வுற்று.

(1)

உற்றூர்பெற் றூர்பிறரா லுண்டோ வுறுதிமிகக்.
கற்றூர்மற் றுருங் கணிந்தேத்தும்—பொற்றூர்
வடிவேற் குகாபழனி வள்ளால் களைக.
ணடியேற்கு நின்னருளே யாம்.

(2)

ஆமைப் புறவடியா ராசைக் கடலுமுந்துந்
திமைப் புலையேனைத் தேற்றையோ—மாமைக்,
கழனிக்குகாமுக் கணிகடந்த தேன்பாய்
பழனிக் குகாகுடைக்கண் பார்த்து.

(3)

பார்த்துயரு மேலைப் பசும்பொற் பதித்துயருந்,
தீர்த்துயரு நின்னைத் தியானித்தும்—பேர்த்து
முனமலையி னென்னும் வயற்பழனிக் கந்தா
தினமுநிலை நிற்கவருள் செய்.

(4)

செய்ய வுனது திருவடிபோற் றித்தமியே.

னுய்ய விரைவி னுளந்தெளிப்பாய்—துய்யவடி.

வேலா பழனி விமலா அமைபின்று

பாலா ததியினுவப் பா.

(5)

பாவலர்கூழ் தென்பழனிப் பண்ணவா விண்ணவர்கைப்

பூவலர்கூழ் நின்னருமைப் பொன்னடியை—மேவலந்தாங்

காம முதலாய் கடலெப் படிக்கடந்து

மாமவுன வாழ்வுபெறு வார்.

(6)

வார்கமுகின் மாகமுகின் மன்னுபழ னிக்குமரா

நீர்கவலை மோகவலை சின்னவெனக்—கார்கதமந்

துன்னையல தென்னேசொல வுள்ள துநீ தள்ளவொண்ணு

தென்னேவகை தன்னையறி யேன்.

(7)

ஏனையா வன்ம மிரக்கமிலே யுயிணி

னூனையா தென்னையுன்னை நண்ணுவிப்பாய்—வானை

யடரும் பொழிற்பழனி யாண்டவா வீண்டெவ்

விடருந் தவிர்த்தருளி யே.

(8)

ஏதுமறி யாதுழலு மேழைநா னென்னினுமென்

மீதுதய வேபுரிய வேனையிது—நீதுணையென்

துற்றேன் பழனி யுடையா யபிற்படையாய்

மற்றேன் பராமுகஞ்சும் மா.

(9)

மாதாபி தாகுருதெய் வங்கனொலா மிக்கெனக்கு

நீதா னெனைவிலக்க நீதியன்றா—லாதாரம்

வேறுணர்கு லேன்பழனி வித்தகா வெவ்வினையை

நீதுசெயல் வேண்டுமின்றே நேர்ந்து.

(10)

நேர்ந்துனது நாம நிகழ்த்துமெளி யேன்பவநோய்.

தீர்ந்துவிட நீகருணை செய்குவாய்—சோர்ந்து

பராமுகமா யுற்றாற் பலர்க்கும் பழனிக்

குரகவடிவே லாபழிப்பா கும்.

(11)

கும்பிட் டிறைஞ்சாக் கொடியேன் குணமிவ்வான்

வம்பிட்ட கொங்கைமின்னார் மா லுழந்து—வெம்பிப்புகண்

ணை னெனினு மறிவுதிருத் திப்பழனிக்

கோனே யெனையடிமை கொள்.

(12)

கொள்ளித் துளையெழும்பாய்க் கோரநோய்க் கஞ்சமெனைத்
தள்ளிற் பழிபுனைத்தான் சாராதோ—வள்ளிக்கு
மண்டா தமிழ்ப்பழனி நாதா வுனக்கபயங்
சண்பார் கருணை கணிந்து.

(13)

கனித்தகணி யின்பொறையாற் கற்புடைமா னூர்
குனிந்தவணி கோக்குதருத் கொம்பர்—முனித்திலாச்
சிந்தமுது வண்டு தெவிட்டியிசைக் கும்பழனித்
கந்ததமிழேணமுற்றுங் கா.

(14)

காவிகுழ் வாவிக் கழனிப் பழனிவள்ளால்
பாவிரா நென்னினுங்கண் பார்த்தருளித்—நீவினையை
மாற்றுவது நின்கடமை வஞ்சிப்பா யாகுலெனைத்
தேற்றுபவர் நீயலதார் செப்பு.

(15)

செப்புக் களிம்புவல்லோர் தீர்ப்பதுபோ லென்னிதயுத்
துப்புக் களைந்துணையே தோத்திரிக்கு—மப்புத்தி
தந்துகதி காட்டச் சமயமிது மாமயிலில்.
வந்துபழ னிக்குகதே வா.

(16)

வாவா வினித்தா மதியேல் வயற்பழனித்
தேவாதி தேவ சுகாமணியே—நீவாது
பண்ணு வதுமுறையோ பாவ முனக்கிலையோ
நன்னு முனத்தடிமை நான்.

(17)

நான்முகனு மான்முதல் நல்லோர்மற் றெல்லோரும்
கான்மருவு தேன்மலர்தாய்க் கைகுவிக்க—மேன்மைதரு
தென்பழனி யின்பச் செழுஞ்சுடரே நீயெனையா
னென்பமனு காமலெப்போ தும்.

(18)

தும்பிமுரல் சோலைபுடை சூழ்ப்பழனி வாழ்பரம
வெம்பிணியி லென்னை விடலாமோ—நம்பி
புனக்கபய மென்றானு மோகோ விரங்கா
முனக்கபட மென்னசொல்லு வாய்.

(19)

வாய்துதிக்கச் சென்னி வணங்கக் கரங்கடொழத்
தூய்துபெற்றுச் சித்தமுனைச் சூழ்ந்துருகப்—பாய்திறைப்பொற்
கஞ்சமறித் தென்பழனித் கார்த்திகே யாநியமித்
தஞ்சலெனத் தேற்றியெனை யான்.

(20)

ஆனிமுக னாதி யவுணரையெல் லாமடர்த்த
யீனியெனு நீயெனது வெவ்வினையைத்—தூனியெய
மாட்டாயோ வஞ்சனையேன் வாழ்பழனி ஷேன்முருகா
காட்டாயோ நல்ல கதி. (21)

கதநீ யலாதிலைசங் காரப் பழனிப்
பதிஞான பண்டிதவிப் பாவச்—சநிநோயை
நீப்ப தரிதோ நினைவின் படிக்கெண்ணைக்
காப்ப துனது கடன். (22)

கடனே படாது கலிநோய் தொடாது
திடனே விடாதெனைநீ தேற்றி—புடனேயாட்
கொண்டா லதனும் குறைவுனக்குண் டோபழனித்
தண்டாபு தாருகநா தா. (23)

தாமதியே லென்னாற் சகிக்கமுடி யாதுதுயர்
நீமதியே னென்னினுநான் நேறியுய்ய—நீமதியே
நட்டமுனக் கென்னதனி நற்பழனி யப்பாநின்
னிட்டமனைத் தும்பிறிதொன் றில். (24)

இல்லாமை யில்லாமை யெவ்வளவும் வெவ்வினேநோய்
புல்லாமை புள்ளம் புலராமை—நல்லாமை
மல்குபுனல் சூழ்பழனி வாசமுரு கேசவரு
ணல்குசலி யேலெனையிந் நாள். (25)

நாளின் பகையிலக்கி னப்பகைரா சிப்பகைபல்
கோளின் பகையெக் கொடும்பகையும்—வாளின்கட்
குஞ்சரிபங் காபழனிக் கொற்றவா தீர்த்தென்னது
நெஞ்சுகநின் றேயருள்வாய் நீ. (26)

நீயே கலியுகத்தி னிச்சயதெய் வம்புவிக்கோர்
தாயே யெனவந் தனையன்றோ—நோயேகச்
செய்யா யெனினுனந் தென்பழனி மேவியவென்
னய்யா வருளினர்மூற் றார். (27)

ஆராரோ முன்னின் னருளடைந்துய்ந் தாரெனவிப்
பாராரோ துஞ்சொற் பழுதேயோ—நேராக
வென்னமுறை யிட்டு மிரக்கமிலை யேபழனி
மன்னவிது தன்மமன்றாள் வந்து. (28)

வந்துலவு பஞ்சாய் மனதுசுழ லாதுறுதி
தந்துபிணி தீர்த்தானின் றுப்தந்தை—நொந்து
சிடுப்பாரோ தென்பழனித் தெய்வமே வைது
தடுப்பாரோ காதலிமார் தாம்.

(29)

தாம்பார் வலைவிழ் தனிமான்போன் மாலுழந்து
சோம்பா தறிவு துலக்கியே—பூம்பாத
சேனைதரல் னேண்டுந் திருப்பழனிச் செல்வகின்னல்
யாவைமுடி யாதனைவ யா.

(30)

யாமுந் தலைவணங்க யாணர்வண்டு பாடுபொழில்
சூழந் தாழிப்பழனித் தோன்றலென்—ஹாழ்வினேநோய்
திரே கருத்தைத் திருந்தே யருட்கண்ணற்
பாரே யுனக்கென்கோ பம்.

(31)

பம்புபுனல் வாவிப் பழனிப் பிரானேயென்
வெம்புபிணி நீதவிர்க்கா விட்டாலிவ்—வம்புபிதா
னேனுசொல்லா துன்னையுதி லென்னநமக் கென்னிலொரு
போதுமெய்யா மோநின் புகழ்.

(32)

புகழ்த் தெரியாத புன்மையெனன் றென்னை
யிகழ்த் தகாதுநின்பா லென்றுந்—திகழ்பத்தி
நாட்டவமைத் துப்பழனி நாயகா நீயிதய
வாட்டமொழித் தான்சலியா மல்.

(33)

மல்லார் புயப்பழனி மாமுருகா நெஞ்சமென்ன
கல்லா சிறிதுங் கரையாதா—பொல்லாத
வேளைபல பாவகின்னல் வெல்லமுடி யாதனவா
தானேநினை வேனையின்னே தாங்கு.

(34)

தாங்கச் சிவிலையா சார்த்தற்கு தொலையா
தீங்கச்ச முந்தித் திடன்மலையா—பூங்கச்சிட்
டோங்குதனப் பொன்மா துலாவுபழ னிப்பதியா
சீங்குவரத் தாமதிப்ப தென்.

(35)

என்னு லினிச்சுகிப்ப தெப்படியப் பாவருத்த
முன்னல் விலக்குவதற் கொண்ணதோ—பொன்னுடு
காத்தாயே தென்பழனித் கந்தா வடியரிடர்
நீத்தாயே நெஞ்சுகத்தி னின்று.

(36)

நின் றுணையுண் டாகிலெந்த நீசரும்வெம் பாசவினை
வென்றுசுகம் பெற்று விளங்குவரா—லென்றுயரம்
பற்பலவு மற்பகலாப் பார்த்துமிரங் காததென்ன
பொற்பழனி யற்புதவிப் போது. (37)

போதுபல தூவியுனைப் பூசித் திறைஞ்சுகிலேன்
சாதுவென நீதி தழுவுகிலேன்—சூதுபல
கற்றேன் பழனிக் கடம்பநின்பேர் பன்னவுன்னப்
பெற்றேன் பொறுப்பாய் பிழை. (38)

பிழைத்தோ மவுணப் பிணிதவிந்தோ மெல்லார்
தழைத்தோ மெனவிபுதர் தாழா—மழைத்தொனியிற்
போற்றவடி வேலெடுத்த பொற்பழனி யப்பவெண்புன்
ணற்றவிது வேபருவ மால். (39)

ஆல்வளர்சுஞ் ஞான வரசின்ற பூங்குருந்தே
மேல்வளர்செந் நெற்பழனி மெய்ப்பொருளே—மால்வளர்புன்
னெஞ்சேன் வருத்தத்தை நீக்கிச் சுகந்தேக்கி
யஞ்சே லெனக்காத் தருள். (40)

அருள்சிறிது நீபுரிவா யாகிற் கொடிய
மருள்சிறிது மென்பால் வருமோ—தெருள்செறியு
மன்பர்புகழ் தென்பழனி யாறுமுக தேவவிரைந்
தென்பழைய வல்வினை தீர்ந்து. (41)

இன்றுதியொன் றுந்தெரியா தென்றுமுனி யேலெனைநீ
யன்றுதிரண் டென்புமுரு வானதன்றே—நின்றுபெருந்
தெய்வமதித் தாற்பழனிச் செல்வாமுற் றுதீவுண்டா
மெய்வழிபெற் றய்வகையை விள். (42)

விள்ளும் புதியமலர் மென்மணம்போல் விண்புவிமற்
றுள்ளும் புறமுநிறைந் தோங்குநின்பாற்—கொள்ளும்
விருப்பமக லாதருளி மெய்யுறுதி தந்து
திருப்பழனி வேலவினை தீர். (43)

தீர்த்தமனந் தம்படிந்தென் றெய்வம் பலதொழுதென்
பார்த்ததலம் தோறும் பவின்றுறைந்தென்—கார்த்திகைமுன்
னேந்தியமைந் தாபழனி யெந்தா யுனதருளாற்
சாந்தியமைந் தாசையரு தார். (44)

தார்புனைதோ ஞங்கமலத் தாளுந் தனிவேலு
மார்புறைநா லுஞ்சே வலுமயிலு—நேர்பொலியக்
காட்சிகொடுத் தென்னைமுற்றுங் கர்ப்பாற்றல் வேண்டுமினி
யாட்சியுடைத் தென்பழனி யாய் (45)

ஆயுங் கலைகற் றருந்தவஞ்செய் தாலுமுனைத்
தோயுங் கனிவெளிதிற் றோன்றுமோ—தாயுங்
பிதாவுமென நீயருளிப் பேணினல்லாற் செம்பொற்
பதாபழனி வேலா பணி. (46)

பணியெனக்கு நின்னைப் பணிவதுவே யாகத்
துணிவுமுற்று நங்கித் தொடர்ந்த—பிணிநொடிக்குண்
மாற்றிப் பழனி வரகா வருள்சேர்வி
டேற்றிப் புரப்பா யெனை. (47)

எனைத்துமுன தின்னருளா லிங்கியங்கு மென்ற
லுனைத்தவிர வேறுபொரு ளுண்டோ—வனைத்துமொரு
நீயே யெனையன் னியனாச்செ யேல்கவுரி
சேயே பழனியர சே. (48)

சேவியே னின்னைவலஞ் செய்யேனை யோகொடிய
பாவியே னானைப் படியுய்வேன்—மேவியேனை
யாளாயோ தென்பழனி யப்பாவின் ணப்பமொன்றுங்
கேளாயோ வுள்ளங் கிளர்ந்து. (49)

கிளர்ந்துவட மேருவையுங் கிழடக்கி மேன்மேல்
வளர்ந்துகடல் சீறி வரினாந்—தளர்ந்துகிடாச்
சித்தருங்கா னாதவனைத் தென்பழனி யப்பாநா
னெத்தரங்கா ணப்பெறுவே னிங்கு. (50)

இங்குமுளா யங்குமுளா யெங்குமுளா யென்பதனாற்
பொங்குபுரா னாகமங்கள் போதுமோ—மங்குதறிர்
வேதமுமெய்ப் பாமேசின் மேன்மைபக ரப்பழனி
நீதவுனக் கேது நிகர். (51)

நிகர்விகளாய் நீதிநெறி நின்றதுதி யென்றும்
பகர்பேரியோ ருள்ளுறைபொற் பாதப்—புகர்மதமால்
யானைதுணை வாபழனி யவ்வனவே லாதமிய
னேனையினி நீவஞ்சி யேல். (52)

ஏலா தனவுநமக் கேலுமென வென்னிதய
மாலா யுழன்று வருநுமத்தோ—மேலாங்
கந்தேதுவதனியெக் காலம் பழனிப்
பதியாய் பரிபாலிப் பாய்.

(53)

பாயும் புலனைப் பலவழிசெல் னாதட்கி
வாயுந் தனுவு மனமுமொத்து—நோயுந்
துயருமகன் றுன்னைத் தொழப்பழனிக் கந்தா
தபவுபுரிந் தானொனைநிந் தம்.

(54)

தம்பமுமிர்க் கெல்லா நின் றாலது வேறில்லை
யிம்பரெனைக் காக்கவுனக் கென்னதடை—யம்பழனித்
காங்கேயா வள்ளி கணவா வினிச்சிந்நூந்
திங்கேயா வண்ணந் திருத்து.

(55)

திருத்துவசத் தோகைச் செழுப்பழனி யாயென்
கருத்துவசத் தோகைக் கனிகைவப்—பொருத்து
மயக்க வலையும் வருத்தும் பலகா
மியக்க வலையும் விட.

(56)

விடத்தாலோ தொல்லை வினையாலோ வீண்சங்
கடத்தாலோ மாதர் கலனி—நடத்தாலோ
வேதின லோவினைந்த விந்நோயாற் றேன்பழனி
யாதிபா தீர்த்துரனுண் டாக்கு.

(57)

ஆக்குலமும் பொன்னுட் டவர்குலமு மன்பர்களின்
மாக்குலமுந் காக்குநெடு மான்மருகா—தாக்குலமு
மன்னபுயத் தென்பழனி யப்பா வுயேயன்மே
லென்னவெறுப் பின்னமுடீ டேற்று.

(58)

ஏற்றுநடையான ரெனினும் பிணிப்பட்டா
லாற்றுவது சாவ வரிதன்றோ—போற்றுவது
மோராய்நா னென்னசெய்வே னோகோ பழனியப்பா
தாராயோ தேகசகத் தை.

(59)

தையலா ரும்பிறருந் தாமொவ்வோர் தன்மையெண்ண
மையலா ரும்பிணிக்குள் வாடுவனோ—மொய்யவர்க்குழ்
நந்தவனத் தென்பழனி நாயகா நீயெனையா
விந்தவனத் தந்தவிர்த்தே யிண்டு.

(60)

ஈண்டுகட வுட்புலவோ ரின்கவிக ளெத்தனையோ
பூண்டுவார் கின்றநின்மேற் புன்மையினேன்—வேண்டுவன
பாடினுமின் பாமா பழனிக்குகாரியே
வாடினவென் பாற்கருணை வை

(61)

வைவார் தமைபுயர்த்தி வாழ்த்துநரை வாட்டுவது
சைவா கமதெய்வ சம்மதமோ—கைவேழ
மூர்பழனி வேன்முருகா வுண்மையறி யேனருளித்
தீர்பழைய வெவ்வினையார் திங்கு.

(62)

திங்குதலை வள்ளிபுணர் தென்பழனிக் கந்தாநா
னேங்குதலை நீசிறிது மெண்ணிலையே—யோங்குதலை
மீது விதியெழுத்தை வெவ்வதரி தென்னிலுனைக்
கேது மகிமை யியம்பு.

(63)

இயம்புயலி னாங்காங் கிசைக்கும் பழனிச்
சுயம்புமுரு காகிடங்கிற் சோர்ந்து—சுயம்புகல்போற்
பந்தபா சத்திடைவிழ் பாவினே னைப்புரப்ப,
தெந்தநா ளந்தோ வினி.

(64)

இனிக்கவுப சார மியம்பியுடம் பெல்லாம்
பனிக்கமுழு நாவும் பதறத்—துனிக்கயவர்
தம்பா லலைந்து சலித்தே னருள்பழனி
வம்பார் கடம்பா வளம்.

(65)

வளர்கின் றதுகவலை வாட்டுகின்ற தாசை
துளர்கின் றதுமனது சால—வுளர்கின்ற
வண்டுவாஞ் செச்சையணி மார்பபழ னிக்குகநின்
றெண்டுநான் கண்டு திடஞ்சொல்.

(66)

சொல்லும் பசுங்கரும்புஞ் சூழ்பழனி யாய்முறையிட்ட,
டல்லும் பசுவு மலருவனே—கல்லு
மிரும்புமுரு குந்தயவே னில்லைபுனக் கென்மேல்.
விரும்புவின தந்தாள் விரைந்து.

(67)

விரைமலர்தா விக்கனியை மென்றளிர்க்கைக் கொண்டு
வரைவில்லகனீர் பொங்கு வணங்கு—நிரைநிரையே
பூசையன்பர் போலும் பொழிந் பழனிப் புங்கவவென்
யானையின்று தீர்த்தருள் செல் வம்.

(68)

வம்புலவு நின்மலர்த்தான் வாழ்த்துநர்க்கெல் லாம்பழனி
யம்புனித பண்டிதனீ யன்றியுண்டோ—நம்பும்
வகைமருந்தே னுங்கனவில் வந்தா கிலுஞ்சொன்
மிகையுறுந்தி நோப்தொலைய வே.

(69)

வேற்று மருந்தேன் விபூதியொன்றே போதாதோ
தேற்று நருண்மாத் திரமிருந்தாற்—காற்றுலவு
பஞ்சாமே நோயனைத்தும் பார்த்துப் பழனிவள்ளா
லஞ்சாமே யாள்வ தறன்.

(70)

அறக்கொடிதே செய்வ தழகா வுனக்குக்
குறக்கொடிசே ரும்பழனிக் கோவே—மறக்குடல்
துன்பமெல்லா மின்னே தொலைத்துத் தொழுதுய்ய
நின்பதமே நல்கியென்முன் னில்.

(71)

நில்லா தனபலவு நிற்பனவென் றேமயங்கீக்
கல்லா தவரிற் கடைப்பட்ட—பொல்லாத
வெண்ணையுநீ காப்பாயோ வெப்படியோ பொற்பழனி
மின்னியில்வே லாவுணரேன் மெய்.

(72)

மெய்யோ மழைமின் விபவம் புனற்குமிழி
யய்யோ நினைவ தனேகவிதம்—பொய்யோதி
வீணான் கழித்தேன் வினைநீர்த் தருள்பழனி
வாண குறித்த வரம்.

(73)

வரம்பிலடங் காதுபொல்லா மாயா விகாரந்
திரம்பிறிதொன் றின்றித் திகைத்தே—னிரம்புசெழுஞ்
செச்சைப் புயபழனித் தேவே யெனைத்திருத்தி
யிச்சைப் படிக்குவர மீ.

(74)

ஈயுமெறும் பும்புன் னினமுநரி யும்பலபேய்
நாயுமருந் தூனுடம்பை நானென்றே—யோயுங்
கருத்தினே னைப்பழனிக் கற்பகமே முற்றுந்
திருத்தினல் வாழ்வுறுநின் சீர்.

(75)

சீர்தனோசுன் றுங்கவிபோற் றென்பழனி யப்பாநான்
பார்தனிணிந் திக்கப் படுவேனோ—நேர்தழுவுந்
தன்மையிலவைத் தின்மைபிணி சஞ்சலமெ லாம்விலக்கி
கன்மமவினோத் துண்மைநிலை நாட்டு.

(76)

நாட்டுள்ள செல்வர் நகைக்க நகைப்படுசொற்
 கேட்டுள்ள மொல்கிக் கெடாமலுனை—வேட்டுள்ள
 ஸுதநிஷி நீதருவாய் மும்மைத் தமிழ்ப்பழனி
 நீதருக நாதனை நீத்து. (77)

நீத்தமெவை யும்பொன் னிரைகொழிக்குந் தென்பழனி
 யாத்தவிட முண்டுபுவி யண்டமெலாங்--காத்தகிவ
 சம்புகத னீகொடுமை சாதிக்க லாகாது
 நம்புமெனை யான்வாய் நயந்து. (78)

நயந்துயர்தோன் றுதமன ஞானிகளு மெய்தி
 வியந்துபரா வும்பழனி வேந்தே--பயந்துசதா
 வாடுவனோ நோயான் மருந்துமருந் தென்றுசம்மா
 தேடுவனோ தேற்றுகிவந் தே. (79)

தேவரிடம் கீரன் கிறைநீக் கிளையொருபெண்
 கூவவெதிர் வந்தனைசெங் கோல்வழுதி--தாவசு ர
 முன்பகலச் செய்தாய் முதல்வபழ னிக்குகுவென்
 னுன்பமிதைத் தீர்ப்பதரி தோ. (80)

தோற்றி யருணகிரி துன்பந் தனைத் துடைத்தாய்
 தேற்றி யயனைச் கிறைவிடுத்தாய்--யேற்றிமுனம்
 பொய்யா மொழிப்புலவன் போற்றவந்தாய் தென்பழனி
 யையானென் பாலே னடம். (81)

அடங்கவில்லை யாங்கார மாறவில்லை கோப
 மடங்கவில்லை மாச்சரிய வன்மை--தொடங்கவில்லை
 சித்தந் தவம்பழனிச் செல்வவினி நானுய்வ
 தெத்தந் திரங்கொண் டிருந்து. (82)

இருந்துறவோ பூணவறி வில்லைநல்லோர் பாலுந்
 திருந்துறவோ கோகிறிதுஞ் செய்யேன்--வருந்துறவோ
 வினை பிறப்பித்தாய் மெய்ப்பழனி யப்பவென்னைப்
 பேணே தணியே பிணி. (83)

பிணியவிழ்செந் தாமரையும் பிந்துனது பாதப்
 பணிதழுவும் பத்தி பழுத்துத்--துணியுமனந்
 தந்தா தரிஞான தண்டாயு தாபழனித்
 கந்தா கருணா கரா. (84)

கராமடுவிற் பற்றக் கலங்குங் கயம்போல்
விராவுதுயர்க் குள்ளாய் மெலிந்தேன்—குராவடிவே
லப்பா பழனிக் கதிபா கரையேற்றித்
தப்பா தருளுனது தாள். (85)

தாள் மதங்கந் தழங்குபழ லிக்கருணை
யாள் மதங்கொண் டலைந்தேனை—நீள்
வருத்துவது நீதியன்று வாழ்த்தன் பினரு
டிருத்துவது தானே யிதம். (96)

இதனு விதுவினாய் மென்றறியே னுக்குள்
பதசேவை நல்கப் படாதோ—முதலாள்
நீயென்ன செய்தாலு நின்றபருமை தென்பழனித்
தாயன்ன ஞானோதயா. (87)

தயாநிதிரீ யென்பதுதான் சத்தியமே யானால்
வியாதிபிண லென்னைமெலி விகை—நியாயமதோ
சொல்லாய் விரைவிற் சுகந்தரவேண் மும்பழனி
வல்லாய் தகாதுவன்கண் மை. (88)

மையற்குள் வீழாது வன்பிணிதோன் றுதுமருண்
டையக் கனவி லழந்தாது—நையச்ச
மில்லா துணைமறவா தெங்கள்பழ னிக்குகபோய்க்
கல்லா துறவருளுக் கம். (89)

கம்பித்த பாவிமனங் காட்சிபொருந் தித்திருந்த
வெம்பித்த மேமுதனோய் விட்டேக—நம்பித்த
பத்தர்புகழ் தென்பழனிப் பாலதண்ட டாணிபெனு
முத்தவருள் செய்தளரா முன். (90)

முன்னே மகிமைபல ழுடருங்கா ணச்செலுத்திப்
பின்னே திருவுளமேன் பேதித்தாய்—நின்னேன்மை
யாரறிவர் தென்பழனி யாறுமுக தேசிகவென்
கோரவினை தீரவருள் கூர். (91)

கூரியவே லாபழனிக் கோலா கலசீலா
வாரியபா லாமெய்க் கனுசூலா—காரியநா
னொன்றுமறி யேன்வழுக்க ளுள்ளனவெல் லாந்திருத்தி
நன்றுதுதி யென்றுதுதி நல்கு. (92)

நல்குரவும் வல்லினைபு நைவருள் செய்யவிகள்
புல்குரவும் வெட்சியும்பைம் பூங்கடம்பு—மல்குரவுத்
துங்கா பழனிச் சுகாதெய்வ யானைவள்ளி
பங்கா வளர்சிற் பரா.

(93)

பராபரமா யல்லாய்ப் பகலாய்ப் புவன
சராசரமாய் மேலாய்த் தனியாய்—நிராமயமா
யுற்றுநீ யொன்று முனைராப்போன் ருப்பழனிக்
கொற்றவா நிற்குகொழுங் கோ.

(94)

கோபமுண்டா னோர்பாற் குணமுண் டெனுமுலக
நீபரிந்தே யாளா நிலைமையென்ன—தாபமொன்றோ
வெத்தனையென் னோதுவன்பா நெங்குமில்லக் கும்பழனி
வித்தகநின் பார்வைவைபென் மேல்.

(95)

மேலறியேன் கிழறியேன் மெய்யறியேன் பொய்யறியேன்
மாலறியேன் போத வழியறியே—ஊலறியே
ஊன்னை யறிவதெவ்வா னோங்குபழ னிக்குகுவென்
முன்னை வினையை முனி.

(96)

முனிவரத வாலை முடிக்கும் பழனித்
தனிவரத வாலை தயவு—கனிவரத
னத்தங் கமய நகைபுனைநின் ருனிலென்னுள்
னொத்தங் கமய வுடன்.

(97)

உடலிலுள நோயுமுள்ளத் துட்சஞ் சலமுங்
கடலிலெழு செங்கதிரைக் கண்ட—மிடலிருள்போ
லின்னேவிட் டேகவரு ளிற்குபசா ரம்பழனி
மன்னே நிற்கென்ன மொழிவல்.

(98)

வல்லே யருள்சரந்து வந்துவகை யேதேனுஞ்
சொல்லே சொலியுட் டொர்தணியே—நில்லையென்
சித்தமிசைத் தென்பழனித் தேவசே னுபதியா
முத்தமநிற் கென்னகுறை யும்.

(99)

உம்பரிடர் தீர்த்தனையென் றுண்மையா கத்தெரிந்தா
லிம்பருய ரும்பழனி பெய்மானே—நம்பவருஞ்
சீருலவா நின்றபிற தெய்வந் தொழுதுவணங்
காருனையே சேர்வரம்பயங் கா.

(100)

வாழி

மின்பரவு கார்வாழி விண்வாழி மண்வாழி
யன்பர்குலம் வாழி யருள்வாழி—தென்பழனி
வாழிதமிழ் வாழிசுகன் வாழிபன்னி மார்வாழி
வாழியயில் வாழி மயில்.

பழனி வெண்பா வந்தாதி முற்றிற்று.

பழஞபுரி மாலை.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கடலுண்ட கார்திரு மால்வடிக் தேலுயில் காட்சியின்மீ
தடர்கின்ற வார்பொழில் சூழ்பழ னுபுரி யாண்டவற்குத்
தொடரன்பி னோத்தமிழ் மாலை புணையத் துணைவருவ
திடகும்ப சோழித வைங்கரக் குஞ்சரச் செஞ்சரணே.

நூல்.

கிரிபோலும் வாகுமுன் னுலங்கை வேலுங் கிரீடமும்பொற்
புரிநூலு மார்பமுஞ் சண்முக மும்புனை பூங்கடம்பும்
பரிமாம யூரமுஞ் சேவலுந் தோன்றவென் பாலணுகி
யரிதான சேவைதந் தான்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(1)

பரிபுரமோலிடு நின்னிரு சீதன பாதமலர்த்
தெரிசன மேழை யடியேன் பெறவருள் செய்வதென்றோ
விரிதிரை வாரியி னூடே யனந்தன் மிசைத்துயில்கு
ரரிமரு காமுரு காபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(2)

எப்பா விகளுனைப் பாடினும் பாட்டுக் கிரங்கியவர்
தப்பா நவைபொறுத் தாள்வதன் றோமுறை சஞ்சலத்துன்
வெப்பா நனற்புழு வொப்பாக நீயெனை விட்டுளதே
னப்பா மனவெறுப் பாபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(3)

சாலோக ஷின்ப முதற்பத னான்குந் தரற்குரிய
நீலோக பண்டித நென்றாணிற் கென்பிணி நீக்கரிதோ
மாலோ னயன்புகழ் வேலோய் தரள மணிவளைகா
லாலோல மென்புனல் சூழ்பழ னுபுரியா ண்டவனே.

(4)

ஈராறு கண்பெற் றிருந்து மவற்றென்றி லேனுமெனைப்

பாராம லேனிந்த வன்கண்மை சாதிப் பதுபடித்தாய்

நேராகு மோவிது தினத யாநிதி நீயெனப்பின்

ஓராகி லுஞ்சொல்ல சோபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(5)

பாவக் கலியுக காலத் தினும்பற் பலமகிமை

மேவக் கருணைமிகு தெய்வ நீயன்றி வேறுஎனதோ

காவச் சமுழுட் கவலைபுந் தீர்த்தெனைக் கானவள்ளி

யாவற் கிசைதுணை வாபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(6)

எத்தனை விந்தைக ளோவடி யார்பொருட் டேனினித்து

முத்தல முந்தொழ நின்றோய்க்கென் னெண்ண முடிப்பரிதோ

சித்த மிரங்கி யருள்செஞ் சடைக்குள்வெண் டிங்கன்புனை

யத்தர் தரும்புதல் வாபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(7)

இன்னம் பராமுக மாயிருந் தாலதி லெய்துகின்ற

சின்னம் பலவு நினக்கே யெனக்கல்ல தீங்கொழிப்பாய்

பொன்னம் புயந்தனி னுஞ்சத் திரத்தினும் பொங்கியபா

லன்னம் புகழ்வினைக் கும்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(8)

காரண காரிய மாகியெங் கெங்குங் கலந்தபரி

பூரண நீயெற் கயலான தென்ன புதுமையறதோ

சீரண வாவெளி யேன்புன் மனத்தைத் தெளித்தருள்வா

யாரண வோ சைமிகும்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(9)

சற்றா கிலுமித் தமியே னுனது தயவுவரப்

பெற்றா லெவைபின் பெறுதன வெண்ணம் பிறழ்வதுண்டோ

முற்றா முலைபுமை பாலா தவத்தின் முயன்றுவினை

யற்றார் பெருந்துணை யாம்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(10)

உன்னை யலான்மற் றொருபெருந் தெய்வ முணர்ந்திலன்யா

னென்னை விடேலுனக் காளாக்கிக் கொள்வதி லென்னதடை

முன்னை விரோத முளதோ பொறைநின் முறைசிறியேற்

கன்னை பிதாருந் நீபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(11)

தினைத்துணை யேனுநின் சித்தமென் பக்கந் திரும்பிவிட்டால்

வினைத்துயர் தீர்வ தரிதோ பனிலெவ் வெயிலினுண்டோ

நினைத்த வரந்தமி யேற்கருள் செய்துமுன் னின்றிரட்சி

யனைத்துல குமபணி யும்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(12)

செனன் தொறுந்தெரிந் துந்தெரி யாமலுஞ் செய்துவந்த-
மனவஞ் சனைமுதற் பாவ மனேக வகையெனினுங்
கனலொன் றியபஞ் செனவவை தீர்த்தெனைக் காத்தருள்வா-
யனரஞ் சிதன்பர வழ்பழ னுபுரி யாண்டவனே:

(13)

கொடியேன் விவேகிகள் கூட்டம் புகேனென்பு கூர்ந்துருகிப்
படியேன் வணக்கமொன் றில்லேன்புல் லேன்பெண்கள் பா லுழன்ற-
மடியேன் முழுவஞ் சகிநா னெனினும் வழிவழியின்
எடியே னெனைக்கை விடேல்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(14)

போற்றுகி லேன்பத்தி னூனுகி லேனின் புகழ்பலகாற்
சாற்றுக் லேனெழுத் தாறுந் தெரிந்துச் சரித்துவினை
மாற்றுக் லேன்புன் மயக்கால் விளைந்த மனக்கவலை-
யாற்றுக் லேனென்னை யான்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(15)

எஞ்சலொன் றின்றி யெழுந்தவெங் காற்றி னிடைபிலவம்-
பஞ்சலைத் தென்னப் பகலு மிரவுப்பல விடய-
சஞ்சலன், சஞ்சத் தவித்தேனை நீயித் ததிநிருத்தி
யஞ், சலன் னுதரிப் பாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(16)

நாட்டுக்கொ ளாட்டுகொள நல்லறி வின்றி நடைபிசிக்
வாட்டுக்கொ ளாட்டகண் ணைவலைப் பட்டு மனத்துனது-
தாட்டுக்கொ ளுந்தெரி யாதுழல் வேளைத் தருணமிதி
லாட்டுக்கொ ள வேண்டுமை யாபழ னுபுரி யாண்டவனே:

(17)

எல்லாச் சுருதியு நின்னியல் பன்னி யிளைக்குமென்றிற்
கல்லாச் சிறிய ரினுஞ்சிறி யேனென்ன கணுரைப்பேன்-
பொல்லாத் துதியையுக் கொள்வா யெனக்குப் புலியிலுனை-
யல்லாற் புகலிலை காண்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(18)

சுன்றவ னுமைக் குழந்தை குழறினு மின்புறுதல்-
போன்றடி யேன்வெந் துரைக்குங் கருணை புரிந்தருள்வாய்-
தேன்றரு சோலைத் தமிழ்ப்பொதி யாசலச் செல்வன்முத-
லான்றவர் சேவிக்க வாழ்பழ னுபுரி யாண்டவனே:

(19)

பேராசை யென்னும் பிசாசு பிடித்துப் பிறப்பிறப்பொன்-
றோராம லுன்னடி யேன்பே துறுவ துனக்கழகோ-
சீராக வென்னைத் திருத்திக் கருணை செயவருவா
யாசாத வின்னழு தேபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(20)

துழில்வது முண்பதும் வினாள் செலப்புள் றொழில்வழியிற்
பயில்வது மன்றிமற் றென்றறி யேனென் பயந்தகீர்ப்பாய்
வெயில்விரி யும்பொற் கிசீடவிண் ணோர்சிறை மீட்டவெற்றி
யயில்வளர் செங்கைக் குகாபழ னாபுரி யாண்டவனே. (21)

தினந்தொறு நானிப் படித்துன்ப சாகரத் தேதனைத்து
மனந்தடு மாறிற் கரைகாண்ப தெவ்வகை வாழ்த்துமென்மே
வினந்தய வேன்வர வில்லை யுனக்குங் கெனைப்புரப்பா
யனந்த வினோதத் தமிழ்ப்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (22)

உனதரு ளாலடி யேற்கமை கல்வி யுணர்ச்சியனு
தினமுயர் வாயபி விர்த்தி பெறும்படி ரொய்க்கேழல்
கனவிதை தூவினர் கட்டகா காத்தல் கடமைகண்டா
யனக தயாநிதி யேபழ னாபுரி யாண்டவனே. (23)

கல்லையுந் தாழ்த்திய வன்னெஞ்ச வஞ்சக் கசுடரிடம்
பல்லையும் பாட்டையுங் காட்டும் படிதொடர் பாழ்விடியுந்
தொல்லையுந் தீர்த்தருள் வானோர் பயத்தையுஞ் சூரினமா
மல்லையும் போக்கி யுளாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (24)

வெவ்விய பாதக னானென் னினுநினை வேண்டுமென்றே
னெவ்விய வீசெய் யினுநின் பெருமை பெனக்கதெனென்
செவ்விய மாதவர் சிந்தையி னன்றிச் சிறியதொழி
வவ்வியர் பாலனு காய்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (25)

கையா லுனைத்தொழச் சென்னியி னாலுன் கழல்வணங்க
மெப்பா யடிக்கடி வாக்காற் றுதிக்க விதித்துமன
நையா வியற்கையு நல்கினி யென்னை நழுவவிடே
லையா வுனக்கப யம்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (26)

தொடைக்கல மங்கைய ராசையைப் போலுட் டினைக்கவல்ல
புடைக்கல மொன்று மிலைப்பினுந் துன்பங்கள் பற்பலவுந்
திடைக்கல கம்புரி கின்றன நானெளி யேனினிநின்
னடைக்கல மஞ்ச விடேல்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (27)

கவிராஜ னென்றொரு பேரிட்டிந் நாவரைக் கண்ணியமாய்ப்
புவிராஜ ருஞ்சொல நீவாழ்வித் தாயது போலுமுந் துந்
தவிராம லென்றனைக் காப்பதுன் பாரந் தகார்மனத்து
வவிராத செஞ்சுட ரேபழ னாபுரி யாண்டவனே. (28)

வன்றுய ரக்கடல் வாய்த்துநம் பாபென் மனமலைந்து
கன்றுமி தற்கினி பென்னசெய் வேனெனைக் கூத்தருள்வா
யின்னுமு னக்கப யங்கால னுலெளி யேன்கலங்கு
மன்றுமு னக்கப யம்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(29)

ஓதா ரனந்தரன் னேரென் னாமுமுடித் துள்ளிருந்தாய்
காதார வென்புன் கவியையுங் கேட்டுக் கடைக்கனிகின்
பாதார ஷிந்த மலதெளி யேனையொப் பார்க்கினிலே
ருதார மொன்றுள தோபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(30)

பொருணடி நல்ல புவிநாடி மாதர்புன் போகமெனு
மருணடி யல்ல னுழந்தேனிக் கால வரையினிரான்
தெருணடி யையரின் சேவடி நாடிச் சிவகிரிசூழந்
தருணடி யுய்வதென் றோபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(31)

தஞ்சம் பிறிதிலை நாயேற்கு நின்மலர்த் தானாயன்றி
வஞ்சம் புரிவது நீதிக்கொன் மாயை வசத்தலைந்து
நெஞ்சம் பகலு மிரவுநொந் தேனெனை நீபுரப்பா
யஞ்சம் பகில்வயல் சூழ்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(32)

கெஞ்சா தவரையுங் கெஞ்சி யனேக கிலேசமுற்று
நெஞ்சா னதுநொந் திடவச மோநம்பி னேனிநிரான்
பஞ்சா னனசொற் பனவேழம் போற்கடன் பாட்டையுன்னி
யஞ்சா தெனைப்புரப் பாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(33)

மடிமைசண் டாள ருறவு வியாதி மனக்கவலை
மடிமைமெவ் பாவ னின்தொட ராமல் விலக்கமுற்றுகுங்
குடிமைசுன் றுவருட் செல்வமெய்க் கல்வி கொடுத்தெனைநீ
யடிமைகொண் டாதரிப் பாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(34)

வாயிற் பிறர்மதிக்கப் பேச வேன்சில: வார்த்தையவை
யோயிற் பழைய படியே மயங்குமென் னுள்ளமந்தோ
தாயிற் கருணை சுரந்தெனை யாதரி தாமதிப்பா
யாயிற் கவலை பொறேன்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(35)

இகபர மென்பதும் சீவேசுர ஜகத் தென்பதும்வாய்ப்
புகல வருஞ்சுகம் போலைய மின்றிப் பொருநுணரேன்
சுகல விதங்களுங் காட்டி யெனக்குகின் றுளருள்வா
யுகணி தடம்புறஞ் சூழ்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(36)

தத்துவ முற்றும்வி சாரிக்கி லேன்சமர்த் தாற்சிலரை
யெத்துவ தற்கு நினைத்தேபன் னுள்கழித் தேனினையப்
பித்துவி கற்பமி திற்றீரு மோதவப் பேறருன்செய்
யத்துவி தப்பொரு ளேபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(37)

பேசுவ தொன்று நடப்பதொன் றாகமுன் பின்மறந்து
மாச ளாமுந்திய நாயேற்கு முய்யும் வகைபுகல்வாய்
பூசுசு கந்த மொடுத்தமி மேந்திப் பொதியடிலை
யாகுக மெங்கு முலாம்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(38)

பூசுர மோருட மோவென நிம்மிப் புடைத்தமுலை
மாதர வாவின் மயங்கா திருக்க மனவுறுதி
நீதர வேளை யிதேவெறுத் தாஸினி நின்னையன் றி
யாதர வாற்சொலய் யாபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(39)

சாதி சுனஞ்சமு சாரமெல் லாம்பணர், தான்மிகுந்த
போதிசை யுங்கை மெலிந்தாலுன் டோவெறும் பொய்யுறவு;
நீதின முந்துணை யென்றடைந் தேனன் னிலையில்வைப்பா
யாதி யினங்கும ராபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(40)

மதமோக டம்ப வகையால் விளைவை மறந்துபல
விதகா ரியங்க டொடங்கி வறிதின் மெலிசுவனே
பாதசேவை தந்து பரிபாஸிப் பாயெனைப் பல்புகழ்சே
ராதளாடை யன்குழந் தாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(41)

சொல்லற் கமைசுவ தல்லபொல் லாமனத் தொல்லையதை
வெல்லற் குபாயமொன் றுங்கண்டி லேனின்த வேளையிலுன்
மல்லற் பதும மலர்த்தான் வழுத்த வரங்கொடுத்தென்
னல்லற் பினிதவிப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(42)

ஒருமட மான்முரு காமுரு காவென் றுரைக்கமுன்னோர்
வருகரு ணாகிதி யாகிய நீயெனை வாட்டுவதென்
றருமமி கோபரி பாஸிப்ப துன்கடன் சங்கடந்தீர்த்
தருதினி லேயிருப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(43)

உருளவெற் பேறு மருண கிரிக்கெதி ரோடிவந்து
தெருளமுற் போதுப தேசுத்த நீயித் தினத்தெனியே
விருளகற் றுதிரங் கரதிருக் கின்றதென் னென்னையுங்காத்
தருளவுற் றற்குறை யோபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(44)

விசைய கிரித்துரை நாளி லனேக விசேடமிந்நாட்
 டிசைய நடத்தினை நீயென் பதுநிச மேற்சகல
 வசையு மொதுக்கி யெனைக்காப்ப தென்ன மலேகொ ளுனக்
 ககைவின் மனத்தர் தொழும்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(45)

யலையாள முற்படு நாட்டிடை மூடர் மனத்துமெய்தித்
 தொலையாத வற்புத மாங்காங் கியற்றத் தொடுக்கணநன்
 னிலை நீ யெனக்களித் தாலெவர் வைது நினைத்தடுப்ப
 ரலையா தினிப்புரப் பாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(46)

இன்புதன் பங்க ளிருவினை யால்வரு மென்னின்மற்றோர்
 னன்பெருந் தெய்வ மகிமையென் னேயுள்ள வாறுணர்த்தி
 நின்பதந தந்தெனை யீடேற்றல் வேண்டுநன் னேரமிதா
 லன்பர்தஞ் சிந்தை யுளாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(47)

பத்திசெ யுஞ்சனர்க் கெல்லாஞ்சித் திக்குமப் பத்திசெயார்க்
 கேத்திசெ யுஞ்சக மில்லையென் பார்பத்தி யேபெரிதோ
 நித்திய நின்செய லேபெரி தோவைய நீதெளிப்பா
 யத்திமு கன்றுணை வாபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(48)

சிலர்தமி ழின்படி மூன்கேடு செல்வஞ்சித் தித்கனவாம்
 பலர்தமி மும்பின் பலித்தில வேயென்ன பாவமந்தோ
 மலர்முக நின்க ணருள்சற்றுண் டேலெந்த வண்மைபுமுண்
 டலர்பொழில் விண்டட வும்பழ னுபுரி யாண்டவனே.

(49)

வேதா விதித்த விதிப்படி யேயெவ் விதங்களுமிப்
 போதா மெனிற்சிறை புக்கவன் னேன்கைப் புணர்ப்பதனை
 நீதான் விலக்கரி தன்றே யெனது நிலைமைதேரி
 யாதா வுனக்கிதென் னோபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(50)

சிரிப்பார் புறத்துநிந் திப்பார் சலிப்பிற் றிரும்பிழுகஞ்
 சரிப்பார் குறிப்பறி யாரன்றித் தேறுதல் சொல்லியுப
 சரிப்பா ரிலைத்தமி யேனென்செய் வேனெனைத் தாங்குதொல்லை
 யரிப்பார் பொறுப்பரை யோபழ னுபுரி யாண்டவனே.

(51)

முன்னமு னென, சென்முமுண் டென்று முதுபுலவோர்
 சொன்ன முதுபுலவோர் தாகநம் பாமற் சமுன்றினைத்தே
 னென்ன முதுபுலவோர் தாகநம் பாமற் சமுன்றினைத்தே
 யன்னவ வினையு முதுபுலவோர் தாகநம் பாமற் சமுன்றினைத்தே

(52)

தோலையா வருத்தமிங் காரசுகிப் பார்தினந் தோறுமனஞ்
சிலையா விரக்க மிலையா வுனக்கருந் செய்வதொரு
மலையா வெறுப்பென் சொலையாகண் பாடுநீன மாந்திபென்
னலையா விதைத்தோதுக் கும்பழ ஒபுரி யாண்டவனே. (53)

ளேயொரு பக்கந் துயரொரு பக்க நுழைந்தகலிப்
பேயொரு பக்க மலைக்கநொந் தேனெனைப் பேணுகண்டாய்
நீயொரு பக்கம் நெறுத்தாலென் செய்வது நேயவன் னரி
யாயொரு பக்கமன் னும்பழ ஒபுரி யாண்டவனே. (54)

கற்றன கேட்டன வெல்லாஞ்சந் தேகக் கீடற்சுழிபி
துற்றன வேற்றமி யேனென் னனமுனை யுன்னியுய்வேன்
குற்றமு மேக்கழு நீக்கிமெய்து ஞானங் கொடுத்தருந் செய்
யற்றமி தாற்கும ராபழ ஒபுரி யாண்டவனே. (55)

சுமராதி மற்றெவ ருஞ்சலிப் பெய்தத் தரித்திரமாங்
சுமரார் சுரத்துழல் வேற்குன் கருணைக் கடலருள்வாய்
சுமரா குரத்திம் னுளாகந் தாமெய்க் குகாகுழகா
வமரா வதித்தலை வாபழ ஒபுரி யாண்டவனே. (56)

முருகா வெவர்க்கு முதல்வா சிவசண் முகாதிருமான்
முருகா தமிழ்ப்புல வாவென்று நானுனை வாழ்த்தமன
முருகா திருப்பது நீதினொ லோவென்ன யோசனைகா
ணருகா வருட்கட லேபழ ஒபுரி யாண்டவனே. (57)

ஒன்றோ வருத்தமென் செய்வே நெனையிவ னோர்கசட
னென்றோ வெறுத்தனை நானேழை யேமந் றிதுவுனக்கு
நன்றோ வடைக்கல முற்றவர் தம்மை நலிவதிகழ்
வன்றோ விரக்கமின் ரோபழ ஒபுரி யாண்டவனே. (58)

பெருமித மார்பன் னிருகட் கருணைப் பெருக்கிலெனக்
கொருதுளி யேனுங் கிடைக்கச்செய் தாற்குறை வோவுனக்குப்
பருவமி லானென் றெனை நீ வெறுக்கப் படாதுகண்டா
யருவுரு வாயெங்கு மாம்பழ ஒபுரி யாண்டவனே. (59)

வாக்கிற் குடினொண் டிருந்து கனிதை மழைமதுரந்
தேக்கிப் புகழும் திருவு முயர்த்திச் சிறுமைபிணி
நீக்கித் துதியையு நீமகழந் தேற்றெனை நின்னடிமை
யாக்கிக் கருணைசெய் வாய்பழ ஒபுரி யாண்டவனே. (60)

செவியினி ரண்டிருக் கின்றவுனக்கெச் செவியினுமென்
கவிசிறி தும்புகத் தானிலலை யோவிக் கபடமென்றோ
குவிமன மின்றியெய்த் தேன்வினை தீர்தருக் கொம்பரெங்கு
மவிழ்மலர் வண்டிசைச் சும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (61)

பவவுரு வாகப் படைத்திடைக் கொஞ்சம் படிப்புநல்கிக்
கவலைபு காமற் சிலநான் கடத்திப்பின் காதலுய்த்து
விவரயி லேனைத் தவிக்க விட்டாயிவ் விதத்திலுன்னை
யவனியெ லாமெச்சு மோபழ னுபுரி யாண்டவனே. (62)

இரவல னானு கொல்லைப னேகயிங் கியவல்ல
புரவல ரார்பினி சோம்பிடை யூறுபின் போவதெங்ஙன்
வரவறி பாதயர் கின்றேன் மயக்கத்தை மாற்றுக்கண்டா
யரகர வேன்முரு காபழ னுபுரி யாண்டவனே. (63)

நீயறி யாதன வில்லையென் னெண்ணின் னெஞ்சறியுந்
தாயனை யாய்சிறு சேயனை யேனைத் தளரவிடேல்
வாயத னுலற வாழ்த்தியர்ச் சித்து வணங்குமன்ப
ராயச சிலர் தொழும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (64)

வெறுமைப் பயமும் வியாதிப் பயமும் விலக்கிலையென்
மறுமைப் பயனருந் வாயென நம்பவு மார்க்கமுண்டோ
சிறுமைப் படமுடி யாதென் கலக்கத்தைத் தீருவமை
யறுமைப் பரியு முளாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (65)

இவ்வழி நல்வழி பென்றோர்கு லேனுய்ந் திடுவதற்கோர்
செவ்வழி பொல்லை தெரிவிப்ப துன்கடன் சின்னவென்னை
வெவ்வழி செல்ல விடேலடி யார்க்கு வினைக்கடக்கு
மவ்வழி நல்கிற வாபழ னுபுரி யாண்டவனே. (66)

பலபல யோசனை செய்து வெறும்புண் படுவதன்றி
நலனிது தீதிது வென்றுது ணிந்துமெய்ஞ் ஞானநெறி
செலவறி யாதென துள்ளமந் தோனெரு சீக்கரத்திவ்
வலமர தீர்விம லாபழ னுபுரி யாண்டவனே. (67)

தூக்கமும் பந்த ரெடுமுச் சடிக்கடி தோன்றநல்ல
வூக்கமும் பண்பு மொதுங்கப் பொலிவுக வழற்றமன
வேக்கமுந் துன்ப மெவையுந் தணித்தெனக் கின்னமும்பே
ராக்கமுந் தந்தருள் வாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (68)

வாய்புல ராது மனஞ்சலி யாதுடல் வாடிமிக
 நோய்புகு தாதுபன் னூன்மற வாது நொடிக்குணெண்ணப்
 பேய்புற மோட முடுக்கி யெனக்குந் பேர்தருவா
 யாய்புல வோர்துதிக் கும்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (69)

முந்தினர் பாவமென் வெவ்வினை தெய்வ முனிவுநல்லோர்
 தந்திடு சாப முதற்றீங் கெவையிருந் தாலுமவை
 சிந்திவி சாரமெ லாந்தீர்த்தல் வேண்டுந் திகழ்பொழின்மே
 லந்திவி லாவுல வும்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (70)

பிறந்தவி ராசிப் பிழைநவக் கோளின் பிசுசுறினும்
 பறந்தவை யோடப் பணிப்பதற் கென்னநின் பால்வலிமை
 சிறந்தில தோவெப் படியேனு மென்குறை தீர்த்தருள்வா
 யறந்திரி யாவற் புதாபழ னாபுரி யாண்டவனே. (71)

பொறிதள ராமற் புலனலை யாமற் புகல்கறண
 நெறிபிசு காமற் கபமே லிடாமலந் நேரநின்றூட்
 குறிதவ ராமற் நெளிந்துய் வவண்ணக்கைக் கொண்டருள்வா
 யறிவுடை யோர்மொய்த் துலாம்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (72)

இவனை யார்நமை யேத்தினென் னேத்தில ரென்னினென்னென்
 றுவமையி லாதுள நீதினைத் தாலுல குய்வதுண்டோ
 கவலைபு ருவகை காப்பா யெனைத்ததி காலநிதா
 லவவழி யூடு விடேல்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (73)

குலை கிரந்தி மகோதரங் குன்மஞ் சுரங்குளிர்கா
 மலை பவுந்திரங் குட்ட முதற்பிணி மற்றவுநின்
 கலை நினைத்தவர் பாற்சார்வ வோவென் கசுடொழிப்பா
 யலை மருங்குய ரும்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (74)

கூறிய கூறிய கூறினு மேற்றுக் கொடுசிறியேன்
 நேறிய நீயருள் செய்திடல் வேண்டுந் தியங்கவிடேல்
 வீறிய வாறிரு தோண்முதல் வாமயல் வென்றுமுனி
 வாறிய போதர் தொழும்பழ னாபுரி யாண்டவனே. (75)

எழுத்தொடு சொற்பொருள் யாப்பலங் காரமென் றிங்குயர்ந்தோர்
 வழத்து மிலக்கண மென்புன் களியில் வழவினுநீ
 முழுத்தய வுற்றினி தாக்கொளல் வேண்டு முனிவருள்ளத்
 தழுத்து மலர்ச்சர னாபழ னாபுரி யாண்டவனே. (76)

இழிவான குற்ற மெலாங்குண மாகக்கொண் டென்னைநல்ல
வழிநீ புகுத்திடி னல்லான்மற் றெந்த வகையிலுய்வேன்
விழியால் விருப்பொடு பார்த்திடீர் தீர்த்திடல் வேண்டுமென்று
மழியாத மெய்ப்பொரு ளோபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(77)

நாடுங் குறுமுனி கீரன்பொய் யாமொழி நாவலவ்
னீடுங் கருணை யருண கிரிமுத னின்றநல்லோர்
பாடுங் கவிவல் னீயென் னினுமென்புன் பாடலுங்கொ
ளாடுங் கனிமயி லுப்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(78)

வையந் தனிந்திர வஞ்ச மெனும்பெரு வஞ்சநெடுஞ்
சையந் தனைத்துக் காக்கையத் தாருகற் றுக்கிமிச
சையந் தமத்தரை முற்காத்த நிற்கிந்த நாளிலென்னுள்
சையந் தவிப்பரி தோபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(79)

மோனந்த வாழுனி லோரையும் பேதிக்கு மோகமெனி
னானந்த வாதையெவ் வாறு கடந்துனை நாடியுய்வேன்
நேனந்த வாசனை விசுநின் பூவடிச் சேவையரு
ளானந்த வாரிதி யேபழ னாபுரி யாண்டவனே.

(80)

உயராக மப்பொரு ளொன்றறி யேன்வினை யூடலைக்க
வயராகு தொட்ட கலாநிதி யென்ன. மதிமுழங்கித்
துயராழி யிற்சுழல் கின்றேன் கருணை சுரந்துமுன்னின்
றயன தெனைப்புரப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(81)

தாழாது லுத்தரைப் பாடிக்கொண் டாடித் தரித்திதத்துள்
விழாது துட்டர்சொற் கேளாது மற்றொரு வெவ்வினையுஞ்
சூழாது பத்தியிற் சோராது சென்மத் துயிர்க்கடலு
ளாழா தெனைப்புரப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(82)

பணிகின்றி லேன்றுதித் தர்ச்சித் துணைச்சிவ பத்திவழி
துணிகின்றி லேன்புலைக் காமாதி மூன்றுந் துறந்துபவந்
தணிகின்றி லேன்றமிழ்த் தார்மற வாதுநின் றுண்மிசைநா
னணிகின்றி லேன்பொறுப் பாய்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(83)

நனவி விகழ்ந்தன வல்லா விகற்ப நடைபலவங்
கனவி னெழுந்து மயக்கின வேயிக் கலக்கமுள்ள
மனசு திருந்துவ தென்றோ விரைந்து வரந்தருவா
யனவ ரத்துதி சேர்பழ னாபுரி யாண்டவனே.

(84)

ஒடின நாள்பல வோட்டைப் பழங்குடத் துட்டினலாய்க்
கூடின மேனரை கூற்றி னுதையக் குறியெனப்பின்
னீடின வாசை கிலேசங் கரணமு நெஞ்சமுங்கூத்
தாடின நீயெனை யாள்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (85)

தேகமும் தேகியும் வெவ்வேறென் பாரொன்றுந் தேறுகிலேன்
மோகமுஞ் சோகமும் நீர்த்தென தெண்ணத்தை முற்றுவிப்பாய்
மேகமும் பூகமும் போலுங் குழற்பொன் மிடற்றுள்ளி
யாகமும் பாகமுஞ் சேர்ப்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (86)

கலைபல சொற்பல வெண்ணம் பலமயக் கம்பலவீண்
புலைபல விச்சை முயற்கி பலமனப் புண்பலவென்
விலைபல வெப்படி நான்தோர்துய் வேனரு ணியியங்க
ளலைபல வொத்திசைக் கும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (87)

மாயா விகற்ப மிதுசுச் சிதானந்த வாழ்விதென்று
நீயா தரிக்குமிந் நாயேற் குணர்த்திட நேர்வருவா
யோயா மனப்பெரும் பேய்பிடித் தாட்ட வழர்விழிவொன்
ருயா தினைத்துநொந் தேன்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (88)

எனறி வின்றி யியற்றினை பாவங்க ளென்றெனைநீ
தானலி னின்ற திதுவே லுனது தயைக்கழகோ
நானது கண்டு நடந்தினி யுய்வதெந் நாளிமைபோ
நானவர் வந்து தொழும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (89)

சோபத்தை யும்பவத் துன்பத்தை யுங்கெட்ட துட்டமனத்
தாபத்தை யும்பகைக் காலப் பிசகையுஞ் சண்டந்மன்
கோபத்தை யும்பிணிக் கோரத் தையுமென் குறையையுமெவ்
னாபத்தை யுந்தவிர்ப் பாய்ப்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (90)

மத்தத்தை வென்றிருக் கின்றவர் போற்றுன் மலர்ப்பதத்தென்
கித்தத்தை யன்பிற் செலுத்தும் படிக்குத் திருத்தியினி
யெத்தத்தை யுந்தவிர்த் தீடேற்றல் வேண்டு மிசைகுயிலோ
டத்தத்தை யும்படிக் கும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (91)

கராசர சீவ தயாநிதி நீயிச் சமையமென்முன்
வராவிடிவ் யானினி யாரை நினைத்து வரம்பெறுவேன்
சூராவடி வேல குழந்தைக் குமா குருமணிச்சுட்
பூராவணை மால்பா ஷம்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (92)

இருவினை யின்பயன் பின்னு மெனவு மிலையுடனே
வருமென வும்பொய் வழக்கீ தெனவும் வகுக்குமுல
கொருவித மன்றெது வுண்மை யதனை யுணர்த்தியெற்று,
னருன பதந்தரு வாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (93)

முனந்தவ சிலர் மொழிநீர்த்த யாத்திரை மூர்த்திதரி
சனந்தல வாச மிவைவே றனுட்டிக்கச் சத்தியுண்டோ
தினந்தமி யேனுனை யேரம்பி னேன்வினை நீர்புகழ்ததம்.
கனந்தனு மேமயங் கும்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (94)

பெருவெளி யோரனு வாக வனுவும் பெருவெளியாய்
மருவ வனேக வினோத மெவ்வாறு வழங்குவரச்
சருதினு நீசெய லாமென் கவலை களைந்திடுவ
தருமை கொலோபுக லாய்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (95)

பூவாழ் சபாவ நரேசருங் குற்றம் பொறுத்தருளி
மேவா வனேகர் களைத்தெண் டியாமல் விலக்குகின்றார்
தேவாதி தேவ சுகாமணி நீபடஞ் செய்வதென்சொ
லவா வினோதரு மம்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (96)

நீதித் துறையறி யேனெனி னுஞ்சில நின்பெயரை
யோதித துதிபுரி கின்றேன் வருத்த மொழித்தருள்வாய்
சோதித் திடநினை யாகே பொருதுளந் தூய்மதியோ
டர்தித்த னும்வலஞ் சூழ்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (97)

பார்க்கு மளியிசை பாடிய பூங்கற் பகனிமையோ
ருர்க்கு முரசு ருலகினுக் கும்பண் டொருக்கந்.
தீர்க்கு முயர்வுடை நீதமி யேனைவஞ் சிக்கினி
யார்க்கு முறையிடு வேன்பழ னுபுரி யாண்டவனே. (98)

வணங்குவ துங்கை குவிப்பதும் வாழ்த்து வதூந்தொழும்புத்
கிணங்குவ தூந்தெரி கில்லாத பர்வியென் றென்னைவெரு
துணங்குத லின்றியின் றுய்யும் படிக்கரு னோங்குகங்கை.
யணங்கு முவந்தமைந் தாபழ னுபுரி யாண்டவனே. (99)

பாடிய பண்பெப் படியிருந். தாலுமென் பாமலர்த்தார்
சூடி. வரம்பற் பலவுந்தந் துள்ளத் துயர்தவிர்ப்பாய்
வாடி. மயங்கச் செயேல்வரை தோறு மகிழ்ந்துணீ
யாடி வருஞ்சிற் பராபழ னுபுரி யாண்டவனே. (100)

வாழி.

கார்வாழி வாழி சுராசரம் வாழி கருதுபொருள்
சீர்வாழி வாழிசை வந்தமிழ் வாழி செழுங்கடப்பந்
தார்வாழி வாழி மயில்வாழி வேல்புடை தஞ்சுருங்கை.
மார்வாழி வாழி பழஞ புரிக்குகன் வாழியவே.

பழஞபுரிமலை முற்றிற்று.

உ.
கடவுள்துணை.

குமரனந்தாதி.

காப்பு.

கட்டளைக் கலித்துறை.

பூமேவு சுற்பகப் பொன்னகர் முன்னொர் புலவனுக்கு
மாமேவு மண்பின் வழங்கிய பேரருள் வள்ளலெனு
நாமேவு வேற்கைக் குமரனந் தாதிக்கு நற்பழனிப்
பாமேவு சீர்திகழ் பட்டத்தி யானை பதந்துணையே..

அமரனந் தாதி னனினந் தொறுந்துயி லம்பழனிக்
குமரனந் தாதி சொலத்துணை யாமயன் கோபதிவாழ்த்
ஹமரனந் தாதி பணிவர்கொண் டாடவத் தோன்முகற்காய்
சுமரனந் தாதி லகுமைங் கரத்தன்பொற் றுனிணையே.

அன்பர் துதி.

பொருந்திரை வேலை யருந்திய செல்வனைப் போற்றியின்பந்
திருந்து மருண கிரிநாதன் பொற்பதஞ் சிந்தையில்வைத்
தருந்திறல் சேர்திருத் தொண்டர்க ளைப்பணிந் தன்பினர்பால்
வருந்தனி மோனக் குமரனந் தாதி வழத்துவனே.

நூல்.

புலனங் கடந்த பரம்பொரு ளேயொளிர் பொற்புடைத்துங்.
கவனங் கடந்த னடைதன நேர்ச்சி கண்கலிகூர்
தவனங் கடந்த விரமுன் னருள்வர தாமலப்பா
வவனங் கடந்த கந்தா நம்பினே னின்மலர்ப்பதமே..

(1)

பதங்கா தலங்குற வஞ்சி கயவர்தம் பாற்சொலிச்சந்
ததங்கா தலங்குற வாக்குமம் மாதரைச் சார்ந்துடலம்.
வதங்கா தலங்குற நற்போதந் தந்தெனை மாசடரா
விதங்கா தலங்குற ளாயனந் தோன்றொழு மெய்ப்பொருளே..

(2)

மெய்யந் தரங்க முதல்வனைத் தானவர் விறுயிருட்
சூய்யந் தரங்க வருநெடு வேலனைக் கூறுதுதி
செய்யந் தரங்க மெறிகடன் ஞாலத்துட் செல்வமெல்லாம்
பொய்யந் தரங்க வனமுனக் கேனதிற புன்மனமே.

(3)

புன்னாக மஞ்ச பொறுக்கும் பழனிப் பொருப்பிலுறை
மன்னாக மஞ்ச குணமா தவத்தர் வழத்துமுமை
துன்னாக மஞ்ச முகமுடை யானரு டோன்றல்விடப்
பன்னாக மஞ்ச மயிலவா கனன்பதம் பற்றுநெஞ்சே.

(4)

பற்ற கரத்தரங் கெட்டுவெஞ் சூரன் படப்பொருவே
லுற்ற கரத்தரங் கோர்நா ரதன்மகத் தூடெழுந்த
மற்ற கரத்தரங் கஞ்சமென்றோ மதித்துருகா
வெற்ற கரத்தரங் கக்கட னோர்பவம் விட்டிலரே.

(5)

விட்டிலங் காவ தறியாமை யாற்சுடர் மேல்விழல்போற்
கட்டிலங் காவ னிதிவா ணுதலிற் கனதிலகப்
பொட்டிலங் காவ லரிவையர் மையலிற் போவதென்னே
மட்டிலங் காவ துடையான் மருகனை வாழ்த்து நெஞ்சே.

(6)

வாழ்வித் தனந்த வறுவதன் றென்று மயங்குநெறி
தாழ்வித் தனந்த வினைசெய லுற்பவத் தைத்தருமோர்
பாழ்வித் தனந்த கவாநடை யாரச்ம பாசநெஞ்சே
சூழ்வித் தனந்த மலைக்கும ரேசன் றுணைச் சரணே.

(7)

சரங்கா விதந்தர மெஞ்ச வயங்குகட் டையலர்பா
லீரங்கா விதந்தர வந்தருள் வாய்பொன் னெழினலமு
தீரங்கா விதந்தர வஞ்ச நடிக்குஞ் சிகாவாமா
தூரங்கா விதந்தர ணிக்குள் வன் னிக்குறத் தோய்பவனே.

(8)

தோய வலைக்கு வலபத்து னென்னைத் துலங்குமெழி
லாய வலைக்கு மிழியைப் பொருமுலை யார்தமது
மாய வலைக்கு வசப்படுத் தேலமர் வாள்வண
ரோய வலைக்கு மயிற்கும ராவரு ஞண்மதியே.

(9)

மதியா தவனற் சினமூடர் கட்டு வரந்தரச்சம்
மதியா தவனற் சூழற்குஞ் சரிமண வாள்ளவிர்
மதியா தவனற் சரர்பணி வேளருள் வாழ்வறத்தா
மதியா தவனற் புதமலித் தானே வழத்துநெஞ்சே.

(10)

வழுத்த விரும்பழ வாரணத் துச்சியில் வாழ்முருகன்
கொழுத்த விரும்பழ னம்புடை சூழ்ந்து குறைவிலின்பம்
பழுத்த விரும்பழ நிக்கும ரேசன் பதத்திணையுள்
ளழுத்த விரும்பழ னீர்வினைப் பாச மறற்கு நெஞ்சே.

(11)

அறந்த வளமலை யாற்குரைத் தோயங் கவன்சடைமேற்
சிறந்த வளமலை யன்பாமைந் தாவினை செய்யமதித்
தறந்த வளமலை கொங்கையர் மைய றகீர்த்தருள்சீர்
பிறந்த னளமலை வின்மா பழநிப் பிரபலனே.

(12)

பிரமனந்தத்த மிசையேந்து மாயன் பிறங்குவெண்மா
திரமனந்தத்த வசித்தர் புகழ்மந் திராவெனகங்
கரமனந்தத்த அருநருள் செய்பொற் கமலதிரந்
தரமனந்தத்த மதுப்பெய் பழனித் தயாபரனே.

(13)

பரவற்கரிய பதந்தரு ஞானம் பயிற்றுமலர்
விரவற்கரிய சூழலார் மபல்வெல் வினைதவிர்க்குங்
கரவற்கரிய திகர்தொழுந் தூயன் கனவமரி
யரவற்கரிய தனித்தான் மகன்சர ணம்புயமே.

(14)

புயங்கந்தனக்கு நிகரான வல்குலும் பூவுலக
மயங்கந்தனக்கு வடுமுடை யாரின்ப வாழ்வுந்நெல்
வியங்கந்தனக்கு விபுநிலை யோநெஞ்ச மோபிததித்
தியங்கந்தனக்கு மரனரு ளாகிய செல்வமெய்யே.

(15)

செல்லங்கவனத் தொடையான் மருகன் செகமெனுயிர்
வில்லங்கவனத் தமதகன் றூர்க்கருண் மெய்க்குமரன்
புல்லங்கவனத் துணைப்பான்மைந் தன்பதம் போற்றுகநெஞ்சே
சொல்லங்கவனத் திருப்புகழ் வைவச் சதனஞ்சவே.

(16)

அஞ்சரிதான புலன்மற் றதனைவென் றங்கமெவை
புஞ்சரிதான வனிவாழ்வு பொய்யென் றுணர்ந்துதெய்வ
குஞ்சரிதான வனவள்ளி கோனன்பு கொண்டவர்பாற்
சஞ்சரிதான தவயிது முத்தி தருநெஞ்சமே.

(17)

தருமங்களங்கலங் காரம் பெறத்திருத் தார்பிறர்மேல்
வருமங்களங்கலங் குங்கொலை காமம் வளர்த்துவர்செந்
திருமங்களங்கலந் தோங்கும் பழகிச்செவ் வேளைபுன்னூர்
சுருமங்களங்கலந் தீர்வதெவ் வாறு கனலிலந்தே.

(18)

கனகமலைக்குங் கவின்றரு பூண்முலை காதடர்கண்
பனகமலைக்குங் கடிதடங் கொண்டவர் பற்றுமிருந்
தென்கமலைக்குந் துயர்நீ ரரிக்கு மிலங்குமயி
லனகம லைக்குந் திருமரு காரின் னடைக்கலமே. (19)

கலங்கா மனத்தின மன்னைப் படாதெனைக் காவுனடைத்
கலங்கா மனத்தின தென்ற லுலாவக் கடிமழந்த
கலங்கா மனத்தின மின்புற வந்தகந் தாகதீபு
கலங்கா மனத்தின மூர்பழ னாபுரிக் காவலனே. (20)

காவம்பரத்தை யளாவுஞ்செந் தூர்க்கதிர் வேற்குமர
மேவம்பரத்தை யனைய கவலை மிகுகொடிய
பாவம்பரத்தை யராசை கிரகப் பகைதவிர்த்துத்
தாவம்பரத்தை யுணருமெய்ப் போதஞ் சதாநந்தமே. (21)

நந்தாமலக லீடம்புகழ் சைவத்தை நாட்டியவேற்
கந்தாமலக முடையா ருளத்தனனு காக்குமார
முந்தாமலக வனத்தர சேநின் முதிரருளின்
பந்தாமலக வனத்தால் வருமுந் பவமறவே. (22)

பவளம்பரவ வருமிதழ் வேல்விழிப் பார்மகளா
யவளம்பரவ மருய்ய வந்தமெய் யாவினைதீர்
திவிளம்பரவ மருத வயல்புடை சேர்ந்துதலங்
சுவளம்பரவ வளரும் பழனிக் குமரய்யனே. (23)

ஐவரையங்க சனைநெடுங் கூற்றை யடக்கிமுழு
மைவரையங்க ணியரைவெல் வீரன் னு வள்ளியஞ்சக்
கைவரையங்க மதமா வதைத்தருள் காரணன்மெய்ச்
சைவரையங்க முதமேற்று வான்பெயர் சாற்றுமினே. (24)

மின்னலங்கார தனிலெழல் போலுமீம் மேதனியிற்
பொன்னலங்கார மனைமுதல் வாழ்வதிற் போயுழன் னு
பின்னலங்கார மிகுகோப மேவும்பித் தீர்குமரன்
றன்னலங்கார மலர்த்தாளொஞ் றூன்றுந் தலைக்கொண்மினே. (25)

கொண்டலைவாவி வெருட்டிக் கமுகின் குலையுதிர்ந்துத்
தண்டலைவாவி தனில்வானே மேவுந் தமிழ்ப்பழனி
வண்டலைவாவி கடமிடி தீர்திதி மைந்தர்வலி
கண்டலைவாவி பொருந்திமை யோரைமுன் காத்தவனே. (26)

தவந்தானமல வினிகொண்டு காலந் தனைக்கழித்த
லவந்தானமல ரளிநாடல் போ லும்பர் யாருமதிப்
பவந்தானமல னெனுங்கும ரேசன் பழனியென்று
முவந்தானமல மொழிப்பாணைத் தேடி யுருகுநெஞ்சே. (27)

உருவாரமர மனையா ரருமை யுளத்துணரார்
தருவாரமர மகன்றரைப் பாடித் தயங்குவனே
மருவாரமர வணிந்தசெவ் வேணி வரன்புதல்வா
திருவாரமர தளாதிப னேற்ற செயலருளே. (28)

செயமந்தராசல வண்டோட் குகனைத் தினமறந்தம்
புயமந்தராசல னங்குழ லொப்பவர் புன்னலநம்
பியமந்தராசல நீங்கா வவந்திருப் பெற்றியெல்லா
பியமந்தராசல மேலாங் குமிழி நிலைத்தென்பவே. (29)

பவராகவத்திரி பாசொழி யானும்பர் பற்றலரென்
பவராகவத்திரி யத்தடிந் தானுற் பவந்தவிரின்
பவராகவத்திரி யாதி முனிவர் பணிகுகன்சு
பவராகவத்திரி யானுண் டெமக்கோர் பயமில்லையே. (30)

பயம்புனைப்பாரத் திகன்போன் மயலுட் படேல்கிரத்துந்
தியம்புனைப்பாரத் திருதுத் னாட்டத் தினிலுதித்த
சுயம்புனைப்பாரத் தனையுந்தந் தானைத் தொழுதுதமி
ழியம்புனைப்பாரத் தனிவேன் மயிலையு மெண்ணுநெஞ்சே. (31)

நெஞ்சுத்தானந்த நீடமுனான்கரி நீள்வதன
வஞ்சுத்தானந்த வரன்புகத் தாக்கு மயிற்குமரன்
விஞ்சுத்தானந்த மெய்யடி யாரை விடானைமறந்
தஞ்சுத்தானந்த னந்தவர்க் கீந்துமென் னுவதுவே. (32)

ஆவலரும்பணி மென்னகை மங்கைய ராடவந்து
மேவலரும்பணி செல்வரும் பொன்றினர் வினாதன்றோ
நீவலரும்பணி லஞ்சுழ் வயற்பழ நிக்ஞமரன்
பூவலரும்பணி மார்பன் கழற்கன்பு பூண்மனமே. (33)

பூண்டவிராதவ மாமுலை மங்கையர் போகமென
மூண்டவிராதவ வன்ப ரிதய முளரின்ள்ள
வாண்டவிராதவ னாங்கும ரேசனை யன்பினொடு
வேண்டவிராதவ மாசெனி தாமுயர் மெய்க்கதியே. (34)

கதித்தவரும்பரஸ் வெங்கான் புருதக்கை கேசுசொற்சம்
மதித்தவரும்பர கோர மறவி மயக்கிசுந்த
விதித்தவரும்பர வுங்கும ராவன்பர் மெய்ப்பிணிதி
ஹதித்தவரும்பர நாதாமெய்ஞ் ஞான சுகமருளே.

(35)

சுகந்தங்கமழ முகையவிழ் கற்பகத் தூயநிழ
லுகந்தங்கமழ சுளிற்றிந் திரணைவைத் தாயநிபா
தகந்தங்கமழ கியமாதர்க் காசுநெஞ் சத்தெணிப்பொய்
புகந்தங்கமழ ஹுறதெனை யாண்டரு ஞத்தமனே.

(36)

மனத்திருக்கானவை வாராநன் முத்தி வழிவருஞ்சர்
தனத்திருக்கானவை தீகமெய்ஞ் ஞானத் தமிழ்முனிசெஞ்
சொனத்திருக்கானவை தீரும் படிபுகழ் தூபவன்பொய்
யினத்திருக்கானவை வாணோர் தலைவனை யெண்ணுமினே.

(37)

மின்னுகரிக லருந்தவத் தோரு மிகமயங்கப்
பன்னுகரிக ஷாமுதற் கிதம் பயிலுநல்லா
ரின்னுகரிக மயக்குங்கண் டுச்சுகத் தீர்மலர்த்தார்
மன்னுகரிக பரந்தரு வேலர் வரம்பெறினே.

(38)

வரம்பினத்தோடு மதுரா புரியில் வழிதியர்கோன்
சுரம்பினத்தோடு தவித்தமெய் யாதொண்டர் தூய்மனத்தா
தரம்பினத்தோடு மின்மன்று ளாடிய சம்புமைந்தா
நிரம்பினத்தோடு விரிகடம் பாசா ணின்பதமே.

அன்பளிப்பு
நிழல்: கி. வா. ஜி.
'கர்தமகை'
609928.

பதனம்பதனந் தளரிடை யென்னப் பணைத்தொளிர்கும
பதனம்பதனந் துறமுதுச் சொற்பர ணைப்பொருசு
பதனம்பதனந் தரமாங்க ணுள்ளவர் பற்றறவேன்
பதனம்பதனந் தருஞான மோன பலநெஞ்சமே.

(40)

பலவாமகத்துவந் தோங்கு மயக்கவை பாரவினை
கலவாமகத்துவந் தங்குமெய்ஞ் ஞானக் கதியருள்சொற்
பலவாமகத்துவந் தெல்லாம் பெறுமப் புனிதர்புகழ்
வலவாமகத்துவந் தன்ன நடைத்தகர் வாகனனே.

(41)

வாகாதுவருமங் கொவ்வாதமேனி வரன்றருமைந்
தாகாதுவருமங் காக்குழை யாயினந் தாமதமேன்
ஆகாதுவருமங் கேகயமீதுவந் தாரருள்செய்
மேகாதுவருமங் குற்றகுழ லாரன்பு தீர்த்தென்றுமே.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

தீர்த்தமனந்தர மானத லம்பல சென்றிடினுங்
 கூர்த்தமனந்தர முண்டாகு மோகதி கூடவென்றற்
 கார்த்தமனந்தர தத்துதிப் பாணெனக் காய்ந்தமனைப்
 பார்த்தமனந்தர ரேத்துங் குமாளைப் புாடுமினே. (43)

பாடலங்காத வழிமணங் காட்டும் பழநிமுத,
 னீடலங்காத நெறிமறை யெங்கு நிறைகுனைக்,
 கேடலங்காத மனத்துட்கொண் டார்பவக் கேதமிப்பார்
 மூடலங்காத வளைக்கண்ட தென்ன முடிவுறுமே (44)

முடிக்குமராம மலர்க்குழல் வேழ முதல்வியென்ப,
 வடிக்குமராம னுலகும் பணிவள்ளி யென்னுமிரு
 குடிக்குமராம துவையுண்டு வண்டினங் கூடியிசை
 படிக்குமராம லணிப்பு நேரின் பதமருளே. (45)

பதக்கமலங்க வளர்மாற்ப நேதண் பணைதொறுமுச்
 சிதக்கமலங்க டமைமேய்ந்து காவிபைச் சேவினம்வாய்.
 குதக்கமலங்க துறங்கும் பழனிக்குருபரதி
 துதக்கமலங்க வலைதவிர்த் தாண்மெய்த் துணிவுதந்தே. (46)

தந்திக்குமார முடியிமை யோர்க்குமச் சந்தணித்தோ
 னுந்திக்குமார னுறுசிறை நீத்த வுனக்கரிதோ
 முந்திக்குமார நமர்கடந் தோங்கு முனிவருளஞ்
 சிந்திக்குமார முதமே யெனக்கருள் செய்வதுவே. (47)

செய்யவடங்கவி மாநீழ்நாயினிந் திரனுவப்ப
 வெய்யவடங்கவி புன்மனத் தானவர் வீடவன்ப,
 ருய்யவடங்கவி ருபஞ் சரவணத் தூடுதித்த
 துய்யவடங்கவி னார்முலை மாதர் துறவருளே. (48)

துறக்கவரம்பயர் போகநன் நென்னினுந் துயருள
 மிறக்கவரம்பயர் கட்பார்மின் னார்பந் நெனினுமதை;
 மறக்கவரம்பய னாக வெனக்கருள் வார்செழுங்கன்
 னறக்கவரம்பயல் சூழ்பழ னுபரி நாயகனே. (49)

கனவஞ்சனஞ்சின மன்னவொன் னார்புறங் கண்டவெங்க.
 கனவஞ்சனஞ்சின மில்வாழ்வம் பெற்றவந் காலமுமோர்
 கனவஞ்சனஞ்சின முற்றகன் னாரசுகங் காட்டுமின்வா;
 கனவஞ்சனஞ்சின கைக்கும ராசின் கழலருளே. (50)

கழங்காடியன்ன நடையாரைக் கூடிவெங் கள்ளருந்தி
வழங்காடியன்ன குருவைநிந் தித்துயிர் மாய்த்தொழியார்
பழங்காடியன்ன மெனினுமுண் டின்னருள் பற்றுவரி
பிழங்காடியன்ன வநிகர்செந் திற்குக வேடொண்டரே. (51)

வேடுவரிக்கலை நேர்மனத் தோடெறி வெவ்வலைஞன்
வாடுவரிக்கலை தப்புல தென்ன மதிக்குநல்லோர்
நீடுவரிக்கலை மண்டலத் தாசை நெருக்ககன்று
கூடுவரிக்கலை செய்குழ் பழகிக் குருவருளே. (52)

குருவருணத்துவர் மெல்லிதழ் வள்ளி கொழுநனங்கை
மருவருணத்துவ கைக்கோ மகன்சுதை வானவர்கந்
தருவருணத்துவ ளக்கட லைக்கடைந் தோன்மருகன்
நருவருணத்துவர் பேர்கூ றினும்பவத் தீதஞ்சமே. (53)

அஞ்சவர்க்கத்தலை நெஞ்சைத் திருத்தி யணிமகரந்
துஞ்சவர்க்கத்தலை யாழி யணையமெய்த் தூயவனுக்
குஞ்சவர்க்கத்தலை வற்குமெட் டாத குமரனன்பு
விஞ்சவர்க்கத்தலை மோனமுண் டாமெனும் வேதங்களே. (54)

தங்கச்சிலம்பகங் காந்தி மைந்த தனத்திடையோ
யுங்கச்சிலம்பகங் காட்டுமின் னுரைவென் றோர்மதியு
மங்கச்சிலம்பகங் காரித்தெய் வேன்குடை மைதவழத்
துங்கச்சிலம்பகங் காழுற்று ளோய்தள்ளென் றெல்பவமே. (55)

பவர்க்கஞ்சமர விழிமாதர் பற்றறும் பற்பலபே
தவர்க்கஞ்சமர சமதாமெய்ஞ் ஞானத் தவம்பலிக்குந்
துவர்க்கஞ்சமர மதுசூழ் பழகிச் சுகபரன்று
னவர்க்கஞ்சமர ரிடர்தீர்த்த வேள்பத நம்புவர்க்கே. (56)

நம்புங்கவரிய மாதிகண் டோர்பணி நாதர்மல
ரம்புங்கவரிய வேண்மைத் துனரொன்ன லார்பலமும்
வம்புங்கவரிய நீள்வேலர் தானே வழத்தினும்பால்
வெம்புங்கவரிய மன்புகு மோசொலும் வீணர்களே. (57)

களவரவிந்த மதியர் சினத்திற் கடியவிட
முளவரவிந்த னமுமனை யார்நட் பொழித்துனது
சளவரவிந்த புதம்பெறு நேமமுந் தந்தருள்வாய்
மௌவரவிந்த வசந்தணித் தோன்பணி வேலவனே. (58)

வேலாவலய மடைத்தோன் சுரர்மக வேந்துமறை
நூலாவலய னுவப்பப் பொருப்பற நூறியவேற்
கோலாவலய ரவருங் கொடுங்கதூர்க் கோனுமிணை
சாலாவலய மணிபுய னேழுத்தி தந்தருளே. (59)

தந்தத்தத்திக்கு வருதுணை வாவரந் தந்தருள்வீ
தந்தத்தத்திக்கு மதன னாடத்துந் தனிதநீ
தந்தத்தத்திக்குத் தொறுமணஞ் சூழ்செந்தி லாய்தமிழோர்
தந்தத்தத்திக்கு மடமை தவிர்க்குந் தவக்கொழுந்தே. (60)

தவளவிலங்க றீனயன் றெடுத்த றாணுமிடை
துவளவிலங்க முலைப்பூ மகணலந் துய்ப்பவெண்ணி
யவளவிலங்க மழிந்தான்புன் காமநன் றன்றுதொண்ட
கவளவிலங்க ஞுறைவேலற் போற்றுமின் காதல்கொண்டே. (61)

காதகப்பாவரைத் தேடிப் புகழ்ந்துபற் காட்டிமுறை
யேதகப்பாவரைக் காசுக்கும் பாடிப்புண் ணெய்துவவே
மூதகப்பாவரைக் கொக்குஞ்செந் தூர்ச்சண் முகாவெவர்க்கு,
மாதகப்பாவரைக் குங்கலி தீர்த்தருண் மாசின்மையே. (62)

மாசினமாவரு துன்பத்து னென்னை மயக்கலுனக்
கேசினமாவரு ளாற்புரந் தோனிகர் கேழுமுனிலை
மூசினமாவரு டேகரத் தோய்முறை யோவிதுநீ
பேசினமாவரு மஞ்சிறி யேன்செய்த பேதமென்னே. (63)

பேதாமனங்கன தம்பட ராதெனைப் பேணமுடி
யாதாமனங்கன கக்கிரி நேர்புயத் தார்ந்தநிம்ப
மாதாமனங்கன ளேய்தீர நீறு வழங்குருரு
நாதாமனங்கன கல்லோ வின்றோநன் னடுகிலையே. (64)

நடுக்கந்தரத்தம மாமெனச் சூழ்ந்து நலிந்தபவங்
கடுக்கந்தரத்தம னத்துண் மயலுங் கடிதகல
முடுக்கந்தரத்தம ரேசன் றொழப்புவி முற்றுமுன்கார்
வடுக்கந்தரத்தமர் வான்சொற் படிவலம் வந்தவனே. (65)

வந்தித்தியங்கு மலர்க்கெளி யாய்மெய் மறந்தறிவன்
புந்தித்தியங்கு கயங்காட்டப் பாடுமப் பூவையர்பாற்
னந்தித்தியங்கு மதத்தோ ரிடத்துஞ் செலாமலென்சித்,
கந்தித்தியங்கு முழுதும் புகழ்ப்தந் தந்தருளே. (66)

தந்தாவளக்கரும் பூதர வாய்தனிற் சார்ந்தன்னீர்ச்
செந்தாவளக்கரும் பென்னபின் னூர்வசஞ் சேர்தன்னீரே
ந்தாவளக்கரும் போதாத மோக நவைதவிர்ப்பாய்
கந்தாவளக்கரும் பூரண ஞானக் கதிக்கொழுந்தே.

(67)

கொழுங்கோகனக முகவேளன் ருயர் குடியிடைத்த
வழுங்கோகனக குபேரனென் றேகுங்கு மச்சமைகொண்
டெழுங்கோகனக சடரைப் புகழ்ந்துபொய் யீங்குரைப்ப
தொழுங்கோகனக வலைதீர்க்கு மையனை யுன்னுநெஞ்சே.

(68)

உன்னங்கிரியை வழுத்தார் கிளைபெண் டொடுதநயர்
சொன்னங்கிரியை பெறினுமுண் டோகதி சூதயர்ந்து
மூன்னங்கிரியை வருக்கருள் செய்த முதன்மருகா
மின்னங்கிரியை யடர்த்தசெவ் வேற்படை வித்தகனே.

(69)

வித்தம்புயங்க மணிதண்டி கைகரி வெம்பரிபல்
வித்தம்புயங்க மிளிர்கண்மி னூர்முதன் மெய்த்திருமே
வித்தம்புயங்க டதும்பரின் றுலுமுள் வேட்கைதுன்ப
வித்தம்புயங்க ணிகர்குகன் றுளில் விவேகிகட்கே.

(70)

கட்கம்பணிய மிளிர்ந்துசெவ் வேலைக் கடிந்துதெவ்வ
ருட்கம்பணிய முதுகிந்த வீறி யுயர்நமற்குள்
வெட்கம்பணிய விழிமாத ராசை மிகாதேனையாள்
புட்கம்பணிய வயல்குழ் பழனிப் புரவலனே.

(71)

வலஞ்செய்யவஞ்சக மில்லார்புண் காய்மருந் தேமலர்மெய்
யிலஞ்செய்யவஞ்சக மோடெதிர்ப் போனைவென் றேய்தவர்விண்
டலஞ்செய்யவஞ்சக மேத்துங்கு காகதி தந்தருணித்
திலஞ்செய்யவஞ்சக திச்சங்கு குஞ்செந்திற் சேவகனே.

(72)

சேவற்கனத்து வசமுரு கோனருட் சீர்மறந்து
மேவற்கனத்து நடையார் பதத்தினும் விழ்ந்துகணைப்
பூவற்கனத்து வரிக்குத்தென் றற்குப் பொருங்குயிற்கு
மாவற்கனத்து முழுமுடர்க் கென்று வருங்கதியே.

(73)

வருந்தும்புலவருந் தேகம்பொய் யேயது வான்கழுகும்
பருந்தும்புலவருந் துந்தகைத் தென்ற பரிசணர்ந்தே
யிருந்தும்புலவருந் தீதகற் றுமதி யீர்மறையுந்
திருந்தும்புலவருந் தேடுங் குகன்புகழ் செப்புமினே.

(74)

செப்பந்தவிரக வான்க டமனுபுன் சிந்தைவிட்டுத்
தப்பந்தவிரக னாங்கு நன்பர் தமக்கிருத
னப்பந்தவிரக லக்கோதை மார்தந் நனினவலை
யப்பந்தவிரக நோய்தனிக் கின்ற வருமருந்தே. (75)

அரும்பரஞ்சோதிக் குமதனன் செங்கை யயினெடுங்கட்
சரும்பரஞ்சோதிக் கவினமாதர் பாசச் சுருக்ககல்பன்
பரும்பரஞ்சோதிக் கவிசொல் பலரும் பணிபழனி
வரும்பரஞ்சோதிக் கடியார்க்கிங் கேலு மறுசென்மமே. (76)

மறுத்தவிராகம னோகர யாவு மதித்துவரை
யறுத்தவிராகம னத்தவர் தேடமு தாய்குத
சிறுத்தவிராகம லர்ப்பத நாதவென் றீமைமுற்றும்
பொறுத்தவிராகம மெய்ப்பொரு டந்து புரந்தருளே. (77)

புரவலருந்தவ வேத்துநக் கீரன் புலம்பொழிய
விரவலருந்தவ ருங்கதி ரோன்பொரு வேல்விடுத்தற்
பரவலருந்தவ ருக்குமெட் டாத பரமவென்மேற்
கரவலருந்தவ னங்கனு ருவகை காவென்றுமே. (78)

காவிரிவானதி ரும்பல நாகக் கவின்குணிகோ
தாவிரிவானதி தோய்வார் குமரன் சரண்கருதார்
நோவிரிவானதி கத்தா நெழுத்தையு நோக்கலரந்
தோவிரிவானதி கைப்பென்ற கல்வரிச் சோம்பர்களே. (79)

களங்கக்கரவரி நேரல்குன் மாதர்சங் கத்துமுறை
களங்கக்கரவரி யுந்தெரி யாத கவடமனக்
களங்கக்கரவரி னத்தும்பு காதெனைக் காத்தருடு
களங்கக்கரவரி மாவுரி யான்பெற்ற கண்மணியே. (80)

கண்ணியரும்பின கொண்டு குமரன் கழலீனையை
நண்ணியரும்பின மெய்ப்புள கத்தொடு நாளுமர்ச்சித்
தெண்ணியரும்பின மாமபல் போக்கி யிராரெனிலெத்
திண்ணியரும்பின மன்பதி காண்பது திண்ணமன்றே. (81)

அன்றலங்கோதை நெடுங்கடற் சூரை யடர்த்துயர்வேந்
தன்றலங்கோதை யுருத வகைவைத் தனைமயின்மேற்
சென்றலங்கோதை யொருத்திக் கொழித்தனை தேன்கதம்ப
மன்றலங்கோதை முருகர் வெனக்கொர் வரமருளே. (82)

அருளமருந்து திகள்பல செய்துகொண் டாடியபத்
தருளமருந்து கணீரீங்க ளுடெழுந் தற்பரகெவ்
வருளமருந்து கதிர்வே லவபுன் மதித்தமிழேன்
மெருளமருந்து தரநீய லான்மற்றோர் தேவிலையே. (83)

தேவாங்குகனகத் தாந்தை குரங்கிற் தியமுடும்பி
னாங்குகனகத் திட்டரைத் தூட்டி நயந்துயிரை
யேவாங்குகனகத் தாமமின் னூர்பற் றிகந்தமர்
கோவாங்குகனகத் தன்புசெய் வீர்கதி கூடுதற்கே. (84)

கூடங்கடக்குஞ் சரதவி னேகக் குமரணப்போ
ராடங்கடக்குஞ் சரமுகத் தாருக னுற்றல்விண்ணோர்
பாடங்கடக்குஞ் சரவண வேளைப் பணியதிவி
சேடங்கடக்குஞ் சரசமின் னரன்பு திருநெஞ்சே. (85)

நீரம்பயிலு மதிதந்து பாவமுந் தீவினையுங்
கூரம்பயிலு மயங்கவஞ் சங்குடி கொண்டவிழி
யாரம்பயிலு மனுகாம லென்றனை யாண்டருள்வாய்
வாரம்பயிலு முகிறவழ் சோலை மலைக்கந்தனே. (86)

கந்தனந்தாமஞ் சரிமென் கதம்பக் கனகபுரா
ந்தனந்தாமஞ் செறிவா விகள்பழ னங்கடொறும்
வந்தனந்தாமஞ் சுகச்செந்தி லாய்நின் வரமெனவோ
னந்தனந்தாமஞ் சனகமின் னூர்மருட் குதொழித்தே. (87)

சூதங்கமுகப் புயறேய் மதுமையிற் சூழமணர்
தீதங்கமுகப் புறுகழு வேற்றுந் திருக்குமரன்
மாதங்கமுகப் புனிதற் கிளைய வரன்பழனி
கோதங்கமுகப் பணிமாற்ப வேளைங் குலதெய்வடிம். (88)

குலவம்பரவை பருகிய வேற்கைக் குகாதிகழ்பொற்
கலவம்பரவை நெடுங்குவி சன்மரு காகணவஞ்ஞல்
வலவம்பரவை நிகர்மட மாதர் வசத்தமுன்னம்
பலவம்பரவை புகாதாண் டருள்செய் பூர்கதியே. (89)

பரந்தகரந்தம முண்ணச்செல் வானெனப் பாய்மதத்தா
பரந்தகரந்தம பூர்த்து லாவும் புக்வசரும்
பரந்தகரந்தம தோதியிற் கொண்டபொற் பாவையராற்
பரந்தகரந்தம தற்குமு னின்னருட் பார்வைசெய்யே. (90)

பாரம்பரிய மிகுபந்த பாசப் பவிரோழப்புந்
தாரம்பரிய தனையதிற் சிக்குத் தளர்ந்துமதன்
கூரம்பரிய மயங்காமன் ஞானங் கொடுத்துமயிற்
சீரம்பரிய தனில்வந்து காத்தருள் சிற்பரனே. (91)

சிற்பங்கணிதங் கரண மிலக்கணந் தேர்ந்திடினுங்
கற்பங்கணிதங் களித்துண் ணினுநற் கதிவருமோ
வெற்பங்கணிதங் குறைந்துள் தாருகன் மெய்கலங்க
முற்பங்கணிதங் கியகதிர் வேலனை முன்னுமினே. (92)

முன்னுட்டமனிய வெற்பசைத் தாயுடன் முற்றுநிறை
நன்னுட்டமனிய னுடளித் தாய்குறு நாதனெங்குஞ்
சொன்னுட்டமனிய கல்விதந் தாயெத் தொழிலுமுள்ளா
யுன்னுட்டமனிய ராரறி வார்மறை யுட்பொருளே. (93)

பொருகந்தருவ விரதவெய் யோனைப் பொருந்திற்றிசு
முருகந்தருவ ரிசைசூழ் பழனியின் மோனர் விண்ணோர்
வருகந்தருவ ரெவருந் தொழுவன ருங்குமரா
மிருகந்தருவ னிதைதலை வாவின்ப விடருளே. (94)

விடம்பரந்தரு வேந்தனெஞ் சுந்திரு வெண்கொடிமேன்
மாடம்பரந்தரு விண்ணினு மேவி வளர்ந்தபுக
முடம்பரந்தரு னம்பெறி னுர்பய னன்றதிவி
சேடம்பரந்தரு நாதரின் பார்வை செலாவிடினே. (95)

விடியாக்கருவரி யன்ன பலம்பல மேவிடினு
முடியாக்கருவரி னுந்தீர்ந்து பேரின்ப முற்றுமிரு
குடியாக்கருவரி ஞாலத் தமரர் கொடும்பகையைப்
பொடியாக்கருவரி வேலவர் நாமம் புகன்றிடினே. (96)

புகரும்பனக ருரித்தெரித் தாற்குப் புனிதநெறி
பகரும்பனக மகலாத மோனப் பரமனமு
துகரும்பனக விஷலர் சகாயன் கருதிதெளிந்
தகரும்பனகர் தொழங்கும ரன்பதஞ் சார்ந்தனமே. (97)

தனனத்தனந்தன மென்றே நடிக்குந் தனிமயில்வா
கனனத்தனந்தன வேந்தன்மெய்து ஞானக் கலசமுனி
வனனத்தனந்தன தன்பணி செந்தில் வளர்குகன்மெய்
யினனத்தனந்தன வைப்பவர் தீர்க்கு மிறைநெஞ்சமே. (98)

சமையஞ்சமய மிதுவெண் ணியவரந் தந்தருள்வா
யிமையஞ்சமய நெறியிற் புகாம லீருந்துதிருத்
திமையஞ்சமய மிகுந் த லாரைச் செயித்தவர்பூ
வமையஞ்சமய ரெறுஞ்சூழ்வை காபுரி யற்புதனே.

(99)

புதருமலைபுந் தவஞ்செய்துற் றோருமப் பொன்னகர்வி
புதருமலைபுந் துயர்காய் குமாற் புகழ்நர்விரும்
புதருமலைபுந் தியாகத்த ராயெதிர் புல்லல்வீம்
புதருமலைபுந் திவளங்கொண் டாள்வர் புவனங்கனே.

(100)

—:0:—

நான் முற்றும்.

மந்தரவாகுவி நெஞ்சத்து றுத மறைப்பொருளே
மந்தரவாகுவி தந்தூர் பவன் றுணை வள்ளறெரு
மந்தரவாகுவி யன்சேட னஞ்ச மயிலில்வரு
மந்தரவாகுவி னேதவ ரோதயன் வாழியவே.

(1)

கங்கை தருந்திரு மைந்தன் குமரக் கடவுடனிச்
செங்கை யிலங்கிய வேல்வாழி வாழிநற் சேவலெழில்
பொங்கிய கோகை மயில்வாழி பெங்கும் புகழ்ந்ததந்தி
மங்கையு மின்ப மிகுங்குற நங்கையும் வாழியவே.

(2)

குமரனந்தாதி முற்றிற்று.

உ

குமரகுருநாதன் ஹிணை.

சிவகிரி யமக வந்தாதி.

—:0:—

விநாயகர் துதி.

கட்டளைக்கலீத்துறை.

கனகமருவி கொழிக்குஞ் சிவகிரிக் காரணன்மேற்
கனகமருவி னமுதினந் தாதிசொல் கைக்கிபமு
கனகமருவி புதரிடர் தீர்த்த கணாதிபன்கோ
கனகமருவி கசிதமென் பூவடி காப்பென்றுமே.

நூல்.

திருமாதரங்க னவரதம் போற்றுமை செல்வசெங்க
திருமாதரங்க வடவையும் போன்றெதிர் சென்றுநடுத்
திருமாதரங்க வுணர்த்தேய்த்த வேற்கைச் சிவாசலமு.
திருமாதரங்க வலேதிர்த் தெனக்கருள் சீர்வரமே.

(1)

வரவஞ்சினவ சுரரை வென்மாயன் மருகபவ
வரவஞ்சினவ மலர்கூழ் சிவகிரி வாணபரு
வரவஞ்சினவ மரம்பா னுருக்க மகவிர்பணி
வரவஞ்சினவ மதிநல்குன் பாத மலர்தஞ்சமே.

(2)

மலரும்பராக வனசமின் னூர்மன்ன வண்மையற
மலரும்பராக முதிர்ந்தமிழ் செல்வம் வரவருள்வி
மலரும்பராக நெகிழ்ந்தேத்தச் சென்றுமுன் மாத்தடிந்த
மலரும்பராக கனந்தோய் சிவகிரி வந்தவனே.

(3)

வந்தனந்தங்க வலையறச் செய்கிலர் மாய்த்தனர்த
வந்தனந்தங்க வணிநிதம் பந்தரு மாதர்பற்று
வந்தனந்தங்க வடமீட்டு வாராய் வகையெவன்கொல்
வந்தனந்தங்க வயல்கூழ் சிவகிரி வாழ்பவனே.

(4)

பலனங்கனிக்க னயசெவ் விதழ்மொழிப் பார்ப்பதியென்
பலனங்கனிக்க வருசேப் சிவகிரிப் பண்ணவன்றுய்ப்
பலனங்கனிக்க வினவனிக் காக்கும் பரன்பதவின்
பலனங்கனிக்க வலைவேலை நீந்துந் பற்றுவரே. (5)

வரைவருந்தாம தமதிற் சுழன்று வளர்களைச்செல்
வரைவருந்தாம மகவிரை நம்பிய மன்னிடுப்ப
வரைவருந்தாம திரநேர் வளைக்க மயங்கியிறு
வரைவருந்தாம லெனையாள் சிவகிரி வானவனே. (6)

வானத்தருமை மதிதோய் சிவகிரி மன்னநன்கும்
வானத்தருமை முகில்வா கனரு மறையவரும்
வானத்தருமை புறவின் முனிவரும் வாழ்த்துகனல்
வானத்தருமை மகிழ்பால காடுவன் மருடவிர்த்தே. (7)

மருமஞ்சரிய தணிந்துன் பதங்கள் வணங்கினெக்கா
மருமஞ்சரிய திருங்கைமின் னூர்வினை மாய்ப்பர்விண்ண
மருமஞ்சரிய மதிதோய் சிவகிரி வாசவெஞ்சூர்
மருமஞ்சரிய வயில்விடு ஞானதி வாகரனே. (8)

வாகமலாதன மாதி தருஞ்சிவ மால்வரைத்தே
வாகமலாதன குங்கதிர் நேர்கெடன் மானநிரு
வாகமலாதன வாமிடர் நீபுறின் மாறுமன்றே
வாகமலாதன னேத்தவின் னேமயில் வாகனத்தே. (9)

கனத்துப்புடைத்த வளமென் பிறையெழில் காட்டுறுதற்
கனத்துப்புடைத்த முலைப்பே தையர்மயல் கைப்பதுபு
கனத்துப்புடைத்த ரணிக்ஞை யன்றிக் கதியெவன்க
கனத்துப்புடைத்த வனன்றோய் சிவகிரிக் கற்பகமே. (10)

கற்பவந்தத்து மொளிர்தென் சிவகிரிக் கர்த்தனைச்சங்
கற்பவந்தத்து னெறியிற் புகாமற் கருதிமறு
கற்பவந்தத்து விடக்கற்ப தேபெருங் கற்புமன்றைக்
கற்பவந்தத்து மனமேயிவ் வுண்மையைக் கண்டுகொள்ளே. (11)

கண்டகருவரி பொன்றிட வென்ற கடம்பசொற்கற்
கண்டகருவரி மென்குழற் குஞ்சரி கண்களிகூர்
கண்டகருவரி னந்தீர் சிவாசல் காலையென்றுழ்
கண்டகருவரி போலென் மயக்கறக் கைத்தருளே. (12)

கைக்கும்பரமன முங்கற்ப மங்கணங் கண்டகர்தோள்
கைக்கும்பரமன வெங்கணை யால்விழக் காய்ந்தவன்வாழ்
கைக்கும்பரமன னேத்துஞ் சிவாசலன் கான்மயிலு
கைக்கும்பரமன தன்பான் மயங்குமிக் காரிகைக்கே. (13)

காரியங்கண்ட மனத்தார் தொழப்புனங் காத்தசுக்க
காரியங்கண்ட னயதனை மவிழை காந்தமழைக்
காரியங்கண்ட மடர்தென் சிவாசல கந்தரத்திற்
காரியங்கண்ட வமைத்தோன் சுதநின் கருணைசெய்யே. (14)

கருவந்தவாமற் தரவான் குழலியர் கைப்படும்பு
கருவந்தவாமற் தரகம் புகாதெனைக் காத்தருள்
கருவந்தவாமற் தரநீள் சிவகிரிக் கந்தமுந்தக்
கருவந்தவாமற் தரவுடற் சூர்வலி காய்ந்தவனே. (15)

தவனந்தரவரு வேசைய ரானைத் தவர்குன்ன
தவனந்தரவரு பாயத்தி டேலுன் சரணெனைச்சந்
தவனந்தரவரு கோங்குஞ் சிவாசலத் தாய்தமிழ்மர
தவனந்தரவரு ளும்பற்கொண் டாடிய தற்பரனே. (16)

பரமருந்தாமனத் தேவருங் கண்டகப் பாதகவம்
பரமருந்தாவனத் தோருங்கொண் டாடிறை பாடுசுரும்.
பரமருந்தாமனத் தன்புஞ் சிவாசலன் பற்றருள்சிற
பரமருந்தாமனத் தத்துயர்க் கேத்தவன் பாதருஞ்சே. (17)

பாதவமாகம னிச்சூழ் சிவகிரிப் பைந்தொடைமார்
பாதவமாகம நீதியி லென்னைப் பரிந்துதிருப்.
பாதவமாகம னிட்டா லுனக்குப் பழிவருமப்.
பாதவமாகம ஞானமி தென்று பணித்தருளே. (18)

பணியங்கமைய வணிந்தோன் சுதவம் பரமசுவான்
பணியங்கமைய னயன்கூழ் சிவாசல பைந்தனிரும்.
பணியங்கமைய லரிவயர் பற்றிற் படாதவகை
பணியங்கமைய திமதித் தாளுன் பதஞ்சரணே. (19)

சுரதவிராம தகய மதனத னுதிபத
சுரதவிராம வெனலோ பரைப்பழிச் சாதினிவஞ்.
சுரதவிராம திபுகாச் சிவகிரித் தண்கடம்பின்
சுரதவிராம லுனைப்பாடச் செய்தருட் சார்புல்கே. (20)

சாரங்கவிய ருமையறி யாமல் தரைப்பலமே
சாரங்கவிய லுலுத்தரைக் கெஞ்சித் தமிழ்ச்சொலிவி
சாரங்கவிய மயங்காமற் காவெனைச் சந்ததம்பூஞ்
சாரங்கவிய னிசைசூழ் சிவகிரிச் சண்முகனே. (21)

முகந்தவனங்க சடுபோக் கிப்பெய்பு முகிறவழ்க
முகந்தவனங்க விவயற் சிவகிரி முத்தயவிம்
முகந்தவனங்க சரந்தடுத் தானெனை முற்றுமிங்குன்
முகந்தவனங்க ளறத்தெரி சிக்கு முறைமைதந்தே. (22)

தந்தேயமர துடங்கிடை மாதர் தனயரனற்
தந்தேயமர செவைபெறி னுங்கதி சார்வர்கொல்வி
தந்தேயமர ரினஞ்சூழ் சிவாசலன் றுள் பவதொந்
தந்தேயமர பினிற்பணி யாதபொய்த் தாமதரே. (23)

தாமங்கலந்தக ருங்குழற் குஞ்சரி தன்பதிச
தாமங்கலந்தக வோங்குஞ் சிவாசலன் றுணினைவோர்
தாமங்கலந்தக னூர்புக லின்மறற் தார்கடல்வாய்த்
தாமங்கலந்தக ருந்றென விழுவர்புன் சஞ்சலத்தே. (24)

சலனமனந்தவ ருது கறங்கத் தவித்துநின்றீர்
சலனமனந்தவ லன்கொள லாமென்றுஞ் சற்றுமின்றஞ்
சலனமனந்தவ னாதியர் போற்றத் தழைத்தசிவா
சலனமனந்தவ ரோதய வேலன் றனைநம்புமே. (25)

தணையமராவதி யன்பினெண் ணார்க்ககல் சம்புதந்த
தணையமராவதி ரந்தோய் சிவாசலத் தாயெனக்கந்
தணையமராவதி காத்தோனை லாழ்த்தச் சலிப்பெனவித்
தணையமராவதி னிப்புரி யேல்வஞ் சகடுஞ்சமே. (26)

சகவனத்தத்தி லிடேலெனை யன்றொர்பத் தன்பயம்பி
சகவனத்தத்தி னிறக்கூற்றட் டோற்கருள் சத்தியவா
சகவனத்தத்தி லகநுதல் வள்ளி தழுவுமுல்லா
சகவனத்தத்தி நடாத்துஞ் சிவகிரித் தாயகனே. (27)

தாயம்பரவின னூரியர் போகமஞ் சார்க்கிரங்கா
தாயம்பரவின சூடுஞ் சடிலர்மைந் தாசனைநீர்
தாயம்பரவின மாவுண் சிவகிரிச் சண்முகத்தெந்
தாயம்பரவின தண்டாயு தாநல்குன் றன்பதமே. (28)

பதங்கமலங்கலை கண்முலை பந்தெனும் பாவையாசீர்
பதங்கமலங்கலை யேகொள் விளக்குறும் பண்பெனவேட்
பதங்கமலங்கலை யுந்தீர்த் தெனக்கருள் பாலிகடம்
பதங்கமலங்கலை நீர்குழி சிவகிரிப் பாவலனே. (29)

பாவக்கருமங்கு மைத்தே வரமுட் பரமவின்பம்
பாவக்கருமங்கு னேர்பயிர் போற்பத்தி பல்கநல்கப்
பாவக்கருமங்கு முத்தரு நூற்றுப்பத் தார்தொகைதப்
பாவக்கருமங்கு வாழ்த்துஞ் சிவகிரிப் பார்த்திபனே. (30)

பனகமடங்க வருமயி லாய்மஞ்சி பங்கனென்ப
பனகமடங்க லதிர்சிவ வெற்பவின் பக்கடற்ற
பனகமடங்க ணிகர்புலத் தோர்தொழும் பாதவின்கென்
பனகமடங்க சடுநீத் தருள்செய் பரசுகமே. (31)

சுகந்தவரும்பழ கார்தன வள்ளி சுகம்பெறக்கொஞ்
சுகந்தவரும்பழ முண்டுபைங் காவிற் சுருதிகொஞ்
சுகந்தவரும்பழ கப்பன் சிவகிரித் துங்கநன்னெஞ்
சுகந்தவரும்பழ வல்வினை தீர்த்தரு யீய்மதியே. (32)

மதிக்குமலைக்கு மதற்கு முடைந்திந்த மாதுனையே
மதிக்குமலைக்கு வளைக்கட் சகிகளை வய்யவுஞ்சம்
மதிக்குமலைக்கு மருவாய் சிவகிரி வாழ்மலர்த்தா
மதிக்குமலைக்கு வலையழம் போற்று மனோகரனே. (33)

கரவிலகாதவ நீதியிற் சென்றுல கம்பிழைப
கரவிலகாதவ சுங்கரத் தான்மயங் காதுகுணை
கரவிலகாதவ னேர்வேற் சிவாசல கண்டகர்க்காய்
கரவிலகாதவ நாயேனை யூழ்வினைக் கட்டறுத்தே. (34)

கட்டத்தியான மருஞ்செய் புகத்தழை காத்தொழும்ப
கட்டத்தியான துறங்குஞ் சிவகிரிக் கட்டுகவீண்
கட்டத்தியான கரையாது ஞானக் கனிவருள்பு
கட்டத்தியான முதற்சித்தி கூடக் கடைக்கணித்தே. (35)

கணிக்குமரவம கோத தியமுதுங் கைத்தசொன்முக்
கணிக்குமரவம குஞ்சடை யாற்குங் கவின்புதல்வ
கணிக்குமரவம ரஞ்சுழ் சிவகிரிக் கான்மலர்ப்பூங்
கணிக்குமரவம ரேசமுன் னின்றெனைக் காவென்றுமே. (36)

என்றேகமல மயக்கைக் கடிந்தரு னெய்திடுநான்
என்றேகமல கலானெஞ்சன் னுதென்செய் வேன்பிணியால்
என்றேகமல மராமுன் சிவவெற் பிடத்தினொளிர்
என்றேகமல பதந்தொழுவென்னை யினக்குவையே. (37)

வைவத்திரவிய நேத்திர மாதர் வசத்தழந்தி
வைவத்திரவிய நெஞ்சரைக் கெஞ்சி வணங்குகல்லோர்
வைவத்திரவிய மால்கொண்டெய் யாதென் வயிற்கருணை
வைவத்திரவிய ளாவுஞ் சிவகிரி வல்லவனே. (38)

வனப்பாவலருள நாட்டுமின் னூர்புன் மயக்கெனைப்பா
வனப்பாவலருள வந்தாள் குசுபல வாலிமல்க
வனப்பாவலருள தேன்பாய் சிவாசல வாட்டலென்சொல்
வனப்பாவலருள வர்க்குனை யாதமெய்ம் மாதவமே. (39)

மாதவியாம லகஞ்சூழ் சிவாசல வாழிமய
மாதவியாம துரத்தன முண்ட வரவருள்வீம்
மாதவியாமன் மனந்தேற்றி முத்தி வழிதனைச்சும்
மாதவியாம லுணர்பண் பெனக்கு வருவிப்பையே. (40)

வருந்தாரமய்ய னிதிசுத ராதி வலைச்சுழன்று
வருந்தாரமய்ய டனத்தாய்விண் மீனொடு வார்கழைக்க
வருந்தாரமய்ய மறமின் சிவாசல வண்மணி
வருந்தாரமய்ய தொழித்தே யருள்செய் வளரின்பமே. (41)

வளமைவனப்பு மதிதுதி பங்கய மங்கையென்ப
வளமைவனப்பு னிவர்மா தருள்கதி வந்துறுங்க
வளமைவனப்பு கரிபழு கன்றுணை வள்ளநன்று
வளமைவனப்பு னிதச்சிவ வெற்பை வலஞ்செயினே. (42)

வலவம்பரம னயகட் குறத்தி மணாளசெஞ்சே
வலவம்பரம வென்ச்சிவ வெற்பனை வாழ்த்தியெண்ணு
வலவம்பரம ன்லுமமை யாப்பவ மாற்றுதினீ
வலவம்பரம களர்காதல் கொண்டு டலைக்குநெஞ்சே. (43)

மலைவருமங்க நிலையன் நிதூநல் வழியுணரா
மலைவருமங்க விழாமுனெஞ் சேபணி மன்னுசிவ
மலைவருமங்க வனமயில் வீரனை மாற்றுமைக்கம்
மலைவருமங்க டொடுத்தலி னென்பொறு வார்பலனே. (44)

பலவிடையப்பரி பாய்தலி னால்வரு பாதகம்பம்
பலவிடையப்பரி ஆடமுந் தாதுகண் பார்த்தெனையான்
பலவிடையப்பரி பாடுஞ் சிவகிரிப் பண்டிதவம்
பலவிடையப்பரி யங்குசட் டோன்று பரம்பொருளே. (45)

பரம்பரவச்சிர ஞாலத் தெனக்குண் பணியருள்பம்
பரம்பரவச்சிர கந்தாழ் முலைக்குறப் பாவைபுணர்
பரம்பரவச்சிர தத்தெதிர் ஞர்வென்ற பாவனவும்
பரம்பரவச்சிர ரெண்சிவ வெற்பவின் பந்தகவே. (46)

தகரவரும்பல ராரக் குழலியர் தந்திறத்தாழ்ந்
தகரவரும்பல மூடருங் காணத் தகாயில்வைத்
தகரவரும்பல வத்தாய் சிவாசல சண்டன்வினை
தகரவரும்பல தாபமுந் தீர்த்தருள் சத்துவமே. (47)

துவருமுருக்க மலருரை வாய்ச்சியர் தொந்தமெம்மு
துவருமுருக்க லரிதே லெனக்குத் துறவதெப்போ
துவருமுருக்க முனக்கிலை யாவருள் சூதமஞ்சத்
துவருமுருக்க வனவேற் சிவாசல சுந்தரனே. (48)

தரமனமான வரைப்போய்க்கெஞ் சாதமெய்த் தன்மைமுதிர்
தரமனமான துனையேகொண் டாடத் தபையசெய்நிரற்
தரமனமான நடக்குஞ் சசிபதி தாழ்சிவபூ
தரமனமான தனையேந்து வோர்நந் தனவிரைந்தே. (49)

தனவிலையங்கனை மார்தோட் படிந்தணி தார்துகிலசந்
தனவிலையங்கனை யார்க்கேசம் பாதித் தலிற்பினிழிந்
தனவிலையங்கனை யாமுனப் புன்மைநச் சாதிதுமு
தனவிலையங்கனை நெஞ்சே சிவாசலத் தான்புகழே. 50)

தானந்தவமரு மைப்பெருங் கல்வித் தரம்பலரி
தானந்தவமரு வப்பெறி னுஞ்சகத் தீர்தழலாய்த்
தானந்தவமரு ணேர்வேற் சிவாசலன் றன்னைமற்
தானந்தவமரு டர்ப்பரி தாலிது சத்தியமே. (51)

தியங்காமலையம் பிறைக்கினை யாமலென் சிந்தைதிருத்
தியங்காமலையம் பொலிதமிழ் யாவுந்தந் தேயிக்கித்
தியங்காமலையம் பிரிதவர் போற்றுஞ் சிவகிரிச்சோ
தியங்காமலையம் பகவேற் கரிபுத் திரிபங்கனே. (52)

திரியம்பகவ ரதன்கனிக் காகத் திரண்மகரந்
திரியம்பகவ வனிரொடி முன்வலஞ் செய்தசிவாத்
திரியம்பகவ னடிபோற்று மன்பினெஞ் சேமிகமு
திரியம்பகவ வினமுதற் பாவவன் சீர்புகன்மே. (53)

புகலப்புவன முடித்தேவு மெய்க்கும் புலெநெஞ்சையன்
புகலப்புவன வரிபோற் செலெலெனப் போற்றினும்பாய்
புகலப்புவன முலையாரிற் போமெற்குன் பொன்னடியே
புகலப்புவன சுவயற் சிவாசல போதநல்கே. (54)

போதகவேத மொழித்தோன் மருகன் புகழ்வனசப்
போதகவேத னிறைஞ்சஞ் சிவாசலன் பூங்கழற்கட்
போதகவேத மிழைப்பாடென் ரூற்புறம் போவதுபண்
போதகவேத தனிற்பெறு வாய்புன் புலன்கொணெஞ்சே. (55)

புலவாமலின தரந்தா விரகம் பொறுப்பதன்றத்
புலவாமலின மெனவென் றயற்பெண்பின் போந்துழலும்.
புலவாமலின ரிடத்தும் புகாதெற் புரந்தருண்மெய்ப்
புலவாமலின திகள்கூழ் சிவகிரிப் புங்கவனே. (56)

கவடம்புலிய னயதீயர் நட்புவெங் காம்மனே
கவடம்புலிய களவுள னேனுங் கமித்தெனையாள்
கவடம்புலிய புயபார் களங்கெனக் கான்றருப்பூங்
கவடம்புலிய துரைக்குஞ் சிவகிரிக் கந்தப்பனே. (57)

கந்தங்கவரு மளித்துன வோரற்றங் கண்டுற்சிங்
கந்தங்கவரு விகலதீர் சார்பெங்கும் காத்தலிற்குற்
கந்தங்கவரு சிவாசல நல்குன் தழல்களன்பு
கந்தங்கவரு வினதீர் திடத்தொழும் காதலெற்கே. (58)

காதமருங்குல வன்பரு மேங்கமங் காழுமெனீண்
காதமருங்குல மாமணித் தோட்டுருக் கண்டிடத்த
காதமருங்குல மம்பைய ராடுபைங் காமணமோர்
காதமருங்குல வஞ்சிவ வெற்ப கலாநிதியே. (59)

கலாபத்தருண மயிலூர் சிவாசலன் கானெஞ்சி
கலாபத்தருண ருதற்கே யெளரியகண் டார்ப்பரசு
கலாபத்தருண திணிகத் துய்க்குமெக் காலுமயங்
கலாபத்தருண நெதிரிநு னென்னக் கழித்தவித்தே. (60)

வித்தையிலக்கண நேர்வாரைப் பாடி விழாமலின்ப
வித்தையிலக்கண வாத புகழ்ச்சிவ வெற்பனைச்சே
வித்தையிலக்கண மெய்ப்பாச் சொ லுஞ்செவ் வியர்க்கறும்
வித்தையிலக்கண மைந்தா லுங் கூற்றை விலக்குவரே. (61)

சுவலயமாவன டாத்தத் தொழுஞ்சிவ சூன்றவயங்
சுவலயமாவன சூழ்திண் புயவிந் குமனமுனக்
சுவலயமாவன கக்குண நீவஞ்சங் கூரினென்செய்
சுவலயமாவன சம்போனின் றுணல் சுவையெனக்கே. (62)

சுவையாகவந்த விராகத் திடிற்பழி கூறுமுனைக்
சுவையாகவந்த மலர்போனின் றுனிணிற் கூயெனையங்
சுவையாகவந்த நறுந்தார்ச் சிவாசல கூர்திறல்வா
சுவையாகவந்த னிலடரும் பற்செறுங் கோளரியே. (63)

அரிதப்பரிய லரிதொழும் பாதனன் றும்பயிரை
யரிதப்பரிய லறுநெஞ் சுறன்பண் டறுமடந்தை
யரிதப்பரிய முலைபுண் சிவாசல னன்பர்க்கல்லாள்
அரிதப்பரிய லுளபவந் தீர்த்தரு ளாடுதலே. (64)

ஆடகவற்ப மகற்றிதின் பாத மருளியெனை
யாடகவற்ப ரிறைஞ்சஞ் சிவகிரி யாய்சமர்பா
யாடகவற்ப சியமயி லூர்கும் மய்யமணி
யாடகவற்ப னிருபுய ஞான சுகாரம்பனே. (65)

ஆரஞ்சலிக்கு நகையுமை பாலன லர்ப்பகழி
யாரஞ்சலிக்கு வளைத்தெய் பவற்குடை யாதமதி
யாரஞ்சலிக்கு மொருசிவ வெற்ப னலதுபின்னை
யாரஞ்சலிக்கு மிசைத்தீர்த்துற் றார்க்குற வாவர்களை. (66)

ஆவலிதாங்கு தவாது கதிபொரு ளாதிசிலை
யாவலிதாங்கு மயக்கத னாலுன் னரியதன்மை
யாவலிதாங்கு படைபோற் கெடாம லடைதிகனி
யாவலிதாங்கு விவயற் சிவவெற் பரசைநெஞ்சே. (67)

ஆரவமளிக்கு லமதெழுப் புங்குழ லக்கணிகை
யரவமளிக்கு நெறியிற் செலாதெனை யாண்டருன்செய்
யரவமளிக்கு முறுங்கா ருலாவுசி வாசலத்தோ
யரவமளிக்கு ரியன்மா மருகவந் தஞ்சலென்றே. (68)

அஞ்சவித்தார மலரோனைப் பார்த்தன் றவன்கலங்கி
யஞ்சவித்தார கழுதற் பொருளென் னறைகவென்றோ
யஞ்சவித்தார கலாவேற் சிவாசல வாய்ந்துநசை
யஞ்சவித்தார தகநேய யானின் னடைக்கலமே.

(69)

கலவியவாவி மடவாரெங் கென்று கறைந்துபல்பு
கலவியவாவி மனஞ்சூழ லாதனைக் காவினைய
கலவியவாவி புதர்போற் றிபவலங் காரவெண்மங்
கலவியவாவி திகழ்சுவ வெற்பிற் கடம்பவின்றே.

(70)

கடமைவிலங்க தென்பயின் றேகொலுங் கள்ளவண்டர்
கடமைவிலங்க வழக்கரைக் கெஞ்சிப்பற் காட்டியசங்
கடமைவிலங்க வருள்புரிந் தென்றனைக் காப்பதுநின்
கடமைவிலங்க லெலாந்தாழ் சிவகிரிக் காவலனே.

(71)

காவதங்காத னறைபாய் களபக் கவின்புயக்கு
காவதங்காத லுணர்செல வென்றதுங் காசிவப்பக்
காவதங்காத வனைத்தோய் சிவாசல காணுமெனைக்
காவதங்காத மலர்ப்பதற் தந்து களிகுரந்தே.

(72)

சுரத்திரிய னயமென் மொழிவிலைத் தோகையர்தஞ்
சுரத்திரிய மயத்துமெண் னுமதி தொன்மதன்மெச்
சுரத்திரிய மலர்காச் சிவகிரித் தூயகவிச்
சுரத்திரிய வினைந்ததல் வேண்டுந் துரிதத்தினே.

(73)

தத்தினகரவ றுமனத் தேனைச் சகவினைப்பந்
தத்தினகரவ நண்பிறற் றளானுன் சரணாருள்போ
தத்தினகரவ கன்சிவ வெற்புத் தனிக்கனகத்
தத்தினகரவ ரேத்த வருமுத் தமமுதலே.

(74)

தமனியமஞ்சந் தனிற்றுயில் வீர்தனுச் சாம்பொருள்பந்
தமனியமஞ்சந் தகனோர்முன் சேர்த்துஞ்சித் தந்தனைக்கோ
தமனியமஞ்சந் ததந்தவி ராமுத் தமிழ்முனிவாழ்த்
தமனியமஞ்சந் தமால்குழ் சிவாசலன் னுள்வசத்தே.

(75)

வசந்தனமா தியற்றலிற் சோரந்ததம் மாதியற்க
வசந்தனமா கதச்சிமிழ் போன்று வளர்ந்துவிழு
வசந்தனமா வுடுந்தோகை வந்தும் வராததென்சென்
வசந்தனமா மலிசிவ வெற்புந் வாரிதியே.

(76)

வாரியங்கஞ்சன விர்திர ஸூதியர் வாழுவெம்பேய்
வாரியங்கஞ்சன மார்த்தாடக் கண்டகர் மாயவம்பு
வாரியங்கஞ்சன லென்னவெய் தோன்சிவ மாமலைகுழ்
வாரியங்கஞ்சன மாஹம் புகழ்பி மானத்தரே. (77)

மானத்திலக மிலாதயற் றெய்வதம் வாழ்த்துநர்காண்
மானத்திலக தெனத்திகழ் கந்தரி வாரணிகோ
மானத்திலக னுதலுமை சேய்சிவ மால்வரைவி
மானத்திலக மலனடி சேர்மின் வரானமனே. (78)

மனத்தானகில மயல்போக்கி முத்தி வழங்குதெய்வ
மனத்தானகில மெலாம்படைத் தான்றொழு வாழ்துநன்சர்.
மனத்தானகில விருஞ்சிவ வெற்பன் வரிசிலைக்கா
மனத்தானகில முகிழ்வண்ணி தோய்தட மாப்பத்தனே. (79)

மாரனவரத மார்தரு நீழல் வலாரிமுனி
மாரனவரத நேத்தா றெழுத்தை மதித்துடல்விம்.
மாரனவரத மென்னிற் சிவகிரி வாழுமைகு,
மாரனவரத கஞ்சார்த்தெவ் வாறு வரந்தருமே. (80)

தருமந்திகைக்கு மனமின்றிக் கொண்ட தவர்க்குணவு
தருமந்திகைக்கு ளமைத்துக் கொண்டாடஞ் சார்தொறும்பாய்.
தருமந்திகைக்கு மணிசூழ் சிவாசலன் றுளுனிந்தித்
தருமந்திகைக்கு ரியர்போற்ற வாய்வார் தளர்வகன்றே. (81)

தளவந்தரிக்கு மடந்தையர் மால்வருத் தத்தளர்ந்து
தளவந்தரிக்கு நெலாவேற்குன் பாதந் தருதிர
தளவந்தரிக்கு மயற்குந் துபர்தணித் தாய்முகிற்குந்.
தளவந்தரிக்கு மதலாய் சிவகிரி தங்கத்தனே. (82)

தங்கவலாரி னியமுலை யாரைத் தழீஇமதிவ
தங்கவலாரி கழத்தவங் கொன்றுபந் தத்திடைநித்
தங்கவலாரி தயம்வாழ் சிவாசல தானவெண்மா
தங்கவலாரி மருகனின் றுட்கொனென் றன்னைவந்தே. (83)

வந்தேகவிந்த வழிச்சுழல் பஞ்சின் மறுகுமென்பா
வந்தேகவிந்த வருத்தமுந் தீரெதிர் னந்துநெஞ்சு
வந்தேகவிந்த வரிசூழ் சிவாசல வன்மைபரு
வந்தேகவிந்த மடர்த்தேகாற்குன் றென்றருள் வாய்மையனே. (84)

வாயவணங்கு டதியெற் கருளியென் வன்பவம
வாயவணங்கு மனத்தை நினது வசந்திருப்பு
வாயவணங்கு சகரற்குப் பின்னர் வரும்பவன
வாயவணங்கு வியுஞ்சின வெற்பொலிர் மாமணியே. (85)

மாமனம்போருக டதறற் கின்ன வழிமயல்கம்
மாமனம்போருக லில்விடி தென்றருள் வாநெனசும்
மாமனம்போருக மஞ்செனத் தானவர் மாயவெய்த
மாமனம்போருக னேத்து சிவாத்திரி வாழப்பனே. (86)

அப்பங்கரும்பு நுகர்யானே சோதர வண்டர்விழி
யப்பங்கரும்பு னாகன்றுய வந்தசி வாத்திரியாய்
அப்பங்கரும்பு னிமிர்கொன்றை வேணி யணிகடவுள்
அப்பங்கரும்பு முலையாள் சுதவென்னை யான்பரிந்தே. (87)

பரியங்கவரி கவிக்கைமற் றின்ன படைத்துலகும்
பரியங்கவரி தெனுஞ்சீர் பெறினும் பணவரவப்
பரியங்கவரி பணிசிவ வெற்பனைப் பாடிவரேற்
பரியங்கவரி பவத்திய ராவினைப் பாருண்மையே. (88)

பாரப்பனல னிலம்வின் கலங்கும் பகலுறவென்
பாரப்பனல றனைப்பிறர் பாலிப் பரோபவமாம்
பாரப்பனல மனனேநம் பேறுணை பையவெண்ணிப்
பாரப்பனல மலிசிவ வெற்பிருப் பானருளே. (89)

பானந்தியக்க மணிரகை யார்வலைப் பட்டுமது
பானந்தியக்க முறக்கொள் பவனெனி னும்பவந்தீர்ப்
பானந்தியக்க ரிறைஞ்சுஞ் சிவாசலன் பாதநினைப்
பானந்தியக்க வினும்பகல் பார்புகழ் பாத்திரனே. (90)

திரணங்கடிய பவந்தீர்ப்ப தென்ன திரணத்திலோர்
திரணங்கடிய னயநெஞ்ச மேயிந் திரனுடைமு
திரணங்கடிய ரிடர்கூர னுக்கஞ் சியசுரர்புந்
திரணங்கடிய வெழுந்த சிவாசலற் சேவிக்கனே. (91)

விக்கினரம்பை வரம்பு திறம்ப மிடைந்தமன
விக்கினரம்பை விழிக்காட்ட விழுமுன் வீடருள்கு
விக்கினரம்பை புகக்கறு திஞ்சொன் மினர்படிவா
விக்கினரம்பை மதுப்பாய் சிவகிரி வித்தகனே. (92)

வித்தகவளக்கிரிய மதனை வெலுந்தெருட்சி
வித்தகவளக்கிரிய வயற்றூள் விதைத்தருள்கோ
வித்தகவளக்கிரிய துரித்தவன் மெய்ச்சுதமே
வித்தகவளக்கிரிய பொழிற்சிவ வேதண்டனே.

(93)

தண்டவிரும்பு வனமாய வாழ்வைச் சதமெனுமுத்
தண்டவிரும்பு மனங்குழைத் தாளென் றிணக்கதலித்
தண்டவிரும்பு னிதவாம வள்ளி தலைவகர
தண்டவிரும்பு தமிழ்ச்சிவ வெற்ப சமயமிதே.

(94)

சமையமனந்த நினைந்தேத் துனைவந்து சார்ந்துவினை
சமையமனந்த வுரங்கடந் தோர்க்கன்பு தான்செயவஞ்
சமையமனந்த விரரோக்கெற் குன்பத மேயினித்தஞ்
சமையமனந்த னைனச் சிவகிரித் தாரகமே.

(95)

தாரகலலித மான சிவாசல தாக்கமர்நேர்ந்
தாரகலலித னந்தொண்டர் தீரத் தயங்கயில்வித்
தாரகலலித ரும்புய வுன்வசந் தான்செய்ப்பர
தாரகலலித னிற்செலு மேழைநெஞ் சந்தனையே.

(96)

சந்தவமுத கவிவலர் போற்றுநந் தன்கதிரே
சந்தவமுத வமலன் சிவகிரி தான்புகில்வ
சந்தவமுத லவனுந்தன் செய்கை சகலமுங்க
சந்தவமுத றிடஞான யோகங்கள் சாதிக்குமே.

(97)

திக்கினமனவ கக்குரங் கேநித் தியமுவந்து
திக்கினமனவ ரேத்துஞ் சிவாசலந் சிந்தித்துமுத்
திக்கினமனவ வாவுற்றி லாய்புன் செயல்கொடுவா
திக்கினமனவ திக்கென்செய் வாயத் திறம்புகலே.

(98)

கலைந்தனவன சாசனன் போற்றயிற் கையசுமந்
கலைந்தனவன கச்சிவ வெற்பவெற் காப்பதுண்டேத்
கலைந்தனவன மாங்குயிற் றிஞ்சொற் கதிர்மணிமே
கலைந்தனவன மென்கள மாதர்கட் காமத்தையே.

(99)

காமனம்பத்தி களைவென் றரிபடர் கட்சுகிதோய்
காமனம்பத்தி பொடுசூழ் சிவகிரிக் கானவன்பங்
காமனம்பத்தி னரியதிக்கும் போற்றுன் கழலிணைநீங்
காமனம்பத்தி னமுஞ்சோத் தருண்மெய்க் கதித்திருவே.

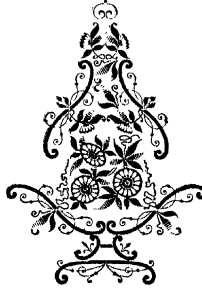
(100)

வாழி

படியேழு மேழும் பணிதென் சிவகிரிப் பண்ணவன்பூங்
கொடிபோலு றுண்ணிடைக் குஞ்சரி கானக் குறக்குலப்பைந்
தொடிமா திவர்புடை துன்னவெந் நாளுந் துலங்குகதிர்
வடிவேலுந் தோகை மயிலுங்கொண் டென்னெஞ்சுள் வாழியவே. (1)

வாழி தடங்கடல் வாழி செழும்புயல் வாழிசூர்
வாழி நெடும்புவி வாழி யருந்தவர் வாழிசைவம்
வாழி யறம்பொருள் வாழி சுசங்கதி வாழியன்பர்
வாழிசெந் கோன்முறை வைவேற் சிவாசலன் வாழியவே. (2)

சிவகிரியமகவந்தாதி முற்றிற்று.

• ௨
முருகன் துணை.

பழனிக்கோயில் விண்ணப்பம்.

விநாயகர் துதி - வஞ்சித்துறை.

திருவுயர் புகழ்க்கதி தருவன முதுசீர்
மருவிய கரிமுக னிருபத மலரே.

இதுவுமது.

நேரிசைவெண்பா.

எந்த வலகு மிடர்தீர்ந் தினிதுய்ய
வந்த குகளை வழுத்துகின்ற—செந்தமிழா
மிக்கபழ னிக்கோயில் விண்ணப்பத் திற்கருட்கட்
கைக்கயமு கச்சோதி காப்பு.

முருகர்துதி.

நேரிசைவெண்பா.

பரிசுத்த சித்தமுழுப் பத்தியொடு நானின்
கிரிசுற்றி முற்றக் கிருபை—புரிமிக்க
காரண தென்பழனிக்கு கார்த்திகே யாவகண்ட
பூரண நீயே புகல்.

கலிவிருத்தம்.

சோதி ஞான சொரூப சுசீலநின்
மீதி னானும் விரைந்து செழுந்தமிழ்
மோதி நானினி துய்யும் படிக்கரு
ளாதி தேவதண் டாபுத பாணியே.

முதிய தீவினை முற்றும் கற்றியென்
மதியி னூடு வயங்கி வரந்தரத்
ததியி தேபைந் தமிழ்ப்பழ னாபுரிக்.
கதிப னுனதண் டாயுத பாணியே.

(2)

கமல பாதங் கருத்தி லிருத்தியென்
மூமல பாவ முடித்தருள் செய்குவாய்.
விமல னார்கொள மெய்ப்பெரு னைப்பக.
ரமல ஞானதண் டாயுத பாணியே.

(3)

கோர நோயுமெக் குற்றமுந் தீர்ப்பதுன்
பார மேழை பயந்திட நீவிடேல்
சேரர் கோன்செய் சிலாசலக் கோயில்வா
ழார மாற்பதண் டாயுத பாணியே.

(4)

உன்னை யேகதி யென்றுளத் துன்னினே
னென்னை யினாரு மேச விடேலினி
முன்னை யூழ்வினை முற்றும் தளிர்ந்தரு
ளன்னை போலுந்தண் டாயுத பாணியே.

(5)

இருள்வி னோந்தவிவ் வேழை மனத்திடைத்.
தெருள்வி ளங்கிடச் செய்து செகப்பெரு
மருள்வி தம்பினி மாற்றிநின் நென்னையாண்
டருள்வி ரைந்துதண் டாயுத பாணியே.

(6)

தருண மீது சலிக்கத் தகாதினிக்.
கருணை யாலெனைக் காப்பது நின்கடன்
வருணை னாதியர் வந்து பணிந்துகு
ழருணை தேகதண் டாயுத பாணியே.

(7)

வண்மை தங்குநின் மால்வரை சூழ்வந
வுண்மை யன்புமவ் வுக்கமும் யாக்கையிற்
றிண்மை யுந்தரல் வேண்டுந் தினமுமெற்.
கண்மை நின் றுதண் டாயுத பாணியே.

(8)

பத்த னோவிவன் பாதக னேயெனக்
சித்த நீசெயிற் றிக்கலை யாற்பரி
சுத்த போதஞ் சுகங்கொடுத் தானென்
யத்த னுனதண் டாயுத பாணியே.

(9)

கோள்வி ரோதமுங் கூற்றின் விரோதமு
நாள்வி ரோதமுந் தீர்த்தரு ணல்குவாய்
கோள்வி யாலுணர்ந் தோர்தமைக் கிட்டநின்
முனி னேததண் டாயுத பாணியே.

(10)

ஆட செய்யுள் ௧0.

வேறு இதுவுமது.

சோதனை நீசெயத் தொடங்கி னாற்பல
வாதனை யாலுழன் மனத்தி னேன்பொறேன்
வேதனை தீரினி வினாந்து விணிலிச்
சாதனை யாகுமோ தண்ட பாணியே.

(1)

அன்னியர் மதிக்கரா னடிமை காட்டினே
னென்னினு மெனக்குநீ யிரங்கல் வேண்டுமாற்
றுன்னினர் வயிற்பிழை சூழ்கி லார்நிலோர்
தன்னிகர் மகத்துவ தண்ட பாணியே.

(2)

ஓர்வழிப் படவிலை யுள்ள மூழ்வினை
தீர்வதெப் படியெனத் திகைக்கின் றேனருட்
பார்வைவைத் தெனைப்பரி பாவிப் பாய்மலர்த்
தார்வரைப் புயசிவ தண்ட பாணியே.

(3)

கலியுக மிதுவிவன் கசட னாதலின்
மலியருள் புரிவதென் னெனம தித்தியேன்
மெலிவினை விலக்குநர் வேறி யார்கராஞ்
சலியொடு சுரர்புகழ் தண்ட பாணியே.

(4)

நன்னிலத் தெவர்க்குமெந் நயமு நல்குநீ
யென்னிடத் தருள்செயா திருப்ப தென்கொலோ
மின்னிழற் சிவகிரி மேற்குப் பார்த்துள
சன்னிதிப் பெரும்புகழ்த் தண்ட பாணியே.

(5)

அன்பர்பண் பொருகிறி தாயி னுங்கொளா
வன்பனென் றெனையிது வரைவ ருத்தினு
மின்பமின் றெனைக்கரு ளிந்தி ரற்கவன்
றன்பதங் கொடுத்தாள் தண்ட பாணியே.

(6)

என்னை யாட்கொளி நெவந்த பெப்பரிங்
குன்னையேன் யோசனை யுளமி மங்குவாய்
மின்னெநர் சடைப்பிரான் வியப்ப வேர்மொழி
தன்னையோ தியகிவ தண்ட பாணியே. (7)

உனதுள மிரங்கினெற் குவகை கைவரக்
கனபகல் செல்லுமோ கணத்தி னாகுமே
யனவர தமுமுனக் கபயம் யான்வரைத்
தனவுமை யருளிய தண்ட பாணியே. (8)

எத்தனை கெஞ்சினா னியம்பி னானீ
யத்தனை யுங்குறி யாதி ருந்தனை
சித்தம் தென்கொலோ தெரிந்தி லேன்பிணித்
தத்ததை விலக்குவாய் தண்ட பாணியே. (9)

எந்தனை புரிந்திலேன் வாழ்த்து கின்றிலேன்
சிந்தனை பெரிதுளேன் றெளிப்ப துன்கடன்
சந்தர பிரணவ சொரூப கோதியாய்ச்
சந்தத மொளிர்தரு தண்ட பாணியே. (10)

ஆகச்செய்யுள் உ.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எங்கெங் கேயோ விருந்தனந்த ரெழிற்கா வடிக ளெடுத்துவர
வங்கங் கேபோய் மகிமைவினைத் தருள்கின் றனையே யடியேற்றத்
தங்கம் போலே வயங்கியநிஜ் சரணங் காட்டத் தடையென்ன
பங்கந் தீர்வா விதுசமையம் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (1)

எண்ண முடியாக் காவடிக ளெய்து வனகா ணிக்கையுமல்
வண்ண மபிடே கங்கையார் வகுக்கற் யாலார் மகிமைபல
நண்ண வளர்நின் சன்னிதநா னாடி னேனென் னவைதவிர்ப்பாய்
பண்ண வரைமுன் காத்ததிருப் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (2)

ஆர்க்குந் தெரிய வனேகர்குறை யகற்ற நின்று யடியேனோய்
தீர்க்குந் திறமை யுனக்கிலையோ தியங்கக் கொடுமை செய்யிலிந்த
வூர்க்குந் திசைக ளெவற்றி னுக்கு மோகோ யழிப்பா முவந்தெனைக்கண்
பார்க்குந் தருண மிதுவருள்கார் பழனிக் குமரப் பெருமானே.

ஒருசொற் பொருளு முணரேனின் னுள்ள முவகை யுறவழுத்தி
யருமைத் தமிழைப் பாடவென்னு லாமோ ஷுநி யதையேற்றுக்
கருமப் பிணியைத் தவிர்த்துமுற்றுங் காப்ப துனது கடமைகண்டாய்
பருவக் குறமின் மணவாளா பழனிக் குமரப் பெருமானே. (4)

தடிப்புந் திமிருஞ் சுரவையுங்கார் தலும்பீ னசமுந் தாகமுங்கால்
வெடிப்புந் தளர்வு மலபந்த விரையு மிவையால் வெருண்டமனத்
துடிப்புந் துயருந் தவிர்த்தெனையாள் சுருதி யிசையுஞ் சுவைத்தமிழின்
படிப்பும் பலசங் கழுமுழங்கும் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (5)

தேச மனைத்து மதிசயிப்பத் தினமு மகிமை செலுத்திமுழு
நீசர் தமக்கு மின்பலங்கு நீதித் தெய்வ நீயென்றே
வாச மிகுத்த வுனதுபதம் வழத்தா நின்றேன் மனமிரங்கிப்
பாச மயக்க மொழித்தெனையாள் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (6)

மாவச் சிரபா ணிக்குமணி மகுடஞ் சூட்டி மனத்துவகை
மேவச் செயுநீ தமிழேனை வெறுப்ப தழகோ விரைந்துமலர்
துவப் பததா மறைவணங்கத் துதிக்கக் கருணை சுரந்தெனது
பாவப் பிணிதீ ரிதுசமையம் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (7)

கிரம மறியே னொருசிறிதுங் கெஞ்சார் தமையுங் கெஞ்சிவெறுஞ்
கிரம முடையே னாகியந்தோ திகைத்தே னென்னைத் திருத்தில்ல
வரம தருள்வாய் புறக்கணித்தால் வருத்தஞ் சகிக்க மாட்டேனான்
பரம குருவே வளமலிதென் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (8)

வாயுந் தனுவு மனமுமொரு வழியின் றிடநின் மகிமைதனை
யாயுந் திறமை வரவிலையே யையோ வென்ன செய்வேனான்
றாயும் பிதாவுஞ் சற்குருவுந் தாமரு நீயென் றனைக்காப்பாய்
பாயுந் திரைபொன் கொழிக்குந்திப் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (9)

உனது திருநா மங்கள்சில வுரைப்பேன் வாயா லுருகுதிலேன்
மனம தனையோர் வழிநிறுத்த மாட்டே னானெவ் வகையுய்வேன்
றினமு மெனைநீ திருத்தியிடர் தீர்த்துக் கருணை செயல்வேண்டும்
பனக ரிமையோர் பணிந்துதொழும் பழனிக் குமரப் பெருமானே. (10)

கொச்சகக் கலிப்பா.

பத்தர்திருக் கூட்டம் பயின்றறியேன் பாடுவதாப்
பித்தர்தமிழ் கத்துகின்றேன் பேயேன் பிழைபொறுப்பா,
யத்தர்செவிக் குட்பொருளை யன்றோ தியகுமரா
சித்தர்துதிக் கும்பழனித் தேவசே னுபதியே. (1)

வினாள் கழித்து விபரீத வெண்ணமனம்
பூண தெனக்குனது பொற்பாத சேவையருள்
பாண தரிக்கும் பமரம் பலபயிலச்
சேனார் பொழிற்பழனித் தேவசே னுபதியே. (2)

துட்டமன வாதனையோ சொல்லமுடி யாதுதுயர்
விட்டகல நீயருளி வெவ்வினையே னைப்புரப்பாய்
மட்டவிழு மென்மலர்தூய் வாழ்த்திவல மாகவந்து
சிட்டர்பர வும்பழனித் தேவசே னுபதியே. (3)

உள்ளுறுதி யெள்ளளவு முள்ளேனல் லேனெனினுள்
தள்ளுவது தன்மமன்று சாமீ யுனக்கபயம்
விள்ளுமலர் வாவிதொறு மிக்கசுவை முக்கனியின்
மெள்ளுநறை பாய்பழனித் தேவசே னுபதியே. (4)

ஆருனது மேன்மை யறிந்து புகழவல்லார்
பாருலகின் யான்புன் பவமெப் படிகடப்பேன்
ஒருணர்வு மின்றி யுழன்றே நெனைக்காப்பாய்
சீருலவு தென்பழனித் தேவசே னுபதியே. (5)

கெஞ்சுறுவோர் தம்மைக் கிலேசக் கடலழுத்தி
நெஞ்சருகா துற்றிடுத னின்பெருந்தன் மைக்கழகோ
வஞ்சதறீர் வஞ்சனையீ தாகா தடைக்கலநான்
செஞ்சுடர்வே லாபழனித் தேவசே னுபதியே. (6)

இன்னுனித் தெய்வநம்பி யேதேதோ பாடிவந்தார்
தன்குகப் புன்னேய் தவிர்ந்திலனென் றுரேனுஞ்
சொன்னுலப் போதுனது தொன்மகிமை யென்னுஞ்
தென்னூர்நெற் சூழ்பழனித் தேவசே னுபதியே. (7)

பாதகமோ ரைந்தும் பயின்றிடினுந் தன்குழந்தை
மீதருளே யன்றி வெறுப்புவைப்ப னோமிகத்தா
யாதலினு லென்குறைபெண் னுமலெனை யாதரிப்பாய்
சீதளதா மாபழனித் தேவசே ருபதியே

(8)

கல்லா னையுமுன் கரும்புதின்னக் காட்சிதந்த
வல்லான் மகனீ மனம் வைத்தா லென்னு டைய
பொல்லா வினைமுழுதும் போகாதோ வோர்நொடிக்குட்
செல்லார் பொழிந்பழனித் தேவசே ருபதியே.

(9)

மாயா வினோத மலையுந் தகர்த்தனையென்
னோயா னதைவிலக்க நோன்மையிலே யோவுனக்கு
நீயா ளெனையிதான் நேரமுமை யின்மெடுத்த
சேயா கியபழனித் தேவசே ருபதியே.

(10)

ஆகச் செய்யுள் ௪௦.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இபுருகற் கினையாய் போற்றி யீனர்மால் கனையாய் போற்றி
சுபகவிப் புலவா போற்றி சுருதிதூல் வலவா போற்றி
விபவசிற் சுகனே போற்றி விமலதே சுகனே போற்றி
தபவனப் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி.

(1)

அருவுரு வாவாய் போற்றி யலைவுள மேவாய் போற்றி
குருவென வருவாய் போற்றி குணநலந் தருவாய் போற்றி
பெருகினை யறுப்பாய் போற்றி பிழையெலாம் பொறுப்பாய் போற்றி
தருவுயர் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி.

(2)

கடவுளர் பதியே போற்றி கருணைவா ரிதியே போற்றி
திடமறை முடிவே போற்றி சின்மய வடிவே போற்றி
சுடருமிழ் மணியே போற்றி தொண்டர்கட் கணியே போற்றி
தடமலி பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி.

(3)

சீர்வளர் முருகா போற்றி சீதரன் மருகா போற்றி
கூர்வளர் வேலா போற்றி குமரிதன் பாலா போற்றி
பேர்வளர் வீரா போற்றி பிறங்குகெம் பிராபோற்றி
தார்வளர் பழனி மேவுஞ் சண்முகர் போற்றி போற்றி.

(4)

வரந்தி புதல்வா போற்றி வானவர் முதல்வா போற்றி
 குரவணி வாகா போற்றி குஞ்சரி பாகா போற்றி
 யரன்மகிழ் குருவே போற்றி யருட்பெருந் தருவே போற்றி
 சரமுபர் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (5)

உரைமன மொன்றாய் போற்றி யுயிர்தொறு நின்றாய் போற்றி
 வரைபக வெறிந்தாய் போற்றி மறைமுழு தறிந்தாய் போற்றி
 விரைமலர் நீபா போற்றி விண்ணவர் பூபா போற்றி
 தரைபுகழ் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (6)

வினைதவிர் மருந்தே போற்றி மெய்யினர் விருந்தே போற்றி
 நிரைதரு தெருளே போற்றி நித்தியப் பொருளே போற்றி
 வினைமல ரடியாய் போற்றி மாமணி முடியாய் போற்றி
 தனைநிகர் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (7)

கலைபொருந் குடையாய் போற்றி கடுங்குறட் படையாய் போற்றி
 மலைவருந் குகனே போற்றி வள்ளினா யகனே போற்றி
 நிலைபெறுந் தனியே போற்றி நிறையருட் கனியே போற்றி
 தலைமையம் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி.

திருப்பரங் கிரியாய் போற்றி செத்திலுக் குரியாய் போற்றி
 யருட்குணங் கடியாய் போற்றி யாவின்ன குடியாய் போற்றி
 இருக்குறுந் தேனே போற்றி யேரகத் தானே போற்றி
 தருக்குதென் பழனி மேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி.

இமிழ்திரை முடித்தாய் போற்றி பெதிர்த்துருர் மடித்தாய்போற்றி
 அமிழ்தினு மினியாய் போற்றி யன்பரை முனியாய் போற்றி
 அமிழ்தரு கிரண போற்றி யுயர்குண பரண போற்றி
 தமிழ்தழை பழனிமேவுஞ் சண்முகா போற்றி போற்றி. (10)

ஆகச் செய்யுள் 50.

சத்தக்கொச்சகக்கலிப்பா.

மடந்தமல மலர் த்தவிசில் வசுத்ததிசை முகத்தினனு
 பிடற்கருட னுயர்த்தவனு மிசுத்தனர வரப்பவுணர்
 கடற்புடைய முடித்தவயில் கதித்திலகு கரத்தவென
 கூடப்பிவினிய விலக்கியரு ளுனக்கபய முனக்கபயம். (1)

நிருத்தமிடு வெறிக்கவியை நிகர்த்தபுலை யகத்திலுள்
வருத்தமுரை செயற்கரிது வயற்பழனி மலைக்குறையை
சுருத்தவொரு கணத்துனது கழற்றிணைகள் வழுத்தியவெ
னுருத்தளர்வு தணித்திடுதி யுனக்கபய முனக்கபயம். (2)

மதித்தபடி பொடிப்பொழுதின் மனக்கவலை யொழித்ததிசு
துதித்தமிழி னியற்கவிகள் சொலக்கனிவு கொடுத்தருள்செய்
குதித்தமரர் தொழப்பினித குணப்பரம னுதற்கணிடை
யுதித்தசிவ கிரிக்குமர வுனக்கபய முனக்கபயம். (3)

அளப்பரிய மகத்துவநி னடித்துணையை யடுத்தவர்கள்
சளப்படுவ திலைச்சகல சவுக்கியமு முறப்பெறுவர்
வளப்பவுல கினிற்பெரிய வழக்கமிது மலைக்குகுவெ
னுளப்பயம தகற்றியரு ஞனக்கபய முனக்கபயம். (4)

அமைக்குமுன துளப்பெருமை யளப்பதெவர் தமக்குமரி
திமைக்குமுன மெனைத்தொழிலு மியற்றிடுவை நினைத்தெனது
சமைக்கவலை தவிர்ப்பத்தி சுருக்கமதின் மயக்கமென
வுமைக்கினிய திருப்புதல்வ வுனக்கபய முனக்கபயம். (5)

அவப்பொழுது கழித்துமன மலுத்திடுவ தற்கொடுமை
தவப்பினிதர் தொழக்குலவு தனிச்சிசியி னுதித்தெனது
பவப்பினிக டவிர்த்துபய பதப்பனும் நினைக்கவரு
ஞவப்புடைய தமிழ்ப்புலவ வுனக்கபய முனக்கபயம். (6)

செழித்தகட லுடுத்தவிரி செகத்தின்மிசை சிலச்சிலர்கள்
பழித்துநகை செயக்குறைய படுத்திடுவ தியற்கையல
விழித்துணையி னருட்கனிவு மிகுத்துவிரை வினிற்பிணியை
யொழித்துதவு கிரிக்கதிப வுனக்கபய முனக்கபயம். (7)

இரக்கமுன துளத்தினிடை யிலைச்சிறிது மெனிற்பொழுது
புரக்கவிது நலத்தத்தி புலைத்துயரை யொழித்தருள் செய்
கரக்கைகொள் வரைத்தலைவ கடப்பநறு மலர்த்தேரிய
ஹரக்களப புயத்தவினி யுனக்கபய முனக்கபயம் (8)

அரைக்கணமு மினிச்சிறிய னகக்கவலை சகிக்கரிது
தரைக்கணுயர் வுறக்கருணை தனைப்புரிதி தமிழ்ப்பொதிய
வரைக்கலச முனிக்குமுன மதித்தறிய மறைப்பொருளை
யுரைக்கவரு தனிக்குடவ வுனக்கபய முனக்கபயம். (9)

சடைக்கவிட லெனைச்சிறுமை தவிர்த்துனது மலர்க்கழலி
விடைக்கவிதை சுலோப்புனைய விணக்கநில சுகத்தையருள்
விடைக்கடவுள் விபப்பமறை வித்திருந குவட்டினைமு
னுடைக்கவிரை படைப்பொருள வுனக்கபய முனக்கபயம்

(10)

ஆக செய்யுள் 60.

கடடனைக்கலித்துறை.

மருளுந் துயர்மன மாயா விகாரத்தை மாற்றினில்ல
தெருளுந் தயிரிய முஞ்சுக மும்பெருஞ் செல்வமுமெய்ப்
பொருளுந் தமிழ்மல ராலர்ச்சித் தேத்தும் புனிதர்தமக்
கருளுந் திருமுரு காவடி யேனின் னடைக்கலமே.

(1)

நீளுந் சுகிர்வடி வேலு மயிலுநன் னீபவரைத்
தோளுந் கமல முகமு விரண்டுஞ் சுகந்தவெட்சித்
தாளுந் கவினு மிலங்கவந் தன்பர் தமைத்திருத்தி
பாளுந் குகவர தாவடி யேனின் னடைக்கலமே.

(2)

சேண்டட வும்பழ னிக்கிரி மீதினிற் சேரலன்செய்
காண்டரு பைம்பொன் விமானத் துவகை கனிந்தவினை
வேண்ட விரைந்து வினைநீரு மேமுன் விதித்துயர்தீர்த்
தாண்டருள் வந்துகந் தாவடி யேனின் னடைக்கலமே.

(3)

மெப்பான காரண தெய்வ முனையன்றி வேறுளதோ
பொய்யா பழைப கதைகளெல் லாமிப் புதுமைபென்னே
நைபா வகையெனை யாள்வாடி ததியிது நற்பழனி
யையா பவனமெய் யாவடி யேனின் னடைக்கலமே.

(4)

செயத்தரு காரிய மொன்று மெனக்குத் தெரியவில்லை
மயக்க விகார மனஞ்சரி யாக வருவதென்றோ
கயற்கினை யான கருங்கட் குறத்தி கணவனினி
யயர்க்குத னீதியன் றுலடி யேனின் னடைக்கலமே.

(5)

ஈரம் பெருநெருப் புக்கில்லை யென்ப தியற்கை யென்னுந்
கோரம் பரவுமெக் குற்றமு நீயுட் கொளத்தகுமோ
தீரம் பலவுமிப் போதரு ளிப்பினி தீர்கடம்பி
ஞரம் புரள்புயத் தாவடி யேனின் னடைக்கலமே.

(6)

ஒருவினை யேனு முனக்கெதி ரேநிற்கு மோபழைய
கருமம் தேனு கடைக்கணித் தாலென் கசடொழிப்பாய்
மருவிரி சோலை புடைசூழ் பழனி மலையின்மிசை
யருளுரு வாயமர் வோயடி யேனின் னடைக்கலமே. (7)

நீதரு கட்டளை யின்படி கன்ம நிகழுமன்றி
யேதந னுக்கொரு சத்தியுண் டென்ப திழிவுடைத்தாற்
பாதக முற்று மகலக்கண் ணுலெனைப் பார்த்தருளி
யாதரி மெய்க்கும ராவடி யேனின் னடைக்கலமே. (8)

சொழிலைத் திணுக்கு மதிகாரி நீயெனத் தொல்லுலகு
மொழியுங் குறிப்பின் முடியா தனவில்லை முற்றொடர்ந்த
பழியுந் தவிர்த்த வரந்தரல் வேண்டும் பழனிவெற்பி
லழிவின் நி நிற்பவ னேயடி யேனின் னடைக்கலமே. (9)

புகலும் கவிசிறி பிழையிருந் தாலும் பொறுத்திரவும்
புகலும் கருணைத் துணையா யெனைப்பரி பாஸியய்யா
விசலும் திதிபுத் திரர்மீது வேலன் நிமையவர்புன்
வாகலும் படிக்கொட்டு னாயடி யேனின் னடைக்கலமே. (10)

ஆக செய்யுள். 70.

கலிவிருத்தம்.

உலவா வொருகு ருடல்கூ றிடுவேல், வலவா திருமான் மருகா மறைநூற்
புலவா வுமையான் புதல்வா பழனித், தலவா னவனே சரணஞ் சரணம். (1)

பமரா ரவபஞ் சதருக் குலநீ, டமரா வதிகா வலனு கவமைந்
தெமரா சனுமெஞ் சவுணர்ப் பொருவெஞ், சமரா குமரா சரணஞ் சரணம். (2)

அலைவா ரிதிசூழ கிலத் தினில்வெம், புலைவா தனைநோய் புறமோ டிடநன்
னிலைவாழ் வருள்வாய் கிமலா பழனித், தலைவா முருகா சரணஞ் சரணம். (3)

கனிவா புனதான் கருதூந் தம்மியேன், னானிவே தனைநீர் கருதித் தவமா
முனிவோ ரிமையோர் முறையிற் பரவுந், தனிவே லரசே சரணஞ் சரணம். (4)

எண்டா மரைவா னவன்மான் முதலோர், கொண்டா டுபுகும் பிடவின் புதுவாய்
விண்டாழ் பழனிக் கிரியீ துறையுந், தண்டா யுதனே சரணஞ் சரணம். (5)

பணியத் தமிழ்ப்பற் பலபா டிபுனக், கணியத் தெரியா தவனு நென்னும்
பிணியைத் தவிர்பின் னிடலென் னபெருந், தணிகைக் கதிபா சரணஞ் சரணம்

அருவா யுருவா யறிவா யழியாத், திருவா யுருகிச் சிவனும் பரவுங்
குருவா யடியார் குறைதீர் கருணைத், தருவாய் வருவாய் சரணஞ் சரணம். (7)

துதிகூர் பழனிச் சுகவா ரிதியே, கதிவே றிலேகின் கழலல் லதுரீ
மதியா விடில்யார் வலர்நோய் களையத், ததியி் தெனையான் சரணஞ் சரணம் (8)

கவலைப் பிணியைக் கருதிச் கருதித், துவளாத் தகுமோ சுகந் தருவாய்
பவமற் றுயர்வோர் பரவும் பழனித், தமெய்ப் பொருளே சரணஞ் சரணம். (9)

நகுமா விலேவே லவனல் கவருஞ், சகுமா ரதுயர்க் கடலு டடியேன்
வெகுமா மதா கமெவீந் துழலத், தகுமோ வருள்வாய் சரணஞ் சரணம். (10)

ஆகச் செய்யுள் 80.

கவிநிலைத்துறை.

மலநெ டுஞ்செக வனத்தினி னினைத்துள வழிபோ
யலம ருந்துரு மனக்குரங் கினைவச மாக்கிக்
கலக மொன்றுமில் லாதனைக் காப்பதுன் கடனாற்
பலவ ளம்புனை பழனிவாழ் சரவண பவனே. (1)

அவமு யற்சியி லலைந்தலைந் தனுப்பதே யன்றி
விவர மற்பும் முணர்ந்திலே நென்பழ வினைதீர்
சுவல யத்தெவர் குறிக்கினுந் திருவருள் கடர்ந்து
பவமொ ழித்தொவிர் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (2)

இந்த மானுட வுடல்கிடைத் துளதரி திடையில
வந்த தீவினை யன்றினோ யுங்கொள வசமோ
சொந்த னீயுன தடிமைநா னருள்செய்ப்புஞ் சோலைப்
பந்தர் சூழ்தரு பழனிவாழ் சரவண பவனே. (3)

மனித யாக்கையுற் றுளபொழு தேயருள் வருவ
தினிது மேற்பிறப் பெதுகொலோ னறிகிலே நெனையான்
கனிக யேக்கதிக் கடவுளு மிடைச்செலக் கவினும்
பனித வாப்பொழிற் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (4)

எண்ண வாகருத் திலையுனை யிடையிடா தேத்தி
நண்ண வாயல் பலதடையுய்வதெந் நாளோ
வண்ண வாகனத் தோகைமேல் வந்தருள் வடிவேற்-
பண்ண வாதமிழ்ப் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (5)

கருவ மேழுத விழிந்தநீக் குணமெலாங் கலந்தோ
ருருவ மாகிய வெனக்குணை யலதுகிக் குளகோ
வெருவ நீயெனை விட்டிடேல் விரைந்துநோய் விலக்கப்-
பருவ மீதருள் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (6)

அதிக வாசையா கியபெரும் பேய்பிடித் தாட்ட
மகிபி லாதுநான் வருந்திவா டுவதுசம் மதமோ
முதிய பாவம்பா வையுந்தவிர்த் தானெனை முழுதாந்
பதித பாவனா பழனிவாழ் சரவண பவனே. (7)

சங்கை பென்பது தனிந்திலே னுளத்திலென் றனக்குச்
செங்கை தங்கிய நெல்லி போ லெவற்றையுந் தெளிப்பா
யங்க யந்தொறு மன்னமென் பேடையோ டமர்ப்பும்
பங்கயந் திகழ் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (8)

எந்தக் காரிய மும்பிற ராலல தெனியேன்
சொந்தத் தேழுடி வனவிலே சூதாமனத் துயரே
யந்தப் பாடெவ ராற்றலாம் விரைந்ததற் றப்ப
பந்தத் திவினை பழனிவாழ் சரவண பவனே. (9)

அயல வர்க்குப சரித்துவேண் டுவகொடுத் தமைந்தாற்
செயல்சி லச்சில நடத்தலா மில்லையேற் செல்லா
வியல்பு னைத்தையு முணருமே திருவுள மெனியேன்
பயமொ ழித்தருள் பழனிவாழ் சரவண பவனே. (10)

ஆகச் செய்யுள் 90.

எழுசீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

மறிகடல் குடித்த வயவடி வேலு மயிலுஞ்செஞ் சேவலு மார்பும்
வெறிகமழ் கடம்பும் விதுபன் னிருதோள் விளக்கமுஞ் சண்முக வியப்பு
மறிவொரு சிறிது மமைந்திவா வடியே எனகத்துதித் திடவெளி யவ்வோ
செறியிரு ளகலச் சேவைந் தெனையாள் சிவகிரித் குமரதே சிகனே. (1)

வேதவண் டினம்பண் மிழற்றமுத் தமிழின் விரை கமழ்ந் தெழில்விளங் குன்று
பாதபங் கயமிப் பாளியே னிதையப் பைந்தடத் தலர்ந்திடப் படாதோ
கோதறுங் கரும்பே கொழுஞ்சுவைக் களியே குணநிதி யேயருட் குருந்தே
சேதவெண் கிரணத் திங்கடோய் குடுமிச் சிவகிரிக் குமரதே சிகளே. (2)

பற்பல சீருஞ் சொற்பன நேரும் பயன்மறப் புள்ளற வோரும்
சற்பனை யுலக கற்பனை கலக சழுத்திர மதனில்பான் விலகப்
பொற்பணி யுன்று நற்பத மெனது புலனமைத் திரங்குவாய் மனசு
சிற்பர வடிவே தற்பத முடிவே சிவகிரிக் குமரதே சிகளே. (3)

அந்தியும் பகலு முந்தின் நிகலு மறுபெரும் பைக்களென் நகலும்
புந்தொந்தேனே வந்திந் தானே புகலுனக் கடைக்கல நானே
பந்திரந் துதித்த விந்திரன் கதித்த வாழ்வுபெற் றிடும்படி யுதித்த
செந்திலம் பதியாய் தந்திர விதியாய் சிவகிரிக் குமரதே சிகளே. (4)

உருவமு நயமு மொழிந்தவ னொருத்தி பொருசது ரனைவச மாக்கக்
கருதிய படிநின் கருத்தினைத் திருத்தக் கவியெனச் சிலசொலிக் கதறு
மருவியே யேனை யடிமைகொண் டெந்நா ளாள்வையோ வறிகிலே னருள்செய்
திருவுறை கமலச் செழுந்தடம் புடைசூழ் சிவகிரிக் குமரதே சிகளே. (5)

நரைதிரை முதிர்ந்து நடுங்கிய விருத்தை நடனகி தத்தையார் நயப்பார்
கரைதவிர் மோகக் கசடனே னுளறுங் கவிக்குன னுளங்கனி வுறுமோ
தரைபிசை நானெத் தனைபசற் கவன்று தளர்வலாண் டருளிது சமையர்
திரைபொரு நதிநித் திலமணி கொழிக்குஞ் சிவகிரிக் குமரதே சிகளே. (6)

என்னினை யுளஞ்சற் றிரங்கிலா யத்தோ வேழைநா னென்னசெய் சுவனின்
சன்னிதி தனில்வர் தவரெவ ரெனினுந் தளர்ந்துபின் வருந்துறத் தகுமோ
கன்னியு மொருபாற் கவினவான் கடவுட் கங்கையுங் கடுக்கையுங் பிறையுஞ்
சென்னியி லிலங்கத் திகழ்ந்தரன் போலுஞ் சிவகிரிக் குமரதே சிகளே. (7)

எவ்வயித் தியர்தம் மிடத்துநம் பிக்கை யின்றிநின் சன்னிதி யெய்திக்
கவ்வையத் தனையுங் கழறவோர் மருந்து கைவர நல்கியென் கருத்து
மவ்வயிற் றெளிவித் தனைகுறி மலரா லன்னதே யனுட்டிக்கின் றேன்பான்
செவ்வயிற் கருணை செய்குவாய் முழுதுஞ் சிவகிரிக் குமரதே சிகளே. (8)

மனமுழு லோப முனமெழு கோப மற்சரம் பற்பல தாப
நனவினு மூடக் கனவினுங் கூட நலிவன வவைபறந் தோட
வனதரு பாத நினைவருந் சீத வொளிரில் வழகுருன் றாத
சினசுர னுலவுங் கனபொழில் குலவுஞ் சிவகிரிக் குமரதே சிகளே. (9)

மயலிலே வலுத்த பயல்களா முலுத்த வஞ்சரைக் கெஞ்சிவா யலுத்த
 துயரெலா மொருவ நியமமே மருவத் தொல்வினை யோடியே வெருவத்
 சயவுகூர் வாவே யுயர்வுனோர் கோவே சரததண் டாயுதத் தேவே
 செயகுதா கந்தா சகசநா நந்தா சிவகிரிக் குமரதே சிகனே.

(10)

ஆ செய்யுள் 100

வஞ்சித்துறை.

- உள்ளினேனைநீ, தள்ளிடாமலாள், வெள்ளிமூரல்கூர், வள்ளிலோலனே. (1)
- புத்திதேவமோர், சித்தியிசுவாய், நித்தியாபரா, சத்திவேலனே. (2)
- தொந்தாடையாயல், வந்ததீதெலாம், இந்தவேளைதீர், கந்தநாதனே. (3)
- கவடமாகுமோ, பவவியாதிபோ, யுவகைகூரனேர், சிவகிரீசனே. (4)
- தொழமுயற்சியே, னுழல்வகற்றுவாய், நிழல்வருக்கைகூழ், பழனியப்பனே. (5)
- தொண்டூடுபோ, யண்டநீசெயா, கண்டலேசர்தாழ், தண்டபாணியே. (6)
- சுகையாளனீ, யாகையால்விடே, னோகைவாழ்வதா, தோகைவிரனே. (7)
- உய்வதோதியே, கைவிடாதுகா, தெய்வயானேசேர், மெய்ச்சாகனே. (8)
- சுகசமாகநான், மிகநினைதுதான், புகழ்மேவியான், குகசுவாமியே. (9)
- தளர்விடும்பைதீர், கிளர்சூரும்புதா, துளர்செழுங்குரா, வளர்கடம்பனே. (10)

ஆ செய்யுள். 110.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொழிதருகற் பகமலரும் புள்ளினமும் பந்தரிடு போர்ப்பூ மிக்குள்
 விழிசுழல்பற் பலபேயும் விண்ணவரும் துதிக்கவொரு விளையாட் டெய்திப்
 பழியுருவப் பிறையெயிறுப் படையவுண் ருபிரையுண்டு பரவைமாந்தி [வாம்.
 யெழில்கொள்கரத்துறங்குமொள்வேலெந்தைதனைச்சிந்தையில்லைத்திடர்தீர்ந்துய்

ஆலெடுத்த மகவாய்க்குன் றன்றெடுத்த பெரியோனு மலரு ளானு
 மாலெடுத்த மகவானு மறையாது தலையெடுக்க மறவி சாயக்
 காலெடுத்த பரஞ்சுடருங் கரத்தெடுத்து முத்தமிடக் கனிவு கூர்ந்தோர்
 வேலெடுத்த குமரனையேன் மேல்வழுத்திக் கொடியபழ வினேதீர் தூய்வாம். (2)

ஆண்டர்தன ராகிருக்க வயனுநெடு மாலுமடுத் தறியா ரீல
கண்டர்மன தினுங்கலரி கருத்தினும்பே ருவகையெழக் கலங்கா ஞானத்
தொண்டர்தவ வேள்விபிடற் தொறுநடக்கத் துன்பமெலார் தொலைந்தே யோட
வண்டர்பயில் சரவணப்பூ மலர்தவழ்செல் வளைத்துதித்து மயக்கந் தீர்வாம். (3)

கனநரசிங் கத்தையொரு கணத்தில் வென்ற சரபமெனுங் கயிலை யாளி
மனமகிழும் படிசூழ் பமதகரட யானையின்பின் வந்து தோன்றிப்
புனமுழுதுந் திரிந்துபெரும் புகழ்வேங்கை யாகிவின்று புவிவா னுய்ய
வினமுயருங் குறமானை யிணங்குமெங்கள் கோமானை யிறைஞ்சி வாழ்வாம். (4)

முனாமதியொத் திலங்கெயிற்று முகிற்குரற்கா ருடற்றனது முறையே தோன்றக்
கிளைதழுவிப் பத்திரமுன் கெழுமுடிமேற் பூமயங்கக் கிளர்காய்ப் பெய்தி
விளைபலமெப் பொழுதுமறா விதமேந்திச் சாலமது மேவப் பெற்று
வளைகடலீற் பொலிந்தவெஞ்சூர் மாத்தடிந்த கடம்பரசை வழுத்தி வாழ்வாம். (5)

அடலவுணர் தடம்புயங்கண் ணாதியிடங் கரினிடமு மந்ந லார்தம்
முடலில்வல மும்பிலத்தன் ஞரககண பண்டவியு முல்கும் வெற்பும்
படபடென நெடிதாடப் பணியாடத் தனியாடும் பசங்க லாபத்
திடமயிலில் விளையாடித் திரியுமிளங் குழந்தைதனைச் சிந்தை செய்வாம். (6)

பனிவரையி னுதித்துமுக்கட் பளாவரை தழுவுபுபற் பலபூ ரல்கும்
புனிதமர கதவல்லி புகழிளம்பா லனைவிபுதர் புழுக்கந் தீர்த்த
தனிவிடலை யைப்புலவோர் தனைக்குறிஞ்சிக் கிழவனெனுந் தன்மைக் கேற்ப
வினிதுமகிழ் குறக்குமரிக் கெதிரடுத்த விருத்தனைநெஞ் சிருத்தி வாழ்வாம். (7)

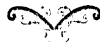
தொடுத்தமய வலைகண்ணி தோண்மிசைக்கொண் டுரியபடை துவன்றித்தோன்ற
வெடுத்ததிக மாயவரை யிடத்தசரப் பிறைநெடுங்கோட் டிகல்வே ழத்தைக்
கடுத்தமுதற் பயிற்செயினக் கடுங்கொலைச்சிங் கத்தினையுங் கடந்து மேன்மே
லடுத்தபல மாவேட்டை யாடியவே டனைவணங்கி யரந்தை தீர்வாம். (8)

சிவகிரிக்கட் புலனமுய்யச் சேரர்பிரான் புரிதருபச் சிமத்து வார
நவமணிப்பொற் சினகரத்து ஞானகரு*ணநிதியாய் நவவீர ரன்பர்
தவவருச்சித் துபசரிக்குஞ் சமையங்க் டொறும்பலசந் தரசொ ரூப
முலகைமுற்றக் காட்டியிரு னோட்டியொளிர் செழுஞ்சுடரை யுள்ளி வாழ்வாம். (9)

ஆரியபழ மறைகளுங்கண் டறியாத தனதுதிரு வருளாற் றெண்டர்க்
குரியதெரி சனந்தரத்தகன் டொருகையி னுன்றிமருங் கொருகை சேர்த்து
வரியளிகொள் பொழிற்பழனி மலைமிசைமேற் றிசைகோக்கி வயங்கா நிற்குந்
ஆரியமுடி வாகியசிற் சொருபத்தைத் துதித்துவினைத் தொடர்பு தீர்வாம். (10)

ஆக செய்யுள். 120.

பழனிக்கோயில் விண்ணப்பம் முற்றிற்று.

௭-
கடவுள் துணை.

தயாநிதிக் கண்ணிகள்.

வெண்செந்துறை.

சீர்பூத்த நின்பாத சேவைதந்து தீவினைதீர்
வார்பூத்த கொங்கையுமை மைந்தா தயாநிதியே. (1)

இந்திரனைக் காத்தவுன்ன லென்னமுடி யாதிடர்தீர்
தந்திழுகத் தெந்தை சகோதர தயாநிதியே. (2)

மாமறைநா லுந்தொடர மாட்டா வுனையெனிவிப்
பாமரனா லென்னும் பழனித் தயாநிதியே. (3)

கீர்த்தி விஜய கிரித்துரைகா லத்தினிற்செய்
பூர்த்தி மகமையெல்லாம் பொய்யோ தயாநிதியே. (4)

இக்கலிகா லத்தினுமிங் கேடினைப்போ லேதுதெய்வந்
துக்கமெலா நீக்குவெட்சி சூடுந் தயாநிதியே. (5)

சற்றுமறி வில்லாத சண்டாள னுனெனினு
முற்றுமெனை யாள்வாய் முருகா தயாநிதியே. (6)

பத்திசிறி தேனுமில்லாப் பாவினா னென்றாலுஞ்
சித்தியரு னையா சிவாசல தயாநிதியே. (7)

என்னபிழை நான்செய் திருந்தாலு நீபொறுத்து
வன்னமயி லேறியென்முன் வாவா தயாநிதியே. (8)

னாராயோ மாமயிலில் வந்துகலி தீர்த்துவரந்
தாராயோ தென்பழனிச் சண்முக தயாநிதியே. (9)

மாயா விகார மயக்கையெலா மாற்றியெனை
நீயாள் பழனி சிமனா தயாநிதியே. (10)

உன்னையன்றி யுண்டோ உலகிலெனக் குற்றதனை
பென்னைவஞ்சி யேல்பழனி யெந்தாய் தயாநிதியே. (11)

திராத வெவ்வினையுந் தீர்க்குநீ யேழைமுகம்
பாராத தென்னதண்ட பாணித் தயாநிதியே. (12)

எப்பா வழமகற்றி யீடேற்றல் வேண்டுமெனை
யப்பா சுவகிரிதனை டாபுத தயாநிதியே. (13)

குதுதான் கற்றையோ சும்மா விருந்தனைநின்
காதுதான் கேளாதோ கந்தா தயாநிதியே. (14)

ஈராறு காதிருந்து மென்சொற்கே வாததென்ன
பேராறு சூடிபெற்ற பின்வாய் தயாநிதியே. (15)

பன்னிரண்டு கண்ணிருந்துப் பாராத தென்னவென்னை
யுன்னிரண்டு தாளுந்மகி யுற்றேன் தயாநிதியே. (16)

நீமனது வைத்தா னிரப்பா தனவுழன்டோ
பூமனது மாமமதை போக்குந் தயாநிதியே (17)

சுல்லாம் வினைப்பயனா மென்னினுனக் கென்னபுகழ்
சொல்லாயுல் லாசவள்ளி கோயுந் தயாநிதியே (18)

ஆனாறு மித்தவநி யாயமுனக் காகாது
தேனார் கடம்புனை தின்புய தயாநிதியே. (19)

இப்படியே நீயிருந்தா லென்னசெய்வே னோருறுதி
செப்படியே னுக்குச் சிவாகுல தயாநிதியே. (20)

நீயிருக்க நின்றேர் நினைந்திருக்க வென்னுடவி
னோயிருக்க லாமோ றுவல்குந் தயாநிதியே. (21)

அட்டியென்ன வின்னுமெனை யாதரிப்ப தாலுனக்கு
நட்டியென்ன சொல்லுவன்வி நாயக தயாநிதியே (22)

காலமெல்லாம் வினை கழித்துமயங் காதுநல்ல
சீலமெலா நல்கவினை தீர்க்குந் தயாநிதியே. (23)

எத்தனைதான் பங்களெளி யேனெப் படிச்சகிப்பே
னத்தனையுந் தீர்பழனி யப்பா தயாநிதியே. (24)

நானந்த மர்க நவீன்றுமிரங் காததென்ன
தினபந்து நீயலவோ செந்துர்த் தயாநிதியே. (25)

பாடவறி யேனெனினும் பற்றினே னின்னையென்னை
வாடவிட லாமோ வடிவேற் றயாநிதியே. (26)

சுற்பனையோ பூர்வ கதைகளெல்லா மல்லதுநீ
சுற்பனையோ செய்கின்றாய் சாமீ தயாநிதியே. (27)

பொய்த்தெய்வ பத்தருஞ்சீர் பூண்டனர்நா நம்பியநீ
மெய்த்தெய்வ மென்னசொல்வேன் வேலா தயாநிதியே. (28)

பானுமுன மேது பணிநீகண் பார்க்கினிடர்
தானுமுன தாமோ சடாகூர தயாநிதியே. (29)

ஒன்றுந் தெரியா துழன்றேனைக் காப்பதுனக்
கென்றுங் கடமைசெவ்வே லேந்துந் தயாநிதியே. (30)

தயாநிதிக்கண்ணிகள் முற்றிற்று.

ல-

முருகன் அண்ணை.

ஆனந்த கீதரசம்.

ஞானரசத் தென்பாங்கு.

இராகம் - சாமா அல்லது எதுகுலகாம்போதி.

தந்தைதாய் பந்துஜனார் சங்குருநீ யேயெனது
சுந்தைநோய் தீர்த்தருள் செய் தென்பழனி வேலோனே.

ஆனந்தசிந்து.

இராகம் செஞ்சுருட்டி அல்லது நாடநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

பூரண நந்தசிவ போதகுரு நாதா
புண்யகா ருண்ய சுப்ரமண்ய குண நீதா
வாரணன் னாரணனும் வந்துதினமுந் துதிமனோநீதா
காரணவள்ளியைக்கண் டணைந்த சாமி நா
னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(1)

பாவவினை தீர்த்துனது பாதந் தரல்வேண்டுந்
தேவர்முனி வோர்பரவுந் தென்பழனி வேலோனே.

தேசமெல் லாந்துதிக்குந் தென்பழனி வேலா
தேவதே வாமவுன சிற்சுக விசாலா
பாசபவமோசன சாம்பராஜ்ய சுபமங்கன சபாலோலா
நேசமா யென்னைமுன் னின்று ரட்சி சாமி நா
னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(2)

நின்பதமே தஞ்சமென நேர்ந்தே னிதுசமைய
மின்பமெலா நீயருள்வா யிங்கிதநண் டாயுதனே.

என்னை யிப்படி யிடர்படுத்த லாமா
ஏழையகக் காவாதிருந்தால் விட்டுப்போமா

அண்ணையிதா நின்னைபலா லாரினியபய முனக்கையையா
 உன்னயமாம் பழைபுரி வாழ் சாமி நா
 னம்பிவனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(3)

எல்லா முனதுசெய லென்றி நக்கின் றேனெனையாள்
 சல்லாப வம்மரி: ணர் ஷண்முக தபாநிதியே.

பத்தர் பூசித்தபக பங்கய கல்பாணி
 பார்வதி யீன்ருதிவிய பாலகண்ட பாணி
 சித்தமகிழ்ந் தித்தருணர் ந்யானித்த படிக்குதவி செய்குவாய்
 சுத்தசைதவிய சொருப ருருசாமி நா
 னம்பிவனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(4)

மாயா விகற்பங்க வாழ்வைமதி யாமலெனை
 நியா நரித்தருள்செய் நித்யசிவ சற்குருவே.

பஞ்சமா பாதகப் பசாசர் கனைத்தேடிப்
 பருவம் பார்த்தே புகுந்து பாடல்பலபாடி
 நெஞ்சமெலாஞ் சஞ்சலமாய் நின்றதினைக் கின்றேனை நியான்வாய்
 குஞ்சரிவள்ளி குலாவி மகிழ்சாமி நா
 னம்பிவனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(5)

வின்பொழுது போக்குவதே வேலையா னுனுனைநான்
 கான்பொழுதென் றேவருள்வாய் கானவள்ளி நாயகனே.

தண்டைபொன் கிண்கணி சதங்கைகள் குலுங்க
 சமஸ்தபு ராதனவே தண்டமு மலுங்க
 அண்டநவகண்ட மசைந்தாடிட வுலாவு மயிலாநீபா
 தொண்டரெந்நாளுந் துதிக்குங் குகசாமி நா
 னம்பிவனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(6)

உண்டுறங்கு கின்றதன்றி யெநன் றுமறிபே நெனையாள்
 வண்டுறங்கு பூஞ்சோலைவையா புரிக்கரசே.

மாதர்மே லெப்பொழுது மாறுதில்லை யிச்சை
 மனஞ்சுழன்றே யுதினமயங்கு தென்ன லச்சை
 யாதரவாய் நீதமியே வல்லலத் தணித்தருள லாகாதா
 சாதனைசெய்வது தர்மமோ வென்காமி நா
 னம்பிவனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(7)

பாடேற்றி வாட்டுமின்னூர் பாலேற்றி டாமலெனை
யிடேற்றி யாள்வா யிமயவாச்சே னுபதியே.

அலையா லேவரும் அனேகவித தொல்லை
யமைத்திடா நெஞ்சிற் கதுகெரிய வில்லை [னே
வேசையர் பாற்காசையெலாந்நீணிலிதைத்துத் தூயர்க்குள் விழுவே
மாசையகற்றி மதியருளென் சாமி நா
னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(8)

எப்போதெப் போதுனைநா நெண்ணினுமெண் ணம்படிநீ
யப்போதப் போதுமுன்னின் முள்வாய்தண் டாயுதனே.

என்னசொள் னுனுகெஞ் சிரக்கமே யிராதா
எரியவன் நீதினுனக் கேனித்தனை வாதா
சின்னமெலா நின்னதுவே சிற்பரதண்டாயுத சிவபோதா
வன்னமயிலேறி வந்தெனையாள் சாமி நா
னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(9)

வெய்யகலி நோய்கவலை வேரோடு திரவருள்
செய்யவிது நல்லததி தென்பழனி நாயகனே.

பாவமுந் துன்பமும் பலபிணியு நீக்கிப்
பகையநிர் த் தூளாக்கிப் பாக்கியத்தைத் தேக்கி
நீவரமே தாவிதுநன் னேரமுப காரா கிஜவிரா
தேவர் பரவுஞ் சிவகிரிவாழ் சாமி நா
னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(10)

பார்த்தவர்க ளென்னைநிந்தை பண்ணு வகைகவலை
நீர்த்தருளல் வேண்டுஞ் சிவகிரித்தண் டாயுதனே.

முன்பொரு கன்னி முருகாவென நேர்ந்தாய்
முறையிடுந் தேவர் முகங்கண்டருள் கூர்ந்தாய்
வன்பவமார் துன்பமெலாமாற்றிநினைவோர்கனின் மனஞ்சார்ந்தாய்
அன்பனை யாள்வ தரிதோருக சாமி நா
னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(11)

பாவநா நெண்ணினுநின் பாதந் தனைத்துதித்தால்
மேவிநீ யாள்வதன்றோ மேன்மைவடி வேலோனே.

தொந்தமாய் நின்று சுழற்றுதே விசாரம்
சொல்லமுடி யாதந்தத் தூர்க்குண வகோரம்
எந்தவித முந்தமியே நெண்ணநிறை வேற்றுதற்குநேரம்
செந்தமிழ் மாம்பழந் தியானிக்கு மென்சாமி நா
னம்பினனுன்றனை நா நா நன்னுன.

(12)

—0—

காமரசத் தென்பாங்கு - சிங்காரச்சிந்து.

தண்டா யுகபாணி தன்பவனி வேடிக்கை
கண்டாசை கொண்டேன் கருத்திலிது நீங்காதே.

தண்டபாணிப்படி தடம்புய முந்நாலும்
தயாளமுஞ் சண்முகமும் தாவுபுரிநாலும்
வண்டடர்தார் கொண்டொளிர்பொன் மார்புஞ் செஞ்சேவலும் வடிவேலும்
கண்டவுடனே கணிந்தமோக தாகமென் * புத்திமயக்குது
நா நா நன்னுன.

(1)

சற்றுமினி மோகஞ் சகியா திதுசமைய
முற்றுமுனை யுற்றேன் முகம்பார் முருகோனே.

சற்றுமென் மோகஞ் சகிக்கமுடியாது
தருண மிப்போது தயவிலாத தேது
நற்றுணையாய் முற்றுமுனை நம்பினேன் வகைநீ நயந்தோது
மற்றுமுலைகள் வளருதேமுருகையா - முத்தமிட்டிட
நா நா நன்னுன.

(2)

மோடியினி யென்னமெத்த மோகமா னேன்மகிழ்ந்து
கடிவினை யாடியருள் கூர்பழனி வேலோனே.

முத்தையா மெத்தவுன்மேல் மோகமாயிரண்டு
முலைகளும் விம்முடுகென்ன மோடித்திகண்டு
சுத்தமதா மெத்தைதணிற் சொந்தமோடு கொஞ்சிச் சுகங்கொண்டு
வித்தையனேகம் விளைத்தருளென்சாமி - நானென்ன செய்துவின
நா நா நன்னுன.

(3)

பாரதன் மீறமதன் பாண்மெய்தா லென்னசெய்வேன்
சேரநல்ல நேரமிது தேவசே னுதிபனே.

சந்தனகும்ப தனந்திரண்டு மீறச்
சகத்திடா நெஞ்சந்தளர்ந்துதடு மாற
லத்தனைமார் நித்தனையாய் வையவுனை யெண்ணி பெண்ணி வா பூறத்
கந்த மதவேள் கனைபாயு தேசாய் நீ - கொஞ்சியனைத்தருள்
நா நா நன்னுன.

(4)

முன்னே யெனைவசஞ்செய் முத்தையனிப் போதொருத்தி
தன்னேய முற்றதெவர் தந்திரமோ செந்திருவே.

ஆதிநா னென்னை யழைத்துவிச வாசித்
தருமையாய்த் தானே யனேகநயம் பேசி
வாதிஞர் மோதியவேல் வல்லவனிப்போதொரு மக ராசி
மீதினிலாசை மிகுந்ததென்னமானே யார் - மித்திர மித்தொழில்
நா நா நன்னுன.

கந்தரங்க வுல்லாசங் கண்டேன் வின்காணேன்
அந்தரங்க நீதெரிவித் தாலதிப புண்ணியமே.

கந்த நா தன்பவநி கண்குளிரக் கண்டேன்
கடகமுங் கங்கணமுங் கைவளையும் விண்டேன்
வந்தமதன் சொந்தமலர் வாரியெதிர் தூவிட மயல் கொண்டேன்
அந்தரங்கத்தை யறிவித்து வரபோடி - யென்சிறதை மயங்குது
நா நா நன்னுன.

(6)

வன்னமயில் வீரன் மருவியதை யென்னசொல்வேன்
சன்னதமெந் நாளுந் தலைசுழற்றி யாட்டுதடி.

வன்னமான் தோகை மயிலுலவுஞ் சோலை
மலைமுரு கேசன் மகிழ்ந்துசெய்த லீலை
என்னசொல்வேன் மின்னரசே யெப்பொழுதினும் பார்த்திடா வேலை
சன்னதமென்னைத் தலைசுழற்றியாட்டியே - சொக்குது மெத்தவும்
நா நா நன்னுன.

(7)

வள்ளிமண வாளன் வலிதிலெனை முத்தமிட்டுத்
துள்ளியினை யின்பசுகஞ் சொல்ல முடியாதே.

வள்ளி மணுளன் வலிதிலிங்கே வந்தான்
மலரனை மீதில்விச வாசமாயி ருந்தான்
வெள்ளிலைபாக் கள்ளிநல விந்தை விந்தையாக மிகத்தந்தான்
துள்ளியினைந்த சுகத்தையென்ன சொல்வேனென் - சித்தமுருக்குது
நா நா நன்னுன.

(8)

துதுவிட்டு மெள்ளவரச் சொல்லியெனை வேலர்மெத்தை
மீதுமுத்த மிட்டனைத்த வித்தைகள நேகமடி.

வேலவ நென்னை விரும்பித்தூது விட்டான்
விரைந்துசென் தேன்பசப்பி மெள்ளமுலை தொட்டான்
ஜாலமிகு லோலனெனுஞ் சாமிகனிவாய் முத்தமிட்டான்
கோலமா மஞ்சத்திற் கொஞ்சியதை யென்சொல்வே - நெத்தனை விந்தைகள்
நா நா நன்னுன.

(9)

என்றுந் துதிவேல ரென்னைமரு வுஞ்சமையத்
தொன்றுந் தெரியுதில்லை புண்மையென்ன பெண்மயிலே.

பார்புகழ் செல்வப் பழனிமலை வாசன்
பசுந்தமிழ் மாம்பழம் பாடுமுரு கேசன்
தார்மலர்பொன் மாம்பிலெனைத் தானனைத்து முத்தந்தரு கேசன்
சேர்பொழுதொன்றுந் தெரியுதில்லையென்னடி - யற்புதமற்புதம்
நா நா நன்னுன.

(10)

ஆனந்தகீதரசம் முற்றிற்று.

உ
ஷண்முகநாதன் துணை.

துதிப்பாசரத் தொகை.

ஸ்ரீ தண்டாயுதப்பிரான் திருவுருவப்புகழ்.

சுடியவிடக் கணிமதுவாற் கதித்ததினைப் புனமானிக் கவர்ந்து பாதை
முடியவிடச் சினக்குறவர்க் கொளித்தோடி வந்ததனுள் முழந்தான் சேர்ந்தோ
மடியவிடக் கயமகர மதனனைநோக் கியவரனார் மதலாய் நானும்
நெடியவிடக் கரமதனை யிடைசேர்த்துத் தடியுன்றி நிற்கின் றுயே. (1)

பரங்கிரிநாதன் துதி.

பெடைகாட்டு மொருசிறிய நடைகாட்டி மயல்பூட்டிப் பினிர்காட்டுங்கட்
படைகாட்டு மாதர்பின்போய்ப் பயில்காட்டி யொயில்காட்டிப் பற்காட்டாமற்
றொடைகாட்டு நின்றுபதத் துணைகாட்டி யெனையாள்வாய் துலங்கும் பண்ணை
யிடைகாட்டுத் தரளமதி மெழில்காட்டும் பரங்கிரிவா மெம்பிரானே. (2)

இதுவுமது.

சேட்டுமதி வாட்டுதத னீட்டுமிரு கோட்டுமுலைத் தெரிவை மாரை
வேட்டுமயல் பூட்டுமவர் கேட்டுவினை யாட்டுளியான் விழா மற்றென்
பாட்டுவகை கூட்டுபல தோட்டுமலர்த் தாட்டுணைநீ பாவித் தாள்வா
யீட்டுபவ மோட்டுகதி காட்டுதிருப் பரங்கிரிவா மெம்பிரானே. (3)

கலித்துறை,

கந்தா வரன்றிரு மைந்தாவென் றன்பிற் கருதுதொண்டர்
சிந்தா குலத்தைத் திருத்துங் குமரன் சிவகிரியிற்
கொந்தார் செழுங்கம லப்புதுப் பூமணங் கொண்டுவவு
மந்தா னிவம்பதி மார்பமர் மாதையும் வாட்டியதே. (4)

சமஸ்தி வெண்பாக்கள்

திருப்புகழ் முதலடி நற்று

வரமுதலிக் காக்கு மனமேவெண் சோதி
பரவியமுத் தைத்தரு பத்தித்—திருநகையத்
திக்கிறை சத்திச் சரவணமுத் திக்கொருவித்
துக்குருப ரன்னெனவோ து.

(5)

நற்று

கந்தரநீ லத்தறையக் கன்னிகைபாற் றா துவிட்ட
சந்தரனே பத்தருக்குத் தொல்சான்முன்—முந்த
அலைதேர் சிவகிரியா யையாற்றிற் சேய்மு
தலையாலே தான்றருத லால்.

(6)

4. காசி

இக்கா சினிப்பா லிலங்கா சினித்தேவர்
தொக்காசி கூறித் தொழக்கருணை—மிக்காருங்
கந்தா முருகாசி காவளத்தின் மீதேறி
வந்தா தரித்துதவு வாய்.

(7)

6. காசி

துங்கா சிவந்த சுமுகா சிலோ திவள்ளி
பங்கா சிக்குதிரைப் பாகாசித்—தங்காசி
னிச்சைதனி லேங்கா தெனையாங்கு காசிற்றந்த
செச்சைவடி வேலா தினம்.

(8)

10. காசி

வாகாசி ராகாசி வாகாசி னாகாசித்
தாகாசி யோகாசி தாகாசி—பேய்காசி
வன்குழவி பாகாசி வந்தவுத்துங் காசிறிது
தண்கருணை கூர்சந் ததம்.

(9)

14. காசி (8. காசிவ 6. காசியென்று)

காசினிபுக் காசிவருங் காசிவணிக் காசிறியேற்
காசித்தே காசிவைபா காசினனா—காசிலேபோற்
காசிவண்வா காசிவதுங் காசிவமோங் காசிவழாக்
காசிவந்தாழ் காசிவனா கா.

(10)

அகர வர்க்க அநாசிக நீரோட்டகம்.

அலக சுசுட தடர ளகட
கலக சயசு கதட—சலச
தரள சுரத தரத ததல
கரள சுரள கள.

(11)

5. பொடி

கரும்பொடியா வஞ்சவெறி கைப்பொடிசின் வெற்பர்
தருங்கொம் பொடிசைதெய்வத் தையல்—கீருமடியா
வான்பொடியா நின்றகதிர் மாணுமயி லோயெனையாள்
தேன்பொடியார் பூம்பதந்தந் தே.

(12)

கடைப்பூட்டு

சேயனைமுற் கங்கடுகு செந்நெனுனை சக்கரந்தண்
டாயபணி மாமணிநா லான்புளன்மை—மாயைபொன்சொற்
பொற்றோகை போக்களிப்பு பூப்பரன்மால் வேதனுக்குக்
கற்றழம் பூவே கறி.

(13)

சமஸ்தி

பற்பலநூல் சுற்றலும் பாக்கியங்கள் பெற்றாலுஞ்
சிற்பரன்மா நற்பதத்தைச் சேர்வரிதா—வற்பநெஞ்சே
பித்தற மேவிப் பிதற்றேல் பெருங்காதல்
வித்தறவி மெப்பிறப்பு, மேல்.

(14)

சமஸ்தி

பத்திபுரி நெஞ்சே பகலிரவும் பேரின்ப
முத்திதரு மையலிடை மூழ்காதே—சத்தியினால்
வானை யுருவழித்த லள்ளுகிர்க்கைக் சிங்கமுகக்
கானை யுருவழித்தோன் கண்.

(15)

நிந்தாவஸ்துதி

அப்பனும்பாம் பாட்டியன்னை யானவளு மறத்தியத்தை யவள்வண் ணாத்தி
செப்பரிய வலையன்மான் மைத்துனன்மா தாரிதம்பி சின்ன னாடான்.
தப்பிலியா கியதமையன் பலவேடன் மூத்தகுடி தனிக்கு சத்தி
யொப்பினைய குடிசுறத்தி நீசெட்டி நானிலையோ வுனக்கு வேணே.

(16)

மடக்கடிவிருத்தம்

தலையாணை முகம்பெறுமைந் தலையாணை யரைக்கையத் தரித்த நற்றோற்
கலையாணை யமுதமதிச் கலையாணைச் செஞ்சடைக்கா டலைக்குங் கங்கை.
யலையாணை யிறந்துபிறத் தலையாணைக் கடற்பிறந்த வடுநஞ் சுண்ண
மலையாணைக் கற்குடிமா மலையாணை யனுதினமு மனத்துள் வைப்பாம். (17)

சுகவனந் அழகுநாதர் துதி

நாகமலை யிடத்திருப்பார் மேன்மைக்கட் கங்கையுளார் நத்து மாயர்
மோகமலை வில்லாரக் கதைபுடையார் கஞ்சனைமுன் முனிந்து வென்றார்
மாகமலை நாயகர்கோ பாலரின்ன காரணத்தால் வடிவ மொன்றே
யாகவரு சுகவனரை யழகுளரா ஜரைவணங்கி யருள்பெற் றாய்வாம். (18)

இதுவுமது

அத்திமிசைப் பொருந்துகலா லரியகலை யெடுத்ததனா லமரர் போற்றும்
பத்தியினாற் பினாகமுள்ள பண்பாற்றா ரணிகொல்லாற் பாவை யேற்குஞ்
சத்தியத னாற்பேதஞ் சற்றுமின்றி யொருவடிவந் தானே யான
சித்தசுவந் தரராஜர் சுகவனம், நிவந்தரணஞ் சிந்தை சேர்ப்பாம். (19)

இதுவுமது

தானவரை யடக்கியதித் தார்பலியைத் தணித்துமுனை தனைவாய்க் கொண்டு
கானமதை விருப்பியுர கம்பொலிந்து மேன்மைபெறுங் கவினா லொன்றே
யானசுக வனநாத ரழகுளரா யகரிவர்தாட் சன்பு செய்து
ஞானபர சுகமிசை நணுகவினைப் பவந்தனித்தென் னாளும் வாழ்வாம். (20)

புரீராமஜயம்
பாகல்மா நகரத்தி லெழுந்தருளியிருந்தும்
சென்னராயப்பெருமாள்
திருப்பதிகம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி விநீதம்.

திருவளர் தடம்பொன் மார்புந் திரள்புய வரையுந் தெய்வ
மருவிரி துளவுங் காயா மலந்திற வடிவு மாகக்
கருதிய வடியார் ஞானக் கண்ணொதிர் தோன்றி வேண்டிற்
றருள்புரி சென்ன ராய வண்ணலே போற்றி போற்றி. (1)

பொன்னியல் வனச வாவி புஞ்சுவ ரிகள்கா ரென்ன
மின்னிய மயில்க ளாட வியந்துதேன் பொழியுஞ் சோலை
துன்னிய செழுந்தோ னூரிற் சுரவலாந் தொழுதி னைஞ்ச
மன்னிய சென்ன ராய வரதனே போற்றி போற்றி. (2)

பவனமென் கொடியோர் நீலப் பருவரை படர்ந்த தென்னத்
துவளிடை மலர்ம டந்தை சுடர்மணி மார்பிற் றோன்
வுவமையில் வளமைஞ்ஞத்தோ னூர்தனில் வீற்றி ருந்ருந்
தவர்பணி சென்ன ராய தயாநிதி போற்றி போற்றி. (4)

கடலிடத் துதிக்குந் தெய்வக் கதிரினங் கிரண நீலத்
தடவரை தவழா நின்ற தன்மைபோற் பனம ராகா
சுடர்தழைத் திலங்கு மார்பந் தோன்றவந் தெம்மை யானுந்
திடவருட் சென்ன ராய தேவனே போற்றி போற்றி. (3)

ஒருகருங் கடலி னூடே யுலகெலாம் புகழா நின்ற
விருபெருஞ் சுடருந் தோன்றி யிலங்கிய வெழில்போற் செங்கைப்
பொருவருந் திகிரி சங்கம் பொலியவந் தெம்மை யாட்கொண்
டருந்செயுஞ் சென்ன ராய வமலனே போற்றி போற்றி. (5)

விண்ணகர்ப் பெருமை யிந்த மெய்த்தலத் தெழிற்கொப் பாமோ
கண்ணிற் காண்டு மென்னக் கும்புனல் வானை தாவுந்
தெண்ணித் தோளுந் தன்னிற் சிறந்துவிற் றிருக்குஞ் செல்வத்
தண்ணருட் சென்ன ராய சாமியே போற்றி போற்றி. (6)

மணிமுடி விபுதர் காண வரவுஞ்செல் லவுநேர் வைத்த
திணிமர வேணியேபோற் சிறந்துவிண் ணிமிஞ்ஞ் சோலை
யணிபுனை தோளுந் தன்னி லகிலமுந் திசையும் யாவும்
பணிபவாழ் சென்ன ராயப் பரமனே போற்றி போற்றி.

(7)

கருதிய வனைத்து நல்குங் கருணையங் கடலே போற்றி
கருதியின் முடிவாய் நின்ற தொல்பரஞ் சுடரே போற்றி
விருவினை போக்கி யெம்மை யீடேற்று மிறைவ போற்றி
திருவுயர் சென்ன ராய சீதரா போற்றி போற்றி.

(8)

அடியவர்க் கழுதே போற்றி யானந்த மயமே போற்றி
நெடியமெய்ப் பொருளே போற்றி நிர்க்குண நிதியே போற்றி
முடிவில்ந் புகுனே போற்றி முத்திக்கு வித்தே போற்றி
வடிவருட் சென்ன ராய வள்ளலே போற்றி போற்றி.

(9)

பன்மலர்ப் பொழில்சூழ் பாகற் பதிரங்க சாமி யன்பன்
றன்மனப் படிமுன் னின்று சகலபாக் கியமு நல்கும்
பொன்மகட் கிசைந்த மார்ப புண்ணிய முதல்வ போற்றி
சின்மயச் சென்ன ராய தேவனே போற்றி போற்றி.

(10)

சென்னராயப்பெருமாள் திருப்பதிகம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வீரப்ரம்ஹேந்த்ர குருமுர்த்திகளாகிய
அரிஹராயாச்சார்ய சுவாமிகள்
திருவருட்சமுகவிலாசத் துதித்தமிழ்.

ஆசிரியவ்ருத்தம்.

திருமலர் மிசைப்பிரம் தேவவுரு வாய்ப்பல சிருட்டியை நடாத்து சமுகம்
சீதரர் னந்தகோ விந்தனென நின்றவை திருந்தரட் சித்த சமுகம்
சிகரகயி லாசருத் திரசொரு பமதாய்ச் செகம்பலவு மாற்று சமுகம்
தெளிமஹேஸ் வரனெனுந் தெய்வமாய்த் தேர்ன்றித் திரோபவ மியற்று சமுகம்
சிற்பர சதாசிவப் பொருளா யநுக்ரஹஞ் செய்யுஞ் சிலாக்ய சமுகம்
திரளண்ட கோடியேந் தியவிராட் டாகிச் சிறந்துநிற் கின்ற சமுகம்
திவ்யதே ஜோமய பரப்ரம்ஹ் மாகிபெத் திசையினு நிறைந்த சமுகம்
சித்தர்கின் ன்ரருகர் வித்யாத ராதிரண தேவர்கள் பராவு சமுகம்,

மருவுலவு வனதபோ தனநிரு விதற்பாமுனி வரர்வரம் வேண்டு சமுகம்
வரிசைமது மயத்வஷ்ட சிற்பிவிஸ் வஞ்ஞரெனும் வர்க்கப்ர தான சமுகம்
மந்த்ரவே தாகம புராண்ஷ்ட சாஸ்த்ரவித மங்கள் விலாச சமுகம்
மாகற்ப னாகால்ப நாடகர் லங்கர மதுரப்ர சங்க சமுகம்
மகரசல நிதியமிர்த வசன்சா மர்த்யகவி வர்ணர்கள் வழுத்து சமுகம்
வாணிசெந் திருவிஜய வனிதையென் னேரமு மகிழ்ந்துகுடி கொண்ட சமுகம்
மணிமுரசு பேரிகை தடாரிதுந் துபிதிமிலை வகைதொனிக் கின்ற சமுகம்
மத்தா மீடக்கைகைத் தாள்மல கோசைகுழல் வழுவாம விசைகொள் சமுகம்,

குருநாமுணர் சின்னமெக் காளமொடு பூரிதுத் தாரிக வியம்பு சமுகம்
நவநசக் கங்கொம்பு கர்னாக்கள் வாங்கா தனித்தனி சிலம்பு சமுகம் .
சாரங்கி வீணைதம் புருபிட்டில் வேறுபல தருவாத்ய கோஷ்ட சமுகம்
தரிகிடத திங்கணத் தேர்மெனு மடந்தையர் சதாந்தன் தே சமுகம்
தடகர்ட் குஞ்சர துரங்கவொட் டககன் சமிய்யமெக் பிர சமுகம்
தண்டுகை சுருட்டிமச கிரிசிவிகை கொடிகள்வெண் சாமரைகள் பரவு சமுகம்
சரியலாச் சமயகண் டனவுஜித ஷண்மதஸ் தாபனாச் சார்ய சமுகம்
தாரித்ர தோஷாந்த காற்பட ஸந்தைத் தகர்க்குந் தயாள சமுகம்,

விருதுபுனை யணிமாதி யஷ்டசித் திகளும் வினைத்துத் தழைத்த சமுகம்
வேதாள பூதபஞ் சனதுஷ்ட நிக்ரஹ விபூதிப்ர சாத சமுகம்
விந்நைதரு மெந்த்ரதந் த்ரானுபவ பாண்டித்ய வித்யா விநோத சமுகம்
விபவசிவ யோகதிட மெய்ஞ்ஞான வுபதேச மேன்மைப்ர தாப சமுகம்
விரிபொழிற் போதலூர் வீரப்ரம் ஹேந்த்ரவடு வேஷவவ தார சமுகம்
மிகுமாத்ம் ராமமய ஸ்ரீஜகத் குருவாய் விளங்குமுத் துங்க சமுகம்
விமலபஞ் சப்ரம்ஹ யாகமுத லுளசகல வேள்வியு நிரப்பு சமுகம்
வினைதிர்க்கு-மரிஹரா யாச்சார்ய-குருசாமி வீற்றிருந் தருள் சமுகமே.

ஸ்ரீமத் ஷட்சமய வுத்தாரண சர்வார்ய பரமஹம்ஸ ஸ்வரூபராகிய

திருநெல்லை

ஸ்ரீமாந். பரசமய கோளரிநாத சுவாமிகள்

திருவருட்சமுக விலாசத்துதித்தமிழ்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

மங்கள மிகும்பரி மளங்குலவு பங்கய மடந்தைகுடி கொண்ட சமுகம்
மதுரநய வசனமதி வதனரம னியதவள வனிதைநித் மருவு சமுகம்
மகாவுத்தி யணையதிரு வளமைபெறு முபநிடத மறைகுமுறு கின்ற சமுகம்
வாய்த்தஷ்ட சாஸ்த்ரவஷ்ட டாதச புராணவொலி மாறாத புனித சமுகம்,
துங்கமணி சங்கமிரு தங்கமுர சங்கனக துந்துபி முழங்கு சமுகம்
துடிதிமிலை தவில்லாக சுரமுமுறை முறையெதிர் தொனிக்கின்ற திவ்ய சமுகம்
துத்தாரி பூரிசின் னன்கொம்பு காளங்கள் சுருதியி னியம்பு சமுகம்
சூழ்ந்தினிய கட்டியர் பராக்டெச் சரிக்கைகள் சொலித்துதித் கின்ற சமுகம்,
செங்களப ஸ்ரீலோகின மங்கையர்கள் பாதவகை சேர்த்துநட னஞ்செய் சமுகம்
தெனிவினைச் சாரங்கி தம்புருவ னேகவாத் தியநாத கீத சமுகம்
சிறீரூல வட்டடஞ் சுருட்டிவெண் சாமரை சிறீர்துமலி கின்ற சமுகம்
சித்திரப் பூச்சக் கரக்குடைகள் மசகிரிகள் செயடால்க னோங்கு சமுகம்,
சங்கமிடு கின்றசுரர் தங்குட் கெலாழரிமை தந்துநிலை நாட்டு சமுகம்
தளர்முல்லை யம்பொழில்கள் வளர்நெல்லை யம்பதி தழைத்திட வுதித்த சமுகம்
தமிழுமாம் பழக்கவிச் சிங்கத்தை யீடேற்று தானவபி மான சமுகம்
சகலபோ கமுமுதவு சுகமகா சுருணபர சமாயகோ ளரி சமுகமே.

மங்களம்

வரமுதவு சதுர் வேதர்
சுரவினாத மனு நீதர்
சரசமதி முககீதர்
பரசமய குருநாதர்

மவுனபிர ணவபோதர்
சுகவினோதர்
தவமதுர ரசகீதர்
பதமலர்கட்கு (ஜயமங்களம் சதா சுபமங்களம்).

திருவனிதை வினையாட
வருபுலவர் துதிபாட
சுருதியனை வருநாட
விருதுபுனை பரசமய

திவ்யசரஸ் வதிகூட
மகிமை நீட
கனககட் டியம்போட
மெய்க்குருவிற்கு (ஜயமங்களம்)

மலர்மகுட கேழூர
திலகமுக புயபார
நலசமுக வலங்கார
கொலுவிவரு பரசமய

மகரகுண் டலஹார
திடழு நேர
நாகரிக ஜனர்கேர
குருபரற்கு (ஜயமங்களம்)

கனமுரசு தவில்பேர்
அனகஜனர் துதிமுழங்க
வனசமல ரனையமுக
தினமுமகழ் பரசமய

கனகதுந் துமிபூரி
அருள்வழங்க
மண்டலகெம் பிரமிகத்,
தேசுகற்கு (ஜயமங்களம்)

மங்களம் முற்றிற்று.

சு ர ஜ தி .

இராகம் செஞ்சுருட்டி தாளம் ஆதி

மா கா ரீ சா நீ த பா , த ச ரி ரீ சா ரி க } மாயூரகோலாகலா
மாயூரகோலாகலா, மருவாவாய்நீயெனை

ம கா ம பா, ம பா த பா, ம நீ த பா, ம கா ரி க } மாயூரகோலாகலா
மயா திபா, மனா ளமா, மகா குகா, மனோ ஹா

மா க ரி ச க ரி, மா க ரி சா ரி க } மாயூரகோலாகலா
மாமயல்வினா, மாதடையேனினி

மா ம க ம் ரி க ச ரி க் ரி க மா, த ப ம ப த ப ம க ம ப மா, ப த நி
மாவலவகுயிலிசையி னொடுமா, ருதரத மதில்வரு சிலைமா, ரனுமெ

த நீ த ப ம ப மா, த ப த ம ப மா, ப ம க ரி க } மாயூரகோலாகலா
திரேவெகு விதமா, விடுகனை சுமா, விடுவ தல

ழா நி த ப ம க மா, த ப ம க் க மா, ப ம க ரி க மா, க ரி
மாவினையு நிலைமா, ஸுவது தகுமா, விது தருமமா, வரு

ச ரி க, மா க ரி, மா ரி க, மா த ப, மா ப த, மாநித, தப ம க
மமின, மாமன, மாநமு, மாபமு, மாடையு, மாலைமில், நமுவிட

மா க ரி க ச ரி க } மாயூரகோலாகலா
மாப்பிலடருமுலை

இ ராக மா லி கை .

இராகம். பிலகரி. தாளம், ருபகம்.

விரும்பிலஹரியானான், உன் மீதிலிங்கொருமானான்.

பா ம க ரி க, பா ம க ரீ க சா, பா த ச ரீ க ரி க, பா த ப ம க ரி க் ரி
பாபர ஹித, பாவனசுருணை, பாருலகேழுநிறை, பார்வதிசுழுவஜய,

சநித, பாதசரிக, பமகசரிக, பாதநிதப, மகரிசரிக, பாதச
ரமண, பாலிதநய, பருவகுளப, பாரகண்கசயிலகனப்ர, பாகர
நிதபதசா, பாதபமக, பாமகரிச, பாதசரிக, பாதசநித
புய தருண, பாவலர் புகழ், பாகநடன, பாததிடச, பாவுசிதக
பாதரிசநி, பாதகரிச, பாதசநித, பாமகபத } விரும்பி
பாலகரக்ரு, பாமயசொரு, பாததியிது, பார்மனகினிவ்

இராகம் வராளி தாளம், ருபகம்.

திருந்திமையவ ஜாளிபோற்றும் திவ்ய சகவனேசா

பாதபமதமாகரிசநிசா, கரிகம, பாதபாமகாரிகாம
பால்கனிவகைதேனமுதெனலா, மிவளுரை, பானலானபூவுலாச
பாமகாரிசாரிசாநி, பாதநீச, காரிகாம, பாதநீத
பார்வை தோடிபூரிகாபி, பாடியாடல், கூர்வினோத, பாவைசோர்தல்
பாதநிசா, பாதபமக, பாமகரிச, பாதசரிக, பாதசநித
பாதகமே, பாலையனைய, பாலநிலவ, பாயமொடுகு, பார்செயவரு
பாதரிசநி, பாதகரிச, பாதசநித, பாமகபத } விரும்பி
பாவிமதன, பாணமழைகள், பாயவறிவு, பாதிமதுகி

இராகம் பூர்விகல்யாணி. தாளம், ருபகம்.

மருவத்தகுந்த மங்கைய பூர்வி கல்யாணி காணும்.

பாமகரிசமாகரிசதசா, சரிநிககமம, பாதபமமகரிசம
பாடலமலர் குடுகுழலினுள், கனவினுமமனி, பாயல்கள்பலவுமொருவினள்
பாமககரிசரிசரிச, பாதசசரிசரிசகமம, பாதநிபதபசா
பாதுபுரிபவ ரெவர்புகல், பாரதமதுறவினரிகல், பாடதிகொடுமையே
பாதபமக, பாமகரிச, பாதசரிக, பாதசநித, பாதரிசநி
பாலநயன, பானுநிதச, பாகடல்விட, பாரணதள, பாரிடசா
பாதகரிச, பாதசநித, பாமகபத } விரும்பி
பாதகவிட, பாருடனிரு, பாமிகவுணை

இராகம் தன்யாசி தாளம், ரூபகம்

அருமைப்பெருந்தன்யாசி தானந்தநாயகா

பா க ம ப கா ரி ச ரி சா, நி ச க ம ப க ம, பா த ப, ச ரி த ப ம க ம
பாடகம் தாணியணிவாள், வீளைமதுர ரச, பாயச, வகையனமுசித்

பா த ப, நி ச க கா ம, பா த ப, நி ச க ரி ச ரிச, பா த ப, ப ம க ரி ச
பானமு, நிதமொனாது, பாணியில், வீளைதொடிசரிகள், பாறிட, வீடையிலுள்

பா த ப ம க, பா ம க ரி ச, பா த ச ரி க, பா த ச ரி த, பா த ரி ச ரி
பாசிழைதுகில், பாலினில்விடு, பான்மைதவிரு, பாயவிதசு, பாவமொடுச

பா த க ரி ச, பா த ச ரி த, பா ம க ப த } விரும்பில ஹரியானாள்.
பாசெனவணை, பாவுசுயில்சொல், பாணிலுருந்

இராகமாலிகை முற்றிற்று.

உத்தமபாளையமென்னுந் திருநகரி லெழுந்தருளியிருக்கும்.

முத்துக்கறுப்பண சுவாமி

திருவோலக்கச்சிறப்பு.

இராகம் சேரளாஷ்டரம் தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

பவனி வரும் வேடிக்கை பாடும்—நம்மைரக்ஷிக்கப்
பவனி வரும் வேடிக்கை பாடும்.

அநுபல்லவி

தவசிவ ஞானசுந் தரவபி ராமி
தனதருள் வளருமுத் தமபுரி நேமி
கவனக டினதூர கதபதி பூமி
கருதும் கிமைமுத்துக் கறுப்பண— சாமி

(பவனி)

சரணங்கள்

வேத முனிவர்கள் கொண் டாட — வானவர்நறுஞ்
சீத மலர்மழைகள் போட—மகாவகோர
பூத சயின்ய வகை கூட — மதுரிதசங்
சீத சுதிநாரதர் பாட — தித்தியிணங்கத்

தம்புரு வெங்குமு முங்கமிர் தங்கமு மடிக்க—தத்தியென்று
வம்புரு வுந்தன சம்பரம ரம்பைபர் நடிக்க—வித்வஜனர்கள்
கும்புதி ரண்டுரு ஹைந்தசெ முந்தமிழ் படிக்க—அஷ்டதிக்கிலும்
பம்புது ஜங்கள் பசந்துள வெண்குடை பிடிக்க—விசிறியால

வட்டமு நிறப்படு சுருட்டியும் பிடித்திடவுல் லாச — மசகரிகள்
சட்டவய நாப்படி தழைத்திடத் திருக்கவரி வீச — இனிமையாகக்
கட்டளை நடத்துபல கட்டியாக் கொச்சரிக்கை பேச— காணிக்கைவைத்து
கிட்டர்பரவப்புமுருசட்டவஜிதக்களப வாச — பூசனைசெய்து

மாலிகை துவளவ சீகர மோக
வடிவெழில் கண்டுமன் மதனும்பி னேக
மேலிரு நயனவு லாசவை போக
விக்கித முகநய மிக்வொயி லாக

(பவனி)

நீலக் கொண்டைக்கட்டுரு
ஜாலத் திலதழும்முந்
கோலச் சல்லடமுயப்
சிலக் கவசமுமேன்

மாலும் — நெற்றியிலிந்தர
நூலும் — அங்கநிஜாருந்
பாலும் — காங்குக்கச்சையுரு
மேலும் — ஜவலிக்கக்கையிலு

வெங்களை யுஞ்சிலை யுங்கனல் சிந்தரி
கங்கண் மும்புள கங்குடி கொண்டுயர்
அங்கத மும்பகை யஞ்சி யொதுங்கிட
செங்கம் லங்களை வென்றுசி லம்பிடு

வாளும் — வீரபரதாப
தோளும் — நவமணிசேர்
நீளும் — வீசைமுறுக்குஞ்
தாளும் — குறுநகையும்த

பத்தர்தெரி சிக்கநவ சித்தர்வர முத்தர்துதி
சுத்தமன முற்றதொர் சுவைக்கனி வமைத்தமரர் காண
சத்தமுதில் வார்க்கமு மடிக்கடி மலைத்துருவி
உத்தம கருத்தனிவ னெப்பில நெனக்கனிவு

பேண — விதயாதரர்கர்
காண — பருவகால
நாண — சகலபேர்க்கும்
தேண — வலேகவித

தங்கவஸ்த்ரர்பர ணங்கன்கு
சரசமடந்தையர் தமிழ்ப்பர
மங்குள சோபன வரிசைது
வறுமை கலங்கிட வளமைகள்

லுங்க
சங்க
லங்க
பொங்க (பவனி)

தாளம் தவிலமுரசு
காளம் குழலந்கார்மல்
வாளம் கிடுகிடெனும்
மேளம் கானதாரைதுத்

தூரி — நாகசின்னமெக
லாரி — சல்லேரிசகர
பேரி — தடாரிசநந்தர்
தாரி — சாரங்கவீணை

சுந்தரி தண்டி குடஞ்சுர மண்டலி
தந்தர துநதுபி பம்பை வலம்புரிக்
கந்துடி யிங்குத கஞ்சரி கொம்புத
னெந்தநெ டுங்கட லுந்திர னும்படி

கண்டை — டங்கநாவபத்
கெண்டை — உறுமிபாடக்
வண்டை — முதல்வாத்யங்க
யண்டை — தொறுமுழங்க

துஷ்டர்கச டச்சிறு தொழிற்பெரு மத்தத்தடு
கஷ்டவினை வைப்பொடு கடப்பினுட நெக்கரிச
நஷ்டமக லத்தினம் நலப்புசுழ் திருக்கருணை
இஷ்டமன மெத்தவு மினித்தகுறி வைப்புநிறை

மாற — பில்லிகுனியங்
நீற — நம்பினபேர்க்கு
மீற — கனிமாம்பழம்
வேற — கடாக்கூம்செய்து

மதியுத் யுஞ்சுரபி நதிதிசுழ்
வாய்க்காத் கரைதனில் மணியணி
சுதிர்பொழி யாலயக் கடவுள்சற்
சுதிக்க வுதித்த முத்துக் கறுப்பண

பூர்த்தி
சேர்த்தி
கோத்தி
மூர்த்தி (பவனி)

உ.
சிவமயம்.

சிங்கார ரச மஞ்சரி.

பாயிரம்.

விநாயகர் துதி.

விருத்தம்.

திருமேவும் புவிபுவப்பத் திகழ்வடநூற் புலவர்முன்னத் தெரிவித் திட்ட
மருடர்சிங் காரரச மஞ்சரியைச் செந்தமிழால் வகுத்தல் செய்யக்
குருவாய்வந் தன்பர்மனைக் கோயில்குடி கொண்டருளிக் குறித்த வெல்லாம்
தருமோர்குஞ் சரவதனத் தலைவன்மலர்த் தாளிணைக டலைமேல் வைப்பாம்.

சுகவனேசுவரர்துதி.

கோலநெடு மாடமின்னூர் குழற்கூட்டு மகிழ்புகைகுற் கொண்டூர் வென்ன
நீலமயில் வண்டிசைக்கு நெறிநடிக்கக் கனிமலர்தே என்கிழந்து தூவச்
சாலநதி மணிகொழிக்கத் தருத்தலையாட் டிடக்குவளை தருக்கி நோக்குஞ்
சேலநகர் தழைத்தோங்கத் திகழ்சுகவ னேசர்பொற்றான் சிந்தை சேர்ப்பாம். (உ)

கயிலாசநாதர்துதி.

நமதுதலத் தினுக்கிணைபொன் னக்ரோபார்த் திடல்வேண்டு நாமென் றெண்ணித்
தமதுசெருக் கானியிர்ந்த தன்மையெனும் படிவசம்பு தடவிரீண்டு
பமரமிசைத் திடவயங்கிப் பரிதியயர் வுயிர்ப்பதற்கோர் பந்த ராகிக்
கமழமலர்ப் பொழிற்பழனித் கயிலாச நாதர்பதங் கருத்துள் வைப்பாம். (ங)

சொர்னும்பிகைதுதி.

தனதியலை மயிலெனவெண் டலைப்புழைபெற் றரவொடுங்கச் சடைக்கட்டு
சினவுகிலை துதலையஞ்சித் திங்கன்புக விழிக்கயல்மான் றிரும்பி நான
வனசமலர் வயற்சேல மாநகிற் சுகவனர்பான் மகிழ்வுற் றோங்குங்
கனவழுத கலச்சப கரதனசொர் னும்பிகைதான் கருதி வாழ்வாம். (ச)

பெரியநாயகியம்மைதுதி.

ஒருமதனுக் கினுவரைநா மொளிற்கவி யிரட்டியுமில் வூர்மின் னூர்தம்
பருவமிடற் றழகிணையற் பழம்பெறுகி லேமனிப்பற் பலதே வர்க்கும்
அருமையினத் தொழில்புரிந்தா னுலுமுயர் வாமெனவின் னடர்பூ கங்கண்
மருவுவயற் றிருப்பழனி வளர்பெரிய நாயகிதான் வழுத்தல் செய்வார். (ரு)

சுப்பிரமணியர்துதி.

சூழவிமதி தவழ்தொறுங்கூன் கோடுமுலா விருலுடைந்து குழறிப் பாய்தேன்
மழலைவரி வண்டிசைக்கு மலர்ச்சுனைபுக் கடங்காமல் வழிந்து மேன்மேற்
கழனிசெல றுகருமிளங் கயன்மகளிர் நயனவெழில் காட்டுஞ் செல்வப்
பழனிமலை வளர்வடிவேற் பண்ணவன்பொற் பதநனிநம் பணிதல் செய்வாம். (சு)

சரசவதிதுதி.

படிகமணி மாலிகையும் பழமறைப்புத் தகமுமின்சொற் பகர்நல் யாமும்
கொடியிடைபு மழுதகும்பக் குவிமுலைபு மிளகையும் குழத வாயும்
நெடியவருள் விழியுமதி நிகர்முகமு நினைபுமன்பர் நெஞ்சிற்றேன்றி
வடிபனுவ லுதவதுமிழ் வாணிபதம் பேணிநிதம் வரம்பெற் றுய்வாம். (எ)

நூற்பெயர்க்காரணம்.

மொழிபலவு மகரந்த முதிர் பொருடே னலங்கார முறைசூழ் வாசம்
கொழிகவிதை மிதழ்பகுதி குசுமமன்ன கிற்சிலுவோர் குச்ச மாக
வழுவிலைவ மூன்றுடைத்தா யறிஞர்மன வண்டுறத்தோன் றழகா லின்பம்
வழிதருசிங் காரரச மஞ்சரியென் றிநூலை வகுப்பர் மாதோ. (அ)

இந்நூலாகியமாலையையின் னாருக்கு

அணிவோமெனல்.

இனியநடை நாளுளமைந் தெஞ்ஞான்று மலர்ந்துபுலர் வின் றி மேன்மேற்
கனியுகவி வயங்குமிச்சிங் காரரச மஞ்சரியைக் கலைஞர் வாழ்த்தத்
தனிவளமை பெறுசேலந் தனிற்சொர்னும் பிகையையிடந் தழுவியோங்கும்
புனிதசுக வனநாதர் பொன்னடியிற் புனைதுழுப்பத் பொருட்டு மாதோ. (க)

அவையடக்கம்.

உதித்ததின முதற்சிறிது முணர்வின் றி வெறிமேற்கொண் டுழலு மூமன்
வித்ததபல கலைபுமிக விரித்துரைசெய் திடப்புதந்த விதமேயொக்கும்
கதித்தவட மொழிப்படிசிங் காரரச மஞ்சரியைக் கடல்குழ் பாரிற்
றுதித்தமிழ்வலர்க்கெதிர்யான் சொல்வலெனத்தொடங்கியதோர் துணிவுதானே.

ப தி க ம் .

தொகுத்தபல நாயகிக ளிலக்கணமுஞ் சகிசுணமுந் துதிசபண்பும்
மிகுத்தவித நாயகர்பே தழந்நம சசிவர்களின் வேறு பாடும்
பகுத்துளசாத் துவிகமுஞ்சம் போகமொடு விப்பிரலம் பத்தின் கூற்றும்
வகுத்ததசா வத்தைதெரி சனமுமற்றை யவுமுணர்த்த வருமிந் நூலே. (கக)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் கக.

உ
சிவமயம்.

சிங்கார ரச மஞ்சரி.

நூல்.

க-வது குச்சுட்.

விருத்தம்.

சுருதிபுகழ் சேலமதிற் சுயம்புவடி வாயெழுந்த கவனேசர்
திருவருங்கொ டுணிதுழுடித் திடத்தெடங்கு மித்நூலிற் றெரிவிக்கின்ற
பொருவரிய சிங்காரப் புதியசுவைக் கிருப்பிடமாய்ப் பொலியா நிற்போர்
அருமைபுள நாயகிக ளாமவந்த மிலக்கணமுன் னிறைந்து மாடு. (க)

திரிவிதநாயகிகளின் பெயரும் சுவீயாநாயகியி னிலக்கணம்.

ஆவல்கூர் சுவியைபர சீயைசா மானியையெல் றறிவிக்கின்ற
மூவரா நாயகிக ளவர்தமில்வேட்ட டவனிடத்தே முழுதுமன்பா
யேவல்கோ ணுகவற்காற் றிடல்சீலம் பொறுமைவஞ்ச மின்மை யின்னை
மேவவாழ் சுற்புடைய மெல்லியலே சுவியைமற்றும் விரிப்பா மன்றே. (உ)

சுவீயாநாயகிக் கிலக்கியம்.

சுகியை நோக்கி நாயகன் சொல்லியது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சிலம் பொறுமை புகழ்வாய்ந்து தீவினை தீர்த்தெமர்முற்
காலம் புரிபுண் னியமோ ருருக்கொண்டென் கற்பினளாய்
ஞாலத் தனில்வரப் பெற்றேன்மற் றோர்தமை நாடுவோ
மாலன்பி னேத்துஞ் சுகவன நாதர் வரையணங்கே. (ங)

பரகீயை சாமானியைகளின் இலக்கணம்.

மணம்புரிந்து கொண்டவனை மறந்துபர புருடர்களை மனத்தே வேண்டி
இணங்குகின்ற குழலநடை யேந்திழையே பரகீயை யிவள் போலாது
பணங்கவர்த்து சுகந்தருந்த படிபலர்க்குங் காட்டிமுறை பற்று நீதி
தணந்திருந்த பொதுமடந்தை தானேசா மானியையாஞ்சாற்றுங் காலே (ச)

பரகீயாநாயகிக் கிலக்கியம்.

சுகியை நோக்கி நாயகிசொல்லியது.

நதிக்கரை மாம்பொழின் மன்மதன் பூசைக்கு நல்லிடமங்
குதித்திள மாருத மின்மண லெகு முறுவகைமஞ்

சுதிர்ந்துத் துளித்த திதற்கென்செய் லேனவ னுன்மயங்க
விதித்தன னேயெனை வேதன் சுகவனர் வெற்பின்மின்னே.

(௫)

சாமானியநாயகிக் கிலக்கியம்.

தலைவன் மனத்தொடு சொல்லியது.

அரைப்பணங் காட்டி யநேகம் பணம்பிற ராற்கவர்வாந்
தரைக்கணென் னுள்ள தனதிது மாப்டைத் தனமுணர்த்த
விரைத்தடந் தோயு மிவளைக்கண் டாலெவர் மீளவல்லார்
திரைத்துயின் றேனயன் போற்றுஞ் சுகவனர் சேலத்தினே.

(ஈ)

சுவீயா நாயகியின் பேதங்களும், முத்தையி னிலக்கணமும்,

அம்முத்தையின் பேதங்களும்

எடுத்துரைத்த சுவீயைமுத்தை மத்தியைநற் பிரகற்பை யெனமுப் பேதம்
அடுத்துநிற்கு முத்தையுதி தாகவரும் யவ்வனத்தா ளைய மாது
தொடுத்தினர்த்தி னஞ்ஞாத யவ்வணையி னெடுகளபத் துணைப்பொற் கொங்கை
வடுத்துரத்து விழிஞாத யவ்வையென் றிருபேத மருவு மன்றே.

(எ)

முத்தாநாயகிக் கிலக்கியம்.

தலைவன் தலைவியினது நலம்புனைந்துரைத்தல்.

மதன்புரி யவ்வனச் சோலை புதிதின் மலரவதி
விதம்பொறு வண்டிரண் டொத்தகண் டேனெத் தினித்தகொற்சன்
னதம்புகு மன்னவன் மாமுடி யொத்த நகில்கவிகை
விதந்தழு விற்று முகமிச் சுகவனர் வெற்பினட்கே.

(ஐ)

அஞ்ஞாதயவ்வனை ஞாதயவ்வனைகளின் இலக்கணமு மவருட்பிரிவும்.

உரைசெயுமவ் வஞ்ஞாத யவ்வணையவ் வனமடுத்த துணராப் பேதை
வரைநிகரு முலைஞாத யவ்வணைமற் றஃதுணர்வாள் வருயின் னோர்க்குள்
விரையளக நவோடையென்றும் விசுரத்த நவோடையென்றும் விரிந்து சூழ்ந்த
திரையுலக லிருபேதத் தெரிவையருண் டவரியல்பைத் தெரிவிப்போமால்.

(ஊ)

அஞ்ஞாதயவ்வை நாயகிக்கிலக்கியம் கவிக்கூற்று.

சலஹ்முகி நின்னுனப் பாற்செவிச் சென்றகை தன்கணைக்கால்
அலரோ வெனத்தொடு மங்கவு ரோம வணியையச்சை
வலமோவென் றேவிலக் குங்கடி பார மதித்துவகை
மெலவே வினவுஞ் சகியைச் சுகவனர் வெற்பணங்கே.

(க)

ஞாதயவ்வை நாயகிக்கிலக்கியம் தலைவி சகியை வினவுதல்.

நயம்பொளி சேல நகர்வாழ் சுகவன நாயகனும்
சுயம்பு வடிவிற் பருத்தவென் கொங்கைத் துணையினியெவ்

வியம்புனை புண்ணிய வாணுகி ராற்றலை மேற்பிறைகொண்
டியம்புமம் மூர்த்தியி னந்தமுற் தும்பெறு மேந்திழையே.

(கக)

நவோடைவிகரத்தநவோடைகளின் இலக்கணம்.

சகமுதலோர் பரிகாசத் தால்வருவெட் கழம்பயமுற் தான்மேற் கொண்டு
சகியெனுநா யகன்சுரத்தத் தொழிற்கிசையா னவோடை யந்தச் சழற்கியின்றி
நெகிழ்தருநூ மலரமளி நேர்ந்துமங்க சங்கோச நீங்காப் பேதை
விகிதகலா மதிவதன விசுரத்த நவோடையென விரிப்பர் நல்லோர்.

(கஉ)

சுண்டிக்கூறிய நவோடைகளின் குணங்கள்.

வீலகாத தமதுபெரு வெட்கத்தா லுளக்குறிப்பை வெளியாக்காம
பலபேத நுதனவா பரணுதி களின்மேன்மேற் படருமாசை
மலர்கோப சமயமதின் மதுரவழு தெனுமிருதுவார் த்தையின்ன
குலீதி தனைக்காக்குங் குவீனவிழி நவோடைகளின் குணங்களாமே.

(கங)

நவோடா நாயகிக் கிலக்கியம் நாயகன் கருத்து.

கரத்தாற் பிடிக்கினும் பூவணை சேர்க்கினுங் கட்டிமெள்ள
உரத்தா லணைக்கினுந் தான்புறஞ் செல்ல வுடன்விரையும்
தரத்தா விரதஞ் சிதரா தமைக்கிற் றழுவிடலாம்
வரத்தா லுயருஞ் சுகவனர் வெற்பினிம் மாதினையே.

(கச)

விசுரத்த நவோடாநாயகிக்கிலக்கியம் நாயகனுரைத்தல்.

உற்றொரு கைதொடைக் குள்ளைத் துடைமுடி யூட்டக்கி
மற்றொரு கையின் முலைமுடிக் கண்வடி வான்புதைத்துச்
சொற்றொடர் சூடுஞ் சுகவனர் வெற்பிற் சுருக்கெனவப்
பொற்றொடி யென்னரு கிற்படுத் தாளுடல் பூரித்ததே.

(கரு)

மேலேசொல்லிய மத்தியாநாயகி அதி விசுரத்த நவோடா நாயகிகளின்
இலக்கணமும் குணங்களும்.

கலவிதனிற் பிரியமும்வெட் கழுஞ்சமமா கப்படைத்த கன்னி தானே
நலனுயர்மத் தியையிகவு நாணிலதி விசுரத்த நவோடை பெண்பர்
குலபதிதப் பிதம்புரிந்த போதுதயி ரியமுளதேற் கோணைச் சொல்லும்
பலனுடையத் தயிரியமின் நேற்கடுஞ்சொல் லும்பகர்தல் பண்பா மன்றே.

(கசு)

மத்தியாநாயகிக்கிலக்கியம் கவிக்கூற்று.

துயிலிற் குரிசின் முகங்காண் பரிது துயின்றிலனேற்

பயிலிற் பெரிய விவனங் கரங்களைப் பற்றுவென

றயிலிற் சிறந்த விழிமாதா வெட்கமு மன்புமொங்கு
ஒயிலிற் பதியணை புற்றான் சுகவன ரோங்குள்ளே.

(௧௭)

அதிலிசரத்தநிலோடாநாயகிக்கிலக்கியம், நாயக னுரைத்தல்.

கலவி விருப்பினள் போற்படுக் கைக்குட கடிதடுத்தும்
விலகு வண்முத்த மிடிற்றொடிண் மேனி விதர்க்குழல்வன்
சிலவகை செப்பித் திருத்தினு நாணுவன் சேர்வன்கொஞ்சான்
உலக மதிக்குஞ், சுகவன ருர்மின்பண போர்வரிதே.

(௧௮)

பிரகற்பாநாயகியிலக்கணமுமவருட்பிரியும் அக விலக்கணமும்.

தலனுநகக் கலவிசெயுஞ் சமர்த்திரை கற்பையெனத் தக்க மெண்மற்
றிவன்சுரதப் பிரியைசுர தானந்த மோகிதையென் றிருபா லாகும்
அவனிமிசைக் கலவியப் பவன்சுரதப் பிரியையென்ப ரதினு மின்பத்
துவகைகொளப் பூவைசுர தானந்த மோகிதையென் றுரைக்க லாமே

(௧௯)

பிரகற்பாநாயகிக்கிலக்கியம் தலைவன் றிலையெய்ப்புகழ்ந்துரைத்தல்.

பொறிபல ஐஞ்சம விற்பந் தினைக்கப் புனகெழுமென்
அறிவனு வேனு மகலாது தன்வசத் தாழவன்பிற்
குறிமத கேளி நடாத்து மிவளைக் கொடுத்துள தாற்
செறிவுற நான்முன் சுகவனர் வெற்பினிற் செய்தவமே.

(௨௦)

சுரதப்பிரியாநாயகிக்கிலக்கியம், கலிக்கற்று.

தடமுலை கொட்டிக முண்டனைத் தாடை தனையகற்றிப்
படர்குழல் கோதித்தன் வான்முகக் கைப்பாதி பார்த்தவுடன்
சுடரெழல் காண்ப மெனநீலப் புஞ்செவி தோகையினுன்
மடவர லெங்கள் சுகவனர் வெற்பின் மறைத்தனளே.

(௨௧)

சுரதானந்தமோகிதாநாயகிக்கிலக்கியம், நாயகிசுகியொடுசொல்லியது.

சூதேது வைத்திருக் கின்றன னோவென் றுணைவனனை
மீதே கலவி தொடுத்தான் சுகவனர் வெற்பினிலர்
போதே யெனையு மறந்தேனங் கேயவன் போன்மயக்க
மாதேவின் னாற்கற்ற கலவியொன் றேனும் வரவில்லையே.

(௨௨)

திராதிபேதங்கள்.

பேசிவரு மத்தியைநற் பிரகற்பை யென்னுமிரு பெண்களுள்ளு
மாகிறயி ரியமுளதாற் றீரையென்று மிலாமையினு லதீரையென்றும்
தேசிலக வந்திருந்து பிராதவியல் பாற்றீரா தீரையென்றும்
காசினியின் மிசைவழங்கு மப்பேதங் களைவிடுத்துக் காட்டுவோமால்.

(௨௩)

மத்தியதீராநாயகிகளின் இலக்கணம்.

மனவெகுளிக் குறிப்பைபுப சாரவுரை யாலுணர்ந்து மடங்கை வாட்கட்
கனதனமத் தியதீரை கடியசொல்லா லழகையினுற் காட்டு கிற்பாள்
அனநடைகற் றுலவுமத்தி யாதீரை யிருவரியல் பாலுந் தோன்ற
முனமறிவித் திடுபவண்மத் தியதீரா தீரையென மொழியலாமே. (2ச)

மத்தியதீராநாயகிக்கியம். தலைவனோடு தலைவி சொல்லியது.

தோகை களாடு மலர்க்கா வுலாவித் துவண்டனையோ
ஓகை விடாநின் னுடல்மிக வோத்த அணர்குவதன்
றாகையின் மாந்தளி ரால்கி நானன் வயர்வகற்ற
வாகை; ளாய்தினைக் கின்றேன்; சகவனர் மாதலத்தே. (2சு)

மத்தியதீராநாயகிக்கியம். தலைவனோடு தலைவி சொல்லியது.

வேறு நிமித்த முரைத்திது காறுந் விழித்திருந்தாய்
ஊறு புல்லசிவப் புற்றவென் கண்களுண் டுள்ளை.டு
மாறுமென் னெஞ்சைக் குச்சோலை யிற்கனி வாய்த்ததுவேன்
சிறுவ வென்னை யிதுவென் சகவனா சேலமன்னே. (2சு)

மத்தியதீராநாயகிக்கியம். கவிக்கூற்று.

சரச முதற்பல தன்மைக ளாலுஞ் சமானமிலா
வரசனு மென்னுமி ரன்பனு நீயின் றலுத்ததென்ன
வீரசு பொழிற்குயில் வேட்டனை யோவென்று விம்மிதின்றுள்
முரசதிர் சேலச் சகவனர் வெற்பிறை முன்னனங்கே. (2சு)

பிரபுடதீராநாயகிகளின் இலக்கணம்.

மருவநகை யிலாதவன்போன் றிருத்தலினுற் சினமுணர்ந்து மதர்வேற் கண்ணி
கருதுபிர புடதீரை மிரட்டியடித் தக்குறிப்பைக் காட்ட வல்லாள்
தருபிரபு டாதீரை யிவ்விருபண் பினுந்தெரியத் தான்செய் கிற்பாள்
திருவினுயர் பிரபுடதீ ராதீரை யெனவடநூல் செப்பு மாலோ. (2சு)

பிரபுடதீராநாயகிக்கியம். தலைவியோடு தலைவன் சொல்லியது.

மலரணை சேர மனமிலை யேனு மதரமொழி
சிலசொல வந்தடை யாதான் சககளைச் சிறுதல்போல்
மெலவத னத்தைத் திருப்பினை யுண்மை வெளியிலிடாய்
நலனிது வன்று சகவனர் மால்வரை நாயகியே. (2சு)

பிரபுடதீராநாயகிக்கியம். கவிக்கூற்று.

சடைமதி யூதென் சாயைகண் டிகொரு தையலுற்று
லிடைமி லெனச்சினங் கொண்டேசொர் னும்பிகை யெண்ணின்றி

அ

சிங்கரா ரச மஞ்சரி.

மிடைவளை யோலிடக் கையெடுத்தோங்கி மிரட்டினாந்
படைமழு வேந்துஞ் சகவன நாதர் பயப்படவே.

(௩௦)

பிரபுடதிராதிராநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவன் மனத்தொடு சொல்லியது.
கடிமா மலரணை சேர்த்தா லுடன்முறங் காட்டுவன்பின்
அடியே யென்றாலு மடிப்ப னுபசரித் தாலவட்டம்
விடிகாலை மட்டு மிரட்டினு மெத்த மிரட்டுவளெப்
படியோ சகவனர் வெற்பினெஞ் சேயிலன் பாவனையே.

(௩௧)

சேட்டாகனிட்டாதி பேதங்களும் இலக்கணமும்.

சேட்டைகனிட் டைகனெனவித் திரைமுதன் மூவரினுந் திகழுவ ரோர்சார்
வேட்டவனா லன்புமிக்காள் சேட்டையது சிறிதுபெற்ற மின்க னிட்டை
காட்டுவர்தி ராசேட்டை கனிட்டையதீ ராசேட்டை கனிட்டை மற்றும்
வாட்டமிலாத் திராதி ராசேட்டை கனிட்டையென்று வகுக்குங் காலே.

(௩௨)

திராசேட்டைகனிட்டைகளுக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

இருபா விருவ ருறவணை யொன்றி னிணங்கியபோ
தொருமான் முக்காடிட் டுறங்குன ரொப்பமற் றோர்மயிலின்
அருகே புரண்டொலி யின்றித் துகிலை யவிழ்த்துமெல்ல
விருதோ நெழுப்பினன் சேலச் சகவனர் வெற்பிடத்தே.

(௩௩)

அதிராசேட்டைகனிட்டைகளுக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அருத்தியைத் தான்வெளி யாக்கா திருமனை யாட்டிகளில்
ஒருத்தியைப் பூவுக் கனுப்பிச்சற் றேயிமைத் துள்ளகன்றிற்
கருத்தினைக் காட்டு முகத்தெழின் மற்றொரு கன்னிதனைத்
திருத்தியச் சோலையிற் சேர்ந்தான் சகவனர் சேலமன்னே.

(௩௪)

திராதிராசேட்டைகனிட்டைகளுக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

இருமட வார்சினந் தோர்பா லுறக்கண் டுணக்குதற்குப்
பருமணி யார மொருத்திகை மேல்வைத்தப் பண்பின்மற்றோர்
பொருவில்பெண் கையிலவைக் கும்போதக் கைதொடல் போல்விலக்கித்
திருமுலை தொட்டு மகிழ்ந்தான் சகவனர் சேலமன்னே.

(௩௫)

க - வது மலர் முற்றும்.

இரண்டாவது மலர்.

பாகியபேதங்களு மவ்விவக்கணங்களும்.

கருதுபர கையதனிற் கன்னிகைப ரேட்டையெனக் காட்டும் பேத
மிருவகைகள் னிகைதந்தை தாய்முதலோர்க் கடங்கிமன விச்சை தன்னை

ஒருவருமங் கறியாம லொளிப்பவானாம் பரோடைமணந் துளகேள் வற்கு
வெருவிமுன மெடுத்துரைத்த மெல்லியலே போன்றிருக்கு மின்னா மன்றே.(௩௯)

கன்னிகாநாயகிக் கிலக்கியம். கல்கூற்று.

புருவவிற் கோட்டிக்கட பூங்கணை தீட்டிப் புனைகழுத்தின்
குருமணித் தாமமுன் னுடப் புயத்தைக் குழைசுழுவத்
திருவிரற் காதிற் செறித்துச் சுகவனந் சேலமதிற்
பருமுலைக் கோமின் சிரித்தோரத் தோர்செல்வற் பார்த்தனனோ. (௩௭)

பரோடாநாயகிக் கிலக்கியம். நாயகிதானே யெண்ணியது.

இந்தக் குரிசி லழகென் மனங்கவர்ந் திட்டதந்தோ
சந்தச் சிலைமன் மதனிவ னேயிவன் றன்னைநண்ணிச்
சொந்தக் கணவ னறியாதெவ் வாறு சுகிப்பனியான்
பந்தச் சுகவனந் நாட்டெலி யேன்செய்த பாவமென்னே. (௩௮)

பரணையினுட் பிரிவுகள்.

வேறு.

குத்தை விதத்தை யிலக்கைதவெங் குலடை யனுச யானையினே
டொத்த முதிதை சாகசுகை யுலையப் பிரதி பரசுதுறை
தத்தை யலைய வபலப சதுறை முநற்பே தம்பலமுன்
வைத்த பரகி லையிலவழங்கி வருமென் றுணர்த்தும் வடநூலே. (௩௯)

குத்தையின் பேதங்கள்.

விடயமறைக்க வல்லகுத்தை விருத்தசுரத கோபணமேல்
வடிவமிருத்த வருத்திச மாணசுரத கோபணமெங்
குடிவமிருத்த வருத்திச மாணசுரத கோபணமென்
அடையதிறத்தின் முப்பேத முறுமின்விவரித் துரைசெய்வாம். (௪௦)

அப் பேதங்களினிலக்கணம்.

நடந்தகலனி துணைமறைக்கு கங்கைக்குடமு நாணவிடமி
மிடைந்தசுகந்த களபமுலை விருத்தசுரத கோபணமென்
முடாந்தந்தட்ப தாகியவத் தூயகிரிடைத் தொழிலொளிக்கு
மடந்தையடுத்த வருத்திச மாணசுரத கோபணமே. (௪௧)

இதுவுமது.

முந்தநடந்த கலவியுமின் முயன்அடைக்குங் கலவியுமங்
கெத்தமனிதர்க் குந்தெரியா திருக்கமவைக்கு மேந்திழையாள்

வந்தவிருத்த வருத்திசு மாணசுரத கோபனையென்
றந்தவடநூல் வகுத்திடுமற் றவர்பணினைபு மறிவிப் பாரம். (௪௨)

குத்தாயேதகிரிவிதநாயகிகளுக்கு கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அத்தை வெறுக்கினும் பாங்குக றேறினு மல்லவர்மற்
றெத்தை யுரைக்கினும் பள்ளி புகேனென் றெலியனைசார்
கத்தி உகவெரு கென்செய்யு மோசற்றுங் கன்பொருந்தா
தொத்தினி தென்றனண் மெய்போற் சுகவன ரூர்வஞ்சியே. (௪௩)

விதத்தையினிலக்கணமும் பேதங்களும் அவற்றிலக்கணங்களும்.

சமையவுசுத சாதுரிய சமர்த்திவிதத்தை யாமவட்டுட்
கமையிலவாக்கு விதத்தையென்றுங் கயற்கட்கிரியாம் விதத்தையென்றுங்
அமையுமிருபான் முன்னவன்சொல் லதனுன்மேற்காட் டமைதியுளான்
சிமையமுலைப்பின் னவடொழிலாற் றிறமன்னதுபெற் றிபெவளே. (௪௪)

வாக்குவிதத்தாநாயகிக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

செங்கதிர் பொங்கப் பலபூவும் வாசனை செய்யுமந்தத்
துங்க நதிக்கட் பொழில்வில காமற் சுகங்கருதித்
தங்க வழிச்செல் பவன்வேண் டுவது தகுந்ததன்றோ
எங்கள் சுகவனர் வெற்பினென் றோர்பண் ணியம்பினளே. (௪௫)

கிரியாவிதத்தாநாயகிக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பனிநா எரிநதைப் பழுத்திருஞ்ச் செல்வது பண்பலவென்
றினிதா மனைக்கறி வித்தத் தருவைவெட் டென்னவொரு
தனியானே நாயக னேவக்கு டாரந் தனைக்கிணற்று
நனிநீரி லீட்டு மறைத்தான் சுகவனர் நாட்டவளே. (௪௬)

இலக்கிதை குலடையென்று நாயகிகளின் இலக்கணம்.

வேறு.

ஒளிப்பது தனதுசெய்கை யுலகிலெல் லோருங்காண
வெளிப்படையாக்கிக்கொண்ட மின்னிலக் கிதையாமென்பர்
களிப்பொடு குலவரம்பு கடந்துசேர்ந் துழலுங்காமி
துளிப்புய லீடிக்குமஞ்சாத் துணிவுடைக் குலடையாமே. (௪௭)

இலக்கிதாநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

இதுவரை யாகிய தாகிய தேமற் றினிச்செயப்போம்
அதுவு முறுதி நடக்கின்ற அந்தவ ருதுசிடுப்

பதுமதி யின்மை குரூரத்தி லென்ன பலன்சொலென்றார்
விதுமுக நண்பனை நோக்கிச் சுகவனர் வெற்பொர்மின்னே.

(சஅ)

குலடாநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

மி துமழை பெய்யு முகில்பல புல்வினை விக்குமலை
தொகுக்கனி காட்டுந் தருக்களவ் வாறு துணைவார்நல்கத்
தருவன வோவெம் பொருட்டுென்ன நீபடைத் தாயெனத்தேன்
நகுமல ரோனை வெறுத்தாள் சுகவனர் நாட்டொர்மின்னே.

(சக)

அனுசயானு நாயகியின் இலக்கணம்.

தாங்கநூற் றிடுசுந் கேதத் தலமது தவறியேனும்
ஆங்கதற் பின்னேண் டுஞ்சார் பமையுமோ வமையுதோவென்
றேங்கல்பெற் றேனு முன்சென் றிருப்பனே வென்னோகோனப்
பாங்கருக கென்றே னும்புண் பிடுபவ ளனுசயானே.

(சு0)

அனுசயானுநாயகிக் கிலக்கியங்கள். பாங்குகூற்று.

வன்ன வசந்தம் புகுவில் வங்கவல் விப்புதரின்
பன்ன முதிர்ந்தன பார்த்தலும் கண்புனல் பாய்ந்தவன்றி
என்னல முங்கொள் சுகவனர் வெற்பிவ னெண்ணமென்றே
மின்ன னு வும்பனை யோலையைப் போல வெளுத்தனவே.

(சுக)

இதுவுமது.

நாயகிக்குச் சகி சொல்லியது.

வருந்தே ஶீருக்கை மருவினி யன்பன் மனைப்புறத்திற்
பெருந்தே ரிரவி கதிரும் புகாதினம் பேடையொடு
திருந்தேர் மயிலுறங் கத்தழைக் கும்பல தேம்பொழில்கள்
இருந்தே யுனவென் சுகவன நாநர்வெற் பேந்திழையே.

(சுக)

இதுவுமது.

கவிக்கூற்று.

விழிபுனல் பாய விமையாது நிற்ருமவ் வேளைதனில்
எழில்புனை சண்பகங் காதில்வைத் துக்கனி யேந்தியன்பின்
வழிவர நோக்கின ளந்தோ சுகவனர் மால்வரையிற்
பொழிமது ஊலைப் புரிசூழற் பூண்முலைப் பூங்கொடியே.

(சுக)

முதிதை சாகசிகை பிரதிபாசதுரையென்னுந்நாயகிகளினிலக்கணம்.

வேறு.

பையநினைவின் படிக்கமைவு பார்த்துமடுக்கூர் பவண்முதிதை
செய்யமுடியாக் காரியமுஞ் செய்யத்துணிவான் சாகசிகை

வெய்யதனது சொல்லையவ்வவ் வேளைக்கிசைத்த விதமாற்றுந்
தையல்பிரதி பாசதுரை யென்பர்வடநூற் சான்றோரே.

(ருச)

முதிநாநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

முதுமாமன் மாமிகண் ணில்லாரிந் நாத்தி முழுச்செனிட
சதுரான நாயக னூர்க்கே கினனெனைத் தாங்குததி
யிதுவேயென் றோர்பதி கற்கோதிக் கொங்கை பெழுநெகிழ்த்தான்
புதுவார் சகவனர் வெற்பினன் மேனி புளகிக்கவே.

(ருரு)

சாகசிகாநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

என்விழி கட்டுனைக் காண்பனென் றங்ஙனும் நேரிடித்து
நின்விழி கட்டுவ நென்னைப் பிடியென நேயபதி
தன்விழி கட்டிச் சகவனர் நாட்டத் ததிவிடனைப்
பின்விழி யானில விற்குப்பத்துய்த் தானொரு பெண்கொடியே.

(ருசு)

பிரதிபாசதுரநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

மதிநாவி யாற்றைக் குடங்கொடு நீந்துழி வன்விரலால்
எதிர்மா முதலேதன் ளிப்போய்த்துய்த் தேனவ னின்பமெனூந்
ததிக்கோன் சகியுருக் கொண்டுற்ற தோர்த்தித் தகைக்கனவு
விதியோகண் டேனென் றுரைத்தான் சகவனர் வெற்பொர்மின்னே.

(ருள)

அபலாபசதுரநாயகியினிலக்கணம்.

மிக்கமோச வார்த்தைகளை வேளைதெரிந்து விரித்துரைத்தும்
னக்கநீடி யவன்போலச் சும்மா வழுதுஞ் சொந்தநண்பன்
பக்கமேவி வேண்டிநிற்கும் படியேயுபாயம் பாராட்டத்
தக்கபாவை யபலாப சதுரையெனுமிச் சகதலமே.

(ருஅ)

அபலாபசதுரநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

சகவன ஞர்மின் னிருட்கரந் தன்னியற் றோய்ந்திடக்கான்
புகவுரு மாற்றிவந் தான்கோ னவனெனப் புல்லியறிந்
திகழ்திரு டாரிந் பிடிக்க நிகந்திரிந் தேன்கிடைத்தாய்
மிகவெளி யாச்சுன்பண் பென்றமு தான்பதி வேண்டினளே.

(ருசு)

சாமானியையினுட்பிரிவும் அவற்றிலக்கணமும்.

ஆங்குமொழிசா மானியைக்கு ளாகந்துகசா மானியையென்
றோக்குபவளுண் டொருத்தியன்னு ஞரியகணவந் குப்பயந்து
தீங்குசிலநாண் மறைந்தியற்றித் தேர்த்துபின்பு வெளிச்சென்று
பாங்குபெறுநாட் டினிற்புதிய பரத்தையாகும் பழிப்பினளே.

(கூ0)

ஆகத்துகசாமான்யநாயகிக்கிலக்கியம். நாயகியெண்ணியது.

அன்பிற் கடங்கி மறைவா யிதுவரை யன்னியர்பால்
இன்பத் தினைச்சுகித் தேனித் தனைதொரட் டென்னவினித்

தன்பப் படாவிலை மாதர் தெருவித் துத்தெவரிந்து
தென்பச் சுகவனர் வெற்பிற் சதானந்தத் தேடுவனே.

(காக)

பதினாறு விதநாயகிகள் வருமாறு.

வேறு.

மாதருக்குண் மத்திபைநற் பிறகற்பை யென்றளிநு வருந்நீராதி
பேதவர்க்கத் தறுவர்களாய்ப் பின்சேட்டா கனிட்டாதி பேதகண்ணி
வதமற்ற வியல்பினிற்பன் னிறுவர்களாய் முத்தையைச் சேர்த் தெண்ணாவன்றோ
பூகலத்தின் மீதுபதின் மூவகைய ராவின்னம் புகல்கிற்பேமால்.

(கங்)

இதுவுமது.

பரசியை வகையிலிரு வருமொருசா மானியையும் பகர்த்துபோங்க
சுரமேவு பதின்மூவர் தமிழ்பொருந்த விருமருங்குந் தருக்கியோடி
அரநேரு மதர்விழிநா யகிகள் பதி னறுவர்களா யமைவாரென்ன
மரபாக வடமொழிநா வலரெவரு மினிதுரை வகுத்தாரன்றே.

(கங்)

வேறு.

கந்தமலி மலிரிண்டாற் பதின்மூப்பேத களபதன சுவீயையிலக் கணாமன்றிப்
பந்தமுளவிருவகையாய்வழங்காநின்ற பரசியை விலக்கண மும்பணங்கைக்கொண்டு
பிர்தமரு வுறுமொருசா மானியைக்குப் பெற்றவிலக் கணாமுற்றைப் பிரிவுஞ்சொ
ன்னு, மிந்தவித நாயகிக ளெனுமூவர்க்கு மிசைந்தபொதுக் குணங்களைமே லெடுக்
துச்சொல்வாம்.

(கங்).

உத்தமாதிகுணநாயகிகளின் பேதமும், அவற்றிலக்கணமும்.

உயர்பிரிய நாயகிகள் குணபேதத்தா லுத்தமமத் திமவதம வொழுங்கே யன்
வப், பெயர்பெறுவ ருத்தமநா யகிதன்கேள்வன் பிழைசெயினுந் தாளிதமே
பேணிச் செய்வா, ளயர்வரிய மத்திமநா யகிமற்றன்னே னடுத்தேதின் றெவை
செயினு மவையே செய்வான், துயரதம நாயகிகள் னலஞ்செய்தாலுந் துணிந்தது
நிந் கெனவெகுளுந் தோகை யாமே.

(கங்)

உத்தமநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

மறுமான் முலைக்குறி மார்பொடு நேர்மண வாளைக்கண்
டுறுமூர லாஞ்சந் தனம்பூசி நோக்கெனு முற்பலத்தாற் •
சிறுகா மலர்ச்சித்தின் சொற்பணி நீர்தெளித் தேவியப்ப
நறுநேய வேடிக்கை செய்தாள் சுகவனர் நாட்டணங்கே.

(கங்)

மத்திமநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பிழைத்துந் துணிந்து குழல்கோதிக் கோன்சுகம் பேணிநண்ணத்
தழைக்குஞ் சினக்கட் கணையா லொதுங்கச்செய் தாளவன்பின்
குழைக்குஞ்சொற் கொண்டுடை நீக்கச் சுகவனர் ஞன்றவன்பொன்
இழைக்குட் பணித்தன் னுடற்கற் பகக்கொடி யீந்தனனே.

(கங்)

அதமநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவியை நோக்கிச் சகிசொல்லியது.

கதிரா லுடல்வருந் துற்பொடி யாற்பதங் கன்றுநிற்கென்
றெதிர்மா மரையைக் குடையா வெடுத்தமண் னெங்குமண
முதிர்நீர் தெளிக்கும் பதியைச் சுகவன மூர்த்திவெற்பிற்
கொதிவே லெனச்செங்கண் கொண்டு மிரட்டலென் கோமளமே. (௬௮)

மேலேசொல்லிய நாயகிகளுக்குத் திருத்தாதிபேதங்களும், அவற்றிலக்கணங்களும்.

வேறு.

திருந்துமிவ ரேதிருத்தை யதிருத்தை யொடுதிருத்தா திருத்தை யென்னப்,
பொருந்துவொற் கலவிசெயும் பொழுததனிற் றிருத்தியுற்ற பூவையன்னுள், வரு
ந்தரிய திருத்தையுற எதிருத்தை யுற்றுமுற வடிவேற்கண்ணி, முருத்தியை முறு
வலிவ முலைத்திருத்தா திருத்தையென்பர் முதுதூலவல்லோர். (௬௯)

திருத்தாநாயகிக்கிலக்கியம். நாயகன் பாங்கனொடு சொல்லியது.

இளைத்தேன் மிகவுநிற் கேநா னடிமையென் றின்பபவள்ளர்
திளைத்தே தளரத் தழுவிச் சுகலை செழித்தபலாச்
சுளைத்தே னெனப்பல சொல்வானைக் கூடிச் சுரதவகை
விளைத்தே னெனக்கெதி ருண்டோ சுகவனர் வெற்பிடத்தே. (௭௦)

அதிருத்தாநாயகிக்கிலக்கியம். நாயகன் பாங்கனொடு சொல்லியது.

மார்பை யடிக்கடி தட்டிப்புட் போற்கத்தி வைதுகள்ளிப்
பார்வையி னூற்றொடை யாலெச் சரிக்கை பணிச்சிரிப்பை
நேர்விப ரீதப் படுத்தலுக் தும்பின் னெடிதிழுத்துச்
சேர்வ எரிவனெவல் வாரார் சுகவனர் சேலத்தினே. (௭௧)

திருத்தாதிருத்தாநாயகிக்கிலக்கியம். நாயகன் பாங்கனொடு சொல்லியது.

கனிவாய் முறைமுறை போங்கித்தன் கூந்தல் கலைத்தசையத்
தனிமா மலர்குழைந் தென்னவென் மார்பினிற் சாய்ந்துநில்லி
தினிதா மினிக்கொஞ்ச மேலேறென் றேசொலு மேந்திமுழையத்
தொனிகூர் கலவியில் வென்றேன் சுகவனர் சோலைபிலே. (௭௨)

இன்னுமந்த நாயகிகளுக்கு திவ்வியாதிபேதங்களும், அவற்றிலக்கணங்களும்.

மின்னுறழ் துண்ணிடைநா யகிகண்மற்றோர் விதத்தாற்றிவ் வியையுங்கன்னல்
இன்னுரைசொ லதிவ்வியையுந் திவ்வியா திவ்வியையு மெனமுப்பேத
மன்னுவர்வா னுள்ளவடிவ் வியையல்லா எதிவ்வியைமுன் வானுளாளாய்ப்
பின்னுலகில் வருபவளே திவ்வியா திவ்வியையாம் பிரிக்குங்காலே. (௭௩)

திவ்வியாதிபேதமூன்றற்குமிலக்கியம். கவிகூற்று.

சசிமுத லோர்சந் திரமதி யாதியர் தாரளக
வுசித சனகியுருக்கு மணிபுள்ளிட் டோரெவருங்
கசிவுறு மன்பிற் சுகவனர் பாதங் கருதியன்றோ
கசிபெறு தத்தங் கருத்தின் படிக்கண்பந் துய்த்தனரே. (௭௪)

திவ்வியாநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவனெண்ணியது.

அடியாதிசேடன் முடிமேற் படிபடி யானுவழி
நெடிதோ வியத்தலர் பங்கே ருகத்தை நிகர்த்திலங்க
வடிவா லராம விருணிக்கித் தோன்றுமிப் மாதெவனோ
பொடிபூசு மேனிச் சுகவன நாதர் பொருப்பிடத்தே.

(எரு)

அதிவ்வியாநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவனெண்ணியது.

மயலா லுளத்துள வாட்டத்தைக் கூந்தன் மலருணர்த்தக்
கயலாய பார்வை யெதிர்ந்தோ ரறிவைக் கவர்ந்துவிடப்
புயலார் சுகவனர் வெற்பிற் பொலியுமிப் பூவைதன்
தியலோ மயில்சொற் செயலோ குயில்சிறிற் றிடையிலேயே.

(எரு)

திவ்வியாதிவ்வியாநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவனெண்ணியது.

நரகன் னியர்க்கு னொருகன்னி யாய்நடு நண்ணினுமுற்
சுரகன்னி யேயிவ ளந்தா லிலக்கணந் தொக்கமையால்
வரகன்னி யல்ல னொன்னிக் கருணை மகிமைபுண்டோ
சுரகன்னி நாதர் சுகவனர் வெற்பிற் றிகைக்குருஞ்சே.

(எரு)

பின்னுமன் றையகிகளுக்கு அன்னியசம்போக துக்கிதாதிபேதங்களும்
அன்னியசம்போக துக்கிதையினது இலக்கணமும்.

மற்றுமவ ரன்னியா சம்போக துக்கிதையின் மதனேங்கச்சென்
றெற்றுவிழி வக்ரோத்தி கருவிதைநன் மானவதி யெனவுநாம
முற்றிடுவ ரன்னியா சம்போக துக்கிதையின் னொருத்திதனைப்
பற்றிசைதன் பதிபுணர்ந்த பரிசுணர்ந்து துக்கிக்கும் பாவையாமே.

(எரு)

அன்னியசம்போக துக்கிதைக் கிலக்கியம். தலைவி சுகியை வினாவுதல்.

தருக்கக லாத சுகியே சுகவனர் தஞ்சிலம்பில்
மருக்கமழ் பூம்பொழிற் கேகினை யோவன்றி வாய்மைமன
வருக்கமி லான்மனை யுற்றனை யோவுன் னுடலிலெங்கு
முருக்க மலரணி யுண்டா கியதென் மொழிசுவையே.

(எரு)

வக்ரோத்திகருவிதையின் பேதங்களும் அவற்றிலக்கணங்களும்.

விதித்துளவக் ரோத்திகரு விதைக்குருயர் பிரேமகரு விதைகும்பம்போற்
கதித்தமுலைச் சவுந்தரிய கருவிதையென் றிருவகைதன் கணவனைய
மதித்துமதர்த் திடுமடந்தை பிரேமகரு விதைதனது வடிவன்பொற்பால்
உதித்தசெருக் கினளந்தச் சவுந்தரிய கருவிதையென் னுணர்த்துநூலே.

(அரு)

பிரேமகருவிதாநாயகிக் கிலக்கியம். தலைவிசுகியொடு சொல்லியது.

மாமி பொருமையென் னுமென்கண் சாடை வழித்திரும்பும்
சாமி யெனக்குத் துகுமணிப் பூண்க டராமலிரான்

பூமிபி லேனைப் போதனை யாற்றப்பிப் போவதுண்டோ
தேயிளிர் சோலைச் சுகவனர் வெற்பிற் செழுங்குபிலே.

(அ௧)

சுவந்தரியகருவிதாநாயகிக்கிலக்கியம். தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

வழுவுற்ற மோகத் தெளிவேநின் னீள்கண் வனசநகை
முழுமுத் துரைய முத்தந்தனஞ் செப்பென்றென் முற்றுதிக்குள்
கொழுந்தகு நானென்ன சொல்வேன்சொல் லாவிடிற் குற்றமன்றோ
செழுமைச் சுகவனர் வெற்பு டிலாவிய சித்திரமே.

(அ௨)

மானவதியின் பேதங்கள்.

மானவதி மானமீக்காண் மணவாள நபராத மதித்தேயந்தக்
கானக மயில்வெளியிற் காட்டுசெய்கை மானமது கருதுங்காலை
எனமறு குருமான மிணங்கியமத் தியமான மிலகுமான
மானவகை யாலொருமூன் ருமவற்றி னியல்பையினி யறிவிப்போமால்.

(அ௩)

திரிவிதமானங்களும் உண்டாவதற்குக்காரணம்.

வேற்றுவனி தையைக்கொழுநன் மேவுகுறி நாயகிதன் விழிக்குநேரத்
தோற்றுதலு மவனவன்பேர் சொல்லுதலு மன்னவனத் தோகைதன்னை
ஏற்றுமன மகிழ்வொடுபார்த் திடலுங்கா ரணமாக வெழந்தேறிதும்
சாற்றுகுரு மானமுதன் மூன்றுமுறை வகையினென்பர் சான்றோர்தாமே.
குருமானநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

(அ௪)

எதிர்சக் களத்தி பதவிரற் கொம்பரக் கிள்கவநி
பதிநெற்றி தோன்றச் சுகவனர் வெற்பிற் பதிவரக்கண்
டதிகச் சினங்கொண் டனன்செங்கட் பார்வைரி னுற்செவிசூழ்
கதிர்முத் தெலாம்புது மாணிக்க மானவக் காரிகைக்கே.

(அ௫)

மத்தியமானநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

தழுவுறு மன்பன் மறுமதி னுமத் தனைச்சொல்லவ்
பொழுதி னவன்றிருப் பொன்னு பரணப் புயவரைகள்
விழுமிய செஞ்சல சம்பூத் திலங்க மிகமுனிந்தார்
மழுவணி யுங்கைச் சுகவனர் நாட்டின மாமயிலே.

(அ௬)

இலகுமானநாயகிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

உவகையிற் காதலி யோடுறை கோன்மற் றொருத்திதனைப்
பவமொழித் தாளுஞ் சுகவனர் வெற்பிடைப் பார்த்துடனிக்
கிவளிறைத் காணினென் னாமோவென் றெண்ணி யெதிர்திரும்ப
அவனுதற் றீட்டிய மான்மதஞ் சிந்தர மாகியதே.

(அ௭)

திரிவிதமான நிவர்த்தியின் இலக்கணம்.

மிகவருந்தி நிவர்த்தியெயத் தகுந்துளது குருமானம் வேண்டியேசற்
றகழுமுந்து பரிகரிக்க லாவதுமத் தியமான மவைபோலின்று

இதழ்விலன்ப னெளிதாகத் தணித்திடப்பட்டதுதான்மற் றிலகுமானம்
பகரினெந்த வகையினுத்திரப் பருமானங் கடினரசா பாசமாமே. (அஅ)

ருருமானநிவர்த்திக் கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

தத்திய தத்தைதின் போற்பேசக் கேட்டதைத் தானபிடித்தேன்
கொத்திய திப்படி வேற்றேர் நகத்தின் குறியிதனைப்
புத்திகொ னே லென் றனிச்சத்திற் கோன்கஞ்சப் பூப்புனைய
ஒத்தினி தாகக் கலந்தான் சுகவன ஞர்வஞ்சியே. (அக)

மத்தியமானநிவர்த்திக் கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

மோகன மாலே கிடைத்த துனக்கெனு முன்முழுது
கீகரு தாகவன் பேரெனச் சிறுத னீதியன் றென்
றாக மதினப் பணிமோன் கொடுவந் தணித்திட லும்
தேக மகிழ்ச் சுகவன ஞர்வஞ்சி சேர்ந்தனனோ. (கௌ)

இலகுமானநிவர்த்திக்கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

பிரிவெளி தோவெப் படித்தனித் தாளிந்தப் பேதையெனும்
பரிவத னுன்மெலப் பார்த்தே னலதொரு பாவமுமின்
றரிய வழுகிழந் தார்தஞ்சன் பார்முனி வற்றுமெனக்
குரிசி தழுவச் சுகவன ஞர்வஞ்சி கூடினனோ. (கக)

இராபாசத்துக்கிலக்கியம். தலைவன்பாங்கடனெடு சொல்லியது.

பணிந்தே னுபசரித் தேன்றொழு தேன்பொற் பணிகொடுபோய்
அணிந்தே னடிக்கடி யானையிட் டேனன் னரிவைகினம்
தணிந்தா றிலைமனங் கல்லோவென் னுசை தகாததனைத்
துணிந்தான் சுகவனர் வெற்றினன் பாவென்ன சொல்லுவதே. (கஉ)

ஏகசையான்னியோன்னிய வியோகசையோகத்திற்கும்
பிரேமாதிக்கியத்திற்கு கிலக்கணங்கள்.

ஒருபுன் னணையிலொரு வரையொருவர் பிரிதலுள முவந்து சேர்தல்
கருதேக*சையான்னி யோன்னியவி டியோகசையோ கந்தா னாகும்
இருதேக மோருயிரென் றிடும்படிநா யகிபுருட ரென்போர் தம்பால்
வருநேய மிகுதிபிரே மாதிக் மெனும்பழைய வடநான் மாதோ. (கங)

ஏகசையான்னியோன்னிய வியோகசையோகத்துக்கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

துணை வனதரச் சிவப்பினைக் கண்டு சுருள்பகிரா
தணைபிசை நாயகி பின்காட் டினவரி தருளிலொன்
றணையவ னுமபுறந் தந்தான் சுகவன ரின்பவெற்பிற
கணைமத னுற்றயி லூடவர் நேர்ந்து கலந்தனரே. (கச)

பிரேமாதிக்கியத்துக் கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

தொனித்த மறைக்குமெட் டாத சுகவன் சோலைவெற்பில்
தனித்தனி நாமபிரிந் தான்மய லாமொன்றிற் சன்னதமும்

இனித்த வுரைபடி கிரீடையு மில்லெவன் தோபதியும்
ஓனித்துவர் வாய்மயி லுந்தேர்வர் செய்யக் கடவதென்னே.

(௬௫)

இத்தனை மலர்களா லிக்குச்சம் முடிவுபெற்றதெனல்.

கதைதவிரந்த பொதுவியல்பாற் கனதனநா யகுகளிலக் கணமு மற்றும்
முறையமைந்த மலரிடோன்று முனமலர்ந்த விரண்டுமெனு மூன்று பூவால்
ஹைசிறந்த முதற்குச்சந் துலங்கவலங் கரித்தனமத் தொன்னு லொப்ப
மறைவிலின்ப மலிரிரண்டா வதுகுச்சந் தனையினிநாம் வகுப்பா மன்றே. (௬௬)

நவது மலர் முற்றும்,
முதலாவதுகுச்சம் முற்றிற்று.
ஆகச் செய்யுள் - கருள்

இரண்டாவது குச்சம்.

அஷ்டவிதநாயகிகளின் பெயர்.

தினமகிழ்கூர் சுவாதீன பதிகையொடு வாசகசச் சிகையே யன்றிக்
கனவிரகோற் கண்டிதைவிப் பிரலத்தை கண்டிதைபொற் கலச நானுந்
தனகலகார் தரிதையுரோ டிதபதிகை மலர்ந்தொசிந்த தலிர்ப்பூங் கொம்பர்
அனவபிசா ரிகையிவர்மத் தட்டவித நாயகிக ளாவர் மாதோ, (௧)

சுவாதீனபதிகாநாயகியினிலக்கணமும், அவன் குணங்களும்.

பகலேரவுந் தனதுமன தறிந்துசொன்ன படிநடக்கும் பதிவாய்த் துள்ளாள்
சுகமருவுஞ் சுவாதீன பதிகையென்ப ரவட்குமலத் தோட்டஞ் சுற்றல்
புகழ்மதனன் களிக்கவிழாப் புரிதன்மத மகங்காரம் பூணல் பின்னும்
மிகநினையுங் காரியமங் விதமுடித்தல் குணங்களுள் விளங்கு மன்றே. (௨)

முத்தாசுவாதீனபதிகைக்கிலக்கியம். தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

முலையிற் பருமையு மூர்வீற் காந்தியும் மோகவியி
வலையிற் குடிலமு மாடவிற் பாடலில் வல்லமையும்
இலையெற் கெனினு மிமையாமற் பார்ப்ப நெனைக்கொழுநன்
மிலையோற் சுகவனர் வெற்பணங் கேயென்ன விந்தையிதே. (௩)

மத்தியாசுவாதீன பதிகைக்கிலக்கியம். தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

தடமா முலையொடு தற்கும் பலசர சத்தினுக்கும்
இடமே கொடாதுடை நானிதுக் கிதகொண் டிடச்செயினும்

திடீராய்க் கனன் பொடுவேண் டெவனெனைச் சிறியெங்கும்
நடவாணி தென்ன வியப்போ சகவனர் நாட்டணங்கே.

(உ)

பிசபுடாசுவாதினபதினைக் கிலக்கியம். தலைவிக்குச் சகிசொல்லியது.

முருகனை வாய்கண் மொழிமுலை மற்று முறையிடுநெத்து
மிசவளர் மோகக் கனியா நினையன்றி வேறுளாவெம்
மகங்கிரை புங்கன லுடுமெண் ணுதுன் வழியொழுதிச்
திசுற்பதி யோடென்ன பேதஞ் சகவனர் சேலநிலை.

(இ)

பரகீயாசுவாதினபதினைக் கிலக்கியம். தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

முனைவேல் விழிமட வார்பலர் தன்மனை மொய்த்துலவப்
புனைமேடை துண்ணை புறமுன்றி லாயம் பொழில் துணும்
எனையேயவ் வல்லபன் பார்க்குன் றனனிது வென்னவிறதை
வினைதிர் முனிவர் பரவுஞ் சகவனர் வெற்பணங்கே.

(ஈ)

சாமானியாகவாதினபதினைக் கிலக்கியம். தலைவிசகியொடு சொல்லியது.

வேனோர் விழிமட வார்பனை தோறு மிகுந்திருக்கத்
தானேகொக் கோக குருவென் றெனையத் தலைவனெண்ணி
வானே யெனப்பொன் மணிபெய்து தொண்டெசய் வானிதென்ன
நானேமெச் சிக்குள்ள லாமோ சகவனர் நாட்டணங்கே.

(ஊ)

க-வது மலர்முற்றும்.

வாசகசச்சிகாகாயகியி னிலக்கணமும், அவன் குணங்களும்.

ஆகமுற்ற வணிந்துபதி யணுகுமிர்போ தெனக்கலவிக் காண வெல்லாம்-
சேகரித்து வைத்தெதிர்பார்ச் திருப்பவனோ வாசகசச் சினையா மென்பர்
மேகமொத்த குழற்சுகிமார் தமைப்பரிசா சித்தல்பல விதகோ ரித்தை
தாசமுற்றுத் தூதிகோத் தான்வினவன் முதலவவ டன்பன் பாடே.

(அ)

முத்தாவாசகச்சினைக் கிலக்கியம். கலக்கற்று.

சுருள்செயல் புட்பந் தொடுத்தல் வயங்கச் சுடர்திருத்தல்
பொருள்பிற தேட விவற்றிற் சகிகள் புடைவிரையக்
குருகை சற்றரும் பத்துகில் சோரவுட் கூசவன்பன்
வருவழி பார்க்கு மொருமான் சகவனர் மண்டலத்தே.

(ஆ)

மத்தியாவாசகசச் சிகைக்கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

தொழிலைச் சகிசுக்குக் காட்டலிற் புட்பந் தொடுக்குமயில்
எழிலிற் பிறரை வெலவேண்டல் போற்பணி யேந்துமன்றிப்
பழியற்ற வோவியம் பார்த்தென மெத்தப் பதிவருமல்
வழியுற்று நோக்குஞ் சுகவனர் வெற்பின் மதனகவே. (க0)

பிரபுடாவாசகசச்சிகைக்கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

நறைகுழ லூட்டி நகைதுகில் பூட்டி நறுங்கனப்
நிறைமலர் கஞ்சன மெல்லா மமைத்து நிமிர்படுக்கை
அறைகமழ் சண்பகத் தால்வேயந் தெனத்தன் னணிநகவுற்
நிறைவரல் பார்க்குஞ் சுகவனர் வெற்பி னிளங்குயிலே. (க1)

பரயோவாசகசச்சிகைக்கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

அத்தையைத் தூங்கவைத் துத்தீபத் தைக்கடி தாங்கவித்தோர்
தத்தைமுன் மேடைப் புறவொலி காட்டித் தனிப்புரணி
மெத்தையி லோலை யசைந்திடச் சுற்றி மிகத்தடவி
எத்தயற் சோரனைப் பார்க்குஞ் சுகவன நின்றபுரத்தே. (க2)

சாமானியாவாசகசச்சிகைக்கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

கச்ச ஷெழுக்கக்கைக் காப்பும்பிற் கொங்கை களைப்பிடிக்க
மெச்ச கடுக்கனுஞ் செவ்விதழ்த் தேனுண்ண மேற்சரமு
முச்சத லெண்ணி மணம்பூசி யன்ப ருளமயங்க
கச்சுறு கண்ணி யிருந்தான் சுகவனர் நாட்டிடத்தே. (க3)

2-வது மலர்முற்றும்.

விரகோற்கண்டிதாநாயகியி னிலக்கணமும், அவன் குணங்களும்.

குறியிடமுற் றிதுவரையிற் கொழுநனிங்கே யடுத்திலனே கூடற் கென்று
செறியிரகத் தோடுகிந்திப் புவள்விரகோற் கண்டினையார் தேக நைதல்
அறிவறுகொட் டாவிலிட லழல்வருந்த னடுங்கலவினை யாட்டு ருமை
வறியனெனப் பாங்குகள்பான் மனத்துயர்கூ றுதன்முதலம் மயில்பண் பாமே. (க4)

முத்தாவிரகோற்கண்டினைத் கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

பதியுற்றி லானெவட் கூடினன் கொல்லெனப் பன்னு மின்னா
ரெதிர்சொற் சொலாதுறும் நான்மிக் குயிர்க்கு மினுப்பை மல
ரதின்மெய்க் கவுள்வெளுக் கப்புறம் பார்த்தில ளாய்விழி நீர்
முதிரத் தளருஞ் சுகவனர் வெற்பினோர் மொய் குழலே. (க5)

மத்தியாவிரகோற்கண்டிதைக் கிலக்கியம். கவிகூற்று.

அழைத்தில ளோமின் னைழைத்து மிருட்கஞ்சி யண்ணிலேனே
பிழைத்தெவள் பாற்சிக்கி னுனே மன்னென்று பிதற்றியிரு
குழைப்பொலி பூந்துகள் வீழ்த்தெனக் கண்புவல் கூடரர்செய்
துழைப்பது மக்கைச் சகவனர் வெற்புற்ற தோர்குயிலே. (கௌ)

பிரபுடாவிரகோற்கண்டிதைக்கிலக்கியம். தலைவியெல்லியது.

காயே விராத்திரி நீயேயெந் கண்ணை கடினனிருந்
நீயே பிதாமரங் காணிங்க ளோகளை நீடிசைகூட
சுயே யிமிர்புதர் நீயே சகியன்ப் நெய்திலெனென்
வாயே மலர்ந்து சகவனர் நாட்டென்புண் மிற்றுமினே. (கௌ)

பரகியாவிரகோற்கண்டிதைக்கிலக்கியம். தலைவியெல்லியது.

வனம்புகுந் தும்புய னீர்த்துளி மூழ்கியும் மாமலரால்
அனங்கணப் பூசித்தும் வெட்கத்தைத் தானம தாககிட்டிந்
தனந்தனி யுற்றும் விழிப்பாம் விரதந் தனைத்தொடுத்தேன்
இனங்குறி யன்பன் சகவனர் வெற்பினிங் கெய்திலனே. (கௌ)

சாமானியாவிரகோற்கண்டிதைக்கிலக்கியம். கவிகூற்று.

அந்தப் பிரிய னிதுவரை யேனிங் கடைந்திலன்மற்
றெந்தச் சிற்ற்க்கி பகட்டின ளோபொன் னெலாமவட்டுச்
சிந்தத் துணியினென் செய்வேனென் னுள்ளந் திகைத்துகுத்தான்
கந்தச் சகவனர் வெற்போர்பெண் மையளிற் கட்டினலே. (கௌ)

௩ - வது மலர் முற்றும்.

விப்பிரலத்தாநாயகியினிலக்கணமும், துவள்குணங்களும்.

செப்பியசார் படைந்துபதி வராமையினிப் படிமோசஞ் செய்தா னேயென்,
றெப்பிலகா மனத்துயர முழப்பவன்விப் பிரலத்தை யுணர்த்தன் னாட்கு
மெய்ப்பொருவே தனைநெடுமூச் செறிதல்க்கி களைமுனிதல் விரகங் கூர்தன்
மைப்படிவான் விழிவழிநீர் மருவுதன்மூர்ச் சித்தனின் வகைப்பண் பாமே. (20)

முத்தாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம். கவிகூற்று.

பாங்கியர் தப்பு மொழியானி ருஞ்சம் படர்ந்துபதி
ஆங்கில னென்பது சுண்டுந் நீங்க வறிகிலளாய்த்

தேங்கய கள்ளுண் வண்டென்ன மருண்டு திசைதொறுமீமார்
பூங்குளி மேக்குஞ் சகவன வாதர் பொருப்பிடத்தே. (௨௧)

மத்தியாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

உற்றே திருஞ்சத் தொருவரு பின்மை யுணர்ந்துயிர்ப்பம்
பொற்றே னிதழுவதக் கப்பாதிப் பற்பதி பூஞ் சருளுஞ்
சற்றே திறத்தகட் பார்வையும் வர்த்தைத் தழுகழும்பும்
பெற்றே சகவனர் வெற்றினினை நடுவொரு பென்மறத்தே. (௨௨)

பிரபுடாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

குறிவாரி னெய்திபங் கண்பனி லிமையிற் கூர்மயலே
யறிசகி மார்த்துஞ் சொலவில்லைத் தூது மனுப்பவிலை
மறிமருள் கண்ணி புறம்பார்த்தி டாதலர் வாலிபொரப்
பொறிமத னைப்பண் டெரிந்த சகவனர்ப் போற்றினனே. (௨௩)

பரகீயாவிப்பிரலத்தைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

நாண நதிபைக் கடந்துசர்ப் பத்தை நடுமிதித்து
மாண விருடுணை யாகக் குறிவையின் வந்துமன்பற்
காணமை யால்கண் ணியையவெங் கூற்றின் கடாவொரீயாப்
பேணுகின் றுளச் சகவனர் வெற்பொரு பெண்மெலித்தே. (௨௪)

சாமானியாவிப்பிரலத்தைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

காமா துரரணை வோரையு மெத்துங் கபடியிவ
வோமா றினொரு தூதிசொல் லாலென் றிசைந்தபுகர்
தாமா வறியவன் டாமனிழி காட்டித் தவிர்க்கைகொட்டிப்
பூமா முறுவல் சகவனர் வெற்றிற் புரிந்ததுவே. (௨௫)

ச - வது மலர் முற்றும்.

கண்டிதாநாயகியினிலக்கணமும், அவன் குணங்களும்.

அயல்வனிகை தனைப்புணர்ந்த வடையாளத் துடனுதயத் தனுகா கின்ற
நயபதியை மிகமுனியு நாயகிகண் டிதைகுணங்க ணுநங் காலை
இயல்பொருளி லுரைபுகற் றின்னலொடு தவித்திழைச் செறிதல் வாளா
உயர்புகிய சித்திரமொத் துறுதல்கண்ணிர் கொளல்முருகலென் றுணர்ந்த லாமே.()

முத்தாகண்டிதைக் கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

சுலசக் குறிகடன் மார்பிடைத் தோன்றுவ காண்பனெனச்
சுலசக்கை யாற்சொந்த நாயகன் றன்விழி தான்மறைக்கக்
குலபத் தினிவீளை யாட்டிது வென்றுநாங் கொண்டுநின்றான்
புலரிப் பொழுதிற் சுகவன நாதர் பொருப்பிடத்தே.

(௨௭)

மத்தியாகண்டிதைக் கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

குதலை யொருத்தி சுகவனம் வெற்பிற்புறன் கொண்கனெஞ்சி
விதர தனக்குறி கண்டெதி ரொன்று மியம்பிலன்பில்
பதறி யுயிர்த்திலள் பாணு வுதய பருவமதில்
வதன மிலக்குதல் போலக்கண் டாரை வடித்தனவே.

(௨௮)

பிரபுடாகண்டிதைக் கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

அன்னிய மான்றக குங்கும நெற்றி யணிந்துதயச்
துன்னிய நாயக னைக்கண் டெயிர்ப்புவன் சொற்றவிரந்தோர்
மின்னிது மங்குள மென்னச் சுகவனம் வெற்பிலவன்
றன்னியல் காணச் சுகைக்கண் ணுடையத் தந்தனவே.

(௨௯)

பரகியாகண்டிதைக் கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

மாற்றவ டாயத் தனிதோய் காழ்த்தொடு வானுதயத்
தேற்ற பதிவரக் கண்டய லோர்க்கஞ்சி யேகடுஞ்சொற்
சாற்றல ளாயக்கட் புனல்விரற் கொண்டுநிற் சார்ந்தசகி
மேற்றெளித் தாண்மெய்ச் சுகவனம் வெற்பொரு மெல்லியலே.

(௩௦)

சாமானியாகண்டிதைக் கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

சீர்த்திடு கொங்கை யுதயத்துன் மார்பிற் றெரியுதடா
பார்த்திட வேடிக்கை யாயெனக் கீந்த பணந்தவிரப்
பூர்த்தி யுடன்பணி யொன்றரு மென்றொரு பூவையன்ப
னேர்த்திரு வாழி பறித்தான் சுகவனம் நீணிலத்தே.

(௩௧)

ஞ - வது மலர் முற்றும்.

சுககாந்தரிதாநாயகியி னிலக்கணமும், அவன் குணங்களும்.

அன்பனைவெஞ் சினத்தாலெண் ணுதுவந்தித் தவமானித் தகற்றிச் சென்ற
பின்புகுழைந் தாகுலிக்கும பேதைகல காந்தரிதை பெருமூழ் சீடு

வன்பிரமை பரிதாப மதனவே தனையமுறை வகைக்கா காச்சொல்
என்பமுத லானவைமற் றிவள்குணங் களாகவெடுத்திசைப்பர் மேலோர். (௩௨)

முத்தாகலகாரத்தரிதைக் கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

சினந்தேகு நாதன்பின் சென்றுப சாரஞ் செயாடனது
மனந்தேர் சகிமுத லோர்க்குவெட் கத்தினவ் வாறுசொலாள்
கனந்தோய் சுகவனர் நாட்டினங் காற்பொரக் கட்டினல்கொண்
டனந்தாழ் சிறுநடை மின்படுக் கைக்கு ளயர்குவனோ. (௩௩)

மத்தியாகலகாரத்தரிதைக்கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

ஐடர்சகி மார்க்குச் சொலாவிடிற் றிருவ தில்லைசொல்ல
மடநெடு வெட்டும் விடாதென்செய் வோமென வல்லவனற்
றொடர்கல கஞ்சொல வன்னவர் பாற்சென்றுஞ் சொல்கிலளாய்
உடனெதிர் சென்னி வளைத்தாள் சுகவன ஞர்வஞ்சியே. (௩௪)

பிரபுடாகலகாரத்தரிதைக்கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

வாதுக்கிங் கேன்மட்டி வாயே துணிந்தனை வாள்விழிகா
ளேதுக்கெங் கோன்முன் சிவந்தீர்கை காள்விரைந் தேன்கலக
நீதித்தப் பாக விளைத்தீர்நன் றினர் நினைகுவினோ
சோதிச் சுகவனர் நாட்டென் றொருகுயில் சோர்ந்தனனோ. (௩௫)

பரகீயாகலகாரத்தரிதைக்கிலக்கியம். தலைவி சொல்லியது.

தயிரிய பந்தயம் போயிற்றன் றேவெட்கஞ் சாய்ந்ததுற்றோர்
செயிரெழு நொந்தனர் வாய்க்கால்க ளான திரைநதிகள்
உயிரினு மன்பனைப் போபோவென் றேன்சினந் துள்ளதன்றோ
பயிலிவிதி யின்பயன் யார்க்குஞ் சுகவனர் பாரிடத்தே. (௩௬)

சாமானியாகலகாரத்தரிதைக்கிலக்கியம். தலைவி சொல்லியது.

உயர்பொற் குவிபல தந்துஞ் சுகவன ஞரிலென்பாற்
றயவுற்றுச் சம்பள மில்லாமற் சேவகத் தன்மைசெய்த
நயசித் தசன்பிழை யொன்றேன் பொறுதின்று நான்சினந்தேன்
வயதுச் சிறிக்கிட கையோ பிடரின் மதியுண்மையே. (௩௭)

சு = வது டலர் முற்றும்.

புரோடிதபதிகாசாயகியினிலக்கணமும். அவன் குணங்களும்.

தனதுநகர் விடுத்துமறு தலத்தினிற்சென்றுறைந்தசொந்தத் தலைவன் றன்னை
மனதுதனி னினைத்துருகி மழைமுகில்கா னுமயில்தோல் வநுந்தா நின்ற
அவநிகரு நடைபுடைய வரிவைப்புரோடி சுபதிகை யவர்க்கை பத்தும்
பனசுபனா கடிதடவப் பைந்தொடிதன் குணங்களெனப் பகர லாமே. (௩௮)

முத்தாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

அல்லல் சகிகட் குணர்த்தாள்ளாம் பாசியனையடுத்து
மெல்ல வதிறுயி லாள்வென்கிக் காட்புனல் விஞ்ச விடாள்
சொல்ல மிடறியுக் கான்பத றுளிச் சுகவனநூர்
வல்லவி பெண்ணத்தை மன்மத னேயறி வாண்மதித்தே. (௩௯)

மத்தியாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம். தலைவிசகியை வினாவுதல்.

பண்ணி வேடுவ் வனையரை நூண்கலை பார்க்குகிறைச
வண்டுழல் வேனிலில் வேறுதத் தோன்றிய வாறென்னசொல்
விணி வணங் கும் சுகவன நாயகர் வெற்றின்பினைச்
செண்டு வந்ததத் திரண்டெழு ளுள்முலைத் தேன்மொழியே. (௪0)

பிரபாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

முத்தா ரமுமரை நூனூன் கமல முகிழ்வ மும
பத்தா காடகவன தோடின் னாடகவன பாசுபந்து
சுத்தா முயர்நுள தோளில் தோவெனத் தாதறிய
வித்தாரி முன்னக சுகவனர் வெற்றில் விரைந்துற்றதே. (௪௧)

பரியாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

ஆம்மாயி சல்தம் புறப்பூவைப் பார்ப்ப னைததொடாள்
எம்மாய மோவென் றிறங்குங் கைக்கு மெதிர்புகலாள்
விம்மா விதூயைச் சொந்த மனத்தாள் விடைகொடுப்பாள்
கமமா சுகவனர் நாட்டுறிக் காள்வஞ்சி சோர்த்தஞ்சியே. (௪௨)

சாமானியாபுரோடிதபதிகைக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

ஆன்புநர் மீதி லுடையா விவனென் றறிந்தாண்பன்
பின்பு தனங்க ளனந்த முதவாப் பெறுவெண்ணிக்
தென்புயர் கண்ணின் மிளகுரைத் திட்டுச் சிமிட்டி நின்ற
மென்புனல் காட்டுந் தெருவிற் சுகவனர் வெற்பொர்மின்னே. (௪௩)

எ - வது மன்றமுற்றும்.

அபிசாரிகாநாயகியினிலக்கணமும், அவள் குணங்களும்.

தனைத்தலைவ னனுசரிக்கத் தானவனை யனுசரிக்கத் தஞ்ந்த செய்வாள்
நினைத்தவாபி சாரிகையந் றேரங்கட் கேற்றவணி நிறைத்தல் சங்கை
கனத்தமதி வலிகபட மரியவனை முயற்சியைந்தக் கன்னி பண்பாம்
அனத்தைதிகர் ஈவியைபர கையயபி சாரிகைகட் கற்ற மொன்றே. (௪௪)

முத்தாபி சாரிகைக்கிலக்கியம். தலைவிக்குச் சுகமொல்லியது.

மேக கணிதன் பயண நிமித்தம் விளக்கமின்னுந்
தோகை யிருநிறத் தாள்சுவர்க் கோழி சுபமொலித்த
நாக நிகதிக்குஞ் சஞ்செலந் கீது நலசமயம்
வாகர் சுகவனர் வெற்பணங் கேயெழு வாய்மகிழ்ந்தே. (௪௫)

மத்தியாபிசாரிகைக் கிலக்கியம். தலைவன் றிலையொடு சொல்லியது.

நாக மிதித்து வருவாயென் பொற்புய நண்ணவொவ்வாய்
மேக விடிக்குமங் கஞ்சாயிங் கென்சொல் வெறுத்துமுருக
கோகன சுத்தைத் திருப்புவை யென்செய் குவதிதற்கு
மாகர் துதிக்குஞ் சுகவன நாதர் வரைமயிலே. (௪௬)

பிரபுடாபிசாரிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

தனபார நின்னடை தாங்கா திருளிற் றளிரடியால்
அனமேயெவ் வாறுசெல் வாயென்ற பாங்கியை யாயிழைபார்த்
தெனதா மனோரத முங்காம பாகனு மிங்கிருக்கப்
பினரேது தாழ்வு சுகவனர் நாட்டெனப் பேசினனே. (௪௭)

பரகீயாபிசாரிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

இரவே பகல்புய லேகதிர் வல்லிரு னேயொளியெவங்
கரவா கியவழி யேமார்க்கங் காடுக ளேபடுக்கை
தரநீல மெத்தை யுடைமுந்தி யேயெனத் தான்றிரிவள்
விரகா னலத்தி னொருத்தி சுகவனர் வெற்பிடத்தே. (௪௮)

சாமானியாபிசாரிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பரிபுர மாட வளைகள்பண் பாடப் பணைத்தமுலை
சரிசரி யென்று குலங்கவுல் லாசத் தனிநடைபெற்
றுரியபொன் னுசை பிடித்துந்த நண்ப னுறையுள்வந்தாள்
அரிய சுகவனர் வெற்பி லொருத்தி யனநிகர்த்தே. (௪௯)

சந்திரிகாபிரிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

கலைமதி தோன்றிய போதனிற் றுணுங் கலைமதிபெற்
நிலைதிகழ் பூணின் ளன்ப னிருக்கு மிடங்குறித்து
மலைமுலை யேந்தி நெடுமா லெனும்படி வந்தனளால்
அலைநதி சூழ்ந் ஈகவன நா த ரணிவெற்பினே.

(௧௦);

திவாபிரிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பதியர சன்சொற் படிக்கே விழாவணி பார்த்துவர
விதிமுறை யாருஞ் செலும்போது தாமும் விரைந்துடன்போ
யதிக வலுவ லீருப்பது போற்றின்னின் றாடினரோர்
மதிமுக மாணும்பு மாணுஞ் ககவனர் மண்டலத்தே.

(௧௧);

நாயகிகளின் விரிதொகை.

முதல்வருத்த நாயகிகள் பதினறுவ ருந்திறத்தான் முறையே யிந்த
விதமடுத்த வெண்மர்களாய் விளங்குவரவ் வாறு தொகை விரிக்குங் காலை
இதமிகுத்த நூற்றிருபத் தெண்மருத்த மாதிகுண வியையா லன்றோர்
உத்திசுற்று முலகின்முன்னூற் றென்பத்து நால்வர்களா யோங்கு வாரே.

(௧௨);

இதுவுமது

இத்தகைய ரினத்திவி யாதியே தத்தாலா யிரத்து நூற்றைம்
பத்திருவ ராஞ்சாதி பேதத்தாற் கணக்கிழற்பற் பலராய் நிற்பர்
அத்தகைய சுவாதின் பதிகாதி பேதமுத்தைக் கமைபா வேனும்
உத்தமமுன் னூலுளவென் னுணர்த்துமென்பர் சிலரதுகொண்டுரைத்தா மன்றே.

அ - வது மலர்முற்றும்.

இன்னுஞ் சில நாயகிகள் வருமாறு.

இன்னவித நாயகிக ளொவரினுஞ்சம் பந்த மொன்று மிலரா யின்னும்
பன்னரிய பிரவச்சற் பதிகையென்றுஞ் சமாகச்சற் பதிகை யென்றும்
வன்னமுலை நாயகிகள் மற்றிருவ ருளரென்பர் வடநூல் வல்லோர்
அன்னவர்த மிலக்கணமு மமைகுணமு மினிவிவரித் தறைது மதோ.

(௧௩);

பிரவச்சற்பதிகாநாயகியினிலக்கணமும், அவன் குணங்களும்.

அக்கணத்தி னூர்ப்பயண மதுசெயநிச் சயித்தபதி யணங்கே நீங்காப்
பக்கமுற்ற பிரவச்சற் பதிகைமனத் துயர்மருண்ட பார்வைதரபம்
மிக்கடுத்த மூர்ச்சைபெரு மூச்சமிட றிறகியசொல் வெள்ளம் போலும்
மைக்கயற்கண் ணீர்ப்பயணத் தடைக்குறியின் னவ்வவள் பகல்வருபன்பாமே.

(௧௪);

முத்தாபிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

தலைவன் பயணஞ் சொல்லுடனேயுட் டளர்வினளாய்

அலைமென் கொடிமுகம் பாதி வளைக்க வதுதெரிந்து

நிலையங் கவன்பிரி யாதச் சுகவனம் நீள்வரைமீன்

முலையொன் றிடக்குபில் போற்சங் காவின் முழுங்கினே.

(198)

மத்தியாபிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அயல்போ வதனைச் சுகவனம் வெற்பு எனத்துணர்த்தக்

கயலேர் விழிப்புனல் காட்டா டடைச்சொற் களைப்புதலார்

இயல்பா முயிர்ப்புகொ ளாடன் றலையொழத் தீதெனாமச்

செயல்போல நெற்றியைத் தொட்டா ளடிக்கடி சோரிழையே.

(199)

பிரபுடாபிரவச்சற்பதிகைக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

பயணசித் தத்தையன் பன்சொல வெள்ளிலை பாகுநல்சுத்

தயவிரகக் கட்டுமுற் றும்போய் வருக தடம்புயவென்

இயல்சுபச் செய்தி யினிக்கேட்பை யிவ்வன வேபெனநன்

னயனுறத் தானறி வித்தார் சுகவனம் நாட்டணங்கே.

(200)

பரமேயிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம். தலைவி தலைவனோடு சொல்லியது.

மாமணக் கேள்வற் றுரும்பாக்கி னேனத்தை மாமனுக்கு

நாமமிட் டேனெறி கெட்டே னுனைநம்பி நான் பயணம்

நீமதித் தாய்விடு மாஹுற் சுகவனம் நீள்வரையோய்

காமவெப் பூடு விழறகு மிந்தக் கசட்டுடெற்றே.

(201)

சாமானியாபிரவச்சற்பதிகைக் கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அகல்வேனென் றன்பன் சொலநாத வென்மெய் யதன்முனெய்த்து

மிகவே வளைகை நழுவின பாரின் விரலணியும்

புகலா மிதிலென் றவன்மோ திரத்தையப் போதுமெத்திக்

கக்கேரு நோக்கி சுகவனம் வெற்பிற் கவர்ந்தனனே.

(202)

கூ - வது மலர் முற்றும்.

சமாகச்சற்பதிகாநாயகியி னிலக்கணமும், அவள் குணங்களும்.

பதிமறுதே சத்திருந்து வரக்கண்டான் சமாகச்சற் பதிகை யாமத்

ததியெழுபே ருவகைபுள கத்சயனோக் கொடுவிரக சாந்தி மூரல்

அதிவிதமா முன்னுரைபா ராட்டன்முக மலர்ச்சியொன்று மறிவு ருமை

எதிர்தருமா னந்தவிழிப் புனல்குறிப்பு முடிதன்முத லிவன்பண் பாமே.

(203)

முத்தாசமாகச் சற்பதிகைக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

இத்தனை நாட்சென்றும் ஓராந்த தென்னின்ன மென்றிரங்கும்
அத்ததி யன்பன் புழுழை வேர்வை யடியலம்புஞ்
சுத்தநன் னீரெனத் துது நகைவெண் ணிரினர்ச்சித்
துத்தமி சேக்கை சுகவனர் வெற்றிடத் துற்றனனே.

(சுஉ)

மத்தியாசமாகச் சற்பதிகைக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

தூரத் திருந்து பதிவரக் கண்டன்பு தூண்டவன்மிந்
சேரத் துணிவளிற் கேகத் துடிப்ப டிருந்தியன்நி
நேரொத்த தாலசை யத்தெரி யானு நிறம்புனைசிங்
காரப்பொற் பாவை நிகர்த்தான் சுகவனர் கானமின்னே.

(சுந)

பிரபுடாசமாகச் சற்பதிகைக்கிலக்கியம். வினாவிடை.

தனமிசை பொற்புங் கணின்மரு ணைக்கழுஞ் சாயரிதழ்
துனநகை யும்பெற நேர்பதி நந்ததென் சொல்லதுகேள்
அனநடை கின்னோ மொழியம் புயமதிக் கானமென்மை
இனிமை மணத்தன் சுகவனர் வெற்றிதை யீந்தனனே.

(சுஸ)

பரஃயாசமாகச் சற்பதிகைக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

வருதலை வன்றெரு ளுடேகத் தன்மனை வாய்க்கதவிள்
அருகினில் வந்தொஞ் சரித்தங்கு ளார்சொற்கா டாதசொல்லி
வெருவற நோக்கி விரசக் கனவினை வேர்வையெனும்
ஒருகட லாலவித் திட்டான் சுகவன் ஞர்வஞ்சியே.

(சுடு)

சாமானியாசமாகச் சற்பதிகைக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

வந்திடு நேய நெதிர்போய் மெய்போற்கண் மழைபொழியத்
தந்திர மாயழைத் துள்ளாக்கி மெத்தை தனிவிருததிப்
புந்தி மகிழும் படிசெய்து மெள்ளப் பொருண்முடிப்பைச்
சிறந்தி விடாதுகைக் கொண்டான் சுகவன் சேலமின்னே.

(சுசு)

கடு-வது மலர் முற்றும்.

சுகிது துகளினிலக்கணமும், அவர் குணங்களும்.

அருமையொடு மிகநேசித் தகமகிழும் படியேநா யகியின் பக்கம்
மருவியுறை பவன்சகியாம் வளைதலுபா லம்பனம்பின் வழாத சிட்சை
வெருவிப்பரி காசமவன் குணத்துது செலத்தகுந்த மின்னா தூதி.
பருவவிர கந்தெரியப் படுத்தலுஞ்சேர்க் குதலுமிவள் பண்பா மன்றே.

(சுசு)

ஆலங்கரித்தலுக்கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

வகைவகை கோல முலைக்கிடும் போது மணான்னவிறற்
றகையுயிர் பாய்வன போலவன் கையைச் சகியெழுந்த
நகைகொடதட்டிச் சகவனர் வெற்றினன் னங்கைகண்ணின்
முனைவிரி மாலிகை யாலடித் தானொரு மோகினியே.

(௬௮)

உபாலம்பனத்துக்கிலக்கியம். தலைவியைச் சகிவினாடிதல்.

பருவ மழையி னுலகத் தழைக்கும் படிவருங்கார்
பொருவ வுனதுளம் பூரிக்கச் செய்யும் புமானிடத்தில்
கருணையி லாதிருக் கின்றனை யற்குக் கரணமென்றே
வருண குடில சகவன நாதர் வரையணங்கே.

(௬௯)

கிடண்டக்கிலக்கியம். தலைவிக்குச்சகிசொல்லியது.

சுகமண வானனைத் தேடிப் பொழிற் புதர் துன்னுவையேல்
பகலளி கோடிபண் பாடிச் சமுலும் படரிதரவில்
திகழும் நேகச கோரத் திரளிலை தேர்ந்துசெல்வாய்
மகபதி போற்றுஞ் சகவன நாதர் வரையிலே.

(௭௦)

சகிகன்றாயகியைப்பரிகசித்தலுக் கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

பலவு மெழுதி யுளசித் திரப்பொற் படத்தொருபால்
குலவு சகவன நாத ருருவுங் குறித்தமைத்து
மெலவிவர் யாரென் றிகுளையர் கேட்கமுன் வெள்கநகைத்
தலர்விழி யால்விடை தந்தான் மகிழ்ந்துசொர் னும்பிகையே.

(௭௧)

நாயகிநாயகனைப்பரிகசித்தலுக்கிலக்கியம். கவிக் கூற்று.

சூதாட வீற்றன் பணிகோன் மறைக்கச் சகவனநன்
னாத வெடுத்த தருள்சத் தியத்துக்கு நாணுவையோ
நீதா னனலவிழி கொண்டாய்வெம் பாம்பொடு நீர்தரித்தாய்
ஆதார மேயவை யென்றார் சிரித்துச்சொர் னும்பிகையே.

(௭௨)

விரகந்தெரிவித்தலுக்கிலக்கியம். நாயகனுக்குத் துதி சொல்லியது.

பங்கய நெங்கு மிலங்க வருந்திப் படைத்தகுல
நங்கை யெனும்பெருந் தீபங் கடைத்திசை நண்ணியதால்
சங்கை தவிர்ந்தெழில் பொங்கநின் னேய தயிலிசிறை
வெங்கய துங்க னிறைஞ்சுஞ் சகவனர் வெற்பரசே.

(௭௩)

சேர்த்தலுக்கிலக்கியம். நாயகனுக்குத் துதிசொல்லியது.

சரசந் தெரிபவர் மெச்ச மிராஸந் ததுசுரும்பின்
திரனென் றிடவிரு னெங்கும் வளைந்தது தேர்த்தினோர்
ஹிரகங் கொளக்கணை விற்பூட்டி னுன்மத வேன்விரைந்து
பரவுஞ் சுகவனந் வெற்போய்செய் வாய்செய் பவைகலையே.

(எச)

கக-வது மலர்முற்றும்.

இத்தனை மலர்க ளாலிக்குச்சம் முடிவுபெற்றதெனல்.

எட்டுவித நாயகிக ளிலக்கணமும் பின்னிருவ ரியல்பும்பத்து
மட்டுவிரி மலராக மற்றமைந்த பலவுமொரு மலையேயாகக்
கட்டுளவப் பதினொருபூக் களிலிரண்டாக் குச்சமதைக் கவினச்செய்தாம்
நெட்டுவரிப் புவிமதிக்க நிறைமூன்றூற் குச்சமினி நிகழ்த்து வோமால்.

(எடு)

இரண்டாவது குச்சம் முற்றும்.

ஆகச்செய்யுள் ௧௮௨.

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது குச்சம்.

நாயகர்க ளிலக்கணரம்பம்.

வளமைதிகழ் சேலநகர் வளர்ச்சு வனேசர்திரு மலர்த்தாந் போற்றி
இளமுறுவ னாயகிக ளிலக்கணமு முட்பிரிவி ரியல்பு மேனை
உளபலவு மிரண்டுகுச்சத் துணர்த்தவந்தா மினியவர்கட் குரிய ராய
தளவவணி நாயகர்பே தழுமிலக்க ணமும்பிறவுந் தகவிற் சொல்வாம்.

(க)

நாயகர்பேதமும் பதியிலக்கணமும் அப்பதியின் பேதமும்.

நாயகர்கள் பதியுமுப பதியுநல்வை சிகனுமென நவிலு மூவ
ராயமைவ ரங்கவர்க்கு ளரியபதி விதிமுறைவேட் டவனா மன்னேன்
ஏயவனு கூலனென்றுந் தட்சிணனென் றுந்திருட்ட னென்று மேனைத்
தூயசட னென்றுமொரு நான்குவகைப் படுமென்பர் தொன்னூல் வல்லோர்.

(உ)

பதிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

அதிவே னிலினுஞ்சொர் னும்பிகை மேனிகள் றுதுவப்ப
மதியே யமுத கதிர்வி சனது மணிப்படத்தாற்
புத்தா நிழலினை வாசகி யேகுடை போற்புரிவாந்
நதியே புனறுளி யென்னுஞ் சுகவன நாயகனே.

(ஈ)

அனுகூலதக்ஷிண நாயகர்கன் ன் இலக்கணம்.

கலகமதர் விழிப் பரமங் கையர் கடமைச் சொப்பனதனுங் கருதா தென்றுங்
குலமனைவி மீதிலன்பு கூர்ந்திருக்குங் கார்தன்னு கூலனாகும்
பலதருண நாயகிகள் பாலுமொன்று போற்பிரியம் படைத்து நிற்போன்
உலகுபுகழ் தட்சிணனென் றுரைப்பர்மற்றோ ரியல்புமெடுத் துணர்த்துவாமே. (ச)

அனுகூலநாயகனுக்கிலக்கியம். தலைவன் சொல்லியது.

தரையே மிருது வடைபாணு வேதன் சகியினொளிர்
வினரபாதையேகுன் றுகிதென்ற லேயுடல் வேர்வைதணி
யுரைசோலை யேயணித் தாவாய் சுகவன ரூர்முலைமால்
வரைநா யகியெழுந் தான்மலர் கொய்னு வருவதற்கே. (ரு)

தக்ஷிணநாயகனுக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

சித்தச னுந்தொட ரித்தனை மாநர் திரளிலெவ்வா
றெத்த சமரச பார்வைவைப் பேனென் றெருபுருடன்
முத்த நகையெழு மெய்புள கெய்த முன்றினன்பாய்
அத்தர் சுகவனர் வெற்பிற்கண் மூடி யமர்ந்தனனே. (ரு)

திருட்டசடநாயகர்க்கினிலக்கணம்.

தவறியற்றி யிருந்துமதிற் சங்கையின்றி நாயகிமுன் சார்ந்து பின்னும்
அவன்வெறுக்கக் கண்டுமக லாதுரிமை பாராட்டி யன்பு கூர்வோன்
உவகைமிக்க திருட்டனடர்ந் தோங்குமிரு களபழுலை யுடையோர் தம்பாற்
கவடவித்தை சாதிக்குங் கனசமர்த்தன் சடனெனலாங் கருதுங் காலே. (எ)

திருட்டநாயகனுக்கிலக்கியம். தலைவி சுகியொடு சொல்லியது.

மணிவடத் தாலடித் தோட்டிவிட் டேனென சமாணையவன்
கணிசமுற் றுலெனப் பார்த்திருந் தான்புறங் காப்பினோநான்
தணிவறத் தேடிநின் றேன்றானுந் தேடவந் தான்செடுத்தேன்
நணிபிணைக் குட்படுத் தானென் சுகவனர் நாட்டணங்கே. (அ)

சடநாயகனுக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

செழுமலர் சூட்டிச் சரம்பூட்டி நானத் திலகமிட்டு
வழுவற நம்பிய மாதரை ஞாணை வளஞ்செயல்போன்
முழுநிருவாணத் தொடுதுள்ளச் சேலை முடியைமெல்ல
விழுமிய கேள்வ னவிழ்த்தான் சுகவனர் வெற்பிடத்தே. (க)

சட்பேதங்களுமவற்றிலக்கணமும்.

வருசடனி லடங்கினராய் மானியென்றுஞ் சதுரனென்றும் வழங்கா நின்றோர்
இருவருள ரவர்கடமின் மானிமன லுரோசமுள்ளோ நென்ன லாகும்
கருவவுரை களினைனுங் காட்டுதொழில் களினைனுங் கடல்குழ ஞாலத்
தருமைபெறு வியங்கியமுள் ளவன்சதுர நெனவுணர்த்து மாதி தாலே. (க0)

மானிக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

உனதுள மோவச் சிரஞ்சொற் களோவமு தொக்குமெனச்
சொனவுட னேர்சின் றிடாதபல் போய்ப்பின் னுந் துன்னிமுக
வனமலர் கோட்டிச் சுகவனர் வெற்பவன் வைகலுந்தன்
கனவிச னந்தெரி வித்தெனப் பார்த்தனர் காரிகையே. (க1)

வார்த்தையால்வியங்கியத்திற்கிலக்கியம். தலைவன் தலைவியை வினாவதல்.

நமனு நடுங்கு நடுகிசி யூடர் நதிக்கரையில்
கமழ்தரு சோலைசெல் கின்ற யுனது களத்தெனசொல்
அமல சுகவனர் வெற்பி லுனக்கய லானைனன்
சுமர்சிழி பாரென் னினுந்துணை யாரத் தலிவழிக்கே. (க2)

தொழிலால் வியங்கியத்திற்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

ஒழிலாக வேயெனு மிச்சம்ப முத்தைக்கைக் குள்ளமைத்துப்
பயிலா லுயர்ந்த பதிவிறை காட்டிடப் பார்த்துமணி
வெயிலார் மனைநிலைச் சித்திரச் சூரிய ளிம்பமிசை
மரிலோர்கத் தூரிப்பொட் டிட்டான் சுகவனர் மாநிலத்தே. (க3)

க-வது மலர் முற்றும்.

உபபதிவைசிக் நாயக்கரின் இலக்கணம்.

வரம்புகெட மறைந்தொழுக வல்லவனே யுபபதியாம் வகுத்துப் போந்த
உரங்கொளனு கூலாதி பேதமிவ னுக்குமடுத் துள்ள வேனும்
தரம்பரவு சடத்துவமே முக்கியமாம் பரத்தையாதஞ் சரச போகம்
நிரம்பவிழை கின்றசுகி தானைவை சிகனெனலா நினைக்குங் காலே. (க4)

உபபதிக்கிலக்கியம். தலைவனொல்லியது.

அதிபயத் தாலேமை யாதுற்றுப் பார்க்கவொண் ணாதுவரை
இதினொலிப் பாமென்ப தாலே முயங்கற் கிடமுமில்லை
ததியிதழ்ப் பற்குறி புட்ஞரல் காணத் தகாதெனிலிப்
பதிபுடற் றோய்வொரு கோய்வோ நகனனர் பட்டினத்தே. (க5)

உ-வது மலர் முற்றும்.

வைசிகனுக்கிலக்கியம். தலைவன்பாங்களுடு சொல்லியது.

தண்டை புலம்ப வளைபம்பக் கும்ப தனந்ததும்பக்
கொண்டை குலுங்கக் குயிலைசை காட்டிக் குலாவுமியன்
அண்டை யிணங்குவ தேயின்பம் பொன்செல வாயினுமென்
பண்டைநஞ் சுண்ட சுகவன நாதர் பதிரண்பனே.

(௧௭)

வைசிகநாயகபேதமும் உத்தமவைசிகனிலக்கணமும்.

அத்தகுனை சிகனுத்த மாதிகுணத் தால்கைமுன் றுகத் தோன்றும்
முத்தநகை நாயகிமற் றெத்தனைகோ பங்கொளினு முகங்கோ னுமன்
மெத்தவுப சாரமவட் கொத்தபடி யடுத்திடுத்து விரும்பிச் செய்வோன்
உத்தமவை சிகனுமென் றுணர்த்துவர்முன் னூல்களினு னுயர்ந்து னோரே. (௧௮)

உத்தமவைசிகனுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

விரிகோபத் தாற்பொது மான்கண் சிவந்த விதந்தெரிந்தும்
தெரியானெத் தேபுறம் பாராது முன்சொற் சிரிப்பகற்றிப்
பரிவாமெத் தைக்குட் குனிந்துந் றிலைமடிப் பான்பதியின்
சரியாகத் தாமற் தொடுப்பான் சுகவனர் சார்பிடத்தே.

(௧௯)

மத்திமவைசிகனிலக்கணம்.

கருவபரி மளகனப கனதனநா யகிவெகுண்ட காலத் தன்னில்
அருகிலுள தன்சினமு மன்புத்தோன் றுதடக்கி யவடன் பண்பாற்
பருவமன நிலைபறிய லாமெனச்சும் மாவிருக்கும் பதியே விரிப்பம்
மருவுபதி விதசரச மத்திமவை சிகனென்று வகுக்க லாமே.

(௨௦)

மத்திமவைசிகனுக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

சரச மகற்றி விழ்சிவப் பேற்றிக் தலைவிதனக்
திரவெழு தத்தகுங் கோலம் பலவுமிட் டேர்நினைந்து
வரவிடன் மெச்சி யறிவோ மிவடன் மனதெனப்பூண்
உரக் சுகவனர் நாட்டவன் வீட்டின்முன் னுற்றனனே.

(௨௦)

அதமவைசிகனிலக்கணம்.

கருணையம் வெகுளிவெட்க மிவைமுழுதுந் தான்விடுத்துக் கனிவு சூர
முருகுவிரி மலரளக முகிழ்முறுவற் களபவிள முலைநல் லாரை
மருவுபொழு திதுசெயலா மிதுசெயலா சாதெனும்மனவி சாரம்
ஒருசிறிது மின்றியிருப் பவனதம வைசிகனென் றுரைக்க லாமே.

(௨௧)

அதமவைசிகனுக்கிலக்கியம். தலைவி சொல்லியது.

நீதி கருணைவெட் கங்கோப நம்பிக்கை நீங்கியிந்த
மேதினி வேசையர் மென்மை யுடம்பை மிகவருத்தும்
வாதின னுமில் நென்னதம் தாலு மனஞ்சகியேன்
போதின னேத்துஞ் சகவன நாதர் பொருப்பிடத்தே,

(ஈஉ)

ஈ-வது மலர் முற்றும்.

புரோடிதநாயகனிலக்கணம்.

வேறு.

தனாந்துபாய்த் திதயாஞ் சாரத்துழி
பிணங்குதா யாகிதனை மெண்ணி பெண்ணியங்
குணங்கியே மிகவுதெஞ் சருகு கின்றவன்
அணங்குகூர் புரோடித னுது மென்பவே.

(ஈஉ)

புரோடிதநாயகபேதங்கள்.

புரோடித பேசுதான் னும்பு கன்றிழை
புரோடித பதிவெனப் புன்னெ றிச்செலும்
புரோடித வுபயதி பெனப்போ லம்புனை
புரோடித வைசிக நெனப்பொ ருந்துமே.

(ஈச)

புரோடிதபதிக்கிலக்கியம். தலைவன் சொல்லியது.

கடிது - வானி முலைநினை கீடுபெற் கவான் கதலே
படிசூழன் மலையே முகமதி சொற்கதை பாசனவமலர்
வடிவியை தோன்ற வளர்ப்புங் கொடியை மதிழந்தனையா
விடினக லாது சகவன நாட்டென் விரகவெப்பே.

(ஈது)

புரோடிதவுபயதிக்கிலக்கியம். தலைவன் சொல்லியது.

புனலாடச் செல்லும் பொழுதிற் றொடர்ந்துபின் போனவென்றை
முனையேக் தோடுடல் பூரித்துப் டார்ந்து முறுவளித்துத்
தனதாகத் தொண்டுகொண் டாண்டாளை யிண்டுத் தழுவுவீரை
மனதாவத் தென்னினிச் செய்வேன் சகவனர் மாநிலத்தே.

(ஈசு)

புரோடிதவைசிகனுக்கிலக்கியம். தலைவன் சொல்லியது.

மெலநடை தோன்றவெண் மெட்டி கலீரொன மேனியின்னப்
பலநிதி மான்கள்கட் பார்வை வலைக்குட் படத்தெருவு
மெலமல் வேசை தனைநான் பிரிந்திட வுட்படைக்க
மல்லாய னுக்கென்ன செய்தேன் சகவனர் மாதலத்தே.

(ஈஊ)

அபிஞ்ஞநாயகாபாசன்னன்னும் இவர்களினிலக்கணம்.

ஆசறு மபிஞ்ஞ மன்றி நாயகா
பாசனு மெனவிரு பதிகள் கற்றுணர்
தேசின நபிஞ்ஞத் தெளிவி லாதவன்
ஏசிய நாயகா பாச மென்பவே.

(௨௮)

அபிஞ்ஞக்கிலக்கியம். தலைவி சகியொடு சொல்லியது.

எனதுளத் தாடிருத் தின்றவ மென்பதற் கேற்கறினை
வனவனைத் துந்தெரிந் தவ்வவ வகைமண் மதனுமெச்சத்
தினநடத் துந்தொழி லாற்சகி யேயிச் சிறேகபதி
தனதுபுத் திக்கினை யுண்டோ சுகவனர் சார்பிடத்தே.

(௨௯)

நாயகாபாசனுக்கிலக்கியம். தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

ஆரும்பு காமலர்க் கான்றனிச் சென்றரு காயவற்குக்
கோருந் குறிப்பைக்கண் ணாற்காட்டிப் பாகிலை கொள்வதுபோல்
நேருந் தனந்தெரி யத்துகி னீத்துமென் னெஞ்சறியான்
தேரும் படிக்கென்ன செய்வேன் சுகவனர் சேலமின்னே.

(௩௦)

பரிசாசகாயகனிலக்கணம்.

உளன்பரி காசக மென்ன வோர்பதி
களங்கறு வெவ்விலக் கணனன் னானெனில்
இளங்கொடி யனையவ ரிதயம் வெள்குற
வளங்கெழு பகடிசெய் வகையில் வல்லனே.

(௩௧)

பரிசாசகனுக்கிலக்கியம். சலிக்கூற்று.

விழியிற் சகிதனை யேவுகின் றுயன்றி மென்மதூர
மொழியுத் தரவிலை யென்னச் சுகவனர் மூரல்கொள
வழிபொற் கதிர்மதி மாழுக்கங் கேரட்டினன் வாணகைதோய்
எழிலிற் பொனிகொவ்வைச் செவ்வாய்ச்சொர் னும்பிகை யென்னுமின்னே.

திவ்விய நாயகபேதம்.

திவ்விய வியன்முதற் நிகழ்முப் பேதமும்
அவ்வின் நாயகி கட்டக டெத்தபோல்
இவ்வித நாயகர் கட்டு மேற்குமென்
றொவ்விய வடகலை யுணர்த்து மென்பவே.

(௩௩)

திவ்வியநாயகனுக்கிலக்கியம். தலைவி சொல்லியது.

திங்கள் புயங்க மிரண்டு மிணங்கச் சிரந்தமைத்து
லெங்கன லேந்திப் புலியுடுத் தால் மிடற்றடங்கி
அங்கச் சைச்செயித் தோராஞ் சுகவன ராமொருவர்
துங்க விடைப்பொலிர் துற்றாரென் னெஞ்சந் தொடர்ந்ததுவே. (௩௪)

அதிவ்வியநாயகனுக்கிலக்கியம். தலைவி சொல்லியது.

வடங்களைச் சிறி மலரிக்கச்சொ லெற்றி வளங்கலத்து
திடம்படைத் தோங்கிய வென்முலை யானையைச் சிக்கிரத்தில்
கடம்பனைப் பெற்ற சுகவனர் வெற்றிற்கண் காட்டிநின்றான்
தடம்புபுத் துண்ணுடி ழூட்டினல் லான்மதந் காழ்வரிதே.

திவ்வியநாயகனுக்கிலக்கியம். தலைவி மனத்தோடு சொல்லியது.

வின்முனை ராம னருச்சுள் னுதியர் மேன்மையெலாம்
பன்முறை கேட்டிருக் கின்றேனன் னோப்பற் பலருமீவன்
முன்மரு விற்பகன் மின்மினி போல்வர் முகக்குறிப்பில்
நன்மன மேயிச் சுகவனர் வெற்பன்றென் னுட்டெய்வமே. (௩௫)

ச-வது மலர் முற்றும்.

நருமச்சிவர்களின் பேதம்.

வேறு.

செப்பிவந்த பதிகளிடத் தினிந்ரும சசிவரெனச் சிலருண் டன்னோர்
ஒப்பிநின்று கிர்டைகளுக் குதவிசெய்வோ ராம்விவரித் துணர்த்துங் காலே
தப்பிகந்த பீடமர்த்த கலும்விடனுஞ் சேடகனுந் தனைநே ரில்லாத்
துப்பிசைந்த விதூடகனு மென்றொருநால் வகையினராய்த் தோற்று வாரால். (௩௬)

நருமச்சிவர்களினிலக்கணம்.

வருபிட மர்த்தகனின் மொழிகொடுநா யகிசினத்தை மறுப்போ னின்பம்
தருகாம நூலில்வல்லோன் விடன்றலைவி தலைவர்களைச் சமய நோக்கி
ஒருகுழல் சேர்ப்பவன்சே டகனங்க விகாரமன்ன வுரைமற் றாலும்
தெருளாய பரிசாகஞ் செய்கிற்போன் விதூடகனுந் தெரியுங் காலே. (௩௭)

பீடமர்த்தகனுக்கிலக்கியம். தலைவியொடு சொல்லியது.

அடமன தாடிருந் தாலுஞ் சரிசொல்லி னுமெளிமை
தொடர்நினை வுன்னை விடாதுடல் வாசிக்குந் தோய்கினத்துன்

விடவிழி சேப்பப்பெற் றோன்பெற்ற தேபலன் மேலுமவன்
திடவிர தத்தைவத் தித்தேன் சுகவனன் சேலமின்னே.

(௩௯)

விடனுக்கிலக்கியம். தலைவிக்குச்சொல்லியது.

மதிமலை மாருதம் வந்தவன் டோதை மலித்தவிவை
பதிசூழ தேச்சுரஞ் சர்வேச் சரமபிற் பரிவாமென்
றெதிரறு மாத்திரை யாமத பண்டித நெய்தியுதின்
கொதிசின நோயுள தாமோ சுகவனன் துன்றணங்கே.

(௪௦)

சேடகனுக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

பருவ முகிலங்க தேவாரு சின்றது பரிசுதுவக்கும்
கருவ மயிலுயி தேவவந்த திங்கினித் தாரியமென்
மருவனர் காகி நமக்கென் றுரீர்கெரி வான் றனைப்போல்
பூருவன் மெலவெளிச் சென்றன் சுகவன் னூரிடத்தே.

(௪௧)

விடாடகனுக்கிலக்கியம். கலிக்கூற்று.

நாயகி மேன்முந்தி நாயகன் பற்றி நயந்திழுத்துப்
பாயணை நண்ணி முலைக்கச் சளிழ்ச் சும் பருவமுகில்
போயயல் வைக லற்சேவல் சாதகம் போலொலித்தான்
நேய னொருவன் சுகவனன் வெற்பவ னின்றஞ்சவே.

(௪௨)

௩ - வது பால் முற்றும்.

சாத்துவிகோதயவிலக்கணம்.

ஆன்னியரின் பத்தையிச்சிப் பதனற்றே கத்தினிலுண் டாருந் தோற்றம்
தன்னிகருஞ் சாத்துவிகோ தயமதுதான் சிறுவேர்வை தம்ப மேன்மேல்
மன்னியெழும் புளகஞ்சொற் றடுமாற்ற நடுக்கமொளி மழுங்கல் பாட்பம்
துன்னிவரும் பெருமயக்க மென்றிருநால் வகைத்துமுன் னூற் றுணியி தாமே.

சாத்துவிகோதயத்துக்கிலக்கியம். சகியெண்ணியது.

சொற்றளர் வுங்கவுள் வெண்மையுங் கொங்கைத் துணைவெயர்வும்
உற்றகண் ணீரு மதர நடுக்கு முடற்பொடிப்பும்
கற்ற நடைமந் தழுமன மூர்ச்சையுங் காணுவவிப்
பொற்றொடி பார்த்தனன் போலுஞ் சுகவனன் பொற்றிணையே.

(௪௪)

சுங்காரபேதமும் சம்போகசுங்காரத்தினிலக்கணமும்.

வேறு.

கலையு ணித்துசிங் காரஞ்சம் போகசிங் காரம்
இலகு விப்பிர லம்பசிங் காரமென் றிரண்டாம்
பலவி தக்கல வியும்பிரி பொழுதெழும் பண்பே
மலைவ கற்றுசம் போகசிங் காரமா வழங்கும்.

(சுரு)

சம்போகசுங்காரத்தக்கிலக்கியம். நாயகன் சொல்லியது.

கூர்மங் குலுங்கக் குலமணி நாகங் குழைந்தலுக்கப்
பார்வின் சலித்த குதிகொண்ட வெற்பம் பரஞ்சமுன்ற
காரமஞ் சலேத்த மதிபொங்க வெங்குங் கணமுதிர்ந்த
சீர்மன் சகவன் ஞர்மாலை நான்கொஞ்சிர் சேர்மொழுதே.

(சுசு)

விப்பிரலம்பசிங்காரத்தினிலக்கணம்.

பிரிவு பெற்றழிக் கருத்தியன் முற்றமுற் பிழைபால்
பரியு மப்பரு வத்தினிற் றேன்றிய பான்மை
உரிய விப்பிர லம்பசிங் காரமென் றுரைபயர்
அரிய பத்தெனு மவக்கையு மத்தினுண் டாமால்.

(சுஊ)

விப்பிரலம்பசிங்காரத்தக்கிலக்கியம். கவிக்கூற்று.

படர்மழைக் கார்விற்கண் டன்பன் வரும்வழி பார்க்கவுயிர்
மிடறுதித் தன்றவன் முற்பறந் தாயினு மேவவன்னுள்
அடர்தனக் குன்றம் புயவிலைத் தோகை யருகணிந்த
மடலுடைத் தாமச் சகவன் ஞர்வஞ்சி மால்வியர்பே.

(சுஅ)

தசாவத்தைகளின் பெயர்.

வேறு.

உரியவபி லாசைசுந்தை மிருதிஞா கீர்த்தனைபின் னுத்துவேகம்
சரியில்வில பனந்தணிபா வுன்மத்தம் வியாதிபொல்லாச் சடனையோடு
தெரியியல மெனுமிவையே திகழ்ந்ததசா வத்தைகளாஞ் செவ்வையாக
வரிசைவட நூற்படியே யவற்றினிலக் கணங்களையும் வகுத்துச் சொல்வாம். (சுக)

மேற்கூறிய தசாவத்தைகளின் இலக்கணம்.

கலவிரகை யபிலாசை யிவையிலிவை காண்பமெனுங் கருத்தே சிந்தை
குலவிமரு வியசெயலைக் குறித்திடுதன் மிருதியன்பர் குணநி சேடம்

பலவுமுறை முறையெடுத்துப் பகர்கல்குண கீர்த்தனையுட் பரீவு கூர்ந்து
விலகரிய பிறபொருள்கண் முழுதையுந்தாம் வெறுப்பதுத்து வேக மாமே. (100)

இதுவுமது.

காதலரைக் குறித்துவரு கற்பனைச்சொல் விலபனமுற் கண்டை யென்றோர்
பேதமதிற் படுமதுதம் மவசரத்தாற் பயனிலலாப் பேசும் வார்த்தை
ஏதமனத் துயரிலுண்டாம் பிரமைமற்றுள் மத்தமது விரண்டாய்த் தோன்றும்
வாதையுடைக் காயகவுன் மத்தமொடு வாசகவுன் மத்த மென்றே. (101)

இதுவுமது.

மதனசர மடரவந்த சந்தாப மெய்யிளைப்பில் வகைவி யாதி
அகனமெனு மோகவிகா ரத்தையன்றி மற்றென்று மறிக்க லாத
விதமுடைய வுபிருளதோர் வெவ்வவத்தை சடையென்பர் மேலை நூலோர்
இதமதில திலயமதற் கிலக்கணமோ டிலக்கியஞ்சொற் றிடவேண் டாவே. (102)

அபிலாசைக்கிலக்கியம், நாயகன் சொல்லியது.

தாவிச் சுகவனர் வெற்பின் மடந்தை சவுந்தரிய
வாவிக்கு னேயென் மனம்பார்வை விழ்ந்தன மற்றவற்றில்
பாவித் தனிமனம் பாரத்தி னுழ்ந்தது பார்வையொய்தின்
மேவிச் சுழன்று மித்தவற் தோலென்செய் வேணித்தற்கே. (103)

சின்னைக்கிலக்கியம், நாயகன் சொல்லியது.

இந்தப் புதருற் றடிக்கடி கூவுதின் நேன்குடில்போல்
அந்தக் குமரி வசந்த பருவ மடுத்ததெனச்
சொந்தத் தொடுதன் விழித்தா மரைமலர்த் தோரணநேர்
முந்தப் புரிவன் சுகவனர் வெற்பின் முயன்றுநின்றே. (104)

மிருதுக்கிலக்கியம், சுகிசொல்லியது.

அருமைப் பதியைப் பிரிந்துமென் னேகண் ணருவினொளாள்
ஒருநெட் டெயிர்ப்பும் விடாண்மெய்ப் புதுப்பொடிப் போடிருப்பன்
வெருவச் சமணமுன் வென்ற சுகவனர் வெற்பிலன்னான்
மருவிச் சுகித்தபண் பெண்ணினள் போலுமில் வாணுதலே. (105)

குணகீர்த்தனைக்கிலக்கியம், நாயகன் சொல்லியது.

மொய்யே றனக மடந்தைபொற் கும்ப முலைநெருநிம்
கையேகை நன்னலங் காணுங்கண் னேகண் கலத்தழுந்தும்

மெய்யேமெய் செரல்வின வுஞ்செனி யேசெனி வேறுனாவோ
மைமேய்ய் கிரீப சுகவனர் வெற்றின் மதிவலர்க்கே.

(ருக)

உத்துவேகத்துக்கிலக்கியம், நாயகிசொல்லியது.

ஆதிச் சுகவனர் வெற்றிடை மாணீ பாரைவல்கி
எதிச்சித் கோமகிப் பாலைமழ் தென்ற வெணுமபுலியும்
வாதிக்கு மால்வலை வேள்வே சிவனும் வரப்பழிந்தாய்
நீதிக்கி தோமுறை நீராழி வேத கிரந்தாரமே.

(ருள)

உற்கண்டைக்கிலக்கியம், நாயகன்சொல்லியது.

அடிக்கடி விதி வராமற்றன் விட்டடி வட்டங்குவனோ
படித்தெவ ரென்னதொன் னாரோலின் நேலத்தப் பாவைமனம்
படித்திட லேதிது காறுமென் வாழினிப் பேய்மதவேள்
வாருணை வேதை கடப்பேன் சுகவனர் மால்வெற்றினே.

(ருடி)

நாயகன்மத்தத்துக்கிலக்கியம், கவிக்கூற்று.

நிசரணை மேற்புறிக் கின்கவர் தோன்றும் விதமிழல்பெண்
முகமென விந்தையகே மணுநன் மொழிந்தெதிர்தொற்
புக்கில தாந்தினம் போலு பிவட்கென்று போயகலைச்
சுகவன் னுத்தன் புனகக்கை கீட்டிக் துறாவினனே.

(ருசு)

வாசகன்மத்தத்துக்கிலக்கியம், நாயகன்சொல்லியது.

திரும்பி வல்கண் சுகவன் னுத்தஞ்சி செவ்விகலம்
விரும்பி ஈடந்துட் பதிந்தன நெஞ்சை விடுக்கவொதும்
வெரும்பரி சோலிலை சென்றல் வராவிரிர் மாத்திரமுன்
டநுற்பிர யோசன மென்னிதிற் செய்ய வதுகற்றாமே.

(ருர)

வியாதிக்கிலக்கியம், தலைவனோடு சகிசொல்லியது.

பொருதனு வம்புகொன் நின்றுப் பாவினிப் பூங்கொடியும்
வெருமத னுஞ்சரி யாவா ரெனினுமழ் மாமதனுந்
கருவ மதிக மனையு மிவாவடை யாதிருக்கக்
கருணை புரிதி சுகவனர் வெற்றினன் சுகவனே.

(ருக)

சுடகைக்கிலக்கியம், தலைவனுக்குச் சகி சொல்லியது.

விழிகழ லாதிரை யாதசை யாதா விரும்புகெவ்வாய்
மொழிபயி லாது வளைதொடி தண்டை முறைபொலியா
தெழில்புனை பாவைவொய் பாமேனு வில்பொய் ரோமுறைக்கில்
ரழிபுன கெய்துந் சுகவனர் வெற்றினன் காரிகையே.

(ருஉ)

செரிகன பேதமும் அவற்றிரிலக்கணமும்.

காதலர்க்குத் துயிற்காணுங் காட்சிகெரி யனமதுதான் கருதுங் காலை
ஓகருமைச் சொப்பனமந்த சித்திரமு மெதார்த்தமுமென் னொருமன் னாகும்

நோதலறக் கனவினிடை நோக்கலெழிற் சித்திரத்தி னோக்க லுண்மை
ஆதரவுற் றெதிர்நோக்க லாமவைதா முறையினென்ப ரறிந்து னோரே. (கூந்)

சொப்பனதெரிசனத்துக்கிலக்கியம். தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

நேற்றிர ஆடு திருட னொருவனென் னேரடுத்து
மேற்றிகழ் பொற்பணி யொன்றுந் தொடாது விரைவினுள்ளாய்த்
தோற்றிக யத்தைக் கவர்ந்தேறி னானென்ன சொல்லுவன்யான்
கூற்றினை வென்ற சுகவனர் வெற்பிளங் கோகிலமே. (கூசு)

சித்திரதெரிசனத்துக்கிலக்கியம். தலைவிசகியொடுசொல்லியது.

உல்லாச மாகவென் னுள்ளுறை காளை யுருவவியல்
பெல்லா மமைந்த தெவளவும் பேத மிலதெனினும்
'சொல்லாது வார்த்தை யுணைத்தானுங் கொங்கை கொடாதுபுறம்
செல்லாகும் மாவீச் சுகவனர் வெற்பெழிற் சித்திரமே. (கூந்)

எதார்த்ததெரிசனத்துக்கிலக்கியம். தலைவிசொல்லியது.

மனமே வருந்தல் விழிகா ளிமையன்மின் மாரவினிர்
சினமேகொளேஸ்துளிர் திங்கா ளுலர்பயிர் தேறவெழும்
கனமே யெனும்படி நான்றெரி சிக்கக் கருணையினென்
முனமே சுகவனர் வந்தா ரிதோவெண்ண முற்றுறுமே. (கூசு)

இத்தலைமலர்களாலிக்குச்சம் முடிவுபெற்றதெனல்.

திரிவிதநா யகர்த்தமுழப் பூவாகப் பிறிரியல்போர் செழும்பூவாகப்
பரிநறும் சகிவர்பண்போர் பூவாக வேண்பவோர் வைய்பூ வாகச்
சரிமல்க ளாறினிவ்வுறன் றுங்குச்சம் புனைந்தவங்குச் சங்கண் மூன்றுல்
புரிவுறுசிக் காராச மஞ்சரிமுற் றிற்றுலகம் புகழ மாதோ. (கூசு)

* - வது மலர் முற்றுார்.

மூன்றுவது குச்சம் முற்றுார்.

வாழி.

முசில்வாழி கடல்வாழி முனிவர்தவம் வாழிமறை முதுநால் வாழி
ஆகிலாகி புவனமுழு வதர்வாழி தாழிவாழி யறிநூர் வாழி
சிகிலு வுமலர்ச்சோலைச் சேலநகர் வாழிபெருஞ் செல்லம் வாழி
மலர்ச்சூர்சொர் னுயிசைத்தாய் வாழிசுக வனநாதர் வாழி மாதோ.

மு.

சிங்கார ரச மஞ்சரி

ஆகச் செய்யுள் உரு.

உ.
(முதலாம் அட்டை).

பழநி ஸ்தலம்
முத்தமிழ் சக்கரவர்த்தியாகிய

புரீமத்.

மு. மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவல்லரவர்கள்

இயற்றியருளிய

பிரபந்தத்திரட்டு.

இரண்டாம் பாகம்

சந்திரவிலாசமும், தனிச் செய்யுட்டுகளையும்.

இடை

மதுரை ஜில்லா பொய்யாபுரம் தாலுகா மங்கலம் ஸ்தலம்

புரீமத், பிரபந்த ஆச்சார்யரவர்கள் குமாரம்

M. P. பழநிச்சாமியாசாரியால்

தொகுக்கப்பெற்று

மதுரை

வீவேகபாது அர்சியந்திரசாலையுள்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

1908.

சேலம் ஜில்லா வேளுக்குறிச்சி ஐமீந்தார்
ஸ்ரீ வேலப்ப கவுண்டரவர்கள் மீது

இ ய ற் றி ய
சந்திரவிலாசம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திரிகிரபுரம் எஸ். பி. ஜி. காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்புலவராகிய மகா-ரா-ஸ்ரீ

அ. க. அமீர்தம்பிள்ளையவர்களிற்றியவை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

சீர்பூத்த பெருங்கோக்குட் பென்வளவன் செழியனிவர் செங்கோ லோச்சி
வர்பூத்த குடைகவித்த தமிழுலகிற் சேரல்கோ னிசைநீர் நாட்டிற்
கார்பூத்த கொலலீவரைத் தென்பாங்கர் கூவையெனுங் கனக்குன் றண்மிப்
பேர்பூத்த பொழில்வேருக் குறிச்சியெனும் பதிவாழ்க்கைப் பீடார் செல்வன். (1)

மஞ்சையமை கைத்தலத்தான் வளமிகுவே ளாண்குலத்தான் மாண்பின் மூத்தான்
நஞ்சையபூ பதிதவத்தான் மஞ்சதரு வெனவுதித்தா னரருட் சீர்த்தான்
விஞ்சையனாக் கலைபயின்றான் வேலப்ப பூப்பதியை விரைப்பூந் தார்சே
ரஞ்சையநேர் தோணிவப்ப வருத்தமிழின் பாப்பதியு மாக்கி மன்னே. (2)

இறையவன்றான் முன்னன்பி னைந்திணையென் நெடுத்திசைத்த வியனூல் சொல்லை
தறையவன்பிற் கைகோள்க ளிரண்டினின்முந் துறுகளவிற் றணிவில் காதற் றும்
ஹையவன்சேர் முத்தற்றிணையி லியற்கையமை கைக்கனையிற் றுயர்பெண் கூற்
பிறையவன்முன் நிலையுமமைத் தகப்பொருட்டுங் கிலக்கியமாப் பிறங்குமாதே. (3)

செந்தமிழு மதுசேர்பன் நிலமொழியு நவமணிபோற் செறிய வண்ண
வந்தமிழு மெனுமிசையு மடக்குமுதற் சொல்லணிபு மருவிப் பாக
முந்தமிழு வமையிருசி லேடைமுன்னு மணிதிகழ முதிர்பா லாழி
யிர்தமிழு தெனவினிப்ப தூறகவல் விருத்தயாப் பியற்றிச் சேர்த்தே. (4)

முந்திரவி லாச கற்றுஞ் செங்கதிர்முற் கோணன்கண் முயங்கு வான்மீ
னிந்திரவி லாச லமே கம்புணரி நதிபுடவி யிமையோ ரும்மே
வுந்திரவி லாச வண்ட மொப்பவொரு பான்மதியோ சொவு மாற்றற்
சந்திரவி லாச மென வடவியிற்பேர் விளக்கியிந்நா றந்தித் டானே. (5)

இன்னவனி யாவனெனி னியற்புலவிர் கேண்மின்க ளிமயப் பாவை
முன்னவனி யாவையுந்தன் சிற்றுதரத் தடக்கியருண் முற்றாக் கொங்கை
தென்னவனி லாவுதிரு மகளாகிக் குடைநிழற்றத் திருக்கை லாய
மன்னவனி லாமரபின் மணிமோலி புனைந்ததுசீர் வையை நாடே. (6)

சொன்னாட்ட விளங்குதமிழ்நாட்டி லசுரர்குலந் தொலைத்துத் தாருப்
பொன்னாட்ட ரசுகொடுத்துப் புரந்தரனைப் புரந்தசெவ்வேற் புலவன் மேவித்
தன்னாட்ட மடியவர்க்குத் தந்தருளா வினங்குடிப்பேர்ச் சயில மார்ந்து
பன்னாட்ட வம்புரிந்தார் பரவுதிருப் பழனியெனும் பதிவாழ் வுற்றோன். (7)

கோதுபதி யாதகுணன் விசுவமறை யவர்குலத்துக் குருசி லோங்கன்
மோதுபதி யானேழுக னுறுழுக னிவர்மறவா மனத்தன் கல்விச்
கோதுபதி வாரகன்போ லுதித்தவன்செம் பியனாட்டி லொளிரங் கோன்மைச்
சேதுபதி வாகனமும் கவிச்சிங்க மெனுஞ்சிறப்புஞ் செய்யப் பெற்றோன். (8)

காதினியோர் கண்ணாகக் கருதுமன மேடாகக் கலைக ளெல்லா
மேதினியோர் நூல்விட்ட தில்லையெனக் கற்றுணர்ந்தோ னெப்பா னூலு
மோதினியோர் முறையென்னா துரைவிரித்துச் சொல்லவல்லோ னுயர்பாவாணர்
மேதினியோர் மன்னர்குழா மெச்சபுகழ் மாம்பழக்க விச்சிக் கேறே. (9)

இச்சிறந்த நூலதனை யிருந்தமிழ்தேர் பெரும்புலவ ரினிதி னாய்ந்து
மெச்சியுளங் களிகூர வீரற்கையா லெழுதாது விளங் கெழுத்தி
லச்சியற்றித் தந்தனனாற் திருச் செங்கோட் டிறைவனினே யடிசைய யென்றும்
நச்சிமகிழ் நன்மனத்தான் கிட்டினசா மிப்புலமை நலமிக் கோனே. (10)

நாகப்பட்டணத்துக்கடுத்த நாகூர் மகா-நா-புரீ

வா. குலாம் காதிறு நாவலரவர்களியற்றியவை.

கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நிலைவணக்கந் தரவுலகிற் குறுநிலமன் னவர்பதியாய் நிற்போ னிக்குச்
சிலைவணக்கந் தரமார னனையவனென் றுளமாழ்க்தித் திதலை பூத்த
முலைவணக்கந் தரமடவார் கிழியெழுது மழகினனைம் முகன்றூட் கென்றும்
தலைவணக்கந் தரவமர்ந்தோன் றடம்பேளுக் குறிச்சிமிகத் தழைக்க வாழ்வோன்.

வந்திரவி பனிதெறவிற் பகைமுழுதும் புறம்போக்கி வாழும் வாழ்க்கை
மந்திரவி சயசித்தி மாறாத முன்றிலுளான் வள்ளன் மாண்மே
கந்திரவி யப்பெருமான் வேலப்ப கவுண்டனிரு கவின்றோன் விம்மச்
சந்திரவி லாசமெனு மரியவொரு நறும்பிணையல் சமர்ப்பித் தானால். (2)

ஓம்பழக்க வினைமுதவான் புலவர்குழா மொருங்கேத்து முரிமை புள்ளான்
பூம்பழக்க விச்சர வர்த்தியென விலகுபுகழ் பேர்வை பேர்த்தோன்
பாம்பழக்க வியதுணர்ந்தும் பன்னூல்செய் வல்லவன்சீர்ப் பழனி வாசன்
மாம்பழக்க விச்சிங்க நாவலனென் டிசைமுழுதும் வயங்கி யோனே. (3)

கொளக்கவரும் பொருட்டாகச் சொற்றுக வழக்காறு குவிந்தா நுள்ளம்
பிளக்கவரும் வலிகெழுமு மந்தூலை வேலப்பப் பெருமா நென்னும்
அளக்கவரும் புகழுடைபா நதமதியே முன்றாக வச்சி லின்னும்
விளக்கவரும் படிச்செய்தான் நிருச்செங்கோட் டெழித்தழைக்கும் வித்து வானால்
தருங்கனந்தம் புயவலியா னிலக்கனத்தே னினிதொழுகக் கல்வி. மான்கன்
மருங்கனந்தம் பேர்பரவப் பிரசங்கத் தொடுகவிபும் வழங்க னோக்கில்
இருங்கனந்தம் பெருமிதமே பெண்டிசையு நிறுவியவ னியன்முற் றோர்ந்து
தருங்கனந்தம் பெற்றகருட் டினசாமி முதலியெனும். தமிழ்வல் லோனே. (5)

சேலம் முனிசிபல் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராசிய மகா-ரா-புரீ,
சரவணப்பிள் விரியவர்களிய ற்றியவை.

பண்ணு மறைபாடும் பரமனடி. பாரெனவே பரிவு கூரு
மெண்ணு யடியேனென் றிறைஞ்சுதலு முளநடுங்கி யென்னே யெங்க
எண்ணுநன் றாசொலிக்கும் வண்ணென் றுரைத்திடலு மைய யார்க்குங்
கண்ணுரை திருவேட நினைப்பித்தி ரினிதேகக் கடவி ரென்றே. (1)

பொருவரிய பத்திவழி நிலைநின்ற வேந்தன்முதற் புகழ்சால் வேந்தர்
மருவியர சியற்றியசீர்ச் சேரலநாட் டினிற்கூவை வரைப்பா லென்றும்.
பெருவளஞ்சேர் தருவேளுக் குறிச்சியினஞ் சையமகிபன் பெற்ற செல்வத்.
தருமணியாம் வேலப்ப பூபனைப்பாட் டுடைத்தலை னாகக் கொண்டே. (2)

புந்திமகி ழிரதமறைப் பொருளியல்புஞ் சொல்லிடுனோ பொருளி னுமாண்
புந்திகழ விந்நூலே யின்னூலெந் தூலிலெந்நூல் புகன்மி நென்னன்
சந்திரவி லாசமெனும் பாமாலை புனைந்தெவர்க்குந் தகைமை சேர்தன்
சந்திரப்பேர் விலாசமதைப் புலப்படுத்தா னன்னவன்பேர் சாற்றக் கேண்மின். (3)

வேறு.

சாந்தணி முலைக்கொம்பர் போலிடையாள் சாம்பனி யளித்தருள் வேலுடையான்
சேந்தொளிர் மலர்ப்பத மேநினைவான் தேம்பொழிற் பழனியி லேபுறைவான்
ஆய்ந்தவர்க் குறுதுணை யாமறிவான் ஆந்தமிழ்க் கடல்வங்க மேயனையான்
வாய்ந்தந் கவிச்சிங்க மேவிசையான் மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலனே. (4)

வேறு.

இன்னநூ லதனை யன்னவன் பாலன் பிசைந்துளா னிமையவ ரேத்தும்
பொன்னவிர் திருச்செங் கோடெனுந் தெய்வப் புண்ணியப் பதியிடை வதிவோன்
பன்னரும் குணஞ்சால் கிருட்டின சாமிப் பாவல னனிதவ முயன்று
வன்னபந் திரத்தா லெழுதியீந் தெவர்க்கும் வளமளி புழம்மரு வினனே. (5)

திருச்செங்கோடு சிற்றம்பல நாவலரவர்கள் மாணக்கநாகிய மகா-ந-ந-ஸ்ரீ
பழனிவேல் உபாத்தியாயரவர்களியற்றியது.

ஆம்பல்தொனித் தாத்திரட்டு மரிமருகன் முருகனென வவனி யோர்கள்
தாம்புகழும் வேள்குறிச்சி நகர்க்கதிபன் வேலப்பன் றரிக்க நாளும்
தேம்பலசொற் சந்திரவி லாசமெனு நூற்பனுவற் றெரியல் தந்தான்
பூம்பழனஞ் சூழ்பழனி மாம்பழக்க விச்சிங்கப் புலமையோனே.

திருநெல்வேலி ஜில்லா புனியங்குடி மகா-ந-ந-ஸ்ரீ
முத் துவீரக்கவிராயரவர்களியற்றிய
அகவற்பா.

பூமலி கமலப் பொகுட்டில்வீற் றிருக்கும்
மாமகன் கலைமகன் வளர்திருச் சமுகன்
நன்கலைக் கியான நாலெட் டிரட்டியுந்
தென்கலை வடகலைத் திறமெலா முணர்ந்தோன்
நன்மதிக்குடையா னளிர்மதிக்குடையான்
வன்மமுற் றெதிரு டிருவலர்க் குடையான்
பொருபடைக் டுகயான் புலவரைக் கையான்
தருவென நல்குந் தண்மலர்க் கையான்
வேலப்பன் பேரன் மிகுநிதிக்குபேரன்
வாலசி வகனென வரும்வியப் பேரன்
மல்லனி புயத்தான் வதனவம் புயத்தான்
கொல்லியம் பொறையான் குவ்வெனும் பொறையான்
கச்சணி முலையார் களமன சங்குலாம்.

மச்சநல் லாற்றினன் வல்லீரு வாற்றினன்
 தாழ்விலாப் பவுட தழைத்திடு மகப்பதி
 வழர் நாட்டினு னிசைபுகழ் நாட்டினுன்
 காரையா நிராமன் கைச்சிலை நிராமன்
 வேளையம் புரியான் வின்னொழில் புரியான்
 குவையத் தங்குந் குலமணிப் புயத்திடு
 குவையத் தரித்த கொற்றவ றேறு
 கும்ப ரிணத்தின்மேற் கொடுநர் நடற்கென
 வெம்பரி நடாத்திமாந் றுரைவெல் வென்றியான்
 தும்புரு விசையான் சொற்குறை விசையான்
 கம்பகும் பத்தடக் கடாம்பொழி கயத்தான்
 மேழியந் துவசன் வித்வஜ்ஜத் துவசன்
 ஊழிபேர் தாலு முரைபெய றாதான்
 பம்முரங் குலையப் படரும்நின் கடக்கும்
 மும்முர சொலிகளு முழங்கிய வாயிலான்
 குருமொழி தன்னைக் குலமறை மொழியாய்
 மருவியே நடக்கும் வாய்மைபெற் றுடையான்
 எயில்குழந் தெழில்பெறு மிராசநன் நகர்வாழ்
 கயிலாச நாதர் கழலிணை பணிவோன்
 நித்தநூல் மறைப்பொரு ளாகிய நிமலி
 அத்தனா ரம்மை யடியிணை தொழுதோன்
 கடகையங் கிரியைக் குமரனங் கிரியை
 ஓகையாய்ப் பரவு முசிதசந் குணவான்
 புருட்சிங் கேறு புருடமா மேரு
 அருடரு புருடோத் தமனவிர் சிகாமணி
 மஞ்சையன் பாச வழிதிமூன் காத்த
 நஞ்சையன் பால் னரபரி பாவன்
 பாலப்ப மென்னப் பயில்நச வசனன்
 வேலப்ப பூபன் மிகுபுகழ் நாட்டித்
 தேம்பழ னங்கள் செறிபொழிற் பழனி
 மாம்பழக் கவிக்கிங் கேறுவாக் கழுதாய்
 சுற்பனை யலங்கா ரக்கவி னூர்த்
 சொற்சுவை பொருட்சுவை தொனிச்சுவை யினிதாய்
 அடிமடக் கிடைமடக் கந்தம தான
 கடைமடக் குருவகங் கலந்தந் பொருளாய்
 நந்திர வியமென நாவலர் மகிழ்ச்
 சுந்திர விலாசத் தமிழுரைத் தன்னே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

உ

முருகன் றணை.

சேலம் ஜில்லா வேளுக்குறிச்சி ஜமீந்தார்
ஸ்ரீ வேலப்ப கவுண்டரவர்கள் மீதியற்றிய
சந்திரவிலாசம்.

காப்பு விருத்தம்.

மணிகொண்ட கூவைமலைக் குகனருஞ்சேர் வேலப்ப மாலை வாழ்த்தித்
திணிகொண்ட பசுந்தமிழாற் சந்திரவி லாசமெனுந் தெரியல் சூட்டக்
கணிகொண்ட பொருள் பலவும் பெறற்பொருட்டிங் கன்பர்மனக் களிவண் டெண்ட
வணிகொண்ட வொருதடங்கோட் டற்புதப்பூங் கற்பகத்தி னடிநேர் வாமே.

இராசிபுரங் கைலாசநாதர்துதி.

சீர்பூத்த செழுங்கமலத் திருவருஞ்சேர் வேலப்பச் செல்வர்க் கேய்த்த
வார்பூத்த நறுந்தமிழாற் சந்திரவி லாசமெனு மாலை சூட்ட
நீர்பூத்த வயல்புடைகுழி ராசிபுரத் தினிலமர்ந்து நிலைபெற் றோங்கு
மேர்பூத்த கயிலாய நாதரிரு பாதமல ரிதைஞ்சு வேமால்.

நூல்

பாட்டோடத்தலைவன் சிறப்பு.

கார்கொண்டவு தாரன்கன
கங்காசுல துங்கன்பொன
பார்கொண்ட ரேசன்குண
பலவண்டமி முறியுந்துரை
தார்கொண்டபு யத்தான்மிக
றருநஞ்சய தீரன்பெற
சீர்கொண்டதொல் புகழான்முதி
சீலப்பணி தானேபுனை

பேர்கொண்டகு பேரன்
லங்காரது ரங்கன்
நேர்கொண்டவு லாசன்
நலவண்டிடை செறியுந்
வேர்கொண்டசெ யத்தான்
வருமின்பகு மாறன்
யோர்கொண்டசொ லிகழான்
வேலப்பபு மாணே.

(1)

இதுவுமது

மலர்மாதைம னாம்துசிப
மகளைத்திரு வதனத்தினு
நிலமேதொழ நிமித்தோனினு
நீதித்துரை கூலைக்கிரி
விலகாதொளிர் மனவான்மழை
வேளைப்பதி வேலைப்ப
பலவாழ்வினு மகவானிகர்
பரவுஞ்சக மருவுமபுகழ்

மணிமார்பதி னும்பா
மகிழ்கொற்றவை தனைமா
நெறியானிது விபசீர்
நேயக்குக னிருதான்
மிடைசோலைகள் புடைசூழ்
விநோதப்பரபு டுகன்
பரிசேபெறு தலினுற்
பகைகொஞ்சமு மிலையே.

(2)

இந்நூலின் வரலாறு.

அருளே வடிவார் திருச்செங்கோட்
ளம்மை பெரிய நாயகியை
மருளே தவிர வருங்கூவை
வளர்க்கும் புகழ்வே ஞக்குறிச்சி
பொருளே பொழியும் விளியகுலப்
புதல்வ னெனுமவே லப்பதிட
தெருளே யுளபெண் களிலொருகித்
செழுஞ்சந் திரணைச் சகியாமற்

டர்த்த ராரீ சுரணையெங்க
யத்த னூரம் பிகையையன்பர்
மலைவே லவனைப் பணிந்துசெல்வம்
மன்னன் பரஞ்சை நகர்க்கதெய்
புயலிங் கிதநஞ் சயசாமி
புருடன் பவனிப் பொலிவுகண்ட
தனிமால் கனியத் தனித்துதித்த
சிடுத்தான் பலசொற் றெடுத்தாளே. (1)

பாட்டேடைத்தலைவன் வரும்பலனிக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

அடிமடக்கு.

புகழ்வான் புலவர் புடைசூழப்
போய்ப்பின் பிரியா மாக்கள்களி
தகவாம் பலரு முகமலரத்
சரிக்குமரிகள் விரும்பிமொய்ப்பத்
திகழ்பூம் பொழில்வே ஞக்குறிச்சிச்
சிங்க முலவும் பவனியெனத்
நகமாங் கிளைக்க வருமுலையார்
னடுக்கா துதவித் கின்றவென்சொன்

பொருந்துங் கவளத் தந்திமுந்தப்
பூப்பக் கனதண் டுகைபரவத்
தழைக்கும் பேரிக் குவளைவிஞ்சச்
தணியா தெதிர்த்தார் கலியலறத்
செல்வ நிதவே லப்பதுரைச்
தெரிய வெழுந்தாய் செழுநிலவே
நகமாங் கிளைக்க வனக்குயில்போ
னடுக்கா துதவித் கேட்பாயே. (3)

(4)

சத்திரனுக்கும், தலைவிக்குச் சிலைடை.

அடிமடக்கு.

மையல்லவா முலைபொலிய
வளைந்தவார முதுகுலவ
மையல்லவா முலைபொலிய
வளைந்தவார முதுகுலவ
செய்யவனிறைத் துடியி நுக்குந்
சிங்கவரவா லுடைந்தேன்சீர்
ஐயமிலைநா நிருவரும்பண்
னருமைமையே பொருளாநதி

மானத்தோதி புறந்தாவா
மஞ்சங்கடுக்க வருவாய்நீ
மானத்தோதி புறந்தாவா
மஞ்சங்கடுக்க வருவோணன்
பெய்தின்புற வேலப்பதரைச்
சிங்கவரவா லுடைந்தாய்நீ
பதனூச்சரியா மெனத்தூணிந்தே
யாமன்முழுதங் கேட்பாயே.

(5)

கடைமடக்கு.

வருந்தவருமங் கருமயிறையே
மருவெப்பகலும் பாடிமுயலே
திருத்த மருஞங் கணவியையே
திருமங் கணமே கலைபினமே
பருத்த முலையங் வனக்கனியே
பரவு மாட்சி யம்மனையே
விருத்த முடைய வூர்கோளே
வேலப்பனுமென் முகந்தானே

மறவான் வருமங் கருமயிறையே
மயல்வெப்பகலும் பாடிமுயலே
சிந்தை மருஞங் கணவியையே
ரெலுங்கங் கணமே கலைபினமே
பகைதார முலையங் வனக்கனியே
பாலிலேன் மாட்சி யம்மனையே
விளம்பு முடைய வூர்கோளே
விரும்பாக்கபட முகந்தானே.

(6)

கடைமடக்கு.

பாலேகிசுர்த்த வெண்ணிலவே
பரிவாய்மிருக சரிடமே
மாலேவிளைத்த வருமகமே
வயங்குத்தோன்று முத்திரமே
சேலையடுத்த திடவசமே
சிவலுத்தினமா மாதிரையே
மேலேகொழித்த வனமணலே
வேலப்பனுமென் முகந்தானே

படைவேள்விடுபூ வெண்ணிலவே
பகர்தண்ணெனுமொர் சரிடமே
வருந்திச்சுழன்று வருமகமே
மாறாதொலிசு முத்திரமே
சேராமுலைமுக் திடவசமே
செறிந்ததிருளின் மாதிரையே
வெறுத்தேனந்த வனமணலே
விரும்பாக்கபட முகந்தானே.

(7)

கடைமடக்கு.

மகளிர்க்கிரங்காக் கலைவிதுவே
மணிசூழ்விமான வாகனமே
நிகரற்றுயர்ந்த மண்டலமே
நீர்கான் றிருந்து பரிசிலையே
ககனத்துலவுங் கார்த்திகையே
சுறுத்தமாலை வெம்புள்ளே
மிகமெச்சியரா சிமகரமே
வேலப்பனுமென் முகந்தானே

மாறாதாடைக் கலைவிதுவே
வராதோடந்த வாகனமே
நிகழ்த்தற்கெளிதோ மண்டலமே
நின்ன்குமுருகாப் பரிசிலையே
காணச்சகியென் கார்த்திகையே
காமற்குப்பு வெம்புள்ளே
வெதுப்புமெனைவி சிமகரமே
கிரும்பாக்கபட முகந்தானே. (8)

கடைமடக்கு.

மதியினலர்ந்த வலிக்குளமே
வயங்குமதன்வாய்ப் பச்சிலையே
புதியகொடியின் முற்றுணரே
பொறிவண்டுகள்வந் தண்ணறவே
யதிகதுலேதக் தினமுருகே
யடுக்குங்கிழங்கே யிருந்தாரே
விதியினுயருந் சத்தமியே
வேலப்பனுமென் முகந்தானே

மலைக்குங்குயிலின் வலிக்குளமே
வளைப்பான்மதன்வாய்ப் பச்சிலையே
புகலுங்குறிப்பு முற்றுணரே
புலருங்களபந் தண்ணறவே
யன்பினேற்குத் தினமுருகே
யறியாமயலா யிருந்தாரே
மெலிந்தேன்முலைவிந் சத்தமியே
கிரும்பாக்கபட முகந்தானே. (9)

மன்மதனுக்கும், சந்திரனுக்குள் சிலேடை.

அடிமடக்கு.

அதிராவண்ட மதனில்வந்தா
அப்புவாரி நீடிதிப்பாய்
பதிமானினைவைத் திருந்தனைவிந்
பாவமுதிரப் பவர்க்கருணை
மதியாகிருதர் வலியடக்கு
மார்வம்புணர நயந்தேன்றாய்
புதிதாமதியே விரைந்துதிருந்
பூச்சந்தனமும் பொலியவணி

யதிராவண்ட மதனில்வந்தான்
அப்புவாரி யவனுதிப்பான்
பதிமானினைவைத் திருந்தவிடான்
பாவமுதிரப் பணலாமோ
மால்வேலப்ப மகராசன்
மார்வம்புணர வகுத்தடர்ந்தார்
புதிதாமதியே னுணைச்சகியென்
பூச்சந்தனமும் புலர்ந்தனவே. (10)

சிவனுக்கும், கொல்லிமலைக்குச் சிலேடை.

அடிமடக்கு.

கங்கையேந்தி மாதங்கங்
கடுக்கைகாட்டிக் கலைவளைத்துக்
செங்கைதோன்று முழுவின்னபோற்
செய்பொற்புய வேலப்பதுரைச்
தங்கையாமற் புத்தத்திருநித
தானங்கடுத்தாய் மதன்குடையாய்க்
கொங்கையேற்ற மலர்புலரக்
கொடுமையலவா வெழக்கொத்தாய்.

கலந்துகுலந் தலையணிந்து
கனத்தேவரைமுன் பரித்தலினும்
றிகழுங்கொல்லி மலைக்கதிபன்
சிங்கமகிழுஞ் செழுநிலவே
தங்கையாமற் குடியிருக்கும்
தானங்கடுத்தாய் தமிழேனைக்
கொங்கையேற்ற முறவலிமை
கொடுமையலவா குறிக்கினிதே. (11)

உமாதேவிக்கும், கொல்லிமலைக்குச் சிலேடை.

கடைமடக்கு.

தனாராதண்ட மடங்கலையுந்
தாங்கியாண்டு மறைதிகழ்ந்து
புளமேன்மையினு லுமையெனநின்
ஊரவோர்புகழ் வேலப்பசெய
வனாராநின்ற ரோகணியே
மறையாதுதிக்குஞ் சித்திரையே
மொவேசுதலும் பனித்துளியே
விரிந்தெய்தற் கொழுந்தடமே

தான்பெற்றருவி புத்தாமுத்
தழைக்குமரனோர் புறமேனி
றெங்குங்கொல்லி மலைக்கதிப
வ்சிதன்மகிழுஞ் சசிதழுவி
மாணர்கொணர்வா ரோகணியே
மதன்பேரிகைவிஞ் சித்திரையே
மழைவாமிதயம் பனித்துளியே
விரும்புந்தென்றற் கொழுந்தடமே. (12)

முன் குமரக்கூவுளுக்கும், கொல்லிமலைக்குச் சிலேடை.

பின் சந்திரனுக்கும், திருமாலுக்குச் சிலேடை.

ஆறுமுகங்கொண் டபன்கத்தை
டண்டத்தினையா தரித்தருளி
வீறுகதிர்னேற் கரகுமர
வேளைப்பதி வேலப்பதுரை
கூறுததயி லுற்பவித்துக்
கூர்கட்கஞ்சங் கெடுத்திரிய
தேறுபுகழ்மா லாயிருந்துந்
கிளப்பதனன் னுனக்குணத்தான்.

யடக்கிக்கணிவாய்க் குஞ்சரிவேட்
யங்கேகயமேற் பொலிதலினுல்
வேளாங்கொல்லி மலைவேந்தன்
மெச்சும்புதிய வெண்ணிலவே
குலன்செய்ய வல்லிதழீஇத்
கோலமாணை முனங்காட்டிக்
தினமுமாலா யிருக்குமெனைக்
கிரியாரோபின் பெரியாரே. (13)

விநாயகனுக்கும் கொல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.
கடை மடக்கு.

துதிக்கைகொடுபா சாங்குசமுந்
துயவாணை முகமேந்திச்
சுதிக்குநியல்மால் விராயகன்போற்
சுளம்ப்புய வேலைப்பதுரை
கொதிக்குநிலவு முதிர்கனலே
கொழிக்குமழையா மெனக்கணையே
மதிக்குமனசுந் தேருதே
மருந்திற்கசக்கு மருந்தேனை

தோற்றியேகக் கோட்டுத்துத்
ஞெழுத்துமந்த் து மருநியிகக்
காணுங்கொல்லி மலைக்கோமான்
கருத்துக்கிசைந்த கலைமதியே
கொலைவேனெடுத்த முதிர்கனலே
கொடுமைகாட்டு மெனக்கணையே
மாதாவுரைகா தேருதே
மதுரக்கனியு மருந்தேனை. (14)

பிரமதேவனுக்கும், கொல்லிமலைக்குஞ்சிலேடை.
கடைத்திரிபு.

மாகம்புவன முறைபடைத்து
வரிசைக்கலைமா னினந்தமுவி
யேகந்தவிரு மஞ்சுதலை
சுறைவானெனும் வேலைப்பதுரை
யாகந்தனின்மால் கொடுத்தானே
யறித்தான்மகன்போர் கொடுத்தானே
தாகஞ்செயுமென் கித்தனையே
தனிப்பாயினிக்கோ பந்தனையே

வழுத்தமலர்மீ தினிற்பொலிந்து
மடங்காதிருக்கும் பல்வடாந்தே
யேந்தியயணங் கொல்லிமலைக்
பெயருந்தொழவிந் தெதிர்கோன்றி
யந்தாவிடரைத் தடுத்தானே
யரும்பார்த்துரைப்பர் வந்தானே
சலித்தானெனைத்தான் முந்தனையே
சசியேயுனக்கோர் வந்தனையே. (15)

இந்திரனுக்கும், கொல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.
கடைமடக்கு.

மங்குறாசச் சிரசீட்டி
மாருத்தேனு மணிபடைத்து
பொங்குநேவர் கோமகனைப்
புலவோர்புகழ் வேலைப்பதுரை
இங்குநீதி மறந்தனையே
யிதுமேலவர்தம் பண்பலவே
சங்குதான் கைக்கமையாதே
துமியேன்வருத்த முன்னிலையே

வலியவரவெண் கரிகாட்டி
மதிக்கவரிசற் தனந்தமுவிப்
போலுங்கொல்லி மலைக்கதிபன்
புந்திக்கனிதாம் புதுநிலவே
பெயர்பாற்பயின்றாய் மறந்தனையே
யிசைக்குங்குயிலும் பண்பலவே
தாமாயெனிற்பின் கமையாதே
தழவின்கொடிதா முன்னிலையே. (16)

முன் ஆதிசேஷனுக்கும், கோல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.

பின் சந்திரனுக்கும், பாலுக்குஞ்சிலேடை.

அகிலநிலேடெழ் சுபநகேசகரற்
மடந்நிழைகாட் நிம்பல்படைத்
மநிழங்கிலேதே வவந்தனென
வரிசைத்துரை வேலப்பகிட
அகலின்றியவான் நனிநுதித்துத்
சுருங்கிசிரம்பு முறைதழுவித்
பகருப்பொருளாய் விழைமுறும்
பாலைகிரத்த நீயெனக்குப்

மறமிசைந்து கொடியனிட
சுநகதாமாலைப் புறத்தேருகி
வளருங்கொல்லி மலைக்கதிபன்
வன்னற்குழற்காய் வரூநிலவே
அன்னற்கடந்தாழிற்றுநுது
துதிபெண்டிசைய மதியெனவே
பாந்தமதனை லனைவருக்கும்
பாலைகிரத்த பரிசென்னே.

(17)

முன் அகத்தியமுனிக்கும், கோல்லிமலைக்குஞ்சிலேடை.

பின் அகரனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ்சிலேடை.

சும்பத்திவருங் காரணத்தூற்
கோடண்டலைமுன் பயின்னுளதூற்
வம்பர்க்கருளாத் தமிழ்முனிபோல்
வாண்புகழ் வேலப்பசெய
வெம்பற்பெரிது தோன்றமெல்ல
மேவுமாமம் பொலியறிந்து
இவ்வப்பிரிந்தார் தமக்குமுற்று
நுருக்குமுன்தோர் பெயர்க்கிணங்க

சுலவிப்பொதியங் குடி கொளலாற்
சுருவித்தமுறங் கடக்கியதால்
வளருங்கொல்லி மலைக்கதிபன்
மதனன்மகிழும் புதுநிலவே
விரும்புமுழைவாய் காட்டிவன்மை
மேன்மேல்வடிவான் புடைவிசி
மிடரேபுரிந்து தானவெனன்
விசுவசுமுகோ வியம்பாயே.

(18)

திருமாலுக்கும், கோல்லிமலைக்குஞ்சிலேடை.

முதன்மடக்கு.

வருந்தாமதமா வினையுடைய
வானற்கொடுசந் தத்திகிரி
மருங்காசினிதாங் கனந்தன்மிசை
மாதவராக நெனும்படிநின்
றருங்காரமுக்குங் கடனுநிரு
தவதன்புயர்கோன் வேலப்ப
சுரும்பாலனங்க னடர்த்திடது
காயத்தகாதக் கிளிவடிவாங்

வழிகாட்டியுமை வனம்படைத்தும்
மலிந்துமாவை யாதரித்து
யமர்ந்துமத்தி யாண்டழைத்து
றவங்குங்கொல்லி மலைக்கதிபன்
தருங்காரமுக்குந் சவைத்தறத்தே
தனதன்புயமே தழுவவெண்ணிக்
சுரும்பாலனங்கைத் திடுமெனீநீ
காயத்தகாதக் கதிமதியே.

(19)

சூரியனுக்கும், கொல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.

கடைமடக்கு.

தேறனோடப் புள்ளலம்பச்
திரண்டமுளரி வாய்விதிப்பச்
மாறலாகக் கதிரவன்போல்
வளமைப்புக்கு வேலப்பதுரை
தூறலோயா தினமயலே
தூவுந்தென்றற் பொருந்தாதே.
நீறலேதோ முத்தினமே
நித்தஞ்சொலுவள் விடுத்தாயே

சிறப்புத்தருமுற் பலங்குணியத்
செயுமாதவமெத் திசையுமிக
வளருங்கொல்லி மலைக்கதிபன்
மகிழவுதித்து வருநிலவே
சுழற்றுமெனைமுற் தினமயலே
சோர்ந்தன்றி லுங்கண் பொருந்தாதே.
நிமிடமெனக்கு முத்தினமே
நீயுங்கொதிக்க விடுத்தாயே. (20).

பாட்டுத்தலைவன் புயத்துக்கும், கொல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.

அங்குலலை மிசைப்பொலிவுற்
யருமைப்புளக மெழுத்தழைத்திட்
லெங்குமுவப்பத் தனதுபுய
னெவரும்புகழ் வேலப்பதுரை
பங்குபெறுபல் கலைநிரம்பப்
பதைக்கமலைவா யலதலையென்
மங்குலளக மாதர்பழி
மதியென்றிடுதற் செப்படிச்சம்

றகலாவினைமஞ் சரிதழனி
டாக்கமேந்து மமைதியின
மெனவாழ்கொல்லி மலைக்கதிப
யிதையமிகமெச் சியநிலவே
பயின் றும்பயிலா தவர்போன்று
பதைக்கமலைவா யதிர்த்தடக்காய்
மதிக்கமதியி லாவுணையு
மதித்தாரோசொல் விதித்தாரே. (21).

சோலைக்கும், கொல்லிமலைக்குஞ் சிலேடை.

முதன்மடக்கு.

தூயவரும்புங் கவருமொய்ப்பத்
துதிக்கவரிமா விசைகாட்டத்
தாயதமிழ்வே ருக்குறிச்சி
கதிபனெங்கள் வேலப்ப
மேயவமுத மெனுங்குரண
வியக்கும்பூர மேயெனைக்கூ
சேயவனுட மேபொருமால்
செப்பும்பரணி யேமுலைமென்

தொடுத்தற்கான மலப்பொலியத்
தோன்றிவளமை சிறப்பவயார்ந்
யனரிதண்டிலேநேர் கொல்லிமலைக்
வதுலன்மகிழும் புதுநிலவின்
மேயவமுத விடலாமோ
வியக்கும்பூர வரும்பழிப்பர்
சேயவனுட னாற்றுவனோ
செப்பும்பரணி திருத்தேனே. (22).

சரஸ்வதிக்கும் கரைசையாற்றுக்குஞ் சிலேடை.
கடைத்திரிபு.

திருத்தவனப்பங் கயம்பொலியத்
திவளுமணியாழ் கைகிறப்பச்
பொருத்தமுளசொற் புகழ்வாணி
புனிதகுண வேலப்பசெய
கருத்துமுழுது மிரும்பாயே
கருகுங்குளிர்ச்சி தரும்பாயே
யுருத்தவுனது கொதிப்பாரே
யுண்மையிதுக ருதிப்பாரே

தெளிவானவரும் படி கழுந்தக்
செறிந்துமிகப்பல் கலைதோன்றப்
போலுங்கரைசை மாந்தியான்
போசன்மகிழும் புதுநிலவே
காய்வாய்குநீணை விரும்பாயே
கசப்பளதட்டித் திரும்பாயே
யுடம்பிற்கொளச்சம் மதிப்பாரே
யொருமித்தேசி யுதிப்பாரே. (23)

திருமகளுக்கும், கரைசையாற்றுக்குஞ் சிலேடை.
அடிமுதன்மடக்கு.

கனமாமலைபெற் றிடலாலுங்
கனிசெவ்வனமேற் கொளலாலுங்
வனமாலிகைப்பொன் மடந்தையென
வளர்தின்புய வேலப்பதுரை
சனமேயறிய முலைவிழியஞ்
சனமேகேளா யந்தோவி
சினமேதுனக்கங் வளவுகுயிற்
சினமேபேசி நீகதிர்வீ

கஞ்சங்குலவு சிறப்பாலுங்
கார்ப்பான்மருவ வரலாலுங்
வளஞ்சூழ்கரைசை மாந்தியான்
மனத்துக்கிசைந்த வான்மதியே
சனமேயணிந்தும் பசந்தனவ
சனமேகொடுத்தாய் தையனிடத்தாய்
சினமேவியபா வியும்பல்லஞ்
சினமேனியைப்புண் செய்தானே. (24)

பூமிதேவியுத்தரியத்துக்கும், கரைசையாற்றுக்குஞ் சிலேடை.
அடிமடக்கு.

வரிசையாக மணந்துமுலை
மாறாவாரம் படைத்துமிக
றெரியவணியுத் தரியமெனத்
செயவேலப்ப பாண்டியன்மெச்
கரிமமலைக் காட்டலருங்
கவடமதனற் பலனிலையே
பிரியவனைக்கும் புடையடுக்கும்
பின்னுமோதி யவம்புகுமே

மறையப்பரந்தம் புயந்தமுவி
வளமாழுந்தி கொடுபுவிமின்
திசுமுங்கரைசை மாந்தியான்
சியவெண்ணிலவே தினந்தொறுநீ
கரியமலைக் காட்டலருங்
கவடமதனற் பலனிலையே
பிரியவனைக்கும் புடையடுக்கும்
பின்னுமோதி யவம்புகுமே. (25)

பாட்டேத்தலைவன் கருணைக்கும், கரைசையாற்றுகுஞ் சிலேடை.
அடிமுதன்மடக்கு.

அடித்தாழ்ச்சங் கலைந்தொதுங்க
வயலெங்கினுங்கே ளாமைமெய்ப்த
தொடுத்தேவளர்தன் கருணையெனக்
சுரதமுதன் வேலப்பெய
மடுத்தேயாத மலர்வாச
மலைக்கானின்ற வரந்தமுத்த
கடுத்தாணை நீயுமென்னக்
கவருமுனையார் பலரவுங்கக்

வதிகவையு மறைந்தோட
விவ்வானனமும் பொலிவுதரத்
தோன்றுங்கரைசை மாந்தியான்
நுரைமெச்சிய நற்சுடர்மதியே
மடுத்தேயாத வளைக்கொடுதன்
மலைக்கானின்ற வேலையில்லென்
கடுத்தாணை தாற்றுவினே
கவருமுனையார் கவிப்பாரே. (26)

கங்கைக்கும், கரைசையாற்றுகுஞ் சிலேடை.
அடிமுதன் மடக்கு.

அரவமணியார் கோமர
யழியாக்கனாக் தனையேந்தி
விரவுகரைசை மாந்தியான்
மேன்மைச்சுதன்வே லப்பெனனை
நிரவிவருமவ்விய மதிநீ
வில்லை நினைத்தா நெருங்காயில்
கரவிலென்று மதன்வளைப்பான்
கலையோவாது பெறுமுணுங்

மடுத்துவானத் தையுந்தழிவி
யலைக் கழுகங்கை போலவளமை
விஞ்சைபலதேர் நஞ்சயமால்
மேவாவேளை தனிற்சினந்தே
நிரவிவருமவ்விய னினைக்க
வில்லை நினைத்தா நிகழ்ந்ததென்னே
கரவிலென்று நிரங்காய்வெங்
கலையோவாது காட்டினையே. (27)

திருப்பாற்கடலுக்கும், கரைசையாற்றுகுஞ் சிலேடை.
அடிமுதன் மடக்கு.

வானத்தார முதுவாரி
மருங்குபடைத்துக் கனகமலை
தானந்திம்பாற் கடல்போல்க்
சுரசகுண வேலப்பதுரைச்
பானத்தேனைப் பழத்தினையுண்
பாரமரிவை நானினைத்துப்
கானத்துடு குயிலைசைக்குங்
கருகுமலருங் கொடிதாம்பொங்

மலியத்தோன்றி யரியமர
வரச்சூழ்புரினம் பலவுடைத்தாய்த்
தழைக்குங்கரைசை மாந்தியான்
சாமிமகிழந் தனிலிலவே
பானத்தேனைப் பகைப்பதென்ன
பாரமரிவை பணலாமோ
கானத்துடு திகழ்மணியுங்
கருகுமலருங் காய்தருமே. (28)

மன்மதனுக்கும், தாசிக்கும், நந்தன்வந்துக்குஞ் சிலேடை.
கடைமடக்கு.

தகுந்தவிலைமுற் கொளலாலுந்
தழைக்குங்களைபேற் றுதலாலுந்
முகுந்தனினிதின் மெடுத்தமுந்நீர்
மொப்குந்தருந் தன் லவங்கண்
பிசுந்தபுகழ்வான் கங்கைகுல
நிருதபுனை வேலப்பமனு
புகுந்தங்குருக்கு மரும்பினையே
புகுந்துப்பொலிந்த குவலயமே

தாமார்க்கங்காட் டிடலாலுந்
தருமாலையும்பெற் றுதலாலு
முரசமதனுங் கணிலையும்போன்
முறைகுழிராசி புரநாடன்
விசையன் புனியெண் டிசைவணங்க
வேந்தன்புகிழ் கிரிநிலநீர்
புடைக்குந்தன்மா மரும்பினையே
பொருந்தாமணந்தாய்க் குவலயமே: (29)

தேவர் நாட்டிற்கும், இராசிபுரநாட்டிற்குஞ் சிலேடை.
அடிமுதன்மடக்கு.

மயங்காராக வண்டர்மொய்ப்ப
வாரியமுதம் கலித்தினைங்க
செயங்கூர்பொன்னு டெனவயங்கிச்
செல்வத்துரை வேலப்பனெனுந்
புயங்காதலித்தா ரனந்தருண்டம்
போதென்னகமே பகைகொல்லபண்
தயங்காமனது மெழுகுனது
தாவாநிற்பா யிரக்கமிரா

வாசவனங்கண் முறைகுழ
வருந்தாருவகை சிறந்தோங்குச்
செழிக்குமிராசி புரநாடன்
திடசற்புருட சிகாமணிதன்
புயங்காதலித்தா ரணிவனீர்த்
போதென்னகமே யுதிதெனந்தார்
தயங்காமனது தழுவலையாத்
தாவாநிற்பாய் தரும்தியே. (30)

முன் சக்கரவர்த்திக்கும் வயலுக்குஞ் சிலேடை.
பின் தீப்பந்தத்துக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

தேருங்கயமும் பலபடைபுஞ்
சிறப்பத்தோன்றி வரிதழவிச்
வாரும்பணிலேவ் தென்னவய
டருள்வேலப்ப சாமியேனை
நேருங்கலைசற் றுதலாலு
நீர்வானசுட்டங் கிடலாலு
சோருந்தமியேன் மனங்கவர்த்
சுடர்தீப்பந்த் மாகிவன்மந்

சேரக்குழைபு மணிமுடியுஞ்
செயும்போர்நெருங்கிப் படிசெர்ள்ள
லணிசூழிராசி புரநாடன்
யணையானளிற் பணிமதியே
நிகழ்த்துமொருகோல் பெறலாலு
நிலைக்கத்தயிலம் புகலாலுஞ்
துள்ளுந்நாமக் கள்வனுக்குச்
தெரிந்ததாய்வருத்தங் கொடுத்தாயே)

பூமிதேவி முகத்துக்கும், இராசிபுரநாட்டுக்குஞ் சிலேடை.

இடைமடக்கு.

வளமைத்தடங்கண் மலருமணி
வளைவார் செவியும் பொலியறுதல்
கொளலிற்புவிமான் வதனமெனக்
குணவேல்பு குமணனெனைக்
களபத்தனமு நிமிர்ந்தனவெங்
கயரெத்தனமு மதனனுள்ளக்
தளவக்கணையு பிரங்காத
தழல்பொங்கணையுஞ் சகிப்பினுநீ

வாயுமாம்பல் வரிசைகளும்
வயனத்தோடு மணந்துகனங்
குறைநீரிராசி புரநாடன்
கூடாநான்வெண்மதியேயென்
கடுவொத்தனமுங் கசந்தனமங்
கள்ளத்தனமு மவன்விடுக்குந்
தாய்வக்கணையு முனைப்பார்க்கத்
தருபுன்கணையான் சகியேனே. (32)

முன் வித்துவான்களுக்கும், யோசிகளுக்கும், வயலுக்குஞ்சிலேடை.

பின் குறிசோல்வம் பூசாரிக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

அடுக்குமேட்டை விலக்கலினை
லாய்த்திட்டவித்தை யடக்குதலா
றெடுக்குமேன்மைத் தமிழ்வலருந்
சுடர்நத்துமிழ்முத் துணைநகைக்குந்
கடுக்கைமுடிப்புங் கவனிநுதான்
கருணைச்சுதன் வேல்பபகொடைக்
யுடுக்கைபிடித்துப் பலகறைவைத்
யொருநூசாரி யெனவருநீ

லப்பால்வாசித் திடமிகலா
லணிபாவனத்தந் துறைதரலாற்
சுகயோகருந்போற் குழ்பழனச்
துதிசேரிராசி புரநாடன்
கருதித்தொழுகுந் சயதுரைதன்
கன்னன்மகிழ்வெண் கலைமதியே
தோங்கியஞ்சக் கரங்காட்டி
யுள்ளமயலெந் கோட்டிலையே. (33)

தேவரம்பைக்கும், வாழைமரத்துக்குஞ் சிலேடை.

கடைமடக்கு.

மருங்குதுவண்டு வருந்தமலர்
வயங்கித்தாங்கு வளைகாய்கண்
நெருங்குவகையா னடநீடு
நீதிமகவா னரசுபுரி
பொருந்துமணியாய்ப் பொலிராசி
புயவேல்பு பூபன்மெச்சம்
மிருந்தமததந் தாவளமே
விலையோபானந் தாவளமே

வரிசைக்கொங்கை யெதிர்த்துமுந்த
மதர்ப்பணிழையும் பலநிரம்ப
நிலையாலரம்பை நிகரரம்பை
நிழற்கற்பகப்பந் தரைத்தழுவிப்
புரநாட்டிபன் கிரிகாட்டும்
புலியேரலியேல் புறத்திருநு
யிகலுக்கெங்குந் தாவளமே
யிகழ்ந்தேன்மிகவுந் தாவளமே. (34)

வயவூக்கும், சோலைக்குஞ் சிலேடை.
அடிமடக்கு.

சங்கவாவி நெருங்குதலாற்
றம்மேற்பன்னன் தழைத்துளதாற்
பொங்கர்நேர்பன் னையுப்பொழிலும்
புனிகாத்தருள் வேலப்பருண
சங்குவாவி யேவருந்தக்
கங்குவாவி யேவருந்தக்
னெங்குமார்க்க வுருங்கினையு
லெங்குமார்க்க வருங்கினையு

றவழங்கும்கா னிலம்புகலாற்
றருவானெல்லை யாங்கிடலாற்
புடைநூழிராகி புரநாடன்
புனிதன்மகிழ்வெண் மதியேநீ
காடியகியா திகழுகின்றாய்
காடியகியா மெனவெறுத்தே
ரெத்தனையுநீ யையுமறைந்தா
ரெத்தனையுநீ தியற்றுவே.

(35)

பாட்டுடைத்தலைவன்கைக்கும், முகிலுக்குஞ் சிலேடை.
கடைமடக்கு.

மதிக்குமணிபுத் திரையாழி
வந்தவரையா தரித்துநித
றுதிக்குத்தனது கரதலம்போற்
தொடர்ந்தேவருட முப்போகஞ்
லெதிர்க்கும்பைசவர் மதந்தகலிக்கு
ளின்றறரை வேலப்பபுவ
யதிர்க்குஞ்சொலரிந் தவனவிட
மாவாய்கிறிது மருளாயே

வயங்கியாயம் படைத்துமுன்னி
மகிழ்ந்துகனக முறைதரலாற்
நெருங்கார்மதிமும் மழைபொழியத்
கார்க்குநிராகி புரநாடன்
மெய்க்கருமை மஞ்சயவே
னெந்தம்மனமெச் சியதிலவே
மறித்தாரீயுந் தவனவிட
யந்தோதமியேன் மருளாயே.

(36)

கடலுக்கும், அகழிக்குஞ் சிலேடை.
அடிமுதன்மடக்கு.

லனாவாயிருக்கும் படிதழுவும்
மடங்குமரவத் தைடிங்காட்டு
லனாவாய்மடுத்தன் றருந்தியமாற்
வகழ்குழுவேனைப் பதிமுறைகாத்
களைபேய்கொடுத்தா னீயுமிடர்
கனவிலனைவா னீயுமொரு
வினாமாயலென் முலையுனைப்போன்
வேளைமதியே னுள்ளமுமவ்.

வயங்கக்குளிர்கொண் டலைவிர்ப்பும்
மாறுவனம்பெற் றிடுமதறு
கடங்காக்கடலே யெனத்தழைத்தீ
தருள்வேலப்ப மகிபனிந்தக்
களைபேய்கொடுத்தாயெனக்கனைத்தாண்
கனவிலனைவா யெனினுமவன்
மெள்ளக்கரத்தாற் றெருடன்மதன்
வேளைமதியே மெலியாதே.

(37)

சக்கரவாளகிரீக்கும், மதிவஞ்சுஞ்சிலேடை.
அடிமுதன்மடக்கு.

அரியமாவைச் சமந்துளதா
லமர்வண்டரைநின் றடக்குதலா
வரிசைசேர்சக் கரகிரிபோன்
மால்வேலப்ப, மகராசன்
பரியவீரத்தன மோபெண்
பதங்கட்குளைத்தாய், படையிரன்
திரிகையாலென் பயனுரைசர்,
தீயநியம நீயலது.

லையாக்கருவி பல்பிகலா
லணிகாப்புடைத்தா சியதிறத்தால்
மதிவஞ்சுழுவேளைப் பதிக்கதிபன்,
மகிழும்புதிய வான்மதியே
பரியவீரத்தன மடர்விப்
பதங்கட்குளைத்தா யதைமறந்து
திரிகையாலென் பையுமுருக்குந்
தீயநியம தாகனின்றே. (38)

முன் கோபுரங்களுக்கும், இராமனுக்குஞ் சிலேடை.
பின் வைத்தியனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

தூணிவரத்தார் முகந்தழுவித்
சூழ்மாகவசந் தொட்டுநின்று
யாணிமணிக்கோ புரங்களுல்லா
முருமைவேளை வளம்பதிகாத்
பாணிபிடித்தா லனம்பிடிக்கும்
பற்பவதைசுந் துரத்தினெடு
வீணிலெவர்க்கும் பண்டிதமே
ஐரதசுரத்தைத் தணிக்காத்

தொலையாவடிவா எரிகன்படைத்துச்
தொடருந்தான வரையடக்கி
மயோத்தித்தகரச னெனப்பொலியு
தருள்வேலப்ப மகிபனெனைப்
பரிசுதோரார் பழிபூரார்
பலமாத்திரையு மடுத்துவந்து
மிகக்காட்டினையிங் கெனக்குமட்டும்
விதமேதுரைப்பாய் வெண்மதியே. (39)

மேன்மாடங்களுக்கும், கற்பகத்தருவுக்குஞ் சிலேடை.
இடையுங்கடையுமடக்கு.

திருத்தமாக மதினுளதாந்
சிர்வலாரி வருஞ்சிறப்பாந்
சூருத்தவாத், மணிமாடிக்
சூலவும்வேளை நுகர்தமைக்குவ்
சூருத்தைத்திருப்பாய் கொதித்திருப்பாய்
சூழலங்குவிப்பாய் கலங்குவிப்பாய்
வருத்தத்தினையே பொருத்தினையே
முயலேவினைத்து வடிவினைத்து

சினையாவண்மை மேற்கொளவாந்
நினமுமணமே பெறுதலினை
சூழக்கற்பகமே யெனப்பொலிந்து
குமணன்றமிழ் வேலப்பதுரை
காமற்காவா யெனைக்காவாய்
களங்கமொழியாய் கதிமொழியாய்
வளைசோர்ந்தயர்க்கு மடந்தையர்க்கு
மதிமில்லிதுவே மறுவிதுவே. (40)

நட்சத்திரங்களுக்கும், பெண்களுக்குஞ்சிலேடை.

கடைமடக்கு.

மாற்றவொழி புட்கரத்தாறலால்
பாலையேற்று மின்னுதலான்
போற்றவொரு மினமகவிர்
புருதவயரும் வேளைநகர்ப்
தேற்றமனத்தி னிணையானே
திகைக்குங்கதித்தி யகற்றுவே
யாற்றவிரக மிசையாதே
யதனூலிம்முங் கடிதடமே

வருமெல்லிடைதோன் றுழையினான்
மற்றுழையா வனமிகலாற்
போற்றாரையு மணிமேடை
புகழ்வேலப்ப புனிதனெனத்
சிறிதாஞ்சகியே னிணையானே
கிலேவெனத்தி யகற்றுவே
யடருங்கலன் மிசையாதே
யலவாவிடுதி கடிதடமே.

(41)

குபேரனுக்கும், கடைத்தெருவுக்குஞ்சிலேடை.

இடைமடக்கு.

சங்கம்பதும மெனநிதியர்
தழைத்துவளத்தை யேர்நளகை
துங்கம்பரவு தனதனைப்போற்
துயபுகழ் வேளைப்பதிவாழ்
சிங்கம் பவனிவந்தெனையெத்.
சிலைமா மதனவேள்கலகற்
பங்கற் திளைக்குநிலவேயிப்
பழியே திருந்தானிகழ்த்துதிவீண்

தழுவிச்சமர்க்கின் னரர்மதிக்கத்
தாவென்றிடுத்த வரிசைபெற்றுத்.
துலங்கப்பலவா வனநெருங்குற்.
சுமுகசெய வேவப்பதுரைச்
தினன்பின் பவனிகறிகுவே
தினமா மதனமயக்கமந்தோ
படிநொற் திளைக்குமெனியேன்மேற்
புகையே திருந்தாதுழன்றியே.

(42)

பூமிதேவிகண்ணுக்கும், வேளைமாநகர்க்குஞ் சிலேடை.

அடிமுதன்மடக்கு

வீறுதருமம் பல்கவென்று
விரவப்பரவு மணிதோன்ற.
கூறுபுகழ் வேளைப்பதியிற்
கோமானறமிழ் வேலப்பசெய்
வாறுபெருக நுகர்ந்துபசி
யலுக்குமலைக்கு, மதற்குமஞ்சி
மாறுமியற் தமிழேற்கே
மலினமேனி, கலத்தொடுத்தாய்

மேன்மைதழைக்க வாய்ந்தவருள்
விளங்கிப்புவிமான் விழிபோலுங்
குபேரனெனவீற் றிருந்தருளெனீ
குமணனென்தீர்து, கொடுத்தமய
யாறுபெருக முதுமகற்றி
யலுக்குமலைக்கு, மன்றியுநாண்
மாறுமியற் தோவுணரா
மலினமேனி, வான்மதியே.

(43)

தருமசத்திரங்களுக்கும் மேகத்துஞ்சிலேடை.
கடைமடக்குப், அடிமுதன்மடக்கும்.

பழங்கற்கண்டு நல்லவன்னம்
பரிந்தேயநாயத் தோசைதந்து
வழங்கற்புதத்தான் மழைமுருவோன்
மரியும்புகழ் வேளைப்பதிவாழ்
முழங்கப்பவணி வந்தடுத்தான்
மோகவிலையான் விலக்கவச
கழங்கைக்கான வினையைத்தி
களைத்தேனவரை வெறுத்துமனங்

படைத்துக்கருரை யாதிரைப்
பரவப்பாலப் பனநிறைத்து
மாறாதரும சத்திரங்கண்
மால்வேலப்ப மகிபனிய
முத்திலெனக்கார் வந்தடுத்தான்
போகவிலையான் முழுத்திங்கான்
கழங்கைக்கான பூவைமயில்
களைத்தேனவரை யுக்காமே. (44)

அளகாபுரிக்கும், வேளைமாநகர்க்குஞ்சிலேடை.
கடைமடக்கு.

வளமேயனைய புட்டகவி
மலையவரும்பொன் விலமுழுதும்.
தளகாபுரியே யெனத்தழைக்கு.
தரகபுரி வேலப்பசெய.
களவேமதனன் படித்தானே
கங்குல்கிலை மாட்டாதே.
தளர்வாபிதனைத் திருத்தாயே.
சீமரி லுனக்குஞ், சடைவிலையே

மானன் கனிக்கக் கருத்திருவர்
வயங்கத்தான் வகையிலுயர்ந்
மருமைவேளா புரியிலிருந்
வண்ணற்கிசைந்த வெண்ணிலவே
சாய்வாய்நீயிப் படித்தானே
கிலைந்தால்விரக மாட்டாதே
தரவரதனைமீ திருத்தாயே
தவறுமெனக்குஞ் சடைவிலையே. (45)

காமதேனுவுக்கும், வேளைமாநகர்க்குஞ் சிலேடை.
கடைமடக்கு.

தருமசுவர்க்கம் பொருந்திநிற்குந்
தகவானிறையின் பணிதழுவுஞ்
கருதிச்சொலுமிக் காரணத்தாற்
சதிக்கும்புகழ் வேளைப்பதிவாழ்
மருவிச்சுக்கக் கருவதென்று
மயங்குமெனது பயந்தேற்றாய்
இருளைப்பெரிய தாக்கினையே
யிடைவிடாதிங் சதிரத்தேவே

தழைக்குங்கோட்டை முகங்காட்டுந்.
சமயத்தமிழ்தன் பால்வழங்குங்
காமதேனு வையுநிகர்த்துக்.
களவேலப்ப சாமிரமை
மயலோமனங்க வருவதென்று
வருத்தம்பலவும் பயந்தேற்றாய்
யெனினதோமதன தாக்கினையே
யெடுத்தெய்தனன்பைங் சதிரத்தேவே.

சிந்தாமணிக்கும், வேளைமாநகர்க்குஞ் சிலேடை.

கடைமடக்கு.

ஆனந்தங்குதிரை யிடைவரலர்
வழியாவெயில்சற் றிடுதலேனா
கனத்தந்தரன் வேளைப்பதிபிற்
கனசற்சுண் லேஸ்ப்படனே
சினந்திங்கெனியேற் குறும்பேது
தினநான் மனநொந் தானன்றே
வினந்தன்கிரணம் பொழியாயே
யியம்பற்கரிது நின்றிருட்டே

வ்வாணையுமே வியசிதப்பா
லணிமுழுகிந்தா மணியுமெனக்
கலிநீர்த்திடக்கட் டியசெயகங்
கரன்மெர்கியவெண்கலை நில்வே
மொத்தாயுனக்கிக் குறும்பேது
தெளித்தாற் சுகிந்தந்தானன்றே
யித்தியுமிழ்பண் பொழியாயே
யெனையச்சுறுத்து நின்றிருட்டே. (47)

முன் வீரலட்சுமிக்கும், குவளைமாலையுக்குஞ் சிலேடை.

பின் சைவாசாரியனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

மருவுமடலு நலமுவும்து
வண்டர்பரவி வரத்தழைக்கு
மருமையிவையால் விந்தையென்றே
யணிகுழ்புய வேலப்பதுரை
பருவமடுவிற்ப டுந்துபொடிப்
பலகைபொலிந்தக் கரமஞ்சம்
மொருமைமனவா ரிதமதிமீ
குதவிப்பரத னுகியதென்

வயங்கக்காட்டு முனைநோக்கும்
மாணுக்குட் சிறந்தலங்கு
யாருமதிக்கும் படிசுவளை
யன்புக்கிசைந்த வெண்டிக்காள்
பையுமடுபற்றுருத்தி ராக்கமுற்றுப்
பயின்றேசைவப் பழம்போன்று
னுதயவலையாற் கவர்த்துமதற்
னொழுங்கோவுனக்கி துரைப்பாயே. (48)

முன் இரூபிதிக்கும், குவளைமாலையுக்குஞ் சிலேடை.

பின் இராமனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

முன்னுளம்போ திவருவதான்
முறையாகக்கண் ணையுறலான்
சொன்னவலர்வாழ்த் திருநிதிபோற்
தொடையற்புய வேலப்பகுலோத்
மின் னாரசடைவற் கலைபடைத்து
விஞ்சத்திரரா சியிற்பயின்ற
யென்னுடருமன் னதுநிசமே
திடுதல்வேண்டு மவற்குறவா

மூவாவண்டங் குலவுதலான்
முதிரச்சுகந்தந் தேற்றுக்கையாற்
றேன்றாகின்ற செழுங்குவளைத்
துங்கங்கிசைந்த தூமதியே
மிகக்கோதண்ட மேற்கொண்டு
விதத்தாலிராம னென்பருளை
லெதிரூமினக் கரணையடர்த்
யிருந்தாய்கருத்தேதியம்புகவே. (49)

கடை மடக்கு.

வரிசைப்படி தெரிசித்தெழில்
வயனத்தட நயனத்திரள்
விரிவுற்றிடு குவளைத்தொடை
வேலப்ப குறைலப்படி
பரிவுக்கொரு புகலேயுள்
பாகுக்கரு னுகிலேனயல்
பெரிவிப்பிது தணியேமுலை
யிந்தத்தென நிலவேதனை

வலைபிற்கழன் மடவார்
வலிதிற்பதி வனபோல்
மிடைபொற்புய முடையான்
மீதிற்பெரு மயல்கூர்
பகைவிட்டெதீர் புகலே
பாரும்புனை துகிலே
யிடைதப்பிய தணியே
பென்றெய்த் திடுநிலவே.

(50)

திருமால் சக்கரத்துக்கும், குதிரைக்குஞ் சிலேடை.

இடை மடக்கு.

அமரர்வணங்க விசையினுயர்ந்
யசையாமற்றன் றுணையைக்காத்
கமலவெடுங்கைத் திகிரியைப்போற்
கருணைத்துரை வேலப்பகுண்
தமரத்தங்கத் துடனெமெத்
சங்கவாரி விடைத்தோன்றித்
பமரமுயங்கும் புரிமுதலார்
பண்ணுமுணையோர் தண்ணவனென்

தறக்கண்டகர்யா ரையுமடக்கி
தாடல்படைத்துத் திருமாலின்
கதினொண்டிலாவி வரும்பரியான்
கனவான்மகிழும் கதிர்மதியே
தநிரந்தரங்கத் தியதவள
தழலேவாரி யிறைத்திறைத்துப்
பலருமுயங்கும் படிக்கொடுமை
பதுவுமுணையோர் படிற்றுரையே. (51)

சிங்கத்திற்கும் குதிரைக்குஞ் சிலேடை.

அடி முதன்மடக்கு.

அங்கங்கத்தி ன்னிபெறலா
வமரவாயங் காக்குதலா
சங்கநீகர்த்துப் பகைமததந்
சீர்த்திபுனை வேலப்பதிட
சங்கமனைத்து மறந்துளங்க
தனைவேதனைத் தனைபலவர்
பொங்கவுதித்திட்டுளம்பிணைமான்
பொருட்டாலன்றோ புனியுணையம்

வருங்கல்லனைகாட் டிவருதகர்
வறமாவெற்றி யதுகொளலாற்
திகளைத்துகளை செயும்பரியான்
செயபூபதிமென் மயலாடுச்
சங்கங்கிருக்கு மெனக்கேயித்
தனைசொல்லினும் தனைமதியாய்
போல்வாரையுமிப் படிவருத்தும்
புலியென்றிடுமற் புதனிலவே. (52)

முன் சரபத்துக்கும், குதிரைக்குஞ்சிலேடை. பின் கள்ளனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ்
சிலேடை.

முட்டைவிடுத்துத் தோன்றியதான்
முழங்கெடுக்கேதோ கையினெழுலான்
சட்டைவிசித்த மணிமாற்பத்
சரபநிகர்க்குந் தூரகதசுந்
வட்டையுருட்டு முலைநெருடி
வாய்க்குத்திரத்தி னொடுபயின்றும்
சூட்டையுடைத்துங் கனம்புகுந்துங்
கொடியேனருவ வுணர்வைபுங்கைக்

முற்றுக்காலெட் டுண்மையினுன்
முறைகுழ்குஞ்சங் காக்குதலாற்
தரியாரெனுகே சரிகள்கிந்தச்
தரவேலப்ப தனத்தெனை
மருவாநாள்வெண் மதியேநீ
வையத்துறக்கந் தெரிந்துவந்துங்
கொள்ளைக்கள்வ னாகெனெயின்
கொண்டவியப்பென் கூறுவனே. (53)

அடிமுதன் மடக்கு.

ஆண்டத்தனி தண்டைத்தொனி
யாடிக்குதி போடத்ததி
வண்டச்சம ரின்கர்த்தர்து
மாலச்சுவ வேலப்ப
கொண்டற்குடை யும்பெற்றெழில்
கோவித்தனை நீதிக்கழ
கண்டற்பமு தங்கைத்தமை
காமற்கமை தீதிற்பழ

யண்டத்தனி விலதா
யாடிக்குதி நிலைபோல்
வண்டச்சம துறநேர்
மகேற்கிசை மதியே
கொண்டற்குடை வருநீ
கோவித்தனை மதமா
கண்டற்பமு மருளாய்
காமற்கமை கருதே.

(54)

அடிமுதன் மடக்கு.

மனவேகமு மணுவாமென
மருளப்பல மொடுசுற்றிய
கனமேவர சரைமோதுபு
காமர்ப்பரி வேலப்ப
யனலார்களை வடிவாலெளி
யாகாதக மீதோர்நிலை
யெனதாவலு முணராய்ப்பழி
வினியாரரு குளபேமெனி.

மனவேகமு முகில்வான்
மருளப்பல வகைவா
கனமேவர வுடன்மீள்
கணுளற்கிசை மதியே
யனலார்களை முனிவா
யாகாதக குணநீ
யெனதாவலு நெடிதா
வினியாரரு ளினதே.

(55)

அடிமுதன்மடக்கு.

என்றுந்திட முனிவோர்துதி
 ரெழுதுசிபு மெழுதுசிய
 குன்றும்படி யுமுலாயமர்
 கோலப்பரி வேலப்ப
 யொன்றுங்கன வினைவிசினை
 யோகோதய வாகாய்பகை
 கன்றும்பய வொருநூறுபு
 கவடத்தன மடர்வுற்றமி

யென்றுந்திட விரைதே
 தெனவேபணி மினவே
 குன்றும்படி யெதிர்பாய்
 குறூலந்கிசை மதியே
 யொன்றுங்கன மறியா
 யோகோதய ருளமேல்
 கன்றும்பய நெனதீர்
 கவடத்தன தடமே.

(56)

முன் மேகத்துக்கும், யானைக்குஞ் சிலேடை. பின் சிவனுக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

கோடுகடலை மருவியந்தக்
 கோவந்தீரக் கலகமிசைக்
 னீடுபருவ மழைமுகிலாய்
 நின்றமுழுங்கு மால்யாணை
 வாடுமருண கிரணமணி
 மானபரன் வேலப்பதிட
 காடுவிடையிற் பொலிந்துகன்னி
 நம்பனிகர்த்த நீமதற்கு

கும்பமுகந்து தடித்துவிஞ்சிக்
 கொண்டுதானங் குலவுதலா
 நெருங்கிப்பகைவெம் பணிகள்சிந்த
 நிருபநொருபன் னிருகதிரும்
 மகுடமகவா னிடர்தளித்த
 மதிமான்மகிழ மாணேந்தி
 நயந்துகலந்து மெய்வெளுத்து
 நடபாகியதென் னவின்மதியே.

(57)

மந்தரகிரிக்கும், யானைக்குஞ் சிலேடை.

அடிமுதன்மடக்கு.

கனத்தகரமோர் பாற்பொருந்திக்
 கடினப்புரசை யுடைத்தாங்கிக்
 சினத்தபனகந் தழுவியதாற்
 செறுநர்சேனைக் கடல்கலக்கிச்
 மனத்தி னினைத்த வனைத்துமறா
 மதிமா நிதி வேலப்பதிட
 தனத்தை வளர்த்தாய் நான்பலதெந்
 தனத்தை யறியா யங்கோகந்

கடம்பமரமொய்த் திடத்தழைத்துக்
 காணுலுயர்த்தக் காலவயங்கச்
 சிகரப்பெருமந் தரநிகர்த்துச்
 செயம்பெற்றுலவுந் திறற்களிற்றான்
 மனத்தி னவர்க்கு மிகத்தருசம்
 மதிமான் மயலால் வருந்தெனது
 தனத்தை யலர்க்குத் தோற்றசின்னத்
 தனத்தை யொடுதோன் றியுஞ்சகியே.

அடிமுதன்மடக்கு.

தரங்கத்தமர மெனவையுக்
தரங்கத்தமர முறித்ததம்மாந்
தூரங்கப்படைபும் பொடித்தடர்ச்சி
சுழல்குஞ்சர வேலப்பசெய
வரம்பற்றேனை முனிந்துதன்ம
வஞ்சமான வுனதுகரு
யிரங்கச்சாடை சொலுமுறா
யென்னவாவு பெறுதுபகை

தரங்கத்தமர ருடைந்துபல
தரங்கத்தமர விசிவந்த
தூரங்கப்படைபும் படியுழங்கிச்
தூரையையக்கலந்து ககிக்கமுன்னான்
வரம்பற்றேனை வித்துநின்றாய்
வஞ்சமான மிலதுசின்தை
யிரங்கச்சாடை கிழிக்குமுலை.
யென்னவாவு மிளநிலவே.

(59)

உவமைவிலக்கு.

நரைத்தவடிவே படைத்ததன்றி
நாலுமருப்பு முகத்திதந்தி
நுரைத்தவொருவற் சுமந்தலைவ
வொக்குநமக்கென் நெக்கனித்திட்
வரைத்திண்புப் வேலப்பகுண
வருந்துமெனீநீ வருந்துவது
திரைத்தண்கடலு முனைக்காணிற்
கிறிதுமடங்கா தலறுமெனிற்.

நடுக்கமடைந்து குணக்குடைத்தாய்
நாளுமிடிவெங் கொடியோனென்
கொழியாதயிரா வதமதுவோ
லெவிப்பகைவென் றெனிரயாணை
மகராசனைக்கண் டாசைகொண்டி
நதியோமதியே வடவைவளர்
நிகைப்பாலோடிப் பயமிசூத்துச்
சேரார்தமிலார் சோராரே.

(60)

திரிபு.

கவளக்கரு வாய்கப்பணி
கறமுற்றட ருவதொத்தெதிர்
விவரப்பணி விளக்கிது
வேழப்படி வேலப்ப
யுவரிக்கடு வுனைமெச்சுவ
ருருகாமன முடையாயிடர்
தவனத்திர விடைதொட்டன
தைத்தேறுவ சற்றேமய

திவளக்கரு மலைகால்
பொரமுற்றட மதனால்
திவரப்பணி நீழல்பாய்
வினோதற்கிசை மதியே
தெவரிக்கடு மையினு
தருகாமன லவனோ
னவனத்திர மவைமேர்
லைத்தேறுவ தரிதே.

(61)

இதுவுமது

நீடிக்கய மோடித்தனி
நீலப்புய னீவிக்கிரி
வாடித்துள வீறிட்டுவி
மாலற்புத வேலப்பபு
வேடிக்கைய தாகப்பிறர்
வீதித்தலை யேசச்செயல்
பூடிக்கதிர் தாய்நிற்குநின்
'ரோதித்ததி மோகித்தெனை

சாடிக்கய தனின்மா
போலப்புய வமரார்
சேடித்துள கனிதூர்
மான்மெச்செய நிலவே
கூடிக்கய வினராய்
சோதித்தலை குவடா
மோடிக்கதிர் கிலர்யா
வாதித்ததி தயமே.

(62)

இடைமடக்கு.

மதமைக்கடல் விதமொத்தெழ
வடவைப்பொறி வடிவைப்பெற
சிதறித்தரி யலர்புக்கிடை
சிலப்படி வேலப்ப
நிதமித்தனை பெனவுட்பகை
நிலைவஞ்சக மினுதென்றலி
யுதவித்திட மதைவிட்டெனை
வுணர்வேனிலை சடியேனுன.

மலிகட்டன வதில்வாழ்
வகுவித்திர னொன்றேர்
திரியப்பொரு கனிதூர்
தியாகற்குசை மதியே
நியமித்தனை துயிலா
னிகழுவஞ்சக நினையா
யுளைவித்திட வியல்போ
தொருவேனிலை யினியே.

(63)

கடைத்திரிபு.

வேந்தர்முதலோர்க் குளசகல
மேன்மேலோங்கக் கொழுஞ்சுரம்பாய்
போந்தகடவுட் காமவல்லி
பூமான்மகிழ் வேலப்பசெய
காந்தகிரியென் மனதிரும்பே
கைகூப்பினுநீ யிரங்காயே
நீந்தலரிது மயலலையே
நெருங்குந்தென்றல் வெம்புலியே

விருதுக்கொடியுந் தனிற்படர்ந்து
விளங்கித்தருமக் கற்பகத்திற்
போன்றமேழிக் கொடிக்கதிபன்
பூமாரிரண்டு புயதலமுங்
கருவமுணக்கிங் கெனதிரும்பே
கருதுன்செயல்காஞ் சிரங்காயே
நிதந்திரிவ்வா நியலலையே
நீதிமறந்த வம்புலியே.

(64)

தேவர்களுக்கும், மேழிக்கொடிக்குள் சிலேடை.

கடைமடக்கு.

முற்றுந்தருவா னலந்தழுவி
முறையினுமழங் கண்டுநின்று
மற்றுன்றிபையோர் பலருமொக்க
வாகைபுனைவே லப்பதுரை
சற்றுங்குளிர் மதித்தீயே
தனிப்பொன்னிருந்த கவைத்தாளோ
சுற்றுங்கிரண வாவணியே
துதிக்கவெழுந்த வருந்ததீயே

மொழியுமேரு வந்தடுத்து
முன்னிவந்திப் பார்க்கருவி
வளருமேழிப் புகாக்கையினன்
மயலான்மனச் வருந்துமென்பாற்
தமியேற்கிதஞ்சம் மதித்தீயே
தாய்தானெனையேங் கவைத்தாளோ
சோர்ந்துமழவ வாவணியே
துளக்கும்வசந்த வருந்ததீயே. (65)

கடலுக்கும், மேகத்திற்கும், ஸ்ராகக்குள் சிலேடை.

அடிமுதன்படக்கு.

வாரமலைபெற் றிடுமணத்தை
வானந்தாமை படைக்குமின்ன
சேரவுவமித் திடும்படிநித்
செயமும்முரசான் வேளைநகர்
யாரமுதிக்குமுலை நெருடி
யருத்தியென்னை முயங்கினன்றி
துரமதியை விடுத்தனைசுந்
சோமாதருக்கே னல்லபரி

வளர்க்குஞ்செல்வந் திடநேரும்
வகையாற்கடலு மழைமுதினுள்
தியமுந்திடுதி டெனத்தொனிக்குஞ்
செழிக்கும்புகழ்வே லப்பதுரை
யாரமுதிக்குமுலை யிதழை
யருத்தியென்னை யடங்குவதோ
துரமதியை நுதல்வெயர்க்குஞ்
சோமாதருக்கே துயர்செயலே. (66)

இந்திரனுக்கும், பிரம்மனுக்கும், திருமாவலுக்கும், சிவனுக்கும், ஸ்ராகக்குள் சிலேடை.

நாகமடுத்துச் சக்கரத்தை
நல்லவாகை காட்டியிந்த
மோகமகவா னிகர்த்ததன்றி
முரசுபதிவே லப்பனெனை
சோகமதனை விளைப்பதுவே
துரோகியான ஷுனக்கவைநான்
வேகமுடனே தக்கனிட்ட
மேலோர்சாபத் தடிக்கடிபோய்

நாளும்படைத்து வார்பொருந்தி
நான்குவிதகா ரணத்தாலு
மும்மூர்த்திக்குஞ் சரியாமும்
முயங்கும்படிநீ முயலாமற்
தொழிலாக்கொண்டாய் துணிந்துருத்
சொலினும்பழிக்குஞ் சுதல்வருமோ
வெய்யசாப மேற்றுமின்ன
வெள்காதழுந்தும் வெண்மதியே. (67)

வேறு மடக்கு.

வின்குந்தரி யலர்குன்றிடை
நிகவின்பணு குகவந்திவண்
ஹலகம்பெரு குகவென்றதி
னோநாததமிழ் லேஸப்பா
மலருந்தணி வடிவங்கொடு
வழிதண்கதிர் பொழியுஞ்ஞா
நிலவன்பழி யலவாபொர
நீதந்தவி ரகமேனெழு

விடர்தங்குது வறியோர்
விவரஞ்சப மதனா
மொலிமுந்துமு முரடா
ஷதாரப்படி குடைபோன்
வளர்கின்றனை யதுபோல்
வகைகொஞ்சமு மறியாய்
மெய்வன்பழி யலவா
நீதந்தவி ரகமே

(68)

வேறு கடைமடக்கு.

குருவினாளை கடவாத
கொடையால்வளர்க்குந் தருமதுரைக்
தெருவினாடு பவனிவரச்
செய்தான்மயலைப் பொறுக்காதே
கருவவாதற் சகமீது
கனித்தோசமைப மருங்கேது
பொருவதோயா நீங்குதித்தாய்
புலம்புமென்கு மானலமே

குணவான் றமிழ்நூல் கடவாத
கோன்வேலப்ப தருமதுரை
சென்றேன்மதனென் பவனிவரச்
சின்னத்திறஞ்செப் பொறுக்காதே
கனத்தாரெவர்வஞ் சகமீது
கலப்பாபுனக்கு மருங்கேது
பூவைபனையார் நீங்குதித்தாய்
பொருத்தியருள்சோ மானலமே. (69)

அடிமுதன்மடக்கு.

மலையே நிகர்த்துத் தினந்தொறுங்க
மலையே தணித்து வறிஞர்பொரு
முலையே யணைத்துக் குவனையொடு
முகில்வேலப்ப மகராசன்
விலையே முடிக்கும் குழலவிழ
விலையே வளைத்துக் கடம்பெருந்த
விலையே யகத்துன் விலையேவே
விலையே ததிற்சற் றருள் வரம்வி

மலையே யிருத்தற் கிசைந்துதெவ்வர்
மலையே விலக்க மடந்தையர்பூண்
முலையே மணக்கும் படிவளர்தோண்
முகத்துக்களைத்த முழுமதிபே
விலையே யுணக்கத் தருகரும்பு
விலையே முழக்கப் பொருமதன்
விலையே நீயுந் தருவாயென்
விலையே நின்ற ஹலையேனே. (70)

அடிமுதன்மடக்கு.

மனையே பெனப்பு விருந்தவெம்மம்
மனையே நடத்தி வினையிலங்கை
முனையே பெறுவி ரியர்கூழ்
முறைகாத்தருள்வே லப்பனெனு
சனையே குடில்காட் டிடக்கொடுவஞ்
சனையே னுறவு பிடித்தனையோ
னினையே வரும்போற் றுவருடன் றன்
னினையே நினைந்தால் வீரகமத

மனையே மனசு கலிக்கவனு
மனையே கணையால் வலியடக்கி
முனையே மூலகு மொருகுடைக்கிழ்
முகிலுக்ககைசந்த முழுமதியே
சனையே மிருக்தா வருதிறே
சனையே பணிய தனைவிடுத்தா
னினையே பொரப்பெண் பழிவினைந
னினையே பையரை முனையாயே. (71)

இடைமுதல் அடிமடக்கு.

அருமைத்தான தமிழ்த்திறமை
வருட்சந்தான மெனப்புலவோர்க்
தருமற்புதசற் றுணர்நிதியைத்
சகரபதிவே லப்பதுரைச்
வருமச்சமரு னுனக்கென்ன
மமதையாற்ற வனக்கொடுங்கா
வுருவக்கனலான் முனிந்தனையே
யுருவக்கனலான் முனிந்தனையே

யறிந்துதான வனிமதிக்க
கனந்ததான முபசரித்துத்
தருமப்பயிரும் வளர்க்குமெங்கள்
சாமிக்ககைசந்த தனிநிலவே
வருமச்சமருள் ளிளோப்பாய்விண்
மமதையாற்ற வசமாமோ
யுள்ளமுலைபு மெய்தானே
யுள்ளமுலைபு மெய்தானே. (72)

இடைமடக்கு.

சோல்முரண்.

அலைகுழுகடலை யடைத்திலங்கை
ரரக்கர்கடலை வளைப்பவடர்த்
சிலைவாழ்கரத்தான் சதுர்விததற்
சேனாபதிவே லப்பகன்
கலையாயறிவைக் கலைத்தாய்மால்
கனலாய்மிகவுந் கன்னாாய்சீர்
மலையாய்கமல மலைத்தாய்தேன்
மறவாய்பசந்தே மறந்தாய்சொன்

யதையங்கடலை யாக்கியெதி
தமரர்க்கடலை விளைத்துநின்ற
திரத்தானுரத்தான் வரத்தின்மிகு
சீமான்வரிலென் செய்யவல்லாய்
காணுய்தணந்தார் கண்டாய்வெங்
கல்லாயல்ல கற்றாயுண்
மணவாயாம்பன் மணந்தாய்போர்
மதியாய்செலத்தா மதித்தாயே. (73)

அடிமுதன்மடக்கு.

ஆணையிடர்திர்த் ததிருமழை
யானைநெடுங்காண் டபமுடை
மாணையருளாற் புரந்துதிரு
மாலைப்புயவே லப்பசெய
தானைமிருத்த மதப்பாவி
தானையுறாத் தருமமறந்
யேனைமடவார் போலவெளி
யேனையோவுன் காந்திசகி

யானை தருங்கோ பால்தமை
யானையடல்வி டணையனு
மாணையுரத்தி லிருத்தவளர்
மாலைப்பார்க்கேன் மனம்பார்த்துத்
தானைமலர்க்கு னொன்றொழித்தெய்
தானைநிகர்த்தாய் நீயுமிங்கே
யேனைநினையா யறக்கொடுமை
யேனையெனத்தோன் றியமத்யே. (74)

சருப்பத்துக்கும் சந்திரனுக்குஞ்சிலேடை.

ஓடியெலியு மொதுங்கமருண்
வுடல்வானீண்டு வன்படங்கொண்
டாடிவருநேர் மையுந்தமுனி
தப்புற்றிருந்து சீறியெழுந்
பாடிமதுர கவிலலவர்
பதியின்றெடுத்த நயகுணவிற்
தேடியினைவ னுகிலென்ன
திட்கொக்கோக காருடமந்

ஓமங்கையரத் தவளைசிந்த
டுரிமையாம்பல் வாய்நிரித்திட்
யடருமால காலமுயிர்த்
தரவேநிகர்த்தா யானாலும்
பரவுமுதார நஞ்சயலு
பனன்வேலப்ப சாமியெனைத்
செய்வாய்மத்யே யவனுணர்த்துந்
திரத்தாலுனைநான் செயிப்பேனே. (75)

சோதிடனுக்கும் சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

குப்பல்சேர மருவலர்பொன்
குமரனருள்பூண் டிந்திரன்போற்
சுப்பராய கனயோக
சொந்தத்துரைவே லப்பசெய
தப்பலோடு மங்கமஞ்சந்
தாக்கற்காமக் கவடிநடை
செப்பமாகக் கணிதமுறுந்
சிறுந்து மெனக்குச் சுப்பலனைத்

குவித்துவணங்கக் கூவைமலைக்
கொலுவிற்றிருந்து கோன்முறைசெய்
சுமுகற்குளைய துணைவனெங்கள்
துங்கன்மகிழந் தூய்மதியே
தமுவிமேலோ ரையும்பார்த்துத்
தனைநேர்ந்தஞ்சா தகங்காட்டிச்
திடனாலொருசோ திடனெனவே
தெரிந்தேன் சொலாமற் சினந்தாயே. (76)

யானைக்கும் சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

மயக்கோடுபய மெதிர்காட்டி
வானத்துதிக்கை தனைத்தழுவி
யயர்க்காமதமால் யானை சிகர்த்
ளவர்பூவணைமேல் விழிதுயிலு
நயக்காதவினா லெனதுமுலை
நானொலாமென் மனக்குகையி
செயக்கூர்வடிவேற் காநருண
சிங்கங்கண்டு கொண்டாலென்

வளர்ந்துவரும் தகம்படைத்து
வனமுமுலைத்துக் கனல்விசி
தடர்க்கின் றினைவெண் சுடர்த்திங்கா
மமையந்தொறுமின் னருள்குரந்து
நளிர்வெற்பிடமு நான் விழிக்கு
னடுவும்பொருத்தி நயம்பயக்குஞ்
செகன்மேர்கனவே லப்பதுரைச்
செய்வாய்தனைச் செப்புவையே. (77)

குறத்திக்கும் சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை.

மலருங்கமலா சனமடந்தை
வரிசைப்பழநி வேலதுரை
திலகன்கவிஞர் தராதரங்க
செயவேலப்ப தயாநிதிபாற்
குலவுங்குலையே யடுத்துநிறை
குன்றிமலை யிசைத்துவந்து
தலமெங்கணுமெச் சியகுறத்தி
கனித்தோர்குறியுஞ் சொலாதமுன்றுப்

வளர்ந்தஞ்சயவே ளவற்குரிய
மகிழ்சிறையன் மண்டலிகர்
டெரியுமருமை மதியூகி
சென்றமனத்தைத் தேடுமென்முன்
கூடைதாங்கிச் சிறந்துபின் னுங்
குணமாத்திரைக்கோ லங்காட்டித்
தனைப்போலிருந்து மெனைப்பார்த்துத்
சரியேயுனக்குத் தகாதிதுவே. (78)

அடிமுதன் மடக்குத்திரிபு.

கந்தா சியதைத் தகர்த்துவிண்மே
கந்தா சலமே போற்றிரிந்து
தந்தாவளத்தை யடர்த்துவெல்லுந்
சத்தரபதிவே லப்பதுரைச்
வந்நானவனை முன்பார்த்து
வளைத்தான்சிலை தாயாமல்
பந்தாமெனவே திரண்டதனம்
பரிந்தேனந்தோ மயற்கூடே

கந்தா னதிரச் செலுமிமத
கந்தாகவத்திற் கலந்தவொன்றார்
தந்தாவளத்தை நடத்தியெங்கள்
சாமியிதி தனிப்பவனி
மகிழ்ந்தேன்மதனும் பின்பார்த்து
வளர்ப்பார்மடவா ரோயாமல்
பருக்குமுனக்கு முரண்டதனம்
பகையென்றொடுத்தாய் முயற்கூடே.()

இந்திரனுக்கும் பாட்டேடத்தலைவனுக்குச் சிலேடை.

மடக்கு

சுற்றத்தவரெங் கணுநெருங்கத்
தொடர்கற்பகத்தா ருடன்மலியச்
கொற்றப்பயவே லப்பதிட
சூரிசில்போலப் பவனிவந்தான்
மற்றக்குரிசில் வெளிவயிரம்
வைத்தானறிய வெனதுநினை
மூற்றப்பகைப் பதாகாதே
மோசமதியே வாதுதகு

தொகுபண்ணவர்கள் வாழ்த்தெடுப்பத்
சுபவாலிபமேற் கொண்டுநிமிர்
கோலாகலன்பொன் னுலகாண்ட
கும்பிட்டாசைக் கடல்குளித்தேன்
வைப்பதியற்கை யிவனதையுள்
வைத்தானறிய மாட்டாய்நீ
முறையீடேற்கா தாகாதே
மோசமதியே னுனைநானே. (80)

வடவாமுகாக்கினிக்கும், சந்திரனுக்குச் சிலேடை.

கடைமடக்கு.

படர்த்திடலாற் கொழுந்துகளைப்
பற்றியாழி நிற்பதனாற்
லடருங்கடின வடவைநிக
மதுகாணுருவப் பொருள்வெதுப்பு
சுடர்கொண்டுண்ப்போற் கவற்றூதே
சோமநீயிப் படிப்போரே
திடமுந்திடவாழ் வேலப்ப
சீமானருளுஞ் செய்யானே

பாரிக்குதலால் வெம்புகையாற்
பலமாதரையு முருக்குதலா
ராகுமொருபோ துனக்கெனலா
மல்லதருவ வறிவினையுஞ்
துளிக்கண்ணீர்பார்க் கவற்றூதே
தொடுப்பதெனநற் படிப்போரே
சிமினோர்தமையான் வேலப்ப
செயில்வேள்கணநெஞ் செய்யானே.()

அடிமடக்குங் கடைமடக்கும்.

பலக்குஞ்சரமுஞ் செயநாடும்
பலக்குஞ்சரமுஞ் செயநாடும்
துலக்குங்கவிநா வலர்க்குதவு
சுதனாகியவே லப்பகன
கலக்குங்கிரண் தானவனே
காமக்கடற்பண் பெண்ணான
விலக்குங்கரமு மஞ்சரியே
மேனிமெலிவுங் கண்டாயே

பரியுமணியு மாதைகளும்
பரியுமணியு மாதைகளும்
சுமுகவிநாச நஞ்சயலேன்
துரைதானென்னைச் சுகியாராட்
கவடவினைசெய் தானவனே
காயேலினிப்புன் பெண்ணான
விரிப்பிற் புலரு மஞ்சரியே
வெய்யோன்வரிவந் கண்டாயே. (82)

கடைத்திரிபு.

மெய்தேர்பழநிக்	சுந்தனமே	வியதாள்பரவிச்	செந்தனமே.
வித்தைக்கருள்வே	லப்பகன	வேந்தையெதிர்த்து	வந்தனமே
செய்தேன்மிகவும்	முந்தனமே	தேமற்பலக	வந்தனமே
தனிசொல்வதுநிக்	தந்தனமே	செரியேன்சகிமார்	தெந்தனமே.
பொய்தானுடைய	துந்தனமே	பூசவெறுக்குஞ்	சந்தனமே
போகிற்கனற்று	நந்தனமே	பொருந்தாதாக	பந்தனமே
பெய்தான்மகன்பூ	நொந்தனமே	லிகலுமவன்ச	யந்தனமே
யிந்துவேரீ	யிர்தனமே	யினாகும்பணிப்போற்	சுந்தனமே. (83)

கடைத்திரிபு.

வந்தாள் கெனப்பொன்	மேதகமே	வல்லவைத்திறைஞ்சப்	போதகமே.
மழிந்தேறியவே	லப்பகுண	மந்பனெனக்குட்	பேதகமே
தந்தான்மிகுத்த	தோதகமே	தாய்க்குச்சபாவ	சாதகமே
சரச்ச்களபச்	சேதகமே	தனத்திலினைக்கு	மாதகமே
யந்தாமரைப்பன்	னோதகமே	யானேன்கசக்கு	மோதகமே.
யரைக்குணிலாது	வேதகமே	யனிழந்தரித்த	பீதகமே
சிர்தாமதற்குக்	காதகமே	செய்தோன்மணங்குன்	ரூதகமே
சேர்ந்துமவிடாய்வெம்	பாதகமே	திங்காளுனக்கிங்	கேதகமே. (84)

விலக்கு.

திருமாலெனவா மவன்களிறார்	செல்வனலனின் திரனாகிற்
சிவப்புநிறமே தவற்கனங்கன்	சிலைவேள்யாளுசெய் தவப்பயன்போல்
வருவானிவனு ரெனமடவார்	மயங்கவளர்வே லப்பதுரை
வந்தான்பவனி தொழுதுநின்றேன்	வழுவேவிதுவேன் மலைத்தனைநீ
யருமாமறைதே ரத்திரிப்பே	ரந்தனாள் கணிற்செனித்து
மணையனியற்கைத் தொழில்களைவிட்	டாடுமாடு மார்த்தகன்றிப்
பருமீன்மகர நண்டுமுண்டு	பழகிச்சிங்கத் தையுமடுத்துப்
படர்தேனையுங்கைக் கொண்டுமற்றும்	பார்க்கும்பாவிப் பழிநிலவே. (85)

தலைவிக்கும், சந்திரனுக்குஞ் சிலேடை

அடிமுதன்மடக்கு.

மாரா தீரா நதிசுலசோ
மாரா குவளை மலர்ச்செழுந்தா
தாரா தார நிகர்த்துதலு
களைப்போற்றினர்மங் கையர்பலருஞ்
நீராமைய னுன்படைத்தேன்
சேலையணைவாய் நான்கிடுப்பேன்
பேராநிலத்து நானிருப்பேன்
பெருமான்பவனி லாநீயெப்

மாரா மாநஞ் சயமால்கு
மாரா ணுவசே கரசதுரா
தாரா வெனவே லப்பதுரை
சந்தித்தவன்சந் தரம்பார்த்தேன்
நீராமைய னீபடைத்தாய்
சேலையணைவாய் நீநிடுப்பாய்
பேராநிலத்து நீயிருப்பாய்
பெருமான்பவனி கண்டாயே. (86)

கடைமடக்கும் இடைமடக்கும்.

கவளக்களிற்றின் மும்முரசங்
கறங்கத்தவிலு மருங்குமுலுங்
குவளைப்புயலே லப்பதுரை
கும்பிட்டனர்மங் கையர்பலருங்
றவளக்கலைபா னிறைநிலவே
தக்கவரையுங் காணெனத்
வெவருக்கோது வேனிதைம்பா
னிச்சையொருவ ரடக்குவதோ

கங்கொம்புறுமி மும்முரசங்
கதக்கவிசைத்தேன் மருங்குமுலுங்
குமணனெனவே பவனிவந்தான்
கும்பிட்டனர்நான் கூடநின்றேன்
தமியேற்கலையா நிலைகாட்டத்
தனைநான்வரையுங் கனல்வாயோ
லிணங்கக்கோது வதுந்தவிந்நே
விரங்கியொருவ மாட்டாயே. (87)

தூது.

தாவியுலகெங் கணும்படர்ந்து
சமுகத்தனிற்சென் றிசைவுபெறத்
வாவியனமுண் டகம்பயிலு
வளர்ந்தவனைத் தவிர்க்காது
கூவியலைமென் குயில்காமக்
கொஞ்சங்கிளிபோர்க் குதிரைதென் றல்
மேவியிவைவயன் புடனுதவ
மெவியும்பொழுதிங் கெனக்குமுன்னோ

தழைக்கும்புகழ்வே லப்பதுரை
தக்கதூது விரிப்பமெனில்
மலைவாயிருக்கு மயில்பூவை
மழைக்காரகொடையாற் பயம்படைக்கும்
கொடியவிரோதிக் குரியசின்னங்
கொடிஞ்சித்தேர்வண் டவன்கிலைநாண்
விரையாவெனவே நான்வருந்தி
மின்வந்தடுத்தாள் வெண்மதியே. (88)

ஓர்மபமுமோர் மீனமுமுன்
றுடையாயதுமுன் றுடையான்மற்
சீர்கொண்டிருகாற் கிரண்டுதித்த
செழுங்கற்கடகம் படைப்பன்பின்னுஞ்
நேர்கின்றவன்வெம் பணியிரண்டே
நிறைத்தாளாதனு ஹைவெலவே
தார்மென்கொடியே லப்பதுரை
தவிர்த்தென்றெனக்காத் திடுமிருக

நெக்கவ்விரண்டுன் டவட்குநில்லென்
றொருதற்கடக விரிமைபெற்றும்
சிதப்பன் நியுங்கைத் தலத்தாபிரு
சிலராகியினைப் பலராசி
நீகாண்பனபொற் பணிபனந்த
நிலரினை நில்லாநுக் கத்தஞந்த
தந்தவிரகப் பெருநிர்ச்சை
சஞ்சுவனிபோன் றனன்சசியே. (89)

படக்கு.

மின்னனிகர்த்த வவன்பார்த்தென்
வேளைமனது விருப்பென்றான்
னென்னவருத்த மொழியென்று
னெல்லாங்கூடச் செய்தியென்று
னன்னநடப்பைந் தோவாகுறிப்
தடர்திங்காவ்வே லப்பதுரை
மன்னபுனைக்கண் டிருகியபன்
வாட்டந்தவிர்க்க வேண்டுமென்றான்

மீதுதயவா யாதுனக்கிவ்
வேளைமனது விருப்பென்றே
னென்னவருத்த மொழியென்றே
னொங்கோன்கூடச் செய்தியென்றே
பதனற்றுகிறிப்பை யறிந்தநகைத்
யருமைக்கொலுவுற் றடிவனங்கி
மாதர்கமிலோர் கித்தினிப்பெண்
மதியுகியஞ்சம் மதித்தானே. (90)

தலைவன்புரிந்த தண்ணருள் கூறல்.

மாலையினைத்தேங் கினொனவவ்
மாலையொடுத்தான் வேலப்ப
வேலைகூடக்க வணிகலமு
வெல்லும்படிதா னையுங்கொடுத்தான்
காலையிற்றுத்த திருந்தசெழுங்
கனியப்புறஞ்சோர்ந் தனதேடித்
சோலைமலர்ப்பஞ் சணையடுத்தேன்
றுயின்றேன்சிறிதங் கெனதாசைத்

வணிகைதொழுது சொலக்குவளை
மகிபனதுவன் நியுமதன்
மேன்மேற்கொடுத்தான் பகைமுழுதும்
மீண்டுகுயிலா வனவபெற்றுக்
கமலம்போல முகமுநெஞ்சங்
களபமுலைமேற் கச்சமிட்டுச்
நேற்றறனாகி மதனுநின்றான்
துரைவந்திடக்கண் டேன்மதியே. (91)

மனதுவலிந்து கனவில்வந்த
வளிதலடுத்தென் றனையெடுத்து
தனதுகரங்க ளா லுடம்பைத்
தபவாய்ப்பேசிப் பரிமாசந்
எனதுசிவந்த வாய்க்கினிக்க
திருந்தசூனந் திருந்தவாய்த்
வுனதுமதம்பின் னிடத்திடம்பெற்
யுசிதக்கலவி செயத்தொடுத்தா

மகராசேந்த்ரன் மலரணைமேல்
மடியிலிருத்தி முத்தகமிட்டுத்
தடவிவருத்தந் தனைக்கணித்துத்
தனங்கன் பூசித் தாரஞ்முடி
லேலவிவவங் காதிசன்சேர்த்
திட்டமனைத்து நிறைவேற
ரோங்கும்புயவே வப்பதுரை
னுலகினதற்கொப் பிலைநிலவே. (92)

கலவிச்சிறப்புரைத்தல்.

அடிமுதன்மடக்கு.

கலையு மிரவிச் கையுமணிமே
கனத்தைக் கடித்தேன் பலவாலிங்
பலையு மிதழிற் பதித்தான்சோம்
பனகபடத்தை நெருடினிவிற்
மலையு முழுத கலசமுநேர்
வாய்க்கு ளமைத்துச் சுவைநிருத்தி
னலையு மனமு நிலைபெறநா
யாசைந்துரைவே லப்பெண்ணை

கலையு நெகிழ்த்தா நெகிழ்த்தவுடன்
கனத்தைத்தொடுத்தான் கனம்படைத்தேன்
பலையு மறந்தேன் பருவமதிற்
பனக படத்தை விடுகனக
மலையு முலையைப் பிடிசுசுரு
வாய்க்கு மெனக்கை மலர்குவித்தே
னலையு மகிழும் படிசுயவா
யனைந்ததென்சொல் னேன்மதியே. (93)

அடிமுதன்மடக்கு.

கனக புயத்தி லணைத்திரண்டு
கனக விழிநாச் சூழற்றியனங்
பனக மிளக்கிக் கழுத்தின ன்சோ
பனக வினப்பற் பலவுறுப்பிற்
தனக லவைமேற் றிமிர்ந்தேமெத்
தனக லசங்கைக் கொண்டுபொருந்
யனக குணவான் குபேரவுனை
யருமைக்கலவி நடத்தினன்மற்

கனக வுனையுஞ் சுவைத்தலர்கோ
கனக மலைக்குங் கடிதடமாம்
பனக முகினிற் புட்குரலென்
பனக மழுத்திப் பரிமாசந்
தனக வணிநாங் கியபருவ
தனக ராதென் றனைமயக்கி
யனக விகைவே லப்பதுரை
றதுசொல்லுவதற் கடங்காதே. (94)

வேறு.

அரிதாகிய மதனாகம
லறிவைக்கரி சுரவித்தையி
வரிமாமுலை யுரமேபொர
மறுகத்தொடை யிறுகத்திரள்
புரியோதிமி னிறைத்தேனொரு
பொழுதொத்திட மருவிப்பல
விரிமோகன விதுவேயெனை
மிகவுந்தய மொடுகொஞ்சிய

வறுபோகம துளதா
னமையப்பணி முதிரா
வளையோலிட விடைநான்
வடமுத்துக மலர்குழ்
புறமீகெழ நயநேர்
புதுமைத்தொழில் களிஞல்
வேலப்பம சிபன்
விதமிங்கித விதமே.

(95)

வாமக்கிரி நாணித்தநி
வளநுந்தன ரதிபுஞ்சிலை
நேமப்படி சோதிப்பை
நிலைகண்டுப ரதிகொண்டிரு
காமக்கடல் பாயத்தரு
கலவித்தொழின் முடுகிச்சுப
தாமப்புய வேலப்ப
தருமெத்தையி லெனைமெச்சிய

மாறத்தகு வனவாய்
மதனுஞ்சரி யெனவே
நிகாணித்தமு துளதோர்
நினைவுங்கனி வுறநீள்
காதெத்தனை தரமோ
களப்பபரி மளமார்
தயாளப்பரு வணிகூர்
தநிறற்றதி மதியே.

(96)

கடைமடக்கு.

கடற்கண்மடவார் நிதம்பரதன்
கைக்கொண்டடங்காத் தனவாளை
யடர்க்கவவன்பின் காட்டியது
மாரவார முழக்கியது
திடத்தபுகழவ் வேலப்ப
சியபூங்குழலைக் கோதியதுந்
தொடக்குமெனது தவந்தவமே
தொடுக்கார்பிறர்வன் மங்களமே

கருதுசமுக நிதம்பரதன்
கடவிக்கயற்கே தனவாளை
மசையாமணியங் காட்டியது
மனைத்தோர்சங்க முழக்கியதுந்
சீமான்றிரும்ப வேலப்ப
திங்காள்சிலநன் கோதியதுந்
தொன்றாதினிழந் தவந்தவமே
சுகித்தவகைமா மங்களமே.

(97)

தலைவிக்குச் சந்திரனுக்குஞ்சிலேடை.

அடிமுதன்மடக்கு.

மருவினுயர்ந்த மலரணைமேன்
வாசமாயென் கண்மணியே
யருமைமடிக்குள் வைத்துவெயர்
யப்பான்மருங்குற் கலைஞழு
பெருகலனைகங் கணம்பொலியப்
பெற்றுத்தழைக்க மாலைமுந்தப்
தருமநிதிவே லப்பதுரைச்
தரக்கண்டுவந்தே நமிற்பேதஞ்

மருவிநலந்துய்த் ததிகவிசு
வாசபாசென் நெண்ணெமெச்சி
வதற்றிக்கலவி யினைப்பாற்றி
வலைவார்முறைநின் றிடவாரம்
பெருங்கற்கடகஞ் சேமகரம்
பின்னிலங்க வலங்கரித்துத்
சாமியெனக்கு முனதுதன்மை
சற்றுமிலைக்காண் சந்திரனே. (98)

கடைத்திரிபு.

கருணைபுரிந்த வப்போது
கங்குலகலச் சங்கத்திருங்
மருவிமகிழ்ந்த சொற்பனத்தின்
மணிகாஸ்புகுவோர்க் காளைநகர்
நிருபனுயர்ந்த கூவைவரை
நெஞ்சனனந்தேன் பாலப்ப
பருவமுருந்த னேர்வந்தான்
பலித்ததெனநான் தண்ணவனே

கபவரநிலை யொப்போது
கடற்றோன்றியது செங்கத்திரு
மகிமைமிகுநா மற்பனத்தின்
வளநீர்வயல்குழ் வேளைநகர்
நின் தருகன்றூட் பூவைவரை
நீத்தார்க்கருளும் வேலப்ப
பார்த்தேனெழுமு ணர்வந்தான்
பணிந்தேனெவர்க்கும் கண்ணவனே. (99)

வாழி.

தயவோர்வடி வா மமிர்க்குண
ததியேநினைத்த படிசகல
லயன்மால்பரவுந் திருச்செங்கோட்
யருமைப்பெரிய நாயகியு
செயமேபுனையுங் கூவைமலைச்
திருவுந்தமிழ்வா ணியும்வாழி
வயல்குழுவேளை மாநகரில்
வாழிகளைஞர் வாழிபுகழ்

சரசத்துரையைத் தெரிசித்த
சவுபாக்டியமுந் தழைத்தனவா
டர்த்தநாரீ சுரன்வாழி
மத்தனாரம் மையும்வாழி
செவ்வேள்வாழி முகில்வாழி
தேவர்முதல்யா வரும்வாழி
வளர்வே லப்பமகராஜன்
வளமைபலவும் வாழியவே. (100)

சந்திரவிலாசம் முற்றிற்று.

முருகன் றுணை.

தனிச்செய்யுட்கோவை.

மாட்சிமைபொருந்திய இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தானம்

ஸ்ரீமாந் பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

மஹாசமுகத்திலியற்றிய சிங்கார ரசமிக்க

செந்தமிழ்க்கவிகள்.

திரிபு.

தலைவி பாங்கியிடந் தன்னிலைமையுற்த் தூதுவிடுத்தல்

வன்னவில் காமனம்பு மலரெளிதோ முலைகளவை வந்தெப்போதுந்
தூன்னவில் காமனம்பு துநற்கனியும் வெறுத்தனளி துபிரயாச
மென்னவில் காமனம்பு மென்சொல்பொன்னுச் சாமிமன்ன நெணுநேரந்தான்
முன்னவில் காமனம்பு னாமுனைனைக் கலந்துகொஞ்சி முயங்கத்தானே.

தோழிதலைவனிடஞ் சென்றுகூறல்.

மருவமருந் தனங்கனக வனமுலைகண் முழுதுமிருண் மதமாவேறி
வெருவமருந் தனங்கனக மிகுத்தகளை புகுத்தவுனை மேவற்கீதே
பருவமருந் தனங்கனக படிசகியென் றிரங்குமிவன் பயந்தீர்ப்பாய்கர்
தருவமருந் தனங்கனக சரந்தமிழோர்க் குதவுபொன்னுச் சாமிமாலே.

(2)

இதுவுமது.

கனத்தடங்கா வுனதுமயல் வலைப்புருமான் வசந்தமென வந்தபூஞ்சர்
தனத்தடங்கா வெம்புலிக்கு மம்புலிக்கு மயங்கியஞ்சத் தகுமோ காப்பாய்
கனத்தடங்கா முரசதீர்மந் கலசமுக முகசலச கன்ன முன்னுட்
கினத்தடங்கா தலித்தகஞ்சற் செய்யித்தபொன்னுச் சாமியெனுஞ் செங்கண்மாலே

இதுவுமது.

குடங்கனக வடம்பழகு கொங்கைசெங்கை பங்கயங்கைக் குங்கோன்மீன்ப்
படங்கனக மருண்டவிழி யெனுங்குயில்வர் தனள்கலந்து பலகீரீடை
தொடங்கனக குதன்கருணை துலங்கிவள ரலங்கிர்தமெய்ச் சகுணலோலா
தடங்கனக சயிலபுய செளர்பொன்னுச் சாமியெனுத் தளசிங்கேதே. (4)

நங்கையின்றுயரறி நற்றய்கூறல்.

மகரவட ரெடுங்கொடிமன் மதனெனது மகண்மனத்தை வலிமையேயிக்
ககரவட ரெனக்கவார்தா னதையிவன்பெற் றிடவருளிக் காப்பாய்முநீர்
நிகரவட மொடுவளைந்த நிருதர்படை முழுதமன்று நெளியனில்லே
துகரவட சயிலபுய சமுகப்பொன்னுச் சாமியென்னுத் துரைச்சிங்கேதே. (5)

இதுவுமது.

பொருகரும்பு நெடுஞ்சிலவேள் பூட்டியமர் காட்டியடர் போட்டிதன்னான்
முருகரும்பு குழன்மாதான் மோகமுற்று வருந்துவது முறையோகாப்பாய்
பருகரும்பு தியவமுதப் பசுந்தமிழோர்க் கிசைந்தமனப் படியேயாவந்
தருகரும்பு னிதமுடிலே செளர்பொன்னுச் சாமியென்னுஞ் சரதமாலே. (6)

மகணிலையறிந்து தாய் வண்கேட்குணர்த்தல்.

பொருகுவட னயகளிற்றில் வந்தபொன்னுச் சாமியன்னன் புயங்கண்டாளாம்
பெருகுவட கலைக்கொருதண் பெருங்கடலா மெனதுதவப் பேதைபூங்க
திருகுவட முலைகள்விம்மித் தியங்குவள்சந் திரண்புஞ்செந் தியென்றேசி
யுருகுவட ருமமுமக்குண் டெற்றதையங் கவர்க்களிகா ளுரைசெய்வீரே. (7)

மன்மதோபாலம்பனம்.

வருமதனு நினைச்சிலர்தண் மதிக்குடையோ நென்பரது வழவேமாதர்ப்
பொருமதனு நீவருமம் புரிவதெலாம் புரிவிரிநீர்ப் புவனங்காக்குந்
தருமதனு திபதியொன்னுச் சாமிசெழுங் *கத்திகைதான் றருமேலன்னான்
பருமதனு கம்துகரும் பைங்கழைவிந் கொருநாளும் பயப்படேனே. (8)

தூதுசென்ற தோழிகூறல்.

வண்டனங்க மிலிநிலவு வலிதுதென்றற் புலியெனமான் வருந்திச் செங்கை
வண்டனங்க னிகள்களப வகைவெறுத்து மிகவுனது மயலினுற்று
வண்டனங்க மலரணையு மறந்தனன்மற் றிவன்முகம்பார் வாணர்க்கென்றும்
வண்டனங்க வரிசிலிகை வழங்குபொன்னுச் சாமியன்னு மதிவல்லோனே. (9)

* கத்திகை = மாலே.

சமஸ்தி 7 சந்தனம் வந்த கட்டளைக்கலிப்பா

கந்தச்சந்தன மெய்யிற்பொருக்கெழக் கனவசந்தனம் பாவுன்றல்மோகமே
முந்தச்சந்தன மேவிச்செந்தேனும முதுங்கசந் தனவென்றே மயங்கினள்
இந்தச்சந்தன குந்தரளம்புனைத் தெழுக்கச்சந்தன மின்னிவட் குச்சகந்
தந்தச்சந்தன தெவ்வமுந்திர்த்திடத் தயவுகூர்பொன்னுச் சாமிநரேந்தரனே. (10)

வேறு.

ஏனமாதங்க மேயமுதேவுன தெண்ணாய்மதம் பிடத்திற் சொலற்கென்ன
மானமாதங்க வத்தையையிதென வழத்தெனென்றனை மார்வேண்ட. நின்மய
லானமாதங்க மெல்லாங்குளிர்த்திட வணைசுவாயொன்ன லார்படை வெவ்விடக்
தானமாதங்க மேறிநடாத்துமந் தரபுயாபொன்னுச் சாமிநரேந்தரனே. (11)

மடக்கடிவிருத்தம்.

மருவிரி பந்து வெருவுற நொந்து வளைசிமிழ் கடைபட முந்து
வடகிரி கோடத் தடமுனை வாட மருண்டுபம் பருஞ்சமுன் றுடப்
பருமணி பொறுத்துக் கருதுகச் சறுத்துப் பணைத்தொளிர் கண்கறு கறுத்துப்
பவத்தொடர் நீங்குந் தவத்தரு மேங்கும் படியடி படர்ந்தடர்ந் தோங்கும்
இருமுலைபுந்து மொருமுலைபொந்து மெழின்மதன் வரவிவன் வருந்து
மியல்கொள லாமா நயகுணசோமா விற்பநன் கருளசெழுந் தாமா.
தருவெனுநேமா பொருபலவிமா சுகமெலாம் பணிமரு ராமா.
தயையமலர் மின்னுக் கியைப்புபொன்னுச் சாமிரா ஜேந்தரவுத் தமனே (12)

காலந்தாழ்த்துவந்த தலைவி காரணங்கூறி வேண்டேல்.

வருந்தவனை தனிகவிக்கு மகுட முன்னாள்
வழங்கினையச் செழுங்கருணை மதித்துத் தான்யாவ்
பொருந்தவனை யொருவினிர வினில்வா ராந்
பே'துகழித் தனனிதனைப் பொறுத்தல் வேண்டும்.
திருந்தவனை கருங்கடலிற் புரிந்து சென்று
தியவரக் கியப்புவியின் நிரள்வாய் மான்போ
விருந்தவனை. வொருங்கவுட னிலங்கை சாயுத்த
வினைவபொன்னுச் சாமியென்னு மியல்வல் லோனே. (13)

ஒப்புநலங்கூறி யுரிய தாய். வேண்டல்.

கனகவனத் தானைதனைக் கடிந்துமுலை வளர்ந்துமையல் காட்டி நாளும்
பனகண்ணி யமலைகைத்துப் பசுவடுத்தே மலையேந்தும் பண்பான் மாலாம்
எனதுதவப் பேதையைவே ளென்பவனம் மானெனவு மிரங்கா தெய்தாற்
நிளமுமெவ்வா றதுசகிக்குஞ் சேர்திபொன்னுச் சாமியென்னுஞ் செயுகிங்கேஜே

தலைவியின்; பரிசெலாமுணர்ந்த பாங்கிசென்றுரைத்தல்.

படிபுகழ் நிகம்பத்துப் பணவரவுற் றிருந்துமிளம் பாவை நல்லாள்
வடிவுபெறு மதனனென வளர்நினது புயந்தழுவா வகையான் மிக்க
மிடியரென நெடிதுருகி மெலிதவளோ விவண்முகம்பார் மின்ன ரொன்னார்
தடமகுட முடிதடவு சரணதீய்யா பரணபொன்னுச் சாமி மாலே. (15)

சமையல் விவரங்கேட்டபோது சொன்னது.

முதிர்கொடிக்கொத் தவரைக்காய் கத்தரிக்காய் நண்பருப்பு முலைமாதஞ்சி
மதியகவு மிளகுரசு மாசுமத நெய்ததியால் வருந்துவாளோ
கதிர்குலவு நினதுபுயக் காமருபூந் தாமமருள் கவிஞர் நாளுந்
துதிபுதுவைப் பதியதிப சுமுகபொன்னுச் சாமியென்னுந் துரைச்சிங்கேறே. (16)

உவமை விலக்குகள்.

சந்திரன்.

தலைமைபெறு நிருபர்சிகா மணியாய்ச் சான்றோர்
தமக்கணியா யுதித்தபொன்னுச் சாமியென்னுந்
கலைநிதியே கலாநிதியின் முகம்போ லென்பர்
கவிஞர்சில ரதுநிதமிக் கவின்கொள் வாமென்
றலைநினைடப் பணிந்துபடிந் தெழுந்து மாசோ
டாமைகண்டு வெள்குமெலிந் தறவுங் கூனி
மலையுமல துனதுமுகம் போன்று வெய்ய
வனுக்குமரூக் கலியிருநீர் மாற்றிடாதே. (17)

கலைவாணி.

வரமுயர்தென் புதுவைபுரி தவத்தின் சீரால்
வந்தபொன்னுச் சாமிமன்னு வளருந் கல்வித்
தரமுணர்ந்து வியந்துதமிழ் மடந்தை தானுந்
தன்மெய் வெண்மை யாழிவெறி தவழும் வண்டர்
பரவுமல ரிடைக்குடிபுக் கிருந்துமேலாம்
பயனிலமா யினமினியப் பயன்கொள் வாயிந்
கரபதிபா னமையிவரே பெற்ற தாதா
நாமகளே யாமெனநின் னுவுற் றுளே. (18)

அறுமுகன்-குறுமுனி.

தட்சயில புயபொன்னுச் சாமிமன்னு நினைகல்வித் தரத்தா னுணி
யடலுடைய குகனுமறு முகங்காட்டி யையனென வமர்ந்தா னன்றிக்
குடமுனிவ னுத்தமிழி லாங்குவடு மேகிமின்னங் குறுகு வானேற்
புடன்தனி லெவருளர்நற் புதழ்வளரு முனக்குநிகர் புகலற் கம்மா.

(19)

காமதேனு.

குடிலநெறி பயின்றுபுலை விரும்பிமட மிசுந்துபயங் கொடுமுட் றற்ற
கடியசுர பிசையடைவோர் கருதுபொருள் பெறுவரெனநிற் கபட மின்றிப்
படிமொழிதப் பாதுதிறல் பழத்தமர்வென் றனந்ததிதி படைத்த நினை
நெடிதுதுவோ ரெவைபொருந்தார் மேம்பொன்னுச் சாமியென்னு நிருப ரேமே.

கற்பகதரு.

உவந்து வந்து தாழ்வானே நுருவுகொளக் கடியவல ருடைய தாக
நிவந்து வெம்பா மரமெனவாழ் கற்பகமுற் றவரேபன் நிதினொள் வாரேற்
பவந்த லீர்மே லவர்பயிலப் பழிமு னிந்து மதிச்செழுங்கற் பகமாய்ச் சீர்த்தி
துவன் ற பொன்னுச் சாமிமன்னு நினையடைவோர் பெறும்பயன்யாஞ் சொல்லற்பாற்றே.

மழைமேகம்.

கருவிழுகில் கடல்கவர்ந்தோர் பருவாரிநும் புனல்பொழியக் கற்றே மல்லான்
மருவுபிறர் பொருள்விரும்பா ததுதினமு நவமணிபொன் வாரி வாரிக்
தருமுகித சமுகபொன்னுச் சாமிமக பதிசெழுங்கைத் தலம்போ லேமென்
றுருவிகக் கறுத்துவெற்பி னூடொதுங்கிப் பனித்து விண்சென் றுறையு மாதோ.

இராஜசமுகத்தின் பெருமை கூறியது.

மங்கரிய பங்கவிடர் வெங்கலியின் முங்கலுறு வார்மீனற்குள்
பொங்கவக ளங்கசமு கங்கருணை வங்கமது போலுமாலோ
கொங்கர்சக ரங்கர்க்கக் லீங்கர்பல ருங்கரமுன் கூப்பக்கீர்த்தி
தங்கவளர் துங்கஜய சிங்கமென்னு மெங்கர்பொன்னுச் சாமிமாலே.

(23)

படிசேட்டேக்கொண்டது.

வடிகொளமு தனையபல கலையுமுணர்ந் தடைகுநர்ப்புன் மருளாங்கங்குல்
விடிதரன் கருள்செயுதின் பெருந்தகைமை யறிந்திருந்தும் விரும்பாவிண்ணம்
படிபடியென் றடிக்கடியெய் படிமொழிவல் படிமகிழும் படிநாடோறும்
நெடியபுகழ் வளர்க்குமது நீதபொன்னுச் சாமியென்னு நிருபரேமே.

(24)

படியளவுசெய்யக்கேட்டது.

கனப்படிபடி மிதுவெனு மொற் கமலநர தலசமுதா களிந்தசெந்தே
னெனப்படிவண் டிரிக்குழற்பொன் னிணங்கு பொன்னுச் சாமிமன்னு விப்பங்கேண்மோ
மனப்படிநா னினைத்தபடி வந்துபடிப் படியுணர்தந மாட்டேனின்னே
தினப்படியிப் படியுனக்குச் செலும்படி யென் றொருபடிச் செய்துவாயே. (25)

உத்தரவுப்படி படிவிசாரணைசெய்வோர் நடந்துகொள்ளாததைப் பற்றிச்சொல்லியது.

வாமிவுளித் திடநெடுத்தேர் வானிரங் மறையமலர் வ னோர் துவ
நெடுமுனற் தொடுத்தபொன்னுச் சாமிமகி பாவொருசொ னிதழ்ந்தக்கேண்மோ
பூமிமிசைப் பத்திகளைப் புத்திகளில் வைத்தினிது புத்திநின்றோர் க்குச்
சாமிவரங் கொடுத்தாற்பூ சாரியினுற் பின்னரென்ன தடைசொல்வாயே. (26)

பாராச்சேவகர் தடுத்தமை கூறியது.

தருமகுண மிதுமுனது சமுதமுறர் வறுமையெனச் சலிக்கக்காய்ந்து
வருமிவர வொழிகதனை மயங்கியின்றி யானிங்கு வந்தபோழ்தி
லருமைதவர் பாராச்சே வகர்தமது பெயர்ப்பொருளை யறியக்காட்டிக்
கருவமொடு தடுப்பதென்னே காமர்பொன்னுச் சாமியெனுங் கருணைமாலே. (27)

இறைவர், தமது கரங்களைப் பிடித்துக்குலுக்கியபோது சொன்னது.

அவனிபுக முனதுதிரு வடிமலரி நெழுதுகனா லன்றுநீங்காப்
பவமதகன் றொருகரிய பாதையும்பெண் னாகுமென்றி பாராவாரர்
துவளவமு தெடுத்தினிய சுரக்கருணின் றிருக்கரத்தாற் றொடப்பெற்றேற்குக்
கவலையினி யுளதாமோ காமர்பொன்னுச் சாமியென்னுங் கருணைமாலே. (28)

தமக்குக் காந்தல் வந்திருந்தபோது கூறியது.

உன்னினிய சன்னிதிநா னொருவியயன் மருவியதா லுடனேசைவ
நன்னிலவிட் டன்னியதா னடைபுகுமீ னவனைபயன்று நலிந்தகாந்த
லென்னிடத்துந் தன்னிவருத் தியதுசற்றே வுனதருளாய்ந் திருந்தேன்வெண்பூத்
தன்னில்வரு கன்னிதிரு வென்னுமின்னு மன்னுபொன்னுச் சாமிமாலே. (29)

காந்தல் தீர்ந்தபோது சொன்னது.

சொற்செறிமுத் தமிழ்வலர்க்குத் துரங்கமணி சுரங்கவினக துலங்குந்தந்தப்
பொற்சிவினக முதலனருள் புனிதபொன்னுச் சாமியெனும் புயலேயுன்றன்
மற்செழுந்தண் கருணைநெடு மழைநனைப்ப வதனலென் வறுமையாய
முற்கூறும் பிற்சினந்த முதுசுரமு மிகவயலாய் முடிந்த மாதேர். (30)

சிரங்குவந்தவிவரம் தெரிவித்துக்கொண்டது.

மிக்கவடி விற்காத்த விரியன் போனமை விதித்திலன் பாவியென்றே
வேதனை வெறுத்தயர் வேதனை வினைகின்ற வெஞ்சிரங் கானவைகளென்
மேலெலார் தானவர்கண் மிசைதொடுத்த தன் னாநீ விடுகணை மிடைந்ததொப்ப
மேவின வவற்றியல் விரிக்கவெளி கோவிண்ணு விண்ணென் றிசிப்பனசில
செக்கர்வன முன்னெனச் செறிவசில மாறாத தினவுபுரி கின்றனசில
சிறியசில பெரியசில வெரிவசில நலைந்து சேர்ந்தொன்று பட்டனசில
தெரிவையர் தனம்போற் செழித்தடி பரந்தெழு சிலந்திசில வள்ளவாவித்
தேசமொவ் வாமையோ தண்ணீர் விரோதமோ தெரியாது பணியினேகற்
தொக்கதமி யேனைத் தொடர்ந்ததா விரவெலார் னூக்கமிலை யொருமாதமாச்
சூழ்பனி வருத்தமோ சொல்லமுடி யாதுமேற் றாயசாக் காட்டிரண்டு
துப்பட்டி யிட்டுடன் றோளுற முழந்தாள் சுருட்டினு நடுக்கறது
தொந்தரை யிலற்றைச் சகிப்பதெப் படிமுன்பு சொன்னசொற் படிநடாத்தித்
தக்கவுத் தரவுதற் தெம்மையெய் மூர்க்குநீ சடுதியி லனுப்பவேண்டும்
தானவழி மானமுடி லானசில ஞானதுரை தமதுமா தவகுமாரா
தமிழ்முத்து ராமலிங் கச்சேசு பதிமகிழ் சகோதர சபாபுஜிதா
தர்மப்ர தாபபொன் னுச்சாமி ராஜேந்திர சதுரங்க தளசிங்கமே. (31)

போர்வை கேட்கேக்கொண்டது.

கற்போர்வை திகரெவருங் கலிதுறந்து புதுவைவயற் களங்கடோறு
நெற்போர்வை கியபடிநன் னிதிப்போர்வைத் திடவுதித்த நிபுணநாளும்
பொற்போர்வை வேலரநுள் பூத்தபொன்னுச் சாமிமன்னு புகழுக்கேற்ற
நற்போர்வை யின்னமெற்கு நல்கவில்லை பணிவருத்த நவிலொணாதே. (32)

கவிச்சிங்க மென்ற பட்டம் பெற்றப்போது.

கங்கங்குலவு கதிர்வேலான் கனகமேரு கருணைமுகில்
பொங்கம்பெறுதென் புதுவைவளர் பொன்னுச்சாமி பூபனெனக்
கெங்குந்திறல்கூர் கவிச்சிங்க மெனுமோர்பெயரிட் டெழில்வளமை
தங்கும்புகழ்மே லாங்கலையுந் தந்தேயெனையா தரித்தனனே. (33)

வேண்பா.

சேயே யனையர் செழுப்புலவோ ரீன்றெடுத்த
தாயே யனையை பொன்னுச் சாமிமன்னு—தாய
கனங்கொடுத்தன் னோர்மேற் கனியுமன்பா ஆண்ணத்
தனங்கொடுத்து நீவளர்ப்ப தால். (34)

உபயார்த்தமுள்ள வித்தைச் சம்பிரதாயம்.

அட்டவரைகளைபுண் டனந்தனை விழுங்கியே முண்டத்தை யுங்குலுக்கி
யஞ்சாம் நீடியைப் பிடித்துப் பொடித்துமரு வலர்தமையெ லாங்கசக்கி
மட்டரியகனலைப் பிழிந்துசா ருக்கியதை வயிறுகொள வாய்மடுத்து
வனவேங்கை யைச்சிமிழில் வைத்தடக்கிக் கொடுமகிழ்ந்து வினை யாடவல்லேம்
துட்டவெங் கலிதனை வெருட்டவொரு வித்தைநீ சொல்லிக் கொடுத்தல்லேண்டும்
துங்கவக ளங்கசது ரங்கதள விங்கிதச மங்களவ லங்கர்தகுண
வட்டுடைப கட்டுமெழி லீட்டுளம ருட்டுமிள வட்டமுலை யிட்டமடவார்
மதனவன் னப்பூமி துதிசெய்பொன் னுச்சாமி மகராஜ சுகபோஜனே. (35)

சமஸ்தி.

வெண்பாக்கள்.

மாலாம்பொன் னுச்சாமி மன்னர்பிரான் றனனுட்டிற்
சேலாங்கண் மங்கையர்வா சிக்குலயாழ்—நீலா
பரியிற் பெரியகொடும் பாலை குளிரும்ஆ
கிரியிற் கிரியுருகுங் கேட்டு. (36)

என்றுமொரு தன்மைத் தெனவினிக்கு மொன்னலரை
வென்றபொன்னுச் சாமி விறல்வேந்தே—துன்று
வரிசிலைக்கை வேளயிலான் மாய்ந்தகிர வஞ்சக்
கிரியின்மயல் காட்டறிஞர் கேள். (37)

போலுரைமட் டம்புகல்வர் பொங்குபொரு ளொன்றியார்
சிலபொன்னுச் சாமியெனுஞ் சிங்கேறே—சால
மணமிரக்க மில்லாத வன்கணரைத் தேடித்
கனதனவெ னக்கூறிற் கண்டு. (38)

சமஸ்தி-ஈற்று-கலித்துறை.

அளிக்கும் பனைக்குஞ் சரவுரி யான்முத லாரும்ஞ்சங்
களிக்கும் பனைக்கும்பிட் டாறு முகனைக் கலந்தெமது
ந்ளிக்கும் பனைக்குந் தெரியாமற் சேர்தரு ணத்திலிந்தப்
புளிக்கும் பனைக்கு நடுவேபொழுது புறப்பட்டதே. (39)

மாட்சிமை பொருந்திய இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தானம் மஹாராஜா
ஸ்ரீமாத். முத்துராமலிங்க சேதுபதியவர்கள்

மஹாசமுதத்திலியற்றிய

கவி ரத்னங்கள்.

மங்கல வாழ்த்து.

புகழான்ற நகமின்ற பொன்னின்முலைக் கன்னியொரு புறந்தழிஇப்
லகிலாண்ட முதலாண்ட வருண்மோன சிவஞான வமலன்காக்க
பகர்பூங்காத் தொறும்புவை பதங்கோவைச் செழும்பாவைப் படிக்குந்தேவை
நகரேந்தர சுமுகமுத்து ராமலிங்க பூமவுணை நாளுமாதோ. (40)

திரிபு.

கோங்குவட்ட முதகனக கும்பமன்பு கொண்டுவண்டு குலவுஞ் செந்தே
னங்குவட்ட வுண்டுநனி யண்டுமலர்ச் செண்டுமிணை யலவென்றோட்டி
யோங்குவட்ட முலைவனிதை புனதுமயல் பெருகினன்சே ருவந்து வெள்ளிப்
பூங்குவட்டன் மலர்த்திருத்தாள் போற்றுமுத்து ராமலிங்கப் புனித மாலே. (41)

அனங்கனம்பு மழைபுலிங்க மலைசெவிகட் குருக்கியசெம் பவிர்திங் கட்கோ
மனங்கனம்பு மண்ணெப்பொல்லா வஞ்சகியென் றிரங்குமதி மறந்து சோர்ந்திம்
மினங்கனம்பு தியகனிபால் வெறுத்தனன்கண் பார்த்தருள்வாய் வியந்தனேக
தனங்கனம்பு ரவிதமிழோர்க் குதவுமுத்து ராமலிங்க தனசிங்கேகே. (42)

சந்திரோபாலம்பனம்.

பொருப்பவனி தனிற்படர்வ தெனக்குலவு சினக்களிற்றிற் பொலிந்து தோன்றித்
திருப்பவனி வந்தமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி சீர்கண் டெற்ற
விருப்பவனி தையர்பலர்க்குண் மெலியவன்யா னோபனைத்தாய் வெள்ளிக் குன்றி
விருப்பவனி தனையுணர்ந்தன் னோமிதித்தா னினையினமோர்ந் திலைநி லாவே. (43)

மன்மதோபாலம்பனம்.

திடக்கடவி கடக்களிறு சினக்கடின மனப்பகைவர் திடுக்கிட் டோடி
விடக்கடவி முடுக்கியமர் வெல்லுமுத்து ராமலிங்க வேந்தன் சேர்ந்தான்
சடக்கடவி நடக்கைவிடு சரத்தைமுடி யுரத்தகடற் றடாரி தன்னை
யடக்கடவி யிடைக்குழிலை யகற்றுநினை மதிப்பதிலை யனங்க வேளே. (44)

யமகம் .

வடங்கலங்க ளபங்கழங்கு மறந்துனன்பு சிறந்திணங்க மதிக்கா கின்ற
வடங்கலங்க சனம்பினெந்த மனந்திருந்த நிவந்தகொங்கை வரையின் பச்சு
வடங்கலங்க நகம்புரிந்து மகிழ்ந்துகொஞ்சி முயங்கெதிர்த மருவ லார்க
வடங்கலங்க வெலுந்துரங்க மகிபமுத்து ராமலிங்க வரிசை மாலே. (45)

இதுவுமது.

மாமனத்தை யிவர்காவல் வலிதோரா னுச்சுதினி மயங்கிரீலிம்
மாமனத்தை யணிதளுக்கு மாட்டுபணி சூட்டுமணி வளைகள் பூட்டம்
மாமனத்தை யுறவைவிடெவ் வகையினுஞ்சென் றழைத்தினிது வருவன்சேது
மாமனத்தை யலர்புகழு மதனன்முத்து ராமலிங்க மாலேத் தானே. (46)

திரிபு.

அம்மானர் திரும்புகலு மகமிகவான் சன்னை தன்னை யன்னை நோக்கிச்
சம்மானர் தனம்புகினுந் தொடர்வனெனில் நீவிடுத்த தூதுக் கென்னு
மிம்மானர் தரங்கமதி லிணங்குமவ சரமேன்கா ணிலங்குஞ் சால்வைச்
சம்மானர் தமிழ்க்குதவு சமுகமுத்து ராமலிங்க ஐயசிங் கேறே. (47)

இதுவுமது வேறு.

கோலப் பம்பர நேர்முலை மீறநிற் கூடமாமயல் கொண்டு மருண்டுதீம்
பாலப் பம்பர மன்னமு மின்னமும் பருகிலாளைக்கண் பார்மது வார்மல
ராலப் பம்பர வாபர ணத்தனை யர்ச்சித் தேதொழு மன்பா வதிந்திரை
சாலப் பம்பர ஞாலம்புரந்திடுந் தாமவேன்முத்து ராமலிங் கேந்தரனே. (48)

வேறு.

எல்லியஞ்சு மாதவரை யாகுந் தாய்க்கு
மிலைக்கருணை சகிக்குமன மிரங்காதென்றே
சொல்லியஞ்சு மாதவரை யுடுத்த வாடை
சோருமுனை நேருமெதிர் தொணிக்கும்வேலைப்
பல்லியஞ்சு மாதவரை வளைப்பான் காமப்
பாவியெனில் யாவர்சகிப் பார்கா ணிர்தச்
சல்லியஞ்சு மாதவரை யினிது காக்குந்
தலைவமுத்து ராமலிங்கத் தமிழ்க் கோமானே. (49)

வேறு.

ஒருவேடன் கணைவெருவ வருவமயற் பெருவலைபுற் றுமுன்று மற்றுன்
திருநாமங் கருதுமிந்தத் திங்கள்முகச் செவ்வாய்மான் றியங்க லாமா
வருமான யாதரித்து மறுநீதி யதுமான வாழ்வித் தன்பு
தருமான யளித்தருளுந் தலைவமுத்து ராமலிங்கத் தமிழ்க்கோ மானே. (50)

உனதுமயற் பரவைபடிந் துறுகரைகா ணுதுடைந்துள் றுருகுங் கன்னி
தனதுகனக் குடமிரண்டுந் தருமெனினி முத்தமொன்று தரலா காநோ
வனகதங்க வணிகுலுங்க வமர்கலங்க வடர்துரங்க வருட்பரசங்க
வனசதுங்க வணிகைபொங்க வளருமுத்து ராமலிங்க வரிசை மாலே. (51)

மிருதங்கம் வாசித்தபோது சொன்னது.

எத்தலமு மதிக்குமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி யெனுந் ரேந்த்ரன்
கைத்தலத்தின் மத்தளவி சித்திரங்கண் டத்தகைதாங் கற்பா னன்றோ
சித்தமதில் வாணனுந் திபுமருள்பூண் டவராய்வெண் சிலம்பு டின்னஞ்
சுத்தமதி வைத்தசடையத்தனைந் பத்திசெய்து றுதிக்கின் றுரே. (52)

வீணுகானஞ்செய்த பொழுது பாடியது.

மந்தரநேர் புபத்தன்முத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி மதூர சிதச்
செந்தாமோர்ந் தியக்கரெலாந் தினமுமய லுற்றதன்றித் திருந்து விணைச்
சந்தரநா ரதனுமந்தத் தும்புருவு மிம்பரிடை கோற்றா ராகி.
யந்தரமீ தலைந்தனரே வதற்குவமை யெதைப்புகல்வ தறிந்து மாதோ. (53)

எற்று சமஸ்தி.

அஞ்ஞானகளைத் தினந்தினங்கொண் டாடிநனி பாடிமடி யதனாற் பல்லை
ஞ்ஞானையெனத் திறக்காதெற் புரக்குமுத்து ராமலிங்க நரேந்த்ரா கேண்மோ
கஞ்ஞாபுறு சிறியர்பெரி யோனாயும்வெல் குவாவிதியார் கடப்பா ரேராகான்
மஞ்ஞாமிடற் றுட்புகுந்த முள்ளெயிற்று வல்லரவ மகிழ்ந்தானே. (54)

சால்வை பெற்ற போது சொன்னது.

சால்வைத் துப்பட்டி லுகு வள்ளுறையேன் மன்னர்மன்னன் மகிழ்பா வாணர்
மேல்வைத் துப்பட்டி கையன் னமுங்கொடுத்தா தரித்தருளும் விவேகன் நன்னீ
ரேல்வைத் துப்பட்டி னஞ்சுழ் முகவைமுத்து ராமலிங்க மெனுந் ரேந்த்ரன்
சால்வைத் துப்பட்டி யொன்று தந்தெனது புறநகிக் கதைபுந்தித் தானே. (55)

உருமால் பெற்ற போது சொன்னது.

மருமலை யணியுநவ மணிமகுட நிருபர்வந்து வணங்கச் செல்வந்
தருமலை வயல்புடைசூழ் தமிழ்முகவை புரந்தருளுந் தளசக் ரேசன்
தருமலை நிகருமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதி செழும்பொற் கெண்டை
புருமலை யெனக்களித்தா னுனத்திருந்த மருண்மலை யோடிற் றன்றே. (56)

விகேவி.

மருவுமுலை காட்டுகின்ற வனப்பினர்நீ ரிற்றுகிந்து வளையும்பின்பூண்
டருமைபெறு பதம்படித்தங் காடிவரு வார்தாந்தா ரணிப நேர்வார்
தருதுமுறை விடுவர்கணி கையரல்ல ருயர்படைசூழ் கருத லாரைப்
பொருதரக விஜயமுத்து ராமலிங்க பூபாவுட் பொருள்சொல் வாயே. (57)

வேறு.

†வரிவளை பூணுவர் கைகாட் டெவ்நடை வாய்ந்திருப்பர்
சரிபெறு மத்தளத் திற்கிணங் காநிற்பர் சாந்துகொள்வர்
சரிசூழல் வேசைய மல்ல நொடியினிற் சூழ்ந்துசொல்வாய்
விரிகதிர் வேன்முத்து ராமலிங் கேந்தர விதரணனே. (58)

†திரைதரு மெய்யினர் தேம்பி யிளைத்துத் திரிவர்முது
நரையினர் மலைக்கண் ணாமிகக் கூனி நடுக்கமுற்றார்
உரைசெயுங் காலேவிருத்த ரலர்மதி யோர்ந்து சொல்வாய்
விரைகமழ் தார்முத்து ராமலிங் கேந்தர விதரணனே. (59)

இதுவுமது.

✽கலைதாவு மா னுங் கலந்து ஸருஞ்சிங் கழுமெருது
மலையாடு மேயு மருந்துமுண் டாமுன் வளைந்திருக்கும்
அலைபூங் கொடியொடு தோன்றுமென் சொல்வன மல்லவிது
கிலைதோய் புயமுத்துராமலிங் கேந்தர செயசிங்கமே. (60)

குடை கேட்டுக் கொண்டது.

வேண்பா.

கைக்கொடைக்கு நீயெடுத்த கற்குடைக்குந் தோற்றுடைந்த
மைக்கருங்கார் நின்னையுற்று வாழுமெனை—பெக்க
நடுக்குவதென் சொல்கமுத்து ராமலிங்க பூபா
தடுத்தருள வேண்டுமினித் தான். (61)

✽படை—வாள். †படை—வழித்திண்ணை. †மதி—சந்திரன். ✽விது—சந்திரன்.

பின்முடுகு வெண்பா.

ஆஞ்சே லெனப்பலந்தந் தானினியார் நேர்நமக்கு
நெஞ்சே கவிப்புலியை நீவெருட்டு—விஞ்சபெருஞ்
சீர்படைத்த கோனலந்த தேமலர்ப்பொன் மாதணங்கு
மார்பன்முத்து ராமலிங்க மால்.

(62)

இந்தா முகத்திவண்மா லெல்லாரீ சக்கையொன்று
தந்தாலல் ளாது தணியாதாற்—பைந்தாது
மொய்த்ததார்வ ணங்குமார்ப முத்துராம லிங்கராஜ
சித்தனேயி ணங்கியோகை செய்.

(63)

காமனென வுண்ணைக் கருதுமின்னைப் பின்னையிங்கே
காமனென வந்தொருவன் காய்வதென்னே—நேமமக
ராசனங்க மேன்மைமுத்து ராமலிங்க பூபமெத்த
வரச மொன்று தரநனுப்பு வாய்.

(64)

எலிக்கும் புலிக்கும் சிவேடை.

பாயுங் கடிக்கும் பசுகருவா மெப்புகிக்குஞ்
சாயுங்குன் றிற்றுவிச் சஞ்சரிக்குந்—தூயபுகழ்
தேங்குமுத்து ராமலிங்கச் சேதுபதிப் பாண்டியனே
வேங்கை யொரு சிற்றெலியா மே.

(65)

கொச்சகக்கவிப்பா.

வாகார் கலவி வகைநடத்தும் வேலாதனி
லாகாதென் தேனலதங் காகாதேன் தேனோரான்
பாகா மெனுமதுரப் பாவாணர் போற்றுகின்ற
நாகாதி காரமுத்து ராமலிங்க பூபதியே.

(66)

ஆசை மிகமீறு ததுசகியேன் மேவுதுரை
யேசலா மென்றதலா லேசலா மென்றேனே
வாசபா ஷென்றுதமிழ் வாணரைமெச் சிப்புரக்கும்
ராசரா சேந்தரமுத்து ராமலிங்க பூபதியே.

(67)

தேடவிழ்பூ வேள்கணையாற் சோருந் துகிலோடுங்
கூடவளை யென்றதலாற் கூடவளை யென்றேனே
ஆடலனங் காணமயி லாடவண்டு பாடுசெம்பி
நாடனெனுஞ் சேதுமுத்து ராமலிங்க பூபதியே.

(68)

தட்டியார் நீக்குவிப்பார் சந்ததழந் தென்றல்லவந்
 திட்டியுடென்றதலாற் றிட்டியு டென்றேனே
 யட்டியா காமலெனை யன்புற் றணைவதனில்
 நடடியா சொல்கமுத்து ராமலிங்க பூபதியே.

(69)

வன்னமது ரக்கலவி மாறாது செய்துநா
 நென்னகர மென்ற தல்லா லென்னகர மென்றேனே
 கன்னல்கழு கெக்குங் கழனிபுடை சூழ்முகவை
 நன்னயகு னுளமுத்து ராமலிங்க பூபதியே.

(70)

சந்திரவிலாச நூலேற்ற வேளுக்குறிச்சி ஜமீந்தார்
 வேலப்பகவுண்டரவர்கள் மீதியற்றியவை.

மங்கல வாழ்த்துக்கள்.

ஆசிரியம்.

பொன்பூத்த தினகரப் புத் தேனிநிரதவாம் புரவியுண் டயர் வுயிர்ப்பப்
 புனலருவி தெண்டிரை புரட்டுதென் பொதியப் பொருப்பிற் பிறந்து. பாங்கர்ம்
 பொலிசனை படிந்துபல புட்பமக ரந்தமேற் பூசிமுத் தமிழ் மணந்து
 பூஞ்சந்த னாடவி புகுந்துலவி வருசிறு புதுத்தென்ற லால சைந்தே
 மின்பூத்த நுண்ணிடை விசம்பரம் பையர்கலவி வெயர்வகல வால வட்டம்
 விசுநெட் டிலைவாழை மென்கனி சொரிந்தமுது விறிவயன் மடை யுடைப்ப
 விரிகதிந் குடவளைக ளுதவுநித் திலமதனை விரைவொடு திருத்து மின்ப
 மிக்கவள மைப்பழநி வெற்பிலுறை சிற்பரனை வேண்டித் தினர் துதிப்பா
 மன்பூத்த காவிரெடு வாவின்னை யாடுமட மாதாரி மழைமதர்க் கண்
 வலையென வெருண்டுசினை வானைபா யப்பனி மதிக்கலை கழிந்து சிந்து
 மதுரவழு தினைமெள்ள வாய்மடுத் தரவந்த மலரமளி தோறு மன்னம்
 மழிலையம் பார்ப்பின மகிழ்ந்துனயி லப்பருவ வாழையடர் கின்ற சோலைத்
 தென்பூத்த வண்டுமூரல் வேளையம் பதிசெழுந் திருவிஜய வனிதை புலவோர்
 செய்துளாத போபலன் சித்திக்க வினியபுகழ் திகழுவந் தவத ரித்துத்
 திசையெலா நிதமதித் திடரீதி மனுமுறை செலுத்துநதி குலசி லாக்ய
 லேபர தாபருண வேலப்ப பூபனுயர் சீர்பெற்று வாழ்க வென்றே.

(71)

இதுவுமது.

மல்வாகி தோய்ந்துவரு மகுடகோ டிகளைமழை மாழுகி லெனக் குறித்து
மரகத கலாபமயில் பரதநட மேபுரிய மருவுலவு சோலைக் ளெலாம்
விலகாது தேன்கனி வியந்துதவ மென்குவளை மெச்சிபிமை யாது நோக்கு
மிக்கசீர் வளமைதிகழ்த்துநூ ரம்பிகைதன் மெய்ப்பதஞ் சென்னி வைப்பாம்
புலவோரை மூடர்பாற் போவது தகாதுநம் பூபனைக் கண்டு கொளினெப்
பொருளுங் கிடைக்குமவண் வருகென் றழைத்திதல் போன்றசை துகிற் பதா
பலமாட நெடுவிதி பயில்வேளை நகராதி பதிபுருஷ சூடா மணி [கைப்
பகருநஞ் சய வுசித மால்பெற்ற வேலப்ப பாண்டியன் வாழ்க வென்றே. (72)

வெண்பாக்கள்.

கங்கா குலவிஜய காண்மபனைமதன
சிங்கார ராஜ சிகாமணியை—மங்காத
செவ்வுமுயர் வேலப்ப சீமானைக் கண்டு கவி
சொல்பவர்க்குண் டாமே ஈகம். (73)

விஞ்சையினோர் போற்றுகின்ற வேளுக் குறிச்சிவளர்
நஞ்சையமால் பெற்ற நராதிபதி—மஞ்சைநிகர்
புண்ணியவான் வேலப்ப பூபன் சமுகமுற்றோர்க்
கெண்ணியவெ லாம்பலிக்கு மே. (74)

சீதமுகில் போலுஞ் செயநஞ் சையமகிபன்
மாதவகு மாரன் வசிகரவான்—சீதமுறை
காட்டிவண்டார் மாலைக் கவின்புயவே லப்பதுரை
பேட்டிகண்டார்க் கேதுகலிப் பேய். (75)

கஞ்சமங்கைக் கின்பமனை கல்விக் குரகபதி
தஞ்சமென்றோர்க் குச்சமய சஞ்சீவி—வஞ்சமுதி
ரண்டார்க் கடலரிவே லப்பமகி பன்சமுகங்
கண்டார்க் குளதோ கவி. (76)

வேலணைய கண்ணார் ஸிரும்பி மடலெழுது
சிலகுண வேலப்ப சிங்காரன்—கோலமலர்
மெய்கருணை நெஞ்சம் விளங்குகுக வேளிருக்கை
கைகள்கட லுண்டெழுந்த கார். (77)

சிலேடை,

மாகந் தனைப்போற்றி வண்மையுற்று வாலிபம்பெற்
றாகுந் தருக்குலவு மற்புத்தாற்—பாகுஞ்செந்
தேனுமென வோதுதமிழ் தேர்ந்தருள்வே லப்பதுரை
தானுமக் வானுஞ் சரி. (77)

இதுவுமது.

பார்க்குள் வளம்படைத்துப் பன்னுங் கலையேந்தி
யார்க்கு மிடியை யகற்றியதாற்—போர்க்குவடி
வேலே செலுத்துமெங்கள் வேலப்ப பூபதியை
மாலே யெனலா மதித்து.

(79)

உவமைவிலக்கு.

கன்னனெனக் கேட்டதன் றிக் கண்டா ரொருவருண்டோ
அன்னதுன்மை யேனு மவனுமிந்த—மன்னுபுகழ்
வேலப்ப பூபனெதிர் மேவிற் கலைமதிமுன்
கோலக் க்திருடுவா கும்.

(80)

இதுவுமது.

மேகமிடி பெற்றதன்றி விண்டருவண் டர்க்குதவு
மாகபிலை முட்டுளது மற்றிவற்றை—நாகரிசு
வுத்தமவே லப்பதுரைக் கொப்பிடுவ தெப்படிநாம்
வித்தைசில கற்றிருந்து மே.

(81)

சோதிடத்திறமை கூறியது.

வல்லானென் றுரு மதித்திட முக் காலமுத
லெல்லா வியல்பு மெடுத்துரைக்கு—முல்லாச
மாதிடஞ்சேர் வேலப்ப மன்னன் கணித்திட
சோதிடங்கள் யாவுமுணர்ந் து.

(82)

வினைவாசித்தபோது.

தும்புருவு நாரதனுந் துன்னுபல கின்னரரு
மிம்பர்வர நாணி யிருந்தின்னம்—பைம்பொனெடுந்
துணைநே ரும்புயவுத் துங்கவே லப்பதுரை
வினைநா தங்கேட்பார் மேல்.

(83)

வேட்டைப்பெருமை.

வெம்புலியு மம்புலியும் வெண்கயிலை நாதனைவிட்
டம்புலியில் வாராம லஞ்சியவாற்—பம்புமொன்னார்
கோட்டையெநிற் துளிசெயுங் கோமான்வே லப்பதுரை
வேட்டைதனைக் கண்டு வெருண்டு.

(84)

கோட்டைக்கும் வேட்டைக்குஞ் சிலேடை.

மலைபுடைய தாயிருக்கும் மாவாண நேருங்
கலைபுளனு கோலமிகக் காட்டும்—தலைமைபெறு
தாட்டிகன்வே லப்ப தயாளமகி பன்சபையிற்
கோட்டைதனை வேட்டையெனக் கூறு. (85)

வேட்டைக்குஞ் சாட்டைக்குஞ் சிலேடை.

கோலங் குலாவுதலாற் கூட்டுவார் காட்டுதலால்
மேலும் பிணையும் விரவுதலாற்—சிலஞ்சேர்
பாட்டையறி வேலப்ப பாண்டியரா சன்சபையில்
வேட்டைதனைச் சாட்டையென விள். (86)

வேட்டைக்குந் துப்பாக்கிக்குஞ் சிலேடை.

வேலைமிகப் பெற்றுளதால் மிக்கபுத்தி மான்கொளலால்
கோலமய மேவுங் குறிப்பதனால்—மாலெனவே
நாட்டையாள் வேலப்ப ராசேந் திரன்சபையில்
வேட்டைதுப் பாக்கி வெடி. (87)

யானைக்கும் பனைமரத்திற்கும் சிலேடை.

மாக்களைமே லெந்துதலால் வாழுமடல் காட்டுதலால்
நீக்கரிய காய்தனைபு நீட்டுதலா—லூக்கமிசூஞ்
சேனையுள வேலப்ப தேவேந் திரன்சபையில்
ஆனைபனை தானென்ன லாம். (88)

மலைக்கும் வலைக்கும் சிலேடை.

வடமு மடுக்கும் மருவு முனையும்
உடையகுறிப் பன்றியுமே லோங்கும்—நெடிய
கலையில்வே லப்பகொடைக் கன்னன் சபையில்
மலையை நிகர்க்கும் வலை. (89)

அஷ்டநாகபந்தம்.

நேரிசைவேண்பா.

காம லகரி கடலா மமையாது
தாமசம தேது சலாமேவி—நீமருவே
சீராமா மாநேம தேகபுனி தாகழைவின்
மாராவே லப்பகூ மா. (90)

நூதன விசித்ர உயயநாகபந்தம்.

மன்மதன்கை வாகை மடங்காது பன்னலென
தன்ம கனக தனிபனியிற்—துன்னாது
சிலப்ர தாபசக தேகவின்பந் துன்னுதுங்க
வேலப்ப பூபரீ மேவு.

(91)

விடைகேட்க்கோண்டது.

மஞ்சார் பொழிற்பழனி மாநகர்விட் டெழுதப்பட்ட
டஞ்சாறு மாதங்க ளாயினகாண்—செஞ்சாவி
வேளைநல்லூர் வேலப்ப வேளே யிதுநல்ல
வேளையருள் செய்வாயென் மேல்.

(92)

சுதுரங்கபந்தம்.

கலித்துரை.

நேரதி ராகமின் வந்தா டதியிதி னேடியரு
டாரதின் வஞ்ச மிலட்டி தகாதய தண்கமலை
வீரகண் பாரா விடிற்சந் திரன்பணு மெப்ப்புதுமை
பாரணி நேய புயாசல வேலப்ப பாண்டியனே.

(93)

விருத்தம்.

மணிகொண்ட கற்பகப்பூ வண்ணெச்செந் தேனருவி வழங்குஞ் செல்வக்
கணிகொண்ட கூவைமலைக் கந்தனர விந்தபதங் கருத்திற் சேர்ப்பாம்
திணிகொண்ட மேருவெனத் திரண்டுபரி மனகளபந் திமிர்ந்து பைம்பொன்
னணிகொண்ட தடம்புயவே லப்பமக ராசனைக்காத் தருள்க வென்றே.

(94)

யமகம்.

கமலவனி தையும்புகழ்மங் களசரசி யுனதுமயல் கனிந்து கங்குற்
கமலவனி தனிலகற்றுங் கதீர்மதியு மெதிர்பொரவிற் காம வேண்மிக்
கமலவனி லானமட்டுங் காட்டவருந் தினள்வருமங் கருதல் சன்மார்க்
கமலவனி யாயமிது கருணைபுரி வேலப்ப கண்ய மாலே.

(95)

வாகனமு மிதமும்வகை வகைசுவைத்து முத்தபிடு வளைக்குங் கன்னல்
வாகனமு துரையிரதி மதன்னென மருவுதிச மயமோங் குஞ்செல்
வாகனமு நிதியுநவ மணியுமணி பணியுந்சால் வையுமே லான
வாகனமு மதுரகவி வலர்க்குதவும் வேலப்ப வரிசை மாலே.

(96)

ஒட்டிவண்டி மிரும்புநழி யோனுமுனக் கிணையலன்மற் றுரையேன் மெத்தக்
கட்டிவண்டி கழிமெனது கருணையனை புரிதிறமை கைத்தாய் பொல்லா
மட்டிவண்டி வேளைகண்டு வருவேன்யான் பொறுபொறுபா வலர்க்கு வாசி
பெட்டிவண்டி முதலவருள் வேலப்ப மோகனகெகம் பிர மாலே. (97)

குடகரட நிடதர்திதை கொணரமகி முனதுமயல் கூர்ந்தே னின்ற
வடகரட் ரெடிதுமுபல் வதலதயர் கிலைணைய வருவாய் வண்மைத்
திடகரட மானவொலி; தித்திடுன மடவியர்க டிரண்டு மொய்ப்பத்
தடகரட கடகன்று தனிவிலவு வேலப்ப சரச மாலே. (98)

குடங்கனென வளர்ந்துபுழு கணிந்துபரி மனங்குலவு கொங்கைச் செவ்வாய்
மா ன்தையுனை நினைந்துமதி மறந்துமயல் மிதுந்தினிது வந்தாள் சேர்வாய்
தடம்புயசுந் தரநீரா தமிழ்வானர்க் குபகரா தனகு பேரா
திடம்பரவு நஞ்சையரா ஜேந்த்ரனருள் வேலப்ப செயபூ மானே. (99)

பெட்டி வண்டி கேட்டது:

வட்டிணங்கு முலைமடவார் மடலெழுதம் வேலப்ப மதனுகேண்மோ
கட்டியொன்றுஞ் சொல்லாமற் சடுதியிலென் மனப்படிக்குச் சதங்கை மாலே
கட்டியெங்கு மதிக்கவலல கடினநடை விடைகளொடு கவின்பெற் றோங்கும்
பெட்டிவண்டி முதல்வரிசை பெரிதருளி யனுப்புவதுன் பெருமை தானே. (100)

அயன்பார்த்துச் சிறுட்டித்தா லாயுவுக்குப் பஞ்சமுண்டோ வதுபோ லிந்த
விப்பார்த் து எதிகுண மேன்மைபெறு முனக்கருளென் மேலுன் டாகில்
மயங்காப்பொன் வரிசைபெட்டி வண்டிகொடுப் பதுவுமொரு மலையோ சொல்லாய்
நயங்கீர்த்தி படைத்தமகா ராஜதுங்க வேலப்ப நளின வானே. (101)

சுரதருவைச் சாத்தவர்க்குச் சடுவெயிறீகோ டையுநறீர்த் துறைகண் டார்க்குப்
பரவுதவ னமுமமுதைப் படைத்தவர்க்கு நரைதிரைவெம் பசியும் போல
விரைவினின் சமுக்குழற்றோர் மடியடையா ரென்பதுண்மை வெறும்பேச் சன்று
சுரதநய குணமுத செனாய்திட வேலப்ப தளசிங் கேதே. (102)

தவறாமு லுள்ளசமா சாரமெல்லாந் சொல்லிவிட்டேன் சமயங் கண்டாய்
இவனேதோ வெழுதினென் றெள்ளவும் பராமுகஞ்செய் திடக் கூடாது
பவநீடு மடியகலும் படியுடனே யனுப்புவதுன் பார மையா
சிவகூவை மலைமுருகன் றிருவருள்சேர் வேலப்ப செயசிங் கேதே. (103)

வயத்தமிழ்க் கவிப்புலவோர் மனக்குறிப்பைத் தெரிந்துமுக மலர்ந்தே யந்தம்
படிக்குதவுந் துரைநீயென் பதனுவென் கருத்தினுண்மை பலசொல் கின்றேன்
அடிக்கடியிப் படியேதோ வலட்டுகொ னென்னினையா தருளல் வேண்டும்
நடித்துவரு தரகதிட நகுலசய வேலப்ப நயபூ மானே. (104)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தம்.

சந்ததமும் தராதரங்கண் டவரவர்க்குத் தகுவரிசை செயுமுன்னு சமுகந் தேடி
வந்ததுமென் குறிப்புமவ சியமுந்தோன்ற வகுத்திருந்து மிப்படிந்தா மதிக்கலாமா
இந்தவொரு காரியத்திற் தென்னசம்மா வித்தனையோ சனைபுகலே யினிய செல்வஞ்
செந்தமிழி னருமையுணர் குணவிவேக திடசமுக வேலப்ப செயசிங் கேதே. ( )

கட்டளைக்கலிப்பா.

த்ப்ப ராய சகிமார் சுளபசந் தனமி தென்னக் கனலீனை விசிவஞ்
சிப்ப ராய வரிணும்பொல் லானென்ன செய்வன் யானினிச் சேர்ந்தெனை யாளுவா
யொப்ப ராய சரமைச்ச ராதிரல் லோர்கள் சூழ வலகம் புரந்தருள்
சப்பராய மகிபன் சகோதர தூய வேலப்ப நேபகெம் பிரனை. (106)

ஆசிரியம்.

உபயார்த்தமுள்ள வித்தைச் சம்பிரமம் கூறியது.

மலைவீன்றி மாதரணி வளையாழி யேழுமொரு வண்ணக் குடத் தடைத்து
வானத்தை யுந்தாண்டி வரைகள்பல வற்றையு மறைத்தகங் கையில டக்கி
யலேகின்ற கானக மனைத்தையுங் கைநகத் தாற்சின்ன பின்ன மாக்கி
யற்புதத் திசைபெற் றமர்ந்தநந் திகளையு மடக்கினிளை யாட வறிவேம்
கலைதின்று திரிசின்ற கடுவேங்கை யொன்றுண்டு காய்த்தனை வெல்ல வகைதாங்
கற்றிலேம் பலர்தமைக் கதியென் றடுத்துமவர் கட்டுமது தெரிய வில்லை
சிலைதங்கு புயதுங்க் செயசிங்க மெனுநீ தெளிந்தருள் செயிற்செய்ய லாஞ்
சிலக்குணலமன வேலப்ப ராஜகன தீரப்ர தாப முகிலே. (107)

'கட்டளைக்கவித்துறை.

சிலைகொண்ட காமன் சினங்கொண்டு போர்செயச் சிந்தை நொந்து
மலைகொண்ட கொங்கை மதங்கொண்டு வாடி வருந்து வலே
விலைகொண்ட பஞ்சணை மேற்கொண்டு லீலை விதம் புரிவாய்
கலைகொண்ட வாணர் கவிக்கருள் வேலப்ப காண்டிப் பனை. (108)

இதுவுமது.

கோலம் புனைமுலைக் கும்பங்கள் விம்மக் குழைந் துருகுங்
காலந் தனிற்களை தொட்டான் மதனுங் கருணை யின்றிச்
சாலங்கள் செய்யத் தகாதினி முத்தந் தர வருவாய்
ஞாலம் புகழ்கன வேலப்ப ராஜ நய துங்கனே. (109)

கொச்சகம்.

காரடர நீடியபூங் காலனத்தி ளிட்டுளது
பாரவளை யென்றதலாற் பாரவளை யென்றேனே
சோரமிது வெவ்னவெவன் சும்மா மனம்பொ ழுப்பன்
வீரத்துதி வேளைநகர் வேலப்ப பாண்டியனே. (110)

• நம்பினே னில்லையெந்த நாளுமென்ன நீசெயினுங்
கும்பிடே னென்றதலாற் கும்பிடே னென்றேனே
வம்பிலே சென்றுமுதலும் வானர்களை வன்கலியால்
வெம்பிடா மற்புரக்கும் வேலப்ப பாண்டியனே. (111)

விருத்தம்.

தருவு மணியு முகிலுநிதி தானுங் காம தேனுவுமே
ருருவு கொடுவந் தெனப்பலரு முவப்பக் குணமு மொழுங்குமன்புந்
திருவு நலமுங் குலமுநனி திகழத் தோன்றித் திருந்துபுகழ்
மருவு நமது வேலப்ப மகிபன் வாழி வாழியனே. (112)

கலித்துறை.

புயல்வாழி வாழி புவிவாழி நன்மை பொலிந்து செந்நெல்
வயல்வாழி வாழி வளம்வாவி சீர்க்குளை வாழி தமிழ்
இயல்வாழி செல்வமு மின்பமும் வாழி யினி வருட்
செயல்வாழி வாழிநம் வேலப்ப ராசசெய சிங்க மே. (113)

செந்தமி ழின்சுவைத் தெள்ளமு தஞ்செவி தேக்கி மிகச்
சொந்தம மைந்தென் மனப்படி நல்கித் துயர் தனித்துச்
சந்தத முங்கன சற்கீர்த்தி செல்வந் தழைக்க வளர்
மந்தர திண்புய வேலப்பபாண்டியன் வாழிய வே. (114)

சேலம்ஜில்லா திருச்செங்கோடு தாசில்தார்
மானுவேல் துரையாசார்மீதியற்றியவை.

திரிபு விருத்தங்கள்.

மணிகொண்ட நெடுங்கடல்சூழ் வருபுவன சராசூரம்பா வையுமே நல்கி
யணிகொண்ட மலர்மணம்போ லீனைத்துநிறை தனிப்பொருளை யகத்துட் சேர்ப்
கணிகொண்ட கலக்டர்ஜட்ஜி கவர்னர்முத லெவருமகிழ் கல்விச் செல்வத் [பாம்
திணிகொண்ட களப்பயு செயமாணு வேலரசு செழிக்க வென்றே. (115)

பனவரிசைத் துதிசெய்திருச் செங்கோடு சங்ககிரி பரிபா லீக்குங்
கனவரிசைத் தாசில்தி காரசவு பாக்கியவான் களப் கும்பத்
தனவரிசைத் கண்மடவார் சரசமதன் மானுவேல் சமுதந் தண்ணைச்
செனவரியிற் கண்டுதெரி சிப்பவர்கட். கெப்பொருளுஞ் சித்தி யாமே. (116)

திடக்கரடக் கயமகரத் திருடன்முது கிடவடர்பூந் தென்றல் கோபம்
விடக்கரடக் காடுபயில் வெம்புலிநே ரம்புலிபோய் வெங்கா நிம்ப
வடக்கரடக் கருங்குடக்கர் மற்றவர்கொற் றவர்மயங்கும் மயிலைச் சேர்வி
கடக்கரடக் கடகளிறார் கனமானு வேலெனுஞ்சிங் கார வானே. (117)

இகலகல விடாமதனம் பெடாவகைவந் திடாயெனிலிங் கெணையார் காப்பர்
புகலகல மனத்தின்மயல் பொறுப்பரிது மறுப்பதென புகழ்முதத் தந்தர்
துகலகல கலெனவணி தொனிபரவ வினியவிதழ் சவைத்துக் கொஞ்சிச்
சகலகல விடும்புகிசந் தமமானு வேலெனுமுத் தமிழ்ச்சிங் கேறே. (118)

யமகம்.

வண்டனந்த மதப்பயல்சம் மதப்படிதுன் மதத்தொடிகா மதமி லாதென்
வண்டனந்த னிலம்பமைத்து வருத்தியதாற் கருத்துருசி மயலி னாற்று
வண்டனந்த னையுமறந்தேன் மலரணையி லெனைமருவ வருவாய் சித்
வண்டனந்த முறைசெழுந்தார் மணிமார்ப மானுவேல் மதிவல் லோனே. (119)

பலக்குமுத மலர்த்துமதிப் பாவிசுதிர் துவியெதிர் பகைக்கு மேன்மேற்
பலக்குமுத தியிலெலிவிற் படைமதனப் பயல்கணைதைப் பதுகொங் கைக்கும்
பலக்குமுத நாட்சொனசொற் படிதவறு தெனையினிக்கண் பார்தற் றோர்க்குப்
பலக்குமுத வருட்குணவிற்பனமானு வேலுசிக பாக்கிய வானே. (120)

தாசிலதி நமதுதுரை தாமமெனிற் றடுப்பன்வையச் சலியான் காண் மா
தாசிலதி சையுங்குமுலுஞ் சரியமுலை தடித்ததெனைத் தழுவ லாகா
தாசிலதி நமதாகத் தயவுபுரி யாததென்ன தமிழ்ச்செங் கோட்டுத்
தாசிலதி காரசெய தரமானு வேலுசிகை சரச வானே.

(121)

வேண்பாக்கள்.

தக்கதிருந் செங்கோட்டுத் தாசிலதி காரஞ்செய்
மிக்க புகழ்மானு வேல்முகபன்—பக்க
லடுத்தோ மினிச்சிறிது மஞ்சாதே நெஞ்சே
தடுத்தோ மருட்சஞ் சலம்.

(122)

மாலேமாற்று.

மாருதன லாவேனு மாரதிர வாசரத
தாருவன காமான தாவேரு—மேருவே
தானமா கானவரு தாதரச வாரதிர
மானுவே லானதரு மா.

(123)

வேறு.

தூயகரு ணைக்கதிராற் றூரியற்கு மஞ்சாத
மாயமிடி வல்லிருளை மாற்றுமே—நேயமொடு
பூமிதனை யானும் புகழ்மானு வேலெனுமென்
சாமிமுக சந்த்ரோ தயம்.

(124)

அற்பர்கொடைக் கோடைக் கலுத்துலர்ந்த வாணரெனு
நெற்பயிரெ லாந்தழைக்க நேருமே—கற்பகம்போற்
சீர்த்தி பரவுங் கிளைமானு வேல்முகபன்
வார்த்தை யமிர்த மழை.

(125)

உற்றூர்க் கமிர்த முறாதூர்க் கடியேறு
கற்றூர்க் குதவுங் கருணைமுகில்—மற்றூர்க்குஞ்
சீமா நெனத்தாசில் செய்துபுவி காக்கின்ற.
மாமானு வேல்மன்ன வன்.

(126)

சதுரங்கபந்தம்.

நேம னதிவித காம னனைவர்க்கு நேயகம
சேம சகாயன் சிதபஞ்சன் சீர்சின வாவிசய
தாமன் மனதிற் சலிக்கா னருட்கல்வி சால்பினொடு
மாமணி நேர வளர்மானு வேல்கன வாசகனே.

(127)

சிங்கார ரசக்கலித்துறைகள்.

வேடிக்கைக் காரி வெஞ்சுகக் காரி மிகமதனுல்
வாடிக்கைக் காரி வகைக்காரி யுன்னை மருவவந்தாள்
பாடிக்கை நீட்டிப் படிக்கின்ற தூயசொற் பாவலரைத்
தேடிக்கை யாதருள் செய்மாணு வேலெழிற் சித்தசனே. (128)

பங்க மிலாதபொற் பாவை யன் னுன்னைப் பார்த்து மயல்
பொங்க னீளமுலை பூரித் தடரப் பொருந்தினன் சேர்
சங்க கிரிதிருச் செங்கோ டெழில்பெறத் தாசில்செயுந்
துங்க குணை சுகமானு வேலுத் துரைச் சிங்கமே. (129)

சினத்துக் கொதித்தன திங்களுந் தென்றலுஞ் சேர்ந் தெனது
தனத்திற் செழிக்கு நகக்குறி வைத்துத் தழுவு கண்டாய்
கனத்துப் பருத்த களப புயாசொற் கவி வலவர்
மனத்திற் குறித்த தருள்மானு வேலெனு மன்ன வனே. (130)

திருத்திய பஞ்சணை மேல்வினை யாடித் தினமு மெனை
வருத்திய காம மயக்கந் தனிய மகிழ்ந் தனைவாய்
தருத்திர னைந்துஞ் சலாஞ்செய்து நாணத் தமிழ்ப் புலவோர்
கருத்தி னினைத்த தருள்மானு வேலெனுங் கா வலனே. (131)

பந்தைப் பழித்துப் பருத்துப் பசும்பொற் பணியணிந்த
விந்தைப் பரிமள மென்முலை மான்மயன் மீறினன் சேர்
முந்தைப் பலகலை யுந்தேர்ந் தறிவின் முதிர் புலவோர்
சிந்தைப் படியருள் செய்மாணு வேலெழிற் சித்தசனே. (132)

வேறு கலித்துறைகள்.

படிநாட்டி யும்பர் பதிநாட்டி யானும் பராபரன் பொன்
னடிநாட்டி வாழ்முனத் தான்மானு வேல்வந் தரசர் கட்டு
முடிநாட்டி நீதி முறைநாட்டி நாளு முதிர் தரும்க்
கொடிநாட்டி யெங்குங் குடிநாட்டி நீன்புகழ் கொண் டனனே. (133)

நிசங்கட்டி வேத நிலைகட்டி வேண்டு நிதி வறிஞர்
வசங்கட்டி ஸ்கு மதிமானு வேலருள் வள்ள லொரு
தசங்கட் டியபொருத் தத்தமிழ் வாணர் தமைப் புரக்கத்
துசங்கட்டிச் கீர்த்திச் சுமைகட்டி னுன்கடல் குழ்சுகத்தே. (134)

சொலவு மினிய துரைமார் சபாசெனத் தூயக்கலை
பலவு முணர்விற்பனமானு வேல்வள்ளல் பாருலகிற்
குலவு கருணைத்துப் பாக்கி னூற்கொடைக் குண்டுகொண்டு
புலவர் வறுமைப் புலிகளை வாட்டிப் புரட்டுவனே. (135)

வற்றுத் பொக்கிசு வாரி படிந்து மதூரகளி
கற்று ரெனுமா லுக்கி னென் றுங்கனகமழை
முற்றுகை னெ முறைமறைய பெய்யு முதற்சொனசொற்
சற்று கிழங்கு வறமானு பிளக்கைத் தலமுதலே. (136)

வெருவா விகேர மிடிநெடுங் கோடை வெயில்வெதுப்ப
வருதாக துன்பத்தை வாணர்க் கிமைப்பினின் மாற்றுங்கண்டர்
தருவா கியசூயின் விக்கோரி யாமெச்சத் தாசில்செய்யுந்
திருமானு வேலுத் துரைகட் கருணைச் செழுங்கடலே. (137)

எட்டி பழுத்த தெனவிற் நிருக்கின்ற வினகுன
மட்டி யுலுத்தரை வாழ்த்தி யலுத்ததென் வாயினிமேல்
வெட்டிவி லப்படிக்கட்டப் படாதென் மிடிதவிர்ப்பாய்
அட்டி செயிற்புக லார்மானு வேலெனு மற்புத்தனே. (138)

தேர்ந்நுமுன் சங்க கிரிதனில் வந்நன் செயசமுதஞ்
சார்ந்தவன் தேசொலிக் கொண்டனின் ணப்பந்தனைமுடித்து
நேர்ந்தவெம் ழார்க்கு விரைவிற் செலவிடை நீதருவா
யார்ந்த புகழ்பெற் றருள்மானு வேலெனு மற்புத்தனே. (139)

சகல கனமும் பொருந்திய செல்வத் தயாநிதிநீ
மிகவுப சார மடிக்கடி நான்சொல வேண்டுவதேன்
பகலு மிரவு நினையே கொண்டாடும் படிவிடைதந்
தகமகிழ் கூர்ந்தருள் வாய்மானு வேலெனு மற்புத்தனே. (140)

விதண்ட வாதிளான சில ழார்க்கர் வந்து மொட்டைத்தலைக்கும் மயிர்த்தலைக்கு
மிணையாக வோர் விருத்தம் கலித்துறை வேண்பா வியற்றுதிரேன்று
வலிந்தறைகூலி விதேத்த கடைக்களை யக்கணமே யெதிர்த்
தழிகும்படி தோதேத்த விழைகள் வருமாய்.
விருத்தம்

குலவுசடை பிலைசடைக் குச்சுராக் கடிதாங்கக் கொண்டை காட்டி
யுலவுபரி மளப்புகைகொண் டுளங்கவரு மதுபெண்கட் கொழிந்த தாகிற
பலருமுண்டை யெனப்பழிக்கப் படுஞ்சகுனத் தடையாமிப் பண்பா லிந்த
வுலகின்மயிர்த் தலைக்கணையோ ஆனைமொட்டைத் தலைபுகர்வி ருணர்வி லீரே. (1)

கலித்துறை.

உயிர்த்துணை மாத ருவப்ப மணந்தந் துளமுருக்குஞ்
செயிர்த்தலொன் னூர்பணி சீர்மானு வேல்வளர் தேசமதி
லயிர்த்திடக் கட்டை யெனத்தோன் றிடாதழ காகியநன்
மயிர்த்தலைக் குச்சரி யாமோமொட் டைத்தலை வம்பர்களே. (142)

வேண்பா.

வேலைநிகர் சீர்மானு வேலுத் துரைநாட்டின்
மாலைகொளுஞ் சம்பங்கி வாசமிசூங்—கால்கொறு
நெட்டைத் தடியார்களே நீல மயிர்த்தலைக்கு
மொட்டைத் தலைசரியா மோ. (143)

விருத்தங்கள்.

கற்பணசொற் பொருள்சிறந்த கவிபாடி யெப்படிப்பற் காட்டி னுறு
மற்பம்மதிப் பதுகிடையா தருமையிலை பெருமையிலை யனந்தந் தொலை
பற்பலவித் தையுந்தெரிந்த பாண்டியன் யாதல்கண் பார்த்தல் வேண்டிந்
தற்பரணைப் பணிகனசந் தரமானு வேலெனுமுத் தமிழ்ச்சிங் கேதே. (144)

இவைதரும மிவைபாவ மெனமதியார் நமக்கினிமே லெதிரே தென்று
சுவையிலு மாந்திருப்பார் தலைபசையார் வாய்பேசார் தாசிக் கென்றாற்
சுவைசுவைய தாகுகிதி கொடுப்பார்மெய்ப் பொருள்புகழாக் குறியா ரிந்த
நவையர் தமிழிவர்களோ நவீம்மானு வேலெனுகன் வயபூ மானே. (145)

உனதுதிரு வருனொருசந் துளதாகிற் கதிர்முனிரு ளுடையு மாபோ
லெனதுகுறை முழுதுமிமைப் பினிலகலு மென்பதற்கிங் கெனசந் தேகம்
மனதுகனி னினைத்தபடி வறங்கொடுத்தல் வேண்டுமிதோர் வருத்த மன்று
கனதுதியி னுயர்சயகங் கனமானு வேலெனுஞ்சிங் கார வானே. (146)

துன்பவிருட் கடற்படிந்து சுழலுமெனக் குன்கருணைத் தோணி நல்கி
யின்பககக் கரைகாட்டி யெப்படியு மெனையினியீ டேற்றல் வேண்டும்
பின்பொருவக் ருபசாரம் பேசேனெல் லாமுனது பெருமை கண்டாய்
வன்பரமதத் தினைத்தணித்து வளர்விய மாணுவேல் மதிவ லோனே. (147)

வேறு.

பதிவெடுத்துப் பதினெரு மாந் மான படியாலுங் கடனாலும் பலகோ யாலும்
துதிசிலர்க்கு நெடுநாட்சம் பளங்கன்செல்லாத் துயராலுங் கடைக்கணக்குச் சுமந்த் தாலும்
மதிசுளநிந் தித்ததினனம் நிறைவேருத் வகையாலு பிரஷபகல் வருந்தி நொத்தோ
ததியிதுகண் பார்த்தேனே கவித்தல் வேண்டிந் தனமானு வேல்விஜய செளர்ய வானே. (1)

வேறு.

சொல்லக் காட்டி யருத்தத்தைக் காட்டிந் துதியைக் காட்டிப் சுளிக்கு முலுத்தர்பாற்
பல்லைக் காட்டியே யானலை யாவகை பலனைக் காட்டிப் பயத்தனை யோட்டுவாய்
கல்லைக் காட்டி யினரீரைக் காட்டிமாய் சனியைக் காட்டிக் கலசத்தைக் காட்டிப்பொன்
கல்லைக் காட்டி வளர்முலை யார்புகழ் மானு வேல்விச வாசசக் ரேசனே. (149)

சில அரிய பெரிய சித்திரகவிகளுக்குச்

சூத்திரம்.

சதுரங்கபந்தம்.

விருத்தம்

அறுபத்து நாலாயுத் திரண்டைம்மா னுற்பாணன்

கருத்தமுப்பத் தாநிருபத் தாநிருபத் திரண்டு

பெறும்கூ ரங்கனொன்று முத்தலேழு வரைநிகர்ப்பப்

பின்னுமைம்பத் தேழைம்பன் னுன்றோநொற் பான்மன்

அறுமுப்பத் தைத்திருபத் தொன்பனுபன் வேழ்பதினைந்

அவெழுபத் திரண்டுமுத லெழுபத்தெட் டுறு

மறுவற்று வரப்பாடுங் கவிதைசது ரங்கபந்தம்

வழுத்திவளித் தெழுபத்தெட் டெழுந்தின்முடி சுவதே.

(150)

தருவக்துரிப்பு;

{ 1+61—2+62—3+50—4+44—5+36—6+26—7+22 } மொத்தஎழுத்
{ 15+78—17+77—29+76—35+75—43+74—53×73—57+72 } துகண் 78.

அஷ்டநாகபந்தத்தின் சூத்திரம்.

ஆசிரியவிருத்தம்

முப்பத்து நாலுக்கு நாலாகு மாறுக்கு முப்பதின் றெட்டாகுமாம்

மொழியுமெட்டுக்கிருப தாம்பன்னி ரண்டுக்கு மூவாறி லக்கமெனலாஃ

ஒப்பற்ற ஷிருபத்தி ரண்டுக்கு நற்பதா மோருமிரு பத்துநாலுக்

சுயருமுப் பத்திரண் டிருபதோ டாநினுக்குரியநாற் பத்துநாலும்.

தப்பற்றி டச்சிறந் திருமுப் பதுக்குத் தழைத்தநாற் பத்திரண்டாம்

சார்தர வரைத்திட்ட விவ்விவக் கங்களிற் றவறும் லக்கரங்கள்

செப்பிநாற் பத்தொன்ப தாமெழுத் திற்செய்த செய்யுளெண் ணாகபந்தஞ்

செங்களப குங்கும மணங்கமழ் தரும்படி திரண்டிலகு கொங்கைமாதே

{ 4+34, 6+38, 8+20, 12+18, } மொத்தஎழுத்துகள் 49
{ 22+40, 24+32, 26+44, 30+42. }

நூதன விசித்திரவுபய நாகபந்தத்தின் சூத்திரம்.

எட்டினுக் காறாகு மெண்ணைந் தினுக்கே யியைந்தபதி னுலதாகும்
 ஈரெட்டி னுக்குவரு பதினெட்டு நாலேந் தினுக்குநாற் பத்தாறுதான்
 தொட்டவீரு பத்திரண் டெண்மூன்று நாலேழ் துலக்குமிரு பத்தாறுதான்
 தோன்றுமெண் ணுறுக்கு முப்பதாம் பத்தைந்து தூயமுப் பத்திரண்டாம்
 திட்டமுறு முப்பத்து நான்கினுக் கைம்பத் திரண்டதா மாறேழுடன்
 செப்புநாற் பத்தினு லைம்பதிற் றெட்டுடன் சேர்வதோ ரறுபதாகும்
 கட்டமில் லாமலறு பத்துமூன் றக்கரங் களையுடைய வெண்பாவிது
 கமழ்விசித் திரவுபய நாகபந் தனமாங் கணிந்துருகு செஞ்சொன்மாதே. ( )

துருவக்குறிப்பு.

{ 6+8, 14+40, 16+18, 20+46, 22+24, 26+28 } மொத்தஎழுத்துக்கள் 68.
 { 30+48, 32+50, 34+52, 42+44, 58+60. }

ஸ்ரீமாந் பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி கூறிய யோகினியறியும்

விருத்தம்.

நிறைமதிமுற் றித்தொடுத்து நிலைமகவான் குபேரனங்கி நிருதி கூற்ற
 னறைபுன லுக் கிறைகாற்றி சானியன்மற் றிவர்திசைவிண் ணவனி யாக
 முறையிருக்கும் யோகினிதன் முன்மரணம் பால்பிணிமுன் முதிர்கீர் வெற்றி
 தறைவிணிற்பின் மத்திமதித் தன்மைகண்டு வழிநடக்கத் தக்க தாமே. (153)

சென்னை ஹைக்கோர்ட்டு லாயர்

குருமூர்த்தி அய்யரவர்கள் மீது

ஆசிரிய்விருத்தம்.

புவிதாங்கு கணபண புயங்காதி பதியும் புகன்றிடம் கமையாதநின்
புன்யசாம் ராஜ்யவத் புகுண நயங்களைப் புகழ்வதெப் படிமற்றனோர்
புனிதவே தாகம்பு ராணஷத் சாஸ்த்ரசம் பூர்ணவித் யாவிரோதா
பூசரசி ரேஷ்டசத் புருஷோத்த மாதெய்வ பூஜா பலபரதாபா

கவிதாங்கு மதுராச கற்பனா லங்கார கமனஜன பரிபரலனா
காயத்ரி மந்த்ராஜப கவசவப யாஸ்தகங் கணசல க்ஷண விவேகா
கடிகனக் விதபாப கண்டன சமத்தார காம்பீரிய நிஷ்களங்கா
கற்பக சமாஸூப காரா சமஸ்தமங் களசமுக ரமணிகார

செவிதாங்கு மகரகுண் டலமகுட கேபூர தேசாதி தேசராஜ
சேவிதச யின்யகுயின் விக்டோரி யாமெச்சு திவ்யமுத் ராப்ரசன்ன
செயலாய ருத்யோக திரா க்ருபாநயன திலகமுக சந்த்ரோதயா
சென்னைபுரி வாசராஜ் சிதசபா விதவஜ்ர தேகா துரந்தரீகா

குவிதாங்கு கனதன ரூபேரா வகோரகலி கோபா மஹாணு பாவா
குங்குமப டிராகத் பூரம்ருக மதகனப கோலவெக் ஞோபவீத
கோகனக மலர்மாலி காபரண மணிமாற்ப கோமள சவுக்ய நிபுண
குலகீர்த்தி யநுகூல பலபூர்த்தி வரசீல குருமூர்த்தி மதலோலனே. (154)

விருத்தம்.

மாகிரிதி சுரபிசுந்தா மணிதருக்கள் பயஞ்செனித்து வருப தார்த்த
மேகமது பின்வெளுத்து விடுமிவற்றை யுனக்குரிகர் விளம்ப லாமோ
தேகதிட வேதகுல சிகாமணியாய் லாயர்முறை தினந டாத்துங்
கோகனக வதனகன குருமூர்த்தி ராஜதிவ்ய குணபூ மானே. (155)

அஷ்டநாகபந்தம் வெண்பா.

வேத குலதீப மேலா கிய்லாய
ராதி கருணை யகலாம—னீதநய
மூதறி வாகு முனலோலன் மானபா
நீதகுரு மூர்த்தி நிதி. (156)

கலித்துறை.

கற்றுக்குக் கற்பகங் கல்லார்க்கு வல்லிடி கண்டுகொள்ளப்
பெற்றார்க்குத் தெய்வந் திாவுக்கும் வாணிக்கும் பிடநம்பி
யுற்றார்க் கமிதந் துரைமங்குந் கண்மணி யோங்குலகன்
மற்றுக்குத் தாய்நங் குநாழந்தி ராஜ வரோதயனே.

(157)

பேறையூர் வித்வான் லிங்கையரவர்கள் சந்தித்தபோது அவரது

வித்வ சாமர்த்தியத்தை மெச்சிக்கூறியது.

மலைத்தவனு மலைத்தவனு குவன்சுரத நாமகணை மகவே யென்பார்
கலைத்திறமைக் கம்பனுமோர் கம்பமென நிற்புனனைக் கண்டா லென்றா
லிலைக்கழுது கற்பகக்கா வித்திறந்து வெண்கவரி யிரட்டிம் பேறை
நிலை உதடிநழி வீரசைவ் லிங்கையதே சிவவுனக்கார் சிவரா வாரே.

(158)

அப்போது லிங்கையரவர்கள் சொல்லியது.

காம்பழகாய் மிருதுவுற்ற தோவியிகள் மதனனிலக் கணங்க ளாதி
யாம்பழமை யானபதி னெண்புரா ணப்பொருளு மாய்ந்து தேர்ந்து
தாம்பழகி யேயெவருஞ் சபாஷெனமுத் தமிழ்விதிக்குந் தனகமை வாய்ந்த
மாம்பழவா ணையொருபோ தென்னினுங்கண் டோர்க்கமுத வாக்குண் டாமே.

வேறு யமகம்.

கற்றடங்கா வாணருளக் கருவமெனப் பூரிக்குங் களபக் கொங்கைக்
கற்றடங்கா மனசுகொடுங் கணைபொறுக்கு மோசிறியேன் கலவிக்கிங்கேக்
கற்றடங்கா தலித்தமின்னார் களுங்கயர்ந்தே நெனைக்காப்பாய் கலிபின் மீத
கற்றடங்கா வதிர்சமுக கோபால சாமியெனுங் கருணைக் கோவே.

(160)

தேன்றற் சிறப்பு வெண்பா.

ஒத்தகுணத் தன்ப னுரத்துறங்கு காதலிக்கு
மெத்தவருத் தத்தை விளைத்ததே—சுத்ததிடக்
காமனம்பா னுள்ளங் கலங்கும் புதுச்சமலப்
பூமணந்தோய் தென்றற் புனி.

(161)

உமேலைப்பேட்டை தாசில்தார்

விசுவநாத முதலியாரவர்கள் கூறிய வெண்பா.

கும்பமுனி யோவொட்டக் கூத்தனே சேடனே
கம்பனே காளமே கந்தானே—பம்புவிடப்
பாம்பணியுந் தேவருளும் பாலனுற்று வாழ்பழநி
மாம்பழக்க விச்சிங்க மால்.

(162)

உபயார்த்தமுள்ள பிராதுவிண்ணப்பக்கவிகள்.

(தாராபுரம் தாசில்தாரவர்கன்மீது)

ஆசிரியவிருத்தம்.

சீரில்து தாராபுரந்தாலு சாதாசில் செயுமகா ராஜராஜ
 ஸ்ரீகண்ய பார்த்தசா ரதிமுதலி யாரவர்கள் திவ்யசமு கத்தினுக்கு
 கேரிலெழு திக்கொண்ட விண்ணப்ப மென்னெனில் கேற்றிராப் போதுகுப்பான்
 மெனாட் குறிப்பினு லேயென தகத்தெய்தி நிலையுடைமை யைத்திருடினான்
 காரிய மெவர்க்குந் தெரித்தகே மச்சமுங் கைக்குள் ளிருக்கின் ததாம்
 காண்பதெலி தல்லவா ரண்டிற் பிடித்திடுதல் கடமையினி லாவுமுளதாற்
 கூரிய பழங்குற்ற வாளிகளு முதவியிக் கொடியதுஷ டனையடக்கக்
 கூடா விடிற்சேர குணமொடுங் காளுதயை கூர்ந்துர ஸ்மித்தருள்கவே. (163)

பழநித் தாசில்தாரவர்கன்மீது

வளமலி பழநித் தாசில்கா ராகவனர் மகாராஜ ராஜஸ்ரீ
 மாதவ ராயரவர்கள் முன்னிலையில் வாழ்த்துவிண் ணப்ப மென்னெனில்
 களவினன் சொக்கத் தலைவனு மொருவன் கரும்பய லாகவந் தெதிர்த்தான்
 கடியகுட் டையுந்தா னுடைப்பனூ தகப்பன் கைவிலங் கினைமுறித் தவனும்
 உளமனை தோறும் புதுவனாற் காண வொணுதவ னுமவன் செய்தி
 யொன்றல வென்றன் தனமுடிப் பவிழ்த்தா னுற்றநா ணயமெலாங் கவர்த்தான்
 அளவையில் வயிரக் கற்பையுக்கொள்ளை யடித்தனன் சாக்ஷியுன் டனேகம்
 அடுத்திடு சமன்சேர்த் தவைகளை விசாரித் தமுல்செலுத் துவதும் தருளே. ( )

பெரியகுளம் தாசில்தாரவர்கன் மீது.

மகராஜ ராஜஸ்ரீ தாசில்தா ரிருளப்ப மதியூகி தனது திவ்ய
 வரசன்னி தானத்தி னுக்குவந் தனமொடு வரைந்துகொள் பிராதென்னெனிற்
 பகர்வாதி கன்னியெதி ரிகள் காம னொன்றுகண பதியிரண் டறிசாட்சிகள்
 பார்த்திட்ட முத்தொன்று சந்தன மிரண்டுமறு படிசொக்க லிங்கமுன்று
 மிகவாதி யாமென்னை முதலாவ தெதிரிதடி விசையினுல் வாட்டுகின்ற
 வேளையி லிரண்டாவ தெதிரிகர மதனூல் வெதுப்பியது கொஞ்சமன்று
 திகழ்காய மேயுண்மை தெரிவிக்கு நகைகள்சில சிதறியன கொள்ளைகூடச்
 சேர்க்கைசா ஸ்மிகன்விசா ரணைசெய்தெ திரிகளைத் தெண்டிக்க விதுசமயமே. ( )

ஒருமதன்ன் பிராதுவர வுடன்வாதி யெதிரி யென்பது ணர்ந்தே லாய
 ரருக்லியம் புலுதுமதித் தமர்வனசாட் சிக்லாயுமங் கதட்டி யாட்டி.
 யிருதிடமுங் குறித்துவரி யிசைநோக்கிக் காலண்ட ரியல்பாய்க் கொண்ட
 தருணமிதஞ் சாதுரட்சித் தாற்சுகிர் த மிருளப்ப சரச மாலே. (166)

இதுவுமது.

நானெழுதிக் கொண்டு வந்த விண்ணப்பந் தனைமதித்து நலிவாக் காய
 மானதையே ரினிற் பார்த்து மனுசார சாட்சிகளா லனைத்துங் கேட்டு
 மேனெதிரி களையடக்கி யேழையா மெனைக்காக்க வில்லைசித்தந்
 நானெனது பாக்கியமெய்த் தயையனந்த ராமையசந் தரபூ மானே. (167)

பழநி சிரஸ்தார் சுப்ரமண்ய அய்யரவர்கள் மீது.

மார்க்கமதி லொருவேடன் வல்லமையா லெனையெதிர்த்து வளைபூ ணுடை
 சேர்க்கையொடு கொள்ளையிட்டான் சிக்குவதோ வரிதுதுப்புத் திறத்தான் மெல்ல
 மூர்க்கனெனு மவனைவரன் முறையடக்கி யென்குறிப்பை முடிக்க வேண்டுந்
 தார்க்களப புபசிரஸ்தார் சுப்ரமண்ய கண்யனெனுஞ் சரச மாலே. (168)

இதுவுமது.

ஏற்றத்தி பார்த்துதுழைந் திடுதிருட்டு வலமாய நென்பான் பெற்ற
 சேற்றமத வெங்கட்டன் றினமுமடக் கருப்பனைச்சேர்த் திக்கொண் டென்பால்
 மாற்றறிய கலகமிட்டான் மாதரெல்லாஞ் சாட்சிருசு மதித்துத் தீர்ப்புச்
 சாற்றினி யென்னதடை தயவுபுரி சுப்ரமண்ய சரச மாலே. (169)

இவர்கள் ஒரு சமயம் நாவலரவர்கள் வீட்டிற்கு வந்து பேசிக்கொண்டிருந்து
 சற்றேரேம் நீத்திரை செய்யப் பள்ளிகோண்டபொழுது சொல்லியது.

பரிதிலா வினுங்குளிரப் பரவுதிரைப் பயோததியிற் பண்ணனாகக்
 தெரிவரிதாய் நெடுவடபத் திரம்வெளுத்து நெளித்தலைந்து செயல்யோசிக்கப்
 புரிதவம்பா தெனதகமுற் பூண்டதுகிற்ப் பெறவென்றும் புரத்தற் பண்பாம்
 விரிதுதிலா வண்யபுண்ய விபரகண்ய சுப்ரமண்ய விஜயமாலே (170)

சிரஸ்தார் இராமசாமி அய்யரவர்கள் மீதியற்றிய

பிராது விண்ணப்பங்கள்,

இகல்கருப்பத் தேவன்மகன் காமத் தேவ னென்னிலத்தி னூடுதன்கா லினைநே ரோட்டி-
மிகமதர்த்தித் தேறணையைத் தடுத்து நீரை விலக்கிவரம்பையும்ழித்தான் விசாரித்தன்னே
ளகமொடுக்கிச் சுகபோக மெனக்கு வாய்க்க வழுல்செலுத்தி யெனையகித் தருள வேண்டும்
சுகமதிக்கப் பழிதனிற் சிரஸ்தா ராகித் தருமநடாந் தியராம சாமி மாலே. (171)

இதுவுமது.

கரணிக்க நாட்டாண்டமக் காரண் றண்டற் காரணுத வியினுலே கருப்பன் யாரும் [யான்
பிரமிக்க வயஸ்புத்து போரிற் கொள்ளை பெரிதிட்டா னென்னசெய்வேன் பேதையேன்
பாவுற்ற பண்ணையில்வாழ் குடும்பர் சாட்சி பள்ளிகட்குத் தெரியவரும் பட்ட பாடு
தரணிக்கு ளவையடர்த் தெனர கூங்கச் சமயமிது மெய்யராம சாமி மாலே. (172)

இதுவுமது.

சங்கன்மக னுனபொல்லாத் தடிவீர னிருளினையுந் தான்கூட் டிக்கொண்
டெங்கள் வள விளிற்புகுந்தா னென்னசெய்தா னேநகைமற் றெல்லாங் காணேன்
அங்கவனை யடக்கியென தணிதனத்தை முறைப்படிசேர்த் தருளல் வேண்டுந்
துங்கமிசு வேதகுல துரைராம சாமிமகா சகுண வானே. (173)

இதுவுமது.

அடுத்தவள வெல்லிபகைத் ததைபுங் கோதை
யடித்ததையு மாரியுஞ்சேர்ந் தடங்கா மற்போர்
தொடுத்ததையு மறிக்கைசெய்து கொண்டேன் கேட்டுந்
சுற்றிலுள்ளோ ரெல்லாருஞ் சொல்வார் சாக்ஷி
சடுத்தமிசு மேற்றடிப்பு மப்போ தேபார்த்
ததுதானே யெதிரிகளைத் தண்டி யாமல்
விடுத்ததென்ன நடப்பைவிசா ரிக்க வேண்டு
மெய்யராம சாமிமகா விவேக வானே. (174)

நாவலர்போற்றும் நடுவெழுத்தலங்காரம்.

மையனுபரி மதிபரிதி வடங்கள்விழுதி யலர்தூற்ற

வலிதுதரணி பகைபுணரி மனதுபதடி கொடிதுபுய

லையலனைமார் தொழில்பவரி யாகவருந்து வாட்குமுன்பின்

னடுத்தபேர்க ணடுவுநிலை யறிவித்திடுதல் வேண்டாவோ

செய்யவிடைசோர் வனவிரண்டுந் திரண்டுமதனை யன்பைநன்றைத்

தீதைமகிழ்வைக் கவியையெனைத் திரத்தைபெனநின் னுருத்தொழுமித்

தையற்றனைக் கலந்துகொஞ்சித் தழுவச்சமய மிதுகண்டாய்

தர்மப்படிவா கியராம சாமீராஜ தயாநிதியே.

(175)

இ-ள். உபரி, பரிதி, விழுதி, தாணி, புணரி, பதடி, புயல், பவரி என்பவற்றின் நடுவுநிலை பரிபூரண தயவு, இதனை மேற்கூறியவாறு வருந்துவாட்கு அறிவித்திடுதல் வேண்டாவோ என்றவாறு. மற்றைய விரண்டக்கரங்களைச்சேர்த்துப் பின்னர்க்கூறிய, மதனை ..... திரத்தை யென்பவைகளிற் கூட்டி முறையே. மதனை-உரி, அன்பைப் பதி, நன்றை-விதி, தீதைத்தனி, மகிழ்வைப்பரி, கவியைப்படி, என்னைப் புல், திரத்தைப் பரி யெனச்சேர்த்துப் பொருண்முடிபுகொள்க.

மாலையமாற்று நேரிசைவெண்பா.

மானேமி சாமரா மாருதம தானவல

தானேய மேனேரா தாதாநா—பூநாதா

தாரானே மேயனே தாலவன தாமதரு

மாராம சாமீனே மா.

(176)

சதுரங்கபந்தனம், கலித்துறை.

திங்க ளதனை யடர்முக மாது சினேகியணி

கொங்கியல் போதினை நேர்தன மீதிற் குரோதமென்னே

தங்க வளரு மனைமேற் கவின்மின்னைச் சாரினிமா

மங்கை திகழும் புயராம சாமி வரோதயனே.

(177)

இயற்றமிழ்வலர்புகழெழுத்தலங்காரம்.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடியடியாசிரியம்.

அய்யநீ யனுகூர் மவுத்திக புரமென் றறிந்ததி லேழுகான் கணையா
ளங்கிஷை மாற்றெட் டகன்றுபின் னுரை சோர்ந் தாதியீற் றயலொடந் தடிதாய்ச்
செய்யவைந்தேழெட் டணிபுக முதனாற்செறிவினாள் வருமெழுத் திரட்டத்.
திப்புழுப் போன்னைற் றெட்டிகழந் தாறு திகழத்திற் பாதிரான் கிளைத்து
வெய்வவங் கதினமுன் னிலக்கியைந் தேற்றிமேற் றன துவகையே விரும்பி:
மிகமெனில் தனளிங் கைந்துநான் கவட்கு வேறெவ ருனையல தருவ்செய்
தாய்ப்செந் தமிழின் சுனையெலார் தெரிந்த தொண்டை மண் டலநதிஞ்ஞலத்துச்
சயகுண நிதியா கிபபெருந் தைகமைச் சுப்பரா யேந்திர துரையே. (178)

குறிப்பு—

மவுத்திகபுரம் என்பது கோயமுத்தூர்,

{ 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8 }
{ ம வு த் தி க பு ர ம் }.

சமஸ்தி 7 கவரிவருப்படி யமகம்.

சங்கவரி சுதன்காமம் தழைக்கவரி சிலைவாத்துத் தையல்நாணச்
சங்கவரி நென்சொழமெய்த் தவங்கவரி வளைக்கலந்து தழுவு நூற்பர
சங்கவரி யகவிசர் தமக்கவரி தயப்படிஞஞ் சரம்பொன் மானு.
சங்கவரி சிவிகையருள் தக்கதுங்க சொக்கலிங்க தளசிங் கேதே. (179)

போடிநாயக்கனார் ஜமீன்தார்

ஷங்காரு திருமலைப்போடய துரையவர்கள்மீது.

நலக்குவளை கடற்பேரி தொனிப்பமன துணைத்தேடி நா ள்க டோறுஞ்
செலக்குவளை மலர்ப்பகழி மதப்பயலு மெதிர்ப்பவழு திணைக்கைப் பென்றே
மிலக்குவளை யணைத்ததர வினிப்பருண்மாம் பழக்கவினைய மெச்சிச் செம்பொன்
பலக்குவளை தருவங்கார் திருமலைப்போ டயஜயசிற் பன்ன மாலே. (180)

காமராஜய பாண்டிய துரையவர்கள் பட்டாபிஷேக காலத்திற் சொல்லிய

வாழ்த்துக்கவி.

ஆசிரியம்.

சீர்பூத்த பங்கயச் செங்கய மெனும்படி திருந்தியின் னருள் பொருந்திச்

செய்யகம் பளமுழுது முய்யவிமை யாதொளிர் செழுங்கட் கொழுங்கட் பசுந்
தார்பூத்த குழலமுதை யன்பரித யத்திற் சரற்கால மதிபோல் வருஞ்

சக்கால தேவிதனை யெக்கால முந்தொழுது தலையால் வணங்குகிற பாம்
வார்பூத்த கொங்கையிசை மங்கைதிரு நங்கையிக மகிழ்காசை நகராதி பன்

வரசீல வாரகுல கிரீடிவங் காருதிரு மலைப்போட யேந்திரன் செய்

‘நேர்பூத்த மெய்த்தவமு முத்தமிழ்த் தவமுநில நிறைதவமு முறை விளக்கும்

நீதிமான் காமரா ஜயபாண்டிய துரையவர்கள் நீடுழி வாழ்க வென்றே. (181)

மகுடஞ் சூட்டிய தினத்தில் ராஜசபையிற் கவிப்பிரசங்கம் நடந்தபொழுது

முன்னிரண்டடிகளாற் சபையிலொருவர்குறித்த வினாவும், உடனே தொ

டர்ந்து கூறிய கவிச்சிங்கத்தின் விடையுஞ் சேர்ந்த

வெண்பா.

மாம்பழத்தைப் போலு மதரமிகு மாம்பழஞ்சொல்

லாம்பழமை கேட்டுமுடி யாட்டிலனென்—நாம்புதுமை

யின்கா சினிபொறுத்தா மென்னுமோ வென்றிருந்தான்

மன்காம ராஜயபூ மான்,

(182)

கோம்பை ஜமீன்தார்

திருமலை சக்கப்பாச்சி துரையவர்கள் மீது

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி விருத்தம்.

திருமேவு பசுந்தமிழ்மாம் பழக்கவிச்சிங் கேந்தர

சிகாமணிவா சகங்கோம்பை சிறந்திடவீற் றிருக்குந்

தருநேர்கல் தூரி ரங்க குமாரதள வாய்ந்த

தாபமகு டாதிபத்ய சற்குணசக் ரேசன்

அருள்யோக திருமலைசக் கப்பாச்சி மதவே

ளன்பினொடு காண்கவுன தருமைதெரிந் திடநா

மொருவார மாகவிங்கே யுற்றனமா தவினா

ஹுடனழைத்து வரிசைசெயி ஹுயர்புகழுண் டாமே.

(183)

சந்தக் கொச்சகம்.

வட்டமுலை மெத்தவும தத்தெழில்ப டைத்தகது
 மத்தகது லத்தினைசி கர்த்துவன ரக்கனைகள்
 விட்டனன்ம தப்பயனு றக்கமுமி லைத்தயவென்
 . மிசைபுரி தற்குப் போட்டி யாகு மோ
 சட்டமொடு மெத்தைதலி ருத்தியொரு முத்தரிந்
 சற்றெனினு மிக்கொடுமை யைத்தனிச கிப்பரிநு
 சிட்டர்ப்புந் சற்குணச வ்யதிட முற்றசெய
 திருமலை சக்கப் பாச்சி ராஜனே.

(184)

வேறு சந்தம்.

எவரொப் பியவிப ரிதமித் திரவகை
 யிதுபுத் திபிலறி கிலனித் தனைமன
 கடைத் தொழில்சரி யலவற் புதமுலை
 களப புயத்திற் சேர்த்து மேவுவாய்
 .புவனத் தரசர்கள் கிரமப் படிதரு
 பொருளிட டடிமுறை பரவப் பொலிவெடு
 திவர்பற் பலவிரு துளசற் குணஜய
 திருமலை சக்கப் பாச்சி ராஜனே.

(185)

வீருத்தம்.

மலரகித வேதாந்த வாரிபடிந் தானந்த மதிக்குள் முற்றிக்
 கலககுண வரவொளிப்பக் கனிவாய்வின் டதிர்த்துகடைக் கண்மின்காட்டி
 அலர்கருணை மழைபொழிப ரருளானந் தக்குயின்மே வணிவெற் பென்றுங்
 குலவுதுரைப் பாண்டியனைக் கண்டவர்தம் பண்டமனைக் குறைதீர் வாரே.*(186)

விருதுகொண்ட பசுந்தமிழ்மாம் பழக்கவிச்சிங் கங்குறிக்கும் விவரம் வாண
 ரருமைகண்டு வரிசைபல்லக் கருன்புரிபுந் துரைப்பாண்டிய வதிபா கேண்மோ
 திருவுகந்த வுத்போகர் சிற்சிலர்கேட் டிருப்பதனற்றேடி யேணுங்
 கருதுகின்ற சுவாகிரண்டு கணமனுப்ப வேண்டுமனங் கனிந்து தானே. (187)

உத்தமபாளையம் சீனியாசாரியாரவர்கள் மீது.

நடுவேழுத்தலங்காரம்.

இருப்பினொடு வசந்தமன்னை யினியகுழும் பினுக்குதி மிடுப தார்த்தம்
விருப்புறபாத் திபயிவற்றி னடுநாமா மற்றிரண்டும் விரிப்பக் கேண்மோ
சிருத்தாகவை யமுதுமரு வலம்மீது விசிபுனைமே தினிமே வியார்க்கும்
பெருத்ததில் விமனென்ப பேசமிஞ்சுத் தருந்கருணை பெருகு வாயே. (188)

குறிப்பு:— இருப்புமுதற் பாத்திப மீறுவுள்ள வைத்தின், பரியாயப்பெயர் முறையே ஆசீர், வேனில், தாபார், மசால், உரிமை என்பன. இவற்றினடு வெழுத்துக்கள் = சீனியாசாரி. ஏனையவிரண்டக்கரங்கள் சேர்ந்தான, ஆர், முதலியவற்றை, அமுதாதிபவற்றிற்குக் கூட்டி, பெருண்முடிபு கொள்க.

அப்பாச்சி பிள்ளையவர்கள் மீது

அப்பாச்சி யம்போல வாங்கினா கித்தடைந்தார்க் கருளார் பாற்போ
யப்பாச்சி தறிவிணி லலைபுலவீர் பிறமாத ரருமைக் கொங்கை
யப்பாச்சி கரப்புயன்கா ரணையன்சங் கரமூர்த்தி யருள்சே பெங்கள்
அப்பாச்சி யுகியைக்கொண் டாடுமின்கா ரியசித்தி யாகுந் தானே. (189)

அருமந்த நகரம் வித்வான்

சுந்தரராஜவய்யங்காரவர்கள் மீது

மதிபரிதி தனதிரு மருங்கினு நெருங்கியெழு மறையாத மின்பொருந்தி
வடமேரு கிரிமீது மழைநீல முகிலொன்று வருகின்ற காட்சியேபோ
லத்திவன சங்குசக் ராயுத லிலங்கமல ரரிவைதிரு மார்பில்வாழ
வணியுவண மூர்ந்தன் றழைத்தமத யானைமு னடுத்தபொரு ளைப்பணிகுவாம்
நதிசுலவு மதுமந்த பதிமருவு சஞ்சீவி நாதனு ராதனைவழா
ஞானவே தியர்திலக நயவமித்த குணவழகர் நன்னிதி தவத்துதித்தோன்
யுதிமகமை யண்ண மதன்சகோ தரனுசித சுமுகன்முத் தமிழ்வினோதன்
சுரராஜ் னனையசந் தரராஜ மணிசெழுந் சுகமொடு தழைக்கவென்றே. (190)

செயரவர்களியற்றிய பிரபந்தங்கட்குக் கோடுத்த

சாற்றுக்கவிகள்.

திருவுலவு புலிவனிதை திலதமுத மென்னச் செழித்தோங்கு வில்லி புத்தூர்ச்

தென்கோதை மன்மகிழ நன்கோதை புத்திதருதேவரமு தினுமி னியவாய்ச்
கருவுலவு சுற்பனை யலங்கார விற்பக் கவிப்பதிக மாலைசூட்டிக்

கருணா கடாசூபரி பூரண விலாசசுப கனயோக வாழ்வு பெற்றான்
மருவுலவு சேரலைத்திர் வாம்பரி விடாய்தனிய வளருமது மந்த நகர்வாழ்

மந்தர்வே தியர்கிதா மணிசகல சாஸ்த்ரதிட மதூரநய வசனப்பரபு
தருவுலவு கரனெங்க ளழகர்மா முகிலீன்ற சற்புத்ர வித்வ சரபம்

சரதகுண புனிதசுந் தரராஜ ஜயமுத் தமிழ்ச்சுக்ர வர்த்தி தானே. (191)

வலசந்த னாளிலைவர் பொருட்டுச் சென்ற மாலெனவான் படிமாட மருகெ லாமங்
கலசந்த னுடவிமா ருதமு லாவித் கமழ்மதுரை யங்கயற்கட் கௌரி மீது

பலசந்த மாலையனை வருங்கொண் டாட்டி பாடினா னனுமந்த பதிவாழ் கின்றேன்
சலசந்த னாதனமார் திருவார். வேத சற்குலசுந் தரராஜ சாமி தானே. (192)

இக்குவிச தக்கமல மெழிலார் கின்ற வின்மொழிவான் முகத்தமர்ந்த விரண்டு வானை
யக்குவிச தத்தரளத் தசனம் பொன்னு ரலர்நிகரு மடிதிகழ்ந்த வடலை யின்சீர்த்
திக்குவிசயப்பதிகந்தமிழாற்செய்தான்செழித்தவனசத்தலங்கறெறிநூன்மார்பன்
சொக்குவிச யற்கருள்வோ னருள்சேர் ஞானச் சுந்தர ராஜக்கவிஞ சுகுணன் மாதோ

மதிவலவ ரிதயவண்டு மகிழவின்சொற் றேனுநுகர் மணமுஞ் சான்ற

பதிகமல ரணிகயற்கட் பாவைபதஞ் சூட்டியருட் பயன்பெற் றானுந்

புதியபொழி லனுமந்த புரிவேத குலதிலகன் புலவர் கோமான்

சதிப்பரவு மழுகர்வரோ தயன்சுதன்சுந் தரராஜ சாமி தானே. (194)

கலித்துறை.

செந்தாதி னம்புயத் திண்புயன் வேத சிரேட்டனென்று

நந்தாதி லங்கு நிதியனு மந்த நகரில்வளர்

பந்தாதி பன்சுந் தரராஜ வேள்சொன்ன பட்டர்பிரா

னந்தாதி யின்சுவைக் கொப்போ விளர்த்தநல் லாரமுதே. (195)

திருக்கோதை தாளிற் செழுந்தமிழ் மாலை செகமதிக்கப்

பெருக்கோதை வாரி யமுதிற் புனைந்தருள் பெற்றனனு

விருக்கோதை யன்பொற் பனுமந்த நன்னக ரிந்திரமெய்த்

தருக்கோதை வென்றுள சுந்தர ராஜ ந்யாநிதியே. (196)

பழனித்தலம் வே, மவுனகுரு ருத்ரமூர்த்தி யாசாரியாரவர்களுக்கு
அருளிய சாற்றுகவி.

சேகலவித புவனர கூடகசர்சி தானந்த தத்துவ சொருப மோகூத
சாஸ்வதவ கண்டஸா கூடாக்கூர வற்புத தயாவிராட் விஸ்வகர்ம
தாரக ப்ரம்ஹபஞ் சானனோற் பவநித்ய தபமந்த்ர ஜபவிநோதர்
ஷண்மதஸ் தாபனர் சதாமங்க ளாகர சபாசன்ய தான வரதர்
சத்யநிஷ் களபஞ்ச வேதவித் தாகத் தழைத்தோர் மகத்வ கர்த்தர்
ஸாஸ்த்ரவஷ் டாதச புராணக மப்ரபல சர்வ கலையும் படைத்தோர்
தவள கயிலாசசசி தரநீல கண்டர்புகழ் சாமர்த்ய பெள ரோஹிதத்
தலைவராய் சிருங்கேரி, தனில் விளங் கியத்வஷ்ட சங்கராச் சார்ய மூர்த்தி

பகரரிய நெல்லையம் பதிவீற் றிருக்கின்ற பரசமய கோளரி யெனும
பரமகுரு சீனந்தல் மேவு சிவ ள்க்குரு பரவுதிற் தினி புராதி
பத்யதிட மௌனகுரு ருத்ரமூர்த் திக்கடவுள் பலனுதவு போத லூரிற்
பவரஹித புனிதவி ரப்ரம்ஹ தேசிகன் பலவள கிறைந்த வீட்பூர்
பார்த்திபன் வெங்கடாச் சாரி கெம் பீர சௌபாக்யமிரு நந்தி கொண்டைப்
பகவானுஞ் சிவசங்கர யோகிஸ்வ ரன்கவிஞர் பன்னுசீர்க் கன்ன புரிவாழ்
பாஸ்கரோ தயஞான மூர்த்தியுயர் தில்லைப் பவுசற் றுயர்ந்த தீவ்ய
பக்திவடி வாங்கமல மூர்த்திமெய்ஞ் ஞானியிவர் பதத்யான மனசி ருத்தி

விகடமத நடஞம்ப விஜயகுஞ் சரதூரக வீரவா ரேசர் சேனை
வெருவிமுது கிடநடன மிகலப மரகத விசித்ரமயி லேறி வென்று
விண்ணாட் வெஞ்சிறை விலக்கியிற் திரனுக்கு மேன்மைமணி முடித ரித்து
வேதனுக் கும்பொதிய நாதனுக் கும்ப்ரணவ விவரம தனுக்ர கித்து
வேண்டிமுன் ஞானினிற் பாண்டியன் கூன்சர வியாதிகளை நீற்றின் மாற்றி
மேவுமொரு நக்கீர தேவனிட ரைத்தீர்த்து விருதருண கிரி நாவினில்
வீற்றிருந் தவனா லனைக கவிமாலிகை மிலைந்துசிவ போத மூட்டி
மெய்யான தென்பழி மலைத் தமர்ந்தவடி வேற்கந்த நாதன் மீது

மகரசல நிதியணைய வாவிபுண்ட சூழ்பழி மாமகர் தழைக்கு திபுணன்
மதுவழிழ் சகஸ்த்ரதள வனசகெம் பீரபரி மனதாப களப மாப்பன்
மங்கள் சுயம்புவின் வப்ரம்ஹ குலசிகா மணிமுத்தை பாச்சாரி தன்
மாதவ குமாரவிஸ் தாரவே லாச்சாரி வரதிட சுபுக்ர ரத்னம்
மதிமௌன குருருத்ர மூர்த்தியாச் சாரியெனு மஹப்ர சங்க துல்யம்
வடியிட்ட தெள்ளமுது முக்கனி சருக்கரையு மத்தித்த தாமி தென்ன
வழுவாத வகைகீர்த் தனப்ரபந் தத்தினை வகுத்தரங் கேற்றி யப்பால்
வளர்ச்செண்ணி பச்சிற் பதித்துமிக நீழி வாழ்வுபுகழ் பெற்றன னரோ.

சொக்கநகர் ஆபத்துக்காத்த பிள்ளை அவர்கள் மீது பாடியவை.

திரிபு.

புக்கனகர் தினம்புகழப் புவிவனிதை திருவதனும் புயமே போலுஞ்
சொக்கனகர் வள்ளலெங்க டுணையாபத் துக்காத்த துரையைக் கண்டா
லெக்கனகர் விகழமுனார் வினராவர் வறுமைமன விருளும் பின்னிட் [வாரே
டொக்கனகர் வுறுமெனிலன் னோன்பெருந்தன் மையையெவர்தோர் துரைசெய்

யமகம்.

மானேச ராகவரு மஞ்ஞில்முந் தியதாலும் வசந்தத் தேர்ப்பூ
மானேச ராகவரு மலர்க்கணைதூ வுதலாலு மலைத்தான் காப்பாய்
மானேச ராகவரு மனுமுதன்மற் றெவருமெச்ச மருங்கை நீதி
மானேச ராகவரு மகிழ்வாபத் துக்காத்த மதிவல் லோனே. (199)

இதுவுமது.

கனகமலை யுடையமுடில் கடியவரை மருவுமணி கவனித் தால்வன்
கனகமலை தருமிருகங் கபிலையெனி னுனக்கிவைநி கராரு மாமோ
கனகமலை வாணிதற்றோர் கங்கைசொக்க புரிசெய்தவங் களிஞற் றோன்றிக்
கனகமலை மிசைவினக்காய்க் கதித்தபுக முாபத்துக் காத்தவேனே. (200)

சாமானிய வசனங்கனையே செய்யுளுருவாகச் சொல்லுந் திறமை
வாய்ந்த பிள்ளையவர்கள் கவிச்சிங்க நாவலரவர்களைப் புகழ்ந்து
சொல்லிய வசனம்.

கம்பனும், ஓட்டக்கூத்தனும், புகழேந்தியும், ஓளவையுங், காளமேகமும்,
படிக்காசுத்.தம்பிரானும், பரஞ்சோதி முனிவனும், சிற்றம்பலமும், வெண்பாப்
புலியும், வாலசிம்மமும், மற்ற வித்வான்களும், பழனி மாம்பழக்கவிச்சிங்கீத்துக்
கணையா ? உலகத்தாரே.

விருத்தம்.

கம்பனுமொட் டக்கூத்த னம்புகழேந் தியுமவையுங் காள மேக
மும்படிக்கா சுத்தம்பி ரானும்ப ரஞ்சோதி முனிவ னுஞ்சிற்
றம்பலமும் வெண்பாப் புலியும்வால சிம்மமும்ற் றவித்து வான்
ளும்பழனி மாம்பழக்க விச்சிங்கத் துக்கணையா லுலகத் தாரே. (201)

அப்போது கவிச்சிங்கம் சொல்லியது.

அருமணலைக் கயிறுதிரித் தாங்குலக வாசகமே யமைபாட் டாகத்
தருதினதுத் தமமகிமைத் தரத்தைநினைக் குந்தொறுமாச் சரியம் யார்க்கும்
வருமொருவர்க் கெளிதலவிம் மார்க்கமம்மா கலசமுனி வனுங்குன் றுற்றன்
கருமுகிலகற் பகமலர்ப்பூங் காவொத்த வாபத்துக் காத்த வேளே. (202)

பிள்ளையவர்கள் சொல்லியது.

பயங்கொண்டு கருத்துநிலை மாறிமதி தோன்றாத படிக்கு நின்று
நயங்கண்ட வாக்கின்றி யோடுமுக லுனக்குதிக ராகா நற்ச
மயங்கண்டு தீர்திற மோங்கறியின் பப்ரசங்க மதுரச் சொல்லாந்
செயங்கொண்டு கவிமாரி பொழியுமாம் பழப்புயலாஞ் சிறப்புந் றோனே. (203)

கவிச்சிங்கம் சொல்லியவை.

மணியுரக பதிநாணல் வணங்கினன்பின் புற்றிருந்தான் வனவான் மீக
னணிகலச முனிபயங்கொண் டனன்வாணி மறைவாய்நின் றலர்மேலானான்
தணிவரிய வுனதுகவித் தார்தெரிந்தென் றுலுனக்குச் சமானம் யார்கான்
கணிதமுத லுளசகல கலையுமுண ராபத்துக் காத்த வேளே. (204)

வனம்புகுதா னிராமனிரா வணன்கூர னிரணியனில் வலியோர் மாயார்
முனந்துரியோ தனன்சினதையான் முனைநளன்பஞ் சவர்குதிந் முயல மாட்டா
ரனந்தகலா நிதியாயின் னருட்கடலா முனைப்போலோ ரமைச்சண் டானான்
கனம்புகழ்கூ ருனதருமை கழறுநயா ராபத்துக் காத்த வேளே. (205)

திருவுலவு சுமந்திரன்சத் தியகீர்த்தி திருந்துபட்டி திகழப் பாச்சி
யருமைமதி யுகியின்னோர் யாருநிற்கொவ் வாரேனென் றுன்மற் றன்னோர்
சருவஜன சகாயர்களா தமீழறிந்தா ராகவிதை தாஞ்சொன்னாரா
கருதுபல கலைபியல்புங் கற்றாரா வாபத்துக் காத்த வேளே. (206)

மந்திரமார் கவியறியார் வாணரர சியலறியார் வழக்க மீதான்
முந்திபுனோர் தமிலெவரை மொழிதுநின் க் குவமைமனு முறைசொன் மேன்மை
தந்திரகா ரியங்கவிமுத் தமீழருமை மிகுந்துநிதி தழைக்கப் பெற்றுக்
கந்தருவா திபனுமெச்சக் கணம்படைத்த வாபத்துக் காத்த வேளே. (207)

கலித்துறை.

கல்விக்க கொருகடல் காவலர்கட்குரு கண்மணிசெஞ்
சொல்லிற் பனன்மரு வார்க்கடி யேறு துறையறிந்த
கல்வித் துவஜனர்க் கோருரை யாணி நளினமலர்ச்
செல்விக்க கிருப்புநம் மாபத்துக் காத்த செயசிங்கமே. (208)

கனத்தினு மன்பினர் கண்ணினு மெண்ணில் கலையுணர்ந்தோ
ரினத்தினு மன்ன னிடத்தினுஞ் சென்னி யினுமெனது
மனத்தினும் வாக்கினும் வல்லவர் நல்ல மதிப்பினுமெத்
தினத்தினு முள்வவ னுபத்துக் காத்த செயசிக்கமே.

(209)

சிலவர் பலதற் றனமென்பர் பாடத் திகைத்தலுப்பர்
நலவர் செவிமனந் தித்திக்கச் சொற்களி நாட்டினையெப்
புலவர் வரினும் புலவரன் றோரின் புகழ்முகரியின்
வலவர் னுதிபுரி யாபத்துக் காத்த வரோதயனே.

(210)

வெண்பா.

என்னகவி யப்பா வியம்பரிது மற்றகவி
என்னகவி யப்பா வினிதுனதே—யன்னகவி
நீதா நயப்பு நிதியாபத் துக்காத்
நீதா நயப்பு நிகா.

(211)

முற்று நினைத்தான் முறையறியின் போல்வாரே
மற்று நினைத்தான் வழத்தார்யார்—கற்றுவல்ல
வாபத்துக் காத்த வரசே புலவோர்தம்
தாபத்துக் காத்த ஜவர்.

(212)

செய்ய மதியார் செயமதிப்பார் மீதுகொளார்
செய்ய மதியார் செயமதிப்பார்—துய்யபுகழ்
மாலாபத் துக்காத்த வள்ள லுண்மை யன்பென்னு
மாலாபத் துக்காத்த வம்.*

(213)

ஆன்னவயற் சொக்கபுரி யாபத்துக் காத்தவாளா
ஆன்னருமைக் கென்னு லுண் டோவுதவி—முன்னுகுறள்.
கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னுற்றுங் கொல்லோ வுலகு.

(214)

இருவர்களுக்கும் வசனாநுபமான கவிகளால் நடந்த
சம்பாஷணைகள்.

பிள்ளையவர்கள் சொன்னது.

முன்பு போசன் சமுகத்திலிருந்த காளிதாசன் போலிலை பெந்த வித்வானும்
என்பார்கள். நல்ல புத்திமான் மாம்பழக் கவிச்சிங்கத்துக் கொப்பிலையென்பேன்
நிச்சயமிது.

வேண்பா.

முன்புபோ சன்ச முகத்திருந்த காளிதா
சன்போ லிலையெந் தவித்வானு—மென்பார்கள்
நல்லபுத்தி மான்மாம்ப முக்கவிச்சிங் கத்துக்கொப்
பில்லையென்பேன் நிச்சய மிது.

(215)

கவிராயரவர்கள் வசனம்.

நமது துரையவர்களைக் காண வின்றைக்கு மனசு துடிக்குது கண்டு முறை
பிட்டுக் கொள்வதுசிதமோ கூடாததோ சொல்லுங்கள் பிள்ளையவர்களே.

வேண்பா.

நமது துரையவர்க ளைக்காண வின்றைக்
குமன, சுதுடிக் குதுகண்—டுமுறையிட்டுக்
கொள்வ துசிதமோ கூடாத தோசொல்லுங்
கன்பின் னையவர் களே.

(216)

பிள்ளையவர்கள் வசனம்.

அய்யா கவிராயரவர்களே தங்களுக்குச் செய்யுமரியாதி விஷயத்தில் அய்ய
ரும் நானுஞ்சொன்னோம் நம்மெசமா னுஞ்சரியென் றுலுப்பிமனசுஞ்சமுக்கமாச்சுது.

வேண்பா.

அய்யா கவிராய ரவர்களே தங்களுக்குச்
செய்யு மரியா திவிஷயத்தி—லையருநா
னுஞ்சொன்னோ நம்மெசமா னுஞ்சரியென் றொப்பிமன
சுஞ்ச முக்கமாச் சுது.

(217)

கவிராயரவர்கள் வசனம்.

தாங்களறியாத சமாசாரமென்ன உத்தரவு வாங்கி யென்னை ஊர்க்கனுப்பி
வைப்பதற்கெல்லாங் கிருபைதான் வேண்டும் மாணேஜரவர்களே மெத்த நம்பி
னேன் விண்பேச்சல்ல நிசம்.

வேண்பா.

தாங்களறி யாதசமா சாரமென்ன வுத்தரவு
வாங்கியென்னை யூர்க்கனுப்பி வைப்பதற்கெல்—லாங்கிருபை
தான்வேண்டும் மாணே ஜரவர்களே மெத்தநம்பி
னேன்விண்பேச் சல்ல நிசம்.

(218)

பிள்ளையவர்கள் வசனம்.

நமது பிரபுவிடத்தினிலே மருமசங்கதி முழுதும் பேசி முடிவு செய்திருக்
கிறேன் அதிக சந்தோஷந்தானே அய்யா கவிராயரே.

வேண்பா.

நமது பிரபுவி டத்தினிலேம
ருமசங் கதிமுழு தம்பே—சிமுடிவு
செய்திருக்கிறேன் திகசந்தோ ஷந்தானே
அய்யா கவிராயரே.

(219)

**மருங்காபுரி ஜமீந்தார்
ஸ்ரீரங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச்சய துரை
அவர்கள் மீது பாடியவை.**

கருதுவங்க வடமுடைய காமனமலர்க் கணைகொடித்க் கணையாற் சோபந்
தருதுவங்க வாநுக்கமென்னுற் சடுக்கரிது கடுக்கரிது ததிகுற் றேரர்க்கு
வருதுவங்க மாணவன்டி. மாடுபல்லக் கணிரால்வை மணிபொன் வல்கும்
விருதுவங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சயராஜ விவேக மாலே. (220)

திசைவாந்து போசனினுஞ் சிறந்தனை நீ யொனினுனது திறக்கைப் பாடி.
யிசைபொருந்து மென்போல்வா ரேன்காவி தாசனினு பிணிதி னேங்கார்
வசைதவிர்ந்து னொயிருந்து வொர்மருங்கா புரிதழைக்க வருகெம் பிர
விசைய ரங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சயராஜ விவேக வானே. (221)

வான்மணந்த பொழின்மருங்கை வரோதயன்மம் னவர்க்குமிகா மணியொன் னுரைக்
கான்முயங்க விடுபடையான் கன்தொடையான் மனுநடையான் கல்விச் செல்வன்
மேன்மைவங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சயதுரைமுன் விரும்பிச் சென்றே
ரேன்மயங்க வவர்க்கணையா ரெப்பொருளு மப்பொழுதே யெய்துந் தானே. (222)

விரும்பிவங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சயதுரைசெய் விருந்தின் போது
தரும்புழுகு சவ்வாது சந்தனதாம் பூலமணந் தழைத்து லாவ
வரும்புதிய தென்றிலையல் வானவர்கண் டதிசயித்து வாய்மை தேறி
யரும்புகை யரம்பையர்தோ ளணைந்தனர்மா தவருமதி லன்புற் றுரே. (223)

சிந்தையன்பு திருந்தியநின் செயநீதி யதிகாரத் தினுமஞ் சாமல்
நிந்தைகொண்ட கலிவீர னென்றபயல் கீத்தினை நீட்டிக் காட்டிப்
பந்தையமுஞ் சொல்லிமிகப் பகட்டுகெறு னவனைநிர்த்துள் படுத்த வேண்டும்
விந்தைவங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சயராஜ விவேக மாலே. (224)

விருந்து நடத்தியவிமரிசை கூறல்.

வருந்தியொரு சுவையறிந்தார் விண்ணே ரன்று
மற்றவரு மிமையோராம் வகையிப் போது
திருந்தியுள வறுசுவையு மெங்கட் கூட்டச்
சிந்தைவைத்தாய் நீதான்மெய்த் திருமா லையா
பொருந்தியுல கினினுங்கள் புரிந்த தேநட்.
புண்ணியம்பொற் பதிமருங்கா புரியாள் வேந்தே
விருந்தினிது சுருணரங்க கிருஷ்ண முத்து
வீரப்பூச் சயராச விசைய மாலே. (225)

கற்பகத்தை யடைந்தவர்கொந் தாலு நன்னீர்க்
கடலினிடைப் படிந்தவர்தா கங்கொண் டாலும்
பொற்பதிக்கு ளிருக்குமு தினைக்கைப் பெற்றோர்
பொங்குகனல் வெம்பசியாற் புழுங்கி னாலு
மற்படைத்த மழைநடுச்சென் றவரவேர்த் தாலும்
வளருணக்கான் பவர்வருந்து வதுதா னுண்டோ
விற்பனப்ர தாபரங்க கிருஷ்ண முத்து
வீரப்பூச் சயராச விசைய மாலே.

(226)

வேட்டைச்சிறப்பு

கட்டளைக்கலித்துறை.

கேரள மும்பணி யுங்கொலும் ரங்க கிருஷ்ணமுத்து
வீரது ரந்தரன் வேட்டைகண் டேயத்தி வேங்கையுஞ் சோர்ந்
தாரணி யந்தனி னின்றன பேர்பற்றி யம்புலிவின்
வாரண முந்தின மெய்வெருத் தாற்பின் வகுப்பதென்னே.

(227)

வெண்பா.

மிக்கரங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சையதுரை
சக்ரபதி தில்ய சமுகமதைச்—சுக்கெனவே
கண்டாலும் வாழ்த்திச்-கவிபாடி னாலுமன்பு
கொண்டாலுஞ் செல்வ மிணங்கும்.

(228)

விர்தைரங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சையதுரை
சுந்தைமகிழ் வேட்டைத் திறமதித்து—முந்தி
யொலிப்புலிகம் பித்த ஷயர்ந்த தமிழ்வாணர்
கலிப்புலிபோய் விட்டதன்றே காண்.

(229)

மன்னித்துக் கொள்கவொரு வார்த்தைதவிரைந் தித்தடவை
என்னிஷ்ட முற்ற விரிதருள்வாய்—பொன்னுற்ற
விர்தைரங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சையனென
வந்ததுங்க ராஜனன்னே மா.

(230)

திங்கள்கா னாக்குமுதஞ் செங்கதிர்கா னாக்கமல
மங்குல்கா னாப்பயிர்போல் வாடிமுன்பி—னங்கவையை
வெற்றிரங்க கிருஷ்ணமுத்து வீரப்பூச் சையமன்து
மற்றிவைவேர்ந் தொத்தேன் மகிழ்ந்து.

(231)

கடவுர் ஜமீந்தார்.
கருணாகிரி முத்தைய துரையவர்கள் மீது
பாடியவை.

யமகம்.

கனகமலை முலைவளரக் கலைநளர வளையுளரக் கவிபுங் கங்குற்
கனகமலை யசற்றுமதி கொதிக்கவெயர் வுதிக்கமயல் கதிக்க மான்ம
கனகமலை தரப்பொருதால் யானொருத்தி யாற்றுவனோ கலந்து சேர்மோ
கனகமலை குலவுபுயா கருணைகிரி முத்தையசற் கண்ய வானே. (232)

இதுவுமது.

கடினகர மதின்முலையைக் கசக்கிறெரு டுறுக்குதொடை களைக்கன் னத்தைக்
கடினகர விடாதீணைத்துக் கட்டுசபா லெனக்கசைமோ கனநீ லீலை
கடினகர னுதிக்குமட்டுங் கனிவினெடு நடத்துசலங் கடவு ரென்னுங்
கடினகர மணிமகுட கருணைகிரி முத்தையசற் கண்ய வானே. (233)

இதுவுமது.

தங்கவட்ட னயகளபத் தனமோங்க மனமேங்கத் தயங்கி ராமா
தங்கவட்ட மதிக்கவினைத் தனிமதனெய் தன்னசங்கித்தத் தருமோ காப்பாய்
தங்கவட்ட டியிற்பகடு சங்குழக்கும் வயற்கடவுர் தனிற்சற் கிர்த்தி
தங்கவட்ட திசைதொழுவாழ் கருணைகிரி முத்தையசற் தரபூ மானே. (234)

விருத்தம்.

விருதரசர் தமிழ்நளனோர் மிடிபிடித்தா னரிச்சந்த்ரன் விலையா ளானான்
தருமனொரு பொய்யுமுரைத் தன்னவியையன் பேடிபொல்லாத் தடியன் வீமன்
அருங்குமண னடவிபுக்கா ன்ணையகன்னன் கானீன் னதனால் யாரைக்
கருதுவது நினக்குவமை கருணைகிரி முத்தையசற் கண்ய வானே. (235)

ஓபளக் கொண்டம நாயக்கரவர்கள்மீது

நடுவேழுத்தலங்காரம்.

சுரர்களரி தொண்டுநெட்டி துலங்குபப்பஞ் சிவயோகத் தொகையு டொன்று
வீரவதனி மனையினடு விரைந்துதவு முனும்பினுமோ மிகநன் னூலைக்
கரவையன சத்திரத்தைக் கவியைமனத் தன்பையொன்னூர் களைச்சி லத்தை
புரமருவு திருநூன வோபளக்கொண் டமராஜ வுசித மாலை. (236)

இதன்பொருள்.

(தேவர்-விண்டு-அடிமை-தக்கை-பகுதி-சமாதி-விடுதி) இவைகளின் நடுவெழுத்துக்கள் (வண்டிக்குமாடு.) வளைய முன் பின்னான விரண்டக்கரங்களைச் சேர்த்து, நன்னூன் முதலியவற்றை முறையேகொண்டு கூட்டிப் பொருள் கண்டுகொள்க.

விடுகவி

கவரிசூடை படைமுதலாங் கனசேர்க்கை யமைந்துகுழை கதிக்கப் பூண்டு
திவளுமணி முடிபொறுத்துச் செழுங்களத்திற் போர்கடிந்து செங்கோ லோச்சி
விவரமொடு படியாள்வர் வேந்தரல்ல தேர்த்திதற்கு விரைந்தர்த் தஞ்சொல்*
' லுவகைவளர் திருஞான வோபளக்கொண் டமராஜ வுசித மாலே. (237)

இதுவுமது.

மருப்பழகு முடியுடையார் வண்டுவருந் தாருரத்தார் வான்மேற் கொண்டார்
விருப்பமுள நலகதியார் மெய்யின் மிக்கார் காண்மருவு மேன்மை யாளர்
பொருப்பனைய சளபதம் புயத்தேவ மல்லினிடற் புதல்வாய் தன்ம
வுகுப்புனித திருஞான வோபளக்கொண் டமராஜ வுசித மாலே. (238)

ராஜ்ய துரையவர்கள் மீது.

திரிபு.

மோகனகா தனத்தவள மதிக்கொடிது கனல்வசந்த முழுது மென்றே
யாகனகா தனத்தவள ரண்முலைபூ ரிப்பனித முழுத மூறக்
கோகனகா தனத்தவள னையவனிதை கூரைகுல குணை ராஜ
மாகனகா தனத்தவள வளைகலேசோர்ந் தனன்கலந்தி வளைக்காப் பாயே. (239)

இதுவுமது.

நிரம்பலக்கு முலைகுறித்தென் னேரமும் மாரனெய்ய நிலைமை தானேர்
வரம்பலக்கு மரிசகிக்க வசமோகண் பார்நவமா மணிபைம் பொன்வத்
திரம்பலக்கு மதகளிறு திடதுரகங் குடைகவரி செயடால் கண்ட
சரம்பலக்கு நாவலர்க்குத் தருராஜ ராஜேந்தர் தளசிக் கேறே. (240)

இதுவுமது.

கனகவட நிலவுபல கதிப்பெருக்கி மதியுருக்கிக் கரைக்கப் பூங்கோ
கனகவட கொடுங்கணைபெய்க் கா லுமலை போலுமுலை கரின்மேல் வின்மோ
கனகவட மொடுதொடுத்தாற் கன்னியென்ன செய்வனிக் காத்தல் வேண்டுங்
கனகவட புபஜபகங் கணராஜ மகிபொனனுங் கருணை மாலே. (241)

விருத்தம்.

பருவமதி கதிர்விசப் பரியாசக் குயிலேசப் பகருல் லாசக்
கருவமதன் சணைதாறக் கடல்சிற முலைநீறக் கனிவா யூற
மருவமயல் பெருகினதென் மனப்படி கலவிசெய்ய வருதல் வேண்டும்
துருவனென விலகமெலாந் துதிராஜ மகராஜ துரைச்சிங் கேறே. (242)

ஜானகிராம துரையவர்கள் மீது

மன்மதோபாலம்பனம்.

திடக்கடக்கடா சலுநர் ஜானகிராம மேந்தரனெனைச் சேர்ந்தான் பூநீ
தொடக்கடக்கடா லெடுத்துத் தோன்றவகை யிலைவினிமேற் சம்மா வில்லை
மடக்கடக்கடா நமனை வாய்த்தவராற் சிதைத்துமின்ன மதந்தீ ராவுள்
சடக்கடக்கடா மதனா தனித்தவர்பா லலதுனது சமர்செல் லாதே. (243)

குயில்விடுதூது.

முகடகட திரனிரைவின் முடுகெடு வரையினெடு முனிந்து போர்செய்
விடகட கனிறுநட வியஜயஜா னகிராம வேன்பாற் சென்றேன்
மகடகட தனிக்குழலு மலிதுகிலு நெகிழமுலை வளரக் கைசோர்ந்
துகடகட கடுனவனா தொடிதாரு மயில்குயில்காள் சொல்லுவிரே. (244)

கலித்துறை.

அட்டா விரிமால் சுகிபாதென் றன்னை யணைத்துமுத்தங்
கொட்டா முலையைக் கசக்கடாமனக் கூச்சமதை
விட்டா துகிலை விலக்கித் துடைக்குள் விரைந்துமண்டி
யிட்டா சமயமென் சானகி ராமதெப் னேந்திரனே. (245)

இதுவுமது.

மாலைத் திரன்புயன் ஜானகிராம மகபதிபூஞ்
சோலையி லென்னை யழைத்து நிலாவினிற் சூற்றுடையாஞ்
சேலையை மெல்ல நெகிழ்த்திமல் லாத்திப்பின் செய்தகித்
வேலையை பென்னசொல் வேனன்ன மேவெகு வேடிக்கையே. (246)

**கன்னிவாடி ஜமீன்
குமாமலையாண்டியப்பைய துரையவர்கள் மீது
பாடியவை.**

மானகரா வண்ணெவென்ற வரன்புதல்வன் சரங்களினான் மனத்தி னூடு
மானகரா திருந்துமிக வருந்துமிது பொருந்துவதோ மலர்க்கண் பாரசன்
மானகரா வல்லக்க வார்துலகு டாமணியாய் வளர்தென் கோதை
மானகரா திபகுமர மலையாண்டி யப்பையசன் மார்க்க வானே. (247)

வாகனந்தர் தம்பசிய வைத்துமுலை தொட்டணையெவ் வகைக்குநீ நிர்
வாகனந்தர் தொழிலறியா மதப்பயலை முடுக்கிவிடு வதுசா மர்த்யம்
வாகனந்தர் தமிழ்பயின்ன வானந்தர மதித்துதவி மகிழுமேலா
வாகனந்தர் தருள்குமர மலையாண்டி யப்பையசன். மார்க்க வானே. (248)

**பழந்தித்தாலு கா ஓவார்சியர் ஆசீர்வாதம் பிள்ளையவர்கள் மீது
உபயார்த்தமுள்ள விருத்தம்,**

இவ்விட ரோட்டு மராமத்துப் பார்த்த தினிதனை கட்டநீ ரிசைந்தால்
ஒவ்விய குளமுந் தெற்குவாய்க் காலு மொழுக்கமும் போகமு மோங்கும்
வெவ்விய லாற்றுப் பாலவே லையும்பின் விசிதமார் தாமத மென்னே
மவ்வலங் குழலார் மதனிக ராசீர் வாசதற் குணசிகா மணியே. (249)

கலித்துறை.

இலங்கைப்புவி னனிகறனை வென்ற விறைமருகோன்
றுலங்கைப்புவி யுடை யான்சுதன் கார்தட் டுணர்தனையி
கலங்கைப் புவி முலை வள்ளிம் னுணன் கருணைநிறை
வலங்கைப்புவி தனைக்காண்போர்க் கிருநிதி வாய்த்தடுமே. (250)

கட்டளைக்கலிப்பா.

பூணங் கோட்டையடர்முலை சிந்தைமேற்
பூரிக் கப்பெரும் போர்புரி மன்மத
பாணங் கோட்டை யவருரை வாட்ட நின்
பால்வந் தேனெனைப் பார்கண் டதியிது
காணங் கோட்டை படர்நித் திலநகைக்
கமல வாணி கடாசுதம்பெற் றேயுயர்
சேணங் கோட்டை யதிபா திருமலைத்
தேசி கப்பரபு மக சுசேசனே. (251)

இவர்கொடுத்த ஈற்றிற்குச் சொல்லிய

கலித்துறை.

கக்கரக்கோ வெணுஞ் சேயித ழூனொடு காதலன்மிஞ்
சிக்கரக்கோ கனகம்பற்றி மேனின் சேனைப்பிரா
னிக்கரக்கோ தண்டம் வாங்கியு நாணித் திடாதிருந்தான்
கொக்கரக்கோ வெளக் கூயது வாரணக் கூட்டமின்னே. (252)

தேவநகாட்டைசின்னையச் செட்டியாரவர்கள் மீது சொல்லிய

கலி.

கலைநி தெரிவிர் சோமன் காரிகை யுறுமால் சேனை
னிலை மதி யாத தென்ன ளிகுமிதோ விசுத்த மையா
நிலைவா மனையது செல்ல நிறைமணி மாடம் பைம்பொற்
சிலையு முயர்த்த தேவைச் சின்னையச் செட்டி யாரே. (253)

பாகற்பட்டி மிட்டாதார்
ரங்கசாமி பின்னையவர்கள்மீது

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

சிமிழ்வனிறை நாரதன்னைத் திருவினை தெய்வவணி திருத்து நேமன்
நிமிருமெரு துத்திமிலின் னிலைப்பதத்தி னடுவரிப்பேர் நிருபாகேண்மோ
நமிதபம துரைசென்ன நாயமுஞ் தனையுலுத்த நரரைச் செஞ்சொ
லமிர்தகவி நாவலரை யருள்புகழாற் பரிபாலித் தறஞ்செய் வாயே. (254)

(இதன் பொருள்) சிமிழ் முதல் திமிஷுரகவுள்ளவற்றின் பரியாயப் பெயர்
கள் பரணை-நங்கை. மகதி-பூசாரி, நிமில். இவைகளின் நடுவெழுத்துகள் (ரங்கசாமி)
வ்னைய வெழுத்துகளிரண்டினைச் சேர்த்து பின்னாக் கூறிய வைந்தினுக்கும் பெரு
ஞர் காண்க.

விருத்தம்.

கடலினெழு மமிர்தனைய கவியருமை யறியாமற் கடிநாய் போல
மடமடென வாய்திறக்கும் மட்டிலுத்தப் பயல்கள்கண்டு மனசு நானச்
திடநடன துரகதமுந் திரவியசம் மானமுநந் திறத்துக் கேற்ப
வுடனருளி விடைதருவா யுத்தரங்க சாமியெனு முயர்வு னோனே. (255)

கலித்துறை.

கனக்கொடை யாளன் கவிரங்க சாமிமெய்க் காமன்வெற்பி
 லெனக்குள செல்வ மிரண்டு குடத்தன மென்பதனாற்
 றனக்கன மேபிதம் பத்துப் பணந்தரச் சாற்றுகின்றான்
 சினக்கதிர் வேல னிடையினைப் பாமெனத் தேர்ந்திலனே. (256)

இதுவுமது.

தரைப்பொலி தெய்வத் தருரங்க சாமித் தயாளன் வெற்பில்
 விரைப் புரி வார்குழன் மின்னனை யீறிந்த வேளையுங்க
 னுரைப்படி யேழுத்தம் வேண்டிய மட்டு முதலுவன்பெற்
 றரைப்பண நீர்தரச் சம்மதி யாத தறிவின்மையே. (257)

அஷ்ட நாகபந்தம்.

வேண்பா.

வாராத தேதோ மயிலே சினமேது
 சீராருந் தூது செலேகாம—நேராகங்
 காயு மயநேரா காதேநன் னேமகம
 தூய ரங்கசாமி துரை. (258)

வண்ட பொம்மைய நாயுக்கரவர்கள்மீது

வாத்தியங்களாகவமைத்த

துறைக்கலி.

சிறுபறைமல் லரிபம்பை துத்தாரி பூரிசூழற் சின்னம் பேரி
 யுறுமிடங்கா கஞ்சரிசந் திரவலய முரசுசங்க முடுக்கை காள
 மறுகியதாற் புத்திதத்தி மத்தளங்கைத் தாளமயல் மாற்ற வேண்டுந்
 தறுகண்மரு வலர்பரவுஞ் சரணுடைய பொம்மேந்தர் தளசிங் கேதே (259)

இதுவுமது ராகங்களாக.

பூரிகள காம்பரியி னோடுபட மஞ்சரிகாம் போதி தேடி
 யாரபிநா மக்கிரியை மோகனம னோகரிகல் யாணி தேகி
 சீரியமு காரிமத்தி மாபதிஸ்திரீ ராகவகை தெரிதல் வேண்டுங்
 கூரியபன் னுடையுங்கைக் கொண்டவண்ட பொம்மேந்தர் குணபூ மானே.

ஆபுதங்களாகக்கூறிய

வேண்பா.

சக்கரஞ்சூலங்கூந் தாமமுக்கோடாவிதை
தொக்கநனை விவ்வுவான் துப்பாக்கி—மிக்கொழுஞ்
சஞ்சாவி பிரங்கி தானு மிவன்முகம்பா
ரஞ்சாத வண்டபொம்மை யா.

(261)

பட்சிகளாகக்கூறிய வேண்பா.

மாரியன்னம் மஞ்சனத்தி னாவலுள்ளான் வனங்கொ
தாரிகாரு டன்குருது தாராபோய்—நாரையுறுந்
தூக்கணத்தான் கொண்டலைத்தான் குழுவானம் பாடிமயில்
காக்கைவண்ட பொம்முதுங்கா கா.

(262)

சடைமுடியென்னும் பெயர்கொண்டவோர் கணிகைமாதின்

நடனகீதத்தைப் புதிந்துபாடியது.

படைவிழிகோங்கரும்புமுலை மயிற்சாய லன்னநடை பாலின் சொல்லாள்
இடைதுவளக்கனையதே சிதமெனுமோர் பரதவிசையிதற்கொப்பாக
விடையுடையோன் தில்லைவிலா டியதைநிகர் யாவர்களும் விரும்பி மெச்சச்
சடைமுடியி னடங்கண்டே பூர்வசிவா னுலகமதிற் றுன்சென் றுனோ.

(263)

கருநில், கவிச்சிங்கமவர்களுக்காகப்

பாட்டுக்கச்சேரி நடந்தபோது சொல்லியது.

அருமைபர வியகருவு ரகிலாண்டம் புரிந்ததவ மதனால் வந்த
விருதுபுனை மாரிமுத்து மிருதங்க மும்முத்து மீனா கீதச்
சுருதியுடன் னரசிம்மன் றொடுத்தபிட்டி விசையுமனத் துறவோர் கேட்டார்
பொருள்கள்பிறி துளவெனவின் பொழுதுகழித் திட்வனத்திற் புகமாட் டாரே.

வேறு.

மலர்வனிதை யருணைக்கு மதுரிதமுத் தமிழ்வாக்கு மகிழ்வுண் டாக்கும்
பலவளமு நனிகேக்கும் பசிவறுமைப் பிணிகீக்கும் புகையைத் தாக்கும்
கலகமன சினைவிக்குங் கடினபவ விருள்போக்கும் கருதிக் காக்குந்
தலமுழுது மகிழினாய தம்பிமக பதிகருணைச் சமுக்கந் தானே.

(265)

தேனாட்சி தவின்மதவேள் சினந்தெனது மனம்பெரிது திகைப்பக் கங்குற்
பானாட்சி மயமுலைமேற் பகழிதொட்டான் மீயல்சகிக்கப் படுமோ மாணே
வானாட்சி யதனைமக வரற்குந் கூர் வேற்குறையான் வழத்து மெங்கள்
மீனாட்சி மகிபதியை யழைத்துவரி லுனக்குந் மிகவுண் டாமே.

(266)

இரதபந்தம் வெண்பா.

மோடி கருதினுள்ள மோக மெனிதாமோ
கேடி யுறவே செயுமெவருங்—கடிவைப
பேறேந்து பூமானெப் பிடு மினிதுதவு
விதேந்து கந்தப்ப வேள். (267)

அஷ்டநாகபந்தம் வெண்பா.

ஆசை நெடிதா மதுதாழ லாகாது
வாசமய மீது மதாசலமா—பூநநு
தேகாம காதேசு தேடிசைவு தாமக்லா
வாகா கிருட்டிணபூ மா. (268)

விசித்ர உபயநாக பந்தம்.

தாசிலதி காரசர சன்கிருட்டி ணதிபதி
யாசைமினே யானேனிந் தந்திவந்து—பூசலிடுந்
திட்டினவு லாவுதிசை தேவமுது மேசகியா
தட்டிபே னீயே யருள். (269)

ஆலமரத்திற்குட் அறுகம்புல்லிற்குஞ் சிலேடை.

பூமலியுங் காயும் பொலியும் பலனுமுண்டு
நேமவடி யார்மகிழ நின்நிலங் து—மாமிவைபாற்
சிலமுறு மானைமலைத் திவ்யகண்ண பூபதியே
ஆலறுகம் புல்லுநிக ராம். (270)

சேலம் ஜில்லா, முன்சிப் கோர்ட்டு வக்கீலும்

சித்தாந்த சபைத்தலைவருமான

அப்பாசாமி பிள்ளையவர்கள் மீது.

படர்கழன வகங்காரப் பழந்தறிசாய்த் தெழுந்துநெடும் பாசக் காமத்
தொடர்கிதைய முனிந்துவினைப் பாகெறிந்து மோகவ்னந் தொலைய விட்டி-
யடர்துரித ம்விழுக்கி யருங்குணை மதங்கொழித்தங் கடங்கா ஞானத்
கூடமருவு பெருமையப்பா சாமிமழ களிற்றெமையா தரிக்கு மாதோ. (271)

மலரகித வேதாந்த வாரிபடிந் துணர்வெனுஞ்சூல் வயங்கத் தோன்றிச்
சலனவினை நெடுங்கோடை தணியவின்ப மயிலெழுந்து தருக்கி யாடப்
பலவடியார் மனஞானப் பணைதழையக் குணவரையிற் படர்ந்தெஞ் ஞான்று
மலர்கருணை மழைபொழிபு மப்பாசா மிப்புயலை யடைந்து வாழ்வாம். (272)

பொருவரிய துவிதவிநுள் புறமிடப்பற் பலவறமீன் பொலிந்து சூழ
மருவடியார் கரகமல மலர்கூவிய வணையர்திரு மனத்தன் காந்த
முருகவியற் தேத்துநர்வா யொண்குமுத நிரைவரிய வொளிர்மெய்த் ஞானத்
தருணவருட் கிரணவப்பா சாமிமுழு மதியைநண்ணித் தாகந் தீர்வாம். (273)

தளர்வரிய பற்பலநூற் றடம்பணைவாய்ந் துயர்ந்துபத்தி தளிர்ந்தெஞ் ஞான்றும்
வினாபொறுமை சமந்தமயில் விதமலர்ந்து சார்தகறை வியப்ப விசித்
தினைகருணைத் தேன்பிலிற்றி யன்பர்கட்கின் பக்கனியைத் திருந்த நல்கி
வளர்புகழப் பாசாமி மாலைனுங்கற் பகத்தைநண்ணி வாழ்து மாதோ. (274)

காமவிநுள் விடியவகக் கடுங்குளிரு மொடுங்கநெடுங்கலக்க மீனூர்
தீமதிவெண் மதியுமறைந் திடச்சமய வாதுகள்வாய்ச் செழுஞ்சே தாம்பற்
பூமறுகி யடங்கவன்பர் புனிதமுக மனநனினம் பூபபத் தோன்றும்
மாமருவப் பாசாமி வான்கதிராற் பொருளுணர்ந்து மயக்கந் தீர்வாம். (275)

விக்கடமதக் களிற்றையடர்த் தகங்கார வாளிகிள வேங்கை காமப்
பக்டிடம்பக் கடமைதர்க்கப் பன்றினுவே டக்கரடி பவதுன்மார்க்க
வகடடர்பற் பலவினங்கு மகன்றெதுங்க வெகுண்டெழுந்திங் கதிர்ந்து தோன்றித்
திசுழந்திடும் பாசாமிச் சிங்கமொன்றுண் டிடர்நிரந் திறத்து ருதே. (276)

பொறைநிறைநல்லொழுக்கமுதற்பொருள்செறித்தவிவேகவங்கம்பொலியவூர்ந்து
மறைபகரு நெறிதனைச்சேர் மாண்பினர்க்குக் கதித்தீவை மரபிற் காட்டி
நிறைசுருண மணிதழுவி நிமலவின்ப வழுதநல்கி நிலைபெற் றோங்குந்
தறைபுகழப் பாசாமித் தடங்கருணைக் கடலடைந்து தாகந் தீர்வாம். (277)

பனகமணி முடிக்கிடந்த பாறிலெவ்வா றில்லறத்திற் பரம ஞான
ஜனகனிருந் தனன்கொலெனுஞ் சந்தேக மறவதற்கோர் சான்றே யாகிக்
கனகநிறை மனைவாழ்விற் கலந்துமம்போ ருகநீரிற் களிந்து தோன்றும்
அனகனப்பா சாமிதனை யாவரினை யாவர்தெரிந் தறையின் மாதோ. (278)

மதிமவுலி யெனுங்கருண நிதிவரத னருட்பாக வழிகைக் கொண்டாங்
கதிர்செனன மரணவென்றோ யகலவுப தேசம்ருந் தளித்தெஞ் ஞான்றுந்
துதிவிமலப் பத்தியத்தின் றுரையமைத்தன் பரைப்பரம சுகத்திற் சேர்க்கும்
நதிசுவலப் பாசாமி ஞானபண்டி தனையினிது நண்ணி வாழ்வாம். (279)

உறுன்பவ நெடுந்ரங்க வொலிக்கடலுங் கலிக்கடலு மொருங்கு நீந்த
மறுவில்பெரும் புணையாய்மும் மயக்கன்று மிருதுசஞ்சி வனியாய் வாய்மை
பெறுமறிஞர் தமக்கணியாய்ப் பிறங்குதிரு வருளுருவாய்ப் பிறழா நீதி
நெறியியல்பு பாசாமி நிதிபையடைந் தனமெமக்கு நிகர்மற் றியாரே. (280)

சேலநகர் சிவகுருநாதபிள்ளையவர்கள்மீது

விருத்தம்.

வளையார வாரநெடு வாரிசித்த டாரிகத்த வருந்திக் கைக்குள்
வளையார நிறுத்துவது மறுத்துநிலா வெறுத்துநிலா மனங்கொண் டேங்கி
வளையார மையத்திருத்த வல்லருளை யல்லதினி மணஞ்சூழ் பூங்கு
வளையார மிரிதருள்செய் மதனசிவ குருநாத வரிசை மாலே. (281)

தருணங்கா ரியந்தெரிந்து தருந்தகவி ராயர்கட்குத் தருஞ்சம் மானங்
கருடன்காற் கெச்சமெனக் காணுமெங்கு மாதலினுற் கணிவு கூர்ந்து
வருமன்பால் நீயெனக்கு வரிசைசெய்கின் றதைப்பலரு மதித்தல் வேண்டும்
துருவன்போல் வளரமிர்த சுருணசிவ குருநாத துரைச்சிங் கேதே. (282)

சேதுபதி சம்ஸ்தானஞ் சிவகங்கை முதலெந்தத் திசைநான் சென்ற
போதுமெவர் பார்த்தாலும் புகழ்ந்துசபா ஷேனமதிக்கப் பொலிவுண் டாக்கி
யோதுகன சிவிகைசிறப் புடனேதந் திடல்வேண்டு முயர்ந்த பைம்பொற்
சுகமழ் குவளைபுனை சரசசிவ குருநாத தளசிங் கேதே. (283)

நடுவெழுத்தலங்காரம்—கலித்துறை.

இறைபடிப் பூட, லுரைநா நடுவை யினிதுணர்ந்து
முறையெனக் கீர்தருண் மற்றவை யோவெனின் முற்றுமணி
நிறைவுறத் தேர்பரி பெற்றிரு போற்றுதி நீன்குவளை
நறைமலர் தாம சிவகுரு நாத நராதிபனே. (284)

(இறை, படிப்பு, ஊடல், உரை, நா.) பூபதி. கல்வி. புலவி. வார்க்கு. சிஞவை.

போடிநாயக்கனார் ஜமீன்தார்

காமராஜ பாண்டிய துரையவர்கள்

பட்டாபிஷேககாலத்திலியற்றியது.

இராகம்—சௌராஷ்டிரம்—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

கனராஜீ கங் கைக்கொண்டானே—சென்னைக்

கவர்னர்ஜட் ஜிகலெக்ட ரெவருமெச் சுஞ்சீமானே.

(கன)

அநுபல்லவி.

வனச தளசரஸ் வதிதிரு

மாது

மருவி வளரவளர் மகிதல

மீது

பனக ரதிபனெனும் படிமிக

வோது

பனுவற் காமராஜய பாண்டியதுரை யிப்போது.

(கன)

சரணங்கள்.

யோக வேதவேதியர் துய்ய—தவவேள்விரன்

ரூக வாய்மைத்தருமமு மூய்ய—தவறிடாமல்

வேக மாதமும்மாரி பெய்ய—வருடமோர்முப்

போக மாகியினிமை செய்ய—வஞ்சமும்பொய்யும்

வெங்கலி யும்பினி யும்பசி யும்புற

னோடச்—சுபசோபன

மங்கள முந்தமி மும்புக முங்குதி

போடப்—பகைவர்கண்டு

தங்கள கந்தைத விர்த்துவ னந்தனை

நாடக்—குளிரந்தமுழுத்

திங்களை வென்றுவ யங்குசெ முங்குடை நீடப்—பாவாடைகுஞ்ச

மொய்க்கவிசி ரித்தொகைபி டித்திசு ருட்டிகளு லாவ—மசுகிசொ

லிக்கவிட பக்கொடித னிக்கருட டக்கயமுன்

மேவ—முற்றவிறுது

மொக்கவிர வித்தினக ரக்கடவு னைச்சிறிது

நீவச்—சுமுன்றிரண்டு

பக்கமும சைத்தபரு நித்திலம ணிக்கவரி

தாவச்—சகலசட்ட

திட்டமு முறைசெலுத் தியவதி

கார

பூநீஇந்தி யன்சக்ரவரத் தினிதைய

சூர

அட்டதி சையுந்தன தடிநிழல்

சேர

அமிர்த வசனனெங்க ளருமைப்ர புகெம் பிரக்

(கனராஜ)

2. மலர்வேள் சுந்தரபாண்டய போசன்—மனுவிக்குளாள்
 குலசேக ரபாண்டயவுல் லாசன்—அவர்க்கினாய
 பலவான் சொக்கலிங்கபாண்ட யேசன்—கந்தசாமிநன்
 னலனா கியதுணைவிஸ் வாசன்—காமயசாமி

யிங்கித னென்றிவ ருஞ்செறி பந்தினர் யாரும்—கார்யாதிபரும்
 தங்கிய கம்பள வங்கிச ரும்பெரி யோரும்—ப்ரதானிகளும்
 பொங்கிய மந்திரிக ளுக்குறி சம்பிரிதி மாரும்—கனிவுகொளக்
 கொங்கின ரங்கர்க லிங்கரெ னும்பல பேரும்—தொழுதுதெண்ட

•னிட்டிசைவு பெற்றுநிதி கொட்டிவெகு கப்பமது கட்ட—பராக்கெனவே
 •கட்டியர்மு முக்கியது தித்தொனிதி ரைக்கடலை யொட்ட—மேருவுங்கர்வம்
 •விட்டிளகி டப்பரிம எத்திரள்பு யக்கிரிம ருட்ட—பால்யகன்னிகள்
 •வட்டிளமுலைத்துணைம தர்த்தணிர விக்கைகளில் முட்ட—மயல்பெருகி

யவரவர் விமரிசை யடிக்கடி பேச
 அந்தண ரெவருமந்த் ராக்ஷதை விச
 நவநல வணிகன்விண் ணகரையு மேச
 நயசசரித திடஜெய சமுகவி லாசக் (கனராஜ)

3. மாதர் திவ்யநடன மாட—மதுரிதசங்
 கீதர் கல்லுமுருகப் பாட—சர்க்காருத்யோக
 நீதர் சினேகமொடு கூட—கலைக்குளானவி
 நோதர் கவிஞர்கள்வி சேட—ஜோடிசால்வையுங்

கண்டிகை யுங்கட கங்களு மங்குலி மின்னும்—கணையாழியும்
 தண்டிகை யுஞ்சர முந்துகி லுங்குவி பொன்னும்—வான்விசுத்ர
 வண்டிக ளும்பரி யுங்கட தந்தியு மின்னும்—வேணவரிசை
 கொண்டிக யங்கண்ம கிழந்துதி ருந்தினர் பின்னும்—போஜனவகை

சொற்றிவே தற்குநினை யிற்புலவர் கட்டுமுடி யாது—கொடுத்தபாக்கு
 வெற்றிலை கத்துவம்வி ரிப்பரித தற்குவமை யேது—சந்தனம்பன்னீர்
 முற்றியபு துப்புமுரு பச்சீசபொடி யத்தர்கள்சவ் வாது—கமகமெனச்
 சுற்றிலும ணப்பதொர்வி யப்பலவி டக்கைதவி லாது—சின்னம்பேரிபாண்ட

வாத்யமு முரசொலி மலியவு தாரன்
 மாம்பழக் கவிச்சிங்கம் வாழ்த்துப காரன்
 பாத்யச ஜனபரி பாலன திரன்
 பருவ காம ராஜய பாண்டய தனகு பேரன். (கனராஜ)

பொள்ளாச்சித் தாலாகா ராமபட்டினம் ஜமீந்தார் ப்ரீமத்
கனம் தந்தகோபாலஎர்ரைய துரையவர்கள் அரண்மனையில் நடந்த

கல்யாண வைபவம்.

இராகம்-தோடி தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அரண்மனைக் கல்யாண வைபோகம்—சொல்ல
அமைபுமோ இங்கும் விமரிசையுமனேகம்

(அரண்)

அநுபல்லவி.

வசமருவு கங்கப்ப வம்ஸசல் லாபன்
மலையாண்டித் துரைபெற்ற மதன்குண தீபன்
பரவு ராமபட்டினப் பாண்டியன்பிர தாபன்
பதுமமுக நந்தகோ பாலஎர்ரைய பூபன்

(அரண்)

சுரணங்கோ.

1. இந்த நிலவளமை காண—இந்திரவிமானம்
வந்த தெனப்பெருமை பூண—வெகுவிசித்ர
முந்த மதிவலர்கள் பேண—வேலைகளைக்கண்.
டந்த மயனுமதி நாண—வாழைகமுரு

பொங்கவி னேந்தக ரும்புமொ முங்கினி. னாட்டிச்—கந்தற்பனைச்ச
ரங்களுக்கு லுங்கநெ ருங்குகொ டுங்கைக னைட்டி—வர்னப்பொம்மைகண்
சங்கமெ னுந்தொகை யுந்தணி வென்றிட மாட்டி—குளோப்புலஸ்தர்
எங்கனு மின்பரி றைந்தசெ மும்பரபை. காட்டிச்--சொலித்திணங்கக்.

கொட்டகைதி ருத்திரல் வற்புதமி தற்புதமி தென்னப்—பூர்ணகும்பங்கண்
இட்டசுரு திப்படிதி சைத்திசைதழைத்தினிது மன்ன—முனைப்பாலிகை.
வட்டமிசை யச்சகல பக்கமு மணிக்கவரி மின்னப்--பைந்தோரணங்கண்
கட்டியகி ளர்ச்சிபிடை மற்றுயர்நிலைத்தவிசு. துன்னச்--சுபசோபன.

மங்கள சீதம டந்தையர் பாட.
வாழ்த்திப் பெரியோர்கள் மந்தராக்ஷதை போட
இங்கித வாணரெல் லாருங்கொண் டாட
எங்கள் சொந்தமகரா ஜேந்தரன். செய்யுவிசேட.

(அரண்)

2. சல்லரி தூந்துபி தடாரி—டங்காநகாரா
 மல்லரி ஜண்டைதவில் பேரி —உறுமிதுடி
 வெல்லரி தாகியதுத் தாரி —தாரை எக்காளஞ்
 சில்லரி மாமுரசு பூரி —வாங்காக் கர்னாக்கள்

கொம்புத வண்டைகு டம்பண வங்குழ னாக—சின்னஞ் சாரங்கி
 தம்புரு வின்சுர மண்டலி ரஞ்சித மேக—விணைபிட்டில்வ
 லம்புரி பம்பைத டங்கட லுண்டெழு மேக—கர்ச்சனைபோலப்
 பம்பிய திரந்துமு ழங்கவு டன்பல மாகத்—தித்திகைத்தாள்

மத்தளமி டக்கைசுர பத்தினுட னுத்தமர்கள் படிக்க—திரிகிடஜெனு
 தத்தியெ நைப்பரத சித்தினிகள் பற்பலரு நடிக்க—அவர்கள் கற்ற
 வித்தையைம தித்தரசர் கட்கிருபு யக்குவடு தடிக்க—வேட்டுப்பாவாடை
 மொய்த்திடுசு ருட்டிகொடி வர்க்கநிறை யக்குடைகள் பிடிக்க—நானானிநோத

வாண வேடிக்கைகள் வகைவகை சேர
 வரிசையிட்டனைவரு மகிழ்வது கூர
 வேண பந்துஜனங்கள் விகிர் தர்க னேர
 விருப்ப முடனடத்து மேன்மைப்படி சிங்கார (அரண்)

3. ஞான வேதியர் பெருங் கூட்டம்—விசியபூரி
 தான மதில் வறுமை ஒட்டம்—எடுத்ததென்றால்
 ஆன தீம் போஜனசி ரேட்டம்—என்னசொல்வது
 வான காம தேனுவுந் தேட்டம்—கொள்ளத்தக்கது

சந்தன குங்கும மும்புழு கும்பனி நீரும்—பச்சைக்கற்பூரக்
 கந்தமு மண்டம ளந்தன நின்றிமை யோரும்—ஏற்றார் தாம்பூல
 விந்தைவி ளம்புவ தன்னுவி ருந்தினர் யாரும்—வஸ்த்ராபரணச்
 சந்தர சம்பரம துங்க மடைந்தனர் பாரும்—வேங்கடாசல

சக்கரத ரக்கடவுள் சத்யபத துத்யவிச வாசம்—உள்ள தனது
 மக்கள்மரு மக்கள்கன முற்றபவ னித்திருவுல் லாசம்—விரித்துரைக்க
 மிக்கெவர்க ருத்தினிலு திக்குமியல் மெச்சியது தேசம்—அஷ்டடைஸ்வர்யமும்
 ஓக்கவபி விர்த்திமரு வப்பல லக்ஷ்மிமுழு நேசம்—வைத்தன னென்றும்

பொருந்து புகழ்வனர் புண்ய சரீரன்
 புவனபரி பாலன புனிதகெம் பிரன்
 திருந்து மாம்பழக் கவிச்சிங்கவு தாரன்
 சிலநிதி நந்தகோ பாலஎரைய தீரன்.

{ அரண்மனைக் கல்யாண வைபோகம்—சொல்ல }
 { அமையுமோ இங்கும் விமரிசையு மனேகம். }

சீட்டுக் கவித்திரட்டு.

மாட்சிமை பொருந்திய சிவகங்கைச் சம்ஸ்தானம்

மஹாராணியாரவர்கள் மீதியற்றிய

மங்கலவாழ்த்து.

சீர்கொண்ட கிரணநித் திலமெறித் தெறியும்வெண் டிரைக்கருங் கடல் குடித்துச்
செறிகொண்ட லைப்பிடி யெனத்தழுவி யதனெனச் செவிப்புகுந் திட மருண்டு
செங்கட் கடாக்கவுட் சும்பசெம் பிரதந் திகள்விரைந் தன திருப்பித்
திடுதிடென் றெதிரத் திடுக்கிட்டு வானரத் திரைசுர தருப்பாய் தொறுஞ்
சினைமுகையுடைந் துகணிசிந்தலின்வழிந்தபைந்தேன் சுணைநிறைந்துமீறித்
தினைவிளைத் தருவிபாய்ச் சென்றுபுடை வயல்படர் திருப்பரங் குன் றமர்ந்த
சிவசுப்ர மண்பதே; சுகனையும் பலவளமை திகழ்வின் றபுல்லத்தி வாழ்
தெய்வமா மையனையு மேனாதி யங்காள தேவிபையு மினிது தொழுவாம்

கார்கொண்ட குவளைநின் றிமையாறு நோக்கக் கனிந்துநி நிதி யிறைப்பக்
கலமயி லகவுழுஞ் சோலேறு தண்டங் கடந்துமார்த் தாண்ட னித்தங்
கவனவிச் சித்ரமா கதநிறத் துரகதக் கடுநடை விடாய் தணிக்குங்
காவன நிகத்துவான் கடவுளர் தமக்குநிலல் காட்டுதென் பாண்டி நாடாங்
கன்னிகண் மணியாய்க் கதித்தசிவ கங்கைமுற் கருதிய தபோ பலத்தின்
காரணத் தாலது சிறப்பவந் நகர்கனிற் கருணைபொறை சீல மன்பு
கற்பறிவு முத்தலமிர்த சற்குண மனைத்துங் கலந்தொரு சொரூப மான
காட்சியிற் கெவுரிவல் லவராஜ ஜகன்மோ கனன்வரத் தவத ரித்துப்

பார்கொண்ட புகழ்முத்து வடுகளு தேந்த்ரதிட பாண்டியனை யின்று சினர்
பாஞ்சாலர் காம்போஜர் சிங்களர்க லிங்கரைம் பத்தாறு தேசத் தரும்
பயபத்தி யொடுகப்ப மிட்டடி வணங்கப் பராக்கெச் சரிக்கை யென்று
பலர்கட்டி யங்கூற நல்வித்வ ஜனர்துதி பரவமுதிர் வேத ஞான
பண்டிதர்க ளாசீர் வதிக்கமந் திரிமார்க்கள் பக்கத் திசைந்து சூழப்
பந்துக்கள் சேனாதி பதிகள்கரு னிகர்கார் பார்மணியர் சேர்வை காரர்
பழமைப்ர தானிகள் பணிந்துபணி கேட்பமேற் பணிமதிக்குடை தழைப்பப்
பாவாடை மஜகிரி சுருட்டிகுஞ் சங்கவரி பசியபொன் னூல வட்டந்

தார்கொண்ட டால்விரு தனேகஞ் சொலிப்பத் தடாரிதவில் நாக சின்னந்
தாரையெக் காளந் தவண்டைதுடி கொம்புதுத் தாரிசின் னங்கள் கர்ன
தவளசங் கந்தியிலை முரசுறுமி பூரிகைத் தாளமத் தள மிடக்கை
சல்லரி யுடுக்கைடங் கானகார் தணதண தணரென முழங்கி யார்ப்பச்
சத்யபா ரிஷ்டரதி காரரா பர்ட்பிஷர் தனது கட்டளை நடத்தத்
தமிழ்வாணி திருமகள் சதாநட மிடத்தர்ம்தானமெண் டிசை வழங்கத்
தங்கநவ ரத்னவில் தாரஜய சிங்கா தனத்திருந் தரசு செய்யுந்
தாயெங்க்காத் தமமஹாராணிசெங்கோன்மைசவுபாக்யநெடிதோங்கவே. (286)

பழனித்தேவஸ்தானம் தர்மகர்த்தாவாகிய
பாப்பன்பட்டி மிட்டாதார் கணம்
வெங்கிடசாமி நாயக்கரவர்கள் து

* வேட்டைப்புக்ஞ்சி.

மதினும்பை பணிகங்கை நதிசந்த மதுபொங்கு மல்கொன்றை யணிசெஞ் சடா
மகுடமுடி நிமலரிரு கமலபத மதுதினமு மனசின்மற வாத நேமா
வாய்ந்தினை குமுறுகடல் காய்ந்திடினு முயர்சிகர வடமேரு கிரிய சையினு
மருவுதிரி புலனவ கிரகநிலை பிசுகுடினும் வாய்மைதவ றுத பூமா
மதனபுள சுதநனை களபமுலை வனிதையர்கள் மடலெழுது ரூப காமா
வண்டின மடர்ந்தமது வுண்டுசுதி கொண்டிசை மகிழ்ந்துபயில் கின்ற தாமா
மருவலர்கள் படைகண்முது கிடமுடுகி நடனமிட வருவிஜய துரக பீமா
முண்டல நயம்பரவ வும்பர்பய மன்றகல வந்தகோ தண்ட ராமா

கதிகொண்ட ஷண்டபகி ரண்டமென் டிசையுங் கலங்கவெண் கிரி குலுங்கக்
காந்தார பாஞ்சால் காம்போஜ குருநிடத காஸ்மீர மொடுகே ரள
கர்னாட சிங்கள சுலிங்ககே கயகுடக கல்யாண சோழ பாண்டய
கனவங்க முதலான தேசத்தி லுள்ளவர்கள் கையினும் சன்னை காட்டக்
கனகமணி முரசுதுடி திமிலைதவில் குடமுழவு கருதுமல கோசை தித்தி
கைத்தாள மத்தளஞ் சல்லரி தடாரிசங் கம்பம்பை சொம்பு வாந்தா
கானங்க டாறடங் காநாக சுரநகார் கணகணென் றெலி முழங்கக்
கவிகைபல விருதால வட்டஞ் சுருட்டிடால் கதிர்மண்டலத்த ளாவ

விதிகொண்ட கட்டியர் பராக்கெச் சரிக்கையென வேல்வல்ல யஞ்சக் கரம்
வீரசமு தாடுவளை தடிசுடா ரஞ்சவள மேலான பிண்டி பாலம்
வெடிகே டயங்கத்தி முதலாய் தங்கனொடு விரியர்கள் சூழ்ந்து போற்ற
வெஞ்சின் மிகுங்கரடி தந்திபுலி பன்றிமுயல் மேவுகட மான் மரைமுதல்
மிஞ்சுமிருகங்கனையடர்ந்தவைகன்குன்றவெதிர்வென்றுதிறல்கொண்டுமீளும்
வீரபர தாபாவு தாரபர பலச்சுழக மேன்மைமக ராஜ யோகா
மேதினியை யாள்கின்ற கும்பினித் துரைமார்கள் மெச்சிய குணை லோலா
மெய்மைசே ராயவார் குலதிலக நெனவளர் விலாசசம் பன்ன சீலா

துதிகொண்ட சகலலோ கந்தளும் பணிகின்ற சுஞ்ஞான பழனு புரித்
துயதே வஸ்தான தர்மகர்த்தாவெனுந் தோர்த்தண்ட ரமணி கரா
சுருதியுணர் புலவர்கலி யிருளகல வருமுதய சுபகிரண வதன சோமா
துஷ்டரை யடக்குமதி விக்ரம விதகூண சுலகூண சொரூபாகரா
சுரமுத மனையகவி விஸ்வகுல மாம்பழஞ் சொற்குநிதி யருளு தாரா
துரைராஜ சிங்கமென் றெவருமெச் சியமகா ரூரகெம் பீர தீரா
சுத்ததிட முற்றகுரு வப்பழுகில் பெற்றருள் சுபுத்ரகௌ மார வீரா
துங்கமது நீதமதி வெங்கிட சுவாமியதி சுந்தரச பாவுஜித னே.

சேலம் ஜில்லா முத்தபுரிசமஸ்தானம் ஜமீன் தாரணியவர்கள் மீது இயற்றியது.

சூருவபரி பூர்ணதண் டாயுதக் குமரகுரு சாமிகரு னாவி லாசம்
சரஸ்வதி கடாசுப்ர சன்னவித் யாப்ரபல சாமர்த்ய வித்வ சரபம்
தர்க்கமிடு வோர்பற் களைப்பொடிப் பொடியாத் தகர்க்கின்ற வஜ்ராயுதம்
சண்டாஸ ரைப்பிளக் குங்கண்ட கோடாலி சார்ந்தவர்க் கொரு கற்பகம்
ஷட்சாஸ்தர் பொக்கிஷங் காவ்யக் களஞ்சியம் தவவிஸ்வ குல சிரேஷ்டம்
சம்பரம வளம்பரவு தென்பழநி யம்பதி தழைக்கவரு சந்த்ரோதயம்
தளசேது பதிசமஸ் தானமுத லெங்குஞ் சபாஷென மதித்த ரத்னம்
சற்ஜனர்கள் புகழ்மாம் பழக்கவிச் சிங்கத் தமிழ்ச் சக்ரவர்த்தி நிருபம்

விருதுபுனை நாமக்கல் முதலாக வொன்பதெனு மிட்டாஜ் ஜமீந்தாரி யாய்
வீற்றிருக் கின்றமது ரிதவமிர்த குணநிதி விவேகசௌ பாக்ய சாலி
மிகுமன்ன தானசத் திரதரும ரட்சகி விளங்குபல தெய்வ பத்தி
விமலகுரு பத்திப்ரா மணபத்தி தவறாத விசுவாசி சாது சங்க
வேதாந்த சிரவண மஹாராசி போலப்ப விஜயகர் னாவ தாரன்
மெச்சபத் தினிசலட் சணசிகா மணிவிதி விடாதமது நீத சீலி
விற்பனல வுங்கமகி பாலனை ஸ்விகார விதியிற் படைத்த மாதா
விச்சித்ர முத்தபுரி மேவுமுத் யாலம்மை மேன்மேன் மகிழ்ந்து காண்க

கருதலர்கள் பணிராம நாதபுர சேதுபதி கண்யசமு கத்தி நிற்போய்க்
கவிமழைபொழிந்தேகவிச்சிங்கமெனமகிமைகைக்கொண்டதொன்றுதானே
கற்றிடு மனேகபா னையகாரர் வண்டிக் கடுக்கன் சரங்கொ லுசுகள்
கவிகைதண்டிகைகுதிரைவெகுஜோடிசால்வைபொற்கண்டையுருமால்கள்சோமன்
கனகவெகு மதியடிக் கடிநடத் திடநெடுங் கல்விக் கொடிகட்டி னேங்
கவினுமிச் சில்லாவில் வேளுக் குறிச்சிவளர் கருணைவே லப்ப பாண்டியன்
கனபெட்டி வண்டிமா டிதவினுன் புத்தூர் கனிந்தமா நந்தி துருவங்
கமழ்குமர மங்கலங் கொங்கணு புரமெழில் கதித்தவிட் டம்பா னையம்

அருமைபர வியபால மேடுபா கற்பட்டி யாதிமிட் டாதா ர்க
ளனைவோரு தூறுரு பாவினிற் குறையாம லங்கங்கு நல்கி னார்க
ளதுமுழுது நீகேட் டிருக்கலாம் நமதுசெய லறியாத பேர்க ளில்லை
அன்பிலா தவரிடத் தணுகிடோ மொருவேளை யணுகினுஞ் சம்மா விடோ
மாயிரம் வசைபாடி யாகிலுந் தூற்றுவோ மதிலழிந் தவ ரனந்தர்
அறிவாளர்தம்மைவலியத்தேடிவாழ்த்துவோமதில்வாழ்ந்தபேர்களுக்கோடி
யாதலா லிப்போ தசட்டைசெய் யாமலே யைஞ்ஞாநு பொன் முடிப்பும்
அஸ்வமொன் றும்வண்டிமாடிடரண்டுந்கொடுத்தகிர்த்திபெறவேண்டுமே. (288)

ஐமீந்தார் ரங்ககிருஷ்ண முத்துவீரப் பூச்சய துரையவர்கள் மீது.

பூவார் கடம்பணி புயக்குமர குருபாதம் புயசதோ தயத டாகம்
புனிதசரஸ் வதிநடன சாலிகாவ யாகம் புராணசாஸ் த்ராந்த ரங்கம்
பூர்வவே தார்தரத் னாகர மிலக்கணப் பொக்கிஷம் புலவர் திலகம்
புனைகற்ப னுலங்கர் தப்ரபந் தத்தமிர்த பூரண விசித்ர கும்பம்
'போற்றுபது நித்தலத் தேற்றுமா ணிக்கவந் புதமய நிவாத தீபம்
புறமிகழ் பவர்க்குமதி யார்க்குங் குதர்க்கரென் போர்க்குமொரு வஜ்ரா யுதம்.
பொல்லாவு லோபகண் டனகண்ட கோடாஸி போதகூர் யப்ர காசம்
புரவலர்கண் மகிழ்மாம் பழக்கவிச் சிங்கமிப் பொழுதுதேர்ந் தெழுது கடிதம்

மூவா வளம்பரவு வேழமலை யானெந்த முனைவரெதி ரிடினு மலையான்
முத்திறைத்தொழுகுபாலாற்றினுனைழைகளின்முதிர்கொடும்பசியாற்றினுன்
முகிலைய கருமலைப் பெருமாள் கயற்கணி முழக்குரை பழுத்த செல்வன்
மோகனசொ ணுபகம் பளசில்ல வார்வம்ச முதல்வன்முத் தமிழ் விநோதன்
மூவகைக் கவர்னர்க லெக்டர்ஜட் ஜிகனாதி மொழிதுரைக னெவரு மெச்சு
மொய்பொழின் மருங்கா புரிச்சமஸ் தானமது முறைமஹா ராஜ போஜன்
முத்துவீ ரப்பூச்ச யப்ரபு தவத்தினின் முனைத்திதி ரங்க கிருஷ்ண
முத்துவீ ரப்பூச்ச யேந்த்ரகெம் பிரதுரை முகமலர்ந் தினிது காண்க

தேவாதி தேவன திடத்தினிற் பத்தியுஞ் சிவயோகர் பாலி னன்புந்
தீனஜனர் மீதினி விரக்கமுந் தருமத் தினிற்பிரிய மும் பொறுமையுஞ்
சீலமுமு தாரவது கூலமும் பற்பல சிறப்புங் குறிப் பறிதலுந்
திமாய்ப் படைத்ததிட சாலிரீ யாதலாற் சிலசெய்தி தெரிவிக்கி றோம்
சேதுபதி யானபொன் னுச்சாமி முன்சமத் திகன்பாடி விருது பெற்றோம்
சிவகங்கை கோம்பைதேவாரமெழு மலையிளசை திகழ்போடி நாயக்க னூர்
தேரிடைய கோட்டைகட யூர்புரவி பாணையஞ் செயராம பட்டி னம்பின்
சேர்ந்தவூற் றுக்குளி சமத்தூர் முதற்சமீன் செய்யயிட டாக்க னெங்கும்

பாவா லனேகதண் டிகைபெட்டி வண்டிபொற் பணிகுதிரை ஜோடி சால்வை
பாலிக்க வயல்மானி பழுமுதவ மற்றசம் பன்னர்களு முபச ரிக்கப்
பார்த்தவுத் யோகரை ரோப்யருமி ணங்கவெப் பதியுளோ ருந்து திக்கப்
பாரெலாங் கல்விக்கொடிகட்டி னோம்நமது பான்மையறி யாதவர்க ளியார்
பாரதா ரந்தரா தரமருமை கண்டுபரி பாலிப்ப தற்கு வல்ல
பாண்ட்யனென் னுன்னெநெடு னாளாக நம்பிப் பசத்தேடி வருகன்று போற்
பருவமதி னுனதுசமு கம்புகுந் தோந்தக்க படிசகல சம்மான மும்
பரிவாய்நடாத்தியொர்சவாரியுந்ந்நதுசபபலன்மேன்மைபெறவேண்டுமே. (289)

இதுவுமது.

தரும நாசபுர சேகபதி யாம்பொன்னு ஸாமிக ராஜன் மெச்சித்
தக்கவெகு மதியோ கணக்குக் கடங்காது தருவே னுக்குறிச்சிச்
சத்ரபதி வேலம்ப முகலெர்சீட் டிக்கவி தனக்குழம் தூறு ரூபா
தகுபெட்டி வண்டிமா டருகினு னவன்மீது சந்திர விலாசஞ் சொனோம்

அருகே யழைத்துந் பாமிரண் டாமிரமு மதிக்கவரி சையு நல்கினு
னுங்காங் குயர்ந்தமிட் டாதார் ஐரீன்தா ரனேகபல் லக்கு வண்டி
யணிஜோடி சால்லைமுத லானனிம ரிசையடிக்கடிநடத் துவதி யற்கை
யனகபாப பன்பட்டி வெங்கட்டி வாமிமா லருமைமா னிப சகாயன்

வருமேன்மை தேர்த்திடைய கோட்டைகட ஆர்முதல் வயங்குசிற் சிலர் புக்கள்
வருடத்தி னுக்குரு பாதாறு தூறுதரு வதுசகச மின்னு முள்ள
வகையெலாம் விவரிக்க முடியாது கனத்தயாக வள்ளலென் றுனை யடுத்தோம்
மரியாதை தகுதியாய்ச் செய்துமே லானவொரு வாகனமு முதவல் வேண்டும்

முருகார் புயத்தின் கீர்த்தியெங் கும்பரவு முதுபுலவர் கட்டிக் தின்
முந்துகரு டன்காற் சதங்கையே போலுமனு முறைமருங் காபுரியில் வாழ்
மோகனு முத்துவி ரப்பூச்ச யேந்த்ரனருள் முகசந்த்ர ரங்க கிருஷ்ண
முத்துவி ரப்பூச்ச யப்ரபு வெணுநரு முகுந்தசக் ராதி பதியே. (290)

இதுவுமது.

தடம்குட குண்டல சடானனும் போஜுகுத சற்குரு வரப்ர சாதம்
சரஸ்வதி விலாசமுத் தமசேது பதிமேச்ச சண்டப்ர சண்ட வாக்கி
தார்க்கிகர் குடோரிசண் டாளவஞ் சகரைத் தகிக்கின்ற வடவாக்கினி
சர்வபூ ஜிதமாம் பழக்கவிச் சங்கத் தமிழ்ச்சக்ர வர்த்தி சனது

முடலைபுடை யடையலர்கள் செவிகள்கிடு கிடுகிடென முகிலினு முழங்கு வெற்றி
முரசினன் மருங்கா புரிச்சமஸ் தானதுரை முத்தமிழ் விவேக ப்ரபு
முல்லைமலர் மாலிகா பரணகம் பளகுல முழத்தயாகி ரங்க கிருஷ்ண
முத்துவி ரப்பூச்ச யேந்த்ரகெம் பிரஜகன் மோகனன் மகிழ்ந்து காண்க

திடநமது மகிமையுந் தரமுங் குறிப்புந் தெரிந்துகொள் ளத்தருந்த
திரனென் றுணைநம்பி மெத்தநாட் காத்துளோந் திவ்யகவி ராஜர் தம்மைச்
சிறிதும் வருத்தலா காதுசற் கீர்த்தியே சிதையாத நிசப தார்த்தம்
சிலசொலற் கேகார்த பேட்டிகேட் டோந்தயவு செய்யாத தால தனைபுன்

னிடமதனில் வெளியிடுக றோம்பெட்டி வண்டிமா டிசைசால்வை சோம னுருமா
 லேற்றவா பரணமிவை வரிசையா கக்கொடுத் திடுவதன் றியும் ருமையா
 யிவ்வேனோ யாயிரத் தைந்தூறு ரூபாவு மீயவேண் டியத வசியம்
 இன்றைத் தினம்பயண் மாகிலுந் தடையின் றி பேற்பபித் துவது நலமே.

இதழமுது.

காலமே யெழுதியுள கவிதைகளி னாலுட் கருத்தெலாந் தெரிய வரலாம்
 கருதுபிர யாணமின் றைக்குநா னைக்கென் று காக்கவைப் பது ஞாயமா
 சீலமே வியநமது வேண்டுமோ ளென்னவொரு திரணமல வோ வுனக்குச்
 சிறிதும் பராமுக்குச் செய்யத் தகாதினிச் சீக்கிரத் தினி லழைத்து
 ஞாலமே புகழக் குறிப்பைநிறை வேற்றிவிடை நல்கவேண் டியத வசியம்
 நல்லிஷய மிதுமுன்பின் யோசிசுக் வேண்டா நமக்கோ சகிக்கு தில்லை
 மூலமே யெனவன் று கூப்பிட்ட மதயாண மூன்வந்த ரங்க கிருஷ்ண
 முத்துவீ ரப்பூச்ச யேந்த்ரகரு ணாகரா முத்தமிழ் முழுத்யா கியே.

மங்கல வாழ்த்து.

புயலீந்து வந்துதவழ் பொழில்புடை யடுத்ததண் புனனாட்டு வனிதை வதனம்
 போன்றுள்ள திரிசிர புராசலத் தோங்கியருள் புரிதாயு மான பரணைப்
 பொன்னடிச் சங்கையே யன்னகா வேரிநதி புனைதிரு வரங் கேசனைப்
 பூந்துழாய்க் கருமலைப் பெருமானை யிருகுழை பொருங்கயற் கட்டு மரியை

வயல்விஞ்சு தென்பழனி மாமலை விமானத்தூள் வைகுதண் டாயு தக்கை
 வரசுப்ரா மண்யபக வாணையன் பினர்நெஞ்சில் வருசக்க தேவி தன்னை
 வரன்முறைசுகாலமுங்கருதிமலர்நூய்வழுத்தியெதிர் தொழுதுபணிவாம்
 வளரிந்தி யாசகர வர்த்தினி யெனப்பெயர் வயங்கு குவின் விக்டோரி யா

செயல்கண்டு தயவுமிக வைத்திடக் கவர்னாஜட் ஜிகன்கலைட் டரும திக்கத்
 திசைமன்னர் கப்பமிட வறுமைபகை யகலச் செழுந்தரும முழுது நீடச்
 செந்தமிழ் மருங்கா புரிச்சமஸ் தானத் தினிற்கொலு விருந்து நீதித்
 திறநடத் துந்துரைப் பாண்டியன் கம்பளச் சில்லவார் குலசி ரேஷ்டன்

முயல்கின்ற காரியா காரிய நிதானிகொடை முகிலருமை யறிவி வேகி
 முரசுபதி முத்துவீ ரப்பூச் சயப்பர்பு முழுத்தவத் தாலு தித்த
 மோகனகி ரீடிகன யோகமக ராஜனெழின் முதிர்ச்சமுக ரங்க கிருஷ்ண
 முத்துவீ ரப்பூச்சயேந்த்ரன் பெருஞ்செல்வமொய்த்தகளைபுகழ்தழையவே. (1)

சென்னை ஹைக்கோர்ட் லாயர் செல்லமையரவர்கள் மீது.

தென்பழி யம்பதித் தண்டா யுதக்குமர தேசிகன் பத சேகரம்
தீய்தவ னாம்போஜ ஐயசல கடினவாணி திட்பரத நடன கூடம்
தெழிலக் கியனிலக் கணசமுத் திரமடை திறந்மது ரப்ர வாகம்
சேதுபதி சமுகமெச் சியமாம்ப முக்கவிச் சிங்கமெழு தியபா சுரம்

பொன்பரவு நவரத்ன பூஷண லங்கித் புயாசல சபா பூஜிதன்
புதிதசதுர் ஷேதபா ராயணன் பர்ப்புறகுல புண்யகா ருண்ய தேகன்
புகழ்மதுரை மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ் வரமருள் பொருத்துசென பாக்ய சீமாண்
பூர்ணகா யத்ரிதுப சந்திவர் தனஜோம.போதவெக் ஞோப விதன்

மின்பருவ முகில்போல வித்வஜுவர் கட்டகுதுவி விற்பன்ன கன யோகவான்
மேன்மைவேல் கடநார ஜேந்தரன் சுதாசுரன் வினோதபட் டாபி ராம
வித்தார ணைச்சிறிய தருதையெனு முத்தமன் வியந்துதுரை மாநக ரியாரூட
மிகமதித் திருலாய ரெனுஞ்செல்ல மகராஜ வேள்களிடி கூர்ந்து காண்க

இன்பமுன நின்றேட்டி. கண்டுகொண் டப்பா லீசைந்தசஞ் சாரஞ் செய
வெண்ணியுன துத்தவை யெதிர்பார்த் திருப்பதா லென்மைவிரை வினில்வ ரவழைத்
ததயக் குறிப்பைநிறை வேற்றுவு துணைச்சாரந்த தினியதற் குபசார மேன்
எல்லாந் தெரிந்தவர்க் கென்னவிவ ரிப்பதனி யிதுசமய மிதுசமய மே.(294)

நெல்வேயம்பதி வாசிகளான ஸ்ரீ.பஞ்சப்ரம்ஹ.

சந்ததியாரவர்கள் மீது.

தட்டமகுட மகரகுண் டல்திட ஷடானன தயாநிதி தியான புனிதம்
சங்கீத சாகித்ய சமபூர்ண தனகும்ப சரஸ்வதி சபா மண்டபம்
தனசேது பதிசமஸ் தானபூ ஜிதவித்வ சாமர்த்ய ரத்ன.திபம்
தகுபழி நகர்மாப் பழக்கவிச் சிங்கத் தமிழ்ச்சுக்ர வர்த்தி நிரும்பு;

கடகரட விகடவைங் கரகூர கயமுகக் கடவுளெனு.மக்க சாலேக்
கணபதியை யும்பரம கல்யாணி யாய்வந்த காமாக்ஷி யம்மை தனையுங்
கருதுபெரி யோர்கள்பர சமயகோ.ளரிநாதர் கமலபத முடி சூடுவோர்
காயத்ரி மந்த்ரசெப சந்தியா வந்தனர்.கனகவெக்.ஞோப விதர்

வடகுதுவி சூழல கனைத்தும். படைத்தே வளர்க்குமுகி மைப்ர.தாபர்
வரபஞ்ச வேதபா.ராயணர் விநோதமுதில் வாகனர்.சமர்த்தர் மாந்தை
மாநகர்க் கதிபர்திரு நெல்வேலி தனில்வாழு மதுரநய குண.சுசீலர்
வல்லவிஸ் வப்ரம்ஹ வம்சசற் ஜனர்களும் மகிழ்வுகூர்ந்.தினிது காண்க.

ஷீடலரசர் முதலாரு மருமையா யுபசரித் தூண்பல் லக்கு.வண்ண
யணினோடி சால்வைவஸ்த் ராபரண.வெருமதி யடிக்கடி கொடுத்த மெச்சு
வற்புதக் கல்விக் கொடிகட்டி னோநம்மை யறியாத பேர்க.ளில்லை
யாதலால் விவரிப்ப தென்னநிறை கீர்த்திபெற் றருளவிது நற்சமய மே.

அம்பாசமுத்திரம் சுப்பராய முதலியாரவர்கள் மீது.

செந்திரு மடந்தைதமிழ் மங்கைகுல வஞ்சரச திவ்யபெரற் கமலா சனம்
திருத்திய விலக்கிய விலக்கண மனைத்தையுந் தேர்த்தைய கண்ட ரவம்
செப்பரிய கற்பனை யலங்கார பிம்பஞ் செனித்தகெம் பிரகும்பம்
தேவரமு தேநிகரு நாற்கவித் துறையுந் தெரிந்தமது ரப்ர வாசம்

சந்தன சுகந்தநய மந்தர தடம்புய சவுந்தர மிகுந்த வஜிதம்

சமயநிர் விஷயசிவ குமரகுரு பரனுபய சரணமற வாந் சித்தம்
சம்பரம நிறைந்தபதி னெண்கண புராணதிட தத்வப்ர சங்க துல்யர்
தர்க்கங்கள் பேசிக் குதிக்கின்ற பேர்பற் றகர்க்கும் கடுங் குந்தளம்

வந்தவர் தமைக்கண் டொளிக்கின்ற லுத்தர்களை வகிக்கின்ற வஜ்ராயுதம்
வளமைபெறு விஸ்வகுல திலகமாம் பழநிநகர் வளர்கின்ற ரத்தன தீபம்
வட்டநில முற்றுமகிழ் முத்தைய விதகூணன் வரத்தினிலுதித்த செல்வம்
மகிமைபெறு சுகவசன மாம்பழக் கவியேறு மனமகிழ்ந் தெழுது மோலை

கந்தர விலாசன்ச முத்தரக ரரசுபுரி தோர்த்தண்ட கருணா கரன்
தூயபுகழ் சேர்சுப்ப ராயவா னவராய சுமுகனெதிர் கொண்டு காண்க
சுகீர்தகுண கர்ணவ தாரதுரை யெனவே துதித்துணைப் பாடி வந்தோம்
தொடுகடக மொழிகுதிரை பொன்னுறு சரிகையணி சோமனூரு மாலருள்வையே.)

தென்காசைநகரிற் றேவாங்க சரிதம்பாடி அரங்கேற்றிய

சமயத்திற் கூறியது.

சேர்பூத்த பழனியம் பதிதனி லிருந்துனது தென்காசை நகர்வந்து நாம்
சேர்ந்தமா தங்கனொரு நான்கான தாலருள் சிறந்ததாய் தந்தை யுறவோர்
தேடிய சினேகரிவ ரன்பினு லெங்களுந் சீக்கிரஞ் செல்வெண்ணி னேனம்
தேவாங்க சரிதந் தனைப்பகற் பொழுதில்மகிழ் செப்துநீ கேட்ப தன்றிக்

கார்பூத்த வந்திதன் னினுமொரு முகூர்த்தமிக் காண்கேட் டருள வேண்டுங்
கருதுதிரு வனிதையது தினமுநட மிடுசமுத கனகபுய சயில விதுரா
கற்பக மெனப்பெயர் படைத்தரு வொத்தவுப காரகர் னுவ தாரா
கவிலவர புகழ்மீர்த கிணமதி வதனசுப கன்னியர்க் கினிய மாறா

தார்பூத்த முல்லைபணி மார்பகெம் பிரவிஸ் தாரரண குரவீரா
தனதனிக ரானரா ஜயராஜ போஜன் றவத்தில்வரு நவசு புத்ரா
சக்கரா தேவியிரு சரணமலர் பரவுகன சகலசௌ பாக்ய சீலா
சரசமது ரிதவசன துரிதகோ தண்டவுத் தண்டதோர்த் தண்ட ராமா

வார்பூத்த களபமுறு மதமுலை மடந்தையர்கள் மடலெழுது மதிக ரூபா
மாம்பழக் கவிநா வலன்றமிழை மெச்சிநவ மணிகுலவு மினிய பணிகள்
வளர்சிவிகை குதிரைபல வரிசையுந் தருகின்ற மதனசுக ரமணி கரா
வங்காரு திருபுலேப் போடைய தயாளஜய மகராஜ சுக போஜனே. (297)

குமரமங்கலம் சுப்பராயபிள்ளையவர்கள் மீது

பார்கொண்ட நலகண்ட பகிரண்ட நிதைகண்ட பாணிபொற் பததி யானம்
பருவமதி முகதவள பாரதி கடாக்ஷவிற் பனகலைக் ஞான ிட்டம்
பலபுனித வளமைசெறி பழனிநகர் வளர்ஞான பாஸ்கரோ நயவிலாசம்
பாலலோ பிகன்பதை பதைக்கவடர் கோடைபிடி பரமநய சுகுணு கறம்

சீர்கொண்ட விஸ்வகுல திலகமெத் திசையுஞ் செயித்தசா மர்ந்ய நுல்பம்
திவ்யரச வேதாந்த சிவவணை னேனாகரஞ் சித்திட சபா பூஜிதம்
திண்டுமுண் டிப்புலவர் கண்டகோ டாவிமுதிர ிர்க்கவை ராக்ய சித்தம்
சேதுபதி சமுகமெச் சியமாம் பழக்கவிச் சிங்கமினி தெழுநா நிருபம்

வார்கொண்ட முலைமலர் மடந்தைமரு வியகனப மார்பநதி குலசி ரேஷ்டன்
வண்டிமிர் செழுங்குவளை மாலிகா பரணம்ருக மதசெளர்ய புய பூதரன்
வரிசைபெரு கியகுமர மங்கல மெனும்பதியில் வாழமக ராஜ. போஜன்
மதுரம்ருது வசனகன வான்சுப்ப. ராயஜய. வள்ளலெதிர் கொண்டு காண்க

கார்கொண்ட முகிலைக் கடக்குநின் கொடைபுங் ததித்தோங்கு ளெளபாக்யமுங்
கல்விபர தாபமும னேகராற் கேட்டுணைக் கருதிவந் தனமா தலாற்
கவனவாம் புரவியுங் கண்டையுரு மா லுங் கவின்சோம னுஞ்சாஸ்வையுங்
கனகமைஞ் னூறுமிக் கணமே கொடுத்ததிக கருணைசெய் திடவேண்டு மே..

இராமபட்டணம் ஜமீந்தார் நந்தகோபாலதுஷரயவர்கள்மீது.

காலால் நடந்துவரு களிராஜ ருக்கொரு கணக்குறற் குதிரையேறுங்
கல்விமான் கட்கொரு கணக்குவண் டியில்வருங் கவிவலர்க் கொரு கணக்குங்.
கனபெட்டி. வண்டிபுள வித்வான் கருக்கொரு கணக்குமே னுனில் வந்த
கவிஞரா னோக்கொரு கணக்குச் சிபாரிசுக் காகிதங் கொண்டு கண்ட

மாலான புலவருக் கொருகணக் குச்சாலீவை வஜ்ரசுக் கடுக்கன் முருகு .
வாய்த்தகண் டைச்சோம னுருமா லணிந்திட்ட. வாணருக் கொரு கணக்கு.
மற்றுமிப் படியே வழக்கமிப் போதுசில மனிதர்தரு கின்றவரிசை
வயணடம் பங்களை மதிப்பதே யலதுதமிழ் மகிமையா வரு மறிவரோ.

மேலான சல்வித் தராதரம் பார்த்துதுடி விதுயகர் னுவ தார
விற்பன்ன னீயன்றி வேறொருவ ரிலையென்று விகவுநினை யேறம்பி னேம்.
மேட்டில்விட்டா லுநின்பெருமையேபள்ள தில்விட்டா லுநின்பெருமையே
விறுகைக் குபசார மேனுனக் குச்சகல கிதமுந் தெரிந்தி ருக்கும்

கோலாக லக்கீர்த்தி குறையாத செல்வங் கொடுப்பவர்க ளேயு யர்ந்தோர்
கூர்ந்துநல் லோர்தமக் கருளுவது கருடன் குலவகாற் கெச்ச மாகும்
கோகனக் வனிதைகுடி கொண்டமணி மார்பகுங் குமகனப புய பூதரா
குணராம பட்டண சமஸ்தான கனந்த கோடால புலனேந்தர் என. (299)

உடுமலைப்பேட்டை பஞ்சப்ரம்ஹ சந்ததியாங்கள் மீது
மங்கலவாழ்த்து.

சீர்பூத்த நேரணித் திலமணி கொழிக்குந் திரைக்கட லிடத்து தித்துத்
திரிபட லத்தைச் சிதைக்குங் கதிர்க்கைச் திடுகவரி போன்ற துவசச்
சுகரகோ புரகனக மண்டப விதானச் செழுங்காஞ்சி வீற்றி ருக்குந்
தேவிகா மாசுபியைத் தென்பழனி வருகுமா தேசிகனை யினிது பணிவாம்
தார்பூத்த குமுதப் புயத்தர்முன் லூன்மார்பர் தனியதும் விருது முடையோர்
தருமெக்கு சீலம்து டுப்பாகர் மாந்தைவிஸ் தாரர்முகில் வாக னத்தோர்
சாஸ்த்ரவே தாகம சமந்தர்கா யத்ரிஜை சந்திவர் தனவி மோதர்
சர்வஜகல் ருஷ்டிப்ர தாப்பிஞ் சப்ரம்ஹ் சந்ததிக ளான மேலோர்

பார்பூத்த வடுமலைப் பேட்டைவாழ் பெரியதன பாண்டயதுரை யங்க ணைந்தரன்
பாவலர் சகாயனுவ் கற்பினி மகிபன்விற் பன்னசப் பைய தீரன்
பதவாகி சந்திரகு மாரகெம் பிரவான் பலசாலி திரிமூர்த்தி வேள்
பருவவழி விரிசாமி மேருசின் னச்சாமி பாஞ்சால புருஷ ரத்னம்

நேர்பூத்த தாசரம னிகரன் வரதப்ப நிஜவசன நயவி வேகி
நீதிசங் கரயதாஷ் டுகன்வை யாபுரி நிதானகுரு மூர்த்தி நிபுணன்
நியமமுயர் தருமிவர் முதற்சகல சற்சனர்க ண்டுகளை தழுவி யெந்த
நிறைசெல்வ முங்கல்வி யுங்கண்ய மும்பெற்று நிதமுந் தழைத் தோங்கவே.

இடையகோட்டை ஜமீந்தாரவர்கள் மீது.

தடமகுட விபுதர்பணி சரணசிவ குமரகுரு தனதுகரு ணை லாசம்
தவளவடி வுடையநய சரஸ்வதி கடாசுஷீட் சனகலைக் ஞான பீடம்
சகலவஜி தப்பரப் தழுநொடி தனிற்சொ லுஞ் சண்டப்ர சண்ட வாக்யம்
தமிழ்நாம யறியாத சண்டாளர் மார்பைத் தடாரிக்கும் வஜ்ராயு தம்

திடீசரத குணதபன தீபமெத் திசையுஞ் செலுத்தும்ப்ர சங்க திவ்யம்
திருத்திய விலக்கிய விலக்கண மெனப்பகர் திரைக்கடல் கடந்த வங்கம்
சிற்றறி வுலுத்தரைத் திரணமு மதிக்காத தீர்க்கவை ராக்யசித்தம்
சேதுபதி சமுகமெச் சியமாம் பழக்கவிச் சிங்கமெழு தியவா சகம்.

வடகுவடு கிடுகிடென நடனமிடு துரகபதி மாகனக பதித ளபதி
மதனரதி பதிசக்ர பதிமிகு தலாதிபதி மாணகம் பளகு லபதி
வளமைதிக ழாயபுரி வரிசைலட் சுமிபதி மகிபதி தவத்து தித்த
வரபுதர் நித்யசுப தவமெய்ப்ர பலசுத்த வசனமக ராஜ போஜன்

அடர்தொடைய லணிமுத்து வேங்கடாத் திரிவிஜய வன்பனெதிர் கொண்டுகாண்க
அதிகமதி யூகியென் றுனதுசமு கத்தையா மாவலொடு தேடி வந்தோம்
ஆதலால் மனதில்மகிழ் வாக்குட னேவர வழைத்துநற் கவிதை வினவி
அமைபெட்டி வண்டியொ டிரண்டெருது தூறுபொன் னஸ்வமூர் தரல்வேண்டு மே.

ஆய்க்குடி ஜமீன் மாணேஜர்வர்கள் மீது.

தடகரட கடவிகட சமரகஜ குமரகுரு சரணமகு டாதி பத்யம்
சரஸ்வ திவிஸாசமுத் தமசேது பதிமெச்ச சண்டப்ர சண்ட வாக்ரம்
தன்மையறி யாதவர்த மைப்பொடிப் பொடியாத் தகர்க்குங் கனக்கு டாரம்
தகுபழி நகர்மாம்ப முக்கவிச் சிங்கத் தமிழ்ச்சகர் வர்த்தி சனது

வடருவநி நிகர்மருக மதகூளப புயகண்ய வானிந்தர குலகி ரீடி.
மதகெருவ பருவமுலை வனிதையர்கள் மடலெழுத வளர்முகன கோலா கலன்
வளமைதிக ஸூயபுரி யோபனக் கொண்டபா மகராஜ னுக்கி சைந்த
மாணேஜ ரதிகார மா லுலக நாதமதி மந்திரி மகிழ்ந்து காண்க

திடமுடைய நமதுசெய் திகளெலா. நன்றாய்த் தெரிந்தே யிருப்ப துமலாற்
சிறுவயது தொட்டுப் பழக்கமல வோவுனது சித்தமிப் படியான தேன்
செல்வாக் கிருத்தின்ற போதுசற் கீர்த்தியைத் தேடுவது தான்வி வேகம்
திரள்விதைக் காய்கறிக் காயில்லை யாவெல்லி செட்டிலெக் கேக லெக்கா

இடமுழுவ துஞ்செல்லு மெங்கன்சொல் ளித்வான்க ளென்னகிள் ளுக்கி ரையா
வினியசொற் தப்படி வெனத்துணிந் தெண்ணியிதை யெழுதினோ முன்னை
யெவ்நமக் காதரவு நீபரா முகமா யிருந்தாற் சுமாவிலவ மா யன்றி
வெல்லா முடிக்கவேண் டுவதுனது கடமையினி யிதுதேர்ந்து கொளவேண்டு மே.

முருங்கைநகர் மிட்டாதார்

சின்னகிருஷ்ணம நாயக்கரவர்களமீது.

தென்பழனி மலையில்வனர் தண்டாபு தக்குமர தேசிகன் பதசேக ரம்
தியவகலை வாணிசிம் மாசனந் தேசப்ர சித்தநவ ரத்ன தீபம்
சிற்றறிவு லுத்தத் திருட்டுப் புரட்டரைத் திக்கின்ற வடவாக் கினி
சேதுபதி சமுகமெச் சியமாம்ப முக்கவிச் சிங்கமெழு தியவா சகம்

பொன்பரவு களபதிட புயவரத ராஜரநுள் பொங்குசெள பாக்யசிமான்
பொழில்குழமு ருங்கைநகர் வளர்கம்ம வார்வம்ச் புண்யநய குணவி வேகி
புனிதவான் சுப்பைய பூபதிவ ரத்திலவரு புத்ரசற் புருஷமேரு
பூமிபுகழ் சின்னக்கி ருஷ்ணமா மகராஜ போஜனெதிர் கொண்டு காண்க

வன்பர்களை மனமிசை மதிக்கவே மாட்டோ மகிழ்ந்துளைப் போலு யர்ந்த
மதியுக் களைமெத்த வாழ்த்துகின் ரதுவே வழக்கமென் னுளுநமது
மகிமைதனை யறிபாத பேர்கனியார் செய்திமுழு வதுமுனக் குத்தெரியு மே
மற்றொருவ ரைப்போல நமமைநினை யாரெந்த மன்னருங் கொண்டாடு வார்

யின்பருவ மழைமேக மும்பழகு கொடையுடைய விஜயனென் றுனைவி ரும்பி
வீறுசிட் டுக்கவிய னுப்பினோ மாதலால் விடுதியொன் றேற்ப டெத்தி
விசுவாச மாயுபச ரித்துவித் யாப்ரபல மேன்மைபார்த் துத்த குந்த
வெகுமான நல்கின லுனதுசற் கீர்த்தியி விர்த்தியா சுப்பெருகு மே.(303)

தங்கப்பாட்டுகள்.

வேளுக்குறிச்சி ஜமீன்தார் கனம்
வேல்பப் பகவுண்டரவர்கள் மீது.

விசுபுகழ்தாவும்

வேதகயிலாச

மிஞ்சுதர்மகர்த்தன்

வேல்பபகீடி

வித்வஜனர்குழ

வீரியமங்காத

மேளந்திருந்த

மின்னார்களாட

விருதுகதிக்க

வெஞ்சினத்தின்மோது

விதிவரக்கண்டேன்

விம்முதுநிதம்பம்

ராசிபுரமேவும்

நாதர்விசுவாச

கொஞ்சுதிருநிர்த்தன்

கோலக்கவிபாடி

எத்திசையும்வாழ

பேரிசைசங்கீத

தாளம்பொருந்த

வொன்னார்களோட

நிருபர்நுதிக்க

குஞ்சரத்தின்மீது

காதன்மிகக்கொண்டேன்

கம்முதுகதம்பம்

வேளைபார்த்ததுகவி செய்தால்—தங்கம்

வெகுலோடி புண்யமடி.

(1)

வாரிலகுபூரி

மல்லரியெக்காளம்

வல்லகொம்புதாரை

வாட்டியடர்ஜண்டை

மத்தளமிடக்கை

மன்னுதவில்நாக

பேரிகைதடாரி

சல்லரிகைத்தாளம்

வெல்லுபம்பைபோரை

மீட்டியதவண்டை

தித்திகளுடுக்கை

சின்னமுமனேக

மணிமுரசமு மொலிமீற

பணிபவர்கலி பசிமாற

வனிதையர்பலதுதிசெய்யக்

மந்திரிமாற்புடைதுன்ன

மாலைப்பொற்புயவாகன்

வந்தனனவெனையில்கீண்டேன் சந்ததமிகமயல்கொண்டேன்

கனிவொடுஜகதலமுய்ய

விந்திரனாமிவனென்ன

வேல்பப்பாபுடிகள்

மனசினி லதுசகி யேனே

தனதுணை யலதிலை யானே

மன்னெதிர்தென்று
வனக்கங்கள் காட்டி

சொன்னபடிவீன்று
யிணக்கமாய்க்கூட்டி

வந்துநீயெனைரசுழித்தால் தங்கம்
வாஞ்சை மறவேனடி.

(2)

வில்லைப்பிடித்துப்
நீசைமுறுக்கி
வீறுதல் கூறிச்
வேள்வருவானே
விடுகளை யென்னை
வெற்றிமிகுபேட்டி
வேண்டினிதான

பல்லைக்கடித்து
யேசியுறுக்கி
சீறுதல்மீறி
வான்விழிமானே
படர்வதன்முன்னை
பெற்றினிமைகாட்டி
பாண்டியன

வேலப்ப மகாராசனைத் தங்கம்
மேவவர நீசொல்லடி.

(3)

சித்தர்முனிவோரும்
சேவைசெய்துசூழங்
திருமுருகேசன்
செஞ்சொலுபகாரன்
சிந்தைமதிழ்பாலன்
சிலப்ரதாபன்
சித்தசனைப்போலே
செய்யதுகில்நீக்குப்
சேர்தொடைபிணைத்து
செண்டுமுலைதொட்டுத்
தேகதிடமாக

முத்தர்முதல்பாரும்
கூவைமலைவாழந்
கருணைவிலாசன்
நஞ்சையகுபேரன்
விற்தையநகூலன்
வேலப்பபூபன்
மெத்தையதின்மேலே
பையவசமாக்கி
மார்பினிலிணைத்துச்
கொண்டுதுறியிட்டுத்
மோகசம்போக

திவ்யசுக லீலைதன்னை தங்கம்
செய்ததென்ன சொல்வேனடி.

(4)

வேறு.

மங்களகுணத்திவிர
மகிபதிநஞ்சயசாமி
மாலொப்ப்புகழ்யோகன்
வரிமலரணைதனில்வந்து
வளைசரிபரிபுரமாட
வண்டிசைகொண்டையலங்கச்

கங்கணவிஜமனுதார
சுகிர்தசுதன்கனபூமி
வேலப்பப்ரபுரகன்
கரிகரவகைகள்புரிந்து
வினைமதசலந்தியோட
செண்டிருகொங்கைகுலங்க

மருவியசமரதி யென்னசொல்வேன் தங்கம்
மதனனு மெதிர்வர மாட்டானடி.

(5)

வேறு.

மங்கையர்க்கினேகன்	கங்கைகுலவாகன்
மாலற்புதசிலன்	வேலப்பகுணலன்
மலரணைமீது	மெலவொருபோது
வந்துவினையாடிச்	சிந்துகவிபாடி
மையலையுண்டாக்கி	துய்யவிடைநீக்கி
வட்டமுலைநின்றித்	தொட்டமுதுதுள் றி
வரிசைவைபோகச்	சரிசுகமாக
மன்மதனைப்போலே	பெண்ணைப்பொருக்காலே

மயக்கி விடியு மடநிம் தங்கம்

வாட்டியதை பென்ன சொல்லேன்.

(6)

மாலைநெடுநேரம்	சோலையதேனேரம்
மாமலர்கொய்து	தாமசஞ்செய்து
மகிழ்கின் றிபோதே	சகியென் றமாதே
வாலப்ரபுகன்	வேலப்பவைபோகன்
வந்தென்முலைதொட்டான்	பந்தயமுமிட்டான்
மதிழுகங்கோட்டி	யதிகபங்காட்டி
வணங்கியவெண்ணை	யிணங்கியபுண்ணை
மறைவில்வருத்தித்	குறைவறிருத்தி
வலிதில்மல்லாத்தித்	சலிதியாய்நேத்தி
மண்டியிட்டிக்கொண்டு	கண்டிதழ்த்தேணுண்டு
மன்மதபுகை	பென்மனதாசை

வளர நடாத்தியதைத் தங்கம்

மறக்க முடியாதடி.

(7)

துய்யசோமவாரம்	மத்தியானநேரம்
துய்யபுனலாட	நேயமொடுகூடத்
கோகையர்களுன்ன	வோகைபெறுகின் னத்
கோட்டமதிற்சென்று	தேட்டமதாய்சின் னு
சோக்குகன் விடாது	சோக்குகிறபோது
சோலைக்குமில்மாரன்	வேலப்பவுதாரன்
குதிலெனையேச்சுக்	காதிலொருபேச்சுக்
சொல்லுவதுபோலே	வல்லமையினலே
தொட்டிதழுகடித்தான்	வட்டிணைபிடித்தான்

சொக்கினே னதுமு தலாய் தங்கம்

தூக்கமுங் கிடையாதடி.

(8)

சாணையிட்டுத்தீட்டி வேணகத்திபூட்டி
தந்திரமாய்விசிப் பந்தயமும்பேசிச்
சகலநுகங்கூடிச் சொகுசுகொண்டாடி
சடுதியிலேவற் படிவிடுசேவற்
சண்டைபார்த்துநின்றேன் கண்டுநேர்த்தியென்றேன்
தலத்திலேத்தரன் வேலப்பசந்தரன்
சண்ணையொன்றுசெய்தான் யெண்ணையொன்றுவைதான்
தனித்தனையாலோசிக்கேன் தங்கம்

சம்பந்தாயக நாரனடி.

(9)

தலவிலிவிலம் பலபலபூவுங்
தூறையின் நித்தேற்றமுஞ் சிறுகென்றற்காற்றும்
கொஞ்சியொயிலேற்ற வஞ்சியர்கள்போற்ற
கோலப்பறையன் வேலப்பத்யாகன்
கோதிலாகமேடை மீதுலாவுசாடைக்

குறிப்பைபன்றாகப் பார்த்தேன் தங்கம்

குறியிப் பிரியனடி.

(10)

மருங்காபுரி ஐயின்தான்

மங்ககிருஷ்ண முத்துவீரப்பூச்செயதுரையவர்கள்மீது.

புதியபலாவுங் கதலீயுமாவுங்
பொலிந்தமருங்கா மலிந்தமருங்கா
புரியகாராசன் வரிசைசேரோசன்
பூஜிதகம்பலசோமன் நூஜனரஞ்சிதநேமன்
புஞ்சரசகுணநிதி சுஞ்சகுலதனபதி

புத்திமான் வேய்த்தாரப்புவரை

முத்துவீரப்பூச்செயதுரை

புத்தமலட்சுணநீரன் உத்தமவாத்தாரன்
பொங்குமுத்தமிழ்க்குதார மங்ககிருஷ்ணமுத்துவீரப்
பூச்செயகிரீடிமெள்ள வாச்சரியமா கவுள்ள
பூமலர்மெத்தையிலவந்த தேமலபடைத்திருபந்து
போலுமுலச்சிமிழ்தொட்டு மேலுநகக்குறியிட்டுப்

பொக்கிஷ நிலையதுகண்டு

பக்குவ மதித்த முண்டு

பொன்னின் வளைகிந்த மின்னிடையருந்தப்
புறந்தமொடுதொடைபூட்டி வளர்பலகலன்கள்காட்டிப்

பூரணதயவுவைத்தான் தங்கம்

புண்புபகாரனடி.